

බුද්දකනිකායෙ

බුද්ධවංස-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

අනන්තඤ්ඤාණං කරුණාලයං ලයං, මලස්ස බුද්ධං සුසමාහිතං හිතං;
නමාමි ධම්මං භවසංවරං වරං, ගුණාකරඤ්ඤෙව නිරඬගණං ගණං.

පඤ්ඤාය සෙට්ඨො ජිනසාවකානං, යං ධම්මසෙනාපති ධම්මරාජං;
අප්පච්ඡි සත්ථාරමපාරපාරගුං, නිරඬගණං ඤාතිගණස්ස මජ්ඣේ.

සුබුද්ධවංසෙනිධ බුද්ධවංසො, විසුද්ධවංසෙන විනායකෙන;
හතාවකාසෙන පකාසිතො යො, සමාධිවාසෙන තථාගතෙන.

යාවජ්ජකාලා අවිනාසයන්තා, පාළික්කමඤ්ඤෙව ව පාළියත්ථං;
කථානුසන්ධිං සුගතස්ස පුත්තා, යථාසුතංයෙව සමාහරිංසු.

තස්සෙව සම්බුද්ධවරන්වයස්ස, සදා ජනානං සවනාමතස්ස;
පසාදපඤ්ඤාජනනස්ස යස්මා, සංවණ්ණනානුක්කමතො පවත්තා.

සක්කව්වසද්ධම්මරතෙන බුද්ධසීහෙන සීලාදිගුණොදිතෙන;
ආයාචිතොහං සුවිරම්භි කාලං, තස්මාස්ස සංවණ්ණනමාරහිස්සං.

සදා ජනානං කලිනාසනස්ස, විරට්ඨිතත්ථං ජිනසාසනස්ස;
මමාපි පුඤ්ඤොදයවුද්ධියත්ථං, පසාදනත්ථඤ්ඤෙව මහාජනස්ස.

මහාවිහාරාගතපාළිමග්ගසන්තිස්සිතා සඬකරදොසහිතා;
සමාසතොයං පන බුද්ධවංසසංවණ්ණනා හෙස්සති සාරභූතා.

සොතබ්බරූපං පන බුද්ධවංසකථාය අඤ්ඤං ඉධ නත්ථි යස්මා;
පසාදනං බුද්ධගුණෙ රතානං, පවාහනං පාපමහාමලස්ස.

තස්මා හි සක්කව්වසමාධියුත්තා, විහාය වික්ඛෙපමනඤ්ඤචිත්තා;
සංවණ්ණනං වණ්ණයතො සුවණ්ණං, නිධාය කණ්ණං මධුරං සුභාථං.

සබ්බමපි හිත්වා පන කිව්වමඤ්ඤං, සක්කව්ව මච්චෙනිධ නිව්වකාලං;
සොතුං කට්ඨෙමපි බුද්ධෙන යුත්තා, කථා පනායං අනිදුල්ලහාති.

තත්ථ “බුද්ධවංසසංවණ්ණනා හෙස්සති සාරභූතා”ති වුත්තත්තා බුද්ධවංසො තාව වචන්ථපෙනබ්බො. තත්ථිදං
වචන්ථානං – ඉතො හෙට්ඨා කප්පසතසහස්සාධිකෙසු වතුසු අසඬ්ඛොයොසු උප්පන්නානං පඤ්චවීසතියා බුද්ධානං
උප්පන්නකප්පාදිපරිච්ඡේදවසෙන පවෙණිචිත්ථාරකථා “බුද්ධවංසො නාමා”ති වේදිතබ්බො.

ස්වායං කප්පපරිච්ඡේදො නාමපරිච්ඡේදො ගොත්තපරිච්ඡේදො ජාතිපරිච්ඡේදො නගරපරිච්ඡේදො පිතුපරිච්ඡේදො
මාතුපරිච්ඡේදො බොධිරුක්ඛපරිච්ඡේදො ධම්මවක්කප්පවත්තනපරිච්ඡේදො අභිසමයපරිච්ඡේදො
සාවකසන්තිපාතපරිච්ඡේදො අග්ගසාවකපරිච්ඡේදො උපට්ඨාකපරිච්ඡේදො අග්ගසාවකාපරිච්ඡේදො
පරිවාරහික්ඛුපරිච්ඡේදො රංසිපරිච්ඡේදො සරිරප්පමාණපරිච්ඡේදො බොධිසත්තාධිකාරපරිච්ඡේදො
බ්‍යාකරණපරිච්ඡේදො බොධිසත්තපධානපරිච්ඡේදො ආයුපරිච්ඡේදො පරිනිබ්බානපරිච්ඡේදොති ඉමෙහි පාළියා
ආගතෙහි බාවිසතියා පරිච්ඡේදෙහි පරිච්ඡින්නො වචන්ථිතො.

පාළිඅනාරුළ්භො පන සම්බහුලවාරොපෙන්ථ ආනෙනබ්බො. සො අගාරවාසපරිච්ඡේදො පාසාදන්තයපරිච්ඡේදො
නාටකිත්ථිපරිච්ඡේදො අග්ගමහෙසිපරිච්ඡේදො පුත්තපරිච්ඡේදො යානපරිච්ඡේදො අභිනික්ඛමනපරිච්ඡේදො

පධානපරිච්ඡේදයේ උපට්ඨාකපරිච්ඡේදයේ විහාරපරිච්ඡේදයේ දසක වචන්ථිතො හොති.

තං සම්බන්ධාලවාරම්පි, යථාට්ඨානෙ මයං පන;
දස්සෙත්වා ව ගම්ස්සාම, තත්ථ තත්ථ සමාසනො.

සො එවං වචන්ථිතො පන —

කෙනායං දෙසිතො කත්ථ, කස්සත්ථාය ව දෙසිතො;
කිමත්ථාය කදා කස්ස, වචනං කෙන වාහනො.

සබ්බමෙතං විධිං වත්වා, පුබ්බමෙව සමාසනො;
පච්ඡාහං බුද්ධවංසස්ස, කරිස්සාමත්ථවණ්ණනන්ති.

තත්ථ කෙනායං දෙසිතොති අයං බුද්ධවංසො කෙන දෙසිතො? සබ්බධම්මෙසු අප්පට්ඨිතඤ්ඤාණවාරෙන දසබලෙන චතුර්වේදාර්ථප්පිකාරදෙන ධම්මරාජෙන ධම්මස්සාමිනා තථාගතෙන සබ්බඤ්ඤානා සම්මාසම්බුද්ධෙන දෙසිතො.

කත්ථ දෙසිතොති? කපිලවත්ථුමහානගරෙ නිග්‍රොධාරාමමහාවිහාරෙ පරමරුවීරසන්දස්සෙන දෙවමනුස්සනයනනිපාතභූතෙ රතනවඩ්ඛකමෙ වඩ්ඛමන්තෙන දෙසිතො.

කස්සත්ථාය ව දෙසිතොති? ද්වාසිතියා ඤාතිසහස්සානං අනෙකකොට්ඨාසද්ව දෙවමනුස්සානං අත්ථාය දෙසිතො.

කිමත්ථාය දෙසිතොති? චතුරොසනිත්ථරණත්ථාය දෙසිතො.

කදා දෙසිතොති භගවා හි පඨමබ්බොධියං විසතිවස්සානි අනිබ්බද්ධවාසො හුත්වා යත්ථ යත්ථ ඵාසුකං හොති, තත්ථ තත්ථෙව ගන්ත්වා වසී. කථං? පඨමං වස්සං ඉසිපතනෙ ධම්මවක්කං (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13 ආදයො; පටි. ම. 2.30) පවත්තෙන්වා අට්ඨාරස භුත්මකොට්ඨො අමතපානං පායෙන්වා බාරාණසිං උපනිස්සාය ඉසිපතනෙ මීගදායෙ වසී. දුතියං වස්සං රාජගහං උපනිස්සාය වෙළුවනෙ මහාවිහාරෙ. තතියචතුත්ථානිපි තත්ථෙව. පඤ්චමං වෙසාලිං උපනිස්සාය මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං. ඡට්ඨං මකුලපබ්බතෙ. සත්තමං තාවතීසභවනෙ. අට්ඨමං භග්ගෙසු සංඝමාරගිරිං උපනිස්සාය හෙසකළාවනෙ. නවමං කොසම්බියං. දසමං පාලිලෙයාකවනසණ්ඨෙ. එකාදසමං නාළායං බ්‍රාහ්මණගාමෙ. ද්වාදසමං වෙරඤ්ජායං. තෙරසමං වාලියපබ්බතෙ. තුන්දසමං ජෙතවනමහාවිහාරෙ. පඤ්චදසමං කපිලවත්ථුමහානගරෙ. සොළසමං ආලවකං දමෙන්වා චතුරාසිනිපාණසහස්සානි අමතපානං පායෙන්වා ආලවියං. සත්තරසමං රාජගහෙයෙව. අට්ඨාරසමං වාලියපබ්බතෙයෙව. තථා එකුතවිසතිමං විසතිමං පන වස්සං රාජගහෙයෙව වසී. තෙන චුත්තං — “භගවා හි පඨමබ්බොධියං විසතිවස්සානි අනිබ්බද්ධවාසො හුත්වා යත්ථ යත්ථ ඵාසුකං හොති, තත්ථ තත්ථෙව ගන්ත්වා වසී”ති. තතො පට්ඨාය පන සාවත්ථිංයෙව උපනිස්සාය ජෙතවනමහාවිහාරෙ ව පුබ්බාරාමෙ ව ධූවපරිභොගවසෙන වසී.

යදා පන සත්ථා බුද්ධො හුත්වා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදායෙ පඨමං වස්සං වසිත්වා වුට්ඨවස්සො පවාරෙන්වා උරුවෙලං ගන්ත්වා තත්ථ තයො මාසෙ වසන්තො තෙහානිකපටිලෙ දමෙන්වා හික්ඛුසභස්සෙහි කතපරිවාරො චුස්සමාසපුණ්ණමායං රාජගහං ගන්ත්වා ද්වෙ මාසෙ තත්ථෙව වසී, තදා බාරාණසිතො නික්ඛන්තස්ස පනස්ස පඤ්ච මාසා ජාතා. සකලො හෙමන්තො අතික්කන්තො. උදායින්ථෙරස්ස ආගතදිවසතො සත්තථ්වදිවසා චිතිවත්තා. සො පන එග්ගුතිපුණ්ණමාසියං වින්තෙසි — “අතික්කන්තො හෙමන්තො, වසන්තකාලො අනුප්පත්තො, සමයො තථාගතස්ස කපිලපුරං ගන්තු”න්ති. සො එවං වින්තෙන්වා කුලනගරගමනත්ථාය සට්ඨිමත්තාහි ගාථාහි ගමනවණ්ණං වණ්ණෙසී. අථ සත්ථා වස්ස වචනං සුත්වා ඤාතිසඤ්ඤානං කාතුකාමො හුත්වා අභිගමගධවාසිනං කුලපුත්තානං දසහි සභස්සෙහි කපිලවත්ථුවාසිනං දසහි සභස්සෙහිති සබ්බෙහෙව විසතියා බිණ්ණසවසභස්සෙහි පරිවුතො රාජගහතො නික්ඛමිත්වා දිවසෙ දිවසෙ යොජනං ගච්ඡන්තො රාජගහතො සට්ඨියොජනං කපිලවත්ථුපුරං ද්විති මාසෙහි සම්පාපුණ්ණත්වා තත්ථ ඤාතීනං වන්දාපනත්ථං යමකපාටිහාරියං අකාසී. තදායං බුද්ධවංසො දෙසිතො.

කස්ස වචනන්ති? සාවකපච්චෙකබුද්ධානං අසාධාරණං සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව වචනං.

කෙනාහතොති? ආවරියපරම්පරාය ආහතො. අයඤ්ඤි සාරිපුත්තත්ථෙරො හද්දජී තිස්සො කොසියපුත්තො සිග්ගවො මොග්ගලිපුත්තො සුදත්තො ධම්මිකො දාසකො සොණකො රෙවතොති එවමාදීහි යාව තතියසඤ්ඤිතිකාලා ආහතො, තතො උද්ධම්පි තෙසංයෙව සිස්සානුසිස්සෙහිති එවං තාව ආවරියපරම්පරාය යාවජ්ජකාලා ආහතොති වෙදිතබ්බො.

එත්තාවතා —

“කෙනායං දෙසිතො කත්ථං, කස්සත්ථාය ච දෙසිතො;
කිමත්ථාය කදා කස්ස, චචනං කෙන වාහතො”ති. —

අයං ගාථා චූත්තත්ථා හොති.

නිදානකථා

බාහිරනිදානං

එවං ආහතස්ස පනස්ස ඉදානි අත්ථවණ්ණනා හොති, සා පනායං අත්ථවණ්ණනා යස්මා දුරෙතිදානං අවිදුරෙතිදානං සන්තිකෙතිදානන්ති, ඉමානි තිණි නිදානානි දස්සෙත්වාච වණ්ණිකා සුවණ්ණිකා නාම හොති. යෙ ච නං සුණන්ති, තෙහි සමුදාගමතො පට්ඨාය විඤ්ඤාතත්තා සුවිඤ්ඤාතාව හොති, තස්මා තානි නිදානානි දස්සෙත්වාච වණ්ණයිස්සාම.

තත්ථ ආදිතො පට්ඨාය තාව තෙසං නිදානානං පරිච්ඡේදො වෙදිතබ්බො. තත්ත්වායං සඬ්ඛෙපතො අත්ථදීපනා — දීපඬ්ඛකරදසබලස්ස පාදමූලෙ කතාහිනිභාරස්ස මහාසත්තස්ස යාච වෙස්සන්තරත්තභාවා චචිත්වා තුසිතභවනෙ නිබ්බත්ති, තාව පචත්තා කථා දුරෙතිදානං නාම. තුසිතභවනතො චචිත්වා යාච බොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණප්පත්ති, තාව පචත්තා කථා අවිදුරෙතිදානං නාම. “එකං සමයං භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති ච, “රාජගහෙ විහරති වෙඨවනෙ කලන්දකනිවාපෙ”ති ච, “වෙසාලීයං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරසාලාය”න්ති ච එවං මහාබොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණප්පත්තිතො යාච පරිනිබ්බානමඤ්ඤා එතස්මිං අන්තරෙ භගවා යත්ථ යත්ථ විහාසී, තං තං සන්තිකෙතිදානං නාමානි වෙදිතබ්බං. එත්තාවතා සඬ්ඛෙපෙනෙව තිණ්ණං දුරාවිදුරසන්තිකෙතිදානානං වසෙන බාහිරනිදානවණ්ණනා සමත්තා හොතීති.

අභිහන්තරනිදානං

1. රත්නවඩකමන්තකණ්ඩවණ්ණනා

ඉදානි පන -

1. “බ්‍රහ්මා ව ලොකාධිපතී සහම්පතී, කතඤ්ජලී අනධිවරං අයාවථ;
සන්තීධ සන්තාප්පරජක්ඛජාතිකා, දෙසෙහි ධම්මං අනුකම්පිමං පජ”න්ති. -

ආදිනයප්පවත්තස්ස අබ්භන්තරනිදානස්ස අත්ථවණ්ණනා හොති.

එත්ථ “එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ”ති ආදිසුත්තන්තෙසු විය - “එකං සමයං භගවා සක්කෙසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො යෙන භගවා තෙනුපසඩ්ධකම්; උපසඩ්ධකම්ත්වා භගවන්තං බුද්ධවංසං අපුච්ඡී”ති එවමාදිනා නයෙන නිදානං අවත්වා කස්මා “බ්‍රහ්මා ව ලොකාධිපතී සහම්පතී, කතඤ්ජලී අනධිවරං අයාවථා”ති ආදිනා නයෙන නිදානං වුත්තන්ති? වුවුවනෙ - භගවතො සබ්බධම්මදෙසනාකාරණභූතාය බ්‍රහ්මුතො ධම්මදෙසනායාවනාය සන්දස්සනත්ථං වුත්තන්ති.

“කදායං ධම්මදෙසනත්ථං, අජ්ඣට්ඨො බ්‍රහ්මුතා ජිනො;
කදා කත්ථ ව කෙනායං, ගාථා හි සමුදිරිතා”ති.

වුවුවනෙ - බුද්ධභූතස්ස පන භගවතො අට්ඨමෙ සන්තාගෙ සත්ථා ධම්මදෙසනත්ථාය බ්‍රහ්මුතා අජ්ඣට්ඨො ආයාචිතො. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා - මහාපුරිසො කිර කතාහිනිභාරො මහාහිනික්ඛමනදිවසෙ විවට්ඨාකට්ඨිභවිජ්ජසයනාසනවෙට්ඨා නාටකිත්ථියො දිස්වා අතිව සංවිග්ගහදයො පටෙකදෙසාවච්ඡන්තං ඡන්තං ආමන්තෙත්වා - “අරිහරවරමන්ථකං කණ්ඩකං නාම තුරඬගවරමාහරා”ති කණ්ඩකං ආහරාපෙත්වා ඡන්තසභායො වරතුරඬගමාරුද්ධ නගරද්වාරෙ අධිවත්ථාය දෙවතාය නගරද්වාරෙ විවට්ඨ නගරතො නික්ඛමිත්වා තීණි රජ්ජාති තෙන රත්තාවසෙසෙන අතික්කමිත්වා අනොමසත්තො අනොමාය නාම නදියා තීරෙ යත්වා ඡන්තමෙවමාහ - “ඡන්ත, ත්වං මම ඉමානි අඤ්ඤෙහි අසාධාරණානි ආහරණානි කණ්ඩකඤ්ච වරතුරඬගමාදාය කපිලපුරං ගච්ඡාහි”ති ඡන්තං විස්සජ්ජෙත්වා අසිතොරගතිලුප්පලසදිසෙනාසිනා සකෙසමකුටං ඡන්දිත්වා ආකාසෙ උක්ඛිපිත්වා දෙවදත්තියං පත්තවීරං ගහෙත්වා සයමෙව පබ්බජිත්වා අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො අනිලබලසමුද්ධුතතරඬගභඩ්ගං අසඩ්ගං ගඩ්ගං නදිං උත්තරිත්වා මණිගණරංසිජාලවිජ්ජොතිතරාජගහං රාජගහං නාම නගරං පවිසිත්වා තත්ථ ඉස්සරියමදමන්තං ඡනං පරිභාසෙත්තො විය ව උද්ධතවෙසස්ස ජනස්ස ලජ්ජමුප්පාදයමානො විය ව වයකන්තිහි නාගරජනභද්‍යානි අත්තනි ඛන්ධන්තො විය ව ද්වතිංසවරමහාපුරිසලක්ඛණවිරාජිතාය රූපසිරියා සබ්බජනනායනානි විලුම්පමානො විය ව රූපිපාදසඤ්චරො පුඤ්ඤසඤ්චයො විය ව පබ්බතො විය ව ගමනෙන නිස්සඩ්ධො සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො යුගමන්තං පෙක්ඛමානො රාජගහං පිණ්ඩාය වරිත්වා යාපනමන්තං හත්තං ගහෙත්වා නගරතො නික්ඛමිත්වා පණ්ඩවපබ්බතපස්සෙ ඡායුදකසම්පන්නෙ සුවිභූමිභාගෙ පරමරමණියෙ පවිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ නිසිදිත්වා පටිසඩ්ධානබලෙන මිස්සකහත්තං පරිභුඤ්ජිත්වා පණ්ඩවගිරානුසාරෙන බිම්බිසාරෙන මගධමහාරාජෙන මහාපුරිසස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා නාමගොත්තං පුච්ඡිත්වා තෙන පමුදිතභද්‍යෙන “මම රජ්ජභාගං ගණ්භාහි”ති රජ්ජෙන නිමන්තියමානො - “අලං, මහාරාජ, න මය්හං රජ්ජෙනත්ථො අහං රජ්ජං පභාය ලොකහිතත්ථාය පධානමනුයුඤ්ජිත්වා ලොකෙ විවට්ඨජදො බුද්ධො භවිස්සාමිති නික්ඛන්තො”ති වත්වා තෙන ව “බුද්ධො හුත්වා සබ්බපයමං මම විජිතං ඔසරෙය්‍යාථා”ති වුත්තො ‘සාධු’ති තස්ස පටිඤ්ඤා දත්වා ආලාරඤ්ච උදකඤ්ච උපසඩ්ධකම්ත්වා තෙසං ධම්මදෙසනාය සාරං අවින්දන්තො තතො පක්කමිත්වා උරුවෙලායං ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං කරොන්තොපි අමතං අධිගන්තුං අසක්කොන්තො ඔළාරිකාභාරපටිසෙවනෙන සරීරං සන්තප්පෙසි.

තදා පන උරුවෙලායං සෙනානිගමෙ සෙනානිගමකුටුම්භිකස්ස ධිතා සුජාතා නාම දාරිකා වයප්පත්තා එකස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ පත්ථනමකාසි - “සවාහං සමජාතිකං කුලසරං ගන්ත්වා පට්ඨගබ්භෙ පුත්තං ලභිස්සාමි, බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති. තස්සා සා පත්ථනා සම්ප්ප්ඤ්ඤා වෙසාබ්‍රහ්මණ්ණමදිවසෙ “අජ්ජ බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති පාතොව පායාසං අනායාසං පරමමධුරං සම්පට්ඨාදෙසි. ඛොධිසත්තොපි තදභෙව කතසරීරපටිපග්ගෙනො හික්ඛාචාරකාලං ආගමයමානො පාතොව ගන්ත්වා තස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ නිසිදි. අථ ඛො පුණ්ණා නාම දාසී තස්සා ධාතී රුක්ඛමුලසොධනත්ථාය ගතා ඛොධිසත්තං පාවිනලොකධාතුං ඔලොකයමානං නිසින්නං සඤ්ඤාප්පභානුරඤ්ජිතවරකතකගිරිසිඛරසදිසසරීරසොහං නිමීරනිකරනිධානකරං කමලවනවිකසනකරං සනවිවරමුපගතං දිවසකරමිව තරුවරමුපගතං මුනිදිවසකරමද්දස. සරීරතො වස්ස නික්ඛන්තාහි පභාහි සකලඤ්ච තං රුක්ඛං සුවණ්ණවණ්ණං දිස්වා තස්සා එතදභොසි - “අජ්ජ අමිභාකං දෙවතා රුක්ඛතො ඔරුද්ධ සහත්ථෙවනෙව බලිං පටිග්ගහෙතුකාමා හුත්වා නිසින්නා”ති. සා වෙගෙන ගන්ත්වා සුජාතාය එතමත්ථං ආරොවෙසි.

තතො සුජාතා සඤ්ජාතසද්ධා හුත්වා සබ්බාලඬිකාරෙන අලඬිකරිත්වා සතසහස්සග්ගසනිකං සුවණ්ණපාතිං පරමමධුරස්ස මධුපායාසස්ස පුරෙත්වා අපරාය සුවණ්ණපාතියා පිදහිත්වා සීසෙනාදාය නිග්‍රොධරුක්ඛාහිමුඛි අගමාසි. සා ගච්ඡන්ති දුරතොව තං ඛොධිසත්තං රුක්ඛදෙවනමිව සකලං තං රුක්ඛං සරීරප්පභාය සුවණ්ණවණ්ණං කත්වා පුඤ්ඤසඤ්චයමිව රූපවන්තං නිසින්නං දිස්වා පීතිසොමනස්සජාතා සුජාතා “රුක්ඛදෙවතා”ති සඤ්ඤාය

දිට්‍ඨිකානුකොපටියාය ඔනනොනතා ගන්ත්වා සීසනො තං සුවණ්ණපාතිං ඔතාරෙත්වා මහාසත්තස්ස භත්ථෙ යපෙත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා – “යථා මම මනොරොපො නිප්පන්නො, එවං තුම්හාකම්පි නිප්පජ්ජතු”ති වත්වා පක්කාමි.

අථ බො බොධිසත්තොපි සුවණ්ණපාතිං ගහෙත්වා තෙරඤ්ජරාය නදියා තීරං ගන්ත්වා සුප්පතිට්ඨිකස්ස නාම තිත්ථස්ස තීරෙ සුවණ්ණපාතිං යපෙත්වා න්හත්වා පච්චුත්තරිත්වා එකුනපඤ්ඤාසපිණ්ඩෙ කරොත්තො තං පායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා – “සවාහං අජ්ජ බුද්ධො භවිස්සාමි, අයං සුවණ්ණපාති පටිසොතං ගච්ඡතු”ති බිපි. සා පාති පටිසොතං ගන්ත්වා කාළස්ස නාම නාගරාජස්ස භවනං පවිසිත්වා තිණ්ණං බුද්ධානං ටාලකානි උක්ඛිපිත්වා තෙසං භෙටියා අට්ඨාසි.

මහාසත්තො තත්ථෙව වනසණ්ඩෙ දිවාචිහාරං විනිනාමෙත්වා සායන්හසමයෙ සොත්ථියෙන නාම තිණහාරකෙන මහාපුරිසස්ස ආකාරං ඤාත්වා දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා බොධිමණ්ඩමාරුය්හ දක්ඛිණදිසාභාගෙ අට්ඨාසි. සො පන පදෙසො පදුමිනිපත්තෙ උදකඛිත්ථු විය අකම්පිත්ථ. මහාපුරිසො – “අයං පදෙසො මම ගුණං ධාරෙතුං අසමත්ථො”ති පච්ඡිමදිසාභාගමගමාසි. සොපි තථෙව කම්පිත්ථ. පුන උත්තරදිසාභාගමගමාසි. සොපි තථෙව කම්පිත්ථ. පුන පුරත්ථිමදිසාභාගමගමාසි. තත්ථ පල්ලඤ්ඤාපමාණට්ඨානං නිව්වලං අහොසි. මහාපුරිසො – “ඉදං යානං කිලෙසවිද්ධංසනට්ඨානං”න්ති සන්තිට්ඨානං කත්වා තානි තිණානි අග්ගෙ ගහෙත්වා වාලෙසි. තානි තුලිකග්ගෙන පරිච්ඡින්නානි විය අහෙසුං. බොධිසත්තො – “බොධිං අපත්වාච ඉමං පල්ලඤ්ඤා න හින්දිස්සාමි”ති වතුරඬගචිරියං අධිට්ඨතිත්වා පල්ලඤ්ඤා ආභුජිත්වා බොධික්ඛන්ධං පිට්ඨිතො කත්වා පුරත්ථාභිමුඛො නිසීදි.

තඬ්ඬණඤ්ඤෙව සබ්බලොකාභිහාරො මාරො බාහුසහස්සං මාපෙත්වා දියඬ්ඬයොජනසතිකං හිමගිරිසිඛරසදිසං ගිරිමෙඛලං නාම අරිවරවාරණං වරවාරණං අභිරුය්හ නවයොජනිකෙන ධනුඅසිඵරසුසරසත්තිසබ්බලෙනාතිබ්බලෙන මාරබලෙන සම්පරිවුතො සමන්තා පබ්බතො විය අජ්ඣොත්ථරත්තො මහාසපත්තං විය මහාසත්තං සමුපාගමි. මහාපුරිසො සුරියෙ ධරත්තෙයෙව අතිතුමුලං මාරබලං විධමිත්වා විකසිතජයසුමනකුසුමසදිසස්ස විවරස්ස උපරි පතමානෙහි රත්තපවාලඬ්ඬකුරසදිසරුවිරදස්සනෙහි බොධිරුක්ඛඬ්ඬකුරෙහි පිතියා විය පුජියමානො එව පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං ලහිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං විසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤ්ඤාණං ඔතාරෙත්වා වට්ටව්වට්ටං සම්මසන්නො අරුණොදයෙ බුද්ධො හුත්වා –

“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්සං අනිබ්බසං;
ගහකාරං ගවෙසන්නො, දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං.

“ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා, ගහකුටං විසඬ්ඬතං;
විසඬ්ඬාරගතං චිත්තං, තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා”ති. (ධ. ප. 153-154) –

ඉමං උදානං උදානෙත්වා සත්තාහං විමුත්තිසුඛපටිසෙවනෙන විනිනාමෙත්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ සමාපත්තිනො වුට්ඨාය දෙවතානං කඬ්ඬං ඤාත්වා තාසං කඬ්ඬාවිධමනත්ථං ආකාසෙ උප්පතිත්වා යමකපාටිහාරියං දස්සෙත්වා තාසං කඬ්ඬං විධමිත්වා පල්ලඤ්ඤාතො ඊසකං පාවිනනිස්සිතෙ උත්තරදිසාභාගෙ යත්වා – “ඉමස්මිං වත මෙ පල්ලඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිද්ධ”න්ති වත්තාරි අසඬ්ඬබොයායානි කප්පසතසහස්සඤ්ඤා පුරිතානං පාරමිතං ඵලාධිගම්ථිට්ඨානං පල්ලඤ්ඤාඤ්ඤා වෙව බොධිරුක්ඛඤ්ඤා අනිමිසෙහි අක්ඛිති ඔලොකයමානො සත්තාහං විනිනාමෙසි, තං යානං අනිමිසවෙතියං නාම ජාතං.

අථ පල්ලඤ්ඤාස්ස ව ඨිතට්ඨානස්ස ව අන්තරෙ පුරත්ථිමපච්ඡිමතො ආයතෙ රතනවඬ්ඬකමෙ වඬ්ඬකමත්තො සත්තාහං විනිනාමෙසි, තං යානං රතනවඬ්ඬකමවෙතියං නාම ජාතං. තතො පච්ඡිමදිසාභාගෙ දෙවතා රතනසරං නාම මාපෙසුං, තත්ථ පල්ලඤ්ඤා නිසීදිත්වා අභිධම්මපිටකං විසෙසනො වෙන්ථ අනන්තනයසමන්තපට්ඨානං විචින්නො සත්තාහං විනිනාමෙසි. තං යානං රතනසරවෙතියං නාම ජාතං. එවං බොධිසම්පෙයෙව වත්තාරි සත්තාහානි විනිනාමෙත්වා පඤ්චමෙ සත්තාහෙ බොධිරුක්ඛමුලා යෙන අප්පාලනිග්‍රොධො තෙනුපසඬ්ඬකම්; තත්ථාපි ධම්මං විචින්නොයෙව විමුත්තිසුඛඤ්ඤා පටිසංවෙදෙන්නො අප්පාලනිග්‍රොධෙ සත්තාහං විනිනාමෙසි.

එවං අපරං සත්තාහං මුචලින්දෙ නිසීදි. තස්ස නිසින්තමත්තස්සෙව භගවතො සකලවක්කවාලගබ්භං පුරෙන්නො මහාඅකාලමෙසො උදපාදි. තස්මිං පන උප්පන්නෙ මුචලින්දො නාගරාජා චිත්තෙසි – “අයං මහාමෙසො සත්ථරි මය්හං භවනං පටිට්ඨමත්තෙ උප්පන්නො වාසාගාරමස්ස ලද්ධුං වට්ටති”ති. සො සත්තරතනමයං දෙවට්ඨානසදිසං දිබ්බවිමානං නිමිමිනිතුං සමත්ථොපි එවං කතෙ – “න මය්හං මහජ්ජලං භවිස්සති, දසබලස්ස කායවෙයායාවච්චං කරිස්සාමි”ති අතිමහන්නං අත්තභාවං කත්වා සත්ථාරං සත්තක්ඛන්තුං භොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා උපරි මහන්නං එණං කත්වා අට්ඨාසි. අථ භගවා පරික්ඛෙපස්ස අන්තොව මහති ඔකාසෙ සබ්බරතනමයෙ පච්චග්ගපල්ලඤ්ඤා උපරි විනිග්ගලන්තවිධසුරහිකුසුමදාමවිතානෙ විවිධසුරහිගන්ධවාසිතෙ ගන්ධකුටියං විහරන්නො විය විහාසි. එවං භගවා තං සත්තාහං තත්ථ විනිනාමෙත්වා තතො අපරං සත්තාහං රාජායතනෙ නිසීදි. තත්ථාපි විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදියෙව. එත්තාවතා සත්තසත්තාහානි පරිපුණ්ණානි අහෙසුං. එත්ථන්තරෙ භගවා ක්‍රිකුසුබ්බෙව විනිනාමෙසි.

අප්පස්ස සත්තසත්තාහානික්කමෙ – “මුඛං ධොවිස්සාමි” ති චිත්තං උප්පජ්ජි. සක්කො දෙවානම්න්දො අගදහරිතකං ආහරිත්වා අදාසි. අප්පස්ස සක්කො නාගලතාදන්තකට්ඨස්ථෙ මුඛධොවනඋදකස්ථෙ අදාසි. තතො භගවා දන්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොත්තදහොදකෙන මුඛං ධොවිත්වා රාජායතනමුලෙ නිසිදි. තස්මිං සමයෙ චතුරි ලොකපාලෙහි උපනිතෙ පච්චග්ගෙසෙ සෙලමයෙ පත්තෙ තප්පස්සභල්ලිකානං වාණිජානං මන්ථස්ථෙ මධුපිණ්ඩිකස්ථෙ පටිග්ගහෙත්වා පරිභුක්ඡිත්වා පච්චාගන්ත්වා අප්පාලනිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ නිසිදි. අප්පස්ස තත්ථ නිසින්නමත්තස්සෙව අත්තනා අධිගතස්ස ධම්මස්ස ගම්භිරභාවං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණො – “අධිගතො බො මායං ධම්මො ගම්භිරො දුද්දසො දුරනුබොධො සන්නො පණිතො අතක්කාවචරො නිපුණො පණ්ඩිතවෙදනියො” ති (ම. නි. 2.281; සං. නි. 1.172; මහාව. 7) පරෙසං ධම්මං අදෙසෙතුකාමනාකාරප්පත්තො පරිචිතක්කො උදපාදි.

අප් බ්‍රහ්මා සහම්පති දසබලස්ස චෙතසා චෙතොපරිචිතක්කමස්සාය – “නස්සති චත, හො, ලොකො, චිතස්සති චත, හො, ලොකො” ති (සං. නි. 1.172; ම. නි. 1.282; මහාව. 8) වාවං නිච්ඡාරෙන්තො දසසහස්සවක්කවාලබ්‍රහ්මගණපරිවුතො සක්කසුයාමසන්තුසිතපරනිමිතිචසවත්තීහි අනුගතො ආගන්ත්වා භගවතො පුරතො පාතුරහොසි. සො අත්තතො පතිට්ඨානත්ථාය පථවිං නිමිතීන්ත්වා දක්ඛණං ජාණ්ණමණ්ඩලං පථවියං නිහන්ත්වා ජලජාමලාවිකලකමලමකුලසදිසං දසනබසමොධානසමුප්පලමස්සප්පිං සිරස්මිං කත්වා – “දෙසෙතු, භන්නෙ, භගවා ධම්මං, දෙසෙතු සුගතො ධම්මං, සන්ති සත්තා අප්පරජක්ඛජාතිකා, අස්සවනතා ධම්මස්ස පරිභායන්ති, භවිස්සන්ති ධම්මස්ස අස්සාදාතාරො” ති (සං. නි. 1.172; මහාව. 8) –

“පාතුරහොසි මගධෙසු පුබ්බෙ, ධම්මො අසුද්ධො සමලෙහි චිත්තිතො;
අපාපුරෙතං අමතස්ස ද්වාරං, සුණන්තු ධම්මං විමලෙනානුබුද්ධං.

“සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො, යථාපි පස්සෙ ජනතං සමන්තතො;
තප්පමං ධම්මමයං සුමෙධ, පාසාදමාරුද්භ සමන්තවක්ඛු;
සොකාවතිණ්ණං ජනතමපෙතසොකො, අවෙක්ඛස්සු ජාතිජරාහිභුතං.

“උට්ඨෙහි වීර විජිතසඬිගාම, සත්ථවාහ අනණ චිවර ලොකෙ;
දෙසස්සු භගවා ධම්මං, අස්සාදාතාරො භවිස්සන්ති” ති. (ම. නි. 1.282; සං. නි. 1.172; මහාව. 8) –

“නනු තුම්හෙහි ‘බුද්ධො බොධෙයාං තිණ්ණො තාරෙයාං මුත්තො මොවෙයාං’ න්ති –

“කිං මෙ අස්සාදාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධ;
සබ්බස්සුතං පාපුණ්ත්වා, තාරයිස්සං සදෙවක” න්ති. (බු. වං. 2.55) –

පත්ථනං කත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බස්සුභාවං පත්තොති ව, “තුම්හෙහි ධම්මෙ අදෙසියමානෙ කො හි නාම අස්සාදාතො ධම්මං දෙසෙස්සති, කිමස්සාදාතො ලොකස්ස සරණං තාණං ලෙණං පරායන” න්ති ව එවමාදිහි අනෙකෙහි නයෙහි භගවන්තං ධම්මදෙසනත්ථං අයාචි. තෙන වුත්තං – “බුද්ධභුතස්ස පන භගවතො අට්ඨමෙ සත්තාහෙ සත්ථා ධම්මදෙසනත්ථාය බ්‍රහ්මනා ආයාචිතො” ති.

ඉදානි “කදා කත්ථ ව කෙනායං, ගාථා හි සමුදිරිතා” ති ඉමෙසං පස්සානං විස්සජ්ජනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො. තත්ථ කදා වුත්තාති? පඨමමහාසඬිගීතිකාලෙ වුත්තා. පඨමමහාසඬිගීති නාමෙසා සඬිගීතික්ඛන්ධෙ (වුළුව. 437) වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බා. කත්ථ කෙන වුත්තාති? භගවති කිර පරිනිබ්බුතෙ රාජගහනගරෙ වෙහාරපබ්බතපස්සෙ සත්තපණ්ණිභුගාද්වාරෙ විජිතසබ්බසත්තුනා අජාතසත්තුනා මගධමහාරාජෙන ධම්මසඬිගායනත්ථං කාරිතෙ පරිපුණ්ණවන්දමණ්ඩලසඬිකාසෙ දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩෙ මණ්ඩපෙ ධම්මාසනගතෙනායස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන “බ්‍රහ්මා ව ලොකාධිපති” ති අයං ගාථා වුත්තාති වෙදිතබ්බා. අයමෙත්ථ ගාථාසම්බන්ධො.

එත්තාවතා –

“කදායං ධම්මදෙසනත්ථං, අජ්ඣට්ඨො බ්‍රහ්මනා ජිනො;
කදා කත්ථ ව කෙනායං, ගාථා හි සමුදිරිතා” ති. –

අයම්පි ගාථා වුත්තත්ථා හොති. එවං ඉමිනා සම්බන්ධෙන වුත්තාය පනස්සා අනුත්තානපදවණ්ණනං කරිස්සාම.

තත්ථ බ්‍රහ්මාති බ්‍රහ්මතො තෙහි තෙහි ගුණවිසෙසෙහිති බ්‍රහ්මා. අයං පන බ්‍රහ්ම-සද්දො මහාබ්‍රහ්මබ්‍රහ්මණ්ණකථාගතමාතාපිතුසෙට්ඨාදිසු දිස්සති. තථා හි “ද්විසහස්සො බ්‍රහ්මා” තිආදිසු (ම. නි. 3.166) මහාබ්‍රහ්මාති අධිප්පෙතො.

“තමොනුදො බුද්ධො සමන්තවක්ඛු, ලොකන්තගු සබ්බභවාතිචත්තො;

අනාසවො සබ්බදුක්ඛප්පභීනො, සච්චවිහයො බ්‍රහ්මෙ උපාසිතො මෙ”ති. (සු. නි. 1139) –

එත්ථ බ්‍රහ්මණො. “බ්‍රහ්මාති බො, භික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙනං අධිවචන”න්ති එත්ථ තථාගතො. “බ්‍රහ්මාති මාතෘපිතරො පුබ්බාවරියාති වුව්චරෙ”ති (අ. නි. 3.31; 4.63; ඉතිවු. 106; ඡා. 2.20.181) එත්ථ මාතෘපිතරො. “බ්‍රහ්මවක්කං පවත්තෙති”ති (ම. නි. 1.148; සං. නි. 2.21; අ. නි. 4.8; 5.11; පටි. ම. 2.44) එත්ථ සෙට්ඨො අධිප්පෙනො. ඉධ පන පඨමජ්ඣානං පණිතං භාවෙන්වා පඨමජ්ඣානභූමියං නිබ්බන්තො කප්පායුකො මහාබ්‍රහ්මා අධිප්පෙනො (ම. නි. අට්ඨ. 1.3). ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, බ්‍රහ්මා ව අඤ්ඤෙ ව දසසු වක්කවාලසහස්සෙසු බ්‍රහ්මානො වාති අත්ථො, පදසුරණමත්තො වා. ලොකාධිපතීති එත්ථ ලොකොති සඬබාරලොකො සත්තලොකො ඔකාසලොකොති තයො ලොකා. තෙසු ඉධ සත්තලොකො අධිප්පෙනො. තස්ස ඉස්සරො අධිපතීති ලොකාධිපති, ලොකෙකදෙසස්සාපි අධිපති ලොකාධිපතීති වුව්චති දෙවාධිපති නරාධිපති විය.

සහම්පතීති සො කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ සහකො නාම ථෙරො පඨමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙන්වා අපරිභීනජ්ඣානො ජීවිතපරියොසානෙ පඨමජ්ඣානභූමියං කප්පායුකමහාබ්‍රහ්මා හුත්වා නිබ්බන්තො, තත්‍ර පන නං “සහම්පති බ්‍රහ්මා”ති සඤ්ජානන්ති. “සහකපතී”ති වත්තබ්බෙ අනුස්සරාගමං කත්වා රුල්භිවසෙන “සහම්පතී”ති වදන්ති. කතඤ්ජලීති කතඤ්ජලීකො, අඤ්ජලීපුටං සිරසි කත්වාති අත්ථො. අනධිවරන්ති අච්චන්තවරො අධිවරො නාස්ස අත්ථීති අනධිවරො, න තතො අධිකො වරො අත්ථීති වා අනධිවරො, අනුත්තරොති අත්ථො, තං අනධිවරං. අයාවථාති අයාවත්ථ අප්ඤ්ඤෙසි.

ඉදාති යස්සත්ථාය සො භගවන්තං අයාවි, තමත්ථං දස්සෙතුං “සන්තීධ සත්තා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සන්තීති සංචිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති, බුද්ධවක්ඛුස්ස ආපාථං ආගච්ජන්තා අත්ථීති අත්ථො. ඉධාති අයං දෙසාපදෙසෙ නිපාතො . ස්වායං කත්ථවි සාසනං උපාදාය වුව්චති. යථාහ – “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො, ඉධ තතියො සමණො, ඉධ චතුත්ථො සමණො, සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි”ති (ම. නි. 1.139; දී. නි. 2.214; අ. නි. 4.241). කත්ථවි ඔකාසං, යථාහ –

“ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො;
පුනරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා”ති. (දී. නි. 2.369) –

කත්ථවි පදසුරණමත්තමෙව හොති. යථාහ – “ඉධාහං, භික්ඛවෙ, භුත්තාවි අස්සං පචාරිතො”ති (ම. නි. 1.30). කත්ථවි ලොකං උපාදාය, යථාහ – “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති බහුජනහිතාය බහුජනසුඛායා”ති (අ. නි. 1.170). ඉධාපි ලොකමෙව උපාදාය වුත්තොති වෙදිතබ්බො. තස්මා ඉමස්මිං සත්තලොකෙහි අත්ථො. සත්තාති රූපාදිසු ඛන්ධෙසු ඡන්දරාගෙන සත්තා විසත්තා ආසත්තා ලග්ගා ලගිතාති සත්තා, සත්තාති පාණිනො වුව්චන්ති. රුල්භිසද්දෙන පන විතරාගෙසුපි අයං වොහාරො වත්තතියෙව.

අප්පරජක්ඛජාතිකාති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛම්හි අප්පං පරිත්තං රාගදොසමොහරජං එතෙසං එවංසභාවා ව තෙති අප්පරජක්ඛජාතිකා, අප්පං රාගාදිරජමෙව වා යෙසං තෙ අප්පරජක්ඛා, තෙ අප්පරජක්ඛසභාවා අප්පරජක්ඛජාතිකාති එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තෙසං අප්පරජක්ඛජාතිකානං. “සත්තාන”න්ති විහන්තිවිපරිණාමං කත්වා – “දෙසෙහි ධම්ම”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධං කත්වා අත්ථො දට්ඨබ්බො. දෙසෙහීති ආයාවනවචනමෙතං, දෙසෙහි කථෙහි උපදිසාති අත්ථො. ධම්මන්ති එත්ථ අයං ධම්ම-සද්දො පරියන්තිසමාධිපඤ්ඤාපකතිසභාවසුඤ්ඤාපුඤ්ඤාආපත්තිඤ්ඤායාචතුසච්චධම්මාදිසු දිස්සති. තථා හි – “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති සුත්තං ගෙයාං වෙය්‍යාකරණං...පෙ.... වෙදල්ල”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.239; අ. නි. 4.102) පරියන්තියං දිස්සති. “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදිසු සමාධිමිති.

“යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”ති. –

ආදිසු (ඡා. 1.2.147) පඤ්ඤාය. “ජාතිධම්මා ජරාධම්මා, අථො මරණධම්මිනො”තිආදිසු (අ. නි. 3.39) පකතියං. “කුසලා ධම්මා, අකුසලා ධම්මා, අබ්‍යාකතා ධම්මා”තිආදිසු (ධ. ස. තිකමාතිකා) සභාවෙ. “තස්මිං බො පන සමයෙ ධම්මා හොන්ති ඛන්ධා හොන්ති”තිආදිසු (ධ. ස. 121) සුඤ්ඤානායං. “ධම්මො සුවිණ්ණො සුබමාවහාති”තිආදිසු (සු. නි. 184; ථෙරගා. 303; ඡා. 1.10.102; 1.15.385) පුඤ්ඤෙ. “ද්වෙ අනියතා ධම්මා”තිආදිසු ආපත්තියං. “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ජන්ති”තිආදිසු (මහානි. 156; වුළුති. මොසරාජමාණවපුව්චජාතිද්දෙස 85) ඤෙයො. “දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො”තිආදිසු (දී. නි. 1.299; මහාව. 27, 57) චතුසච්චධම්මෙ. ඉධාපි චතුසච්චධම්මෙ දට්ඨබ්බො (ම. නි. අට්ඨ. 1.සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා; ධ. ස. අට්ඨ. විත්තූප්පාදකණ්ඩ 1). අනුකම්පාති අනුකම්පං අනුද්දයං කරොහි. ඉමන්ති පජං නිද්දිසන්තො ආහ. පජන්ති පජාත්තතා පජා, තං පජං, සත්තනිකායං සංසාරදුක්ඛතො මොවෙහිති අධිප්පායො. කෙච්ච පන –

“භගවාති ලොකාධිපතී නරුත්තමො,

කතඤ්ජලී බ්‍රහ්මගණෙනි යාවිතො”ති. –

පයන්නි. එත්තාවතා සබ්බසො අයං ගාථා චුත්තත්ථා හොති.

අථ භගවතො තං බ්‍රහ්මිනො සහම්පතිස්ස ආයාවනවචනං සුත්වා අපරිමිතසමයසමුදිතකරුණාබලස්ස දසබලස්ස පරිනිකරණනිපුණමතිවාරස්ස සබ්බසත්තෙසු ඔකාසකරණමත්තෙන මහාකරුණා උදපාදි. තං පන භගවතො කරුණුප්පත්තිං දස්සෙන්තෙහි සඬ්ගිතිකාලෙ සඬ්ගිතිකාරකෙහි –

2. “සම්පන්නවිජ්ජාවරණස්ස තාදිනො, ජුතින්ධරස්සන්තිමදෙහධාරිනො;
තථාගතස්සප්පටිපුග්ගලස්ස, උප්පජ්ජි කාරුඤ්ඤතා සබ්බසත්තෙ”ති. –

අයං ගාථා යපිතා.

තත්ථ සම්පන්නවිජ්ජාවරණස්සාති සම්පන්නං නාම තිවිධං පරිපුණ්ණසමඬ්ගිමධුරවසෙන. තත්ථ –

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුවා භුඤ්ජන්ති කොසිය;
පටිවෙදෙමි තෙ බ්‍රහ්මෙ, න තං වාරෙතුමුස්සහෙ”ති. (ජා. 1.14.1) –

ඉදං පරිපුණ්ණසම්පන්නං නාම. “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙනො හොති සමුපෙනො උපගතො සමුපගතො සම්පන්නො සමන්තාගතො”ති (විභ. 511) ඉදං සමඬ්ගිසම්පන්නං නාම. “ඉමිස්සා, හන්තෙ, මහාපථවියා හෙට්ඨිමතලං සම්පන්නං, සෙය්‍යාථාපි බුද්දමධුං අනිලකං, එවමස්සාද”න්ති (පාරා. 18) ඉදං මධුරසම්පන්නං නාම. ඉධ පරිපුණ්ණසම්පන්නම්පි සමඬ්ගිසම්පන්නම්පි යුජ්ජති (ම. නි. අට්ඨ. 1.64). විජ්ජාති පටිපක්ඛධම්මෙ විජ්ඣනට්ඨෙන විදිතකරණට්ඨෙන වින්දිතබ්බට්ඨෙන ච විජ්ජා. තා පන තිස්සොපි විජ්ජා අට්ඨපි විජ්ජා. තිස්සො විජ්ජා භයහෙරවසුත්තෙ (ම. නි. 1.50 ආදයො) ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බා, අට්ඨ අම්බට්ඨසුත්තෙ (දි. නි. 1.278 ආදයො). තත්‍ර හි විපස්සනාඤ්ඤා මනොමයිද්ධියා ච සහ ඡ අභිඤ්ඤා පරිග්ගහෙන්වා අට්ඨ විජ්ජා චුත්තා. වරණන්ති සීලසංවරො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤානා ජාගරියානුයොගො සද්ධා හිරි ඔත්තජ්ජං බාහුසච්චං ආරද්ධවිරියතා උපට්ඨිතස්සතිතා පඤ්ඤාසම්පන්නතා චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානානිති ඉමෙ පන්තරස ධම්මා වෙදිතබ්බා. ඉමෙයෙව හි පන්තරස ධම්මා යස්මා එතෙහි වරති අරියසාවකො ගච්ඡති අමතං දිසං, තස්මා “වරණ”න්ති චුත්තා. යථා – “ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො සීලවා හොති”ති (ම. නි. 2.24) සබ්බං මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. විජ්ජා ච වරණඤ්ච විජ්ජාවරණාති, සම්පන්නාති පරිපුණ්ණාති විජ්ජාවරණාති යස්ස සොයං සම්පන්නවිජ්ජාවරණො, විජ්ජාවරණෙහි සම්පන්නො සමඬ්ගිභූතො, සමන්තාගතොති චා සම්පන්නවිජ්ජාවරණො. උභයථාපි අත්ථො යුජ්ජතෙව, තස්ස සම්පන්නවිජ්ජාවරණස්ස (පාරා. අට්ඨ. 1.1 වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා).

තාදිනොති “ඉට්ඨෙපි තාදි අනිට්ඨෙපි තාදි”තිආදිනා නයෙන මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 38, 192) ආගතතාදිලක්ඛණෙන තාදිනො, ඉට්ඨානිට්ඨාදිසු අවිකාරස්ස තාදිසස්සාති අත්ථො. ජුතින්ධරස්සාති ජුතිමනො, යුගන්ධරෙ සරදසමයෙ සමුදිතදිවසකරාතිරෙකතරසස්සිරිකසරිපුත්තිවිසරධරස්සාති අත්ථො. “පඤ්ඤාපජ්ජොතධරස්සා”ති චා චත්තුං වට්ටති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“චත්තාරො ලොකෙ පජ්ජොතා, පඤ්චමෙත්ථ න විජ්ජති;
දිවා තපති ආදිවො, රත්තිමාහාති චන්දිමා.

“අථ අග්ගි දිවාරත්තිං, තත්ථ තත්ථ පහාසති;
සම්බුද්ධො තපතං සෙට්ඨො, එසා ආභා අනුත්තරා”ති. (සං. නි. 1.26, 85);

තස්මා උභයථාපි සරිපඤ්ඤාජුතිවිසරධරස්සාති අත්ථො. අන්තිමදෙහධාරිනොති සබ්බපච්ඡිමසරිධාරිනො, අපුනබ්බවස්සාති අත්ථො.

තථාගතස්සාති එත්ථ අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා “තථාගතො”ති චූච්චති. කතමෙහි අට්ඨහි? තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථධම්මෙ යථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථදස්සිතාය තථාගතො, තථවාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙන තථාගතොති.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා යෙන අභිනිහාරෙන දානපාරමිං පුරෙත්වා සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාවිරියබන්තිසච්චඅධිට්ඨානමත්තුපෙක්ඛාපාරමිං පුරෙත්වා ඉමා දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියොති සමත්තිංස පාරමියො පුරෙත්වා අඬ්ගපරිච්චාගං ජීවිතපරිච්චාගං.

ධනරජ්ජපුත්තදාරපරිව්වාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිව්වාගෙ පරිව්වජ්ඣතා යථා විපස්සිආදයො සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා, තථා අම්භාකම්පි භගවා ආගතොති තථාගතො. යථාහ –

“යථෙව ලොකම්භි විපස්සිආදයො, සබ්බඤ්ඤභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සකාමුනීපි ආගතො, තථාගතො චුච්චති තෙන චක්ඛුමා”ති.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යථා සම්පතිජාතා විපස්සිආදයො සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨාය උත්තරාභිමුඛා සත්තපදවිනිභාරෙන ගතා, තථා අම්භාකම්පි භගවා ගතොති තථාගතො. යථාහ –

“මුහුත්තජාතොව ගවම්පති යථා, සමෙහි පාදෙහි ඵ්ඨි වසුන්ධරං;
සො චික්කම් සත්තපදානි ගොතමො, සෙනඤ්ච ඡත්තං අනුධාරයුං මරු.

“ගන්ත්වාන සො සත්තපදානි ගොතමො, දිසා විලොකෙසි සමා සමන්තතො;
අට්ඨංගපෙතං ගිරමබ්බදිරසී, සිහො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො”ති.

කථං තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො? සබ්බෙසං රූපාරූපධම්මානං සලක්ඛණං සාමඤ්ඤලක්ඛණඤ්ච තථං අවිතථං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අනුබුද්ධොති තථාගතො.

“සබ්බෙසං පන ධම්මානං, සකසාමඤ්ඤලක්ඛණං;
තථමෙවාගතො යස්මා, තස්මා සත්ථා තථාගතො”ති.

කථං තථාධම්මෙ යථාචතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථාධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ –
“චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. කතමානි චත්තාරි? ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං අනඤ්ඤථමෙත”න්ති (සං. නි. 5.1090) විත්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මා තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා “තථාගතො”ති චුච්චති. අභිසම්බුද්ධත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො.

“තථානාමානි සච්චානි, අභිසම්බුද්ධි නායකො;
තස්මා තථානං සච්චානං, සම්බුද්ධත්තා තථාගතො”.

කථං තථාදස්සිතාය තථාගතො? භගවා හි අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුසොතසාණජිව්භාකායමනොද්වාරෙසු ආපාථං ආගච්ඡන්තං රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බධම්මාරම්මණං තථාගතො සබ්බාකාරතො ජානාති පස්සතීති, එවං තථාදස්සිතාය තථාගතො. අථ වා යං ලොකෙ තථං, තං ලොකස්ස තථෙව දස්සෙති. තතොපි භගවා තථාගතො. එත්ථ තථාදස්සිතත්ථෙ “තථාගතො”ති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

“තථාකාරෙන යො ධම්මෙ, ජානාති අනුපස්සති;
තථාදස්සිති සම්බුද්ධො, තස්මා චුත්තො තථාගතො”.

කථං තථාචාදිතාය තථාගතො? යඤ්ච අභිසම්බොධියා පරිනිබ්බානස්ස ච අන්තරෙ පඤ්චවත්තාලිසවස්සපරිමාණකාලෙ සුත්තාදිනවච්චගසච්චගිතං භාසිතං ලපිතං තථාගතෙන, සබ්බං තං එකතුලාය තුලිතං විය තථමෙව අවිතථමෙව හොති. තෙනෙවාහ –

“යඤ්ච, චුන්ද, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධිති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එතස්මිං අන්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව හොති, නො අඤ්ඤථා. තස්මා ‘තථාගතො’ති චුච්චති”ති.

එත්ථ පන ගදඅත්ථො හි ගතසද්දො. එවං තථාචාදිතාය තථාගතො. ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති තථාගතො. ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා චුත්තො.

“තථාචාදි ජිනො යස්මා, තථාධම්මජ්ජකාසකො;
තථාමාගදනඤ්චස්ස, තස්මා බුද්ධො තථාගතො”.

කථං තථාකාරිතාය තථාගතො? භගවා හි යං යං වාචං අභාසී, තං තං එව කායෙන කරොති, වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා. තෙනෙවාහ –

“යථා වාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථා කාරී, යථා කාරී තථා වාදී...පෙ.... තස්මා ‘තථාගතො’ති චුච්චති”ති (අ. නි. 4.23; චූළනි. පොසාලමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 83).

යථා ව වාචා ගතා, කායොපි තථා ගතො, යථා කායො ගතො, වාචාපි තථා ගතා. එවං තථාකාරිත්‍යා තථාගතො.

“යථා වාචා ගතා තස්ස, තථා කායො ගතො යතො;
තථාවාදිත්‍යා සම්බුද්ධො, සත්ථා තස්මා තථාගතො”.

කථං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො? උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිචිං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති සිලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුක්තියාපි විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථි, අථ ඛො අතුලො අප්පමෙය්‍යො අනුත්තරො. තෙනෙවාහ –

“සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... තථාගතො අභිභු අනභිභුතො අඤ්ඤදත්ථු දසො වසවත්ති,
තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 1.23; පොසාලමාණවප්‍රවෘත්තිද්දෙස 83).

තත්‍රෙවං පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො – අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙන භෙස මහානුභාවො භිසක්කො දිබ්බාගදෙන සප්පෙ විය සබ්බපරප්පවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති, ඉති සබ්බලොකාභිභවනතො අවිපරිතො දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව අගදො අස්සාති ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා “තථාගතො”ති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො.

“තථො අවිපරිතො ව, අගදො යස්ස සත්ථුනො;
වසවත්තිති සො තෙන, හොති සත්ථා තථාගතො”.

අප්පට්ඨුග්ගලස්සාති පට්ඨුග්ගලවිරහිතස්ස, අඤ්ඤො කොච “අහං බුද්ධො”ති එවං පටිඤ්ඤං දාතුං සමත්ථො නාමස්ස පුග්ගලො, නත්ථිති අප්පට්ඨුග්ගලො, තස්ස අප්පට්ඨුග්ගලස්ස. උප්පජ්ජිති උප්පන්නො උදපාදි. කාරුඤ්ඤකාති කරුණාය භාවො කාරුඤ්ඤතා. සබ්බසත්තෙති නිරවසෙසසත්තපරියාදානවචනං, සකලෙ සත්තතිකායෙති අත්ථො. එත්තාවතා අයම්පි ගාථා වුත්තත්ථා හොති.

අථ භගවා බ්‍රහ්මිනා ධම්මදෙසනත්ථාය ආයාචිතො සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං උප්පාදෙන්වා ධම්මං දෙසෙතුකාමො මහාබ්‍රහ්මානං ගාථාය අජ්ඣාසාසි –

“අපාරුතා තෙසං අමතස්ස ද්වාරා, යෙ සොතවන්තො පමුඤ්චන්තු සද්ධං;
චිත්තසසඤ්ඤි පගුණං න භාසිං, ධම්මං පණිතං මනුපෙසු බ්‍රහ්මෙ”ති. (ම. නි. 1.283; දි. නි. 2.71; සං. නි. 1.172; මහාව. 9);

අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහම්පති “කතාවකාසො ඛොම්හි භගවතා ධම්මදෙසනායා”ති ඤාත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි කත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා බ්‍රහ්මගණපරිවුතො පක්කාමි. අථ සත්ථා තස්ස බ්‍රහ්මුතො පටිඤ්ඤං දත්වා – “කස්ස නු ඛො අහං පඨමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති (ම. නි. 1.283; මහාව. 10) චිත්තෙන්තො – “ආළාරො පණ්ඩිතො සො ඉමං ධම්මං ඛිප්පං ආජානිස්සති”ති චිත්තං උප්පාදෙන්වා පුන ඔලොකෙන්තො තස්ස සත්තාහං කාලඤ්ඤතභාවං ඤාත්වා උදකස්ස ව අභිදොසකාලඤ්ඤතභාවං ඤාත්වා පුන – “කහං නු ඛො එතරහි පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු විහරන්ති”ති පඤ්චවග්ගියෙ ආචජ්ජෙන්තො “බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මගදායෙ”ති ඤාත්වා ආසාළ්භියං පහාතාය රත්තියා කාලස්සෙව පත්තචීවරමාදාය අට්ඨාරසයොජනිකං මග්ගං පටිපන්නො අන්තරාමග්ගෙ උපකං නාම ආජීවකං දිස්වා තස්ස අත්තතො බුද්ධභාවමාවිකත්වා තංදිවසමෙව සායන්භසමයෙ ඉසිපතනමගමාසි. තත්ථ පඤ්චවග්ගියානං අත්තතො බුද්ධභාවං පකාසෙන්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනගතො පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු ආමන්තෙන්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තං (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13 ආදයො; පටි. ම. 2.30) දෙසෙසි.

තෙසු අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙන්වා සුත්තපරියොසානෙ අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා තත්ථෙව වස්සං උපගන්ත්වා පුනදිවසෙ වප්පත්ථෙරං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි. එතෙනෙව උපායෙන සබ්බෙ තෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙන්වා පුන පඤ්චමියං පක්ඛස්ස පඤ්චපි තෙ ථෙරෙ සන්තිපානෙන්වා අනත්තලක්ඛණසුත්තන්තං (සං. නි. 3.59; මහාව. 20 ආදයො) දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චපි ථෙරා අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු.

අථ සත්ථා තත්ථෙව යසස්ස කුලපුත්තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා ගෙහං පහාය නික්ඛන්තං දිස්වා – “එහි යසා”ති (මහාව. 26) පක්කොසිත්වා තස්මිඤ්ඤෙව රත්තිභාගෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙන්වා පුනදිවසෙ අරහත්තෙ ව පතිට්ඨාපෙන්වා අපරෙපි තස්ස සභායකෙ වතුපණ්ණාසජනෙ එහිභික්ඛුපබ්බප්පාය පබ්බාපෙන්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. එවං ලොකෙ එකසට්ඨියා අරහත්තෙසු ජාතෙසු සත්ථා වුට්ඨවස්සො පවාරෙන්වා භික්ඛු ආමන්තෙන්වා එතදවොච –

“පරතථං චත්තනො අත්ථං, කරොන්තා පථං ඉමං;
ඛ්‍යාහරන්තා මනුස්සානං, ධම්මං වරථ භික්ඛවො.

“චිහරථ විචිත්තෙසු, පබ්බතෙසු වනෙසු ව;
පකාසයන්තා සද්ධම්මං, ලොකස්ස සත්තං මම.

“කරොන්තා ධම්මදුතෙය්‍යං, විඛ්‍යාපයථ භික්ඛවො;
සන්ති අත්ථාය සත්තානං, සුඛිකතා වචනං මම.

“සබ්බං පිදහථ ද්වාරං, අපායානමනාසවා;
සග්ගමොක්ඛස්ස මග්ගස්ස, ද්වාරං විවරථාසමා.

“දෙසනාපට්ඨපත්තිහි, කරුණාදිගුණාලයා;
බුද්ධං සද්ධඤ්ච ලොකස්ස, අභිවඤ්ඤං සබ්බසො.

“ගිහිනමුපකරොන්තානං, නිව්වමාමිසදානතො;
කරොථ ධම්මදානෙන, තෙසං පච්චුපකාරකං.

“සමුස්සයථ සද්ධම්මං, දෙසයන්තා ඉසිද්ධජං;
කතකත්තබ්බකම්මන්තා, පරතථං පට්ඨපජ්ජා”ති.

එවඤ්ච පන චත්ථා භගවා තෙ භික්ඛු දිසාසු විස්සජ්ජෙත්ථා සයං උරුවෙලං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ කප්පාසිකචනසණ්ඨෙ කිංස හද්දවග්ගියකුමාරෙ විනෙසි. තෙසු යො සබ්බපච්ඡිමකො, සො සොනාපන්තො, සබ්බසෙට්ඨො අනාගාමී, එකොපි අරහා වා පුථුජ්ජනො වා නාහොසි. තෙපි සබ්බෙ එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාජෙත්ථා දිසාසු පෙසෙත්ථා සයං උරුවෙලං ගන්ත්වා අභිච්ඡිද්ධානි පාටිභාරියසහස්සානි දස්සෙත්ථා උරුවෙලකස්සපාදයො සහස්සජට්ටපරිවාරෙ තෙහානිකජට්ටෙ දමෙත්ථා එහිභික්ඛුභාවෙන පබ්බාජෙත්ථා ගයාසීසෙ නිසිදාපෙත්ථා ආදිත්තපරියායදෙසනාය (සං. නි. 4.28; මහාව. 54) අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්ථා තෙන අරහත්තසහස්සෙන භගවා පරිවුතො “බිම්බිසාරස්ස රඤ්ඤො පට්ඨඤ්ඤං මොවෙස්සාමි”ති රාජගහනගරුපවාසෙ ලට්ඨිවනුය්‍යානං නාම අගමාසි. තතො උය්‍යානපාලකො රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා – “සත්ථා ආගතො”ති සුත්ථා ද්වාදසනහුතෙහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි පරිවුතො දසබලං සනව්වරගතමිව දිවසකරං වනවිවරගතං මුනිවරදිවසකරං උපසඩ්ධකමිත්ථා චක්කාලඤ්ඤානලෙසු ජලජාමලාවිකලකමලකොමලෙසු දසබලස්ස පාදෙසු මකුට්මණිජුතිවිසරවිජ්ජොතිනා සිරසා නිපතීත්ථා එකමන්තං නිසිදි සද්ධං පරිසාය.

අථ ඛො තෙසං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං එතදහොසි – “කිං නු ඛො මහාසමණො උරුවෙලකස්සපෙ බ්‍රහ්මවරියං වරති, උදාහු උරුවෙලකස්සපො මහාසමණො”ති? අථ ඛො භගවා තෙසං චෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය ථෙරං ගාථාය අජ්ඣාසාමි –

“කිමෙව දිස්වා උරුවෙලවාසි, පහාසි අග්ගිං කිසකොවදානො;
පුච්ඡාමි තං කස්සප එතමන්ථං, කථං පහීනං තච අග්ගිහුත්ත”න්ති. (මහාව. 55);

ථෙරො භගවතො අධිප්පායං විදිත්ථා –

“රූපෙ ව සද්දෙ ව අපො රසෙ ව, කාමිත්ථියො වාහිවදන්ති යඤ්ඤා;
එතං මලන්ති උපධිසු ඤත්ථා, තස්මා න සිට්ඨෙය්‍ය න හුතෙ අරඤ්ඡි”න්ති. (මහාව. 55) –

ඉමං ගාථං චත්ථා අත්තනො සාවකභාවජ්ජකාසනත්ථං තථාගතස්ස පාදෙසු සිරසා නිපතීත්ථා – “සත්ථා මෙ, භන්තෙ, භගවා, සාවකොභමස්මි”ති චත්ථා එකතාලද්විතාලං...පෙ.... සත්තතාලජ්ජමාණං වෙහාසං සත්තක්ඛන්තුං අබ්භුග්ගන්ත්වා පාටිභාරියං කත්ථා ආකාසනො ඔරුය්හ භගවන්තං වන්දිත්ථා එකමන්තං නිසිදි.

අථ ඛො මහාජනො තස්ස තං පාටිභාරියං දිස්වා – “අහො මහානුභවා බුද්ධා නාම, එවං ථාමගතදිට්ඨිකො අත්තානං ‘අරහා අහ’න්ති මඤ්ඤමානො උරුවෙලකස්සපොපි දිට්ඨිජාලං භින්නිත්ථා තථාගතෙන දමිතො”ති දසබලස්ස ගුණකථං කථෙසි. තං සුත්ථා සත්ථා – “නාහමිදානියෙව ඉමං උරුවෙලකස්සපං දමෙමි, අතීතෙපි එස මයා දමිතොයෙවා”ති ආහ. අථ ඛො සො මහාජනො උට්ඨායාසනා භගවන්තං වන්දිත්ථා සිරසි අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්ථා එවමාහ – “භන්තෙ, ඉදානි අමිහෙහි එස දමිතො දිට්ඨො, කථං පනෙස අතීතෙ භගවතා දමිතො”ති. තතො සත්ථා තෙන මහාජනෙන යාවිතො භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං මහානාරදකස්සපජාතකං (ජා. 2.22.1153) කථෙත්ථා චත්තාරි අරියසච්චානි පකාසෙසි. තතො සත්ථු ධම්මකථං සුත්ථා රාජා බිම්බිසාරො එකාදසනහුතෙහි සද්ධං සොනාපන්තිථලෙ

පතිට්ඨාසි, එකනහුතං උපාසකත්තං පටිවෙදෙසි. රාජා සරණං ගන්ත්වා ස්වාතනාය හගවන්තං සද්ධිං භික්ඛුසංඝසෙන නිමන්තෙත්වා හගවන්තං තික්ඛන්තුං පදක්ඛණං කත්වා වන්දිත්වා පක්කාමි.

පුනර්වසෙ හගවා භික්ඛුසංඝසපරිවුතො මරුගණපරිවුතො විය දසසත්තයනො දෙවරාජා, බ්‍රහ්මගණපරිවුතො විය මහාබ්‍රහ්මා රාජගහං පාවිසි. රාජා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස දානං දත්වා භොජනපරියොසානෙ හගවන්තං එතදවොච – “අහං, හන්තෙ, තිණි රතනානි විනා වසිතුං න සක්ඛස්සාමි, වෙලාය වා අවෙලාය වා හගවතො සන්තිකං ආගමිස්සාමි, ලට්ඨිවනං නාම අතිදුරෙ, ඉදං පන අමිහාකං වෙළවනං නාම උයානං පටිවෙකකාමානං නාතිදුරං නච්චාසන්තං ගමනාගමනසම්පන්නං නිජ්ජනසම්බාධං පටිවෙකසුඛං ඡායුදකසම්පන්නං සිතලසිලාතලසමලඬකනං පරමරමණියභූමිහාගං සුරභිකුසුමතරුවරනිරන්තරං රමණියපාසාදහමිමියවිමානවිහාරඬුයොගමණ්ඩපාදිපටිමණ්ඩිතං. ඉදං මෙ, හන්තෙ, හගවා පටිග්ගණ්ණාතු නවතපනඬිගාරසඬිකාසෙන සුවණ්ණභිඬිගාරෙන සුරභිකුසුමවාසිතං මණිවණ්ණඋදකං ගහෙත්වා වෙළවනාරාමං පරිච්චජන්තො දසබලස්ස හත්ථෙ උදකං පානෙසි. තස්මිං ආරාමපටිග්ගහණෙ “බුද්ධසාසනස්ස මූලානි ඔතිණ්ණානි”ති පීතිවසං ගතා නච්චන්ති විය අයං මහාපථවි කම්පි. ජම්බුදීපෙ පන යපෙත්වා වෙළවනමහාවිහාරං අඤ්ඤං පථං කම්පෙත්වා ගභිතසෙනාසනං නාම නත්ථි. අථ සත්ථා වෙළවනාරාමං පටිග්ගහෙත්වා රඤ්ඤො විහාරදානානුමොදනමකාසි –

“ආවාසදානස්ස පනානිසංසං, කො නාම වන්තුං, පුරිසො සමන්ථො;
අඤ්ඤත්‍ර බුද්ධා පන ලොකනාථා, යුත්තො මුඛානං නහුතෙන වාපි.

“ආයුඤ්ච වණ්ණඤ්ච සුඛං බලඤ්ච, වරං පසත්ථං පටිභානමෙව;
දදාති නාමාති පවුච්චතෙ සො, යො දෙනි සඬ්ඝස්ස නරො විහාරං.

“දාතා නිවාසස්ස නිවාරණස්ස, සිතාදිතො ජීවිතපද්දවස්ස;
පාලෙති ආයුං පන තස්ස යස්මා, ආයුජ්ජදො හොති තමාහු සන්තො.

“අච්චුණ්හසිතෙ වසතො නිවාසෙ, බලඤ්ච වණ්ණො පටිභා න හොති;
තස්මා හි සො දෙනි විහාරදාතා, බලඤ්ච වණ්ණං පටිභානමෙව.

“දුක්ඛස්ස සිතුණ්හසරීසපා ව, වාතාතපාදිජ්ජහවස්ස ලොකෙ;
නිවාරණා නෙකච්චස්ස නිච්චං, සුඛජ්ජදො හොති විහාරදාතා.

“සිතුණ්හවාතාතපඬංසවුට්ඨි, සරීසපාචාලුමිගාදිදුක්ඛං;
යස්මා නිවාරෙති විහාරදාතා, තස්මා සුඛං චින්දති සො පරත්ථං.

“පසන්නචිත්තො හවහොගහෙතුං, මනොහිරාමං මුදිතො විහාරං;
යො දෙනි සීලාදිගුණොදිතානං, සබ්බං දදො නාම පවුච්චතෙ සො.

“පභාය මච්ඡෙරමලං සලොහං, ගුණාලයානං නිලයං දදාති;
බිත්තොච සො තත්ථ පරෙහි සග්ගෙ, යථාහතං ජායති විතසොකො.

“වරෙ වාරුරුපෙ විහාරෙ උළාරෙ, නරො කාරයෙ වාසයෙ තත්ථ භික්ඛු;
දදෙය්‍යන්තපානඤ්ච වන්ථඤ්ච නෙසං, පසන්නෙන චිත්තෙන සක්කච්ච නිච්චං.

“තස්මා මහාරාජ හවෙසු හොගෙ, මනොරමෙ පච්චනුභුයා හියොයා;
විහාරදානස්ස ඵලෙන සන්තං, සුඛං අසොකං අධිගච්ඡ පච්ඡා”ති.

ඉච්චෙවං මුනිරාජා නරරාජස්ස බිම්බිසාරස්ස විහාරදානානුමොදනං කත්වා උට්ඨායාසනා භික්ඛුසංඝසපරිවුතො පරමදස්සනියාය අත්තතො සරිරජ්ජපභාය සුවණ්ණරසසෙකපිඤ්ජරානි විය නගරවනවිමානාදීනි කුරුමානො අනොපමාය බුද්ධලීලාය අනන්තාය බුද්ධසිරියා වෙළවනමහාවිහාරමෙව පාවිසිති.

“අකීළනෙ වෙළවනෙ විහාරෙ, තථාගතො තත්ථ මනොහිරාමෙ;
නානාවිහාරෙන විහාසි ධිරො, වෙනෙය්‍යකානං සමුදික්ඛමානො”.

අපේචං හගවති තස්මිං විහරන්තෙ සුද්ධොදනමහාරාජා “පුත්තො මෙ ජබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං කත්වා පරමාභිසම්බොධිං පත්වා පචත්තිතවරධම්මචක්කො රාජගහං පත්වා වෙළවනමහාවිහාරෙ විහරති”ති සුත්වා අඤ්ඤතරං මහාමච්චං ආමන්තෙසි – “එහි, හණෙ, පුරිසසභස්සපරිවාරො රාජගහං ගන්ත්වා මම වචනෙන ‘පිතා වො සුද්ධොදනමහාරාජා තං දට්ඨුකාමො’ති වන්වා පුත්තං මෙ ගණ්හිත්වා එහි”ති. සො “සාධු, දෙවා”ති රඤ්ඤො පටිස්සුණිත්වා පුරිසසභස්සපරිවාරො සට්ඨියොජනමග්ගං ගන්ත්වා ධම්මදෙසනවෙලාය විහාරං පාවිසි. සො “තිට්ඨතු

තාව රඤ්ඤා පහිතසාසන” න්ති පරිසපරියන්තෙ යිතො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා යථායිතොව සද්ධිං පුරිසසහස්සෙන අරහත්තං පත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. භගවා – “එථ, භික්ඛවො” නි හත්ථං පසාරෙසි. තෙ සබ්බෙ තඬ්ඬණ්ඤාදි ඉද්ධිමයපත්තවිවරධරා වස්සසප්පිකත්ථෙරා විය ආකප්පසම්පන්නා හුත්වා භගවත්තං පරිවාරෙසුං. රාජා “නෙව ගතො ආගච්ඡති, න ච සාසනං සුයානී” නි චිත්තෙන්වා තෙනෙව නිභාරෙන නවක්ඛත්තුං අමච්චෙ පෙසෙසි. තෙසු නවසු පුරිසසහස්සෙසු එකොපි රඤ්ඤා නාරොවෙසි, න සාසනං චා පහිණි. සබ්බෙ අරහත්තං පත්වා පබ්බජිංසු.

අථ රාජා චිත්තෙසි – “කො නු බො මම වචනං කරිස්සති” නි සබ්බරාජබලං ඔලොකෙන්තො උදායිං අද්දස. සො කිර රඤ්ඤා සබ්බත්ථසාධකො අමච්චො අබ්හන්තරිකො අතිවිස්සාසිකො බොධිසත්තෙන සද්ධිං එකදිවසෙයෙව ජාතො සහපංසුකීළිතො සභායො. අථ නං රාජා ආමන්තෙසි – “තාත උදායි, අහං මම පුත්තං දට්ඨුකාමො නවපුරිසසහස්සානි පෙසෙසිං, එකපුරිසොපි ආගන්ත්වා සාසනමත්තම්පි ආරොවෙනා නත්ථි, දුජ්ජානො බො පන මෙ ජීවිතන්තරායො, අහං ජීවමානොව පුත්තං දට්ඨුමිච්ඡාමි. සක්ඛිස්සසි මෙ පුත්තං දස්සෙතු” න්ති? සො “සක්ඛිස්සාමි, දෙව, සචෙ පබ්බජිතුං ලභිස්සාමි” නි ආහ. “තාත, ත්වං පබ්බජිත්වා චා අපබ්බජිත්වා චා මය්හං පුත්තං දස්සෙහි” නි. සො “සාධු, දෙවා” නි රඤ්ඤා සාසනං ආදාය රාජගහං ගන්ත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සද්ධිං පුරිසසහස්සෙන අරහත්තං පත්වා එහිභික්ඛුභාවෙ පතිට්ඨාය එග්ගනීපුණ්ණමාසියං චිත්තෙසි – “අතික්කන්තො හෙමන්තො, වසන්තසමයො අනුප්පත්තො, සුපුප්ඵිතා වනසණ්ඨා, පටිපප්පනක්ඛමො මග්ගො, කාලො දසබලස්ස ඤාතිසඬ්ගහං කාතු” න්ති චිත්තෙන්වා භගවත්තං උපසඬ්කම්ත්වා සට්ඨිමත්තාහි ගාථාහි භගවතො කුලනගරං ගමනත්ථාය ගමනවණ්ණං වණ්ණෙසි –

“අඬ්ගාරිතො දානි දුමා හදන්තෙ, එලෙසිතො ඡදනං විජ්ජහාය;
තෙ අච්චිමන්තොව පභාසයන්ති, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“දුමා විචිත්තා සුවිරාජමානා, රත්තඬ්ඤරෙහෙව ච පල්ලවෙහි;
රතනුජ්ජලමණ්ඩපසන්නිභාසා, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“සුපුප්ඵිතග්ගා කුසුමෙහි භුසිතා, මනුඤ්ඤභුතා සුවිසාධුගන්ධා;
රුක්ඛා විරොචන්ති උභොසු පස්සෙසු, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“එලෙහිතෙකෙහි සමිද්ධිභුතා, විචිත්තරුක්ඛා උභතොවකාසෙ;
බුද්දං පිපාසමපි විනොදයන්ති, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“විචිත්තමාලා සුවිපල්ලවෙහි, සුසජ්ජිතා මොරකලාපසන්නිභා;
රුක්ඛා විරොචන්ති උභොසු පස්සෙසු, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“විරොචමානා එලපල්ලවෙහි, සුසජ්ජිතා වාසනිවාසභුතා;
තොසෙන්ති අද්ධානකිලන්තසත්තෙ, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“සුපුල්ලිතග්ගා වනගුම්ඛනිස්සිතා, ලතා අනෙකා සුවිරාජමානා;
තොසෙන්ති සත්තෙ මණ්ණිමණ්ඩපාව, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“ලතා අනෙකා දුමනිස්සිතාව, පියෙහි සද්ධිං සහිතා වධුව;
පලොභයන්ති හි සුගන්ධගන්ධා, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“විචිත්තනිලාදිමනුඤ්ඤවණ්ණා , දිජා සමන්තා අභිකුජමානා;
තොසෙන්ති මඤ්ජුස්සරතා රතීහි, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“මීගා ව නානා සුවිරාජමානා, උත්තුඬ්ගකණ්ණා ව මනුඤ්ඤනෙත්තා;
දිසා සමන්තා මහිධාවයන්ති, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“මනුඤ්ඤභුතා ව මහි සමන්තා, විරාජමානා හරිතාව සද්දලා;
සුපුප්ඵිරුක්ඛා මොළිනිවලඬ්කතා, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“සුසජ්ජිතා මුත්තමයාව වාලුකා, සුසණ්ඨිතා වාරුසුඵස්සදාතා;
විරොචයන්තෙව දිසා සමන්තා, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“සමං සුඵස්සං සුවිභුමිභාගං, මනුඤ්ඤපුප්ඵොදයගන්ධවාසිනං;
විරාජමානං සුවිමඤ්ච සොහං, සමයො මහාවීර අඬ්ගිරසානං.

“සුසප්තං නන්දනකානනංව, විචිත්තනානාදුමසණ්ඩමණ්ඩිතං;
සුගන්ධභූතං පවනං සුරම්මං, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“සරා විචිත්තා විවිධා මනොරමා, සුසප්තා පඬකප්පුණ්ඩරිකා;
පසන්තසිතොදකවාරුපුණ්ණා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“සුපුල්ලනානාවිධපඬකපේති , විරාජමානා සුවිගන්ධගන්ධා;
පමොදයන්තෙව නරාමරානං, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“සුපුල්ලපඬකෙරුහසන්තිසිත්තා, දිජා සමන්තා මනිනාදයන්තා;
මොදන්ති හරියාහි සමඬගිනො තෙ, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“සුපුල්ලපුප්පේති රජං ගහෙන්වා, අලී විධාවන්ති විකුජමානා;
මධුමිති ගන්ධො විදිසං පවායති, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“අභිත්තනාදා මදවාරණා ව, ගිරිහි ධාවන්ති ව වාරිධාරා;
සවන්ති නජ්ජො සුවිරාජිතාව සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“ගිරි සමන්තාව පදිස්සමානා, මයුරගිවා ඉව නිලවණ්ණා;
දිසා රජින්දාව විරොවයන්ති, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“මයුරසඬසා ගිරිමුද්ධනස්මිං, නව්වන්ති නාරිහි සමඬගිභූතා;
කුජන්ති නානාමධුරස්සරෙහි, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“සුවාදිකා නෙකදිජා මනුඤ්ඤා, විචිත්තපත්තෙහි විරාජමානා;
ගිරිමිති යත්වා අභිනාදයන්ති, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“සුපුල්ලපුප්පාකරමාහිකිණ්ණා , සුගන්ධනානාදලලඬකතා ව;
ගිරි විරොවන්ති දිසා සමන්තා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“ජලාසයා නෙකසුගන්ධගන්ධා, සුරින්දලයානජලාසයාව;
සවන්ති නජ්ජො සුවිරාජමානා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“විචිත්තතිත්තේති අලඬකතා ව, මනුඤ්ඤානාමිගපක්ඛිපාසා;
නජ්ජො විරොවන්ති සුසන්දමානා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“උභොසු පස්සෙසු ජලාසයෙසු, සුපුප්පිතා වාරුසුගන්ධරුක්ඛා;
විභූසිතග්ගා සුරසුන්දරී ව, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“සුගන්ධනානාදුමජාලකිණ්ණං , වනං විචිත්තං සුරනන්දනංව;
මනොහිරාමං සතතං ගතීනං, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“සම්පන්නනානාසුවිඅන්නපානා, සබ්බඤ්ජනා සාදුරසෙන යුත්තා;
පටෙසු ගාමෙ සුලභා මනුඤ්ඤා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“විරාජිතා ආසි මහි සමන්තා, විචිත්තවණ්ණා කුසුමාසනස්ස;
රත්තින්දගොපෙහි අලඬකතාව සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“විසුද්ධසද්ධාදිගුණෙහි යුත්තා, සම්බුද්ධරාජං අභිපත්ථයන්තා;
බහුහි තත්තේව ජනා සමන්තා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“විචිත්තආරාමසුපොක්ඛරඤ්ඤා, විචිත්තනානාපදුමෙහි ඡන්තා;
හිසෙහි බීරංව රසං පවායති, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“විචිත්තනිලවිජදනෙතලඬකතා, මනුඤ්ඤාරුක්ඛා උභතොවකාසෙ;
සමුග්ගතා සත්තසමුහභූතා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“විවිත්‍රනිලබ්‍හමවායනං වනං, සුරින්දලොකෙ ඉව නන්දනං වනං;
සබ්බොතුකං සාධුසුගන්ධපුප්ඵං, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“සුභඤ්ජසං යොජන යොජනෙසු, සුභික්ඛගාමා සුලභා මනුඤ්ඤා;
ජනාහිකිණ්ණා සුලභන්තපානා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“පහුතඡායුදකරමමභූතා, නිවාසිනං සබ්බසුඛප්පදාතා;
විසාලසාලා ව සභා ව බහු, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“විවිත්තනානාදුමසණ්ඩමණ්ඩිතා, මනුඤ්ඤාලයානසුපොක්ඛරඤ්ඤා;
සුමාපිතා සාධුසුගන්ධගන්ධා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“වාතො මුදුසීතලසාධුරූපො, නභා ව අඬභා විගතා සමන්තා;
දිසා ව සබ්බා ව විරොවයන්ති, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“පථෙ රජොනුග්ගමනත්ථමෙව, රත්තිං පවස්සන්ති ව මන්දවුට්ඨී;
නභෙ ව සුරො මුදුකොව තාපො, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“මදප්පබාහා මදහත්ථිසඬසා, කරෙණුසඬසෙහි සුකිලයන්ති;
දිසා විධාවන්ති ව ගජ්ජයන්තා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“වනං සුනිලං අභිදස්සනීයං, නිලබ්‍හකුටං ඉව රම්මභූතං;
විලොකිතානං අතිවිම්භනීයං, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“විසුද්ධමබ්‍හං ගගනං සුරම්මං, මණිමයෙහි සමලඬකතාව;
දිසා ව සබ්බා අතිරොවයන්ති, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“ගන්ධබ්බවිජ්ජාධරකින්නරා ව, සුගිතියන්තා මධුරස්සරෙන;
වරන්ති තස්මිං පවනෙ සුරම්මෙ, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“කිලෙසසඬසස්ස භිතාසකෙහි, තපස්සිසඬසෙහි නිසෙවිතං වනං;
විහාරආරාමසමිද්ධිභූතං, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“සමිද්ධිනානාථලිනො වනන්තා, අනාකුලා නිව්වමනොභිරම්මා;
සමාධිපිතිං අභිවඩ්ඪයන්ති, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“නිසෙවිතං නෙකදිජෙහි නිව්වං, ගාමෙන ගාමං සතතං වසන්තා;
පුරෙ පුරෙ ගාමවරා ව සන්ති, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“වත්ථන්තපානං සයනාසනඤ්ච, ගන්ධඤ්ච මාලඤ්ච විලෙපනඤ්ච;
තභිං සමිද්ධා ජනතා බහු ව, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“පුඤ්ඤිද්ධියා සබ්බයසග්ගපන්නා, ජනා ව තස්මිං සුඛතා සමිද්ධා;
පහුතභොගා විවිධා වසන්ති, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“නභෙ ව අඬභා සුවිසුද්ධවණ්ණා, දිසා ව වන්දො සුවිරාජිතොව;
රත්තිඤ්ච වාතො මුදුසීතලො ව, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“වන්දුග්ගමෙ සබ්බජනා පහටියා, සකඬගණෙ විත්‍රකථා වදන්තා;
පියෙහි සද්ධිං අභිමොදයන්ති, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“වන්දස්ස රංසිහි නභං විරොචි, මහි ව සංසුද්ධමනුඤ්ඤවණ්ණා;
දිසා ව සබ්බා පරිසුද්ධරූපා, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“දුරෙ ව දිස්වා වරවන්දරංසිං, පුප්ඵිංසු පුප්ඵානි මහිතලස්මිං;
සමන්තතො ගන්ධගුණත්ථිකානං, සමයො මහාවීර අඬගිරිසානං.

“වන්දස්ස රංසිහි විලිම්පිතාව, මහි සමන්තා කුසුමෙනලඬකතා;
විරොවි සබ්බසංසාරාලිනීව, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“කුචන්ති හත්ථිපි මදෙන මන්තා, විචිත්තපිඤ්ජා ව දිජා සමන්තා;
කරොන්ති නාදං පවනෙ සුරම්මෙ, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“පඨංඤ්ච සබ්බං පටිපජ්ජනක්ඛමං, ඉද්ධංඤ්ච රට්ඨං සධනං සභොගං;
සබ්බත්ථුතං සබ්බසුඛප්පදානං, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“වනඤ්ච සබ්බං සුවිචිත්තරූපං, සුමාපිතං නන්දනකානනංව;
යනින පිතිං සතතං ජනෙති, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“අලඬකතං දෙවපුරංව රම්මං, කපිලවත්ථුං ඉති නාමධෙයාං;
කුලනගරං ඉධ සස්සිරිකං, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“මනුඤ්ඤඅට්ඨාලවිචිත්තරූපං, සුඵුල්ලපඬකෙරුහසංඝධමණ්ඩිතං;
විචිත්තපරිබාහි පුරං සුරම්මං, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“විචිත්තපාකාරඤ්ච තොරණඤ්ච, සුභඬගණං දෙවනිවාසභූතං;
මනුඤ්ඤවීථි සුරලොකසන්තිහං, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“අලඬකතා සාකියරාජපුත්තා, විරාජමානා වරභූසනෙහි;
සුරින්දලොකෙ ඉව දෙවපුත්තා, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“සුද්ධොදනො මුනිවරං අභිදස්සනාය, අමච්චපුත්තෙ දසධා අපෙසයි;
බලෙන සද්ධිං මහතා මුනින්ද, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“නෙවාගතං පස්සති නෙව වාවං, සොකාහිභූතං නරවීරසෙට්ඨං;
තොසෙතුම්චිජාමි නරාධිපත්තං, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“තංදස්සනෙනබ්බුතපිතිරාසි, උදික්ඛමානං ද්විපදානමින්දං;
තොසෙහි තං මුනින්ද ගුණසෙට්ඨං, සමයො මහාවීර අඬගිරසානං.

“ආසාය කස්සනෙ ඛෙත්තං, ඛිජං ආසාය වජ්ජති;
ආසාය වාණිජා යන්ති, සමුද්දං ධනභාරකා;
යාය ආසාය තිට්ඨාමි, සා මෙ ආසා සම්ප්ඤ්ඤා.

“නාතිසිතං නාතිඋණ්හං, නාතිදුබ්භික්ඛජාතකං;
සද්දලා හරිතා භූමි, එස කාලො මහාමුනී”ති.

අථ නං සත්ථා – “කිං නු ඛො, උදායි, ගමනවණ්ණං වණ්ණෙසී”ති ආහ. “හන්තෙ, තුම්භාකං පිතා
සුද්ධොදනමහාරාජා දට්ඨකාමො, කරොථ ඤාතකානං සඬගහ”න්ති ආහ. “සාධු, උදායි, කර්මසාමි ඤාතිසඬගහං,
තෙන හි භික්ඛුසඬසස්ස ආරොවෙහි , ගම්මයවත්තං පුරෙස්සන්ති”ති ආහ. “සාධු, හන්තෙ”ති ථෙරො භික්ඛුසඬසස්ස
ආරොවෙසී.

සත්ථා අඬගමගධවාසීනං කුලපුත්තානං දසහි සහස්සෙහි, කපිලවත්ථුවාසීනං දසහි සහස්සෙහිති සබ්බෙහෙව
විසතියා ඛිණ්ණසච්ඡික්ඛුසහස්සෙහි පරිවුතො රාජගහා නික්ඛමිත්වා දිවසෙ දිවසෙ යොජනං යොජනං ගච්ඡන්තො ද්විති
මාසෙහි කපිලවත්ථුපුරං සම්පාපුණි. සාකියාපි අනුප්පත්තෙයෙව හගවති – “අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨං පස්සිස්සාමා”ති
හගවතො වසනට්ඨානං වීමංසමානා “නිග්‍රොධසක්කස්සාරාමො රමණීයො”ති සල්ලක්ඛෙත්වා සබ්බං පටිපග්ගනවිධං
කාරෙත්වා ගන්ධපුෂ්පහත්ථා පච්චුග්ගමනං කරොන්තා සබ්බාලඬකාරෙහි සමලඬකතගත්තා ගන්ධපුෂ්පච්චුණ්ණාදිහි
පූජයමානා හගවන්තං පුරක්ඛත්වා නිග්‍රොධාරාමමෙව අගමංසු.

තත්‍ර හගවා විසතියා ඛිණ්ණසච්ඡික්ඛුසහස්සෙහි පරිවුතො පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. සාකියා පන මානජාතිකා
මානත්ථද්ධා, “සිද්ධත්ථකුමාරො අම්භෙහි දහරතරො, අම්භාකං කනිට්ඨො භාතා, පුත්තො, භාගිනෙයො, තත්තා”ති
වින්තෙත්වා දහරදහරෙ රාජකුමාරෙ ආහංසු – “තුම්භෙ වන්දථ, මයං තුම්භාකං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො නිසිදිස්සාමා”ති.
තෙස්වෙවං නිසින්තෙසු හගවා තෙසං අප්ඤ්ඤාසං ඔලොකෙත්වා – “ඉමෙ ඤාතකා අත්තතො මොසප්ණ්ණභාවෙන
න මං වන්දන්ති, න පනෙතෙ ජානන්ති ‘බුද්ධො නාම කිදිසො, බුද්ධබලං නාම කිදිස’න්ති වා, ‘බුද්ධො නාම ඵදිසො,

බුද්ධබලං නාම ඵදිස’න්ති වා, හන්දාහං අත්තනො බුද්ධබලං ඉද්ධබලඤ්ච දස්සෙන්නො පාටිභාරියඤ්ච කරෙය්‍යං, ආකාසෙ දසසහස්සවක්කවාළවින්ථනං සබ්බරත්තමයං වඩ්ඤ්ඤං මාපෙත්වා තත්ථ වඩ්ඤ්ඤං මහාජනස්ස අජ්ඣාසයං ඔලොකෙත්වා ධම්මඤ්ච දෙසෙය්‍ය”න්ති චිත්තෙසි. තෙන චුත්තං සම්භිතිකාරකෙහි හගවතො පරිචිතක්කදස්සනත්ථං –

3. “න හෙතෙ ජානන්ති සදෙවමානුසා, බුද්ධො අයං කිදිසකො නරුත්තමො; ඉද්ධබලං පඤ්ඤාබලඤ්ච කිදිසං, බුද්ධබලං ලොකහිතස්ස කිදිසං.
4. “න හෙතෙ ජානන්ති සදෙවමානුසා, බුද්ධො අයං ඵදිසකො නරුත්තමො; ඉද්ධබලං පඤ්ඤාබලඤ්ච ඵදිසං, බුද්ධබලං ලොකහිතස්ස ඵදිසං.
5. “හන්දාහං දස්සයිස්සාමි, බුද්ධබලමනුත්තරං; වඩ්ඤ්ඤං මාපයිස්සාමි, නහෙ රත්තමණ්ඩිත”න්ති.

තත්ථ න හෙතෙ ජානන්ති න හි එතෙ ජානන්ති. න-කාරො පටිසෙධන්ථො. හි-කාරො කාරණන්ථෙ නිපාතො. යස්මා පනෙතෙ මම ඤාතිආදයො දෙවමනුස්සා මයා බුද්ධබලෙ ව ඉද්ධබලෙ ව අනාවිකතෙ න ජානන්ති “ඵදිසො බුද්ධො, ඵදිසං ඉද්ධබල”න්ති, තස්මා අහං මම බුද්ධබලඤ්ච ඉද්ධබලඤ්ච දස්සෙය්‍යන්ති අත්ථො. සදෙවමානුසාති එත්ථ දෙවොති උපපත්තිදෙවො අධිප්පෙතො. සහ දෙවෙහිති සදෙවො. කෙ තෙ? මානුසා, සදෙවො එව මානුසා සදෙවමානුසා. අථ වා දෙවොති සම්මුතිදෙවො, සුද්ධොදනො රාජා අධිප්පෙතො. සහ දෙවෙන රඤ්ඤා සුද්ධොදනොනාති සදෙවො. මානුසාති ඤාතිමානුසා, සදෙවො සසුද්ධොදනා මානුසා සදෙවමානුසා සරාජානො වා එතෙ මම ඤාතිමානුසා මම බලං න විජානන්තිති අත්ථො. සෙසදෙවොපි සම්ගහං ගච්ඡන්තිසෙව. සබ්බෙපි දෙවො දෙවනට්ඨෙත “දෙවො”ති චුච්චන්ති. දෙවනං නාම ධාතුඅත්ථො කීළාදි. අථ වා දෙවො ව මානුසා ව දෙවමානුසා, සහ දෙවමානුසෙහි සදෙවමානුසා. කෙ තෙ? ලොකාති වචනසෙසො දට්ඨබ්බො. බුද්ධොති චතුසච්චධම්මෙ බුද්ධො අනුබුද්ධොති බුද්ධො. යථාහ –

“අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤානං, භාවෙනබ්බඤ්ච භාවිතං; පහාතබ්බං පභිතං මෙ, තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණා”ති. (ම. නි. 2.399; සු. නි. 563);

ඉධ පන කත්තුකාරකෙ බුද්ධසද්දසිද්ධි දට්ඨබ්බො. අධිගතවිසෙසෙහි දෙවමනුස්සෙහි “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො හගවා”ති එවං බුද්ධත්තා ඤාතත්තා බුද්ධො. ඉධ කම්මකාරකෙ බුද්ධසද්දසිද්ධි දට්ඨබ්බො. බුද්ධමස්ස අත්ථිති වා බුද්ධො, බුද්ධචන්තොති අත්ථො. තං සබ්බං සද්දසත්ථානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. කිදිසකොති කිදිසො කිංසරික්ඛකො කිංසදිසො කිංචණ්ණො කිංසණ්ඨානො දිසො වා රස්සො වාති අත්ථො.

නරුත්තමොති නරාතං නරෙසු වා උත්තමො පවරො සෙට්ඨොති නරුත්තමො. ඉද්ධබලන්ති එත්ථ ඉජ්ඣානං ඉද්ධි නිජ්ඣන්තිඅත්ථෙත පටිලාභට්ඨෙත ව ඉද්ධි. අථ වා ඉජ්ඣාන්ති තාය සත්තා ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා හොන්තිති ඉද්ධි. සා පන දසවිධා හොති. යථාහ –

“ඉද්ධියොති දස ඉද්ධියො. කතමා දස? අධිට්ඨානා ඉද්ධි, වික්ඛබ්බනා ඉද්ධි, මනොමයා ඉද්ධි, ඤාණවිජ්ජාරා ඉද්ධි, සමාධිවිජ්ජාරා ඉද්ධි, අරියා ඉද්ධි, කම්මවිපාකජා ඉද්ධි, පුඤ්ඤවතො ඉද්ධි, විජ්ජාමයා ඉද්ධි, තත්ථ තත්ථ සම්මාපයොගපච්චයා ඉජ්ඣානට්ඨෙත ඉද්ධි”ති (පටි. ම. 3.10).

තාසං ඉදං නානත්තං – පකතියා එකො බහුකං ආවජ්ජෙති, සතං වා සහස්සං වා ආවජ්ජිත්වා ඤාණෙන අධිට්ඨාති “බහුකො හොමි”ති (පටි. ම. 3.10) එවං විහජිත්වා දස්සිතා ඉද්ධි අධිට්ඨානවසෙන නිජ්ඣන්තත්තා අධිට්ඨානා ඉද්ධි නාම. තස්සායමත්ථො – අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා තතො චුට්ඨාය සවෙ සතං ඉච්ඡති “සතං හොමි, සතං හොමි”ති කාමාවචරපරිකම්මචිත්තෙහි පරිකම්මං කත්වා පුන අභිඤ්ඤාපාදකං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා තතො චුට්ඨාය පුන ආවජ්ජිත්වා අධිට්ඨාති, අධිට්ඨානචිත්තෙන සහෙව සතං හොති. සහස්සාදිසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ පාදකජ්ඣානචිත්තං නිමිත්තාරම්මණං පරිකම්මචිත්තාති සතාරම්මණාති වා සහස්සාදිසු අඤ්ඤාරාරම්මණාති වා, තාති ව බො වණ්ණවසෙන, නො පණ්ණත්තිවසෙන. අධිට්ඨානචිත්තමිපි සතාරම්මණමෙව, තං පන අප්පනාචිත්තං විය ගොත්‍රභූඅනන්තරමෙව උප්පජ්ජති රූපාවචරචතුත්ථ්ඤානිකං . සො පන පකතිවණ්ණං විජ්ඣිත්වා කුමාරවණ්ණං වා දස්සෙති නාගවණ්ණං වා දස්සෙති. සුපණ්ණවණ්ණං වා...පෙ.... විවිධමිපි සෙනාබ්‍රහ්මං වා දස්සෙතිති (පටි. ම. 3.13) එවං ආගතා ඉද්ධි පකතිවණ්ණවිජ්ඣනවිකාරවසෙන පචන්තත්තා වික්ඛබ්බනිද්ධි නාම.

“ඉධ භික්ඛු ඉමම්භා කායා අඤ්ඤං කායං අභිනිමිත්තාති රූපිං මනොමයං සබ්බභිගපච්චබ්බිහිං අභිනින්දිය”න්ති (පටි. ම. 3.14) ඉමිනා නයෙන ආගතා ඉද්ධි සරිරස්සෙව අබ්භන්තරෙ අඤ්ඤස්ස මනොමයස්ස සරිරස්ස නිජ්ඣන්තිවසෙන පචන්තත්තා මනොමයිද්ධි නාම.

ඤාණුප්පත්තිතො පුබ්බෙ වා පච්ඡා වා තඨ්ඨණෙ වා තෙන අත්තභාවෙන පටිලභිතබ්බඅරහත්තඤාණානුභාවෙන නිබ්බත්තො විසෙසො ඤාණවිජ්ජාරො ඉද්ධි නාම. ආයස්මතො බාකුලස්ස ව ආයස්මතො සංකිච්චස්ස ව

ඤාණවිජ්ජාරා ඉද්ධි, තෙසං චත්ථු චෙත්ථ කට්ඨකඛ්ඛං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.226).

සමාධිතො පුබ්බෙ වා පච්ඡා වා තඨ්ඨිතො වා සමථානුභාවෙන නිබ්බත්තො විසෙසො සමාධිවිජ්ජාරා ඉද්ධි නාම. ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස සමාධිවිජ්ජාරා ඉද්ධි (උදා. 34), ආයස්මතො සඤ්ජීවස්ස සමාධිවිජ්ජාරා ඉද්ධි (ම. නි. 1.507), ආයස්මතො බාණුකොණ්ඩඤ්ඤස්ස සමාධිවිජ්ජාරා ඉද්ධි (ධ. ප. අට්ඨ. 1.බාණුකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරචත්ථු), උත්තරාය උපාසිකාය සමාධිවිජ්ජාරා ඉද්ධි (ධ. ප. අට්ඨ. 2.උත්තරාය උපාසිකාවත්ථු; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.262), සාමාවතියා උපාසිකාය සමාධිවිජ්ජාරා ඉද්ධිති (ධ. ප. අට්ඨ. 1.සාමාවතීවත්ථු; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.260-261) තෙසං චත්ථුනෙත්ථ කට්ඨකඛ්ඛානි, ගත්ථවිත්ථාරදොසපරිහාරත්ථං පන මයා න විත්ථාරිතානි.

කතමා අරියා ඉද්ධි? ඉධ භික්ඛු සචෙ ආකඨ්ඨති “පටික්කුලෙ අප්පටික්කුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍ය”න්ති අප්පටික්කුලසඤ්ඤී තත්ථ විහරති, සචෙ ආකඨ්ඨති “අප්පටික්කුලෙ පටික්කුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍ය”න්ති පටික්කුලසඤ්ඤී තත්ථ විහරති...පෙ.... උපෙක්ඛකො තත්ථ විහරති සතො සම්පජානොති (පටි. ම. 3.17). අයඤ්ඨි චෙතොවසිප්පත්තානං අරියානංයෙව සම්භවතො අරියා ඉද්ධි නාම.

කතමා කම්මවිපාකජා ඉද්ධි? සබ්බෙසං පක්ඛිනං සබ්බෙසං දෙවානං පඨමකප්පිකානං මනුස්සානං එකච්චානඤ්ච විනිපාතිකානං චෙතාසගමනාදිකා කම්මවිපාකජා ඉද්ධි නාම. කතමා පුඤ්ඤවතො ඉද්ධි? රාජා චක්කවත්තී චෙතාසං ගච්ඡති සද්ධිං චතුරඨ්ඨිගිතියා සෙනාය. ජට්ටකස්ස ගහපතිස්ස අසීතිහත්ථො සුවණ්ණපබ්බතො නිබ්බත්ති. අයං පුඤ්ඤවතො ඉද්ධි නාම. සොසකස්ස ගහපතීනො (ධ. ප. අට්ඨ. 1.කුම්භසොසකසෙට්ඨිවත්ථු) සත්තසු යානෙසු මාරණත්ථාය උපක්කමෙ කතෙපි අරොගභාවො පුඤ්ඤවතො ඉද්ධි. මෙණ්ඩකසෙට්ඨිස්ස (ධ. ප. අට්ඨ. 2.මෙණ්ඩකසෙට්ඨිවත්ථු) අට්ඨකරිසමත්තෙ පදෙසෙ සත්තරතනමයානං මෙණ්ඩකානං පාතුභාවො පුඤ්ඤවතො ඉද්ධි.

කතමා විජ්ජාමයා ඉද්ධි? විජ්ජාධරා විජ්ජං පරිප්පිත්ථා චෙතාසං ගච්ඡන්ති, ආකාසෙ අන්තලික්ඛෙ හත්ථිමිපි දස්සෙන්නි...පෙ.... විවිධමිපි සෙනාබ්‍යුහං දස්සෙන්නීති (පටි. ම. 3.18). ආදිනායප්පචත්තා විජ්ජාමයා ඉද්ධි නාම. තං තං කම්මං කත්ථා නිබ්බත්තො විසෙසො ‘සම්මාපයොගපච්චියා ඉප්ඤ්ඤානට්ඨෙත ඉද්ධි’ති අයං තත්ථ තත්ථ සම්මාපයොගපච්චියා ඉප්ඤ්ඤානට්ඨෙත ඉද්ධි නාම. ඉමිස්සා දසවිධාය ඉද්ධියා බලං ඉද්ධිබලං නාම, ඉදං මය්හං ඉද්ධිබලං න ජානන්තීති අත්ථො (විසුද්ධි. 2.375 ආදයො).

පඤ්ඤාබලන්ති සබ්බලොකියලොකුත්තරගුණවිසෙසදායකං අරහත්තමග්ගපඤ්ඤාබලං අධිප්පෙනං, තම්පි එතෙ න ජානන්ති. කෙචි “ජත්තං අසාධාරණඤාණානමෙනං අධිවචනං පඤ්ඤාබල”න්ති වදන්ති. බුද්ධබලන්ති එත්ථ බුද්ධබලං නාම බුද්ධානුභාවො, දසබලඤාණානි වා. තත්ථ දසබලඤාණානි නාම යානාට්ඨානඤාණං, අතීතානාගතපච්චුප්පන්තකම්මවිපාකජානනඤාණං, සබ්බත්ථගාමීතිපටිපදාඤාණං, අනෙකධාතුනානාධාතුලොකජානනඤාණං, නානාධිමුත්තිකඤාණං, ආසයානුසයඤාණං, ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනං සංකිලෙසවොදානවුට්ඨානෙසු යථාභූතඤාණං, පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණං, චුතුපපාතඤාණං, ආසවක්ඛයඤාණන්ති ඉමානි දස. ඉමෙසං දසන්තං ඤාණානං අධිවචනං බුද්ධබලන්ති. එදිසන්ති ඊදිසං, අයමෙව වා පාඨො.

හන්දානි වචස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති. කිං වුත්තං හොති? යස්මා පනෙතෙ මම ඤාතකා බුද්ධබලං වා බුද්ධගුණෙ වා න ජානන්ති, කෙවලං අත්තතො මොසජිණ්ණභාවං නිස්සාය මානවසෙන සබ්බලොකප්පෙට්ඨියෙට්ඨියං මං න වන්දන්ති. තස්මා තෙසං මානකෙතු අත්ථි, තං හඤ්ජිත්ථා වන්දනත්ථං බුද්ධබලං දස්සෙය්‍යන්ති වුත්තං හොති. දස්සයිස්සාමිති දස්සෙය්‍යං. “දස්සෙස්සාමි”ති ව පාඨො, සොයෙවත්ථො. බුද්ධබලන්ති බුද්ධානුභාවං, බුද්ධඤාණවිසෙසං වා. අනුත්තරන්ති නිරුත්තරං. වඬිකමන්ති වඬිකමිතබ්බට්ඨානං වුවචති. මාපයිස්සාමිති මාපෙය්‍යං. “වඬිකමනං මාපෙස්සාමි”ති ව පාඨො, සොයෙවත්ථො. නහෙති ආකාසෙ. සබ්බරතනමණ්ඩිතන්ති සබ්බෙති රතිජනනට්ඨෙත රතනෙහි මුත්තා-මණි-චෙළිරිය-සඬ්ඛ-සිලා-පචාල-රජන-සුවණ්ණ-මසාරගල්ල-ලොභිතඬිකෙහි දසති දසති මණ්ඩිතො අලඬිකතො සබ්බරතනමණ්ඩිතො, තං සබ්බරතනමණ්ඩිතං. “නහෙ රතනමණ්ඩිත”න්ති පඨන්ති කෙචි.

අපේචං භගවතා වින්තිතමත්තෙ දසසහස්සචක්කවාලවාසිනො භුම්මාදයො දෙවා පමුදිතහදයා සාධුකාරමදංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නෙහි සඬ්ඨිතිකාරකෙහි –

6. “භුම්මා මහාරාජිකා තාවතීංසා, යාමා ව දෙවා තුසිතා ව නිම්මිතා; පරනිම්මිතා යෙපි ව බ්‍රහ්මකායිකා, ආනන්දිතා විපුලමකංසු සොස”න්ති. –

ආදිගාථායො ය්පිතානි චෙදිතබ්බා.

තත්ථ භුම්මානි භුම්මට්ඨා, පාසාණපබ්බතවනරුක්ඛාදීසු යීතා. මහාරාජිකානි මහාරාජපක්ඛිකා. භුම්මට්ඨානං දෙවතානං සද්දං සුත්ථා ආකාසට්ඨකදෙවතා, තතො අබ්භවලාභකා දෙවතා, තතො උණ්භවලාභකා දෙවතා, තතො සිතවලාභකා දෙවතා, තතො වස්සවලාභකා දෙවතා, තතො වාතවලාභකා දෙවතා, තතො චත්තාරො මහාරාජානො,

තනො තාවතිංසා, තනො යාමා, තනො තුසිතා, තනො නිම්මානරතී, තනො පරනිම්මිතවසවන්තී, තනො බ්‍රහ්මකායිකා, තනො බ්‍රහ්මපුරොහිතා, තනො මහාබ්‍රහ්මානො, තනො පරිත්තාහා, තනො අප්පමාණාහා, තනො ආහස්සරා, තනො පරිත්තසුහා, තනො අප්පමාණසුහා, තනො සුභකිණ්ණා, තනො වෙහප්ඵලා, තනො අවිහා, තනො අතප්පා, තනො සුදස්සා, තනො සුදස්සී, තනො අකනිට්ඨා දෙවතා සද්දං සුත්වා මහත්තං සද්දං අකංසු. අසඤ්ඤිතො ව අරුපාවචරසත්තෙ ව යපෙත්වා සොනායනනපවත්තිට්ඨානෙ සබ්බෙ දෙවමනුස්සනාගාදයො පිතිවසං ගතහදයා උක්කුට්ඨිසද්දමකංසුති අත්ථො. ආනන්දිකාති පටුදිතහදයා, සඤ්ජාතපිතිසොමනස්සා හුත්වාති අත්ථො. විපුලන්ති පුපුලං.

අප් සත්ථා චිත්තිතසමනන්තරමෙව ඔදාතකසිණසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා – “දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු ආලොකො හොතු”ති අධිට්ඨාසී. තෙන අධිට්ඨානචිත්තෙන සහෙව ආලොකො අහොසී පට්ඨිතො පට්ඨාය යාව අකනිට්ඨභවතා. තෙන චුත්තං –

7. “ඔහාසිතා ව පට්ඨි සදෙවකා, පුපු ව ලොකන්තරිකා අසංවුතා;
තමො ව තිබ්බො විහතො තදා අහු, දිස්වාන අච්ඡෙරකං පාටිභීර”න්ති.

තත්ථ ඔහාසිතාති පකාසිතා. පට්ඨිති එත්ථායං පට්ඨි චතුබ්බිධා – කක්ඛලපට්ඨි, සසම්භාරපට්ඨි, නිමිත්තපට්ඨි, සම්මුතිපට්ඨිති. තාසු “කතමා වාටුසො, අප්ඤ්ඤාතිකා පට්ඨිධාතු? යං අප්ඤ්ඤාතං පච්චත්තං කක්ඛලං බරිගත”න්තිආදීසු (විහ. 173) චුත්තා අයං කක්ඛලපට්ඨි නාම. “යො පන භික්ඛු පට්ඨිං බණ්ණෙය්‍ය වා බණ්ණාපෙය්‍ය වා”තිආදීසු (පාවි. 85) චුත්තා සසම්භාරපට්ඨි, යෙ ව කෙසාදයො විසති කොට්ඨාසා, අයොලොභාදයො ව බාහිරා; සාපි වණ්ණාදිහි සම්භාරෙහි සද්ධිං පට්ඨිති සසම්භාරපට්ඨි නාම. “පට්ඨිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”තිආදීසු (දී. නි. 3.360) නිමිත්තපට්ඨි “ආරම්මණපට්ඨි”තිපි චුච්චති. පට්ඨිකසිණකුණාලාභී දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො ආගමනවසෙන “පට්ඨිදෙවො”ති නාමං ලභති. චුත්තඤ්ඤෙන – “ආපො ව දෙවා පට්ඨි”තිආදීසු (දී. නි. 2.340) අයං සම්මුතිපට්ඨි, පඤ්ඤාත්තිපට්ඨි නාමාති වෙදිතබ්බා. ඉධ පන සසම්භාරපට්ඨි අධිජ්ජෙතා (ම. නි. අට්ඨ. 1.2 පට්ඨිවාරවණ්ණනා).

සදෙවකාති සදෙවලොකා. “සදෙවතා”තිපි පායො අත්ථි වෙ සුන්දරතරං, සදෙවකො මනුස්සලොකො ඔහාසිතොති අත්ථො. පුපුති බහු. ලොකන්තරිකාති අසුරකායනරකානමෙතං අධිවචනං, තා පන තිණ්ණං වක්කවාළානං අන්තරා එකා ලොකන්තරිකා හොති, තිණ්ණං සකට්ඨකානං අඤ්ඤාමඤ්ඤං ආහව්ව ධීනානං මජ්ඣෙ ඔකාසො විය එකෙකො ලොකන්තරිකනිරයො, පරිමාණතො අට්ඨයොජනසහස්සො හොති. අසංවුතාති හෙට්ඨා අප්පතිට්ඨා. තමො වාති අත්ඨකාරො. තිබ්බොති බහලො සනො. වන්දිමසුරියාලොකාභාවතො නිව්චන්ධකාරොව හොති. විහතොති විද්ධස්තො. තදාති යදා පන භගවා සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං පට්ඨිව පාටිභාරියකරණත්ථං ආලොකං ඵරි, තදා සො තමො තිබ්බො ලොකන්තරිකාසු ධීනො, විහතො විද්ධස්තො අහොසිති අත්ථො.

අච්ඡෙරකන්ති අච්ඡරාපහරණයොග්ගං, විම්භයවසෙන අඬගුලීහි පහරණයොග්ගන්ති අත්ථො. පාටිභීරන්ති පටිපක්ඛරණතො පාටිභීරං. පටිහරති සත්තානං දිට්ඨිමානොපගතාති චිත්තානිති වා පාටිභීරං, අප්පසන්නානං සත්තානං පසාදං පටිආහරතිති වා පාටිභීරං. “පාටිහෙර”න්තිපි පායො, සොයෙවත්ථො. එත්ථ ආලොකවිධානවිසෙසස්සෙතං අධිවචනං. දිස්වාන අච්ඡෙරකං පාටිභීරන්ති එත්ථ දෙවා ව මනුස්සා ව ලොකන්තරිකාසු නිබ්බත්තසත්තාපි ව තං භගවතො පාටිභාරියං දිස්වා පරමජ්ජිතිසොමනස්සං අගමංසුති ඉදං වචනං ආහරිත්වා අත්ථො දට්ඨබ්බො, ඉතරථා න පුබ්බෙන වා පරං, න පරෙන වා පුබ්බං යුජ්ජති.

ඉදානි න කෙවලං මනුස්සලොකෙසුයෙව ආලොකො අත්ථි, සබ්බත්ථ තිව්ධෙපි සඬබාරසත්තොකාසසඬබානෙ ලොකෙ ආලොකොයෙවාති දස්සන්ත්ථං –

8. “සදෙවගන්ධබ්බමනුස්සරක්ඛසෙ,
ආහා උළාරා විපුලා අජායථ;
ඉමස්මිං ලොකෙ පරස්මිඤ්ඤොභයස්මිං,
අධො ව උද්ධං තිරියඤ්ඤො චිත්ථත”න්ති. – අයං ගාථා චුත්තා;

තත්ථ දෙවාති සම්මුතිදෙවා උපපත්තිදෙවා විසුද්ධිදෙවාති සබ්බෙපි දෙවා ඉධ සඬගහිතා. දෙවා ව ගන්ධබ්බා ව මනුස්සා ව රක්ඛසා ව දෙවගන්ධබ්බමනුස්සරක්ඛසා. සහ දෙවගන්ධබ්බමනුස්සරක්ඛසෙහිති සදෙවගන්ධබ්බමනුස්සරක්ඛසො. කො පන සො? ලොකො, තස්මිං සදෙවගන්ධබ්බමනුස්සරක්ඛසෙ ලොකෙ. ආහාති ආලොකො. උළාරාති එත්ථායං උළාර-සද්දො මධුරසෙට්ඨවිපුලාදීසු දිස්සති. තථා හෙස “උළාරාති බාදනීයභොජනීයාති බාදන්ති භුඤ්ජන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 1.366) මධුරෙ දිස්සති. “උළාරාය බො පන භවං වච්ඡායනො පසංසාය සමණං ගොතමං පසංසති”තිආදීසු (ම. නි. 1.288) සෙට්ඨෙ. “අතික්කම්ම දෙවානං දෙවානුභාවං අප්පමාණො උළාරො ඔහාසො”තිආදීසු (දී. නි. 2.32; ම. නි. 3.201) විපුලෙ. ස්වායං ඉධ සෙට්ඨෙ දට්ඨබ්බො (දී. නි. අට්ඨ. 3.142; වි. ව. අට්ඨ. 1). විපුලාති අප්පමාණා. අජායථාති උප්පජ්ජී උද්දාදි පවත්තිත්ථ. ඉමස්මිං ලොකෙ පරස්මිඤ්ඤොති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ ව පරස්මිං දෙවලොකෙ වාති අත්ථො. උභයස්මිත්ති තදුභයස්මිං, අප්ඤ්ඤාත්තිතභිද්ධාදීසු විය දට්ඨබ්බං. අධො වාති අවිච්ආදීසු නිරයෙසු. උද්ධන්ති භවග්ගතොපි උද්ධං අජටාකාසෙපි. තිරියඤ්ඤොති තිරියතොපි දසසු

වක්කවාළසහස්සෙසු. චිත්තන්ති විසටං. අන්ධකාරං විධමිත්වා චුත්තප්පකාරං ලොකඤ්ච පදෙසඤ්ච
අප්පේකාත්ථරිත්වා ආහා පවත්තිත්ථාති අත්ථො. අථ වා තිරියඤ්ච චිත්තන්ති තිරියතො චිත්තං මහන්තං, අප්පමාණං
පදෙසං ආහා ඵරිත්වා අට්ඨාසිති අත්ථො.

අථ භගවා දසසහස්සවක්කවාළෙසු ආලොකඵරණං කත්වා අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථප්පකානං සමාපජ්ජිත්වා
තතො චූට්ඨාය ආවජ්ජිත්වා අධිට්ඨානචිත්තෙන ආකාසමඛිභුගන්ත්වා තෙසං ඤාතිනං සීසෙසු පාදපංසු ඔකිරමානො
විස මහනියා දෙවමනුස්සපරිසාය මජ්ඣෙ යමකපාටිභාරියං දස්සෙති. තං පන පාළිතො එවං වෙදිතබ්බං (පටි. ම. 1.116)

“කතමං තථාගතස්ස යමකපාටිභීරෙ ඤාණං? ඉධ තථාගතො යමකපාටිභීරං කරොති අසාධාරණං
සාවකෙහි උපරිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, හෙට්ඨිමකායතො උදකධාරා පවත්නති.
හෙට්ඨිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, උපරිමකායතො උදකධාරා පවත්නති...පෙ.... පුරත්ථිමකායතො
අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, පච්ඡිමකායතො උදකධාරා පවත්නති. පච්ඡිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති,
පුරත්ථිමකායතො උදකධාරා පවත්නති...පෙ.... දක්ඛිණඅක්ඛිතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, වාමඅක්ඛිතො
උදකධාරා පවත්නති. වාමඅක්ඛිතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, දක්ඛිණඅක්ඛිතො උදකධාරා පවත්නති...පෙ.
... දක්ඛිණකණ්ණසොතතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, වාමකණ්ණසොතතො උදකධාරා පවත්නති.
වාමකණ්ණසොතතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, දක්ඛිණකණ්ණසොතතො උදකධාරා පවත්නති...පෙ....
දක්ඛිණනාසිකාසොතතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, වාමනාසිකාසොතතො උදකධාරා පවත්නති.
වාමනාසිකාසොතතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, දක්ඛිණනාසිකාසොතතො උදකධාරා පවත්නති...පෙ....
දක්ඛිණආංසකුටතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, වාමආංසකුටතො උදකධාරා පවත්නති. වාමආංසකුටතො
අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, දක්ඛිණආංසකුටතො උදකධාරා පවත්නති...පෙ.... දක්ඛිණහත්ථතො
අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, වාමහත්ථතො උදකධාරා පවත්නති. වාමහත්ථතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති,
දක්ඛිණහත්ථතො උදකධාරා පවත්නති...පෙ.... දක්ඛිණපස්සතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, වාමපස්සතො
උදකධාරා පවත්නති. වාමපස්සතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, දක්ඛිණපස්සතො උදකධාරා පවත්නති...පෙ....
දක්ඛිණපාදතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, වාමපාදතො උදකධාරා පවත්නති. වාමපාදතො අග්ගික්ඛන්ධො
පවත්නති, දක්ඛිණපාදතො උදකධාරා පවත්නති...පෙ.... අඛිගුලභිගුලෙහි අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති,
අඛිගුලන්තරිකාහි උදකධාරා පවත්නති. අඛිගුලන්තරිකාහි අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, අඛිගුලභිගුලෙහි
උදකධාරා පවත්නති...පෙ.... එකෙකලොමතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, එකෙකලොමතො උදකධාරා
පවත්නති. ලොමකුපතො ලොමකුපතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, ලොමකුපතො ලොමකුපතො උදකධාරා
පවත්නති – ඡන්තං වණ්ණානං නිලානං පිතකානං ලොහිතකානං ඔදානානං මඤ්ජිට්ඨානං පහස්සරානං.

“භගවා වඬිකමති, නිම්මිතො තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කප්පෙති. භගවා තිට්ඨති, නිම්මිතො
වඬිකමති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කප්පෙති. භගවා නිසීදති, නිම්මිතො වඬිකමති වා තිට්ඨති වා සෙය්‍යං වා
කප්පෙති. භගවා සෙය්‍යං කප්පෙති, නිම්මිතො වඬිකමති වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා. නිම්මිතො වඬිකමති, භගවා
තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කප්පෙති. නිම්මිතො තිට්ඨති, භගවා වඬිකමති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා
කප්පෙති. නිම්මිතො නිසීදති, භගවා වඬිකමති වා තිට්ඨති වා සෙය්‍යං වා කප්පෙති. නිම්මිතො සෙය්‍යං
කප්පෙති, භගවා වඬිකමති වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා, ඉදං තථාගතස්ස යමකපාටිභීරෙ ඤාණන්ති වෙදිතබ්බං”.

තස්ස පන භගවතො තෙජොකසිණසමාපත්තිවසෙන උපරිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති.
ආපොකසිණසමාපත්තිවසෙන හෙට්ඨිමකායතො උදකධාරා පවත්නති පුන උදකධාරාය පවත්තට්ඨානතො
අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, අග්ගික්ඛන්ධස්ස පවත්තට්ඨානතො උදකධාරා පවත්නති දස්සෙතුං, “හෙට්ඨිමකායතො
අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, උපරිමකායතො උදකධාරා පවත්නති”ති චුත්තන්ති වෙදිතබ්බා. එසෙව නයො
සෙසපදෙසුපි. අග්ගික්ඛන්ධො පනෙත්ථ උදකධාරාය අසම්මිස්සොව අහොසි. තථා උදකධාරා අග්ගික්ඛන්ධෙන.
රස්මීසු පන දුතියා දුතියා රස්මි පුරිමාය පුරිමාය යමකා විස එකක්ඛණෙ පවත්නති. ද්විත්තඤ්ච චිත්තානං එකක්ඛණෙ
පවත්ති නාම නත්ථි, බුද්ධානං පන භවභිගපරිවාසස්ස ලහුකතාය පඤ්චභාකාරෙහි විණ්ණවසිතාය එතා රස්මියො
එකක්ඛණෙ විස පවත්නන්ති, තස්සා පන රස්මියා ආවජ්ජනපරිකම්මාධිට්ඨානාති විසුංයෙව. නිලරස්මිඅත්ථාය හි භගවා
නිලකසිණං සමාපජ්ජති. පිතරස්මිආදීනං අත්ථාය පිතකසිණාදීති සමාපජ්ජති.

එවං භගවතො යමකපාටිභීරෙ කසිරමානෙ සකලස්සාපි දසසහස්සවක්කවාළස්ස අලඬිකාරකරණකාලො විස
අහොසි. තෙන චුත්තං –

9. “සත්තුත්තමො අනධිවරො චිනායකො, සත්ථා අහු දෙවමනුස්සපුජිතො;
මහානුභාවො සතපුඤ්ඤලක්ඛණො, දස්සෙසි අවිජෙරකං පාටිභීර”න්ති.

තත්ථ සත්තුත්තමොති අත්තතො සීලාදීහි ගුණෙහි සබ්බෙසු සත්තෙසු උත්තමො පවරො සෙට්ඨොති
සත්තුත්තමො, සත්තානං වා උත්තමො සත්තුත්තමො. සත්තන්ති හි ඤාණස්ස නාමං, තෙන
දසබලවතුචසාරජ්ජප්පසාධාරණඤාණසඬ්ඛාතෙන සත්තෙන සෙට්ඨො උත්තමොති සත්තුත්තමො,
සමානාධිකරණවසෙන සත්තො උත්තමොති වා සත්තුත්තමො. යදි එවං “උත්තමසත්තො”ති වත්තබ්බං උත්තම-

සද්දස්ස පුබ්බන්තිපාතපාඨනො. න පනෙස හෙදො අනියමනො බහුලවචනනො ච නරුත්තමපුරිසුත්තමනරවරාදි-සද්දා විය දට්ඨබ්බො. අප්ථං වා සත්තං උත්තමං යස්ස සො සත්තුත්තමො, ඉධාපි ච උත්තම-සද්දස්ස පුබ්බන්තිපාතො භවති. උත්තමසත්තොති විසෙසනස්ස පුබ්බන්තිපාතපාඨනො “චිත්තගු පද්ධගු”ති එත්ථ වියාති නායං දොසො. උභයවිසෙසනනො වා ආභිතග්ගිආදිපාඨො විය දට්ඨබ්බො. විනායකොති බහුභි විනයනුපායෙහි සත්තෙ විනෙති දමෙති විනායකො. සත්ථාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරාධිකත්ථෙහි යථාරහං සත්තෙ අනුසාසනීති සත්ථා. අහුති අහොසි. දෙවමනුස්සපුජිතොති දිබ්බෙහි පඤ්චකාමගුණෙහි දිබ්බන්ති කීළන්තිති දෙවා. මනස්ස උස්සන්තන්තා මනුස්සා, දෙවා ච මනුස්සා ච දෙවමනුස්සා, දෙවමනුස්සෙහි පුජිතො දෙවමනුස්සපුජිතො. පුජ්ඨාදිපුජාය ච පච්චයපුජාය ච පුජිතො, අපචිතොති අත්ථො. කස්මා පන දෙවමනුස්සානමෙව ගහණං කතං, නනු භගවා තිරච්ඡානගතෙහිපි ආරවාළකාළාපලාලධනපාලපාලිලෙයාකනාගාදිහි සාතාගිරාළවකහෙමවතසුචිලොමරලොමයක්ඛාදිහි විනිපාතගතෙහිපි පුජිතොයෙවති? සච්චමෙවෙනං, උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන සබ්බපුරිගලපරිච්ඡේදවසෙන වෙනං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. මහානුභාවොති මහතා බුද්ධානුභාවෙන සමන්තාගතො. සතපුඤ්ඤලක්ඛණොති අනන්තෙසු චක්කවාලෙසු සබ්බෙ සත්තා එකෙකං පුඤ්ඤකම්මං සතක්ඛන්තුං කරෙය්‍යං එත්තකෙහි ජනෙහි කතකම්මං බොධිසත්තො සයමෙව එකකො සතගුණං කත්වා නිබ්බන්තො. තස්මා “සතපුඤ්ඤලක්ඛණො”ති වුවචති. කෙච්චි පන “සතෙන සතෙන පුඤ්ඤකම්මෙන නිබ්බන්තඑකෙකලක්ඛණො”ති වදන්ති. “එවං සත්තෙ යො කොච්චි බුද්ධො භවෙය්‍යා”ති තං අට්ඨකථාසු පටික්ඛිත්තං. දස්සෙසීති සබ්බෙසං දෙවමනුස්සානං අතිවිම්භයකරං යමකපාටිහාරියං දස්සෙසී.

අප්ථං සත්ථා ආකාසෙ පාටිහාරියං කත්වා මහාජනස්ස චිත්තාවාරං ඔලොකෙන්වා තස්ස අජ්ඣාසයානුකූලං ධම්මකථං වඩ්ඤාමන්තො කථෙතුකාමො ආකාසෙ දසසහස්සචක්කවාලචිත්ථං සබ්බරතනමයං රතනවඩ්ඤාමං මාපෙසී. තෙන චුත්තං –

10. “සො යාවිතො දෙවචරෙන චක්ඛුමා, අත්ථං සමෙක්ඛිත්වා තදා නරුත්තමො; වඩ්ඤාමං මාපෙසී ලොකනායකො, සුනිට්ඨිතං සබ්බරතනනිම්මිත”න්ති.

තත්ථං සොති සො සත්ථා. යාවිතොති පට්ඨමෙව අට්ඨමෙ සත්තාහෙ ධම්මදෙසනාය යාවිතොති අත්ථො. දෙවචරෙනාති සහම්පතිබ්‍රහ්මනා. චක්ඛුමාති එත්ථ චක්ඛන්ති චක්ඛු, සමච්ඡමං විභාවයන්ති අත්ථො. තං පන චක්ඛු දුට්ඨං – ඤාණචක්ඛු, මංසචක්ඛුති. තත්ථ ඤාණචක්ඛු පඤ්චවිධං – බුද්ධචක්ඛු, ධම්මචක්ඛු, සමන්තචක්ඛු, දිබ්බචක්ඛු, පඤ්ඤාචක්ඛුති. තෙසු බුද්ධචක්ඛු නාම ආසයානුසයඤාණඤ්චෙව ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණඤ්ච, යං “බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො”ති (දී. නි. 2.69; ම. නි. 1.283; 2.339; සං. නි. 1.172; මහාව. 9) ආගතං. ධම්මචක්ඛු නාම හෙට්ඨිමා තයො මග්ගා තිණි ව ඵලානි, යං “විරජං විතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදී”ති (දී. නි. 1.355; සං. නි. 5.1081; මහාව. 16; පටි. ම. 2.30) ආගතං. සමන්තචක්ඛු නාම සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං, යං “තදුපමං ධම්මමයං, සුමෙධ, පාසාදමාරුය්හ සමන්තචක්ඛු”ති (දී. නි. 2.70; ම. නි. 1.282; 2.338; සං. නි. 1.172; මහාව. 8) ආගතං. දිබ්බචක්ඛු නාම ආලොකවඩ්ඤානෙන උප්පන්නාහිඤ්ඤාවිත්තෙන සම්පයුත්තඤාණං, යං “දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධො”ති (ම. නි. 1.148, 284, 385, 432; 2.341; 3.82, 261; මහාව. 10) ආගතං. පඤ්ඤාචක්ඛු නාම “චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදී”ති (සං. නි. 5.1082; මහාව. 15; කථා. 405; පටි. ම. 2.30) එත්ථ පුබ්බන්තිවාසාදිඤාණං පඤ්ඤාචක්ඛුති ආගතං.

මංසචක්ඛු නාම “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ වා”ති (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425-426; සං. නි. 2.43; 4.60; කථා. 465, 467) එත්ථ පසාදමංසචක්ඛු චුත්තං (දී. නි. අට්ඨ. 1.213). තං පන දුට්ඨං – සසම්භාරචක්ඛු පසාදචක්ඛුති. තෙසු ය්වායං අක්ඛිකුපකෙ අක්ඛිපත්තකෙහි පරිවාරිතො මංසපිණ්ඩො යත්ථ චතස්සො ධාතුයො චණ්ණගන්ධරසොජා සම්භවො ජීවිතං භාවො චක්ඛුපසාදො කායපසාදොති සබ්බපෙනො තෙරස සම්භාරා හොන්ති. විත්ථාරතො පන සම්භවමානාති චතුසමුට්ඨානාති ජන්තිංස ජීවිතං භාවො චක්ඛුපසාදො කායපසාදොති ඉමෙ කම්මසමුට්ඨානා චත්තාරො වාති සසම්භාරා හොන්ති, ඉදං සසම්භාරචක්ඛු නාම. යං පන සෙතමණ්ඩලපරිච්ඡින්නෙන කණ්ණමණ්ඩලෙන පරිවාරිතෙ දිට්ඨමණ්ඩලෙ සන්තිවිට්ඨං රූපදස්සනසමත්ථං පසාදමත්තං, ඉදං පසාදචක්ඛු නාම. සබ්බානි පනෙතානි එකවිධානි අනිච්චතො සබ්බතො, දුට්ඨානි සාසවානාසවතො ලොකීයලොකුත්තරතො, තිවිධානි භූමිතො උපාදිණ්ණත්තිකතො, චතුර්විධානි එකන්තපරිත්තඅප්පමාණානියතාරම්මණතො, පඤ්චවිධානි රූපනිබ්බානාරූපසබ්බාරම්මණානාරම්මණවසෙන, ඡබ්බිධානි හොන්ති බුද්ධචක්ඛාදිවසෙන. ඉච්චෙවමෙතානි චුත්තජපකාරානි චක්ඛුති අස්ස භගවතො සන්තිති භගවා චක්ඛුමාති වුවචති. අත්ථං සමෙක්ඛිත්වාති වඩ්ඤාමං මාපෙත්වා, ධම්මදෙසනානිම්මිතං දෙවමනුස්සානං හිතත්ථං උපපරික්ඛිත්වා උපධාරෙන්වාති අධිප්පායො. මාපෙසී මාපෙසී. ලොකනායකොති සග්ගමොක්ඛාහිමුඛං ලොකං නයන්ති ලොකනායකො. සුනිට්ඨිතන්ති සුට්ඨු නිට්ඨිතං, පරියොසිතන්ති අත්ථො. සබ්බරතනනිම්මිතන්ති දසවිධරතනමයං.

ඉදානි භගවතො තිවිධපාටිහාරියසම්පත්තිදස්සනත්ථං –

11. “ඉද්ධි ව ආදෙසනානුසාසනී, තිපාටිහිරෙ භගවා වසී අහු; වඩ්ඤාමං මාපෙසී ලොකනායකො, සුනිට්ඨිතං සබ්බරතනනිම්මිත”න්ති. – චුත්තං;

තත්ප් ඉද්ධිති ඉද්ධිවිධං ඉද්ධිපාටිභාරියං නාම. තං පන ඵකොපි හුත්වා බහුධා හොති, බහුධාපි හුත්වා ඵකො හොතිතිආදිනායප්පවත්තං (දී. නි. 1.239; ම. නි. 1.147; පටි. ම. 3.10). ආදෙසනාති පරස්ස චිත්තාවාරං ඤත්වා කථනං ආදෙසනාපාටිභාරියං, තං සාවකානඤ්ච බුද්ධානඤ්ච සතතධම්මදෙසනා. අනුසාසනීති අනුසාසනිපාටිභාරියං, තස්ස තස්ස අප්ඤ්ඤාසානුකූලමොවාදොති අත්ථො. ඉති ඵනාති තීණි පාටිභාරියාති. තත්ප් ඉද්ධිපාටිභාරියෙන අනුසාසනිපාටිභාරියං මහාමොග්ගල්ලානස්ස ආචිණ්ණං, ආදෙසනාපාටිභාරියෙන අනුසාසනිපාටිභාරියං ධම්මසෙනාපතිස්ස, අනුසාසනිපාටිභාරියං පන බුද්ධානං සතතධම්මදෙසනා. තිපාටිභීරෙති ඵතෙසු තිසු පාටිභාරියෙසුති අත්ථො. හගවාති ඉදං ගුණවිසිට්ඨස්ත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනං. චුත්තඤ්ඤෙනං පොරාණෙනි –

“හගවාති වචනං සෙට්ඨං, හගවාති වචනමුත්තමං;
ගරුගාරවසුත්තො සො, හගවා තෙන චුවචති”ති. (විසුද්ධි. 1.142; ම. නි. අට්ඨ.
1.මුලපරියායසුත්තවණ්ණනා; පාරා. අට්ඨ. 1.1 වෙරඤ්ඤාණ්ඩවණ්ණනා; ඉතිචු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා;
මහානි. අට්ඨ. 50);

වසිති ඵතස්මිං තිවිධෙපි පාටිභාරියෙ වසිප්පත්තො, විණ්ණවසිති අත්ථො. වසියො නාම පඤ්ච වසියො – ආවජ්ජනසමාපජ්ජනඅධිට්ඨානචුට්ඨානපච්චවෙක්ඛණසංඛිධානා. තත්ත යං යං ඤානං යථිච්ඡකං යදිච්ඡකං යාවතිච්ඡකං ආවජ්ජනි ආවජ්ජනාය දන්ධායිතත්තං නත්ථිති සිසං ආවජ්ජෙතුං සමත්ථතා ආවජ්ජනවසි නාම. තථා යං යං ඤානං යථිච්ඡකං...පෙ.... සමාපජ්ජනි සමාපජ්ජනාය දන්ධායිතත්තං නත්ථිති සිසං සමාපජ්ජනසමත්ථතා සමාපජ්ජනවසි නාම. දිසං කාලං යපෙතුං සමත්ථතා අධිට්ඨානවසි නාම. තථෙව ලහුං චුට්ඨාතුං සමත්ථතා චුට්ඨානවසි නාම. පච්චවෙක්ඛණවසි පන පච්චවෙක්ඛණපවනානෙව හොත්ති තාති ආවජ්ජනානන්තරානෙව හුත්වා උප්පජ්ජන්තීති ආවජ්ජනවසියා ඵව චුත්තාති. ඉති ඉමාසු පඤ්චසු වසිසු විණ්ණවසිතා වසි නාම හොති. තෙන චුත්තං – “තිපාටිභීරෙ හගවා වසි අහු”ති.

ඉදානි තස්ස රතනවඨ්ඤාමස්ස නිමිත්තවිධානස්ස දස්සනත්ථං –

12. “දසසහස්සිලොකධාතුයා, සිනෙරුපඛිබ්බතුත්තමෙ;
ථම්මෙහෙව දස්සෙසි පටිපාටියා, වඨ්ඤාමෙ රතනාමයෙ”ති. – ආදිගාථායො චුත්තා;

තත්ප් දසසහස්සිලොකධාතුයාති දසසු වක්කවාලසහස්සෙසු. සිනෙරුපඛිබ්බතුත්තමෙති මහාමෙරුසංඛිධානෙ සෙට්ඨපඛිබ්බතෙ. ථම්මෙහෙවති ථම්මෙහෙ විය දසවක්කවාලසහස්සෙසු යෙ සිනෙරුපඛිබ්බතා, තෙ පටිපාටියා ධීතෙ සුවණ්ණථම්මෙහෙ විය කත්වා තෙසං උපරි වඨ්ඤාමං මාපෙත්වා දස්සෙසිති අත්ථො. රතනාමයෙති රතනාමයෙ.

13. දසසහස්සි අතික්කම්මාති රතනවඨ්ඤාමං පන හගවා මාපෙත්තො තස්ස ඵකං කොට්ඨං සබ්බපරියන්තං පාචීනවක්කවාලමුඛවට්ඨං ඵකං කොට්ඨං පච්ඡිමවක්කවාලමුඛවට්ඨං අතික්කම්මත්වා ධීතං කත්වා මාපෙසි. තෙන චුත්තං –

“දසසහස්සි අතික්කම්ම, වඨ්ඤාමං මාපයි ජිනො;
සබ්බසොණ්ණමයා පස්සෙ, වඨ්ඤාමෙ රතනාමයෙ”ති.

තත්ප් ජිනොති කිලෙසාරිජයනතො ජිනො. සබ්බසොණ්ණමයා පස්සෙති තස්ස පන ඵවං නිමිත්තස්ස වඨ්ඤාමස්ස උභයපස්සෙසු සුවණ්ණමයා පරමරමණියා මරියාදභූමි අහොසි, මජ්ඣෙ මණ්ණමයාති අධිප්පායො.

14. තුලාසඨ්ඨාපාති තුලායුගලා, තා නානාරතනමයාති වෙදිතබ්බා. අනුවග්ගාති අනුරූපා. සොවණ්ණඵලකත්ථතාති සොවණ්ණමයෙහි ඵලකෙහි අත්ථතා, තුලාසඨ්ඨානානං උපරි සුවණ්ණමයො පදරච්ඡදොති අත්ථො. වෙදිකා සබ්බසොවණ්ණාති වෙදිකා පන සබ්බාපි සුවණ්ණමයා, යා පනෙසා වඨ්ඤාමනපරික්ඛෙපවෙදිකා, සා ඵකාච අඤ්ඤෙහි රතනෙහි අසම්මිස්සාති අත්ථො. දුහතො පස්සෙසු නිමිත්තාති උභොසු පස්සෙසු නිමිත්තා. ද-කාරො පදසන්ධිකරො.

15. මණිමුත්තවාලුකාකිණ්ණාති මණිමුත්තාමයවාලුකාකිණ්ණා. අථ වා මණයො ව මුත්තා ව වාලුකා ව මණිමුත්තවාලුකා. තාහි මණිමුත්තවාලුකාහි ආකිණ්ණා සන්ථතාති මණිමුත්තවාලුකාකිණ්ණා. නිමිත්තොති ඉමිනාකාරෙන නිමිත්තො කතො. රතනාමයොති සබ්බරතනමයො, වඨ්ඤාමොති අත්ථො. ඔභාසෙති දිසා සබ්බාති සබ්බාපි දස දිසා ඔභාසෙති පකාසෙති. සතරංසිවාති සහස්සරංසිආදිවථො විය. උග්ගතොති උදිතො. යථා පන අබ්භුග්ගතො සහස්සරංසි සබ්බාපි දස දිසා ඔභාසෙති, ඵවමෙව ඵසොපි සබ්බරතනමයො වඨ්ඤාමො ඔභාසෙතිති අත්ථො.

ඉදානි පන නිට්ඨිතෙ වඨ්ඤාමෙ තත්ප් හගවතො පවත්තිදස්සනත්ථං –

16. “තස්මිං වඩකමනෙ ධිරො, ද්වන්තිංසවරලක්ඛණො;
විරොවමානො සම්බුද්ධො, වඩකමෙ වඩකමී ජිනො.
17. “දිබ්බං මන්දාරවං පුප්ඵං, පද්මං පාරිජත්තකං;
වඩකමනෙ ඔකිරන්ති, සබ්බෙ දෙවා සමාගතා.
18. “පස්සන්ති තං දෙවසඬ්ඝා, දසසහස්සි පමොදිතා;
නමස්සමානා නිපතන්ති, තුට්ඨහට්ඨා පමොදිතා”ති. — ගාථායො චුත්තා;

තත්ථ ධිරොති ධිතිසුත්තො. ද්වන්තිංසවරලක්ඛණොති සුප්පතිට්ඨිතපාදතලාදීහි ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණෙහි සමන්තාගතොති අත්ථො. දිබ්බන්ති දෙවලොකෙ හවං ජාතං දිබ්බං. පාරිජත්තකන්ති දෙවතාං තාවතිංසානං කොවිළාරරුක්ඛස්ස නිස්සන්දෙන සමන්තා යොජනසතපරිමාණො පරමදස්සනීයො පාරිච්ජත්තකරුක්ඛො නිබ්බන්ති. යස්මිං පුප්ඵිතෙ සකලං දෙවනගරං එකසුරගිගන්ධවාසිතං හොති, තස්ස කුසුමරෙණුඔකිණ්ණොති නවකනකවිමානානි පිඤ්ජරානි හුන්වා බායන්ති. ඉමස්ස පන පාරිච්ජත්තකරුක්ඛස්ස පුප්ඵඤ්ච පාරිච්ජත්තකන්ති චුත්තං. වඩකමෙ ඔකිරන්ති තස්මිං රතනවඩකමෙ අවකිරන්ති, තෙන චුත්තප්පකාරෙන පුප්ඵෙන තස්මිං වඩකමෙ වඩකමමානං හගවන්තං පුප්පන්තිති අත්ථො. සබ්බෙ දෙව්‍යානි කාමාවචරදෙවාදයො දෙවා. තෙනාහ “පස්සන්ති තං දෙවසඬ්ඝා”ති. තං හගවන්තං රතනවඩකමනෙ වඩකමන්තං සකෙසු ආලයෙසුපි පස්සන්තිති අත්ථො. දසසහස්සිති භූමිමත්ථෙ පච්චත්තවචනං, දසසහස්සියං දෙවසඬ්ඝා තං පස්සන්තිති අත්ථො. පමොදිතානි පමුදිතා. නිපතන්තිති සන්තිපතන්ති. තුට්ඨහට්ඨානි පිතිවසෙන තුට්ඨහට්ඨා. පමොදිතානි ඉදානි වත්තබ්බෙති තාවතිංසාදිදෙවෙහි සද්ධිත්ති සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො, ඉතරථා පුනරුත්තිදොසතො න මුච්චති. අප්ථ වා පමොදිතා තං හගවන්තං පස්සන්ති, තුට්ඨහට්ඨා පමොදිතා තහිං තහිං සන්තිපතන්තිති අත්ථො.

ඉදානි යෙ පස්සිංසු යෙ සන්තිපතිංසු, තෙ සරුපතො දස්සෙතුං —

19. “තාවතිංසා ව යාමා ව, තුසිතා වාපි දෙවතා;
නිම්මානරතීනො දෙවා, යෙ දෙවා වසවත්තිනො;
උදග්ගචිත්තා සුමනා, පස්සන්ති ලොකනායකං.
20. “සදෙවගන්ධබ්බමනුස්සරක්ඛයා, නාගා සුපණ්ණො අප්ථ වාපි කින්නරා;
පස්සන්ති තං ලොකගිතානුකම්පකං, නභෙව අච්චුග්ගතවන්දමණ්ඩලං.
21. “ආභස්සරා සුභකිණ්ණා, වෙහප්ඵලා අකනිට්ඨා ව දෙවතා;
සුසුද්ධසුක්කවත්ථවසනා, තිට්ඨන්ති පඤ්ජලිකතා.
22. “මුඤ්චන්ති පුප්ඵං පන පඤ්චවණ්ණිකං, මන්දාරවං වන්දනවුණ්ණමිස්සිතං;
භමෙන්නි වෙලානි ව අම්බරෙ තදා, අහො ජිනො ලොකගිතානුකම්පකො”ති. —

ඉමා ගාථායො චුත්තා.

තත්ථ උදග්ගචිත්තානි පිතිසොමනස්සවසෙන උදග්ගචිත්තා. සුමනානි උදග්ගචිත්තන්තා එව සුමනා. ලොකගිතානුකම්පකන්ති ලොකගිතඤ්ච ලොකානුකම්පකඤ්ච. ලොකගිතෙන වා අනුකම්පකං ලොකගිතානුකම්පකං. නභෙව අච්චුග්ගතවන්දමණ්ඩලන්ති එත්ථ ආකාසෙ අභිනවොදිතං පරිපුණ්ණං සබ්බොපද්දව්විතිමුත්තං සරදසමයෙ වන්දමණ්ඩලං විය බුද්ධසිරියා විරොවමානං නයනානන්දකරං පස්සන්තිති අත්ථො.

ආභස්සරානි උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන චුත්තං. පරිත්තාහඅප්පමාණාහආභස්සරාපරිත්තමජ්ඣිමපණ්ණිකහෙදෙන දුතියජ්ඣානෙතාහිතිබ්බන්තා සබ්බෙව ගහිතානි වෙදිතබ්බා. සුභකිණ්ණානි ඉදං උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙනෙව චුත්තං, තස්මා පරිත්තසුභඅප්පමාණසුභසුභකිණ්ණාපරිත්තාදිහෙදෙන තතියජ්ඣානෙන නිබ්බන්තා සබ්බෙව ගහිතානි වෙදිතබ්බා. වෙහප්ඵලානි විපුලා ඵලානි වෙහප්ඵලා. තෙ චතුත්ථජ්ඣානනිබ්බන්තා අසඤ්ඤසත්තෙහි එකතලවාසිනො. හෙට්ඨා පන පඨමජ්ඣානනිබ්බන්තා බ්‍රහ්මකායිකාදයො දස්සිතා. තස්මා ඉධ න දස්සිතා. වක්ඛ්‍යොතානමභාවතො අසඤ්ඤසත්තා ව අරුපිනො ව ඉධ න උද්දිට්ඨා. අකනිට්ඨා ව දෙවතානි ඉධාපි උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙනෙව චුත්තං. තස්මා අවිභාතප්පසුදස්සාසුදස්සිඅකනිට්ඨසඬ්ඛාතා පඤ්චපි සුද්ධාවාසා ගහිතානි වෙදිතබ්බා. සුසුද්ධසුක්කවත්ථවසනානි සුට්ඨ සුද්ධානි සුසුද්ධානි සුක්කානි ඔදානානි. සුසුද්ධානි සුක්කානි වත්ථානි නිවත්ථානි වෙව පාරුතානි ව යෙහි තෙ සුසුද්ධසුක්කවත්ථවසනා, පරිදග්ගපරිසුද්ධපණ්ඩරවත්ථානි අත්ථො. “සුසුද්ධසුක්කවසනා”තිපි පායො. පඤ්ජලිකතානි කතපඤ්ජලිකා කමලමකුලසද්ධං අඤ්ජලිං සිරසි කත්වා තිට්ඨන්ති.

මුඤ්චන්තිති ඔකිරන්ති. පුප්ඵං පනානි කුසුමං පන. “පුප්ඵානි වා”තිපි පායො, වචනවිපරියාසො දට්ඨබ්බො, අත්ථො පනස්ස සොයෙව. පඤ්චවණ්ණිකන්ති පඤ්චවණ්ණං — නිලපිතලොහිතොදාතමඤ්ජිට්ඨකවණ්ණවසෙන පඤ්චවණ්ණං. වන්දනවුණ්ණමිස්සිතන්ති වන්දනවුණ්ණෙන මිස්සිතං. භමෙන්නි වෙලානිති භමයන්ති වත්ථානි. අහො

ජිනො ලොකහිතානුකම්පකොති “අහො ජිනො ලොකහිතො අහො ව ලොකහිතානුකම්පකො අහො කාරුණිකො”ති එවමාදීති උත්තිවචනාති උග්ගිරන්තා. මුඤ්චන්ති පුජ්ථං භමයන්ති වෙලානීති සම්බන්ධො.

ඉදානි තෙහි පසුත්තානි උත්තිවචනානි දස්සෙතුං ඉමා ගාථායො වුත්තා —

23. “තුචං සත්ථා ව කෙතු ව, ධජො යුපො ව පාණිනං;
පරායනො පතිට්ඨා ව, දීපො ව ද්විපදුත්තමො.
24. “දසසහස්සිලොකධාතුයා, දෙවතායො මහිද්ධිකා;
පරිවාරෙන්වා නමස්සන්ති, තුට්ඨභට්ඨා පමොදිතා.
25. “දෙවතා දෙවකඤ්ඤා ව, පසන්නා තුට්ඨමානසා;
පඤ්චවණ්ණිකපුජ්ථෙහි, පුජයන්ති නරාසහං.
26. “පස්සන්ති තං දෙවසඬ්ඨා, පසන්නා තුට්ඨමානසා;
පඤ්චවණ්ණිකපුජ්ථෙහි, පුජයන්ති නරාසහං.
27. “අහො අච්ඡරියං ලොකෙ, අබ්භුතං ලොමහංසනං;
න මෙදිසං භුතපුබ්බං, අච්ඡෙරං ලොමහංසනං.
28. “සකසකම්හි භවතෙ, නිසිදිත්ථාන දෙවතා;
භසන්ති තා මහාභසිතං, දිස්වානච්ඡෙරකං නභෙ.
29. “ආකාසට්ඨා ව භුමට්ඨා, තිණපත්ථනිවාසිනො;
කතඤ්ජලී නමස්සන්ති, තුට්ඨභට්ඨා පමොදිතා.
30. “යෙපි දිසායුකා නාගා, පුඤ්ඤවන්තො මහිද්ධිකො;
පමොදිතා නමස්සන්ති, පුජයන්ති නරුත්තමං.
31. “සඬ්ඨිතියො පවත්තෙන්ති, අම්බරෙ අනිලඤ්ජසෙ;
වම්මනද්ධානි වාදෙන්ති, දිස්වානච්ඡෙරකං නභෙ.
32. “සඬ්ඨා ව පණවා වෙව, අටොපි ඩිණ්ඨිමා බහු;
අත්තලික්ඛස්මිං චජ්ජන්ති, දිස්වානච්ඡෙරකං නභෙ.
33. “අබ්භුතො වත නො අජ්ජ, උජ්ජජ්ජි ලොමහංසනො;
ධුවමත්ථසිද්ධිං ලභාම, බණො නො පටිපාදිතො.
34. “බුද්ධොති තෙසං සුත්ථාන, පිති උජ්ජජ්ජි තාවදෙ;
බුද්ධො බුද්ධොති කථයන්තා, තිට්ඨන්ති පඤ්ජලීකතා.
35. “හිඬ්ඨකාරා සාධුකාරා ව, උක්කුට්ඨි සම්පහංසනං;
පජා ව විවිධා ගගනෙ, වත්තන්ති පඤ්ජලීකතා.
36. “ගායන්ති සෙලෙන්ති ව වාදයන්ති ව, භුජානි පොටෙන්ති ව නච්චයන්ති ව;
මුඤ්චන්ති පුජ්ථං පන පඤ්චවණ්ණිකං, මන්දාරවං වන්දනවුණ්ණමිස්සිතං.
37. “යථා තුය්හං මහාවීර, පාදෙසු වක්කලක්ඛණං;
ධජවජීරපටාකා, වඩ්ඪමානඬ්ඨකුසාවිත”න්ති.

තත්ථ ඉධලොකපරලොකහිතත්ථං සාසනීති සත්ථා. කෙතුති කෙතුතො අපචිතිකාතබ්බට්ඨෙයන කෙතු වියාති කෙතු. ධජොති ඉන්ද්‍රධජො සමුස්සයට්ඨෙයන දස්සනීයට්ඨෙයන ව තුචං ධජො වියාති ධජොති. අථ වා යථා හි ලොකෙ යස්ස කස්සවි ධජං දිස්වාච — “අයං ධජො ඉත්ථන්තාමස්සා”ති ධජවා ධජීති පඤ්ඤායති, එවමෙව භගවා පඤ්ඤානිබ්බානාධිගමාය භගවත්තං දිස්වාච නිබ්බානාධිගමො පඤ්ඤායති. තෙන වුත්තං — “ධජො යුපො වා”ති. කුට්ඨන්තසුත්තෙ වුත්තානං දානාදිආසවක්ඛයඤ්ඤාණපරියොසානානං සබ්බයාගානං යජන්තථාය සමුස්සිතො යුපො තුවන්ති අත්ථො. පරායනොති පටිසරණං. පතිට්ඨාති යථා මහාපට්ඨි සබ්බපාණිනං ආධාරභාවෙන පතිට්ඨා නිස්සයභුතා, එවං තුවම්පි පතිට්ඨාභුතා. දීපො වාති පදීපො. යථා වතුරඬ්ඨගෙ තමසි වත්තමානානං සත්තානං ආරොපිතො පදීපො රූපසන්දස්සනො භොති. එවං අච්ජජන්ධකාරෙ වත්තමානානං සත්තානං පරමත්ථසන්දස්සනො පදීපො තුවන්ති අත්ථො. අථ වා මහාසමුද්දෙ හින්තනාවානං සත්තානං සමුද්දදීපො යථා පතිට්ඨා භොති, එවං තුවම්පි සංසාරසාගරෙ අලබ්භනෙයාපතිට්ඨෙ ඔසිදන්තානං පාණිනං දීපො වියාති දීපොති අත්ථො.

ද්විපදුත්තමොති ද්විපදානං උත්තමො ද්විපදුත්තමො, එත්ථ පන නිද්ධාරණලක්ඛණස්ස අභාවතො ඡට්ඨිසමාසස්ස පටිසෙධො නත්ථි, නිද්ධාරණලක්ඛණාය ඡට්ඨියා සමාසො පටිසිද්ධො. සම්මාසම්බුද්ධො පන අපදානං ද්විපදානං වතුජ්පදානං බහුජ්පදානං රූපිනං අරූපිනං සඤ්ඤීනං අසඤ්ඤීනං නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීනං උත්තමොව. කස්මා පනිධ “ද්විපදුත්තමො”ති වුත්තොති වෙ? සෙට්ඨතරවසෙන. ඉමස්මිඤ්හි ලොකෙ සෙට්ඨො නාම

උප්පජ්ජමානෝ අපදවතුප්පදබ්‍රුජ්පදෙසුපි නුප්පජ්ජති. අයං ද්විපදෙසුයෙව උප්පජ්ජති. කතරද්විපදෙසුති? මනුස්සෙසු වෙව දෙවෙසු ව. මනුස්සෙසු උප්පජ්ජමානෝ නිසභස්සිමභාසභස්සිලොකධාතු වසෙ කත්තුං සමත්ථො බුද්ධො හුත්වා නිබ්බත්තති. දෙවෙසු උප්පජ්ජමානෝ දසසභස්සිලොකධාතු වසවත්ති මහාබ්‍රහ්මා හුත්වා නිබ්බත්තති. සො තස්ස කප්පියකාරකො වා ආරාමිකො වා සම්පජ්ජති. ඉති තතොපි සෙට්ඨතරවසෙන “ද්විපදුත්තමො”ති වුත්තො.

දසසභස්සිලොකධාතුයාති දසසභස්සිසඬ්ඛාතාය ලොකධාතුයා. මහිද්ධිකාති මහතියා ඉද්ධියා යුත්තා, මහානුභාවාති අත්ථො. පරිවාරත්ථවාති භගවත්තං සමන්තතො පරික්ඛිපිත්වා. පසන්තාති සඤ්ජාතසද්ධා. නරාසභන්ති නරපුඬ්ගවං. අහො අච්ඡරියන්ති එත්ථ අත්ථස්ස පබ්බතාරොහනං විය නිව්චං න හොතිති අච්ඡරියං, අච්ඡරායොග්ගන්ති වා අච්ඡරියං, “අහො, ඉදං විම්භය”න්ති අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තන්ති අත්ථො. අබ්භුතන්ති අභුතපුබ්බං අභුතන්ති අබ්භුතං. උභයම්පෙතං විම්භයාවභස්සාධිවචනං. ලොමභංසනන්ති ලොමානං උද්ධග්ගභාවකරණං. න මෙදිසං භුතපුබ්බන්ති න මයා ඊදිසං භුතපුබ්බං, අබ්භුතං දිට්ඨන්ති අත්ථො. දිට්ඨන්ති වචනං ආහරිත්වා ගහෙතබ්බං. අච්ඡෙරන්ති අච්ඡරියං.

සකසකම්භි භවතෙති අත්තතො අත්තතො භවතෙ. නිසීදිත්ථානාති උපවිස්ස. දෙවතාති ඉදං පන වචනං දෙවනාමිපි දෙවධිතානම්පි සාධාරණවචනන්ති වෙදිතබ්බං. භසන්තිතාති තා දෙවතා මහාභස්සිතං භසන්ති, පිතිවසං ගතභදයතාය මිහිතමත්තං අකත්වා අට්ටභාසං භසන්තිති අත්ථො. නහෙති ආකාසෙ.

ආකාසට්ඨාති ආකාසෙ විමානාදිසු ධීතා, එසෙව නයො භුමට්ඨෙසුපි. තිණපන්ථනිවාසිනොති තිණග්ගෙසු වෙව පන්ථෙසු ව නිවාසිනො. පුඤ්ඤවත්තොති මහාපුඤ්ඤා. මහිද්ධිකාති මහානුභාවා. සඬ්භිතියො පවත්තෙන්තිති දෙවනාටකසඬ්භිතියො පවත්තෙන්ති, තථාගතං පූජනත්ථාය පයුජ්ජන්තිති අත්ථො. අම්බරෙති ආකාසෙ. අනිලඤ්ජසෙති අනිලපථෙ, අම්බරස්ස අනෙකත්ථත්තා “අනිලඤ්ජසෙ”ති වුත්තං, පුරිමස්සෙව වෙවචනං. වම්මනද්ධානීති වම්මචිනද්ධානි. අයමෙව වා පායො, දෙවදුන්දුභියොති අත්ථො. වාදෙන්ති වාදයන්ති දෙවතා.

සඬ්ඛාති ධම්මසඬ්ඛා. පණවාති තනුමජ්ඣකුරියවිසෙසා. ඩිණ්ඩිමාති තිණවාබුද්දකභෙරියො වුව්චන්ති. වජ්ජන්තිති වාදයන්ති. අබ්භුතො වත නොති අච්ඡරියො වත නු. උප්පජ්ජීති උප්පන්නො. ලොමභංසනොති ලොමභංසනකරො. ධුවන්ති යස්මා පන අබ්භුතො අයං සත්ථා ලොකෙ උප්පන්නො, තස්මා ධුවං අවස්සං අත්ථස්සිද්ධිං ලභාමාති අධිප්පායො. ලභාමාති ලභිස්සාම. බණොති අට්ඨක්ඛණවිරහිතො නවමො බණොති අත්ථො. නොති අම්භාකං. පටිපාදිතොති පටිලද්ධො.

බුද්ධොති තෙසං සුත්ථානාති බුද්ධොති ඉදං වචනං සුත්ථා තෙසං දෙවනං පඤ්චවණ්ණො පිති උද්පාදිති අත්ථො. තාවදෙති තස්මිං කාලෙ. භිඬ්ඛාරාති භිඬ්ඛාරසද්දා, හිංහින්නි යක්ඛාදයො පභට්ඨකාලෙ කරොන්ති. සාධුකාරාති සාධුකාරසද්දා ව පවත්තන්ති. උක්කුට්ඨීති උක්කුට්ඨියද්දො ව උත්තාදසද්දො වාති අත්ථො. පජාති දෙවාදයො අධිප්පෙතා. කෙච්චි “පටාකා විවිධා ගගනෙ වත්තන්ති”ති පඨන්ති. ගායන්තිති බුද්ධගුණපටිසංයුත්තං ගීතං ගායන්ති.

සෙළෙන්තිති මුලෙන සෙළිතසද්දං කරොන්ති. වාදයන්තිති මහති විපඤ්චිකාමකරමුඛාදයො විණා ව තුරියාති ව තථාගතස්ස පූජනත්ථාය වාදෙන්ති පයොජෙන්නි. භුජාති පොථෙන්නිති භුජෙ අප්ථොටෙන්ති. ලිඬ්ගවිපරියාසො දට්ඨබ්බො. නච්චන්ති වාති අඤ්ඤෙ ව නච්චාපෙන්ති සයඤ්ච නච්චන්ති.

යථා කුස්භං මහාවීර, පාදෙසු වක්කලක්ඛණන්ති එත්ථ යෙන පකාරෙන යථා. මහාවීරියෙන යොගතො මහාවීරො. පාදෙසු වක්කලක්ඛණන්ති තව උභොසු පාදතලෙසු සභස්සාරං සනෙමිකං සනාහිකං සබ්බාකාරපරිපූරං වක්කලක්ඛණං සොහතිති අත්ථො. වක්ක-සද්දො පනායං සම්පත්තිරට්ඨගඉරියාපට්ඨානරතනධම්මබුරවක්කලක්ඛණාදිසු දිස්සති. “වත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, වක්කානි යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සාන”න්තිආදිසු (අ. නි. 4.31) සම්පත්තියං දිස්සති. “වක්කංව වහතො පද”න්තිආදිසු (ධ. ප. 1) රථඬ්ගෙ. “වතුචක්කං නවද්ධාර”න්තිආදිසු (සං. නි. 1.29) ඉරියාපථෙ. “දදං භුඤ්ජ ව මා ව පමාදො, වක්කං වත්තය සබ්බපාණින”න්ති (ජා. 1.7.149) එත්ථ දානෙ. “දිබ්බං වක්කරතනං පාතුභුත”න්ති (දී. නි. 2.243; 3.85; ම. නි. 3.256) එත්ථ රතනවක්කෙ. “මයා පවත්තිතං වක්ක”න්ති (සු. නි. 5.62; බු. වං. 28.17) එත්ථ පන ධම්මවක්කෙ. “ඉව්ඡාභතස්ස පොසස්ස, වක්කං හමති මත්ථකෙ”ති (ජා. 1.1.104; 1.5.103) එත්ථ බුරවක්කෙ, පහරණවක්කෙති අත්ථො. “පාදතලෙසු වක්කානි ජාතානි”ති (දී. නි. 2.35; 3.200, 204; ම. නි. 2.386) එත්ථ ලක්ඛණෙ. ඉධාපි ලක්ඛණවක්කෙ දට්ඨබ්බො (ම. නි. අට්ඨ. 1.148; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.187; 2.4.8; පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.44). ධජ්චජීරපටාකා, වඬ්ඪමානඬ්ඛකුසාවිතන්ති ධජෙන ව චජීරෙන ව පටාකාය ව වඬ්ඪමානෙන ව අඬ්ඛකුසෙන ව ආචිතං අලඬ්ඛකතං පරිවාරිතං පාදෙසු වක්කලක්ඛණන්ති අත්ථො. වක්කලක්ඛණෙ පන ගහිතෙ සෙසලක්ඛණානි ගහිතානෙව හොන්ති. තථා අසීති අනුඛාසඤ්ජනානි ඛායාමජ්ජහා ව. තස්මා තෙහි ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණාසීතිඅනුඛාසඤ්ජනායාමජ්ජහාහි සමලඬ්ඛකතො භගවතො කායො සබ්බථාලිච්ඡල්ලො විය පාරිච්ඡත්තකො විකසිතපදුමං විය කමලවනං විවිධරතනවිචිත්තං විය නවකනකතොරණං තාරාමරිච්චිරාජිතමිව ගගනතලං ඉතො විතො ව විධාවමානා විජ්ජන්දමානා ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො මුඤ්චමානො අතිවිය සොහති.

38. “රූපෙ සිලෙ සමාධිමිති, පඤ්ඤාය ව අසාදිසො; විමුක්තියා අසමසමො, ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ”ති. – අයං ගාථා වුත්තා;

තත්ථ රූපෙති අයං රූප-සද්දො ඛන්ධභවනිමිත්තපච්චයසරීරවණ්ණසණ්ඨානාදීසු දිස්සති. යථාහ – “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්ති (ම. නි. 1.361; 3.86, 89; විහ. 2; මහාව. 22) එත්ථ රූපක්ඛන්ධෙ දිස්සති. “රූපුප්පත්තියා මග්ගං භාවෙති”ති (ධ. ස. 160-161; විහ. 624) එත්ථ රූපභවෙ. “අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤාදි ඛනිද්ධා රූපානි පස්සති”ති (දී. නි. 3.338; ම. නි. 2.249; අ. නි. 1.435-442; ධ. ස. 204-205) එත්ථ කසිණනිමිත්තෙ. “සරූපා, භික්ඛවෙ, උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා නො අරූපා”ති (අ. නි. 2.83) එත්ථ පච්චයෙ. “ආකාසො පරිවාරිතො රූපන්ත්වෙව සඬංගච්ඡති”ති (ම. නි. 1.306) එත්ථ සරීරෙ. “වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණ”න්ති (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425-426; සං. නි. 4.60; කථා. 465) එත්ථ වණ්ණෙ. “රූපප්පමාණො රූපප්පසන්තො”ති (අ. නි. 4.65) එත්ථ සණ්ඨානෙ. ඉධාපි සණ්ඨානෙ දට්ඨබ්බො (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.1 රූපාදිවග්ගවණ්ණනා). සිලෙති වතුබ්බිධෙ සිලෙ. සමාධිමිතීති තිවිධෙපි සමාධිමිති. පඤ්ඤායාති ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය. අසාදිසොති අසදිසො අනුපමො. විමුක්තියාති එලවිමුක්තියා. අසමසමොති අසමා අතීතා බුද්ධා තෙහි අසමෙහි බුද්ධෙහි සිලාදිහි සමොති අසමසමො. එත්තාවතා භගවතො රූපකායසම්පත්ති දස්සිතා.

ඉදානි භගවතො කායබලාදිං දස්සෙතුං –

39. “දසනාගබලං කායෙ, තුය්භං පාකතිකං බලං; ඉද්ධිබලෙන අසමො, ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ”ති. – වුත්තං;

තත්ථ දසනාගබලන්ති දසජද්දන්තනාගබලං. දුට්ඨඤ්ඤි තථාගතස්ස බලං – කායබලං, ඤාණබලඤ්චාති. තත්ථ කායබලං භත්ථිකුලානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. කථං?

“කාළාවකඤ්ච ගඬිගෙයාං, පණ්ඩරං තම්බපිඬගලං;
ගන්ධමඬිගලභෙමඤ්ච, උපාසප්පද්දන්තිමෙ දසා”ති.(ම. නි. අට්ඨ. 1.148; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.22; අ. නි. අට්ඨ. 3.10.21; දී. නි. අට්ඨ. 2.198; විහ. අට්ඨ. 760; උදා. අට්ඨ. 75; වුළුති. අට්ඨ. 81; පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.44)

ඉමානි දස භත්ථිකුලානි වෙදිතබ්බානි. කාළාවකොති පකතිභත්ථිකුලං. යං දසන්තං පුරිසානං කායබලං, තං එකස්ස කාළාවකස්ස භත්ථිතො බලං. යං දසන්තං කාළාවකානං බලං, තං එකස්ස ගඬිගෙයාස්සානි එතෙනෙව උපායෙන යාව ඡද්දන්තබලං තෙතබ්බන්ති. යං දසන්තං ඡද්දන්තානං බලං, තං එකස්ස තථාගතස්ස බලං, නාරායනබලං චජීරබලන්ති ඉදමෙව වුව්චති. තදෙනං පකතිභත්ථිගණනාය භත්ථිකොට්ඨභස්සානං බලං, පුරිසගණනාය දසන්තං පුරිසකොට්ඨභස්සානං බලං භොති. ඉදං තාව තථාගතස්ස පකතිකායබලං, ඤාණබලං පන අප්පමෙයාං දසබලඤ්ඤාණං වතුචෙසාරජ්ජඤ්ඤාණං අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණං වතුයොනිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං පඤ්චගතිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං වුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානිති එවමාදිකං ඤාණබලං. ඉධ පන කායබලං අධිප්පෙන. කායෙ, තුය්භං පාකතිකං බලන්ති තඤ්ච පන තව කායෙ පාකතිකබලන්ති අත්ථො. තස්මා “දසනාගබල”න්ති දසජද්දන්තනාගබලන්ති අත්ථො.

ඉදානි ඤාණබලං දස්සෙන්නො “ඉද්ධිබලෙන අසමො, ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ”ති ආහ. තත්ථ ඉද්ධිබලෙන අසමොති විකුබ්බනාධිට්ඨානාදිනා ඉද්ධිබලෙන අසමො අසදිසො අනුපමො. ධම්මවක්කප්පවත්තනෙති දෙසනාඤ්ඤාපි අසමොති අත්ථො.

ඉදානි “යො එවමාදිගුණසමන්තාගතො සත්ථා, සො සබ්බලොකෙකනායකො, තං සත්ථාරං නමස්සථා”ති තථාගතස්ස පණාමනෙ නියොගදස්සනත්ථං –

40. “එවං සබ්බගුණුපෙතං, සබ්බධගසමුපාගතං;
මහාමුනිං කාරුණිකං, ලොකනාථං නමස්සථා”ති. – වුත්තං;

තත්ථ එවන්ති වුත්තප්පකාරනිදස්සනෙ නිපාතො. සබ්බගුණුපෙතන්ති එත්ථ සබ්බොති අයං නිරවසෙසවාචී. ගුණොති අයං ගුණ-සද්දො අනෙකෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා භෙස – “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, අභනානං වත්ථානං දිගුණං සඬ්ඝාටි”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.546; මහාව. 348) එත්ථ පටලත්ථෙ දිස්සති. “අච්චෙන්ති කාලා තරයන්ති රත්තියො, වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”ති (සං. නි. 1.4) එත්ථ රාසත්ථෙ. “සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා”ති (ම. නි. 3.379) එත්ථ ආනිසංසත්ථෙ. “අන්තං අන්තගුණං” (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110, 302; 2.114; 3.154, 349; බු. පා. 3.ද්වන්තිංසාකාර) “කයිරා මාලාගුණෙ බහු”ති (ධ. ප. 53) එත්ථ ඛන්ධනත්ථෙ. “අට්ඨගුණසමුපෙතං, අභිඤ්ඤාබලමාහරි”න්ති (බු. වං. 2.29) එත්ථ සම්පත්තිඅත්ථෙ. ඉධාපි සම්පත්තිඅත්ථෙ දට්ඨබ්බො (දී. නි. අට්ඨ. 1.546; ම. නි. අට්ඨ. 1.166; වුළුති. අට්ඨ. 136). තස්මා සබ්බෙහි ලොකියලොකුත්තරෙහි ගුණෙහි සබ්බසම්පත්තිහි උපෙතං සමන්තාගතන්ති අත්ථො. සබ්බධගසමුපාගතන්ති සබ්බෙහි බුද්ධගුණෙහි ගුණධිගෙහි වා සමුපාගතං සමන්තාගතං. මහාමුනින්ති අඤ්ඤෙහි පච්චෙකබුද්ධාදිහි මුනිහි අධිකභාවතො මහන්තො මුනිහි වුව්චති මහාමුනි. කාරුණිකන්ති

කරුණාගුණයොගතො කරුණිකං. ලොකනාථන්ති සබ්බලොකෙකනාථං, සබ්බලොකෙහි “අයං නො දුක්ඛොපතාපස්ස ආහන්තා සමෙතා”ති එවමාසීයීති අත්ථො.

ඉදානි දසබලස්ස සබ්බන්තිපච්චාකාරස්ස අරහතාවදස්සනත්ථං —

41. “අභිවාදනං ථොමනඤ්ච, වන්දනඤ්ච පසංසනං;
නමස්සනඤ්ච පූජඤ්ච, සබ්බං අරහස්සි තුවං.

42. “යෙ කෙච්ච ලොකෙ වන්දනෙය්‍යා, වන්දනං අරහන්ති යෙ;
සබ්බසෙට්ඨො මහාවීර, සදිසො තෙ න විජ්ජති”ති. — චුත්තං;

තත්ථ අභිවාදනන්ති අඤ්ඤෙහි අත්තනො අභිවාදනකාරාපනං. ථොමනන්ති පරමමුඛතො ථුති. වන්දනන්ති පණාමනං. පසංසනන්ති සම්මුඛතො පසංසනං. නමස්සනන්ති අඤ්ජලිකරණං, මනසා නමස්සනං වා. පූජනන්ති මාලාගන්ධවිලෙපනාදීහි පූජනඤ්ච. සබ්බන්ති සබ්බමිපි තං චුත්තජපකාරං සක්කාරවිසෙසං තුවං අරහස්සි යුත්තොති අත්ථො. යෙ කෙච්ච ලොකෙ වන්දනෙය්‍යාති යෙ කෙච්ච ලොකෙ වන්දිතබ්බා වන්දනීයා වන්දනං අරහන්ති. යෙනි යෙ පන ලොකෙ වන්දනං අරහන්ති. ඉදං පන පුරිමපදස්සෙව වෙච්චනං. සබ්බසෙට්ඨොති සබ්බෙසං තෙසං සෙට්ඨො උත්තමො, ත්වං මහාවීර සදිසො තෙ ලොකෙ කොච්ච න විජ්ජතිති අත්ථො.

අථ භගවති යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්වා රතනවඬිකමං මාපෙත්වා තත්‍ර වඬිකමමානෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො රාජගහෙ විහරති ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ පඤ්චහි පරිවාරභික්ඛුසතෙහි. අථ ථෙරො භගවත්තං ඔලොකෙන්තො අද්දස කපිලපුරෙ ආකාසෙ රතනවඬිකමෙ වඬිකමමානං. තෙන චුත්තං —

43. “සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤො, සමාධිජ්ඣානකොච්ඤො;
ගිජ්ඣකුටෙ ධීතොයෙව, පස්සති ලොකනායක”න්ති. — ආදි;

තත්ථ සාරිපුත්තොති රුපසාරියා නාම බ්‍රාහ්මණියා පුත්තොති සාරිපුත්තො. මහාපඤ්ඤොති මහතියා සොළසවිධාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතොති මහාපඤ්ඤො. සමාධිජ්ඣානකොච්ඤොති එත්ථ සමාධීති විත්තං සමං ආදහති ආරම්මණෙ යථෙතීති සමාධි. සො තිවිධො හොති සවිතක්කසච්චාරො අවිතක්කසච්චාරමත්තො අවිතක්කසච්චාරො සමාධිති. ඤානන්ති පයමජ්ඣානං දුතියජ්ඣානං තතියජ්ඣානං චතුත්ථජ්ඣානන්ති ඉමෙහි පයමජ්ඣානාදීහි මෙත්තාඤානාදීහිපි සඬිගහිතානෙව හොන්ති, ඤානමිපි දුට්ඨං හොති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං ආරම්මණුපනිජ්ඣානන්ති. තත්ථ අනිච්චාදිලක්ඛණං උපනිජ්ඣායතීති විපස්සනාඤාණං “ලක්ඛණුපනිජ්ඣාන”න්ති චුච්චති. පයමජ්ඣානාදිකං පන ආරම්මණුපනිජ්ඣානතො පච්චනිකඤාපනතො වා ඤානන්ති චුච්චති. සමාධිසු ව ඤානෙසු ව කොච්ඤොති සමාධිජ්ඣානකොච්ඤො, සමාධිජ්ඣානකුසලොති අත්ථො. ගිජ්ඣකුටෙති එවංනාමකෙ පබ්බතෙ ධීතොයෙව පස්සතිති පස්සි.

44. සුචුල්ලං සාලරාජං වානි සමච්චිට්ඨන්ධං සමුග්ගතවිපුලකොමලඵලපල්ලවඬිකුරසමලඬිකතසාබං සබ්බඵාලිචුල්ලං සාලරාජං විය සීලමූලං සමාධික්ඛන්ධං පඤ්ඤාසාබං අභිඤ්ඤාපුප්ඵං විමුත්තිඵලං දසබලසාලරාජං ඔලොකෙසීති එවං ඔලොකපදෙන සම්බන්ධො. වන්දංව ගගනෙ යථාති අබ්භාහිමධුමරපොරාහුපසග්ගවිනිමුත්තං තාරගණපරිවුතං සරදසමයෙ පරිපුණ්ණං විය රජනිකරං සබ්බකිලෙසනිමීරවිධමනකරං වෙනෙය්‍යජනකුමුදවනවිකසනකරං මුනිවරරජනිකරං ඔලොකෙතීති අත්ථො. යථාති නිපාතමත්තං. මජ්ඣන්තිකෙව සූරියන්ති මජ්ඣන්තිකසමයෙ සිරියා පටුතරකිරණමාලිනං අංසුමාලිනමිව විරොචමානං. නරාසහන්ති නරවසහං.

45. ජලන්තන්ති දද්දල්භමානං, සරදසමයං පරිපුණ්ණවන්දසස්සිරිකවාරුවදනසොභං ලක්ඛණානුබාඤ්ජනසමලඬිකතවරසරිරං පරමාය බුද්ධසිරියා විරොචමානන්ති අත්ථො. දීපරුක්ඛං වානි ආරොපිතදීපං දීපරුක්ඛමිව. තරුණසූරියංව උග්ගතන්ති අභිනවොදිතාදිච්චමිව, සොම්මභාවෙන ජලන්තන්ති අත්ථො. සූරියස්ස තරුණභාවො පන උදයං පටිච්ච චුච්චති. න හි වන්දස්ස විය භානිචුද්ධියො අත්ථි. බ්‍යාමජ්ජභානුරුක්ඛන්ති බ්‍යාමජ්ජභාය අනුරුක්ඛිතං. ධීරං පස්සති ලොකනායකන්ති සබ්බලොකෙකධීරං පස්සති නායකන්ති අත්ථො.

අථායස්මා ධම්මසෙනාපති අතිසීතලසලිලධරනිකරපරිවුම්බිතකුටෙ නානාවිධසූරහිතරුකුසුමවාසිතකුටෙ පරමරුවිරචිත්තකුටෙ ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ යත්ථාව දසහි වක්කවාළසහස්සෙහි ආගතෙහි දෙවබ්‍රහ්මගණෙහි පරිවුතං භගවත්තං අනුත්තරාය බුද්ධසිරියා අනොපමාය බුද්ධලිලාය සබ්බරතනමයෙ වඬිකමෙ වඬිකමමානං දිස්වා — “භන්දාහං භගවත්තං උපසඬකමිත්වා බුද්ධගුණපරිදීපනං බුද්ධවංසදෙසනං යාවෙය්‍ය”න්ති විත්තෙන්වා අත්තනා සද්ධිං වසමානානි පඤ්ච භික්ඛුසතානි සන්තිපාතෙසි. තෙන චුත්තං —

46. “පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං, කතකිච්චාන තාදිනං;
බිණාසවානං විමලානං, බණෙන සන්තිපාතයි”ති.

තත්ප පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තානන්ති පඤ්ච භික්ඛුසත්තානි, උපයොගත්තං සාමීවචනං දට්ඨබ්බං. කතකිව්වානන්ති වතුසු සච්චෙසු වතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපභානසච්ඡිකිරියභාවනාවසෙන පරිනිට්ඨිතසොළසකිව්වානන්ති අත්ථො. බිණ්ණසවානන්ති පරික්ඛිණ්ණවතුරාසවානං. විමලානන්ති විගතමලානං, බිණ්ණසවත්තා වා විමලානං පරමපරිසුද්ධචිත්තසන්තානානන්ති අත්ථො. බණ්ණනාති බණ්ණයෙව. සන්තිපාතයිති සන්තිපාතෙයි.

ඉදානි තෙසං භික්ඛුනං සන්තිපාතෙ ගමනෙ ව කාරණං දස්සන්තං -

47. “ලොකප්පසාදනං නාම, පාටිභීරං නිදස්සයි;
අම්හෙපි තත්ප ගන්ත්වාන, වන්දිස්සාම මයං ජිනං.

48. “එප්ප සබ්බෙ ගමිස්සාම, තුව්ඡිස්සාම මයං ජිනං;
කඬ්ඛං විනොදයිස්සාම, පස්සිත්වා ලොකනායක”න්ති. - ඉමා ගාථායො චුත්තා;

තත්ප ලොකප්පසාදනං නාමාති ලොකස්ස පසාදකරණතො ලොකප්පසාදනං පාටිභීරං චුච්චති.
“උල්ලොකප්පසාදනං නාමාතිපි පාඨො, තස්ස ලොකවිවරණපාටිභාරියන්ති අත්ථො. තං පන උද්ධං අකනිට්ඨභවනතො හෙට්ඨා යාව අවිච්චි එත්ථන්තරෙ එකාලොකං කත්වා එත්ථන්තරෙ සබ්බෙසම්පි සත්තානං අඤ්ඤාමඤ්ඤා දස්සනකරණාධිට්ඨානන්ති චුච්චති. නිදස්සයිති දස්සෙයි. අම්හෙපිති මයම්පි. තත්ථාති යත්ප භගවා, තත්ප ගන්ත්වානාති අත්ථො. වන්දිස්සාමාති මයං භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දිස්සාම. එත්ප පන අම්හෙපි, මයන්ති ඉමෙසං ද්විත්තං සද්දානං සුරිමස්ස ගමනකිරියාය සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො, පච්ඡිමස්ස වන්දනකිරියාය. ඉතරථා හි පුනරුත්තිදොසතො න මුච්චති.

එථාති ආගච්ඡප්. කඬ්ඛං විනොදයිස්සාමාති එත්ථාහ - බිණ්ණසවානං පන කඬ්ඛා නාම කාවිපි නත්ථි, කස්මා ථෙරො එවමාහාති? සච්චමෙවෙනං, පයමමග්ගෙනෙව සමුච්ඡේදං ගතා. යථාහ -

“කතමෙ ධම්මා දස්සනෙන පභාතබ්බාති? වත්තාරො දිට්ඨිගතසම්පයුත්තචිත්තූප්පාදා විචිකිච්ඡාසභගතො චිත්තූප්පාදො අපායගමනියො ලොහො දොසො මොහො මානො තදෙකට්ඨා ව කිලෙසා”ති (ධ. ස. 1405 ථොකං විසදිසං).

න පනෙසා විචිකිච්ඡාසබ්බාතා කඬ්ඛාති, කිත්තු පඤ්ඤත්තිඅජානනං නාම. ථෙරො පන භගවන්තං බුද්ධවංසං පුච්ඡිතුකාමො, සො පන බුද්ධානංයෙව විසයො, න පච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං, තස්මා ථෙරො අවිසයත්තා එවමාහාති වෙදිතබ්බං. විනොදයිස්සාමාති විනොදෙස්සාම.

අප් ඛො තෙ භික්ඛු ථෙරස්ස වචනං සුත්වා අත්තනො අත්තනො පත්තවීරමාදාය සුවම්මිතා විය මහානාගා පහින්තකිලෙසා ඡින්තබන්ධනා අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා පච්චිත්තා අසංසට්ඨා සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා තරමානා සන්තිපත්තිංසු. තෙන චුත්තං -

49. “සාධුති තෙ පටිස්සුත්වා, නිපකා සංචුතින්ද්‍රියා;
පත්තවීරමාදාය, තරමානා උපාගමු”න්ති.

තත්ප සාධුති අයං සාධු-සද්දො ආයාවනසම්පට්ච්ඡනසම්පහංසනසුන්දරාදිසු දිස්සති. තථා හෙස - “සාධු මෙ, භන්තෙ භගවා, සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදියු (සං. නි. 4.95; 5.382; අ. නි. 4.257) ආයාවනෙ දිස්සති. “සාධු, භන්තෙති ඛො සො භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා”තිආදියු (ම. නි. 3.86) සම්පට්ච්ඡනෙ. “සාධු සාධු, සාරිපුත්තා”තිආදියු (දී. නි. 3.349) සම්පහංසනෙ.

“සාධු ධම්මරුචි රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුබ්බො, පාපස්සාකරණං සුඛ”න්ති. -

ආදියු (ජා. 2.18.101) සුන්දරෙ. ඉධ සම්පට්ච්ඡනෙ. තස්මා සාධු සුට්ඨුති ථෙරස්ස වචනං සම්පට්ච්ඡිත්වාති අත්ථො (දී. නි. අට්ඨ. 1.189; ම. නි. අට්ඨ. 1.1 සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 1.115 අග්ගිකභාරද්වාපසුත්තවණ්ණනා). නිපකාති පණ්ඩිතා පඤ්ඤවන්තා. සංචුතින්ද්‍රියාති ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරා, ඉන්ද්‍රියසංවරසමන්තාගතාති අත්ථො. තරමානාති තුරිතා. උපාගමුත්ති ථෙරං උපසඬකම්සු.

50-1. ඉදානි ධම්මසෙනාපතිස්ස පවත්තිං දස්සෙන්නෙහි සඬ්භිතිකාරකෙහි “බිණ්ණසවෙහි විමලෙහි”තිආදිගාථායො චුත්තා තත්ප දන්තෙහිති කායෙන ව චිත්තෙන ව දන්තෙහි. උත්තමෙ දමෙති අරහත්තෙ, නිමිත්තත්ථෙ භුම්මං දට්ඨබ්බං. තෙහි භික්ඛුහිති පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි. මහාගණිති සීලාදීහි ව සඬ්ඛ්‍යාවසෙන ව මහන්තො ගණො අස්ස අත්ථිති මහාගණි, නානාපදවසෙන වා සීලාදීහි ගුණෙහි මහන්තො ගණොති මහාගණො, මහාගණො අස්ස අත්ථිති මහාගණි. ලළන්තො දෙවොව ගගනෙහි ඉද්ධිවිලාසෙන විලාසෙන්තො දෙවො විය ගගනතලෙ භගවන්තං උපසඬකම්සි අත්ථො.

52. ඉදානි “තෙ ඉත්ථම්භුතා උපසඬකමිංසු”නි උපසඬකමවිධානදස්සනත්ථං “උක්කාසිතඤ්ච බිපිත”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ උක්කාසිතඤ්චානි උක්කාසිතසද්දඤ්ච. බිපිතන්ති බිපිතසද්දඤ්ච. අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛියානි උපෙක්ඛිත්වා, තං උභයං අකත්වානි අධිප්පායො. සුඛිකතානි සුචිමලධුතගුණා. සප්පතිස්සානි සහපතිස්සයා, නිවචුත්තිනොති අත්ථො.

53. සයම්භුන්ති සයමෙව අඤ්ඤාපදෙසං විනා පාරම්මො පුරත්වා අධිගතබුද්ධභාවන්ති අත්ථො. අවිචුල්ලතන්ති අභිනවොදිතං. චන්දං වානි චන්දං විය, නහෙ ජලන්තං භගවන්තං ගගනෙ චන්දං විය පස්සන්තිති එවං පදසම්බන්ධො දට්ඨබ්බො. ඉධාපි යථා-සද්දො නිපාතමත්තොව.

54. විජ්ජං වානි විජ්ජසනං විය. යදි විරට්ඨිතිකා අවිරජ්ජහා අස්ස තාදිසන්ති අත්ථො. ගගනෙ යථානි ආකාසෙ යථා, ඉධාපි යථා-සද්දො නිපාතමත්තොව. ඉතො පරම්පි රිදිසෙසු යානෙසු යථා-සද්දො නිපාතමත්තොති දට්ඨබ්බො.

55. රහදම්ච විජ්ජසන්නන්ති අතිගම්භිරචිත්ථතං මහාරහදං විය අනාවලං විජ්ජසන්නං සලිලං. සුචුල්ලං පද්මං යථානි සුචිකසිතපද්මවනං රහදම්චානි අත්ථො දට්ඨබ්බො. “සුචුල්ලං කමලං යථා”තිපි පායො, තස්ස කමනියභාවෙන සුචුල්ලං කමලවනම්චානි අත්ථො.

56. අථ තෙ භික්ඛු ධම්මසෙනාපතිප්පමුඛා අඤ්ජලිං සිරසි කත්වා දසබලස්ස චක්කාලඬකතතලෙසු පාදෙසු නිපතිංසුති අත්ථො. තෙන චුත්තං – “අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වාන, තුට්ඨභට්ඨා පමොදිතා”තිආදි. තත්ථ නිපතන්තිති නිපතිංසු, චන්දිංසුති අත්ථො. චක්කලක්ඛණොති චක්කං ලක්ඛණං යස්මිං පාදෙ සො පාදො චක්කලක්ඛණො, තස්මිං චක්කලක්ඛණො. ජාතිවසෙන “පාදෙ”ති චුත්තං, සන්ථුතො චක්කාලඬකතතලෙසු පාදෙසු නිපතිංසුති අත්ථො.

57. ඉදානි තෙසං කෙසඤ්චි ථෙරානං නාමං දස්සෙත්තෙති “සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤො, කොරණ්ඩසමසාදිසො”තිආදි ගාථායො චුත්තා. තත්ථ කොරණ්ඩසමසාදිසොති කොරණ්ඩකුසුමසදිසවණ්ණො, යදි එවං “කොරණ්ඩසමො”ති වා, “කොරණ්ඩසදිසො”ති වා චත්තබ්බං, කිං ද්වික්ඛත්තුං “සමසාදිසො”ති චුත්තන්ති වෙ? නායං දොසො, තාදිසො කොරණ්ඩසමත්තා කොරණ්ඩසදිසභාවෙනෙව කොරණ්ඩසමසාදිසො. න පනාධිකවචනවසෙනානි අධිප්පායො. සමාධිප්ඤ්ඤානකුසලොති එත්ථ අයං කුසල-සද්දො තාව අරොග්ගානවජ්ජපෙකසුඛවිපාකාදිසු දිස්සති. අයඤ්චි “කච්චි තු භොතො කුසලං, කච්චි භොතො අනාමය”න්තිආදිසු (ජා. 1.15.146; 2.20.129) ආරොග්ගො දිස්සති. “කතමො පන, භන්තෙ, කායසමාවාරො කුසලො ? යො ඛො, මහාරාජ, කායසමාවාරො අනවජ්ජො”ති (ම. නි. 2.361) එවමාදිසු අනවජ්ජෙ. “කුසලො ත්වං රථස්ස අඬගපච්චිභගාන”න්තිආදිසු (ම. නි. 2.87) ඡෙකෙ. “කුසලස්ස කම්මස්ස කතත්තා උපචිතත්තා”තිආදිසු (ධ. ස. 431 ආදයො) සුඛවිපාකෙ. ඉධ පන ඡෙකෙ දට්ඨබ්බො. චන්දතෙති චන්දිත්ථං.

58. ගජ්ජිකානි ගජ්ජන්තිති ගජ්ජිකා. කාලමෙඝො වානි නිලසලිලධරො විය ගජ්ජිකා ඉද්ධිවිසයෙති අධිප්පායො. නිලුප්පලසමසාදිසොති නිලකුචලයසදිසවණ්ණො. හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙවත්ථාපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. මොග්ගල්ලානොති එවං ගොත්තවසෙන ලද්ධනාමො කොලිතො.

59. මහාකස්සපොපි වානි උරුචෙලකස්සපනදිකස්සපගයාකස්සපකුමාරකස්සපෙ බුද්දානුබුද්දකෙ ථෙරෙ උපාදාය අයං මහා, තස්මා “මහාකස්සපො”ති චුත්තො. පි වානි සම්භාවනසම්පිණ්ඩනත්ථො. උත්තත්තකතකසන්නිභොති සන්නත්තසුචණ්ණසදිසච්චිණ්ණො. ධුතගුණොති එත්ථ කිලෙසධුතනතො ධම්මො ධුතො නාම, ධුතගුණො නාම ධුතධම්මො. කතමො පන ධුතධම්මො නාම? අප්පිච්ඡනා, සන්තුට්ඨිනා, සල්ලෙඛනා, පච්චෙකනා, ඉද්ධිකතානි ඉමෙ ධුතඬගවෙනනය පරිවාරභුතා පඤ්ච ධම්මා “අප්පිච්ඡංයෙව නිස්සායා”තිආදිවචනතො ධුතධම්මා නාම. අථ වා කිලෙසෙ ධුතනතො ඤාණං ධුතං නාම, තස්මිං ධුතගුණො. අග්ගනික්ඛිත්තොති අග්ගො සෙට්ඨො කොට්ඨුතොති යපිතො. “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ධුතවාදානං යදිදං මහාකස්සපො”ති (අ. නි. 1.188, 191) යානන්තරෙ යපිතොති අත්ථො. අයං පන අග්ග-සද්දො ආදිකොට්ඨකොට්ඨාසසෙට්ඨාදිසු දිස්සති. තථා හෙස – “අප්පනග්ගෙ, සම්ම දොවාරික , ආචාරම් දාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීන”න්තිආදිසු (ම. නි. 2.70) ආදිමිති දිස්සති. “තෙනෙව අඬගුලග්ගෙන තං අඬගුලග්ගං පරාමසෙය්‍යා” (කථා. 441), “උච්ඡග්ගං වෙළග්ග”න්තිආදිසු කොට්ඨං. “අම්බිලග්ගං වා මධුරග්ගං වා” (සං. නි. 5.374) “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, විහාරග්ගෙන වා පරිවෙණග්ගෙන වා භාජෙතු”න්තිආදිසු (චුළව. 318) කොට්ඨාසෙ. “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා...පෙ.... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”තිආදිසු (අ. නි. 4.34) සෙට්ඨෙ. ස්වායම්ධි සෙට්ඨෙ දට්ඨබ්බො. කොට්ඨමිපි චත්තති. ථෙරො අත්තනො යානෙ සෙට්ඨො වෙව කොට්ඨුතො ව. තෙන චුත්තං – “අග්ගනික්ඛිත්තො”ති, අග්ගො සෙට්ඨො කොට්ඨුතොති අත්ථො (දී. නි. අට්ඨ. 1.250 සරණගමනකථා; පාරා. අට්ඨ. 1.15). ථොම්මොති පසංසිතො දෙවමනුස්සාදිහි. සත්ථු වණ්ණිකොති සත්ථාරා වණ්ණිකො ථුතො, “කස්සපො, භික්ඛවෙ, චන්ද්‍රපමො කුලානි උපසඬකමති අපකස්සෙව කායං අපකස්ස විත්තං නිව්චනවකො කුලෙසු අප්පගබ්භො”ති එවමාදිහි අනෙකෙහි සුත්තනයෙහි (සං. නි. 2.146) වණ්ණිකො පසත්ථො, සොපි භගවන්තං චන්දනීති අත්ථො.

60. දිබ්බවක්ඛුනන්ති දිබ්බං වක්ඛු යෙසං අත්ථි තෙ දිබ්බවක්ඛු, තෙසං දිබ්බවක්ඛුනං භික්ඛුනං අග්ගො සෙට්ඨොති අත්ථො. යථාහ – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං දිබ්බවක්ඛුකානං යදිදං අනුරුද්ධො”ති

(අ. නි. 1.188, 192). අනුරුද්ධත්පෙරො භගවතො චූළපිතුනො අමිතොදනස්ස නාම සක්කස්ස පුත්තො මහානාමස්ස කනිට්ඨභාතා මහාපුඤ්ඤො පරමසුබ්බමාලො, සො අත්තසත්තමො නික්ඛමිත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො, තස්ස පබ්බජ්ජානුක්කමො සඨසභෙදකක්ඛන්ධකෙ (චූළව. 330 ආදයො) ආගතොව. අවිදුරෙ වානි භගවතො සන්තිකෙයෙව.

61. ආපත්තිඅනාපත්තියානි ආපත්තියඤ්ච අනාපත්තියඤ්ච කොවිදො. සතෙකිච්ඡායානි සප්පට්ඨකම්මායපි අප්පට්ඨකම්මායපි වානි අත්ථො. තත්ථ සප්පට්ඨකම්මා සා ඡබ්බිධා හොති, අප්පට්ඨකම්මා සා පාරාජිකාපත්ති. “ආපත්තිඅනාපත්තියා, සතෙකිච්ඡාය කොවිදො”තිපි පායො, සොයෙව අත්ථො. විනයෙති විනයපිටකෙ. අග්ගනික්ඛිත්තොති “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං විනයධරානං යදිදං, උපාලි”ති (අ. නි. 1.219, 228) එතදග්ගට්ඨානෙ යපිතොති අත්ථො. උපාලිති උපාලිත්පෙරො. සත්ථු වණ්ණිතොති සත්ථාරා වණ්ණිතො පසත්ථො. පෙරො කිර තථාගතස්සෙව සන්තිකෙ විනයපිටකං උග්ගණ්ණිත්වා භාරුකච්ඡකවත්ථුං (පාරා. 78), අප්පුකවත්ථුං (පාරා. 158), කුමාරකස්සපවත්ථුන්ති (ම. නි. 1.249) ඉමානි තිණි වත්ථුනි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සංසන්දිත්වා කපෙසි. තස්මා පෙරො විනයධරානං අග්ගොති එවමාදිනා නයෙන සත්ථාරා වණ්ණිතොති වුත්තො.

62. සුබ්බමනිපුණත්පට්ඨවිද්ධොති පට්ඨවිද්ධසුබ්බමනිපුණත්ථො, පට්ඨවිද්ධදුද්දසනිපුණත්ථොති අත්ථො. කථිකානං පවරොති ධම්මකථිකානං සෙට්ඨො. “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ධම්මකථිකානං යදිදං පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.188, 196) එතදග්ගපාළියං ආරොපිතො. තෙන වුත්තං “කථිකානං පවරො”ති. ගණිති සසඨිසො. පෙරස්ස කිර සන්තිකෙ පබ්බජිතා කුලපුත්තා පඤ්චසතා අහෙසුං. සබ්බෙපි තෙ දසබ්බස්ස ජාතභූමිකා ජාතරට්ඨවාසිනො සබ්බෙව බිණ්ණාසවා සබ්බෙව දසකථාවත්ථුලාභිනො. තෙන වුත්තං “ගණි”ති. ඉසිති එසති ගවෙසති කුසලෙ ධම්මෙති ඉසි. මන්තාණියා පුත්තොති මන්තාණියා නාම බ්‍රාහ්මණියා පුත්තො. පුණ්ණොති තස්ස නාමං. විස්සුතොති අත්තනො අප්පිච්ඡතාදිහි ගුණෙහි විස්සුතො.

අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්පෙරො පන සත්ථරි අභිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුපුබ්බෙන ආගන්ත්වා රාජගහං උපනිස්සාය විහරන්තෙ කපිලවත්ථුං ආගන්ත්වා අත්තනො භාගිනෙයාං පුණ්ණං නාම මාණවං පබ්බාපෙත්වා භගවත්තං වන්දිත්වා ආපුච්ඡිත්වා නිවාසත්ථාය සයං ඡද්දන්තදහං ගතො. පුණ්ණො පන භගවත්තං දස්සනාය පෙරෙන සද්ධිං ආගන්ත්වා – “මය්හං පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පාපෙත්වාච දසබ්බස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමි”ති කපිලපුරෙයෙව ඔභිතො, සො යොනිසොමනසිකාරං කරොන්තො නවිරස්සෙව අරහත්තං පත්වා භගවත්තං උපසඨිකම්. එත්ථ පන අනුරුද්ධත්පෙරො ව උපාලිත්පෙරො ව ඉමෙ ද්වෙ පෙරා භගවතො කපිලවත්ථුපුරං පවිසිත්වා ඤාතිසමාගමදිවසෙ පබ්බජිතා විය දස්සිතා, තං පන බන්ධකපාළියා අට්ඨකථාය ව න සමෙති. විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

අථ සත්ථා සාරිපුත්තත්පෙරාදිනං පඤ්චන්තං භික්ඛුසනානං චිත්තාවාරමඤ්ඤාය අත්තනො ගුණෙ කපෙතුමාරහි. තෙන වුත්තං –

63. “එතෙසං චිත්තමඤ්ඤාය, ඔපම්මකුසලො මුනි;
කඨ්ඨච්ඡෙදො මහාවිරො, කපෙසි අත්තනො ගුණ”න්ති.

තත්ථ ඔපම්මකුසලොති උපමාය කුසලො. කඨ්ඨච්ඡෙදොති සබ්බසත්තානං සංසයච්ඡෙදකො.

ඉදානි තෙ අත්තනො ගුණෙ කපෙසි, තෙ දස්සෙතුං –

64. “චත්තාරො තෙ අසඨිබ්බෙය්‍යා, කොටි යෙසං න නායති;
සත්තකායො ච ආකාසො, චක්කවාලා චනන්තකා;
බුද්ධඤ්ඤාණං අප්පමෙය්‍යං, න සක්කා එතෙ විජානිතු”න්ති. – වුත්තං;

තත්ථ චත්තාරොති ගණනපරිච්ඡෙදො. එතෙහි ඉදානි චත්තබ්බෙ අත්ථෙ නිදස්සෙති. අසඨිබ්බෙය්‍යානි සඨ්ඨානුමසක්කුණෙය්‍යත්තා අසඨිබ්බෙය්‍යා, ගණනපථං චිතිචත්තානි අත්ථො. කොට්ඨිආදි වා අන්තො වා මරියාදා. යෙසන්ති යෙසං චතුන්තං අසඨිබ්බෙය්‍යානං. න නායතීති න පඤ්ඤායති. ඉදානි තෙ වුත්තප්පකාරෙ චත්තාරො අසඨිබ්බෙය්‍යො දස්සෙතුං “සත්තකායො”තිආදි වුත්තං. සත්තකායොති සත්තසමුහො, සත්තකායො අනන්තො අපරිමාණො අප්පමෙය්‍යො. තථා ආකාසො ආකාසස්සාපි අන්තො නත්ථි. තථා චක්කවාලානි අනන්තානි එව. බුද්ධඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං අප්පමෙය්‍යං. න සක්කා එතෙ විජානිතුන්ති යස්මා පනෙනෙ අනන්තා, තස්මා න සක්කා විජානිතුං.

65. ඉදානි සත්ථා අත්තනො ඉද්ධිච්ඡබ්බෙන සඤ්ජාතච්ඡරියබ්බුතානං දෙවමනුස්සාදිනං කින්නාමෙතං අච්ඡරියං, ඉතොපි විසිට්ඨතරං අච්ඡරියං අබ්බුතං අත්ථි, මම තං සුණාමාති ධම්මදෙසනං වඩ්ඪෙත්තො –

“කිමෙතං අවිජරියං ලොකෙ, යං මෙ ඉද්ධිවිකුබ්බනං;
අඤ්ඤෙ බහු අවිජරියා, අබ්භූතා ලොමහංසනා”ති. – ආදිමාහ;

තත්ථ කිත්ති පටික්ඛෙපවචනං. එතන්ති ඉදං ඉද්ධිවිකුබ්බනං සන්ධායාහ. යන්ති අයං යං-සද්දො “යං තං අපුච්ඡිමිහ අකිත්තයි නො, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාම තදිඬ්ඝි භූමි”ති ආදිසු (සු. නි. 1058; මහානි. 110; චූළනි. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡා 77) උපයොගවචනෙ දිස්සති. “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො; යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා”ති (අ. නි. 1.277; විහ. 809; මි. ප. 5.1.1) එත්ථ කාරණවචනෙ. “යං විපස්සි භගවා කප්පෙ උදපාදි”ති (දී. නි. 2.4) එත්ථ භූමිමෙ. “යං බො මෙ, භත්තෙ, දෙවානං තාවතිංසානං සම්මුඛා සුතං සම්මුඛා පටිග්ගහිතං, ආරොවෙමි තං භගවතො”ති ආදිසු (දී. නි. 2.293) පච්චත්තවචනෙ. ඉධාපි පච්චත්තවචනෙ දට්ඨබ්බො (දී. නි. අට්ඨ. 2.4). අඤ්ඤෙ බහු මම අවිජරියා අබ්භූතවිසෙසා සන්තිති දීපෙති.

ඉදානි තෙ අවිජරියෙ දස්සෙන්නො –

66. “යදාහං තුසිතෙ කායෙ, සන්තුසිතො නාමහං තදා;
දසසහස්සි සමාගම්ම, යාවන්ති පඤ්ජලි මම”න්ති. – ආදිමාහ;

තත්ථ යදානි යස්මිං කාලෙ. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති. තුසිතෙ කායෙති තුසිතසඬ්ඛාතෙ දෙවනිකායෙ. යදා පනාහං සමන්තිංසපාරමියො පුරෙත්වා පඤ්චමහාපරිච්චාගෙ පරිච්චිත්ථවා ඤාතත්ථවරියලොකත්ථවරියබුද්ධත්ථවරියානං කොටිං පත්වා සත්තසතකමහාදානානි දත්වා සත්තක්ඛන්තුං පට්ඨං කම්පෙත්වා වෙස්සන්තරත්තභාවතො චිත්ථවා දුතියෙ චිත්තවාලෙ තුසිතභවතෙ නිබ්බන්තො තදාපි සන්තුසිතො නාම දෙවරාජා අහොසිං. දසසහස්සි සමාගම්මානි දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවතා සන්තිපතිත්වාති අත්ථො. යාවන්ති පඤ්ජලි මමන්ති මං උපසඬ්ඛමිත්වා, “මාරිස, තයා දස පාරමියො පුරෙන්නෙන න සක්කසම්පත්තිං න මාර න බ්‍රහ්ම න චක්කවත්තිසම්පත්තිං පත්ථෙන්නෙන පුරිතා, ලොකනිත්ථරණත්ථාය පන බුද්ධත්තං පත්ථයමානෙන පුරිතා, සො තව කාලො, මාරිස, බුද්ධත්තාය සමයො, මාරිස, බුද්ධත්තායා”ති (ජා. අට්ඨ. 1.නිදානකථා, අවිදුරෙතිදානකථා) යාවන්ති මමන්ති. තෙන චුත්තං –

67. “කාලො බො තෙ මහාවීර, උප්පජ්ජ මාතුකුච්ඡියං;
සදෙවකං තාරයන්නො, බුජ්ඣස්සු අමතං පද”න්ති.

තත්ථ කාලො තෙති කාලො තව, අයමෙව වා පායො. උප්පජ්ජානි පටිසන්ධිං ගණ්හ, “ඔක්කමා”තිපි පායො. සදෙවකන්ති සදෙවකං ලොකන්ති අත්ථො. තාරයන්නොති එත්ථ පාරමියො පුරෙන්නොපි තාරයති නාම, පාරමියො මත්ථකං පාපෙන්තොපි තාරයති නාම, වෙස්සන්තරත්තභාවතො චිත්ථවා තුසිතපුරෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා සට්ඨිවස්සසතසහස්සාධිකානි සත්තපණ්ණාසවස්සකොටියො තත්ථ තිට්ඨන්තොපි තාරයති නාම, දෙවතාහි යාවිතො පඤ්චවිධං මහාවිලෝකිතං විලෝකෙත්වා මහාමායාදෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හන්තොපි දසමාසෙ ගබ්භවාසං වසන්තොපි තාරයති නාම, එකුනානිංස වස්සානි අගාරමජ්ඣෙ තිට්ඨන්තොපි තාරයති නාම. රාහුලහද්දස්ස ජාතදිවසෙ ඡන්තසභායො කණ්ඩකං ආරුය්හ නික්ඛමන්තොපි තීණි රජ්ජානි අතික්කමිත්වා අනොමාය නාම නදියා තීරෙ පබ්බජන්තොපි තාරයති නාම, ඡබ්බස්සානි පධානං කරොන්තොපි විසාබ්‍රණ්ණමායං මහාබොධිමණ්ඩං ආරුය්හ මාරබලං විධමිත්වා පඨමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ ද්වාදසඬ්ඛං පටිච්චසමුප්පාදං අනුලොමපටිලොමතො සම්මසිත්වා සොනාපත්තිමග්ගං පටිච්ජක්කන්තොපි තාරයති නාම, සොනාපත්තිඵලක්ඛණෙපි, සකදාගාමිමග්ගක්ඛණෙපි, සකදාගාමිඵලක්ඛණෙපි, අනාගාමිමග්ගක්ඛණෙපි, අනාගාමිඵලක්ඛණෙපි, අරහත්තමග්ගක්ඛණෙපි, අරහත්තඵලක්ඛණෙපි තාරයති නාම, යදා අට්ඨාරසදෙවතාකොටිසහස්සෙහි පඤ්චවග්ගියානං අමතපානං අදාසි, තතො පට්ඨාය තාරයි නාමානි චූච්චති. තෙන චුත්තං –

“සදෙවකං තාරයන්නො, බුජ්ඣස්සු අමතං පද”න්ති.

අථ මහාසත්තො දෙවතාහි යාවියමානොපි දෙවතානං පටිඤ්ඤං අදත්ථාව කාලදීපදෙසකුලජනෙත්තිආයුපරිච්ඡේදවසෙන පඤ්චවිධං මහාවිලෝකනං නාම විලෝකෙසි. තත්ථ “කාලො නු බො, න කාලො”ති පඨමං කාලං විලෝකෙසි. තත්ථ වස්සසතසහස්සතො උද්ධං ආයුකාලො කාලො නාම න හොති. කස්මා? ජාතිජරාමරණාදීනං අපාකටත්තා, බුද්ධානඤ්ච ධම්මදෙසනා නාම තිලක්ඛණමුත්තා නාම නත්ථී, තෙසං අනිච්චං දුක්ඛමනත්තානි කට්ඨන්තානං “කිත්තාමෙතෙ කට්ඨන්ති”ති න සද්දහන්ති, තතො අභිසමයො න හොති, තස්මිං අසති අනියානිකං සාසනං හොති. තස්මා සො අකාලො. වස්සසතතො උග්ගො ආයුකාලොපි කාලො න හොති. කස්මා? තදා සත්තා උස්සන්තකිලෙසා හොන්ති, උස්සන්තකිලෙසානඤ්ච දින්නො ඔවාදො ඔවාදට්ඨානෙ න තිට්ඨති, තස්මා සොපි අකාලො. වස්සසතසහස්සතො පට්ඨාය හෙට්ඨා වස්සසතතො පට්ඨාය උද්ධං ආයුකාලො කාලො නාම. ඉදානි වස්සසතායුකා මනුස්සානි අථ බොධිසත්තො “නිබ්බන්තිතබ්බකාලො”ති අද්දස.

තතො දීපං ඔලෝකෙන්නො “ජම්බුදීපෙයෙව බුද්ධා නිබ්බන්තන්ති”ති දීපං පස්සි. තතො ජම්බුදීපො නාම මහා දසයොජනසහස්සපරිමාණො, කතරස්මිං නු බො පදෙසෙ බුද්ධා නිබ්බන්තන්ති”ති දෙසං විලෝකෙන්නො

72. ඉදානි පට්ඨකම්පනාලොකපාතුභාවාදිසු අවිජ්ජයෙසු චත්තමානෙසු භගවතො පවත්තිදස්සනත්ථං “භගවා තම්භි සමයෙ”තිආදිභාටායො චුත්තං. තත්ථ ලොකජෙට්ඨොති ලොකසෙට්ඨො. සදෙවකන්ති සදෙවකස්ස ලොකස්ස, සාමිඤ්ඤෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං. දස්සයන්තොති පාටිභාරියං දස්සෙන්තො.

73. වඩ්කමන්තොවාති දසලොකධාතුසහස්සානි අජ්ඣොත්ථරිත්වා යිනෙ තස්මිං රතනමයෙ වඩ්කමෙ වඩ්කමමානොව කට්ඨෙ. ලොකනායකොති අථ සත්ථා මනොසිලානලෙ සිහනාදං නදන්තො සිහො විය ගජ්ජන්තො පාචුස්සකමෙසො විය ව ආකාසගඬිගං ඔනාරෙන්තො විය ව අට්ඨකිගසමන්තාගතෙන (දී. නි. 2.285, 301) සවතියෙන කමතියෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන නානානායවිචිත්තං චතුසච්චපටිසංයුත්තං තිලක්ඛණාහතං මධුරධම්මකථං කට්ඨෙති අත්ථො.

අන්තරා න නිවත්තෙති, චතුහත්ථෙ වඩ්කමෙ යථාති එත්ථ සත්ථාරා පන නිම්මිතස්ස තස්ස වඩ්කමස්ස එකා කොටි පාචිනවක්කවාලමුඛවට්ටියං එකා පච්ඡිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං එවං යිනෙ තස්මිං රතනවඩ්කමෙ වඩ්කමමානො සත්ථා උභො කොටියො පත්ථාව නිවත්තති, අන්තරා උභො කොටියො අපත්ථා න නිවත්තති. යථා චතුහත්ථස්මාණෙ වඩ්කමෙ වඩ්කමමානො උභො කොටියො සිසමෙව පත්ථා නිවත්තති, එවං අන්තරා න නිවත්තති අත්ථො. කිං පන භගවා දසසහස්සයොජනස්මාණායාමං වඩ්කමං රස්සමකාසි, තාවමහන්තං වා අත්තභාවං නිම්මිතීති? න පනෙවමකාසි. අචිත්තෙයො චුද්ධානං චුද්ධානුභාවො. අකනිට්ඨභවනතො පට්ඨාය යාව අච්චි, තාව එකඬිගණා අභොසි. තිරියතො ව දසවක්කවාලසහස්සානි එකඬිගණානි අභෙසුං. දෙවා මනුස්සෙ පස්සන්ති, මනුස්සාපි දෙවෙ පස්සන්ති. යථා සබ්බෙ දෙවමනුස්සා පකතියා වඩ්කමමානං පස්සන්ති, එවං භගවන්තං වඩ්කමමානං පස්සිංසුති. භගවා පන වඩ්කමන්තොව ධම්මං දෙසෙති අන්තරාසමාපත්තිඤ්ච සමාපජ්ජති.

අථ ආයස්මා සාරිපුත්තො අපරිමිතසමයසමුපවිතකුසලබලජනිතද්වත්තිංසවරලක්ඛණොපයොහිතං අසිතානුඛාසඤ්ජනවිරාජිතං වරසරීරං සරදසමයෙ පරිපුණ්ණං විය රජනිකරං සබ්බචාලිචුල්ලං විය ව යොජනසතුබ්බෙධං පාරිච්ඡන්තකං අට්ඨාරසරනනුබ්බෙධං ඛ්‍යාමප්පහාපරික්ඛෙපසස්සිරිකං වරකනකගිරිමිච ජඩ්ගමං අනොපමාය චුද්ධලිළාය අනොපමෙන චුද්ධසිරිවිලාසෙන වඩ්කමන්තං දසසහස්සිදෙවගණපරිචුතං භගවන්තං අද්දස. දිස්වාන අයං පන සකලාපි දසසහස්සි ලොකධාතු සන්තිපතිතා, මහතියා පනෙන්ථ ධම්මදෙසනාය භවිතබ්බං, චුද්ධවංසදෙසනා පන බහුපකාරා භගවති පසාදාවහා, යංනුනාහං දසබලස්ස අභිනිභාරතො පට්ඨාය චුද්ධවංසං පරිපුච්ඡෙය්‍ය”න්ති චිත්තෙන්වා එකංසං විවරං කත්වා භගවන්තං උපසඬ්කම්ත්වා දසනබසමුජ්ජලං ජලජාමලාවිකල-කමල-මකුලසදිසං අඤ්ජලිං සිරසි කත්වා භගවන්තං “කිදිසො තෙ මහාවීරා”තිආදිකං පරිපුච්ඡි. තෙන චුත්තං –

74. “සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤො, සමාධිජ්ඣානකොවිදො;
පඤ්ඤාය පාරමිප්පත්තො, පුච්ඡති ලොකනායකං.

75. “කිදිසො තෙ මහාවීර, අභිනිභාරො නරුත්තම;
කම්භි කාලෙ තයා ධිර, පත්ථිතා බොධිමුත්තමා”ති. –

ආදි. කා නාමායං අනුසන්ධිති? පුච්ඡානුසන්ධි නාම. තිස්සො හි අනුසන්ධියො – පුච්ඡානුසන්ධි අජ්ඣාසයානුසන්ධි යථානුසන්ධිති. තත්ථ “එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච – “කිං නු බො, භන්තෙ, ඔරිමං තීරං කිං පාරිමං තීරං”න්ති (සං. නි. 4.241) එවං පුච්ඡන්තානං භගවතා විස්සජ්ජිතසුත්තවසෙන පුච්ඡානුසන්ධි වෙදිතබ්බා.

“අථ බො අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි ‘ඉති කිර, භො, රූපං අනත්තා, වෙදනා අනත්තා, සඤ්ඤා අනත්තා, සඬ්ඛාරා අනත්තා, විඤ්ඤාණං අනත්තා, අනත්තකතානි කම්මානි කමත්තානං චුසිස්සන්ති’ති. අථ බො භගවා තස්ස භික්ඛුනො චෙතසා වෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය භික්ඛු ආමන්තෙසි – යානං බො පනෙතං, භික්ඛවෙ, විජ්ජති, යං ඉධෙකච්චො මොසපුරිසො අවිද්වා අවිජ්ජාගතො තණ්හාධිපතෙයොන චෙතසා සත්ථුසාසනං අතිධාවිතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍ය ‘ඉති කිර, භො, රූපං අනත්තා, වෙදනා අනත්තා, සඤ්ඤා අනත්තා, සඬ්ඛාරා අනත්තා, විඤ්ඤාණං අනත්තා, අනත්තකතානි කම්මානි කමත්තානං චුසිස්සන්ති’ති...පෙ.... තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, රූපං නිව්චං වා අනිව්චං වා”ති (ම. නි. 3.90) එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං විදිත්වා භගවතා චුත්තවසෙන අජ්ඣාසයානුසන්ධි වෙදිතබ්බා.

යෙන පන ධම්මෙන ආදිමිහි දෙසනා උට්ඨිතා, තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා පටික්ඛෙපවසෙන වා යෙසු සුත්තෙසු උපරිදෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසන්ධි වෙදිතබ්බා. තෙන චුත්තං “පුච්ඡානුසන්ධි”ති.

තත්ථ පඤ්ඤාය පාරමිප්පත්තොති සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පත්තො. පුච්ඡතීති අපුච්ඡි. තත්ථ පුච්ඡා නාම අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා, දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා, විමතිවිජේදනාපුච්ඡා, අනුමතිපුච්ඡා, කට්ඨකමානාපුච්ඡානි පඤ්චවිධා භොති. තත්ථායං ථෙරස්ස කතමා පුච්ඡාති වෙ? යස්මා පනායං චුද්ධවංසො කප්පසතසහස්සාධිකඅසඬ්ඛොයොපවිතපුඤ්ඤසම්භාරානං පච්චෙකචුද්ධානං කප්පසතසහස්සාධිකඅසඬ්ඛොයොපවිතපුඤ්ඤසම්භාරානං ද්විත්තං අග්ගසාවකානඤ්ච කප්පසතසහස්සොපවිතපුඤ්ඤසම්භාරානං සෙසමභාසාවකානං වා අවිසයො, සබ්බඤ්ඤචුද්ධානංයෙව විසයො, තස්මා ථෙරස්ස අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡාති වෙදිතබ්බා.

කිදිසොති පුච්ඡනාකාරො, කිංපකාරොති අත්ථො. තෙනි තව. අභිනිහාරොති අභිනිහාරො නාම බුද්ධභාවත්ථං මානසං ඛන්ධිත්වා “බුද්ධබ්‍යාකරණං අලද්ධා න උට්ඨභිස්සාමී”ති වීරියමධිට්ඨාය නිපජ්ජනං. තෙන චුත්තං –

“කිදිසො තෙ මහාවීර, අභිනිහාරො නරුත්තමා”ති.

කම්භි කාලෙති තස්මිං කාලෙ. පත්ථිතාති ඉච්ඡිතා අභිකඤ්චිතා, “බුද්ධො බොධෙය්‍යං මුත්තො මොවෙය්‍ය”න්තිආදිනා නයෙන බුද්ධභාවාය පණ්ඩානං කදා කතන්ති අපුච්ඡි. බොධිති සම්මාසම්බොධි, අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණස්ස ච සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස වෙතං අධිවචනං. උත්තමාති සාවකබොධිපච්චෙකබොධිහි සෙට්ඨත්තා උත්තමාති චුත්තා. උභිත්තමන්තරා ම-කාරො පදසන්ධිකරො.

ඉදාති බුද්ධභාවකාරකෙ ධම්මෙ පුච්ඡන්තො –

76. “දානං සීලඤ්ච නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤාචරියඤ්ච කිදිසං;
ඛන්තිසච්චමධිට්ඨානං, මෙත්තුපෙක්ඛා ච කිදිසා.

77. “දස පාරමී තයා ධීර, කිදිසී ලොකනායක;
කථං උපපාරමී පුණ්ණා, පරමත්ථපාරමී කථ”න්ති. – ආහ;

තත්ථ දානපාරමියං තාව බාහිරභණ්ඩපරිච්චාගො පාරමී නාම, අභිගපරිච්චාගො උපපාරමී නාම, ජීවිතපරිච්චාගො පරමත්ථපාරමී නාමාති. එස නයො සෙසපාරමීසුපි. එවං දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියොති සමන්තිංස පාරමියො හොන්ති. තත්ථ බොධිසත්තස්ස දානපාරමිතාය පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සසපණ්ඩිතජාතකෙ –

“භික්ඛාය උපගතං දිස්වා, සකත්තානං පරිච්චජිං;
දානෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ දානපාරමී”ති. (වරියා. 1.143 තස්සුද්දානං) –

එවං පරං ජීවිතපරිච්චාගං කරොන්තස්ස දානපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා.

තථා සීලපාරමිතාය පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙනෙව පනස්ස සඬ්ඛපාලජාතකෙ –

“සුලලෙහි විනිච්ඡ්ඤාන්තෙ, කොට්ටයන්තෙපි සත්තිහි;
භොජපුත්තෙ න කුප්පාමි, එසා මෙ සීලපාරමී”ති. (වරියා. 2.91) –

එවං අත්තපරිච්චාගං කරොන්තස්ස සීලපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා.

තථා මහාරජ්ජං පභාය නෙක්ඛම්මපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස චූළසුතසොමජාතකෙ –

“මහාරජ්ජං භත්ථගතං, ඛෙලපිණ්ඩංව ඡඩ්ඛයිං;
චජතො න භොති ලග්ගනං, එසා මෙ නෙක්ඛම්මපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං නිස්සඬිගතාය රජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමන්තස්ස නෙක්ඛම්මපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා.

තථා මහොසධපණ්ඩිතකාලාදීසු පඤ්ඤාපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සත්තුභත්තකපණ්ඩිතකාලෙ –

“පඤ්ඤාය විචිනන්තොහං, බ්‍රාහ්මණං මොවයිං දුබා;
පඤ්ඤාය මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ පඤ්ඤාපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

අන්තොභස්තගතං සප්පං දස්සෙන්නස්ස පඤ්ඤාපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා.

තථා වීරියපාරමිතාය පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස මහාජනකජාතකෙ –

“අතිරදස්සි ජලමජ්ඣෙ, හතා සබ්බෙව මානුසා;

විත්තස්ස අඤ්ඤා නත්ථි, එසා මෙ වීරියපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං මහාසමුද්දං තරන්තස්ස වීරියපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා.

තථා ඛන්තිවාදිජාතකෙ –

“අවෙනනංව කොට්ටෙන්තෙ, තිණ්හෙන ඵරසුනා මමං;
කාසිරාජෙන කුප්පාමි, එසා මෙ ඛන්තිපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං අවෙනනභාවෙන විය මහාදුක්ඛං අධිවාසෙන්තස්ස ඛන්තිපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා.

තථා මහාසුතසොමජාතකෙ –

“සච්චවාචංනුරක්ඛන්තො, චජිත්වා මම ජීවිතං;
මොවෙසිං එකසතං ඛන්තියෙ, එසා මෙ සච්චපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං ජීවිතං චජිත්වා සච්චං අනුරක්ඛන්තස්ස සච්චපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා.

තථා මුග්ගපක්ඛජාතකෙ –

“මාතා පිතා න මෙ දෙස්සා, අත්තා මෙ න ච දෙස්සියො;
සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං, තස්මා වතං අධිට්ඨති”න්ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; වරියා 3.65) –

එවං ජීවිතමපි පරිච්චජිත්වා වතං අධිට්ඨන්තස්ස අධිට්ඨානපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා.

තථා සුවණ්ණසාමජාතකෙ –

“න මං කොචි උත්තසති, නපි භායාමි කස්සචි;
මෙත්තාබලෙනුපත්ථද්ධො, රමාමි පවනෙ තදා”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; වරියා. 3.113) –

එවං ජීවිතමපි අනොලොකෙන්වා මෙත්තායන්තස්ස මෙත්තාපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා.

තතො ලොමහංසජාතකෙ –

“සුසානෙ සෙයාං කප්පෙමි, ඡවට්ඨිකං උපනිධායහං;
ගාමණ්ඩලා උපගන්ත්වා, රූපං දස්සෙන්තිනප්පක”න්ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; වරියා. 3.119) –

එවං ගාමදාරකෙසු නිට්ඨුහනාදීනි වෙච මාලාගන්ධුපභාරාදීනි ව සුබ්බදුක්ඛං උප්පාදෙන්තෙසුපි උපෙක්ඛං අනතිවත්තන්තස්ස උපෙක්ඛාපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන වරියාපිටකතො ගහෙනබ්බො.

ඉදානි ථෙරෙන පුට්ඨස්ස භගවතො ඛ්‍යාකරණං දස්සෙන්තෙහි සඬ්ඛිතිකාරකෙහි –

78. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, කරච්ඡිකමධුරගිරො;
නිබ්බාපයන්තො හදයං, භාසයන්තො සදෙවකං.

79. “අතීතබුද්ධානං ජිනානං දෙසිතං, නිකිලිතං බුද්ධපරම්පරාගතං;
පුබ්බෙතිවාසානුගතාය බුද්ධියා, පකාසයි ලොකහිතං සදෙවකෙ”ති. – චුත්තං;

තත්ථ තස්ස පුට්ඨො වියාකාසිති තෙන ධම්මසෙනාපතිනා පුට්ඨො හුත්වා තස්ස ඛ්‍යාකාසි, අත්තතො අභිනිභාරතො පට්ඨාය අභිසම්බොධිපරියොසානං සබ්බං බුද්ධවංසං කථෙසිති අත්ථො. කරච්ඡිකමධුරගිරොති

කරවිකසකුණස්ස විය මධුරා ගිරා යස්ස සො කරවිකමධුරගිරො, කරවිකමධුරමඤ්ජුස්සරොති අත්ථො. තත්‍රිදං කරවිකානං මධුරස්සරතං – කරවිකසකුණා කිර මධුරරසං අමිඛපක්කං මුඛතුණ්ඩකෙන පහරිත්වා පග්ගරිතං ඵලරසං පිවිත්වා පක්ඛෙන තාළං දත්වා විකුජමානෙ චතුප්පදා මදමත්තා විය ලළිතුං ආරහන්ති, ගොවරපසුතාපි චතුප්පදගණා මුඛගතානිපි තිණානි ජඩ්ඛෙත්වා තං නාදං සුණන්ති, වාළුමිගා බුද්දකමිගෙ අනුබන්ධමානා උක්ඛිත්තං පාදං අනික්ඛිපිත්වා විත්තකතා විය තිට්ඨන්ති, අනුබන්ධමිගාපි මරණභයං හිත්වා තිට්ඨන්ති, ආකාසෙ පක්ඛන්දන්තා පක්ඛිනොපි පක්ඛෙ පසාරෙන්වා තිට්ඨන්ති, උදකෙ මච්ඡාපි කණ්ණපටලං අවාලෙන්තා තං සද්දං සුණමානා තිට්ඨන්ති. ඵලං මධුරස්සරා කරවිකා (දී. නි. අට්ඨ. 2.38; ම. නි. අට්ඨ. 2.386). නිබ්බාපයන්තො හදයන්ති කිලෙසග්ගිසන්තත්තසබ්බජනමානසං ධම්මකථාමතධාරාය සීතිභාවං ජනයන්තොති අත්ථො. භාසයන්තොති තොසයන්තො. සදෙවකන්ති සදෙවකං ලොකං.

අතීතබුද්ධානන්ති අතීතානං බුද්ධානං. අම්භාකං භගවතො අභිනිභාරස්ස පුරතො පන තණ්හඩ්ඛකරො මෙධඩ්ඛකරො සරණඩ්ඛකරො දීපඩ්ඛකරොති චත්තාරො බුද්ධා ඵකස්මිං කප්පෙ නිබ්බන්තිංසු. තෙසං අපරභාගෙ කොණ්ඩඤ්ඤාදයො තෙවිසති බුද්ධාති සබ්බෙ දීපඩ්ඛකරාදයො චතුර්විසති බුද්ධා ඉධ “අතීතබුද්ධා”ති අධිප්පෙතා, තෙසං අතීතබුද්ධානං. ජිනානන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. දෙසිතන්ති කමිතං. චතුර්විසතිසා බුද්ධානං චතුසච්චපට්ඨසංයුත්තං ධම්මකථං. නිකීලිතන්ති තෙසං වරිතං කප්පජාතිගොත්තායුබොධිසාවකසන්තිපානඋපට්ඨාකමානාපිතුපුත්තභරියාපරිච්ඡෙදාදිකං නිකීලිතං නාම. බුද්ධපරම්පරාගතන්ති දීපඩ්ඛකරදසබ්ලතො පට්ඨාය යාව කස්සපපරම්පරතො ආගතං දෙසිතං නිකීලිතං වාති අත්ථො. පුබ්බෙතිවාසානුගතාය බුද්ධියාති ඵකමපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියොති (ම. නි. 1.148, 384, 421; 2.233; 3.82; පාරා. 12) ඵලං විහත්තං පුබ්බෙ නිවුට්ඨක්ඛන්ධසන්තානසබ්බානං පුබ්බෙතිවාසං අනුගතා උපගතා තාය පුබ්බෙතිවාසානුගතාය බුද්ධියා, පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණෙනාති අත්ථො. පකාසයීති බ්‍යාකාසී. ලොකහිතන්ති සබ්බලොකහිතං බුද්ධවංසං. සදෙවකෙති සදෙවකෙ ලොකෙති අත්ථො.

80. අථ භගවා කරුණාසීතලෙන හදයෙන සදෙවකං ලොකං සවනෙ නියොජෙන්තො “පිතිපාමොජ්ජජනන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පිතිපාමොජ්ජජනනන්ති පිතිපාමොජ්ජකරං පිතියා පුබ්බභාගං පාමොජ්ජං, පඤ්චවණ්ණාය පිතියා ජනනන්ති අත්ථො. සොකසල්ලවිනොදනන්ති සොකසඩ්ඛාතානං සල්ලානං විනොදනං විද්ධංසනං. සබ්බසම්පත්තිපට්ටලාහන්ති සබ්බාපි දෙවමනුස්සසම්පත්තිආදයො සම්පත්තියො පට්ටලහන්ති ඵතෙනාති සබ්බසම්පත්තිපට්ටලාහො, තං සබ්බසම්පත්තිපට්ටලාහං බුද්ධවංසදෙසනන්ති අත්ථො. විත්තිකත්වාති විත්තෙ කත්වා, බුද්ධානුස්සතිං පුරක්ඛන්ත්වාති අත්ථො. සුණාථාති නිසාමෙථ නිබ්බොධං. මෙති මම.

81. මදනිම්මදනන්ති ජාතිමදාදීනං සබ්බමදානං නිම්මදනකරං. සොකනුදන්ති සොකො නාම ඤාතිබ්‍යාසනාදිහි ඵුට්ඨස්ස විත්තසන්තාපො. කිඤ්චාපි අත්ථතො දොමනස්සමෙව හොති, ඵලං සන්තෙපි අත්තොනිජ්ඣානලක්ඛණො, වෙනසො පරිනිජ්ඣායනරසො, අනුසොචනපච්චුපට්ඨානො, තං සොකං නුදතීති සොකනුදො, තං සොකනුදං. සංසාරපරිමොචනන්ති සංසාරබන්ධනතො පරිමොචනකරං. “සංසාරසමතික්කම”න්තිපි පාඨො, තස්ස සංසාරසමතික්කමකරන්ති අත්ථො.

සබ්බදුක්ඛක්ඛයන්ති ඵත්ථ දුක්ඛං-සද්දො දුක්ඛවෙදනා-දුක්ඛවත්ථු-දුක්ඛාරම්මණ-දුක්ඛපච්චය-දුක්ඛට්ඨානාදීසු දිස්සති. අයඤ්ඤි “දුක්ඛස්ස ව පභානා”තිආදීසු (දී. නි. 1.232; ම. නි. 1.383, 430; පාරා. 11) දුක්ඛවෙදනායං දිස්සති. “ජාතිපි දුක්ඛා ජරාපි දුක්ඛා”තිආදීසු (දී. නි. 2.387; සං. නි. 5.1081) දුක්ඛවත්ථුස්මිං. “යස්මා ව බො, මහාලී, රූපං දුක්ඛං දුක්ඛානුපතිතං දුක්ඛාවක්කන්ත”න්තිආදීසු (සං. නි. 3.60) දුක්ඛාරම්මණො. “දුක්ඛො පාපස්ස උච්චයො”තිආදීසු (ධ. ප. 117) දුක්ඛපච්චයො. “යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, න සුකරා අක්ඛානෙන පාපුණ්ණං යාව දුක්ඛා නිරයා”තිආදීසු (ම. නි. 3.250) දුක්ඛට්ඨානො. ඉධ පනායං දුක්ඛවත්ථුස්මිං දුක්ඛපච්චයෙපි ව දට්ඨබ්බො. තස්මා ජාතිආදිසබ්බදුක්ඛක්ඛයකරන්ති අත්ථො (ධ. ස. අට්ඨ. 2 ආදයො). මග්ගන්ති ඵත්ථ කුසලන්තීකෙහි මග්ගියති, කිලෙසෙ වා මාරෙන්තො ගච්ඡතිති මග්ගොති බුද්ධවංසදෙසනා වුව්චති, තං නිබ්බානස්ස මග්ගභූතං බුද්ධවංසදෙසනං. සක්කච්චන්ති සක්කච්චං විත්තිකත්වා, ඔභිතසොතා හුත්වාති අත්ථො. පට්ඨජ්ජථාති අධිනිට්ඨං, සුණාථාති අත්ථො. අථ වා පිතිපාමොජ්ජජනනං සොකසල්ලවිනොදනං සබ්බසම්පත්තිපට්ටලාහහෙතුභූතං ඉමං බුද්ධවංසදෙසනං සුත්වා ඉදානි මදනිම්මදනාදිගුණවිසෙසාවහං සබ්බදුක්ඛක්ඛයං බුද්ධභාවමග්ගං පට්ඨජ්ජථාති සබ්බෙසං දෙවමනුස්සානං බුද්ධත්තං පණ්ඩාය උස්සාහං ජනෙති. සෙසමෙන්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉති මධුරත්ථවිලාසිනියා බුද්ධවංස-අට්ඨකථාය

රතනවඩ්ඛමනකණ්ඩවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව සබ්බාකාරෙන අබ්භන්තරනිදානස්සත්ථවණ්ණනා.

2. සුමේධපත්ථනාකථාවණ්ණනා

ඉදානි -

1-2. “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ, චතුරො ව අසඬ්ඛියෙ;
අමරං නාම නගරං, දස්සනෙය්‍යං මනොරම”න්ති. -

ආදිනයප්පවත්තාය බුද්ධවංසවණ්ණනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො. සා පනෙසා බුද්ධවංසවණ්ණනා යස්මා සුත්තනික්කපෙං විචාරෙත්වා වුවිචමානා පාකථා හොති, තස්මා සුත්තනික්කපෙවිචාරණා තාව වෙදිතඛ්ඛා. චත්තාරො හි සුත්තනික්කපො අත්තප්ඤ්ඤාසයො පරප්ඤ්ඤාසයො පුච්ඡාවසිකො අවුප්පත්තිකොති. තත්ථ යානි සුත්තානි භගවා පරෙහි අනප්ඤ්ඤාසයො කෙවලං අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයෙන කට්ඨෙ. සෙය්‍යාදිං - ආකඬ්ඛෙය්‍යසුත්තං (ම. නි. 1.64 ආදයො) චත්ථසුත්තන්ති (ම. නි. 1.70 ආදයො) එවමාදිති, තෙසං අත්තප්ඤ්ඤාසයො නික්කපො.

යානි වා පන “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා, යංනුනාහං රාහුලං උත්තරිං ආසවානං බයෙ විනෙය්‍ය”න්ති (සං. නි. 4.121) එවං පරෙසං අප්ඤ්ඤාසයං ඛන්තිං මනං බුද්ධකතභාවඤ්ඤාසයො මලොකෙත්වා පරප්ඤ්ඤාසයවසෙන කට්ඨානි. සෙය්‍යාදිං - රාහුලොවාදසුත්තං ධම්මවක්කප්පවත්තසුත්තන්ති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13 ආදයො; පටි. ම. 2.30) එවමාදිති, තෙසං පරප්ඤ්ඤාසයො නික්කපො.

භගවත්තං උපසඬ්ඛිකමිත්වා තෙ තෙ දෙවමනුස්සා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති. එවං පුට්ඨෙත පන භගවතා යානි කට්ඨානි දෙවතාසංයුත්ත (සං. නි. 1.1 ආදයො) බොප්ඤ්ඤාසයංයුත්තාදිති (සං. නි. 5.182 ආදයො) තෙසං පුච්ඡාවසිකො නික්කපො.

යානි වා පන උප්පත්තං කාරණං පටිච්ච දෙසිතානි ධම්මදායාදි- (ම. නි. 1.29 ආදයො) පුත්තමංසුපමාදිති (සං. නි. 2.63), තෙසං අවුප්පත්තිකො නික්කපො. එවමෙනෙසු චතුසු සුත්තනික්කපෙසු ඉමස්ස බුද්ධවංසස්ස පුච්ඡාවසිකො නික්කපො. පුච්ඡාවසෙන හි භගවතා අයං නික්කිත්තො. කස්ස පුච්ඡාවසෙන? ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස. වුත්තඤ්ඤෙන අස්මිං නිදානස්මිං එව -

“සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤො, සමාධිප්ඤ්ඤානකොවිදො;
පඤ්ඤාය පාරමිප්පත්තො, පුච්ඡති ලොකනායකං;
කිදිසො තෙ මහාවීර, අභිනිභාරො නරුත්තමා”ති. (බු. වං. 1.74-75) -

ආදි. තෙනෙසා බුද්ධවංසදෙසනා පුච්ඡාවසිකානි වෙදිතඛ්ඛා.

තත්ථ කප්පෙ ව සතසහස්සෙති එත්ථ කප්ප-සද්දො පනායං

අභිසද්දහනවොහාරකාලපඤ්ඤාත්තිෂේදනවිකප්පනලෙසසමන්තභාවආයුකප්පමහාකප්පාදිසු දිස්සති. තථා හි “ඔකප්පනියමෙනං හොතො ගොතමස්ස. යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”තිආදිසු (ම. නි. 1.387) අභිසද්දහනෙ දිස්සති. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්චහි සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්ති එවමාදිසු (වුළුව. 250) වොහාරෙ. “යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමි”තිආදිසු (ම. නි. 1.387) කාලෙ. “ඉච්චායස්මා කප්පො”ති (සු. නි. 1098; වුළුනි. කප්පමාණවපුච්ඡා 117; කප්පමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 61) ව, “නිග්‍රොධකප්පො ඉති තස්ස නාමං, තයා කතං භගවා බ්‍රාහ්මණස්සා”ති ව එවමාදිසු (සු. නි. 346) පඤ්ඤාත්තියං. “අලඬ්ඛකතො කප්පිතකෙසමස්සු”ති එවමාදිසු (ජා. 2.22.1368) ඡේදනෙ. “කප්පති ද්වඬ්ගුලකප්පො”තිආදිසු (වුළුව. 446) විකප්පෙ. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු”න්තිආදිසු (අ. නි. 8.80) ලෙසෙ. “කෙවලකප්පං ජෙනවනං ඔහාසෙත්වා”තිආදිසු සමන්තභාවෙ. “නිට්ඨතු, හන්තෙ, භගවා කප්පං, නිට්ඨතු සුගතො කප්ප”න්ති (දී. නි. 2.178; උදා. 51) එත්ථ ආයුකප්පෙ. “කීච දිසො නු බො, හන්තෙ, කප්පො”ති (සං. නි. 2.128-129) එත්ථ මහාකප්පෙ. ආදිසද්දෙන “සත්ථුකප්පෙන චත කිර, හො, මයං සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා න ජානිමිහා”ති (ම. නි. 1.260) එත්ථ පටිභාගෙ. “කප්පො නට්ඨො හොති. කප්පකතොකාසො ජිණ්ණො හොති”ති (පාටි. 371) එත්ථ විනයකප්පෙ. ඉධ පන මහාකප්පෙ දට්ඨඛ්ඛො. තස්මා කප්පෙ ව සතසහස්සෙති මහාකප්පානං සතසහස්සානන්ති අත්ථො (දී. නි. අට්ඨ. 1.29; 3.275; සං. නි. අට්ඨ. 1.1.1; අ. නි. අට්ඨ. 2.3.128; බු. පා. අට්ඨ. 5.මඬගලසුත්ත, එවමිච්චාදිපාඨවණ්ණනා; සු. නි. අට්ඨ. 2.මඬගලසුත්තවණ්ණනා; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා.1; වුළුනි. අට්ඨ. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා). චතුරො ව අසඬ්ඛියෙති “චතුත්තං අසඬ්ඛෙය්‍යානං මත්ථකෙ”ති වචනසෙසො දට්ඨඛ්ඛො. කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛෙය්‍යානං මත්ථකෙති අත්ථො. අමරං නාම නගරන්ති “අමර”න්ති ව “අමරවති”ති ව ලද්ධනාමං නගරං අහොසි. කෙචි පනෙත්ථ අඤ්ඤානාපි පකාරෙන වණ්ණයන්ති, කිං තෙහි, නාමමත්තං පනෙතං තස්ස නගරස්ස. දස්සනෙය්‍යන්ති සුවිහත්තවිචිත්‍ර-චච්චරද්වාර-චතුක්කසිඬ්ඝාටික-පාකාර-පරික්කපපාසාද- හම්මිය-භවන-සමලඬ්ඛකත්තා දස්සනියං. මනොරමන්ති සමසුච්චරමරමණියභුමිභාගත්තා ඡායුදකසම්පන්නත්තා සුලභාභාරත්තා සබ්බොපකරණසුත්තත්තා ව සමිද්ධත්තා දෙවමනුස්සාදිනං මනො රමයතීති මනොරමං.

දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තන්ති හත්ථිසද්දෙන අස්සසද්දෙන රථසද්දෙන හෙරිසද්දෙන සඬ්ඛසද්දෙන මුද්ධිගසද්දෙන විණාසද්දෙන ගිතසද්දෙන සම්මතාලසද්දෙන “භුක්ථප්පි පිච්ච ඛාදා”ති දසමෙන සද්දෙනාති; ඉමෙහි දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තං අහොසි, සබ්බකාලං අනුපමුස්සවසමජ්ජනාටකා කිලන්තිති අත්ථො. අන්තපානසමායුතන්ති අන්තෙන චතුර්ඛිධෙනාහාරෙන ච පානෙන ච සුථිඨ ආයුතං අන්තපානසමායුතං, ඉමිනා සුභික්ඛතා දස්සිතා, ඛණ්ණඅන්තපානසමායුතන්ති අත්ථො.

ඉදානි තෙ දස සද්දෙ වත්ථුතො දස්සනත්ථං -

“හත්ථිසද්දං අස්සසද්දං, හෙරිසඬ්ඛරථානි ච;
ඛාදථ පිච්ච චෙච, අන්තපානෙන සොසිත”න්ති. - වුත්තං;

තත්ථ හත්ථිසද්දන්ති හත්ථිනං කොඤ්චනාදසද්දෙන, කරණත්ථෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං. එස නයො සෙසපදෙසුපි. හෙරිසඬ්ඛරථානි වානි හෙරිසද්දෙන ච සඬ්ඛසද්දෙන ච රථසද්දෙන වානි අත්ථො. ලිඬ්ඛවිපරියාසෙන වුත්තං, ‘ඛාදථ පිච්චා’ති එවමාදිනායජ්ජවත්තෙන අන්තපානපටිසංයුත්තෙන සොසිතං අභිනාදිතන්ති අත්ථො. එත්ථාන - තෙසං පන සද්දානං එකදෙසොව දස්සිතො, න සකලොති? න එකදෙසො සකලො දසවිධො දස්සිතොව. කථං? හෙරිසද්දෙන මුද්ධිගසද්දො සඬ්ඛගිතො, සඬ්ඛසද්දෙන විණාගිතසම්මතාලසද්දා සඬ්ඛගිතාති දසෙව දස්සිතා.

එවං එකෙන පරියායෙන නගරසම්පන්නිං වණ්ණෙත්වා පුන තමෙව දස්සෙතුං -

3. “නගරං සබ්බඬ්ඛසම්පන්නං, සබ්බකම්මමුපාගතං, සත්තරතනසම්පන්නං, නානාජනසමාකූලං;
සම්ද්ධං දෙවනගරංව, ආවාසං පුඤ්ඤකම්මිත”න්ති. - වුත්තං;

තත්ථ සබ්බඬ්ඛසම්පන්නන්ති පාකාරගොපුරට්ඨාලකාදිසබ්බනගරාවයවසම්පන්නං, පරිපුණ්ණසබ්බචිත්තුපකරණධනධස්සකම්මකට්ඨොදකන්ති වා අත්ථො. සබ්බකම්මමුපාගතන්ති සබ්බකම්මන්තෙන උපගතං, සමුපගතසබ්බකම්මන්තන්ති අත්ථො. සත්තරතනසම්පන්නන්ති පරිපුණ්ණමුත්තාදිසත්තරතනං, චක්කවත්තිනිවාසභූමිතො වා හත්ථීරතනාදිහි සත්තරතනෙහි සම්පන්නං. නානාජනසමාකූලන්ති නානාවිධදෙසභාසෙහි ජනෙහි සමාකූලං. සම්ද්ධන්ති මනුස්සොපභොගසබ්බොපකරණෙහි සම්ද්ධං ජීතං. දෙවනගරං වානි දෙවනගරං විය ආලකමන්දා විය අමරවති සම්ද්ධන්ති වුත්තං හොති. ආවාසං පුඤ්ඤකම්මිතන්ති ආවසන්ති එත්ථ පුඤ්ඤකම්මිතො ජනාති ආවාසො. “ආවාසො”ති වත්තබ්බෙ “ආවාස”න්ති ලිඬ්ඛගෙදං කත්වා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. පඤ්ඤායති තෙනාති පුඤ්ඤං, කුලරූපමභාගොගිස්සරියවසෙන පඤ්ඤායතිති අත්ථො. පුනාතිති වා පුඤ්ඤං. සබ්බකුසලමලරජාපවාහකත්තා පුඤ්ඤං කම්මං යෙසං අත්ථි තෙ පුඤ්ඤකම්මිතො, තෙසං පුඤ්ඤකම්මිතං ආවාසභූතන්ති අත්ථො.

තත්ථ සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො පටිවසති උභතො සුජාතො මානිතො ව පිතිතො ව, සංසුද්ධගහණිකො යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා අක්ඛිත්තො අනුපකුට්ඨො ජාතිවාදෙන, අභිරූපො දස්සනියො පාසාදිකො පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො, සො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු අහොසි සනිසණ්ඩුකෙටුභානං සාක්ඛරජ්ජගෙදානං ඉතිභාසපඤ්චමානං පදකො වෙය්‍යාකරණො අනවයො ලොකායතමභාපුරිසලක්ඛණෙසු. තස්ස පන දහරකාලෙයෙව මානාපිතරො කාලමකංසු. අථස්ස රාශිවඩ්ඪකො අමච්චො ආයපොත්ථකං ආහරිත්වා සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාදිවිධිරතනහරිතෙ ගබ්භෙ විචරිත්වා - “එත්ථකං තෙ, කුමාර, මාතු සන්තකං, එත්ථකං පිතු සන්තකං, එත්ථකං අයාකපයාකාන”න්ති යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා ධනං ආචික්ඛිත්වා - “එතං පටිපජ්ජාහි”ති නියායතෙසි. සො “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ජිත්වා පුඤ්ඤානි කරොන්තො අගාරං අජ්ඣාචසි. තෙන වුත්තං -

4. “නගරෙ අමරවතියා, සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො;
අනෙකකොට්ඨස්සන්තිවයො, පහුතධනධස්සද්වො.

5. “අජ්ඣායකො මන්තධරො, තිණ්ණං වෙදාන පාරගු;
ලක්ඛණෙ ඉතිභාසෙ ව, සධම්මෙ පාරමිං ගතො”ති.

තත්ථ නගරෙ අමරවතියාති අමරවතියඬ්ඛාතෙ නගරෙ. සුමෙධො නාමාති එත්ථ “මෙධා”ති පඤ්ඤා වූච්චති. සා තස්ස සුන්දරා පසත්ථාති සුමෙධොති පඤ්ඤායිත්ථ. බ්‍රාහ්මණොති බ්‍රහ්මං අණති සික්ඛතිති බ්‍රාහ්මණො, මන්තෙ සජ්ඣායනීති අත්ථො. අක්ඛරවිත්තකා පන “බ්‍රහ්මුනො අපච්චං බ්‍රාහ්මණො”ති වදන්ති. අරියා පන බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණාති. අනෙකකොට්ඨස්සන්තිවයොති කොට්ඨං සන්තිවයො කොට්ඨස්සන්තිවයො, අනෙකො කොට්ඨස්සන්තිවයො යස්ස සොයං අනෙකකොට්ඨස්සන්තිවයො, අනෙකකොට්ඨා ධනසන්තිවයොති අත්ථො. පහුතධනධස්සද්වොති ඛණ්ණලධනධස්සද්වො. පුරිමං භූමිගතගබ්භගතධනධස්සද්වොසෙන වුත්තං, ඉදං නිච්චපරිභොගූපගතධනධස්සද්වොසෙන වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

අජ්ඣායකොති න ඥායනීති අජ්ඣායකො, ඥානභාවනාරහිතොති අත්ථො. වුත්තස්සෙනං - “න දානිමෙ ඥායන්තිති. න දානිමෙ ඥායන්තිති බො, වාසෙට්ඨ, ‘අජ්ඣායකා අජ්ඣායකා’ ත්වෙව තතියං අක්ඛරං

උපනිබ්බන්ත”න්ති (දී. නි. 3.132) එවං පටිමකප්පිකකාලෙ කුමාරවිරහිතානං බ්‍රාහ්මණානං ගරභවචනං උප්පන්නං. ඉදානි මන්තං කුමාරයනීති අප්කුමාරකො, මන්තෙ පරිවන්තෙතීති ඉමිනා අත්ථෙත පසංසවචනං කත්වා වොහරන්ති. මන්තෙ ධාරෙතීති මන්තධරො. තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුද්වෙදයජුද්වෙදසාමවෙදානං තිණ්ණං වෙදානං. අයං පන වෙද-සද්දො ඤාණසොමනස්සගන්ථෙසු දිස්සති. තථා හෙස - “යං බ්‍රාහ්මණං වෙදගුමාහිජ්ඤා, අකිඤ්චනං කාමහවෙ අසත්ත”න්තිආදීසු (සු. නි. 1065) ඤාණෙ දිස්සති. “යෙ වෙදජාතා විවරන්ති ලොකෙ”තිආදීසු (අ. නි. 4.57) සොමනස්සෙ. “තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සනිසණ්ඩුකෙටුභාන”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.256) ගන්ථෙ. ඉධාපි ගන්ථෙ (ම. නි. අට්ඨ. 1.75). පාරගුති තිණ්ණං වෙදානං ඔට්ඨපහනකරණමත්තෙන පාරං ගතොති පාරගු. ලක්ඛණෙති ඉත්ථිලක්ඛණපුරිසලක්ඛණමහාපුරිසලක්ඛණාදිකෙ ලක්ඛණෙ. ඉතිහාසෙති ඉතිහ ආස, ඉතිහ ආසාති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තෙ පුරාණසංඛ්‍යාතෙ ගන්ථවිසෙසෙ. සධම්මෙති බ්‍රාහ්මණානං සකෙ ධම්මෙ, සකෙ ආචරියකෙ වා. පාරම් ගතොති පාරං ගතො, දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො අහොසීති අත්ථො.

අථෙකදිවසං සො දසගුණගණාරාධිතපණ්ඩිතො සුමෙධපණ්ඩිතො උපරිපාසාදවරතලෙ රහොගතො හුත්වා පල්ලඬ්ඛං ආභුජිත්වා නිසින්නො චිත්තෙසි - “පුනඛිහවෙ පටිසන්ධිග්ගහණං නාම දුක්ඛං, තථා නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ සරිරහෙදනං, අහඤ්ච ජාතිධම්මො, ජරාධම්මො, ඛ්‍යාධිධම්මො, මරණධම්මො, එවංභුතෙන මයා අජාතිං අජරං අඛ්‍යාධිං අමරණං සුඛං සිවං නිබ්බානං පරියෙසිතුං වට්ටති, අවස්සං භවචාරකතො මුච්චිත්වා නිබ්බානගාමිනා එකෙන මග්ගෙන භවිතබ්බ”න්ති. තෙන වුත්තං -

6. “රහොගතො නිසිදිත්වා, එවං චිත්තෙසහං තදා;
දුක්ඛො පුනඛිහවො නාම, සරිරස්ස ච හෙදනං.
7. “ජාතිධම්මො ජරාධම්මො, ඛ්‍යාධිධම්මො සහං තදා;
අජරං අමරං ඛෙමං, පරියෙසිස්සාමි නිබ්බුතිං.
8. “යංනුනිමං පුතිකායං, නානාකුණපපුරිතං;
ජඩ්ඛිසිත්වාන ගච්ඡෙය්‍යං, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො.
9. “අත්ථි හෙහිති සො මග්ගො, න සො සක්කා න හෙතුයෙ;
පරියෙසිස්සාමි තං මග්ගං, භවතො පරිමුත්තියා”ති.

එත්ථ පන ගාථාසම්බන්ධඤ්ච අනුත්තානපදානමත්ථඤ්ච වත්ථාව ගම්ස්සාම. තත්ථ රහොගතොති රහසි ගතො, රහසි යානෙ නිසින්නො. එවං චිත්තෙසහන්ති එවං චිත්තෙසිං අහං. එවන්ති ඉමිනා චිත්තනාකාරං දස්සෙති. තදාති තස්මිං සුමෙධපණ්ඩිතකාලෙ. “එවං චිත්තෙසහ”න්ති හගවා ඉමිනා අත්තනා සද්ධිං සුමෙධපණ්ඩිතං එකත්තං කරොති. තස්මා තදා සො සුමෙධො අහමෙවාති පකාසෙන්නො “එවං චිත්තෙසහං තදා”ති හගවා උත්තමපුරිසවසෙනාහ. ජාතිධම්මොති ජාතිසභාවො. එස නයො සෙසපදෙසුපි. නිබ්බුතින්ති නිබ්බානං.

යංනුනාති පරිචිතක්කනත්ථෙ නිපාතො, යදි පනාහන්ති අත්ථො. පුතිකායන්ති පුතිභූතං කායං. නානාකුණපපුරිතන්ති මුත්ත-කරිස-පුබ්බලොභිත-පිත්ත-සෙම්භ-බෙළසිඬ්ඝාණිකාදිඅනෙකකුණපපුරිතං. අනපෙක්ඛොති අනාලයො. අත්ථිති අවස්සං උපලබ්භති. හෙහිතීති හවිස්සති, පරිචිතක්කනවචනමිදං. න සො සක්කා න හෙතුයෙති තෙන මග්ගෙන න සක්කා න භවිතුං. සො පන මග්ගො හෙතුයෙති හෙතුභාවාය න න හොති, හෙතුයෙවාති අත්ථො. භවතො පරිමුත්තියාති භවබන්ධනවිමුත්තියාති අත්ථො.

ඉදානි අත්තනා පරිචිතක්කිතමත්ථං සම්පාදයිතුං “යථාපි”ති ආදිමාහ. යථා හි ලොකෙ දුක්ඛස්ස පටිපක්ඛභූතං සුඛං නාම අත්ථි, එවං භවෙ සති තප්පටිපක්ඛෙන විභවෙනාපි භවිතබ්බං, යථා ච උණ්භෙ සති තස්ස වූපසමභූතං සිතලම්පි අත්ථි, එවං රාගාදිඅග්ගිනං වූපසමෙන නිබ්බානෙන භවිතබ්බං. යථා ච පාපස්ස ලාමකස්ස ධම්මස්ස පටිපක්ඛභූතො කල්‍යාණො අනවජ්ජධම්මොපි අත්ථියෙව, එවමෙව පාපිකාය ජාතියා සති සබ්බජාතිබෙපනතො අජාතිසංඛ්‍යාතෙන නිබ්බානෙනාපි භවිතබ්බමෙවාති. තෙන වුත්තං -

10. “යථාපි දුක්ඛෙ විජ්ජන්තෙ, සුඛං නාමපි විජ්ජති;
එවං භවෙ විජ්ජමානෙ, විභවොපිවිජ්ජිතබ්බකො.
11. “යථාපි උණ්භෙ විජ්ජන්තෙ, අපරං විජ්ජති සිතලං;
එවං තිව්ධග්ගි විජ්ජන්තෙ, නිබ්බානං ඉච්ඡිතබ්බකං.
12. “යථාපි පාපෙ විජ්ජන්තෙ, කල්‍යාණමපි විජ්ජති;
එවමෙව ජාති විජ්ජන්තෙ, අජාතිපිවිජ්ජිතබ්බක”න්ති.

තත්ථ යථාපිති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. සුඛන්ති කායිකවෙතසිකසුඛං, සුච්ඡු දුක්ඛං ඛණිති සුඛං. භවෙති ජනනෙ. විභවොති අජනනං, ජනනෙ විජ්ජමානෙ අජනනධම්මොපි ඉච්ඡිතබ්බො. තිව්ධග්ගි විජ්ජන්තෙති තිව්ධෙ රාගාදිකෙ අග්ගිමිති විජ්ජමානෙති අත්ථො. නිබ්බානන්ති තස්ස තිව්ධස්ස රාගාදිඅග්ගිස්ස නිබ්බාපනං උපසමනං නිබ්බානඤ්ච ඉච්ඡිතබ්බං. පාපෙති අකුසලෙ ලාමකෙ. කල්‍යාණමපිති කුසලමපි. එවමෙවාති එවමෙව. ජාති විජ්ජන්තෙති ජාතියා

විජ්ජමානායාති අත්ථො. ලිඛිගහෙදඤ්ච විහත්තිලොපඤ්ච කත්වා චුත්තං. අජාතිපීති ජාතිබෙපනං අජාතිනිබ්බානම්පි ඉවජිතබ්බං.

අථාහං පරම්පි වින්තෙසිං – “යථා නාම ගුරුරාසිමිති නිමුග්ගෙන පුරිසෙන දුරතොව කමලකුටලයපුෂ්පධර්කසංඝ්ඨමණ්ඩිතං විමලසලිලං තළාකං දිස්වා – ‘කතරෙන නු බො මග්ගෙන තත්ථ ගන්තබ්බ’න්ති තළාකං ගවෙසිතුං යුත්තං. යං තස්ස අගවෙසනං, න සො තස්ස තළාකස්ස දොසො, තස්ස පුරිසස්සෙව දොසො. එවමෙව කිලෙසමලධොවනෙ අමතමහාතළාකෙ විජ්ජමානො යං තස්ස අගවෙසනං, න සො අමතසඬ්ඛාතස්ස නිබ්බානමහාතළාකස්ස දොසො, පුරිසස්සෙව දොසො. යථා පන වොරෙහි සංපරිවාරිතො පුරිසො පලායනමග්ගෙ විජ්ජමානොපි සවෙ සො න පලායති, න සො තස්ස මග්ගස්ස දොසො, තස්ස පුරිසස්සෙව දොසො. එවමෙව කිලෙසවොරෙහි පරිවාරෙත්වා ගහිතස්ස පුරිසස්ස විජ්ජමානොයෙව නිබ්බානමහාතගරගාමිමිති සිවෙ මහාමග්ගෙ තස්ස මග්ගස්ස අගවෙසනං නාම න මග්ගස්ස දොසො, පුරිසස්සෙව දොසො. යථා බ්‍යාධිපිළිතො පුරිසො විජ්ජමානො බ්‍යාධිතිකිව්ෂකෙ වෙජ්ජෙ සවෙ තං වෙජ්ජං ගවෙසිත්වා තං බ්‍යාධිං න තිකිව්ෂාපෙනි, න සො වෙජ්ජස්ස දොසො, තස්ස පුරිසස්සෙව දොසො. එවමෙව පන යො කිලෙසබ්‍යාධිපරිපිළිතො කිලෙසචූපසමග්ගකොවිදං විජ්ජමානමෙව ආවරියං න ගවෙසති, තස්සෙව දොසො, න කිලෙසබ්‍යාධිවිනායකස්ස ආවරියස්ස දොසො”ති. තෙන චුත්තං –

13. “යථා ගුරුගතො පුරිසො, තළාකං දිස්වාන පුරිතං;
න ගවෙසති තං තළාකං, න දොසො තළාකස්ස සො.
14. “එවං කිලෙසමලධොවං, විජ්ජන්තෙ අමතන්තලෙ;
න ගවෙසති තං තළාකං, න දොසො අමතන්තලෙ.
15. “යථා අරිහි පරිරුද්ධො, විජ්ජන්තෙ ගමනම්පථෙ;
න පලායති සො පුරිසො, න දොසො අඤ්ජස්ස සො.
16. “එවං කිලෙසපරිරුද්ධො, විජ්ජමානෙ සිවෙ පථෙ;
න ගවෙසති තං මග්ගං, න දොසො සිවමඤ්ජසෙ.
17. “යථාපි බ්‍යාධිතො පුරිසො, විජ්ජමානෙ තිකිව්ෂකෙ;
න තිකිව්ෂාපෙනි තං බ්‍යාධිං, න දොසො සො තිකිව්ෂකෙ.
18. “එවං කිලෙසබ්‍යාධිහි, දුක්ඛිතො පතිපිළිතො;
න ගවෙසති තං ආවරියං, න දොසො සො විනායකෙ”ති.

තත්ථ ගුරුගතොති ගුරුකුපගතො, ගුරුපන ගතො මක්ඛිතො වා. කිලෙසමලධොවන්ති කිලෙසමලසොධනෙ, භූමිමත්ථෙ පච්චත්තවචනං. අමතන්තලෙති අමතසඬ්ඛාතස්ස තළාකස්ස, සාමිඅත්ථෙ භූමිමච්චනං දට්ඨබ්බං, අනුස්සරං පක්ඛිපිත්වා චුත්තං. අරිහීති පච්චත්තීකෙහි. පරිරුද්ධොති සමන්තතො නිරුද්ධො. ගමනම්පථෙති ගමනපථෙ. ඡන්දාවිනාසත්ථං අනුස්සරාගමනං කත්වා චුත්තං. න පලායතීති යදි න පලායෙය්‍ය. සො පුරිසොති සො වොරෙහි පරිරුද්ධො පුරිසො. අඤ්ජස්සාති මග්ගස්ස. මග්ගස්ස හි –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ජසං වටුමායනං;
නාවා උත්තරසෙතු ව, කුල්ලො ව හිසි සඬකමො”ති. (චූළති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 101) –

බහුනි නාමානි. ස්වායමිධ අඤ්ජසනාමෙන චුත්තො. සිවෙති සබ්බපද්දවාභාවතො සිවෙ. සිවමඤ්ජසෙති සිවස්ස අඤ්ජස්සාති අත්ථො. තිකිව්ෂකෙති වෙජ්ජෙ. න තිකිව්ෂාපෙනීති න තිකිව්ෂාපෙය්‍ය. න දොසො සො තිකිව්ෂකෙති තිකිව්ෂකස්ස දොසො නත්ථි, බ්‍යාධිතස්සෙව දොසොති අත්ථො. දුක්ඛිතොති සඤ්ජාතකායිකවෙතසිකදුක්ඛො. ආවරියන්ති මොක්ඛමග්ගාවරියං. විනායකෙති ආවරියස්ස.

එවං පනාහං වින්තෙත්වා උත්තරිමිපි එවං වින්තෙසිං – “යථාපි මණ්ඩනකජාතිකො පුරිසො කණ්ඨෙ ආසත්තං කුණපං ඡඩ්ඛෙත්වා සුඛි ගවිජෙය්‍ය, එවං මයාපි ඉමං පුත්තිකායං ඡඩ්ඛෙත්වා අනපෙක්ඛෙන නිබ්බානමහාතගරං පවිසිතබ්බං. යථා ව නරනාරියො උක්කාරභූමියං උච්චාරපස්සාවං කත්වා න තං උච්ඡඩ්ගෙන වා ආදාය දසන්තෙ වා වෙයෙත්වා ආදාය ගවිජන්ති, අථ බො ජිගුච්ඡමානා ඔලොකෙතුම්පි අතිවිජන්තා අනපෙක්ඛා ඡඩ්ඛෙත්වා ගවිජන්ති, එවං මයාපි ඉමං පුත්තිකායං අනපෙක්ඛෙන ඡඩ්ඛෙත්වා අමතං නිබ්බානනගරං පවිසිතුං වට්ටති. යථා ව නාවිකා නාම ජජ්ජරං නාවං උදකගාහිනිං ඡඩ්ඛෙත්වා අනපෙක්ඛාව ගවිජන්ති, එවමහම්පි ඉමං නවති වණමුඛෙහි පග්ගරන්තං කායං ඡඩ්ඛෙත්වා අනපෙක්ඛො නිබ්බානමහාතගරං පවිසිස්සාමි . යථා ව කොචි පුරිසො මුත්තාමණිවෙචරියාදීනි නානාවිධානි රතනානි ආදාය වොරෙහි සද්ධිං මග්ගං ගවිජන්තො අත්තතො රතනවිනාසහයෙන තෙ වොරෙ ඡඩ්ඛෙත්වා බෙමං මග්ගං ගණ්භාති, එවමයම්පි පුත්තිකායො රතනවිලොපකවොරසදිසො. සවාහං එත්ථ තණ්හං කර්ස්සාමි, අරියමග්ගකුසලධම්මරතනානි මෙ තස්සිස්සන්ති, තස්මා මයා ඉමං මහාවොරසදිසං කරජකායං ඡඩ්ඛෙත්වා නිබ්බානමහාතගරං පවිසිතුං වට්ටති”ති. තෙන චුත්තං –

19. “යථාපි කුණපං පුරිසො, කණ්ඨෙ බද්ධං ජිගුච්ඡිය;

මොවයිත්වාන ගව්ශයා, සුඛි සෙරි සයංවසී.

20. “තපෙවිමං පුතිකායං, නානාකුණපසඤ්චයං;
ඡඩ්ඛයිත්වාන ගව්ශයාං, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො.
21. “යථා උච්චාරට්ඨානම්හි, කර්මං නරනාරියො;
ඡඩ්ඛයිත්වාන ගව්ශන්ති, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො.
22. “ඵවමෙවාහං ඉමං කායං, නානාකුණපසුරිතං;
ඡඩ්ඛයිත්වාන ගව්ශස්සං, වච්චං කත්වා යථා කුට්ටං.
23. “යථාපි ඡජ්ජරං නාවං, පලුග්ගං උදගාහිනිං;
සාමී ඡඩ්ඛෙත්වා ගව්ශන්ති, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො.
24. “ඵවමෙවාහං ඉමං කායං, නවච්ඡිද්දං ධුවස්සවං;
ඡඩ්ඛයිත්වාන ගව්ශස්සං, ජිණ්ණනාවංව සාමීකා.
25. “යථාපි පුරිසො වොරෙහි, ගව්ශන්තො භණ්ඩමාදිය;
භණ්ඩව්ශෙදභයං දිස්වා, ඡඩ්ඛයිත්වාන ගව්ශන්ති.
26. “ඵවමෙව ඉමං කායො, මහාවොරසමො විය;
පභාසිමං ගමිස්සාමි, කුසලව්ශෙදනාභයා”ති.

තත්ථ යථාපි කුණපං පුරිසොති යථාපි දහරො යුවා මණ්ඩනකජාතිකො පුරිසො අභිකුණපෙන වා කුක්කුරකුණපෙන වා මනුස්සකුණපෙන වා කණ්ඨෙ ආසත්තෙන අට්ටියිත්වා හරායිත්වා ජිගුච්ඡිත්වා තං කුණපං මොවෙත්වා ගව්ශයා. සුඛිති සුඛිතො. සෙරිති යට්ඨිජකච්චාරි. නානාකුණපසඤ්චයන්ති අනෙකවිධකුණපරාසිභූතං “නානාකුණපසුරිත”න්තිපි පාඨො.

උච්චාරට්ඨානම්හිති උච්චාරෙන්ති වච්චං කරොන්ති එත්ථාති උච්චාරො, උච්චාරො ව සො යානං වෙති උච්චාරට්ඨානං. අථ වා උස්සාසියාතිති උස්සාසො, වච්චස්සෙනං නාමං, තස්ස යානං උස්සාසට්ඨානං, තස්මිං උස්සාසට්ඨානම්හි, උක්කාරට්ඨානෙති අත්ථො. වච්චං කත්වා යථා කුට්ටන්ති වච්චං කත්වා කුට්ටං නරනාරියො වියාති අත්ථො.

ඡජ්ජරන්ති ජිණ්ණං. පලුග්ගන්ති පලුජ්ජන්තිං, විකිරන්තින්ති අත්ථො. උදගාහිනින්ති උදකගාහිනිං. සාමීති නාවාසාමීකා. නවච්ඡිද්දන්ති වක්ඛුසොතාදිහි නවහි වණ්ණුබෙහි ඡිද්දාවච්ඡිද්දෙහි යුත්තත්තා නවච්ඡිද්දං. ධුවස්සවන්ති ධුවනිස්සන්දං, නිව්චං පග්ගරණාසුචන්ති අත්ථො.

භණ්ඩමාදියාති යංකිඤ්චි රතනාදිකං භණ්ඩං ආදිය. භණ්ඩව්ශෙදභයං දිස්වාති භණ්ඩස්ස අච්ඡින්නෙන භයං දිස්වාති අත්ථො. ඵවමෙවාති සො භණ්ඩමාදාය ගව්ශන්තො පුරිසො විය. අයං කායොති අයං පන කුච්ඡිතානං පරමජෙගුච්ඡානං ආයොති කායො. ආයොති උපත්තිට්ඨානං. ආයන්ති තතොති ආයො, කුච්ඡිතා කෙසාදයො. ඉති කුච්ඡිතානං කෙසාදිනං ආයොති කායො. මහාවොරසමො වියාති වක්ඛුආදිහි රූපාදිසු පියරූපෙසු සාරජ්ජනාදිවසෙන පාණාතිපාතාදින්තාදානාදිවොරො හුත්වා සබ්බකුසලං විලුම්පතිති මහාවොරසමො. තස්මා යථා සො රතනභණ්ඩමාදාය වොරෙහි සද්ධිං ගව්ශන්තො පුරිසො තෙ වොරෙ පභාය ගව්ශන්ති, ඵවමෙවාහම්පි ඉමං මහාවොරසමං කායං පභාය අත්තනො සොත්ථිභාවකරං මග්ගං ගවෙසිතුං ගමිස්සාමිති අත්ථසම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. කුසලව්ශෙදනාභයාති කුසලධම්මවිලොපනභයෙනාති අත්ථො.

අපෙවං සුමෙධපණ්ඩිතො නානාවිධාහි උපමාහි නෙක්ඛම්මකාරණං වින්තෙත්වා පුනපි වින්තෙසි – “ඉමං මහාධනරාසිං සංහරිත්වා මය්හං පිතුපිතාමහාදයො පරලොකං ගව්ශන්තා එකකභාපණම්පි ගහෙත්වා න ගතා, මයා පන ගහෙත්වා ගමනකාරණං කාතුං වට්ටති”ති ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි – “අහං, මහාරාජ, ජාතිජරාදිහි උපද්ද්වනභදයො අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිස්සාමි, මය්හං අනෙකකොට්ඨනසභස්සං ධනං අත්ථි, තං දෙවො පටිපජ්ජතු”ති. රාජා ආහ – “න මය්හං තෙ ධනෙන අත්ථො, ත්වංයෙව යට්ඨිජකං කරොහි”ති.

සො ව “සාධු දෙවා”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙන්වා මහාජනස්ස දානං දත්වා වත්ථුකාමෙ ව කිලෙසකාමෙ ව පභාය අමරවරනගරසදිසකො අමරනගරතො නික්ඛම්ත්වා එකකොව නානාමිගගණවන්තෙ හිමවන්තෙ ධම්මිකං නාම පබ්බතං නිස්සාය අස්සමං කත්වා තත්ථ පණ්ණසාලං කත්වා පඤ්චදොසවිච්ඡිතං වඩ්ඤාමං මාපෙන්වා අට්ඨගුණසමුපෙතං අභිඤ්ඤාබලං සමාහරිතුං නවදොසසමන්තාගතං සාටකං පජහිත්වා ද්වාදසගුණමුපාගතං වාකචීරං නිවාසෙත්වා පබ්බජී. ඵවං පන සො පබ්බජිතො අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං පණ්ණසාලං පභාය දසගුණසමන්තාගතං රුක්ඛමූලං උපගන්ත්වා සබ්බධඤ්ඤවිකතිං පභාය පවත්තචලභොජනො හුත්වා නිසජ්ජට්ඨානවඩ්ඤාමනවසෙන පධානං පදහන්තො සත්තාභබ්බන්තරෙයෙව අට්ඨන්තං සමාපත්තිනං පඤ්චන්තඤ්ච අභිඤ්ඤානං ලාභී අභොසි. තෙන වුත්තං

27. “එවාහං චිත්තයිත්ථාන, නෙකකොට්ඨසනං ධනං;
නාථානාථානං දත්ථාන, හිමවත්තමුපාගමිං.
28. “හිමවත්තස්සාවිදුරෙ, ධම්මිකො නාම පබ්බතො;
අස්සමො සුක්කතො මය්හං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා.
29. “වඩ්ඛමං තත්ථ මාපෙසිං, පඤ්චදොසවිච්ඡිතං.
අට්ඨගුණසමුපෙතං, අභිඤ්ඤාබලමාහරිං.
30. “සාටකං පජ්භිං තත්ථ, නවදොසමුපාගතං;
වාකචීරං නිවාසෙසිං, ද්වාදසගුණමුපාගතං.
31. “අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං, පජ්භිං පණ්ණසාලකං;
උපාගමිං රුක්ඛමුලං, ගුණෙ දසහුපාගතං.
32. “වාපිතං රොපිතං ධඤ්ඤං, පජ්භිං නිරවසෙසතො;
අනෙකගුණසම්පන්නං, පවත්තඵලමාදිසිං.
33. “තත්ථප්පධානං පද්ධිං, නිස්සජ්ජට්ඨානවඩ්ඛමෙ;
අබ්භන්තරම්භි සත්තාහෙ, අභිඤ්ඤාබලපාපුණ්ණි”න්ති.

තත්ථ එවාහන්ති එවං අහං, හෙට්ඨා චුත්තප්පකාරෙන චිත්තෙන්ථාති අත්ථො. නාථානාථානන්ති සනාථානමනාථානඤ්ච අභිභානඤ්චෙව දද්දිදානඤ්ච “අත්ථිකා ගණ්හන්තු”ති සහ කොට්ඨාගාරෙහි දත්ථාති අත්ථො. හිමවත්තස්සාවිදුරෙහි හිමවත්තපබ්බතරාජස්ස අවිදුරෙ සමීපෙ. ධම්මිකො නාම පබ්බතොති එවංනාමකො පබ්බතො. කස්මා පනායං ධම්මිකොති? යෙභුයොන පන බොධිසත්තා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්ථා තං පබ්බතං උපනිස්සාය අභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙන්ථා සමණධම්මං අකංසු. තස්මා සමණධම්මස්ස නිස්සයභුතන්තා “ධම්මිකො”ත්ථෙව පාකටො අහොසි. අස්සමො සුක්කතො මය්හන්තිආදිනා සුමෙධපණ්ඩිතෙන අස්සමපණ්ණසාලා වඩ්ඛමා සහන්ථා මාපිතා විය චුත්තා, න ච පන සහන්ථා මාපිතා, කිත්තු සක්කෙන දෙවෙන පෙසිතෙ විස්සකම්මුතා දෙවපුත්තෙන නිම්මිතා. භගවා පන තදා අත්තනො පුඤ්ඤානුභාවෙන නිබ්බන්තං තං සම්පදං සන්ධාය – “සාරිපුත්ත, තස්මිං පබ්බතෙ

‘අස්සමො සුක්කතො මය්හං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා;
වඩ්ඛමං තත්ථ මාපෙසිං, පඤ්චදොසවිච්ඡිතං’”න්ති. – ආදිමාහ;

තත්ථ පණ්ණසාලාති පණ්ණසදනසාලා. තත්ථාති තස්මිං අස්සමපදෙ. පඤ්චදොසවිච්ඡිතන්ති පඤ්චති වඩ්ඛමදොසෙහි විච්ඡිතං. කතමෙ පඤ්ච වඩ්ඛමදොසා නාම? ථද්ධවිසමතා, අන්තොරුක්ඛතා, ගහනච්ඡන්තතා, අතිසම්බාධතා, අතිවිසාලතාති ඉමෙහි පඤ්චති දොසෙහි විච්ඡිතං. උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදෙන දීඝතො සට්ඨිරතනො විත්ථාරතො දියඨ්ඨරතනො වඩ්ඛමො චුත්තො. අථ වා පඤ්චදොසවිච්ඡිතන්ති පඤ්චති නිවරණදොසෙහි විච්ඡිතං පරිහීනං අභිඤ්ඤාබලමාහරින්ති ඉමිනා උත්තරපදෙන සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා, සුමෙධකථා). අට්ඨගුණසමුපෙතන්ති “එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනඨගණෙ විගතපක්කිලෙසෙ මුදුභුතෙ කම්මනියෙ ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ”ති එවං චුත්තෙහි අට්ඨගුණෙහි (දී. නි. 1.244-245; ම. නි. 1.384-386, 431-433; පාරා. 12-14) සමන්තාගතං අභිඤ්ඤාබලං ආහරිං ආනෙසින්ති අත්ථො.

කෙච්චි පන “අට්ඨති සමණසුබ්බෙහි උපෙතං, අට්ඨමානි සමණසුබ්බානි නාම ධනධඤ්ඤපරිග්ගහාභාවො, අනවජ්ජපිණ්ඩපානපරියෙසනභාවො, නිබ්බුතපිණ්ඩභුක්ඛනභාවො, රට්ඨං පීළෙත්ථා ධනධඤ්ඤාදීසු ගණ්හන්තෙසු රාජපුරිසෙසු රට්ඨපීළනකිලෙසාභාවො, උපකරණෙසු නිච්ඡන්දරාගභාවො, වොරවිලොපනෙ නිබ්භයභාවො, රාජරාජමහාමත්තෙහි අසංසට්ඨභාවො, වතුසු දිසාසු අප්පට්ඨනභාවොති ඉමෙහි අට්ඨති සමණසුබ්බෙහි (අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදාන, සුමෙධකථා; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා) උපෙතං සමුපෙතං අස්සමං මාපෙසි”න්ති අස්සමෙන සම්බන්ධං කත්ථා වදන්ති, තං පාළියා න සමෙති.

සාටකන්ති වත්ථං. තත්ථාති තස්මිං අස්සමෙ. නවදොසමුපාගතන්ති, සාරිපුත්ත, තත්ථ වසන්තො අත්තනො නිවත්ථපාරුතං මහග්ගසාටකං පජ්භිං පරිච්චිතං. සාටකං පජ්භන්තො ච තත්ථ නව දොසෙ දිස්වා පජ්භින්ති දීපෙති. තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිතානඤ්චි සාටකස්මිං නව දොසා පකාසිතා. කතමෙ නව? සාටකස්ස මහග්ගභාවො, පරපට්ඨිද්ධභාවො, පරිභොගෙන ලහුකං කිලිස්සනභාවො, කිලිට්ඨො ව ධොවිතබ්බො පුන රජිතබ්බො ව හොති පරිභොගෙන ජීරණභාවො, පීණ්ණස්ස පුන තුන්තකරණං වා අග්ගලදානං වා කාතබ්බං හොති පුන පරියෙසනාය දුර්භිසම්භවභාවො, තාපසපබ්බජ්ජාය අනනුවජ්ජිකභාවො, පච්චත්ථිකානං සාධාරණභාවො, යථා නං න පච්චත්ථිකා ගණ්හන්ති, එවං ගොපෙනබ්බො හොති පරිදහතො චිභුසනට්ඨානභාවො, ගහෙන්ථා වරන්තස්ස මහිච්ඡභාවොති එතෙහි නවති දොසෙහි (අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදාන, සුමෙධකථා) උපගතං සාටකං පහාය වාකචීරං නිවාසෙසින්ති දීපෙති. වාකචීරන්ති මුඤ්ජතිණං භීරාභීරං කත්ථා ගන්ථෙත්ථා කතං වාකමයචීරං නිවාසනපාරුපනත්ථාය ආදිසින්ති අත්ථො.

ද්වාදසගුණප්‍රාග්‍යානන්ති ද්වාදසහි ආනිසංසෙහි උපෙන. එත්ථ ගුණ-සද්දො ආනිසංසට්ඨො “සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඛිඛිතබ්බා”තිආදිසු (ම. නි. 3.379) විය. ම-කාරො පදසන්ධිකරො. වාකචීරස්මිං ද්වාදසානිසංසා අප්පග්ගතා, අපරායත්තතා, සහත්ථා කාතුං සක්කුණෙය්‍යාතා, පරිභොගෙන ජිණ්ණෙපි සිඛිඛිතබ්බාභාවො, චොරහයාභාවො පරියෙසන්තස්ස සුඛෙන කරුණාභාවො, තාපසපබ්බජ්ජාය සාරුප්පභාවො, සෙවමානස්ස විභුසනට්ඨානාභාවො, විවරප්පච්චයෙ අප්පිච්ඡභාවො, පරිභොගසුඛභාවො, වාකුප්පත්තියා සුලභභාවො, වාකචීරෙ නට්ඨෙපි අනපෙක්ඛභාවොති ඉමෙහි ද්වාදසහි ගුණෙහි සම්පන්නං (අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදාන, සුමෙධකථා; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා).

අථ සුමෙධපණ්ඩිතො තත්ථ පණ්ණසාලායං විහරන්තො පච්චුසසමයෙ පච්චුට්ඨාය අත්තනො නික්ඛමනකාරණං පච්චචෙක්ඛමානො එවං කිර වීන්තෙසි – “අහං පන නවකතකකටකනුපුරාදිසඬ්ඨිසට්ටනසද්දසම්මිස්සිත-මධුරසිතකථිතගෙහජනරමණියං උළාරවිභවසොහිතං සුරවරභවනාකාරමගාරං බෙළුපිණ්ඩං විය පභාය විචෙකාරාමතාය සබ්බජනපාපපවාහනං තපොවනං පච්චියොස්මි, ඉධ පන මෙ පණ්ණසාලාය වාසො දුතියො සරාවාසො විය හොති, හන්දාහං රුක්ඛමූලෙ වසෙය්‍ය”න්ති. තෙන වුත්තං –

31. “අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං, පජ්ඨිං පණ්ණසාලක”න්ති.
තත්ථ අට්ඨදොසසමාකිණ්ණන්ති අට්ඨහි දොසෙහි සමාකිණ්ණං සංයුත්තං. කතමෙහි අට්ඨහි? මහාසම්භාරෙහි නිප්ථාදනීයතා, තිණපණ්ණමත්තිකාදීහි නිව්චං පටිජග්ගනීයතා, සෙනාසනං නාම මහල්ලකස්ස පාපුණාතීති අවෙලාය වුට්ඨාපියමානස්ස චිත්තෙකග්ගතා න හොතීති වුට්ඨාපනීයභාවො, සිතුණ්හස්ස පටිසාතෙන කායස්ස සුමුමාලකරණභාවො, සරං පච්චියෙන යං කිඤ්චි පාපං සක්කා කාතුන්ති ගරහපටිච්ඡාදනකරණභාවො, “මය්හමිද්”න්ති සපරිග්ගභාවො, ගෙහස්ස අත්ථිභාවො සදුතියකවාසො, උභාමඬ්ඨිගුලසරගොළිකාදීනං සාධාරණතාය බහුසාධාරණභාවොති ඉති ඉමෙ අට්ඨ ආදීනවෙ (අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදාන, සුමෙධකථා) දිස්වා මහාසත්තො පණ්ණසාලං පජ්ඨිං.

ගුණ දසහුප්‍රාග්‍යානන්ති ඡන්තං පටික්ඛිපිත්වා දසහි ගුණෙහි උපෙන, රුක්ඛමූලං උපගතොස්මිති අත්ථො. කතමෙහි දසහි? අප්පසමාරම්භතා, උපගමනමත්තමෙවෙත්ථ හොතීති සුලභානවජ්ජතා, අභිණ්ණං තරුපණ්ණවිකාරදස්සෙනෙ අනිව්චසඤ්ඤාසමුට්ඨාපනතා, සෙනාසනමච්ඡෙරාභාවො, තත්ථ හි පාපං කරොන්තො ලජ්ජතිති පාපකරණාරභාභාවො, පරිග්ගහකරණාභාවො, දෙවතාහි සහ වාසො, ඡන්තපටික්ඛෙපො, පරිභොගසුඛතා, රුක්ඛමූලසෙනාසනස්ස ගතගතට්ඨානෙ සුලභතාය අනපෙක්ඛභාවොති ඉති ඉමෙ දස ගුණ (අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදාන, සුමෙධකථා) දිස්වා රුක්ඛමූලං උපගතොස්මිති වදති. ආහ ව –

“වණ්ණිකො බුද්ධසෙට්ඨෙන, නිස්සයොති ව භාසිතො;
නිවාසො පච්චිත්තස්ස, රුක්ඛමූලසමො කුතො.

“ආවාසමච්ඡෙරහරෙ, දෙවතාපරිපාලිතෙ;
පච්චිත්තෙ වසන්තො හි, රුක්ඛමූලමිති සුඛිතො.

“අභිරත්තානි නිලානි, පණ්ඩුනි පතිතානි ව;
පස්සන්තො තරුපණ්ණානි, නිව්චසඤ්ඤං පනුදති.

“තස්මා හි බුද්ධදායජ්ජං, භාවනාහිරතාලයං;
විචිත්තං නාතිමඤ්ඤෙය්‍ය, රුක්ඛමූලං විවක්ඛණො”ති. (විසුද්ධි. 1.32);

අථ සුමෙධපණ්ඩිතො පණ්ණසාලාය දිට්ඨදොසො හුත්වා රුක්ඛමූලසෙනාසනෙ ලද්ධානිසංසො විහරන්තො උත්තරිපි වීන්තෙසි – “ආහාරත්ථාය මෙ ගාමගමනං ආහාරපරියෙසනදුක්ඛං, නාහං කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන නික්ඛමිත්වා ආහාරත්ථාය පබ්බජිතො, ආහාරපරියෙසනමූලස්ස ව දුක්ඛස්ස පමාණං නත්ථි, යංනුනාහං පච්චිත්තඵලෙන යාපෙය්‍ය”න්ති. ඉමං පන අත්ථවිසෙසං දිපෙන්නො –

32-33. “වාපිතං රොපිතං ධඤ්ඤං, පජ්ඨිං නිරවසෙසතො.

අනෙකගුණසම්පන්නං, පච්චිත්තඵලමාදිසි”න්ති. – ආදිමාහ;

තත්ථ වාපිතන්ති වපිත්වා නිප්ඵන්නං. රොපිතන්ති රොපිත්වා නිප්ඵන්නං, වපනරොපනවසෙන දුට්ඨාව සස්සනිප්ඵන්ති, තං දුට්ඨමිති අත්තනො අප්පිච්ඡතාය පභාය පච්චිත්තඵලෙන යාපෙසිං. පච්චිත්තඵලන්ති සයමෙව පතිතඵලං. ආදිසිත්ති පරිභුඤ්ජිං.

“පච්චිත්තඵලසන්තුට්ඨො, අපරායත්තජීවිකො;
පභිනාහාරලොලුප්පො, හොති වාතුද්දිසො මුති.

“ජහාති රසතණ්හඤ්ච, ආජීවො තස්ස සුඡ්ඤ්ඤි;
තස්මා හි නාතිමඤ්ඤොයා, පචත්තඵලභොජන”න්ති. (විසුද්ධි. 1.26 ටොකං විසදිසං) –

එවං පචත්තමානො සුමෙධපණ්ඩිතො නචිරස්සෙව අන්තොසත්තාගෙ අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ව පාපුණි. ඉමමත්ථං පකාසෙන්තෙන “තත්ථජ්ජධානං පදහි”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං අස්සමෙ. පධානන්ති විරියං, විරියඤ්ඤි පදහිතබ්බතො පධානභාවකරණතො වා “පධාන”න්ති වුවචති. පදහින්ති විරියමාරහිං. නිස්සජ්ජට්ඨානවඩ්ඤමෙති නිස්සජාය ව යානෙන ව වඩ්ඤමෙන ව.

සුමෙධපණ්ඩිතො පන සෙය්‍යං පටික්ඛිපිත්වා නිස්සජ්ජට්ඨානවඩ්ඤමෙහෙව රත්තින්දිවං චිතිනාමෙත්වා සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව අභිඤ්ඤාබලං පාපුණි. එවං පන අභිඤ්ඤාබලං පත්වා සුමෙධතාපසෙ සමාපත්තිසුබ්බෙත චිතිනාමෙත්තෙ තදා සබ්බජනසඬගහකරො මාරබලහයංකරො ඤාණදීපඬකරො දීපඬකරො නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදි.

සඬබ්බෙපෙනෙව තස්සායමානුපුබ්බිකථා – අයං කිර දීපඬකරො නාම මහාසත්තො සමත්තිංස පාරමියො පුරෙත්වා වෙස්සන්තරත්තභාවසදිසෙ අත්තභාවෙ ධීතො පට්ඨිකම්පනාදීනි මහාදානානි දත්වා ආයුපරියොසානෙ තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතාහි සන්නිපතිත්වා –

“කාලො බො තෙ මහාවීර, උජ්ජජ මාතුකුච්ඡියං;
සදෙවකං තාරයන්තො, බුජ්ඤ්ඤා අමතං පද”න්ති. (බු. වං. 1.67) –

වුත්තෙ තතො සො දෙවතානං වචනං සුත්වා ව පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙත්වා තතො වුතො රම්මවතීනගරෙ අත්තතො යසවිභූතියා විජිතවාසුදෙවස්ස නරදෙවස්ස සුදෙවස්ස නාම රඤ්ඤො කුලෙ සුමෙධාය දෙවියා කුච්ඡස්මිං ආසාළ්හිපුණ්ණමියා උත්තරාසාළ්හනක්ඛන්තෙන පටිසන්ධිං ගහෙන්වා මහතා පරිවාරෙන පරිහරියමානො මහාදෙවියා කුච්ඡම්භි මණ්කුටගතො විය කෙනවි අසුවිනා අමක්ඛිතො දස මාසෙ වසින්වා සලිලධරවිවරගතො සරදකාලවන්දො විය තස්සා උදරතො නික්ඛමි.

ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි

තස්ස පන දීපඬකරකුමාරස්ස පටිසන්ධික්ඛණ්ණෙපි විජාතක්ඛණ්ණෙපි ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි පාටිභාරියානි පාතුරහෙසුං. සබ්බසබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තෙසු මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තෙසු නික්ඛමන්තෙසු සම්බුජ්ඤ්ඤාත්තෙසු ධම්මවක්කං පචත්තන්තෙසුනි ඉමෙසු චතුසු යානෙසු ද්වන්තිංස පාටිභාරියානි පචත්තන්තෙව. තස්මා මයා පාකටත්තා දීපඬකරකුමාරස්ස ජාතියං දස්සිතානි –

“දීපඬකරෙ වාරුකරෙ කුමාරෙ, සිවංකරෙ සන්නිකරෙව ජාතෙ;
පකම්පි සඬකම්පි තදා සමන්තා, සහස්සසඬබ්බා දසලොකධාතු.

“වක්කවාලසහස්සෙසු, දසසහස්සෙව දෙවතා;
එකස්මිං වක්කවාලස්මිං, තදා සන්නිපතිංසු තා.

“බොධිසත්තං මහාසත්තං, ජාතමත්තන්තු දෙවතා;
පයමං පටිග්ගණ්හිංසු, පච්ඡා තං මනුජා පන.

“අවාදිතා කෙනවි වම්මනද්ධා, සුපොක්ඛරා දුන්දුහියො ව වීණා;
අසට්ටිතානාහරණානි තස්මිං, බණ්ණෙ සමන්තා මධුරං රවිංසු.

“ඡිජ්ජිංසු සබ්බත්ථ ව බන්ධනානි, සයං විගච්ඡිංසු ව සබ්බරොගා;
රූපානි පස්සිංසු ව ජාතිඅන්ධා, සද්දං සමන්තා බධිරා සුණ්ණ.

“අනුස්සතිං ජාතිජලා මනුස්සා, ලහිංසු යානං පදසාව පඬගුලා;
විදෙසයානා සයමෙව නාවා, සපට්ටනං සිසමුපාගම්සු.

“ආකාසට්ඨං භූමිගතඤ්ච සබ්බං, සයං සමන්තා රතනං විරොචි;
නිබ්බාසි ඝොරෙ නිරයෙ හුතාසො, නදීසු තොයම්පි ව නජ්ජවත්ති.

“ලොකන්තරෙ දුක්ඛනිරන්තරෙපි, පහා උළාරා විපුලා අහොසි;
තථා තදා සන්නතරඬ්භගමාලො, මහාසමුද්දො මධුරොදකොයං.

“න වාසි වාතො ඵරුසො ඛරො වා, සම්පුල්ලපුප්ඵා තරවො අහෙසුං;
විරොචි වන්දො අධිකං සතාරො, න වාසි උණ්හො සුරියො අහොසි.

“ඛගා නහම්හාපි ව රුක්ඛතො ව, හට්ඨාව හෙට්ඨා පටචිං හපිංසු;
මහාවතුද්දිපගතො ව මෙසො, පවස්සි තොයං මධුරං සමන්තා.

“යත්ථාව දිබ්බෙ භවනෙ සකස්මිං, පසන්තචිත්තා පන දෙවතායො;
නචචිංසු ගායිංසු ව වාදයිංසු, සෙළිංසු තා කෙළිමකංසු වෙව.

“සයං කිර ද්වාරමහාකවාටා, ඛණෙව තස්මිං විවටා අහෙසුං;
මහාජනෙ නෙව බුදා පිපාසා, පිළෙසි ලොකං කිර කඤ්චි කඤ්චි.

“යෙ නිච්චවෙරා පන පාණිසඬ්ඝා, තෙ මෙන්තචිත්තං පරමං ලභිංසු;
කාකා උලුකෙහි වරිංසු සද්ධිං, කොණා වරාහෙහි අකංසු කෙළිං.

“සොරාපි සප්පානමුඛාපි සප්පා, කිළිංසු කාමං නකුලෙහි සද්ධිං;
ගණ්හිංසු මජ්ජාරාසිරසු යුකා, විස්සන්ථචිත්තා සරමුසිකාපි.

“බුද්ධන්තරොනාපි අලද්ධතොයෙ, පිසාවලොකෙ විගතා පිපාසා;
බුජ්ජා අහෙසුං සමචාරුකායා, මුගා ව වාවං මධුරං ලපිංසු.

“පසන්තචිත්තා පන පාණිසඬ්ඝා, තදඤ්ඤමඤ්ඤං පියමාලපිංසු;
අස්සා ව හෙසිංසු පහට්ඨචිත්තා, ගජ්ජිංසු මත්තා වරචාරණාපි.

“සුරහිවන්දනවුණ්ණසමාකුලා , කුසුමකුඩකුමුඬපසුගන්ධිනී;
විවිධචාරුමහද්ධජමාලිනී, දසසහස්සි අහොසි සමන්තතො”ති.

තත්‍ර හිස්ස දසසහස්සිලොකධාතුකම්පො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, දෙවතානං එකචක්කවාලෙ සන්තිපාතො ධම්මචක්කජපචත්තනකාලෙ එකජපභාරෙතෙව සන්තිපතිත්වා ධම්මපටිග්ගහණස්ස පුබ්බනිමිත්තං, පඨමං දෙවතානං පටිග්ගහණං චතුත්තං රූපාවචරජ්ඣානානං පටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, පච්ඡා මනුස්සානං පටිග්ගහණං චතුත්තං අරූපාවචරජ්ඣානානං පටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, වම්මනද්ධසුන්දරීනං සයමෙව චජ්ජනං මහන්තියා ධම්මහෙරියා අනුසාවනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, විණාහරණානං සයමෙව චජ්ජනං අනුපුබ්බවිහාරපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, ඛන්ධනානං සයමෙව ඡෙදො අස්මිමානසමුවිජ්ජෙස්ස පුබ්බනිමිත්තං, මහාජනස්ස සබ්බරොගචිගමො චතුසච්චළපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, ජච්චන්ධානං රූපදස්සනං දිබ්බචක්ඛුපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, ඛධිරානං සද්දස්සවනං දිබ්බසොතධාතුපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

ජාතිජළානං අනුස්සතුප්පාදො චතුසතිපට්ඨානපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, පඬ්ගුලානං පදසා ගමනං චතුර්ද්ධිපාදපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, විදෙසගතානං නාවානං සපට්ටනාගමනං චතුපටිසම්භිදාධිගමස්ස, රතනානං සයමෙව විරොචනං ධම්මොභාසපටිලාභස්ස, නිරයෙ අග්ගිනිබ්බායනං එකාදසග්ගිනිබ්බායනස්ස, නදීසු තොයස්ස නජ්ජවත්තනං චතුරෙසාරජ්ජපටිලාභස්ස, ලොකන්තරෙ ආලොකො අච්ජන්ධකාරං විධමෙන්වා ඤාණලොකදස්සනස්ස, මහාසමුද්දස්ස මධුරොදකතා නිබ්බානරසෙන එකරසභාවස්ස, වාතස්ස අවායනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතහෙදනස්ස, තරුනං පුජ්ඣිතභාවො විමුක්තිපුජ්ජෙහි පුජ්ඣිතභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

වන්දස්ස අතිවිරොචනං ඛනුජනකන්තතාය පුබ්බනිමිත්තං, සුරියස්ස නාතිඋණ්හවිමලභාවො කායිකචෙතසිකසුබුජ්ජත්තියා, ඛගානං නගාදීහි පට්ඨගමනං ඔවාදං සුත්වා මහාජනස්ස පාණෙහි සරණගමනස්ස, මහතො චතුද්දිපගතමෙසස්ස පවස්සනං මහතො ධම්මචස්සස්ස, දෙවතානං සකසකභවනෙස්සෙව යත්ථා නච්චාදීහි කීළනං බුද්ධභාවං පත්වා උදානුදානස්ස, ද්වාරකවාටානං සයමෙව විවරණං අට්ඨඬ්ඛිකමග්ගද්වාරවිවරණස්ස, බුදාපිළනස්ස අභාවො විමුක්තිසුඛෙන සුඛිතභාවස්ස, වෙරිනං මෙන්තචිත්තපටිලාභො චතුබ්බමවිහාරපටිලාභස්ස, දසසහස්සිලොකධාතුයා එකධජමාලිතා අරියධජමාලිතාය පුබ්බනිමිත්තං, සෙසවිසෙසා පන සෙසබුද්ධගුණපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තානීති වෙදිතබ්බා.

අප් දීපඬ්ඛකරකුමාරො මහනියා සම්පත්තියා පරිවාරියමානො අනුක්කමෙන හද්දං යොබ්බනං පත්වා තිණ්ණං උතුනං අනුවජ්ජකෙසු තිසු පාසාදෙසු දෙවලොකසිරිං විය රජ්ජසිරිමනුභවන්තො උයානාකිළාය ගමනසමයෙ අනුක්කමෙන ජිණ්ණබ්බාධිමතසඬ්ඛාතෙ තයො දෙවදුතෙ දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගො නිවත්තිත්වා සුදස්සනනගරසදිසච්චවසොහං රම්මවතී නාම නගරං පාවිසී. නගරං පවිසිත්වා පුන චතුත්ථාරෙ හත්ථාවරියං පක්කොසාපෙත්වා එතදවොච – “අහං, තාත, උයානදස්සනත්ථාය නික්ඛමිස්සාමි හත්ථියානානි කප්පාපෙහි”ති. සො “සාධු, දෙවා”ති පටිසුණිත්වා චතුරාසීතිහත්ථිසහස්සානි කප්පාපෙසී. අප් විස්සකම්මො නාම දෙවපුත්තො බොධිසත්තං.

නානාවිරාගවසනනිවාසනං ආමුක්කමුත්තාභාරකෙයුරං රුචිරනවකනකකටකමකුටකුණ්ඩලධරං
පරමසුරහිකුසුමමාලසමලඬකිකසිරොරුහං සමලඬකිරි කිර. අථ දීපඬකරකුමාරො දෙවකුමාරො විය චතුරාසිනියා
හත්ථිසහස්සෙහි පරිවුතො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො මහතා බලකායෙන පරිවුතො රතිජනනං උය්‍යානං පවිසිත්වා
හත්ථික්ඛන්ධතො ඔරුය්හ තං උය්‍යානමනුසංස්ථරිත්වා පරමරුචිරදස්සනෙ සකහදයසීතලෙ සීලාතලෙ නිසීදිත්වා
පබ්බජ්ජාය වීත්තං උප්පාදෙසී . තඬ්ඨණ්ඤාදිසුද්ධාචාසඛිණාසවො මහාබ්‍රහ්මා අට්ඨ සමණපරික්ඛාරෙ ආදාය
මහාපුරිසස්ස චක්ඛුපටෙ පාතුරහොසී.

මහාපුරිසො තං දිස්වා – “කිමිද” න්ති පුච්ඡිත්වා, “සමණපරික්ඛාරො” නි සුත්වා අලඬකාරගණ්ඩං ඔමුඤ්චිත්වා
පසාධනභණ්ඩාගාරිකස්ස හත්ථෙ දත්වා මඬිගලබග්ගමාදාය සද්ධිං මකුටෙන කෙසෙ ඡිත්තදිත්වා අන්තලික්ඛෙ ආකාසෙ
උක්ඛිපි. අථ සක්කො දෙවරාජා සුවණ්ණවඩ්ඪකොටකෙන තං කෙසමකුටං ආදාය සිනෙරුමුද්ධනි තියොජනප්පමාණං
ඉන්දනිලමණිමයං මකුටවෙනියං නාම අකාසී. අථ මහාපුරිසො දෙවදත්තියං අරහත්තධර්මං කාසාවං පරිදහිත්වා
සාටකයුගං ආකාසෙ ඛිපි. තං බ්‍රහ්මා පටිග්ගහෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ ද්වාදසයොජනිකං සබ්බරත්තමයං චෙතියමකාසී.
දීපඬකරකුමාරං පන පබ්බජන්තං එකා පුරිසකොටි අනුපබ්බජී. තාය පන පරිසාය පරිවුතො බොධිසත්තො දස මාසෙ
පධානවරියං අවරි. අථ විසාඛපුණ්ණමාය අඤ්ඤතරං නගරං පිණ්ඩාය පාවිසී.

තස්මිං කිර නගරෙ තංදිවසං දෙවතානං බලිකරණත්ථාය නිරුද්ධපායාසං පවිංසු. තස්ස පන මහාසත්තස්ස
සපරිසස්ස පිණ්ඩාය පට්ඨස්ස මනුස්සා අදංසු. තං කිර සබ්බෙසං කොටිසඬ්ඨායානං භික්ඛූනං පරියත්තං අහොසී.
මහාපුරිසස්ස පන පත්තෙ දෙවතා දිබ්බොජං පක්ඛිපිංසු. තං පරිභුඤ්ජිත්වා තත්ථෙව සාලවනෙ දිවාචිහාරං
විනිනාමෙත්වා සායන්භසමයෙ පටිසල්ලානා වුට්ඨාය ගණං විස්සජ්ජෙත්වා සුනන්දෙන නාමාජීවකෙන දිත්තා අට්ඨ
තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා පිප්ඵලිබොධිරුක්ඛමුලං ගන්ත්වා තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා නවුතිහත්ථං බොධික්ඛන්ධං
පිට්ඨිතො කත්වා පල්ලඬකං ආභූජිත්වා චතුරඬිගවිරියං අධිට්ඨහිත්වා බොධිරුක්ඛමුලෙ නිසීදි.

තතො මාරබලං විධමිත්වා රත්තියා පට්ඨයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං
විසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ අනුලොමපටිලොමවසෙන පච්චියාකාරං සම්මසිත්වා ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං
සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය පඤ්චස්ස බන්ධෙස්ස අභිනිවිසිත්වා උදයබ්බයවසෙන සමපඤ්ඤාස ලක්ඛණානි දිස්වා යාව
ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරුණොදයෙ අරියමග්ගෙන සකලබුද්ධගුණෙ පටිච්ඡක්ඛිත්වා බුද්ධසීහනාදං
නදිත්වා සත්තසත්තාහං බොධිසම්පෙයෙව විනිනාමෙත්වා බ්‍රහ්මුතො ධම්මදෙසනං පටිඤ්ඤාය සුනන්දාරාමෙ
ධම්මවක්කං පවත්තෙත්වා කොටිසතානං දෙවමනුස්සානං ධම්මාමතං පායෙත්වා චතුද්දිපිකමහාමෙසො විය
ධම්මවස්සං වස්සෙත්තො මහාජනස්ස බන්ධනමොක්ඛං කරොන්තො ජනපදවාරිකං විවරි.

තදා කිර සුමෙධපණ්ඩිතො සමාපත්තිසුබ්බෙන විනිනාමෙත්තො නෙව පථවිකම්පනමද්දස න තානි නිමිත්තානි.
තෙන වුත්තං –

34. “එවං මෙ සිද්ධිප්පත්තස්ස, වසීභුතස්ස සාසනෙ;
දීපඬකරො නාම ජිනො, උප්පජ්ජී ලොකනායකො.
35. “උප්පජ්ජන්තෙ ව ජායන්තෙ, බුජ්ඣන්තෙ ධම්මදෙසනෙ;
චතුරො නිමිත්තෙ නාද්දසං, ඤානරතිසමප්පිනො” ති.

තත්ථ එවන්ති ඉදානි චත්තබ්බං නිදස්සෙති. මෙති මම. සිද්ධිප්පත්තස්සානි පඤ්චාභිඤ්ඤාසිද්ධිප්පත්තස්ස.
වසීභුතස්සානි භූතවසීස්ස, විණ්ණවසීභාවමුපගතස්සානි අත්ථො. සාසනෙති විවෙකමානසානං සාසනෙ,
අනාදරලක්ඛණෙ සාම්චවනං දට්ඨබ්බං. ජිනොති කිලෙසාරිජයනෙන ජිනො.

උප්පජ්ජන්තෙති පටිසන්ධිග්ගහණෙ. ජායන්තෙති මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනෙ. බුජ්ඣන්තෙති අනුත්තරං
සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣන්තෙ. ධම්මදෙසනෙති ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ. චතුරො නිමිත්තෙති චත්තාරි
නිමිත්තානි. දීපඬකරස්ස දසබලස්ස පටිසන්ධි-ජානි-බොධි-ධම්මවක්කප්පවත්තනෙසු චතුස්ස ධානෙසු
දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනාදීනි නිමිත්තානිති අත්ථො. එත්ථාහ – තානි පන බහුනි නිමිත්තානි, කස්මා “චතුරො
නිමිත්තෙ” ති වුත්තං, අයුත්තං නනුති? නායුත්තං, යදිපි එතානි බහුනි නිමිත්තානි, චතුස්ස ධානෙසු පන පවත්තත්තා
“චතුරො නිමිත්තෙ” ති වුත්තං. නාද්දසන්ති නාද්දසී. ඉදානි තෙසං චතුත්තං නිමිත්තානං අදස්සනෙ කාරණං
නිද්දිසන්තො “ඤානරතිසමප්පිනො” ති ආහ. ඤානරතීති සමාපත්තිසුබ්බසෙනං අධිවචනං. ඤානරතියා සමප්පිනත්තා
සමඬගීභුතත්තා තානි නිමිත්තානි නාද්දසන්ති අත්ථො.

අථ තස්මිං කාලෙ දීපඬකරදසබලො චතුහි ඛිණාසවසනසහස්සෙහි පරිවුතො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො
පරමරම්මං රම්මං නාම නගරං පත්වා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති. රම්මනගරවාසීනො “දීපඬකරො කිර දසබලො
අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො රම්මනගරං පත්වා
සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති” ති සුත්වා සප්පිආදීනි හෙසප්ජානි ගහෙත්වා භුත්තපාතරාසා සුද්ධුත්තරාසඬගා
පුප්ඵධුපගන්ධහත්ථා යෙන බුද්ධො තෙනුපසඬකමිංසු, උපසඬකමිත්වා සත්ථාරං චන්දිත්වා පුප්ඵාදීනි පුප්පත්වා

එකමන්තං නිසිදිත්වා අතිමධුරං ධම්මකථං සුත්වා ස්වාත්තාය භගවන්තං නිමන්තෙත්වා උට්ඨායාසනා දසබලං පදක්ඛිණං කත්වා පක්කමිංසු.

තෙ පුනදිවසෙ අසද්දිසමහාදානං සජ්ජෙත්වා මණ්ඩපං කාරෙත්වා විමලකොමලෙහි නිලුප්පලෙහි ඡාදෙත්වා චතුප්පාතිගන්ධෙන පරිභණ්ඩං කාරෙත්වා ලාපසඤ්චමානි සුරහිකුසුමානි විකිරිත්වා මණ්ඩපස්ස චතුසු කොණෙසු සිතලමධුරවාරිපුණ්ණා වාටියො යපෙන්වා කදලිපණ්ණෙහි පිදහිත්වා මණ්ඩපොපරි ජයසුමනකුසුමසදිසං පරමරුචිරදස්සනං වෙලවිතානං බන්ධිත්වා සුවණ්ණමණිරජතතාරකාහි රවයිත්වා තත්ථ ගන්ධදාමපුප්ඵදාමපත්තදාමරතදාමානි ඔලම්බෙත්වා ධූපෙහි දුද්දිනං කත්වා සකලඤ්ච තං රම්මං රම්මනගරං සම්මට්ඨං සඵලකදලියො ච පුප්ඵසමලඬිකතෙ පුණ්ණසංඝො ච යපාපෙන්වා නානාවිරාගා ධජපටාකායො ච සමුස්සාපෙන්වා මහාවිටියා උභොසු පස්සෙසු සාණිපාකාරෙහි පරික්ඛිපිත්වා දීපඬිකරදසබලස්ස ආගමනමග්ගං අලඬිකරොත්තා උදකපරිහින්නට්ඨානෙසු පංසුං පක්ඛිපිත්වා වික්ඛල්ලකම්පි පට්ඨං අසමං සමං කත්වා මුත්තාසදිසාහි වාලුකාහි ආකිරන්ති, ලාපසඤ්චමෙහි ච පුප්ඵෙහි ආකිරන්ති, සඵලකදලිකමුකෙ ච පතිට්ඨාපෙන්ති.

අථ තස්මිං කාලෙ සුමෙධනාපසෙන අත්තනො අස්සමපදනො උග්ගන්ත්වා රම්මනගරවාසිනං තෙසං මනුස්සානං උපරිභාගෙන ආකාසෙන ගච්ඡන්තො තෙ භට්ඨපභට්ඨෙ මග්ගං සොධෙත්තෙ ච අලඬිකරොත්තෙ ච දිස්වා – “කිං නු බො කාරණං”න්ති වින්තෙත්වා සබ්බෙසං පස්සන්තානඤ්ඤෙව ආකාසනො ඔරුය්හ එකමන්තෙ යත්වා තෙ මනුස්සෙ පුච්ඡි – “අම්භො! කස්සත්ථාය තුම්භෙ ඉමං මග්ගං සොධෙට්ඨා”ති? තෙන වුත්තං –

- 36. “පච්චන්තදෙසවිසයෙ, නිමන්තෙත්වා තථාගතං;
තස්ස ආගමනං මග්ගං, සොධෙත්ති තුට්ඨමානසා.
- 37. “අහං තෙන සමයෙන, නික්ඛමිත්වා සකස්සමා;
ධුනන්තො වාකවීරානි, ගච්ඡාමි අම්බරෙ තදා.
- 38. “වෙදජාතං ජනං දිස්වා, තුට්ඨභට්ඨං පමොදිතං;
ඔරොහිත්වාන ගගනා, මනුස්සෙ පුච්ඡි තාවදෙ.
- 39. “තුට්ඨභට්ඨො පමුදිතො, වෙදජාතො මහාජනො;
කස්ස සොධියති මග්ගො, අඤ්ජසං වටුමායන”න්ති.

තත්ථ පච්චන්තදෙසවිසයෙහි මජ්ඣිමදෙසස්සෙව එකපස්සෙ පච්චන්තදෙසසඤ්ඤිතෙ ජනපදෙ. තස්ස ආගමනං මග්ගන්ති තෙන ආගන්තබ්බං මග්ගන්ති අත්ථො. අහං තෙන සමයෙනාති අහං තස්මිං සමයෙ, භුම්මත්ථෙව වෙතං කරණවචනං දට්ඨබ්බං. සකස්සමානි අත්තනො අස්සමපදනො නික්ඛමිත්වා. ධුනන්තොති ඔධුනන්තො. “තෙන සමයෙන” ච, “තදා” වානි ඉමෙසං ද්විත්තං පදානං එකත්ථත්තා පුරිමස්ස නික්ඛමනකිරියාය පච්ඡිමස්ස ච ගමනකිරියාය සද්ධිං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො, ඉතරථා පුනරුත්තිදොසා න මුච්චති. තදානි තස්මිං සමයෙ.

වෙදජාතන්ති සඤ්ජාතසොමනස්සං. තුට්ඨභට්ඨං පමොදිතන්ති ඉමානි තිණි පදානි අඤ්ඤමඤ්ඤෙවෙච්චනානි අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අත්ථදීපනානි. අථ වා සුබ්බෙන තුට්ඨං, පිනියා භට්ඨං, පාමොජ්ජෙන පමුදිතං. ඔරොහිත්වානානි ඔතරිත්වා. මනුස්සෙ පුච්ඡිති මානුසෙ පුච්ඡි. අයමෙව වා පායො. තාවදෙනි තදා, තඬ්ඛණ්ණෙයොවති අත්ථො. ඉදානි පුච්ඡිතමත්ථං දස්සෙන්තෙන “තුට්ඨභට්ඨො පමුදිතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අයං මහාජනො තුට්ඨභට්ඨො පමොදිතභදයො හුත්වා මග්ගං සොධෙති, කිං කාරණා සොධෙති, කස්සත්ථාය වා සොධෙති? එවං “සොධෙති” සද්දං ආහරිත්වා අත්ථො දට්ඨබ්බො, ඉතරථා න යුජ්ජති. සොධියති සුද්ධභාවො කරියති. මග්ගො අඤ්ජසං වටුමායනන්ති මග්ගස්සෙවෙතානි වෙච්චනානි.

එවං තෙන සුමෙධනාපසෙන පුට්ඨා තෙ මනුස්සා ආහංසු – “භන්තෙ සුමෙධ, කිං න ජානාථ දීපඬිකරො නාම බුද්ධො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො ජනපදවාරිකං වරමානො අනුක්කමෙන අම්භාකං නගරං පත්වා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති, මයං තං භගවන්තං නිමන්තයිත්වා තස්සෙව බුද්ධස්ස භගවතො ආගමනමග්ගං සොධෙමා”ති. තතො තං සුත්වා සුමෙධපණ්ඩිතො වින්තෙසි – “බුද්ධොති බො පනෙස සොසොපි දුල්ලභො, පගෙව බුද්ධුප්පාදො, තෙන හි මයාපි ඉමෙහි මනුස්සෙහි සද්ධිං දසබලස්ස ආගමනමග්ගං සොධෙතුං වට්ටති”ති. සො තෙ මනුස්සෙ ආහ – “සවෙ, භො, තුම්භෙ ඉමං මග්ගං බුද්ධස්ස සොධෙට්ඨ, මය්හම්පි එකං ඔකාසං දෙට්ඨ, අහම්පි තුම්භෙහි සද්ධිං බුද්ධස්ස මග්ගං සොධෙස්සාමි”ති. තතො තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්ත්වා – “අයං සුමෙධපණ්ඩිතො මහිද්ධිකො මහානුභාවො”ති ජානමානා දුබ්බිසොධනං උදකසම්භින්නං අතිවිස විසමං එකං ඔකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා – “ඉමං ඔකාසං තුම්භෙ සොධෙට්ඨ අලඬිකරොථ වා”ති අදංසු. තතො සුමෙධපණ්ඩිතො බුද්ධාරම්මණං පිනිං උප්පාදෙත්වා වින්තෙසි – “අහං පන ඉමං ඔකාසං ඉද්ධියා පරමදස්සනියං කාතුං පභොමි, එවං කතෙ පන මං න පරිනොසෙස්සති. අජ්ජ පන මයා කායවෙය්‍යාවච්චං කාතුං වට්ටති”ති පංසුං ආහරිත්වා තං පදෙසං පුරෙති.

තස්ස පන තස්මිං පදෙසෙ අසොධිතෙ විජ්ජකතෙයෙව රම්මනගරවාසිනො මනුස්සා භගවතො කාලමාරොවෙසුං – “නිට්ඨිතං, භන්තෙ, භන්ත”න්ති. එවං තෙහි කාලෙ ආරොචිතෙ දසබලො ජයසුමනකුසුමසදිසවණ්ණං දූපට්ටචීවරං නිමණ්ඩලං පට්චිජාදෙත්වා නිවාසෙන්වා තස්සුපරි සුවණ්ණපාමඩ්ඨගෙන ජයසුමනකුසුමකලාපං පරික්ඛිපන්තො විස

විජ්ජුලතාසස්සිරිකං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා කතකගිරිසිරමත්ථකෙ ලාබාරසං පරිසිඤ්චන්තො විය සුවණ්ණවෙනියං පවාළජාලෙන පරික්ඛිපන්තො විය ව සුවණ්ණග්ගිකං රත්තකම්බලෙන පටිමුඤ්චන්තො විය ව සරදසමයරජනිකරං රත්තවලාහකෙන පටිච්ඡාදෙන්තො විය ව ලාබාරසෙන තිත්තකිංසුකකුසුමසදිසවණ්ණං රත්තවරපංසුකුලච්චරං පාරුපිත්වා ගන්ධකුට්ඨවාරතො කඤ්චනගුහතො සිභො විය නික්ඛම්ත්වා ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ අට්ඨාසි. අප සබ්බෙ භික්ඛු අත්තනො අත්තනො පත්තච්චරමාදාය භගවත්තං පරිවාරයිංසු. තෙ පන පරිවාරෙත්වා ඨිතා භික්ඛු ඵවරූපා අහෙසුං -

“අප්පිච්ඡා පන සන්තුට්ඨා, වත්තාරො වචනක්ඛමා;
පච්චිත්තා අසංසට්ඨා, විනිතා පාපගරහිතො.

“සබ්බෙපි සිලසම්පන්නා, සමාධිප්ඤ්ඤානකොවිදා;
පඤ්ඤාවිමුත්තිසම්පන්නා, තිපඤ්චවරණායුතා.

“බිණ්ණසවා වසිප්පත්තා, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො;
සන්තින්ද්‍රියා දමප්පත්තා, සුද්ධා බිණ්ණපුනඛභවා”ති.

ඉති භගවා සයං චීරරාගො චීරරාගෙහි චීතදොසො චීතදොසෙහි චීතමොහො චීතමොහෙහි පරිවුතො අතිවිය විරොචිත්ථ. අප සත්ථා මහානුභාවානං බිණ්ණසවානං ඡළභිඤ්ඤානං චතුහි සතසහස්සෙහි පරිවුතො මරුගණපරිවුතො දසසතතයනො විය බ්‍රහ්මගණපරිවුතො භාරිතමහාබ්‍රහ්මා විය ව අපරිමිතසමයසමුපචිතකුසලබලජනිතය අනොපමාය බුද්ධලිලාය තාරාගණපරිවුතො සරදසමයරජනිකරො විය ව ගගනතලං තං මග්ගං අලඬිකතපටියත්තං පටිපජ්ජි.

“සුවණ්ණවණ්ණාය පභාය ධීරො, සුවණ්ණවණ්ණෙ කිර මග්ගරුක්ඛෙ;
සුවණ්ණවණ්ණෙ කුසුමෙ කරොන්තො, සුවණ්ණවණ්ණො පටිපජ්ජි මග්ගං”.

සුමෙධතාපසොපි තෙන අලඬිකතපටියත්තෙන මග්ගෙන ආගච්ඡන්තස්ස දීපඬිකරස්ස භගවතො ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං අසීතියා අනුබ්‍යාඤ්ජනෙහි අනුරඤ්ජිතං බ්‍යාමප්පභාය පරික්ඛෙපං සස්සිරිකං ඉන්ද්‍රිලමණිසදිසං ආකාසෙ නානප්පකාරා විජ්ජුලතා විය ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තං රූපසොභග්ගප්පත්තං අත්තභාවං අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා ඔලොකෙන්වා - “අප්ප මයා දසබලස්ස ජීවිතපරිව්වාගං කාතුං වට්ටති”ති, “මා භගවා කලලෙ අක්කම්, මණිමයඵලකසෙතුං අක්කමන්තො විය සද්ධිං චතුහි බිණ්ණසවසතසහස්සෙහි මම පිට්ඨිං අක්කමන්තො ගච්ඡතු, තං මෙ භවිස්සති දීසරත්තං හිතාය සුබ්බායා”ති කෙසෙ මොචෙන්වා අජිනජටාවාකචීරාති කාළවණ්ණෙ කලලෙ පත්ථරිත්වා තත්ථෙව කලලපිට්ඨෙ නිපජ්ජි. තෙන වුත්තං -

40. “තෙ මෙ පුට්ඨා වියාකංසු, බුද්ධො ලොකෙ අනුත්තරො;
දීපඬිකරො නාම ජිනො, උප්පජ්ජි ලොකනායකො;
තස්ස සොධියති මග්ගො, අඤ්ජසං වටුමායනං.

41. “බුද්ධොති වචනං සුත්ථාන, පිති උප්පජ්ජි තාවදෙ;
බුද්ධො බුද්ධොති කථයන්තො, සොමනස්සං පචෙදයිං.

42. “තත්ථ ඨත්වා විචින්තෙසිං, තුට්ඨො සංවිග්ගමානසො;
ඉධ බිජාති රොපිස්සං, බණ්ණො වෙ මා උපච්චගා.

43. “යදි බුද්ධස්ස සොධෙට්ඨ, ඵකොකාසං දදාට්ඨ මෙ;
අභම්පි සොධයිස්සාමි, අඤ්ජසං වටුමායනං.

44. “අදංසු තෙ මමොකාසං, සොධෙතුං අඤ්ජසං තදා;
බුද්ධො බුද්ධොති චින්තෙන්තො, මග්ගං සොධෙමහං තදා.

45. “අනිට්ඨිතෙ මමොකාසෙ, දීපඬිකරො මහාමුනි;
චතුහි සතසහස්සෙහි, ඡළභිඤ්ඤෙහි තාදිහි;
බිණ්ණසවෙහි විමලෙහි, පටිපජ්ජි අඤ්ජසං ජිනො.

46. “පච්චුග්ගමනා වත්තන්ති, වජ්ජන්ති හෙරියො බහු;
ආමොදිතා නරමරු, සාධුකාරං පචත්තයුං.

47. “දෙවා මනුස්සෙ පස්සන්ති, මනුස්සාපි ව දෙවතා;
උභොපි තෙ පඤ්ජලිකා, අනුයන්ති තථාගතං.

48. “දෙවා දිබ්බෙහි තුරියෙහි, මනුස්සා මානුසෙහි ව;
උභොපි තෙ වජ්ජයන්තා, අනුයන්ති තථාගතං.

49. “දිබ්බං මන්දාරවං පුජ්ථං, පදුමං පාරිජත්තකං;
දිසොදිසං ඔකිරන්ති, ආකාසනභගතා මරු.

50. “දිබ්බං චන්දනවුණ්ණං ඤ්ඤාං, වරගන්ධං ඤ්ඤාං කෙවලං;
දිසොදිසං ඔකිරන්ති, ආකාසනභගතා මරු.
51. “වම්පකං සරලං නිපං, නාගපුන්නාගකෙතලං;
දිසොදිසං උක්ඛිපන්ති, භූමිතලගතා නරා.
52. “කෙසෙ මුඤ්චිත්වාහං තත්ථ, වාකචිරිඤ්ඤාං වම්මකං;
කලලෙ පත්ථරිත්වාන, අවකුප්පො නිපජ්ජහං.
53. “අක්කම්මිත්වාන මං බුද්ධො, සහ සිස්සෙහි ගච්ඡතු;
මා නං කලලෙ අක්කම්මිත්ථ, හිතාය මෙ භවිස්සති”ති.

තත්ථ වියාකංසුති බ්‍යාකරිංසු. “දීපඛිකරො නාම ජිනො, තස්ස සොධියති පටො”තිපි පාඨො. සොමනස්සං පචෙදයින්නි සොමනස්සමනුභවින්නි අත්ථො. තත්ථ යත්වාති යස්මිං පදෙසෙ ආකාසනො ඔතරි, තත්ථෙව යත්වා. සංවිග්ගමානසොති පිතිවිමිතිනමානසො. ඉධාති ඉමස්මිං දීපඛිකරෙ පුඤ්ඤාකංඛෙන්තෙ. ඛිජානීති කුසලඛිජානි. රොපිස්සන්ති රොපිස්සාමි. ඛණොති අට්ඨක්ඛණවර්ගිනො නවමො ඛණසන්තිපාතො. අතිදුල්ලහො සො මයා පටිලද්ධො. චෙති නිපාතමත්තං. මා උපච්චගාති සො මා අච්චගමා, මා අතික්කමිති අත්ථො. දදාපාති දෙථ. තෙති යෙ මෙ පුට්ඨා මනුස්සා, තෙති අත්ථො. සොධෙමහං තදාති සොධෙමි අහං තදා. අනිවධිතෙති අපරියොසිතෙ විජ්ජකතෙ. ඛිණාසවෙහීති එත්ථ චත්තාරො ආසවා – කාමාසවො, භවාසවො, දිට්ඨාසවො, අවිජ්ජාසවොති (වුළුති. ජතුකණ්ණිමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 69) ඉමෙ චත්තාරො ආසවා යෙසං ඛිණා පහිනා සමුච්ඡින්නා පටිප්පස්සද්ධා අභබ්බුප්පත්තිකා ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨා, තෙ ඛිණාසවා, තෙහි ඛිණාසවෙහි. ඛිණාසචත්තායෙව විමලෙහි.

දෙවා මනුස්සෙ පස්සන්තිති එත්ථ දෙවානං මනුස්සදස්සනෙ චත්තබ්බං නත්ථි, පකතිදස්සනවසෙන පන යථා මනුස්සා ඉධ යත්වා පස්සන්ති, එවං දෙවාපි මනුස්සෙ පස්සන්තිති අත්ථො. දෙවතාති දෙවෙ. උභොපිති උභො දෙවමනුස්සා. පඤ්ජලිකාති කතපඤ්ජලිකා, උභොපි හත්ථෙ සිරසි පතිට්ඨාපෙන්වාති අත්ථො. අනුයන්ති තථාගතන්ති තථාගතස්ස පච්ඡතො යන්ති, අනුයොගෙ සති සාමීඅත්ථෙ උපයොගවචනං භොතීති ලක්ඛණං. තෙන වුත්තං “අනුයන්ති තථාගත”න්ති. වජ්ජයන්තාති වාදෙන්තා.

මන්දාරවන්ති මන්දාරවපුප්ථං. දිසොදිසන්ති දිසතො දිසතො. ඔකිරන්තිති අචකිරන්ති. ආකාසනභගතාති ආකාසසඬ්ඛාතෙ නභසි ගතා. අථ වා ආකාසං ගතා සග්ගගතාව. “නභො”ති හි සග්ගො වුවිච්චි. මරුති අමරා. සරලන්ති සරලතරුකුසුමං. නිපන්ති කදම්බපුප්ථං. නාගපුන්නාගකෙතකන්ති නාගපුන්නාගකෙතකපුප්ථානි ව. භූමිතලගතාති භූමිගතා.

කෙසෙ මුඤ්චිත්වාහන්ති අහං කෙසෙ බද්ධා කලාපකුට්ටප්ථා මුඤ්චිත්වා, විජ්ජකිරිත්වාති අත්ථො. තත්ථාති මය්හං දින්තෙ ඔකාසෙ. වම්මකන්ති වම්මක්ඛණ්ඩං. කලලෙති වික්ඛල්ලකද්දමෙ. අවකුප්පොති අධොමුඛො හුත්වා. නිපජ්ජහන්ති නිපජ්ජිං අහං. මා නන්ති එත්ථ මාති පටිසෙධන්ථෙ නිපාතො. නන්ති පදපුරණන්ථෙ නිපාතො, බුද්ධො කලලෙ මා අක්කම්මිත්වාති අත්ථො. හිතාය මෙ භවිස්සතිති තං කලලෙ අනක්කමනං දීඝරත්තං මම හිතත්ථාය භවිස්සතිති. “සුඛාය මෙ භවිස්සති”තිපි පාඨො.

තතො සුමෙධපණ්ඩිතො කලලපිට්ඨෙ නිපන්නො එවං චින්තෙසි – “සවාහං ඉච්ඡෙය්‍යං සබ්බකිලෙසෙ ඤාපෙන්වා සඬ්ඝනවකො හුත්වා රම්මනගරං පටිසෙය්‍යං, අඤ්ඤාතකවෙසෙන පන මෙ කිලෙසෙ ඤාපෙන්වා නිබ්බනාප්පත්තියා කිච්චං නත්ථි, යංනුනාහං දීපඛිකරදසබ්බො විය පරමාහිසම්බොධිං පත්වා ධම්මනාවං ආරොපෙන්වා මහාජනං සංසාරසාගරා උත්තාරෙන්වා පච්ඡා පරිනිබ්බායෙය්‍යං, ඉදං මෙ පතිරුප්”න්ති. තතො අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා බුද්ධභාවාය අභිනිහාරං කත්වා නිපජ්ජි. තෙන වුත්තං –

54. “පථවියං නිපන්නස්ස, එවං මෙ ආසි චෙතසො;
ඉච්ඡමානො අහං අජ්ජ, කිලෙසෙ ඤාපයෙ මම.
55. “කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධ;
සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණිත්වා, බුද්ධො භෙස්සං සදෙවකෙ.
56. “කිං මෙ එකෙන තිණ්ණෙන, පුරිසෙන ථාමදස්සිනා;
සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණිත්වා, සන්තාරෙස්සං සදෙවකං.
57. “ඉමිනා මෙ අධිකාරෙන, කතෙන පුරිසුත්තමෙ;
සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණිත්වා, තාරෙමි ජතනං බහුං.
58. “සංසාරසොතං ඡින්දිත්වා, විද්ධංසෙත්වා තයො භවෙ;
ධම්මනාවං සමාරුය්හ, සන්තාරෙස්සං සදෙවක”න්ති.

තත්ප් පට්ඨයං නිපන්තස්සානි පුට්ඨයා නිපන්තස්ස. අයමෙව වා පායො. වෙනසොති වෙනසො පරිචිතක්කො අහොසිති අත්ථො. “ඵවං මෙ ආසි වෙනනා”තිපි පායො. ඉච්ඡමානොති ආකඨ්ඨමානො. කිලෙසෙනි කිලිස්සන්ති උපතාපෙන්තිති කිලෙසා, රාගාදයො දස. ක්කාපයෙනි ක්කාපයං, මම කිලෙසෙ ක්කාපයෙ අහන්ති අත්ථො.

කින්නි පටික්ඛෙපව්වනං. අඤ්ඤාතවෙසෙනාති අපාකට්ඨෙසෙන, අවිඤ්ඤාතෙන පටිච්ඡන්තෙන. ඉධ පන භික්ඛු විය ආසවක්ඛයං කත්වා කිං, බුද්ධකරෙ ධම්මෙ පුරෙත්වා පටිසන්ධිජාතිබොධිධම්මවක්කප්පවත්තනෙසු මහාපට්ඨකම්පනං කත්වා බුද්ධො බොධෙනා, තිණ්ණො තාරොතා, මුත්තො මොවෙනා භවෙය්‍යන්ති අධිප්පායො. සදෙවකෙනි සදෙවකෙ ලොකෙ.

ථාමදස්සිනාති අත්තනො ථාමබලං පස්සමානෙන. සන්තාරෙස්සන්ති සන්තාරෙස්සාමි. සදෙවකන්ති සදෙවකං සත්තනිකායං, සදෙවකං ලොකං වා. අධිකාරොනාති අධිවිසිට්ඨෙන කාරොත, බුද්ධස්ස මම ජීවිතං පරිච්චන්තිවා කලලපිට්ඨෙ සයනෙනාධිකාරොනාති අත්ථො.

සංසාරසොතන්ති කම්මකිලෙසවසෙන යොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිනිතවසත්තවාසෙසු ඉතො වීතො ව සංසරණං සංසාරො. යථාහ –

“බන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනානඤ්ච;
අබ්බොච්ඡින්නං වත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති”ති. (විසුද්ධි. 2.619; දී. නි. අට්ඨ. 2.95
අපසාදනාවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.60; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.199; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; විහ. අට්ඨ. 226
සඬ්ඛාපදනිද්දෙස; සු. නි. අට්ඨ. 2.523; උදා. අට්ඨ. 39; ඉතිවු. අට්ඨ. 14, 58; ථෙරගා. අට්ඨ. 1.67, 99;
වුළුනි. අට්ඨ. 6; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.117);

සංසාරො ව සො සොතං වෙති සංසාරසොතං, තං සංසාරසොතං. අප්ථ වා සංසාරස්ස සොතං සංසාරසොතං, සංසාරකාරණං තණ්හාසොතං ඡිත්තේවාති අත්ථො. තයො භවෙති කාමරූපාරූපභවෙ. තිභවතිබ්බත්තකම්මකිලෙසා තයො භවාති අධිප්පෙනා. ධම්මනාවන්ති අරියං අට්ඨච්ඡිතං මග්ගං. සො හි චතුරොසුත්තරණට්ඨෙන “ධම්මනාවා”ති වුච්චති. සමාරුද්ධාති ආරුද්ධ. සන්තාරෙස්සන්ති සන්තාරෙස්සාමි. යස්මා පන බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තස්ස –

59. “මනුස්සත්තං ලිඛිගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ව ඡන්දනා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සමිජ්ඣති”.

තත්ප් මනුස්සත්තන්ති මනුස්සත්තභාවෙයෙව යත්වා බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣති, න නාගජාතිආදියු ධීතානං. කස්මාති වෙ? අහෙතුකභාවතො.

ලිඛිගසම්පත්තිති මනුස්සත්තභාවෙ වත්තමානස්සාපි පුරිසලිඛිගෙ ධීතස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, න ඉත්ථියා වා පණ්ඩකනපුංසකඋභතොබාඤ්ජනකානං වා සමිජ්ඣති. කස්මාති වෙ? ලක්ඛණපාරිසුරියා අභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙන – “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං ඉත්ථි අරහං අස්ස සම්මාසම්බුද්ධො”ති (ම. නි. 3.130; අ. නි. 1.279; විහ. 809) විත්ථාරො. තස්මා ඉත්ථිලිඛිගෙ ධීතස්ස මනුස්සජාතිකස්සාපි පත්ථනා න සමිජ්ඣති.

හෙතුති පුරිසස්සාපි තස්මිං අත්තභාවෙ අරහත්තප්පත්තියා හෙතුසම්පන්නස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, නො ඉතරස්ස.

සත්ථාරදස්සනන්ති සවෙ ජීවමානකබුද්ධස්සෙව සන්තිකෙ පත්ථෙති පත්ථනා සමිජ්ඣති. පරිනිබ්බුතෙ භගවති වෙතියස්ස සන්තිකෙ වා බොධිරුක්ඛමුලෙ වා පට්ඨාය වා පච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං වා සන්තිකෙ පත්ථනා න සමිජ්ඣති. කස්මා? හබ්බාහබ්බකෙ ඤත්වා කම්මවිපාකපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නේවා බ්‍යාකාතුං අසමත්ථන්තා. තස්මා බුද්ධස්ස සන්තිකෙයෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති.

පබ්බජ්ජාති බුද්ධස්ස භගවතො සන්තිකෙ පත්ථෙත්තස්සාපි කම්මකිරියවාදියු තාපසෙසු වා භික්ඛුසු වා පබ්බජිතස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, නො ගිහිලිඛිගෙ ධීතස්ස. කස්මා? පබ්බජිතායෙව හි බොධිසත්තා සම්බොධිං අධිගච්ඡන්ති, න ගභට්ඨා. තස්මා ආදිම්භි පණ්ඩානකාලෙපි පබ්බජිතෙනෙව භවිතබ්බං.

ගුණසම්පත්තිති පබ්බජිතස්සාපි අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො පඤ්චාභිඤ්ඤස්සෙව සමිජ්ඣති, න පන ඉමාය ගුණසම්පත්තියා විරහිතස්ස. කස්මා? නිග්ගුණස්ස තදභාවතො.

අධිකාරොති ගුණසම්පන්නෙනාපි යෙන අත්තනො ජීවිතං බුද්ධානං පරිච්චන්තං හොති, තස්ස ඉමිනා අධිකාරොත සම්පන්නස්සෙව සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස.

ජන්දතාති අභිනිහාරසම්පන්නස්සාපි යස්ස බුද්ධකාරකධම්මානං අත්ථාය මහන්තො ඡන්දො වායාමො ව උස්සාහො ව පරියෙට්ඨි ව, තස්සෙව සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස. තත්ත්වං ඡන්දමහන්තතාය ඔපම්මං – සචෙ හි එවමස්ස, “යො පන සකලවක්කවාලුගබ්බං එකොදකිභුතං අත්තනො බාහුබලෙන උත්තරිත්වා පාරං ගත්තුං සමත්ථො, සො බුද්ධත්තං පාපුණාති. යො පනිමං අත්තනො දුක්කරං න මඤ්ඤති ‘අහං ඉමං උත්තරිත්වා පාරං ගමිස්සාමි’”ති එවං මහතා ඡන්දෙන උස්සාහෙන සමන්තාගතො හොති, තස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස (සු. නි. අට්ඨ. 1.බග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදාන, සුමෙධකථා; වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා).

සුමෙධපණ්ඩිතො පන ඉමෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා ව බුද්ධභාවාය අභිනිහාරං කත්වා නිපජ්ජි. දීපඬිකරොපි භගවා ආගන්ත්වා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස සිසභාගෙ යත්වා කලලපිට්ඨෙ නිපන්නං සුමෙධතාපසං දිස්වා – “අයං තාපසො බුද්ධත්තාය අභිනිහාරං කත්වා නිපන්නො, ඉජ්ඣිස්සති නු බො එතස්ස පත්ථනා, උදාහු නො”ති අනාගතංසඤ්ඤාණං පෙසෙන්වා උපධාරෙන්තො – “ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකාති චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි අතික්කමිත්වා ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති ඤත්වා ධීතකොව පරිසමජ්ඣෙ බ්‍යාකාසි – “පස්සථ නො, තුම්හෙ භික්ඛවෙ, ඉමං උග්ගහපං තාපසං කලලපිට්ඨෙ නිපන්න”න්ති. “එවං, භන්තෙ”ති. අයං බුද්ධත්තාය අභිනිහාරං කත්වා නිපන්නො, සමිජ්ඣස්සති ඉමස්ස තාපසස්ස පත්ථනා, අයඤ්ඤි ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුන්නං අසඬ්ඛොයානං මත්ථකෙ ගොතමො නාම බුද්ධො ලොකෙ භවිස්සති. තස්මිං පනස්ස අත්තභාවෙ කපිලවත්ථු නාම නගරං නිවාසො භවිස්සති, මහාමායා නාම දෙවි මාතා, සුද්ධොදනො නාම රාජා පිතා, උපතිස්සො ව කොලිතො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, ආනන්දො නාම උපට්ඨාකො, බෙමා ව උප්පලවණ්ණා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා භවිස්සන්ති. අයං පරිපක්කඤ්ඤාණො හුත්වා මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා මහාපධානං පදහිත්වා නිග්‍රොධමූලෙ සුජාතාය නාම කුමාරියා දින්නං පායාසං පටිග්ගහෙන්වා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ පරිභුඤ්ජිත්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ අස්සත්ථරුක්ඛමූලෙ අභිසම්මුජ්ඣස්සන්ති. තෙන වුත්තං –

60. “දීපඬිකරො ලොකවිදු, ආහුනිනං පටිග්ගහො;
උස්සිසකෙ මං යත්වාන, ඉදං වචනමබ්‍රවි.
61. “පස්සථ ඉමං තාපසං, ජට්ඨං උග්ගතාපනං;
අපරිමෙය්‍යිතො කප්පෙ, බුද්ධො ලොකෙ භවිස්සති.
62. “අහු කපිලවිහයා රම්මා, නික්ඛමිත්වා තථාගතො;
පධානං පදහිත්වාන, කත්වා දුක්කරකාරිකං.
63. “අප්පාලරුක්ඛමූලස්මිං, නිසිදිත්වා තථාගතො;
තත්ථ පායාසං පටිග්ගය්හ, තෙරඤ්ජරමූපෙහිති.
64. “තෙරඤ්ජරාය තීරමිහි, පායාසං අද සො ජිනො;
පටියත්තවරමග්ගෙන, බොධිමූලමූපෙහිති.
65. “තතො පදක්ඛිණං කත්වා, බොධිමණ්ඩං අනුත්තරො;
අස්සත්ථරුක්ඛමූලමිහි, බුජ්ඣස්සති මහායසො.
66. “ඉමස්ස ජනිකා මාතා, මායා නාම භවිස්සති;
පිතා සුද්ධොදනො නාම, අයං හෙස්සති ගොතමො.
67. “අනාසවා චිත්තරාගා, සන්තචිත්තා සමාහිතා;
කොලිතො උපතිස්සො ව, අග්ගා හෙස්සන්ති සාවකා;
ආනන්දො නාමුපට්ඨාකො, උපට්ඨස්සතිමං ජිනං.
68. “බෙමා උප්පලවණ්ණා ව, අග්ගා හෙස්සන්ති සාවකා;
අනාසවා චිත්තරාගා, සන්තචිත්තා සමාහිතා.
69. “බොධි තස්ස භගවතො, අස්සත්ථොති පවුච්චති;
චිත්තො ව භන්ථාලුචකො, අග්ගා හෙස්සන්තුපට්ඨකා;
උත්තරා නන්දමාතා ව, අග්ගා හෙස්සන්තුපට්ඨකා”ති.

තත්ථ ලොකවිදුති සබ්බථා විදිතලොකත්තා පන ලොකවිදු. භගවා හි සභාවතො සමුදයතො නිරොධතො නිරොධුපායතොති සබ්බථාපි ලොකං අවෙදි අඤ්ඤාසි පටිච්ජ්ඣි. තස්මා ලොකවිදුති වුච්චති. යථාහ –

“තස්මා භවෙ ලොකවිදු සුමෙධො, ලොකත්තගු වුසිතබ්‍රහ්මචරියො;
ලොකස්ස අත්තං සමිතාවි ඤත්වා, නාසිසති ලොකමිමං පරඤ්චා”ති. (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.46);

අපි ව තයො ලොකා – සඬ්ඛාරලොකො, සන්තලොකො, ඔකාසලොකොති. තත්ථ සඬ්ඛාරලොකො නාම පටිච්චසමුප්පන්නා පට්ච්ඤාදයො ධම්මා. සන්තලොකො නාම සඤ්ඤිතො අසඤ්ඤිතො නෙවසඤ්ඤිතාසඤ්ඤිතො ව සත්තා. ඔකාසලොකො නාම සත්තානං නිවාසට්ඨානං. ඉමෙ පන තයොපි ලොකා භගවතා යථාසභාවතො විදිතා,

තස්මා ලොකවිද්වති චුච්චති. ආහුතීනං පටිග්ගහොති දානානං පටිග්ගහෙනුං අරහත්තා දක්ඛණෙය්‍යත්තා ආහුතීනං පටිග්ගහො. උස්සිසකෙ මං යත්වානාති මම සිසසමීපෙ යත්වා. ඉදං ඉදානි චත්තබ්බං වචනං අබ්බවිති අත්ථො. ජට්ඨන්ති ජටා අස්ස සන්තිති ජට්ඨො, තං ජට්ඨං. උග්ගතාපනන්ති උග්ගතාපසං. අහුති අහනි, අටාති අත්ථො. අයමෙව වා පායො. කපිලවහයාති කපිලඅවහයා අභිධානා. රම්මාති රමණියතො. පධානන්ති වීරියං. එහිතීති එස්සති ගමීස්සති. සෙසගාථාසු උත්තානමෙවාති.

තතො සුමෙධපණ්ඩිතො – “මය්හං කිර පත්ථනා සමීජ්ඣිස්සති”ති සඤ්ජාතසොමනස්සො අහොසි. මහාජනො දීපඤ්ඤාදසබ්බලස්ස වචනං සුත්වා – “සුමෙධනාපසො කිර බුද්ධබ්බිජ්ඣකුරො”ති හට්ඨතුට්ඨො අහොසි. එවඤ්ඤාස්ස අහොසි – “යථා නාම පුරිසො නදිං තරන්තො උජුකෙන තිත්ථෙන තරිතුං අසක්කොන්තො හෙට්ඨාතිත්ථෙන උත්තරති, එවමෙව මයං දීපඤ්ඤාදසබ්බලස්ස සාසනෙ මග්ගඵලං අලභමානා අනාගතෙ යදා ත්වං බුද්ධො භවිස්සසි, තදා තව සම්මුඛා මග්ගඵලං සවිජ්ඣාතුං සමත්ථා භවෙය්‍යාමා”ති පත්ථනං අකංසු. දීපඤ්ඤාදසබ්බලො බොධිසත්තං මහාසත්තං පසංසිත්වා අට්ඨති පුප්ඵමුට්ඨිති පුප්ඵත්වා පදක්ඛණං කත්වා පක්කමීසු. තෙපි චතුසත්තසහස්සා බිණ්ණාසවා බොධිසත්තං පුප්ඵෙති ව ගන්ධෙති ව පුප්ඵත්වා පදක්ඛණං කත්වා පක්කමීසු. දෙවමනුස්සා පන තථෙව පුප්ඵත්වා වන්දිත්වා පක්කමීසු.

අථ සබ්බලොකමතිදීපඤ්ඤාදසබ්බලො දීපඤ්ඤාදසබ්බලො භගවා චතුති බිණ්ණාසවසත්තසහස්සෙහි පරිවුතො රම්මනගරවාසීති පුජියමානො දෙවතාහි අභිචන්දියමානො සඤ්ඤාප්පභානුරුද්ධිචරකතකගිරිසිඛරො විය ජඬගමමානො අනෙකෙසු පාටිභාරියෙසු චත්තමානෙසු තෙන අලඤ්ඤාපටියත්තෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා නානාසුරහිකුසුමගන්ධවාසිතං වුණ්ණසම්මොදගන්ධං සමුස්සිතධපපටාකං ගන්ධානුබද්ධහදයෙහි භමරගණෙහි ගුම්බගුම්බායමානං ධූපන්ධකාරං අමරපුරසදිසසොභං අභිරම්මං රම්මනගරං පටිසිත්වා පඤ්ඤත්තෙ මහාරහෙ බුද්ධාසනෙ යුගන්ධරමත්ථකෙ සරදසමයරුචිරකරජනිකරො තිමිරනිකරනිධනකරො කමලචනවිකසනකරො දිවසකරො විය දසබ්බලදිවසකරො නිසීදි. හික්ඛුසඬ්ඨොපි පටිපාටියා අත්තනො අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදි. රම්මනගරවාසීතො පන උපාසකා සද්ධාදිගුණසම්පන්නා නානාවිධබජ්ජාදිහි සමලඤ්ඤාතං චණ්ණගන්ධරසසම්පන්නං අසදිසං සුඛනිදානං දානං බුද්ධජපමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඨස්ස අදංසු.

අථ බො බොධිසත්තො දසබ්බලස්ස බ්‍යාකරණං සුත්වා බුද්ධභාවං කරතලගතමීව මඤ්ඤමානො පමුදිතහදයො සබ්බෙසු පටික්කන්තෙසු සයනා වුට්ඨාය – “පාරමියො විචිනිස්සාමී”ති පුප්ඵරාසිමත්ථකෙ පල්ලඤ්ඤා. ආභුජිත්වා නිසීදි. එවං නිසින්තෙ මහාසත්තෙ සකලදසසහස්සචක්කවාලදෙවතා සාධුකාරං දත්වා – “අයා සුමෙධනාපස, පොරාණකබොධිසත්තානං පල්ලඤ්ඤා ආභුජිත්වා – ‘පාරමියො විචිනිස්සාමී’ති නිසින්තකාලෙ යාති පුබ්බනිමිත්තාති නාම පඤ්ඤායන්ති, තාති සබ්බාතිපි අජ්ජ පාතුභුතාති නිස්සංසයෙන ත්වං බුද්ධො භවිස්සසි, මයමෙතං ජානාම – ‘යස්සෙතාති නිමිත්තාති පඤ්ඤායන්ති, සො එකන්තෙනෙව බුද්ධො භවිස්සති’ තස්මා ත්වං අත්තනො වීරියං දළ්භං කත්වා පග්ගණ්භා”ති බොධිසත්තං නානජපකාරාහි ථුතීහි අභිත්ථවිංසු. තෙන වුත්තං –

70. “ඉදං සුත්වාන වචනං, අසමස්ස මහෙසීනො;
ආමොදිතා නරමරු, බුද්ධබ්බිජං කිර අයං.
71. “උක්කුට්ඨිසද්දා චත්තන්ති, අප්ථොටෙන්ති භසන්ති ව;
කතඤ්ජලී නමස්සන්ති, දසසහස්සි සදෙවකා.
72. “යදිමස්ස ලොකනාථස්ස, වීරජ්ඣිස්සාම සාසනං;
අනාගතමිති අද්ධානෙ, හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.
73. “යථා මනුස්සා නදිං තරන්තා, පටිතිත්ථං වීරජ්ඣිය;
හෙට්ඨාතිත්ථෙ ගහෙත්වාන, උත්තරන්ති මහානදිං.
74. “එවමෙව මයං සබ්බෙ, යදි මුඤ්ඤාමිමං ජිනං;
අනාගතමිති අද්ධානෙ, හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.
75. “දීපඤ්ඤා ලොකවිදු, ආහුතීනං පටිග්ගහො;
මම කමිමං පකිත්තෙත්වා, දක්ඛණං පාදමුද්ධරි.
76. “යෙ තත්ථාසු ජිනපුත්තා, පදක්ඛණමකංසු මං;
දෙවා මනුස්සා අසුරා ව, අභිවාදෙන්වාන පක්කමු.
77. “දස්සනං මෙ අතික්කන්තෙ, සසඬ්ඨෙ ලොකනායකෙ;
සයනා වුට්ඨන්තිවාන, පල්ලඤ්ඤා ආභුජිං තදා.
78. “සුබොධෙ සුබිතො හොමි, පාමොජ්ජෙන පමොදිතො;
පිතියා ව අභිස්සන්තො, පල්ලඤ්ඤා ආභුජිං තදා.
79. “පල්ලඤ්ඤා නිසීදිත්වා, එවං වින්තෙසහං තදා;
වසිභුතො අහං ඤානෙ, අභිඤ්ඤාසු පාරමිං ගතො.

80. “සහස්සියමහි ලොකමහි, ඉසයො නත්ථි මෙ සමා;
අසමො ඉද්ධිධම්මෙසු, අලහිං ඊදිසං සුඛං.
81. “පල්ලඬ්ඛාභුජනෙ මය්හං, දසසහස්සාධිවාසිනො;
මහානාදං පවත්තෙසුං, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
82. “යා පුබ්බෙ බොධිසත්තානං, පල්ලඬ්ඛවරමාභුජෙ;
නිමිත්තානි පදිස්සන්ති, තානි අජ්ජ පදිස්සරෙ.
83. “සීතං ඛාපගතං හොති, උණ්හඤ්ච උපසම්මති;
තානි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
84. “දසසහස්සි ලොකධාතු, නිස්සද්දා හොන්ති නිරාකුලා;
තානි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
85. “මහාවාතා න වායන්ති, න සන්දන්ති සවන්තියො;
තානි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
86. “ඵලජා දකජා පුජ්ථා, සබ්බෙ පුජ්ථන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ පුජ්ථිතා සබ්බෙ, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
87. “ලතා වා යදි වා රුක්ඛා, ඵලභාරා හොන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ ඵලිතා සබ්බෙ, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
88. “ආකාසට්ඨා ව භූමට්ඨා, රතනා ජොතන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ රතනා ජොතන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
89. “මානුස්සකා ව දිබ්බා ව, තුරියා වජ්ජන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජුහො අභිරවන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
90. “විචිත්තපුජ්ථා ගගනා, අභිවස්සන්ති තාවදෙ;
තෙපි අජ්ජ පවස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
91. “මහාසමුද්දො ආභුජති, දසසහස්සි පකම්පති;
තෙපජ්ජුහො අභිරවන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
92. “නිරයෙපි දසසහස්සෙ, අග්ගි නිබ්බන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ නිබ්බුතා අග්ගි, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
93. “විමලො හොති සූරියො, සබ්බා දිස්සන්ති තාරකා;
තෙපි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
94. “අනොච්චයෙන උදකං, මහියා උබ්භිජ්ජි තාවදෙ;
තම්පජ්ජුබ්භිජ්ජතෙ මහියා, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
95. “තාරාගණා විරොවන්ති, නක්ඛත්තා ගගනමණ්ඩලෙ;
විසාඛා වන්දිමායුත්තා, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
96. “බ්ලාසයා දරිසයා, නික්ඛමන්ති සකාසයා;
තෙපජ්ජ ආසයා සුද්ධා, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
97. “න හොන්ති අරතී සත්තානං, සන්තුට්ඨා හොන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ සබ්බෙ සන්තුට්ඨා, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
98. “රොගා තදුපසම්මන්ති, ජීඝච්ඡා ව විනස්සසි;
තානි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
99. “රොගා තදා තනු හොති, දොසො මොහො විනස්සසි;
තෙපජ්ජ විගතා සබ්බෙ, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
100. “භයං තදා න භවති, අජ්ජපෙතං පදිස්සති;
තෙන ලිඬිගෙන ජානාම, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
101. “රජොනුද්ධංසනී උද්ධං, අජ්ජපෙතං පදිස්සති;
තෙන ලිඬිගෙන ජානාම, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.
102. “අනිට්ඨගන්ධො පක්කමති, දිබ්බගන්ධො පවායති;
සොපජ්ජ වායනී ගන්ධො, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

103. “සබ්බෙ දෙවා පදිස්සන්ති, යපයින්වා අරුපිනො;
තෙපජ්ජ සබ්බෙ දිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සයි.
104. “යාවතා නිරයා නාම, සබ්බෙ දිස්සන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ සබ්බෙ දිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සයි.
105. “කුට්ඨා කවාටා සෙලා ව, න භොන්තාවරණා තදා;
ආකාසභුතා තෙපජ්ජ, ධුවං බුද්ධො භවිස්සයි.
106. “චුඨි ව උපපත්ති ව, බණ්ණ තස්මිං න විජ්ජති;
තානිපජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සයි.
107. “දළ්භං පග්ගණ්ඨ විරියං, මා නිවත්ත අභික්කම;
මයම්පෙතං විජානාම, ධුවං බුද්ධො භවිස්සයි”ති.

තත්ථ ඉදං සුත්වාන වචනන්ති ඉදං දීපඛිකරස්ස භගවතො බොධිසත්තස්ස බ්‍යාකරණවචනං සුත්වා. අසමස්සාති සමස්ස සදිස්ස අභාවතො අසමස්ස. යථාහ —

“න මෙ ආවරියො අත්ථි, සදිසො මෙ න විජ්ජති;
සදෙවකස්මිං ලොකස්මිං, තත්ථි මෙ පටිපුග්ගලො”ති. (ම. නි. 1.285; 2.341; මහාව. 11; කථා. 405; මි. ප. 4.5.11);

මහෙසිනොති මහන්තෙ සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ එසි ගවෙසීති මහෙසී, තස්ස මහෙසිනො. නරමරුති නරා ව අමරා ව, උක්කට්ඨනිද්දෙසො පනායං සබ්බෙපි දසසහස්සිලොකධාතුයා නාගසුපණ්ණයක්ඛාදයොපි ආමොදිතාව. බුද්ධබ්‍රිජං කිර අයන්ති අයං කිර බුද්ධඛිකුරො උප්පන්නොති ආමොදිතාති අත්ථො.

උක්කට්ඨිසද්දාති උන්නාදසද්දා වත්තන්ති. අප්ථොටෙන්ති හත්ථෙහි බාහා අභිහනන්ති. දසසහස්සිති දසසහස්සිලොකධාතුයො. සදෙවකාති සහ දෙවෙහි සදෙවකා දසසහස්සි නමස්සන්තිති අත්ථො. යදිමස්සාති යදි ඉමස්ස, අයමෙව වා පායො. විරජ්ඣස්සාමාති යදි න සම්පාපුණ්ණස්සාම. අනාගතමිති අද්ධානෙති අනාගතෙ කාලෙ. හෙස්සාමාති භවිස්සාම. සම්මුඛාති සම්මුඛිභුතා. ඉමන්ති ඉමස්ස, සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනං.

නදිං තරන්තාති නදිතරණකා, “නදිතරන්තා”තිපි පායො. පටිතිත්ථන්ති පටිමුඛතිත්ථං. විරජ්ඣයාති විරජ්ඣතිත්ථා. යදි මුඤ්චාමාති යදි ඉමං භගවන්තං මුඤ්චිත්ථා අකතකිච්චා ගමිස්සාමාති අත්ථො. මම කම්මං පකිත්තෙන්වාති මම භාවිතමත්ථං බ්‍යාකරිත්ථා. දක්ඛිණං පාදමුද්ධරීති දක්ඛිණං පාදං උක්ඛිපි, “කතපදක්ඛිණො”තිපි පායො.

ජිනපුත්තාති දීපඛිකරස්ස සත්ථුනො සාවකා. දෙවා මනුස්සා අසුරා ව, අභිවාදෙන්වාන පක්කමුන්ති දෙවාදයො සබ්බෙපි ඉමෙ මං කික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා පුප්ථාදිහි පුපෙත්වා සුප්පතිට්ඨිතපඤ්චඩ්ගා වන්දිත්වා නිවත්තිත්වා පුනප්පුනං ඔලොකෙන්වා මධුරත්ථබ්‍යඤ්ජනාහි නානප්පකාරාහි ථුතීහි වණ්ණෙන්තා පක්කම්මිසු. “නරා නාගා ව ගන්ධබ්බා, අභිවාදෙන්වාන පක්කමු”න්තිපි පායො.

දස්සනං මෙ අතික්කන්තෙති මම දස්සනවිසයං භගවති අතික්කන්තෙ. “ජහිතෙ දස්සනුපවාරෙ”තිපි පායො. සසඬ්ඝෙති සද්ධිං සඬ්ඝෙන සසඬ්ඝො, තස්මිං සසඬ්ඝෙ. සයනා වුට්ඨහිත්වානාති නිපන්තට්ඨානතො කලලතො උට්ඨහිත්වා. පල්ලඬ්ඝං ආභුජිත්ති කතපල්ලඬ්ඝකො හුත්වා පුප්ථරාසිමිති නිසිදිත්ති අත්ථො. “භට්ඨො භට්ඨෙන විත්තෙන, ආසනා වුට්ඨහිං තදා”තිපි පායො, සො උත්තානත්ථොව.

පීතියා ව අභිස්සන්තොති පීතිපරිප්පුටො. වසීභුතොති වසීභාවප්පත්තො. ඤානෙති රූපාවචරාරූපාවචරඤානෙසු. සහස්සියමිති දසසහස්සියං. ලොකමිති ලොකධාතුයා. මෙ සමාති මයා සදිසා. අවිසෙසෙන “මෙ සමා නත්ථි”ති වත්වා ඉදාති තමෙව නියමෙන්තො “අසමො ඉද්ධිධම්මෙසු”ති ආහ. තත්ථ ඉද්ධිධම්මෙසුති පඤ්චසු ඉද්ධිධම්මෙසුති අත්ථො. අලභිත්ති පටිලභිං. ඊදිසං සුඛන්ති ඊදිසං සොමනස්සං.

අට් සුමෙධතාපසො දසබලස්ස බ්‍යාකරණං සුත්වා බුද්ධභාවං කරතලගතකාලම්ච මඤ්ඤමානො පමුදිතභදයො දසසු ලොකධාතුසහස්සෙසු සුද්ධාවාසමභාවුන්මානො අතිබුද්ධදස්සාවිනො නියතබොධිසත්තානං බ්‍යාකරණෙ උප්පජ්ජමානපාටිභාරියදස්සනෙන තථාගතවචනස්ස අවිතථං පකාසෙන්තො මං පරිනොසයන්තා ඉමා ගාථායො ආහංසුති දස්සෙන්තො භගවා “පල්ලඬ්ඝාභුජනෙ මය්හ”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ පල්ලඬ්ඝාභුජනෙ මය්හන්ති මම පල්ලඬ්ඝාභුජනෙ. අයමෙව වා පායො. දසසහස්සාධිවාසිනොති දසසහස්සිවාසිනො මහාවුන්මානො. යා පුබ්බෙති යාති පුබ්බෙ, විහත්තිලොපං කත්වා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. පල්ලඬ්ඝවරමාභුජෙති වරපල්ලඬ්ඝාභුජනෙ. නිමිත්තාති පදිස්සන්තිති නිමිත්තාති පදිස්සිංසුති අත්ථො. අතිතවචනෙ

වත්තබ්බෙ වත්තමානවචනං වුත්තං. කිඤ්චාපි වුත්තං, අතීතවසෙන අත්ථො ගහෙනබ්බො. තානි අප්ප පදිස්සරෙති පුබ්බෙපි නියතබොධිසත්තානං පල්ලභිකාභුජනෙ යානි නිමිත්තානි උප්පජ්ජිංසු, තානි නිමිත්තානි අප්ප පදිස්සරෙ. තස්මා ත්වං ධුවමෙව බුද්ධො භවිස්සසීති අත්ථො. න පන තානියෙව නිමිත්තානි උප්පජ්ජිංසු, තංසදිස්සත්තා “තානි අප්ප පදිස්සරෙ”ති වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

සීතන්ති සීතත්තං. බාපගතන්ති ගතං විගතං. තානීති සීතවිගමනඋණ්හුපසමනානීති අත්ථො. නිස්සද්දානි අසද්දා අනිග්ගොසා. නිරාකුලානි අනාකුලා, අයමෙව වා පායො. න සන්දන්තීති න වහන්ති නප්පවත්තන්ති. සවන්තියොති නදියො. තානීති අවායනඅසන්දනානි. උලජානි පච්චිතලපබ්බතරුක්ඛෙසු ජාතානි. දකජානි ඔදකානි පුප්ඵානි. පුප්ඵන්තීති පුබ්බෙ බොධිසත්තානං පුප්ඵිංසු, අතීතත්ථෙව වත්තමානවචනං හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. තෙපජ්ජ පුප්ඵිකානීති තානි පුප්ඵානි අප්ප පුප්ඵිකානීති අත්ථො.

ඵලභාරාති ඵලධරා. තෙපජ්ජාති තෙපි අප්ප, පුල්ලිභිගවසෙන “තෙපි”ති වුත්තං, “ලතා වා රුක්ඛා වා”ති වුත්තත්තා. ඵලිතාති සඤ්ජාතඵලා. ආකාසට්ඨා ව භූමට්ඨා වාති ආකාසගතා ව භූමිගතා ව රතනානීති මුත්තාදීති රතනානි. ජොතන්තීති ඔභාසන්ති. මානුස්සකාති මනුස්සානං සන්තකා මානුස්සකා. දිබ්බාති දෙවානං සන්තකා දිබ්බා. කුරියාති ආතතං විතතං ආතතවිතතං සුසිරං සනන්ති පඤ්ච කුරියානි. තත්ථ ආතතං නාම වම්මපරියොනද්ධෙසු හෙරිආදිසු ඵකතලකුරියං. විතතං නාම උභයතලං. ආතතවිතතං නාම සබ්බතො පරියොනද්ධං මහතිවල්ලකිආදිකං. සුසිරං නාම වංසාදිකං. සනං නාම සම්මතාලාදිකං. වජ්ජන්තීති හෙට්ඨා වුත්තනයෙන වජ්ජිංසු, අතීතත්ථෙව වත්තමානවචනං වෙදිතබ්බං. එස නයො උපරි ඊදිසෙසු වචනෙසුපි. අභිරවන්තීති තත්ත තත්ත කුසලෙහි සුමුඤ්චිතා සුප්පතාලිතා සුවාදිතා විය අභිරවන්ති, අභිනදන්තීති අත්ථො.

විචිත්තපුප්ඵාති විචිත්තානි නානාගන්ධවණ්ණානි පුප්ඵානි. අභිවස්සන්තීති අභිවස්සිංසු, නිපතිංසුති අත්ථො. තෙපිති තානිපි විචිත්තපුප්ඵානි අභිවස්සන්තානි පදිස්සන්ති, දෙවබ්බුග්ගණෙහි ඔකිරියමානානීති අධිප්පායො. ආභුජනීති ඔසක්කති. තෙපජ්ජුහොති තෙපි අප්ප උහො මහාසමුද්දදසසහස්සියො. අභිරවන්තීති අභිනදන්ති. නිරයෙති නිරයෙසු. දසසහස්සාති අනෙකදසසහස්සා. නිබ්බන්තීති සම්මන්ති, සන්තිං උපෙන්තීති අත්ථො. තාරකාති නක්ඛත්තානි . තෙපි අප්ප පදිස්සන්තීති තෙපි සූරියස්ස විමලභාවා තාරකා අප්ප දිවා දිස්සන්ති.

අනොවට්ඨෙතාති අනොවට්ඨෙ, භූමිමත්ථෙව කරණවචනං. අථ වා අනොවට්ඨෙති අනභිවට්ඨෙපි. නානි නිපාතමත්තං “සුත්වා න දුතවචන”න්තිආදිසු විය. තම්පජ්ජුබ්බිජ්ජතෙති තම්පි උදකං අප්ප උබ්බිජ්ජති, උබ්බිජ්ජිත්වා උට්ඨහතිති අත්ථො. මහියාති පථවියා, නිස්සක්කවචනං. තාරාගණාති ගහනක්ඛත්තාදයො සබ්බෙ තාරගණා. නක්ඛත්තාති නක්ඛත්තතාරකා ව. ගගනමණ්ඩලෙති සකලගගනමණ්ඩලං විරොවන්තීති අත්ථො. බිලාසයාති බිලාසයා අභිනකුලකුම්භීලගොධාදයො. දරිසයාති කුරාසයා. අයමෙව වා පායො. නික්ඛමන්තීති නික්ඛමිංසු. සකාසයාති අත්තනො අත්තනො ආසයතො. “තදාසයා”තිපි පායො. තස්ස තදා තස්මිං කාලෙ, ආසයතො, බිලතොති අත්ථො. ඡුද්ධාති සුඡුද්ධා සුචුද්ධාරිතා, නික්ඛත්තාති අත්ථො.

අරතීති උක්කණ්ඨා. සන්තුට්ඨාති පරමෙන සන්තුට්ඨෙත සන්තුට්ඨා. විනස්සනීති විගච්ඡති. රාගොති කාමරාගො. තදා තත්ත භොතීති ඔරමත්තකො භොති, ඉමිනා පරිසුට්ඨානාභාවං දිපෙති. විහතාති විනට්ඨා. තදාති පුබ්බෙ, බොධිසත්තානං පල්ලභිකාභුජනෙති අත්ථො. න භවතීති න භොති. අප්පපෙතන්ති අප්ප තව පල්ලභිකාභුජනෙපි එතං භයං න භොතෙවාති අත්ථො. තෙන ලිඛගෙන ජානාමාති තෙන කාරණෙන සබ්බෙව මයං ජානාම, යං ත්වං බුද්ධො භවිස්සසීති අත්ථො.

අනුද්ධංසනීති න උග්ගච්ඡති. අනිට්ඨගන්ධොති දුග්ගන්ධො. පක්කමතීති පක්කම් විගච්ඡි. පවායනීති පවායි. සොපජ්ජාති සොපි දිබ්බගන්ධො අප්ප. පදිස්සන්තීති පදිස්සිංසු. තෙපජ්ජාති තෙපි සබ්බෙ දෙවා අප්ප. යාවතාති පරිච්ඡෙදනත්ථෙව නිපාතො, යත්තකාති අත්ථො. කුට්ටාති පාකාරා. න භොන්තාවරණාති ආවරණකරා න අහෙසුං. තදාති පුබ්බෙ. ආකාසභූතාති තෙ කුට්ටකවාට්පබ්බතා ආවරණං තිරොකරණං කාතුං අසක්කොන්තා, අප්ථාකාසභූතාති අත්ථො. වුතීති මරණං. උපපත්තීති පටිසන්ධිග්ගණං. ඛණෙති පුබ්බෙ බොධිසත්තානං පල්ලභිකාභුජනක්ඛණෙ. න විජ්ජනීති නාභොසි. තානිපජ්ජාති තානිපි අප්ප වචනභවනානීති අත්ථො. මා නිවත්තීති මා පටික්කම්. අභික්කමාති පරක්කම. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙවාති.

තතො සුමෙධපණ්ඩිතො දීපභිකරස්ස දසබලස්ස ව දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානඤ්ච වචනං සුත්වා හියොයාසොමත්තය සඤ්ජාතුස්සාහො හුත්වා චින්තෙසි – “බුද්ධා නාම අමොසවචනා, නත්ථි බුද්ධානං කථාය අඤ්ඤථත්තං. යථා හි ආකාසෙ ඛිත්තස්ස ලෙඩ්ඛස්ස පනනං ධූවං, ජාතස්ස මරණං, අරුණෙ උග්ගතෙ සූරියස්ස අබ්භුග්ගමනං, ආසයා නික්ඛත්තස්ස සීහස්ස සීහනාදනදනං, ගරුඛභාය ඉන්ථියා භාරමොරොපනං ධූවං අවස්සමිභාවී, එවමෙව බුද්ධානං වචනං නාම ධූවං අමොසං, අද්ධා අහං බුද්ධො භවිස්සාමිති. තෙන වුත්තං –

109. “අද්වේෂ්ඤාවචනා බුද්ධා, අමොඝවචනා ජිනා;
චිතථං නත්ථි බුද්ධානං, ධූවං බුද්ධො භවාමහං.
110. “යථා ඛිත්තං නභෙ ලෙඩ්ඬු, ධූවං පතති භූමියං;
තථෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං;
චිතථං නත්ථි බුද්ධානං, ධූවං බුද්ධො භවාමහං.
111. “යථාපි සබ්බසත්තානං, මරණං ධූවසස්සනං;
තථෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං;
චිතථං නත්ථි බුද්ධානං, ධූවං බුද්ධො භවාමහං.
112. “යථා රත්තික්ඛයෙ පත්තෙ, සුරියුග්ගමනං ධූවං;
තථෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං;
චිතථං නත්ථි බුද්ධානං, ධූවං බුද්ධො භවාමහං.
113. “යථා නික්ඛන්තසයනස්ස, සීහස්ස නදනං ධූවං;
තථෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං;
චිතථං නත්ථි බුද්ධානං, ධූවං බුද්ධො භවාමහං.
114. “යථා ආපන්නසත්තානං, භාරමාරොපනං ධූවං;
තථෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං;
චිතථං නත්ථි බුද්ධානං, ධූවං බුද්ධො භවාමහං”න්ති.

තත්ථ බුද්ධස්ස වචනං සුත්ථා, දසසහස්සි න චූභයන්ති දීපඤ්ඤාසම්මාසම්බුද්ධස්ස ව
දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානඤ්ච වචනං සුත්ථා. උභයන්ති උභයෙසං, සාමීඅත්ථෙ පච්චත්තවචනං, උභයවචනං වා.
එවං චිත්තෙසහන්ති එවං චිත්තෙසිං අහං.

අද්වේෂ්ඤාවචනානි ද්වේධා අප්පවත්තවචනා, එකංසවචනානි අත්ථො. “අවිජ්ජද්වචනා”තිපි පාඨො, තස්ස
නිද්දොසවචනානි අත්ථො. අමොඝවචනානි අචිතථවචනා. චිතථන්ති චිතථවචනං නත්ථිති අත්ථො. ධූවං බුද්ධො
භවාමහන්ති අහං එකංසෙනෙව බුද්ධො භවිස්සාමීති නියතවසෙන අවස්සම්භාවිවසෙන ව චත්තමානවචනං කතන්ති
වෙදිතබ්බං.

සුරියුග්ගමනන්ති සුරියස්ස උදයනං, අයමෙව වා පාඨො. ධූවසස්සනන්ති එකංසභාවි වෙව සස්සතඤ්ච.
නික්ඛන්තසයනස්සාති සයනතො නික්ඛන්තස්ස. ආපන්නසත්තානන්ති ගරුගබ්භානං, ගබ්භිනීනන්ති අත්ථො.
භාරමාරොපනන්ති භාරමාරොපනං, ගබ්භස්ස ඔරොපනන්ති අත්ථො. මංකාරො පදසන්ධිකරො. සෙසමෙත්ථාපි
උත්තානමෙවාති.

“ස්වාහං අද්ධා බුද්ධො භවිස්සාමී”ති එවං කතසන්නිට්ඨානො බුද්ධකාරකෙ ධම්මෙ උපධාරෙතුං – “කහං නු ඛො
බුද්ධකාරකා ධම්මා”ති, උද්ධං අධො දිසාසු විදිසාසුති අනුක්කමෙන සකලං ධම්මධාතුං විචින්නො පුබ්බෙ
පොරාණකෙහි ඛොධිසත්තෙහි ආසෙවිතනිසෙවිතං පඨමං දානපාරමීං දිස්වා එවං අත්තානං ඔවදි – “සුමෙධපණ්ඩිත,
ත්ථං ඉතො පට්ඨාය පඨමං දානපාරමීං පුරෙය්‍යාසි. යථා හි නිකුජ්ජිතො උදකකුම්භො නිස්සෙසං කත්වා උදකං
වමනියෙව න පච්චාහරති, එවමෙව ධනං වා යසං වා පුත්තදාරං වා අභිගපච්චිඨගං වා අනොලොකෙත්වා සබ්බත්ථ
යාවකානං සබ්බං ඉච්ඡතිච්ඡිතං නිස්සෙසං කත්වා දදමානො ඛොධිමුලෙ නිසිදිත්වා බුද්ධො භවිස්සාමී”ති පඨමං
දානපාරමීං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

115. “හන්ද බුද්ධකරෙ ධම්මෙ, විචිනාමි ඉතො විතො;
උද්ධං අධො දස දිසා, යාවතා ධම්මධාතුයා.
116. “විචින්නො තදා දක්ඛිං, පඨමං දානපාරමීං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, අනුච්ඡිණං මහාපථං.
117. “ඉමං ත්ථං පඨමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
දානපාරමීතං ගච්ඡ, යදි ඛොධිං පත්තුම්ච්ඡසි.
118. “යථාපි කුම්භො සම්පුණ්ණො, යස්ස කස්සචි අධො කතො;
වමනෙවුදකං නිස්සෙසං, න තත්ථ පරිරක්ඛති.
119. “තථෙව යාවකෙ දිස්වා, හීනමුක්කට්ඨමජ්ඣිමෙ;
දදාහි දානං නිස්සෙසං, කුම්භො විය අධො කතො”ති.

තත්ථ හන්දාති වචස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. බුද්ධකරෙ ධම්මෙති බුද්ධත්තකරෙ ධම්මෙ. බුද්ධත්තකරා නාම ධම්මා
දානපාරමිතාදයො දස ධම්මා. විචිනාමිති විචිනිස්සාමි, විමංසිස්සාමි උපපරික්ඛිස්සාමිති අත්ථො. ඉතො විතොති ඉතො

ඉතො, අයමෙව වා පායො. තත්ථ තත්ථ විචිනාමිති අත්ථො. උද්ධන්ති දෙවලොකෙ. අධොති මනුස්සලොකෙ. දස දිසාති දසසු දිසාසු; කත්ථ නු බො තෙ බුද්ධකාරකධම්මා උද්ධං අධො තිරියං දිසාසු විදිසාසුති අධිප්පායො. යාවතා ධම්මධාතුයාති එත්ථ යාවතාති පරිච්ඡේදවචනං. ධම්මධාතුයාති සභාවධම්මස්ස, පවත්තනීති වචනසෙසො දට්ඨබ්බො. කිං වුත්තං හොති? යාවතිකා සභාවධම්මානං කාමරූපාරූපධම්මානං පවත්ති, තාවතිකං විචිතිස්සාමිති වුත්තං හොති.

විචිතන්තොති විමංසන්තො උපපරික්ඛන්තො. පුබ්බකෙහිති පොරාණෙහි බොධිසත්තෙහි. අනුවිණ්ණන්ති අප්ඤ්ඤාචණ්ණං ආසෙවිතං. සමාදියාති සමාදියනං කරොහි, අප්ප පටියාය අයං පයමං දානපාරමී පුරෙතබ්බා මයාති එවං සමාදියාති අත්ථො. දානපාරමිතං ගච්ඡාති දානපාරමීං ගච්ඡ, පුරයාති අත්ථො. යදි බොධිං පත්තුමිච්ඡසිති බොධිමුලමුපගන්ත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං පත්තුං ඉච්ඡසි වෙ. යස්ස කස්සචීති උදකස්ස වා බීරස්ස වා යස්ස කස්සචි සම්පුණ්ණො. සම්පුණ්ණසද්දයොගෙ සති සාමිච්චනං ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු, කරණත්ථෙ වා සාමිච්චනං, යෙන කෙනචීති අත්ථො. අධො කතොති හෙට්ඨාමුඛිකතො. න තත්ථ පරිරක්ඛතීති තස්මිං වමනෙ න පරිරක්ඛති, නිස්සෙසං උදකං වමනෙවාති අත්ථො. භීනමුක්කට්ඨමජ්ඣිමෙති භීනමජ්ඣිමපණ්ණෙ. ම-කාරො පදසන්ධිකරො. කුම්භො විය අධො කතොති හෙට්ඨාමුඛිකතො විය කුම්භො. යාවකෙ උපගතෙ දිස්වා – “ත්වං, සුමෙධ, අත්තනො අනවසෙසෙත්වා සබ්බධනපරිච්චාගෙන දානපාරමීං, අභිගපරිච්චාගෙන උපපාරමීං, ජීවිතපරිච්චාගෙන පරමත්ථපාරමිඤ්ච පුරෙහි”ති එවං අත්තනාව අත්තනාං ඔවදි.

අට්ඨස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකෙහි ධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිමිපි උපධාරයතො දුතියං සීලපාරමීං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය සීලපාරමීං පුරෙය්‍යාසි. යථා වමරි මිගො නාම ජීවිතමිපි අනොලොකෙත්වා අත්තනො වාලමෙව රක්ඛති, එවං ත්වමිපි ඉතො පටියාය ජීවිතමිපි අනොලොකෙත්වා සීලමෙව රක්ඛන්තො බුද්ධො භවිස්සසි”ති දුතියං සීලපාරමීං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

120. “න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිතිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

121. “විචිතන්තො තදා දක්ඛිං, දුතියං සීලපාරමීං;
පුබ්බකෙහි මහෙසිහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

122. “ඉමං ත්වං දුතියං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
සීලපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුමිච්ඡසි.

123. “යථාපි වමරි වාලං, කිස්මිඤ්චි පටිලග්ගිතං;
උපෙති මරණං තත්ථ, න විකොපෙති වාලධිං.

124. “තථෙව ත්වං වතුසු භුමිසු, සීලානි පරිපුරය;
පරිරක්ඛ සබ්බදා සීලං, වමරි විය වාලධි”න්ති.

තත්ථ න හෙනෙති න හි එතෙයෙව. බොධිපාවනාති මග්ගපරිපාවනා සබ්බඤ්ඤාකඤ්ඤාණපරිපාවනා වා. දුතියං සීලපාරමීන්ති සීලං නාම සබ්බෙසං කුසලධම්මානං පතිට්ඨා, සීලෙ පතිට්ඨිතො කුසලධම්මෙහි න පරිභායති, සබ්බෙපි ලොකියලොකුත්තරගුණෙ පටිලහති. තස්මා සීලපාරමී පුරෙතබ්බාති දුතියං සීලපාරමීං අද්දක්ඛන්ති අත්ථො.

ආසෙවිතනිසෙවිතන්ති භාවිතඤ්චෙව බහුලිකතඤ්ච. වමරිති වමරි මිගො. කිස්මිඤ්චිති යත්ථ කත්ථවි රුක්ඛලතාකණ්ටකාදියු අඤ්ඤතරස්මිං. පටිලග්ගිතන්ති පටිච්චලග්ගිතං. තත්ථාති යත්ථ විලග්ගිතං, තත්ථෙව යත්ථා මරණං උපගච්ඡති. න විකොපෙතීති න ඡින්දති. වාලධින්ති වාලං ඡින්දිත්වා න ගච්ඡති, තත්ථෙව මරණං උපෙතීති අත්ථො.

වතුසු භුමිසු සීලානීති වතුසු යානෙසු විහත්තසීලානි, පාතිමොක්ඛසංවරඉන්ද්‍රියසංවරආජීවපාරිසුද්ධිපච්චයසන්නිස්සිතවසෙනාති අත්ථො. භුමිවසෙන පන ද්විසුයෙව භුමිසු පරියාපන්නං තමිපි වතුසීලමෙවාති. පරිපුරයාති බණ්ඩජිද්දසබ්බලාදිඅභාවෙන පරිපුරය. සබ්බදාති සබ්බකාලං. වමරි වියාති වමරි මිගො විය. සෙසමෙත්ථාපි උත්තානත්ථමෙවාති.

අට්ඨස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකෙහි ධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිමිපි උපධාරයතො තතියං නෙක්ඛම්මපාරමීං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය නෙක්ඛම්මපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසි. යථාපි සුවීරං බන්ධනාගාරෙ වසමානො පුරිසො න තත්ථ සිනෙහං කරොති, අට්ඨ බො උක්කණ්ඨිතො අවසිතුකාමො හොති, එවමෙව ත්වමිපි සබ්බභවෙ බන්ධනාගාරසදිසෙ කත්වා පස්ස, සබ්බභවෙහි උක්කණ්ඨිතො මුච්චිතුකාමො හුත්වා නෙක්ඛම්මාහිමුබොව හොති, එවං බුද්ධො භවිස්සසි”ති තතියං නෙක්ඛම්මපාරමීං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

125. “න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිතිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

126. “විවිනන්තො තදා දක්ඛිං, තතියං නෙක්ඛම්මපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

127. “ඉමං ත්වං තතියං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
නෙක්ඛම්මපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුම්ච්ඡසි.

128. “යථා අන්ද්‍රසරෙ පුරිසො, චිරවුට්ඨො දුබ්චිතො;
න තත්ථ රාගං ජනෙති, මුත්තිංයෙව ගවෙසති.

129. “තථෙව ත්වං සබ්බභවෙ, පස්ස අන්ද්‍රසරෙ විය;
නෙක්ඛම්මාභිමුඛො හොති, භවතො පරිමුත්තියා”ති.

තත්ථ අන්ද්‍රසරෙති බන්ධනාගාරෙ. චිරවුට්ඨොති චිරකාලං වුට්ඨො. දුබ්චිතොති දුක්ඛපිළිතො. න තත්ථ රාගං ජනෙති තත්ථ අන්ද්‍රසරෙ රාගං සිනෙහං න ජනෙති න උප්පාදෙති. “ඉමං අන්ද්‍රසරං මුඤ්චිත්වා නාහං අඤ්ඤත්ථ ගම්ස්සාමි”ති එවං තත්ථ රාගං න ජනෙති, කින්තු මුත්තිංයෙව මොක්ඛමෙව ගවෙසතිති අධිප්පායො. නෙක්ඛම්මාභිමුඛොති නික්ඛන්තාභිමුඛො හොති. භවතොති සබ්බභවෙහි. පරිමුත්තියාති පරිමොචනත්ථාය. නෙක්ඛම්මාභිමුඛො හුත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසි”තිපි පායො. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

අථස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිමිපි උපධාරයතො චතුත්ථං පඤ්ඤාපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය පඤ්ඤාපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසි. භීනමජ්ඣමුක්කට්ඨෙසු කඤ්චි අවජ්ජෙත්වා සබ්බෙපි පණ්ඩිතෙ උපසඬකම්මත්වා පඤ්භං පුච්ඡෙය්‍යාසි. යථාපි පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු භීනාදිභෙදෙසු කුලෙසු කිඤ්චි කුලං අවිච්ඡෙත්වා පටිපාටියා පිණ්ඩාය වරන්තො බිජ්ජං යාපනමත්තං ලභති, එවමෙව ත්වමිපි සබ්බෙ පණ්ඩිතෙ උපසඬකම්මත්වා පුච්ඡන්තො බුද්ධො භවිස්සසි”ති චතුත්ථං පඤ්ඤාපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

130. “න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

131. “විවිනන්තො තදා දක්ඛිං, චතුත්ථං පඤ්ඤාපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

132. “ඉමං ත්වං චතුත්ථං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
පඤ්ඤාපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුම්ච්ඡසි.

133. “යථා හි භික්ඛු භික්ඛන්තො, භීනමුක්කට්ඨමජ්ඣමෙ;
කුලානි න විච්ඡෙත්තො, එවං ලභති යාපනං.

134. “තථෙව ත්වං සබ්බකාලං, පරිපුච්ඡං බුධං ජනං;
පඤ්ඤාය පාරමිං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසි”ති.

තත්ථ භික්ඛන්තොති පිණ්ඩාය වරන්තො. භීනමුක්කට්ඨමජ්ඣමෙති භීනමුක්කට්ඨමජ්ඣමානි කුලානිති අත්ථො. ලිඬිගච්ඡරියාසො කතො. න විච්ඡෙත්තොති න පරිහරන්තො, සරපටිපාටිං මුඤ්චිත්වා වරන්තො විච්ඡෙති නාම, එවමකත්වාති අත්ථො. යාපනන්ති යාපනමත්තං පාණ්ඩාරණං ආහාරං ලභතිති අත්ථො. පරිපුච්ඡන්ති – “කිං, භන්තෙ, කුසලං, කිං අකුසලං; කිං සාවජ්ජං, කිං අනවජ්ජ”න්තිආදිනා (දී. නි. 3.84, 216) නයෙන තත්ථ තත්ථ අභිඤ්ඤානෙ පණ්ඩිතෙ ජනෙ උපසඬකම්මත්වා පරිපුච්ඡන්තොති අත්ථො. බුධං ජනන්ති පණ්ඩිතං ජනං. “බුධෙ ජනෙ”තිපි පායො. පඤ්ඤාය පාරමින්ති පඤ්ඤාය පාරං. “පඤ්ඤාපාරමිතං ගන්ත්වා”තිපි පායො. සෙසමෙත්ථාපි උත්තානමෙවාති.

අථස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිමිපි උපධාරයතො පඤ්චමං වීරියපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය වීරියපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසි. යථාපි සීහො මීගරාජා සබ්බඉරියාපටෙසු දළ්භවීරියො හොති, එවං ත්වමිපි සබ්බභවෙසු සබ්බඉරියාපටෙසු දළ්භවීරියො අනොලීනවීරියො සමානො බුද්ධො භවිස්සසි”ති පඤ්චමං වීරියපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

135. “න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

136. “විවිනන්තො තදා දක්ඛිං, පඤ්චමං වීරියපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

137. “ඉමං ත්වං පඤ්චමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
වීරියපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුම්ච්ඡසි.

138. “යථාපි සීහො මීගරාජා, නිසජ්ජට්ඨානවඩ්ඤමෙ;
අලීනවීරියො හොති, පථගහිතමනො සදා.

139. “තපෙව ත්වං සබ්බභවෙ, පග්ගණ්ඨ චිරියං දළ්භං;
චිරියපාරමිතං ගන්තවා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී”ති.

තත්ථ අලීනචිරියොති අනොලීනචිරියො. සබ්බභවෙති ජාතජාතභවෙ, සබ්බෙසු භවෙසුති අත්ථො. ආරද්ධචිරියො
භුත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසීතිපි පායො. සෙසමෙත්ථාපි උත්තානමෙවාති.

අපස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිමිපි උපධාරයතො ඡට්ඨමං බන්තිපාරමිං.
දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය බන්තිපාරමිං පරිපූරෙය්‍යාසි, සම්මානනෙපි අවමානනෙපි
බමොව භවෙය්‍යාසි. යථා හි පට්ඨියං නාම සුචිම්පි පක්ඛිපන්ති අසුචිම්පි, න ච තෙන පට්ඨි සිනෙහං වා පටිසං වා
කරොති, බමති සහති අධිවාසෙතියෙව, එවමෙව ත්වම්පි සබ්බෙසං සම්මානනාවමානනෙසු බමො සමානො බුද්ධො
භවිස්සසී”ති ඡට්ඨමං බන්තිපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

140. “න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවතා.

141. “විචිනන්තො තදා දක්ඛං, ඡට්ඨමං බන්තිපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

142. “ඉමං ත්වං ඡට්ඨමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තත්ථ අද්වෙජ්ඣාමානසො, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී.

143. “යථාපි පට්ඨි නාම, සුචිම්පි අසුචිම්පි ව;
සබ්බං සහති නික්ඛෙපං, න කරොති පටිසං තයා.

144. “තපෙව ත්වම්පි සබ්බෙසං, සම්මානාවමානක්ඛමො;
බන්තිපාරමිතං ගන්තවා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී”ති.

තත්ථ තත්ථාති තස්සං බන්තිපාරමියං. අද්වෙජ්ඣාමානසොති එකංසමානසො. සුචිම්පිති
වන්දනකුඩිකුමගන්ධමාලාදිසුචිම්පි. අසුචිම්පිති අභිකුක්කුරමනුස්සකුණපගුල්මුත්තලෙසිඨිසාණිකාදිඅසුචිම්පි. සහතිති
බමති, අධිවාසෙති. නික්ඛෙපන්ති නික්ඛිත්තං. පටිසන්ති කොධං. තයාති තාය වුත්තියා, තාය නික්ඛිත්තතාය වා.
“පටිසං දය”න්තිපි පායො, තස්ස තෙන නික්ඛෙපෙන පටිසානුරොධං න කරොතිති අත්ථො. සම්මානාවමානක්ඛමොති
සබ්බෙසං සම්මානනාවමානනසහො ත්වම්පි භවාති අත්ථො. “තපෙව ත්වම්පි සබ්බභවෙ,
සම්මානනාවමානක්ඛමො”තිපි පදන්ති. “බන්තියා පාරමිං ගන්තවා”තිපි පායො, තස්සා බන්තියා පාරමිපූරණවසෙන
ගන්තවාති අත්ථො. සෙසමෙත්ථාපි උත්තානමෙවාති. ඉතො පරං එත්තකම්පි අවත්වා යත්ථ යත්ථ විසෙසො අත්ථී, තං
තමෙව වත්වා පායන්තරං දස්සෙත්වා ගමිස්සාමාති.

අපස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිමිපි උපධාරයතො සත්තමං සච්චපාරමිං.
දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය සච්චපාරමිම්පි පූරෙය්‍යාසි, අසනියා මත්ථකෙ පතමානායපි
ධනාදිනං අත්ථාය ඡන්දාදිනං වසෙන සම්පජානමුසාවාදං නාම මා භාසි. යථාපි ඔසධිතාරකා නාම සබ්බඋතුසු අත්තනො
ගමනවිටී ව්ඡන්තිවා අඤ්ඤාය විටීයා න ගච්ඡති, සකවිටීයාව ගච්ඡති, එවමෙව ත්වම්පි සච්චං පභාය මුසාවාදං නාම
අවදන්තොයෙව බුද්ධො භවිස්සසී”ති සත්තමං සච්චපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

145. “න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවතා.

146. “විචිනන්තො තදා දක්ඛං, සත්තමං සච්චපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

147. “ඉමං ත්වං සත්තමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තත්ථ අද්වෙජ්ඣාවචනො, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී.

148. “යථාපි ඔසධි නාම, තුලාභුතා සදෙවකෙ;
සමයෙ උතුචස්සෙ වා, න වොක්කමති විටීතො.

149. “තපෙව ත්වම්පි සච්චෙසු, මා වොක්කම හි විටීතො;
සච්චපාරමිතං ගන්තවා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී”ති.

තත්ථ තත්ථාති සච්චපාරමියං. අද්වෙජ්ඣාවචනොති අචිතථවචනො. ඔසධි නාමාති ඔසධිතාරකා, ඔසධගහණ
ඔසධිතාරකං උදිතං දිස්වා ඔසධං ගණ්ඨන්ති. තස්මා “ඔසධිතාරකා”ති වුච්චති. තුලාභුතාති පමාණභුතා. සදෙවකෙති
සදෙවකස්ස ලොකස්ස. සමයෙති වස්සසමයෙ. උතුචස්සෙති හෙමන්තගිම්හෙසු. “සමයෙ උතුචට්ටෙ”තිපි පායො.
තස්ස සමයෙති ගිම්හෙ. උතුචට්ටෙති හෙමන්තෙ ව වස්සානෙ වාති අත්ථො. න වොක්කමති විටීතොති තං තං උතුම්හි
අත්තනො ගමනවිටීතො න වොක්කමති න විගච්ඡති, ඡ මාසෙ පච්ඡිමං දිසං ගච්ඡති, ඡ මාසෙ පුබ්බං දිසං ගච්ඡති. අථ

වා ඔසයි නාමානි සිඬගිවෙරපිප්පිලිමරිවාදිකං ඔසධං. න වොක්කමනිති යං යං ඵලදානසමත්ථං ඔසධං, තං තං ඵලදානං ඔක්කම්ම අත්තනො ඵලං අදත්වා න නිවත්තති. චීටිකොති ගමනචීටිකො, පිත්තහරො පිත්තං හරතෙව, වාතහරො වාතං හරතෙව, සෙම්භහරො සෙම්භං හරතෙවාති අත්ථො. සෙසමෙත්ථාපි උත්තානමෙවාති.

අපස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිමිපි උපධාරයනො අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය අධිට්ඨානපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසි, යං අධිට්ඨාසි, තස්මිං අධිට්ඨානෙ නිච්චලො භවෙය්‍යාසි, යථා පබ්බතො නාම සබ්බදිසාසු වාතෙ පහරන්තෙපි න කම්පති න චලති, අත්තනො යානෙයෙව තිට්ඨති, එවමෙව ත්වමිපි අත්තනො අධිට්ඨානෙ නිච්චලො හොන්තොව බුද්ධො භවිස්සසි”ති අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසිති. තෙන වුත්තං –

- 150. “න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.
- 151. “විචිනන්තො තදා දක්ඛිං, අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.
- 152. “ඉමං ත්වං අට්ඨමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තත්ථ ත්වං අවලො හුත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ස්සසි.
- 153. “යථාපි පබ්බතො සෙලො, අවලො සුප්පතිට්ඨිතො;
න කම්පති භුසවාතෙහි, සකට්ඨානෙව තිට්ඨති.
- 154. “තත්ථෙව ත්වමිපි අධිට්ඨානෙ, සබ්බදා අවලො භව;
අධිට්ඨානපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ස්සසි”ති.

තත්ථ සෙලොති සිලාමයො. අවලොති නිච්චලො සුප්පතිට්ඨිතොති අවලත්තාව සුට්ඨු පතිට්ඨිතො. “යථාපි පබ්බතො අවලො, නිබ්බතො සුප්පතිට්ඨිතො”තිපි පාඨො. භුසවාතෙහිති බලවවාතෙහි. සකට්ඨානෙවාති අත්තනො යානෙයෙව, යථායීතට්ඨානෙයෙවාති අත්ථො. සෙසමෙත්ථාපි උත්තානමෙවාති.

අපස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිමිපි උපධාරයනො නවමං මෙත්තාපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය මෙත්තාපාරමිං පුරෙය්‍යාසි, හිතෙසුපි අභිතෙසුපි එකච්ඡිත්තොව භවෙය්‍යාසි. යථාපි උදකං නාම පාපජනස්සපි කල්‍යාණජනස්සපි සීතභාවං එකසදිසං කත්වා ඵරති, එවමෙව ත්වමිපි සබ්බසත්තෙසු මෙත්තචිත්තෙන එකච්ඡිත්තොව හුත්වා බුද්ධො භවිස්සසි”ති නවමං මෙත්තාපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසිති. තෙන වුත්තං –

- 155. “න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.
- 156. “විචිනන්තො තදා දක්ඛිං, නවමං මෙත්තාපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.
- 157. “ඉමං ත්වං නවමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
මෙත්තාය අසමො හොති, යදි බොධිං පත්තුමිච්ඡසි.
- 158. “යථාපි උදකං නාම, කල්‍යාණෙ පාපකෙ ජනෙ;
සමං ඵරති සීතෙන, පවාහෙති රජොමලං.
- 159. “තථෙව ත්වං හිතාහිතෙ, සමං මෙත්තාය භාවය;
මෙත්තාපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ස්සසි”ති.

තත්ථ අසමො හොතිති මෙත්තාභාවනාය අසදිසො හොති. තත්ථ “ත්වං සමසමො හොති”තිපි පාඨො, සො උත්තානත්ථොව. සමන්ති කුල්‍යං. ඵරතීති ඵුසති. පවාහෙතීති විසොධෙති. රජොති ආගන්තුකරජං. මලන්ති සරිරෙ උට්ඨිතං සෙදමලාදිං. “රජමල”න්තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. හිතාහිතෙති හිතෙ ව අභිතෙ ව, මිත්තෙ ව අමිත්තෙ වාති අත්ථො. මෙත්තාය භාවයාති මෙත්තං භාවය වඩ්ඪෙහි. සෙසමෙත්ථාපි උත්තානමෙවාති.

අපස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිමිපි උපධාරයනො දසමං උපෙක්ඛාපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය උපෙක්ඛාපාරමිං පරිපුරෙය්‍යාසි, සුබ්බෙපි දුක්ඛෙපි මජ්ඣන්තොව භවෙය්‍යාසි. යථාපි පථවි නාම සුචිමිපි අසුචිමිපි ව පක්ඛිපමානෙ මජ්ඣන්තොව හොති, එවමෙව ත්වමිපි සුබ්බක්ඛෙසු මජ්ඣන්තොව හොන්තො බුද්ධො භවිස්සසි”ති දසමං උපෙක්ඛාපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

- 160. “න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

161. “විවිනන්තො තදා දක්ඛිං, දසමං උපෙක්ඛාපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

162. “ඉමං ත්වං දසමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තුලාභුතො දළ්භො හුත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සයි.

163. “යථාපි පථවී නාම, නික්ඛිත්තං අසුචිං සුචිං;
උපෙක්ඛති උභොපෙතෙ, කොපානුනයවජ්ජිතා.

164. “තථෙව ත්වං සුබද්දක්ඛෙ, තුලාභුතො සදා භව;
උපෙක්ඛාපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සයි”ති.

තත්ථ තුලාභුතොති මජ්ඣන්තභාවෙ යිතො යථා තුලාය දණ්ඩො සමං තුලිතො සමං තිට්ඨති, න නමති න උත්තමති, එවමෙව ත්වම්පි සුබද්දක්ඛෙසු තුලාසදියො හුත්වා සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සයි. කොපානුනයවජ්ජිතාති පටිසානුරොධවජ්ජිතා. “දයාකොපට්ඨවජ්ජිතා”තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. සෙසං ඛන්තිපාරමියං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තතො සුමෙධපණ්ඩිතො ඉමෙ දස පාරමිධම්මෙ විවිනිත්වා තතො පරං චිත්තෙසි – “ඉමස්මිං ලොකෙ බොධිසත්තෙහි පරිපුරෙතබ්බා බොධිපාවනා බුද්ධත්තකරා ධම්මා එත්තකායෙව, න ඉතො භියො, ඉමා පන පාරමියො උද්ධං ආකාසෙපි තත්ථී, න හෙට්ඨා පථවියම්පි, න පුරත්ථිමාදියු දියාසුපි අත්ථී, මය්භංයෙව පන හදයමංසන්තරෙයෙව පතිට්ඨිතා”ති. එවං තාසං අත්තතො හදයෙ පතිට්ඨිතභාවං දිස්වා සබ්බාපි තා දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාය පුනස්පුනං සම්මසන්තො අනුලොමපටිලොමං සම්මසි, පරියන්තෙ ගහෙත්වා ආදිම්භි පාපෙසි, ආදිම්භි ගහෙත්වා පරියන්තෙ යපෙසි, මජ්ඣෙ ගහෙත්වා උභතො ඔසාපෙසි, උභතො කොට්ඨු ගහෙත්වා මජ්ඣෙ ඔසාපෙසි. බාහිරභණ්ඩපරිච්චාගො පාරමියො නාම, අභිගපරිච්චාගො උපපාරමියො නාම, ජීවිතපරිච්චාගො පරමත්ථපාරමියො නාමාති දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියොති සමත්තිංස පාරමියො යමකතෙලං විනිවට්ටෙන්තො විය සම්මසි. තස්ස දස පාරමියො සම්මසන්තස්ස ධම්මතෙජෙන චතුනුකාධිකද්වියොජනසතසහස්සභලා විපුලා අයං මහාපථවී භත්ථිතා අක්කන්තනළකලාපො විය උප්පිළියමානං උච්ඡ්‍රයන්තං විය ව මහාවිරවං විරවමානා සඬකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි. කුලාලවක්කං විය තෙලයන්තවක්කං විය ව පරිබ්භම්. තෙන චුත්තං –

165. “එත්තකායෙව තෙ ලොකෙ, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා;
තතුද්ධං තත්ථී අඤ්ඤත්‍ර, දළ්භං තත්ථ පතිට්ඨහ.

166. “ඉමෙ ධම්මෙ සම්මසතො, සභාවසරසලක්ඛණො;
ධම්මතෙජෙන වසුධා, දසසහස්සි පකම්පථ.

167. “වලතී රවතී පථවී, උච්ඡ්‍රයන්තංව පිළිතං;
තෙලයන්තෙ යථා වක්කං, එවං කම්පති මෙදනී”ති.

තත්ථ එත්තකායෙවාති නිද්දිට්ඨානං දසන්තං පාරමිතානං අනුනාධිකභාවස්ස දස්සන්තං චුත්තං. තතුද්ධන්ති තතො දසපාරමීහි උද්ධං තත්ථී. අඤ්ඤත්‍රාති අඤ්ඤං, ලක්ඛණං සද්දසන්තො ගහෙතබ්බං. තතො දසපාරමීතො අඤ්ඤො බුද්ධකාරකධම්මො තත්ථීති අත්ථො. තත්ථාති තාසු දසසු පාරමියු. පතිට්ඨහාති පතිට්ඨ, පරිපුරෙන්තො තිට්ඨාති අත්ථො.

ඉමෙ ධම්මෙති පාරමිධම්මෙ. සම්මසතොති උපපරික්ඛන්තස්ස, අනාදරත්ථෙ සාම්ච්චනං දට්ඨබ්බං. සභාවසරසලක්ඛණෙති සභාවසඬාතෙන සරසලක්ඛණෙන සම්මසන්තස්සාති අත්ථො. ධම්මතෙජෙනාති පාරමිපට්ඨවයඤාණතෙජෙන. වසුධාති වසුති රතනං චූච්චති, තං ධාරෙති ධියති වා එත්ථාති වසුධා . කා සා? මෙදනී. පකම්පථාති පකම්පිත්ථ. සුමෙධපණ්ඩිතෙ පන පාරමියො විවිනන්තෙ තස්ස ඤාණතෙජෙන දසසහස්සි පකම්පිත්ථාති අත්ථො.

වලතීති ඡප්පකාරා කම්පි. රවතීති නදති විකුජති. උච්ඡ්‍රයන්තංව පිළිතන්ති නිප්පිළිතං උච්ඡ්‍රයන්තං විය. “ගුලයන්තංව පිළිත”න්තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. තෙලයන්තෙති තෙලපිළනයන්තෙ. යථා වක්කන්ති වක්කිකානං මහාවක්කයන්තං විය. එවන්ති යථා තෙලපිළනවක්කයන්තං පරිබ්භමති කම්පති, එවං අයං මෙදනී කම්පතිති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙවාති.

එවං මහාපථවියා කම්පමානාය රම්මනගරවාසිනො මනුස්සා භගවන්තං පරිවිසයමානා සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා යුගන්ධරවාතබ්භාහතා මහාසාලා විය මුච්ඡිතා පපතිංසු. සථාදීති කුලාලභණ්ඩාති පවට්ටෙන්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරන්තාති චුණ්ණවිචුණ්ණාති අහෙසුං. මහාජනො භීතතසිතො සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා – “කිං නු බො භගවා ‘නාගාවට්ටො අයං, භූතයක්ඛදෙවතාසු අඤ්ඤතරාවට්ටො වා’ති න හි මයං එතං ජානාම. අපි ව බො සබ්බොපි අයං මහාජනො භයෙන උපද්දන්තො, කිං නු බො ඉමස්ස ලොකස්ස පාපකං භවිස්සති, උදාහු කල්‍යාණං, කථෙථ නො එතං කාරණ”න්ති පුච්ඡිංසු.

අප සත්ථා තෙසං කපං සුත්වා – “තුම්හෙ මා භාගින්ථ, මා බො වින්තයිත්ථ, නත්ථි වො ඉතොනිදානං භයං, යො සො මයා අප්ප සුමෙධපණ්ඩිතො ‘අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති’ති බ්‍යාකතො, සො ඉදානි පාරමියො සම්මසති, තස්ස සම්මසන්තස්ස ධම්මතෙජෙන සකලදසසහස්සී ලොකධාතු එකප්පභාරෙන කම්පති වෙව චිරවති වා”ති ආභ. තෙන වුත්තං –

168. “යාවතා පරිසා ආසි, බුද්ධස්ස පරිවෙසනෙ;
පවෙධමානා සා තත්ථ, මුච්ඡිතා සෙති භූමියං.
169. “සටානෙකසහස්සානි, කුම්භීනඤ්ච සතා බහු;
සඤ්චුණ්ණමථිතා තත්ථ, අඤ්ඤමඤ්ඤං පසට්ඨිතා.
170. “උබ්බිග්ගා තසිතා භීතා, භන්තා බ්‍යාථිතමානසා;
මහාජනා සමාගම්ම, දීපඬිකරමුපාගමුං.
171. “කිං භවිස්සති ලොකස්ස, කල්‍යාණමථ පාපකං;
සබ්බො උපද්දුතො ලොකො, තං විනොදෙහි වක්ඛුම.
172. “තෙසං තදා සඤ්ඤාපෙසි, දීපඬිකරො මහාමුනි;
විස්සත්ථා හොථ මා භාථ, ඉමස්මිං පට්ඨිකම්පනෙ.
173. “යමහං අප්ප බ්‍යාකාසිං, බුද්ධො ලොකෙ භවිස්සති;
එසො සම්මසති ධම්මං, පුබ්බකං ජිනසෙවිතං.
174. “තස්ස සම්මසතො ධම්මං, බුද්ධභූමිං අසෙසතො;
තෙනායං කම්පිතා පට්ඨි, දසසහස්සී සදෙවකෙ”ති.

තත්ථ යාවතානි යාවතිකා. ආසීති අහොසි. “යා තදා පරිසා ආසී”තිපි පාඨො, තස්ස යා තත්ථ පරිසා ධීතා ආසීති අත්ථො. පවෙධමානාති කම්පමානා. සාති සා පරිසා. තත්ථාති තස්මිං පරිවෙසනට්ඨානෙ. සෙතිති සයිත්ථ.

සටානි සටානං, සාම්ඥත්ථෙ පච්චත්තවචනං, සටානං නෙකසහස්සානීති අත්ථො. සඤ්චුණ්ණමථිතාති වුණ්ණා වෙව මථිතා ව, මථිතසඤ්චුණ්ණාති අත්ථො. අඤ්ඤමඤ්ඤං පසට්ඨිතාති අඤ්ඤමඤ්ඤං පහටා. උබ්බිග්ගාති උත්‍රාසහදයා. තසිතාති සඤ්ජාතතාසා. භීතාති භයභීතා. භන්තාති එන්ද්‍රිතමානසා, විබ්භන්තවිත්තාති අත්ථො. සබ්බානි පනෙතානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙවචනානි. සමාගම්මාති සමාගන්ත්වා. අයමෙව වා පාඨො.

උපද්දුතොති උපහතො. තං විනොදෙහීති තං උපද්දුතභයං විනොදෙහි, විනාසයාති අත්ථො. වක්ඛුමාති පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුම. තෙසං තදානි තෙ ජනෙ තදා, උපයොගත්ථෙ සාම්චවචනං. සඤ්ඤාපෙසීති ඤාපෙසි බොධෙසි. විසත්ථාති විස්සත්ථවිත්තා. මා භාථාති මා භායථ. යමහන්ති යං අහං සුමෙධපණ්ඩිතං. ධම්මන්ති පාරමිධම්මං. පුබ්බකන්ති පොරාණං. ජිනසෙවිතන්ති ජිනෙහි බොධිසත්තකාලෙ සෙවිතන්ති අත්ථො. බුද්ධභූමීන්ති පාරමිධම්මං. තෙනාති තෙන සම්මසනකාරණෙන. කම්පිතාති චලිතා. සදෙවකෙති සදෙවකෙ ලොකෙ.

තතො මහාජනො තථාගතස්ස වචනං සුත්වා හට්ඨතුට්ඨො මාලාගන්ධවිලෙපනාදීනි ආදාය රම්මනගරතො නික්ඛමිත්වා බොධිසත්තං උපසඬිකමිත්වා මාලාගන්ධාදීනි පූජෙත්වා වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා රම්මනගරමෙව පාවිසී. අප්ථ බො බොධිසත්තො දස පාරමියො සම්මසිත්වා චිරියං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාය නිසින්තාසනා වුට්ඨාසී. තෙන වුත්තං –

175. “බුද්ධස්ස වචනං සුත්වා, මනො නිබ්බාසි තාවදෙ;
සබ්බෙ මං උපසඬිකම්ම, පුනාපි මං අභිවන්දිසුං.
176. “සමාදිසිත්වා බුද්ධගුණං, දළ්භං කත්වාන මානසං;
දීපඬිකරං නමස්සිත්වා, ආසනා වුට්ඨහිං තදා”ති.

තත්ථ මනො නිබ්බාසීති මහාජනස්ස පට්ඨිකම්පනෙ උබ්බිග්ගහදයස්ස තත්ථ කාරණං සුත්වා මනො නිබ්බාසි, සන්තිං අගමාසීති අත්ථො. “ජනො නිබ්බාසී”තිපි පාඨො, සො උත්තානොයෙව. සමාදිසිත්වාති සම්මා ආදිසිත්වා, සමාදායාති අත්ථො. බුද්ධගුණන්ති පාරමියො. සෙසං උත්තානමෙව.

අප්ථ බො බොධිසත්තං දයිතසබ්බසත්තං ආසනා වුට්ඨහන්තං සකලදසසහස්සවක්කවාළදෙවතා සන්තිපතිත්වා දිබ්බෙහි මාලාගන්ධාදීනි පූජෙත්වා – “අයා සුමෙධතාපස, තයා අප්ප දීපඬිකරදසබලස්ස පාදමුලෙ මහති පත්ථනා පත්ථිතා, සා තෙ අනන්තරායෙන සම්ප්ප්ඤ්ඤා, මා තෙ තත්ථ භයං වා ජම්භිතත්තං වා අහොසි. සරිරෙ තෙ අප්පමන්තකොපි රොගො මා උප්පප්ප්ඤ්ඤා, බිප්පං පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පට්ඨිප්ඤ්ඤා. යථා පුප්පුපගඵලූපගා රුක්ඛා සමයෙ පුප්පන්ති වෙව ඵලන්ති ව, තථෙව ත්වම්පි තං සමයං අනතික්කමිත්වා බිප්පං සම්බොධිං පුප්පස්සු”තිආදීනි ථුතිමඬිගලානි පයිරුදාහංසු, එවං පයිරුදාහිත්වා බොධිසත්තං අභිවාදෙත්වා අත්තනො අත්තනො

දෙවට්ඨානමෙව අගමංසු. බොධිසත්තොපි දෙවතාහි අහිත්ථුතො – “අහං දස පාරමියො පුරත්වා කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොයායානං මත්ථකෙ බුද්ධො භවිස්සාමි”ති විරියං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාය ආකාසමබ්බුග්ගන්ත්වා ඉසිගණවත්තං හිමවත්තං අගමාසි. තෙන වුත්තං –

177. “දිබ්බං මානුසකං පුප්ඵං, දෙවා මානුසකා උභො;
සමොකිරන්ති පුප්ඵෙහි, වුට්ඨහන්තස්ස ආසනා.
178. “වෙදයන්ති ච තෙ සොත්ථිං, දෙවා මානුසකා උභො;
මහන්තං පත්ථිතං කුශ්භං, තං ලහස්සු යට්ඨිතං.
179. “සබ්බිකියො විචජ්ජන්තු, සොකො රොගො විනස්සතු;
මා තෙ භවන්ත්වන්තරායා, ථුස ඛිප්පං බොධිමුත්තමං.
180. “යථාපි සමයෙ පත්තෙ, පුප්ඵන්ති පුප්ඵිනො දුමා;
තථෙව ත්වං මහාවිර, බුද්ධඤ්ඤාණෙහි පුප්ඵසු.
181. “යථා යෙ කෙච්ඡි සම්බුද්ධා, පුරුසු දසපාරමී;
තථෙව ත්වං මහාවිර, පුරුස දසපාරමී.
182. “යථා යෙ කෙච්ඡි සම්බුද්ධා, බොධිමණ්ඩමිහි බුජ්ඣරො;
තථෙව ත්වං මහාවිර, බුජ්ඣස්සු ජිනබොධියං.
183. “යථා යෙ කෙච්ඡි සම්බුද්ධා, ධම්මවක්කං පවත්තයුං;
තථෙව ත්වං මහාවිර, ධම්මවක්කං පවත්තය.
184. “පුණ්ණමායෙ යථා චන්දො, පරිසුද්ධො විරොචති;
තථෙව ත්වං පුණ්ණමනො, විරොච දසසහස්සියං.
185. “රාහුමුත්තො යථා සුරියො, තාපෙන අතිරොචති;
තථෙව ලොකා මුච්චිත්වා, විරොච සිරියා කුචං.
186. “යථා යා කාචි නදියො, ඔසරන්ති මහොදධිං;
එවං සදෙවකා ලොකා, ඔසරන්තු තවන්තිකෙ.
187. “තෙහි ථුතප්පසත්ථො සො, දස ධම්මෙ සමාදිය;
තෙ ධම්මෙ පරිපුරන්තො, පවනං පාවිසී තදා”ති.

තත්ථ දිබ්බන්ති මන්දාරවපාරිච්ඡත්තකසන්තානකුසෙසයාදිකං දිබ්බකුසුමං දෙවා මානුසකා ච මානුසපුප්ඵං ගහෙන්වාති අත්ථො. සමොකිරන්ති මමොපරි සමොකිරිංසුති අත්ථො. වුට්ඨහන්තස්සාති වුට්ඨහතො. වෙදයන්ති නිවෙදයිංසු සඤ්ඤාපෙසුං. සොත්ථින්ති සොත්ථිභාවං. ඉදානි වෙදයිතාකාරදස්සනත්ථං “මහන්තං පත්ථිතං කුශ්භ”න්තිආදි වුත්තං. තයා පන, සුමෙධපණ්ඩිත, මහන්තං යානං පත්ථිතං, තං යථාපත්ථිතං ලහස්සුති අත්ථො.

සබ්බිකියොති එන්තිති ඊතියො, සබ්බා ඊතියො සබ්බිකියො, උපද්දවා. විචජ්ජන්තුති මා හොන්තු. සොකො රොගො විනස්සතුති සොචනසඬ්ඛාතො සොකො රුජනසඬ්ඛාතො රොගො ච විනස්සතු. තෙති තච. මා භවන්ත්වන්තරායාති මා භවන්තු අන්තරායා. ථුසාති අධිගම්ඡ පාපුණාහි. බොධිති අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමිපි වට්ටති. උත්තමන්ති සෙට්ඨං සබ්බබුද්ධගුණදායකත්තා අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං “උත්තම”න්ති වුත්තං.

සමයෙති තස්ස තස්ස රුක්ඛස්ස පුප්ඵනසමයෙ සම්පත්තෙති අත්ථො. පුප්ඵිනොති පුප්ඵනකා. බුද්ධඤ්ඤාණෙහි අට්ඨාරසහි බුද්ධඤ්ඤාණෙහි. පුප්ඵසුති පුප්ඵස්සු. පුරුසුන්ති පුරුසිංසු. පුරුසාති පරිපුරුස. බුජ්ඣරෙති බුජ්ඣිංසු. ජිනබොධියන්ති ජිනානං බුද්ධානං බොධියා, සබ්බඤ්ඤාබොධිමූලෙති අත්ථො. පුණ්ණමායෙති පුණ්ණමාසියං. පුණ්ණමනොති පරිපුණ්ණමනොරථො.

රාහුමුත්තොති රාහුනා සොබ්භානුනා මුත්තො. තාපෙනාති පතාපෙන, ආලොකෙන. ලොකා මුච්චිත්වාති ලොකධම්මෙහි අලිත්තො හුත්වාති අත්ථො. විරොචාති විරාජ. සිරියාති බුද්ධසිරියා. ඔසරන්ති මහාසමුද්දං පවිසන්ති. ඔසරන්තුති උපගම්ඡන්තු. තවන්තිකෙති තච සන්තිකං. තෙහිති දෙවෙහි. ථුතප්පසත්ථොති ථුතො වෙච පසත්ථො ච, ථුතෙහි වා දීපඬ්ඛරාදිහි පසත්ථොති ථුතප්පසත්ථො. දස ධම්මෙති දස පාරමිධම්මෙ. පවනන්ති මහාවනං, ධම්මිකපබ්බතෙ මහාවනං පාවිසීති අත්ථො. සෙසගාථා සුඋත්තානා ඵවාති.

ඉති මධුරත්ථවිලාසිනියා බුද්ධවංස-අට්ඨකථාය

සුමෙධපත්ථනාකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දීපච්ඡායා චූළාසංඝයාණාමකා

රම්මනගරවාසීනොපි තෙ උපාසකා චූළාසංඝයාණාමකා භික්ඛුසංඝයාණාමකා මහාදානං දත්වා පුන හගවන්තං භුක්තාපිං ඔනිතපත්තපාණිං මාලාගන්ධාදිහි පුපේත්වා වන්දිත්වා දානානුමොදනං සොතුකාමා උපනිසිදිංසු. අප සත්ථා තෙසං පරමමධුරං හදයච්ඡගමං දානානුමොදනමකාසි -

“දානං නාම සුඛාදීනං, නිදානං පරමං මතං;
නිබ්බානං පන සොපානං, පතිට්ඨාති පවුච්චති.

“දානං තාණං මනුස්සානං, දානං ඛන්ධු පරායනං;
දානං දුක්ඛාධිපන්නානං, සත්තානං පරමා ගති.

“දුක්ඛනිත්ථරණට්ඨෙත , දානං නාවාති දීපිතං;
හයරක්ඛණතො දානං, නගරන්ති ව චණ්ණිතං.

“දානං දුරාසද්ධිමයෙන, චුත්තමාසිවිසොති ව;
දානං ලොභමලාදිහි, පදුමං අනුපලිත්තතො.

“නත්ථි දානසමො ලොකෙ, පුරිසස්ස අවස්සයො;
පටිපජ්ජප්ප තස්මා තං, කිරියාජ්ඣාසයෙන ව.

“සග්ගලොකනිදානානි, දානානි මතිමා ඉධ;
කො හි නාම නරො ලොකෙ, න දදෙය්‍ය හිතෙ රතො.

“සුත්වා දෙවෙසු සම්පත්තිං, කො නරො දානසම්භවං;
න දජ්ජා සුඛජ්ජදං දානං, දානං විත්තජ්ජමොදනං.

“දානෙන පටිපන්නෙන, අච්ඡරාපරිවාරිතො;
රමතෙ සුවිරං කාලං, නන්දනෙ සුරන්තදනෙ.

“පිතිමුළාරං වින්දති දාතා, ගාරවමස්මිං ගච්ඡති ලොකෙ;
කිත්තිමනන්තං යාති ව දාතා, විස්සසනියො හොති ව දාතා.

“දත්වා දානං යාති නරො සො, භොගසම්ඥං දීපඤ්චායු;
සුස්සරත්ථි ව වින්දති රූපං, සග්ගෙ සද්ධිං කිළුති දෙවෙහි;
විමානෙසු ධත්වා නානා, මත්තමයුරාහිරුතෙසු.

“වොරාරිරාජොදකපාවකානං, ධනං අසාධාරණමෙව දානං;
දදාති තං සාවකඤ්ඤාණභූමිං, පච්චෙකභූමිං පන චූළාසංඝාණි”න්ති. -

එවමාදිනා නයෙන දානානුමොදනං කත්වා දානානිසංසං පකාසෙත්වා තදනන්තරං සීලකථං කථෙසි. සීලං නාමෙතං ඉධලොකපරලොකසම්පන්නිතං මූලං.

“සීලං සුඛානං පරමං නිදානං, සීලෙන සීලී තිදිවං පයාති;
සීලඤ්ඤා සංසාරමුපාගතස්ස, තාණඤ්ඤා ලෙණඤ්ඤා පරායනඤ්ඤා.

“අවස්සයො සීලසමො ජනානං, කුතො පනඤ්ඤො ඉධ වා පරන්ථ;
සීලං ගුණානං පරමා පතිට්ඨා, යථා ධරා ථාවරජච්ඡගමානං.

“සීලං කිරෙව කල්‍යාණං, සීලං ලොකෙ අනුත්තරං;
අරියචුත්තිසමාචාරො, යෙන වුච්චති සීලවා”. (ජා. 1.3.118);

සීලාලච්ඡාසමො අලච්ඡාසමො නත්ථි, සීලගන්ධසමො ගන්ධො නත්ථි, සීලසමං කිලෙසමලවිසොධනං නත්ථි, සීලසමං පරිලාභුපසමං නත්ථි, සීලසමං කිත්තිජනනං නත්ථි, සීලසමං සග්ගාරොහණසොපානං නත්ථි, නිබ්බානනගරජ්ජවෙසනෙ ව සීලසමං ද්වාරං නත්ථි. යථාහ -

“සොහන්තෙවං න රාජානො, මුත්තාමණිවිභූසිතා;
යථා සොහන්ති යතිනො, සීලභූසනභූසිතා.

“සීලගන්ධසමො ගන්ධො, කුතො නාම භවිස්සති;
යො සමං අනුචාතෙ ව, පටිචාතෙ ව වායති. (විසුද්ධි. 1.9);

“න පුප්ඵගන්ධො පටිචාතමෙති, න චන්දනං තග්ගරමල්ලිකා වා;
සතඤ්ච ගන්ධො පටිචාතමෙති, සබ්බා දිසා සප්පුරිසො පවායති.

“චන්දනං තගරං වාපි, උප්පලං අථ වස්සිකී;
එතෙසං ගන්ධජාතානං, සීලගන්ධො අනුත්තරො. (ධ. ප. 54-55; මි. ප. 5.4.1);

“න ගඬිගා යමුනා වාපි, සරභු වා සරස්වතී;
නින්තගා වාවිරවතී, මහී වාපි මහානදී.

“සක්කුණන්ති විසොධෙත්තුං, තං මලං ඉධ පාණිනං;
විසොධයති සත්තානං, යං වෙ සීලජලං මලං.

“න තං සජලදා වාතා, න වාපි භරිචන්දනං;
නෙව භාරා න මණයො, න චන්දකිරණඬකුරා.

“සමයන්තිධ සත්තානං, පරිලාභං සුරක්ඛිතං;
යං සමෙති ඉදං අරියං, සීලං අච්චන්තසිතලං.

“අත්තානුචාදාදිභයං, විද්ධංසයති සබ්බදා;
ජනෙති කිත්තිභාසඤ්ච, සීලං සීලවතො සදා.

“සග්ගාරොභණසොපානං, අඤ්ඤං සීලසමං කුතො;
ද්වාරං වා පන නිබ්බාන, නගරස්ස පවෙසනෙ.

“ගුණානං මූලභූතස්ස, දොසානං බලසාතිනො;
ඉති සීලස්ස ජානාථ, ආනිසංසමනුත්තර”න්ති. (විසුද්ධි. 1.9);

එවං භගවා සීලානිසංසං දස්සෙත්වා – “ඉදං පන සීලං නිස්සාය අයං සග්ගො ලභතී”ති දස්සනත්ථං තදනන්තරං සග්ගකථං කථෙසි. අයං සග්ගො නාම ඉටියො කන්තො මනාපො එකන්තසුඛො නිව්චමෙත්ථ කීළා නිව්චං සම්පත්තියො ලභන්ති. වාතුමහාරාජිකා දෙවා නවුත්ථස්සසතසහස්සානි දිබ්බසුඛං දිබ්බසම්පත්තිං පටිලභන්ති. තාවතිංසා තිස්සො වස්සකොටියො සට්ඨි ව වස්සසතසහස්සානිති එවමාදිසග්ගගුණපටිසංයුත්තකථං කථෙසි. එවං සග්ගකථාය පලොභෙත්වා පුන – “අයම්පි සග්ගො අනිව්චො අධුචො න තත්ථ ඡන්දරාගො කාතබ්බො”ති කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසඤ්ච පකාසෙත්වා අමතපරියොසානං ධම්මකථං කථෙසි. එවං තස්ස මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා එකච්චෙ සරණෙසු ව එකච්චෙ පඤ්චසීලෙසු ව එකච්චෙ සොතාපත්තිඵලෙ ව එකච්චෙ සකදාගාමීඵලෙ එකච්චෙ අනාගාමීඵලෙ එකච්චෙ චතුසුපි ඵලෙසු එකච්චෙ තිසු විජ්ජාසු එකච්චෙ ඡසු අභිඤ්ඤාසු එකච්චෙ අට්ඨසු සමාපත්තිසු පතිට්ඨාපෙත්වා උට්ඨායාසනා රම්මනගරතො නික්ඛමිත්වා සුදස්සනමහාවිහාරමෙව පාවිසි. තෙන වුත්තං –

1. “තදා තෙ භොජයිත්වාන, සසඬ්ඨං ලොකනායකං;
උපගච්ඡං සරණං තස්ස, දීපඬකරස්ස සත්ථුනො.
2. “සරණාගමනෙ කඤ්චි, නිවෙසෙති තථාගතො;
කඤ්චි පඤ්චසු සීලෙසු, සීලෙ දසව්ධෙ පරං.
3. “කස්සචි දෙනි සාමඤ්ඤං, චතුරො ඵලමුත්තමෙ;
කස්සචි අසමෙ ධම්මෙ, දෙනි සො පටිසම්භිදා.
4. “කස්සචි වරසමාපත්තියො, අට්ඨ දෙනි නරාසභො;
තිස්සො කස්සචි විජ්ජායො, ඡළභිඤ්ඤා පවෙච්ඡති.
5. “තෙන යොගෙන ජනකායං, ඔවදති මහාමුනි;
තෙන චිත්ථාරිකං ආසි, ලොකනාථස්ස සාසනං.
6. “මහාහනුසහක්ඛන්ධො , දීපඬකරසනාමකො;

බහු ජනෙ තාරයනි, පරිමොවෙනි දුග්ගතිං.

7. “බොධනෙය්‍යං ජනං දිස්වා, සතසහස්සෙපි යොජනෙ;
බණෙන උපගන්ත්වාන, බොධෙනි තං මහාමුනී”ති.

තත්ථ තෙනි රම්මනගරවාසිනො උපාසකා. සරණන්ති එත්ථ සරණං සරණගමනං සරණස්ස ගන්තා ව වෙදිතබ්බා. සරති භිංසති විනාසෙතීති සරණං, කිං තං? රතනත්තයං. තං පන සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්තාසං දුක්ඛං දුග්ගතිං පරික්කිලෙසං හනති භිංසති විනාසෙතීති සරණන්ති වුවිච්ඡිති. චුත්තස්සෙතං –

“යෙ කෙවි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

“යෙ කෙවි ධම්මං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

“යෙ කෙවි සඬ්ඝං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

සරණගමනං නාම රතනත්තයපරායනාකාරජ්ජවත්තො චිත්තජ්ජාදො. සරණස්ස ගන්තා නාම තංසම්ඛිතිපුග්ගලො. එවං තාව සරණං සරණගමනං සරණස්ස ගන්තා වාති ඉදං තයං වෙදිතබ්බං.

තස්සාති තං දීපඬ්ඛරං, උපයොගත්තේ සාම්ච්චනං දට්ඨබ්බං. “උපගච්ඡුං සරණං තත්ථා”තිපි පාඨො. සත්ථුනොති සත්ථාරං. සරණාගමනෙ කඤ්චිති කඤ්චි පුග්ගලං සරණගමනෙ නිවෙසෙතීති අත්ථො. කිඤ්චාපි පච්චුජ්ජන්තවසෙන චුත්තං, අතීතකාලවසෙන පන අත්ථො ගහෙතබ්බො. එස නයො සෙසෙසුපි. “කස්සචි සරණාගමනෙ”තිපි පාඨො, තස්සපි සොයෙවත්ථො. කඤ්චි පඤ්චස්ස සිලෙස්සති කඤ්චි පුග්ගලං පඤ්චස්ස චිරතිසිලෙස්ස නිවෙසෙසීති අත්ථො. “කස්සචි පඤ්චස්ස සිලෙස්ස”තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. සිලෙ දසවිධෙ පරන්ති අපරං පුග්ගලං දසවිධෙ සිලෙ නිවෙසෙසීති අත්ථො. “කස්සචි කුසලෙ දසා”තිපි පාඨො, තස්ස කඤ්චි පුග්ගලං දස කුසලධම්මෙ සමාදපෙසීති අත්ථො. කස්සචි දෙනි සාමඤ්ඤන්ති එත්ථ පරමත්ථතො සාමඤ්ඤන්ති මග්ගො වුවිච්ඡිති. යථාහ –

“කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං? අයමෙව අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො මග්ගො, සෙය්‍යාපීදං – සම්මාදිට්ඨි... පෙ.... සම්මාසමාධි. ඉදං වුවිච්ඡිති, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤ”න්ති (සං. නි. 5.36).

චතුරො ඵලමුත්තමෙති චත්තාරි උත්තමානි ඵලානීති අත්ථො. ම-කාරො පදසන්ධිකරො. ලිඬිගච්චරියාසෙන චුත්තං. යථොපනිස්සයං චත්තාරො මග්ගෙ චත්තාරි ව සාමඤ්ඤඵලානි කස්සචි අදාසීති අත්ථො. කස්සචි අසමෙ ධම්මෙති කස්සචි අසදිසෙ චත්තාරො පටිසම්භිදාධම්මෙ අදාසී.

කස්සචි වරසමාපත්තියොති කස්සචි පන නිවරණවිගමෙන පධානභූතා අට්ඨ සමාපත්තියො අදාසී. තිස්සො කස්සචි විජ්ජායොති කස්සචි පුග්ගලස්ස උපනිස්සයවසෙන දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණපුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණආසවක්ඛයඤ්ඤාණානං වසෙන තිස්සො විජ්ජායො. ඡළභිඤ්ඤා පචෙච්ඡතීති ඡ අභිඤ්ඤායො කස්සචි අදාසී.

තෙන යොගෙනාති තෙන නයෙන තෙනානුක්කමෙන ව. ජනකායන්ති ජනසමූහං. ඔවදතීති ඔවදි. කාලච්චරියාසෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉතො උපරිපි ඊදිසෙසු වචනෙසු අතීතකාලවසෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො. තෙන චිත්ථාරිකං ආසීති තෙන දීපඬ්ඛරස්ස හගවතො ඔවාදෙන අනුසාසනියා චිත්ථාරිකං චිත්ථනං විසාලිභූතං සාසනං අහොසී.

මහාහනුති මහාපුරිසානං කිර ද්වෙපි හනුති පරිපුණ්ණානි ද්වාදසියා පක්ඛස්ස වන්දසදිසාකාරානි භොන්තීති මහන්තානි හනුති යස්ස සො මහාහනු, සීහහනුති චුත්තං භොති. උසහක්ඛන්ධොති උසහස්සෙව ඛන්ධො යස්ස හවති, සො උසහක්ඛන්ධො. සුවච්චිතසුවණ්ණාලිඬිගසදිසරුචිරක්ඛන්ධො සමච්චට්ඨාරුක්ඛන්ධොති අත්ථො. දීපඬ්ඛරසනාමකොති දීපඬ්ඛරසනාමො. බහු ජනෙ තාරයනීති බහු බුද්ධවෙනෙය්‍යො ජනෙ තාරෙසි. පරිමොවෙනීති පරිමොවෙසි. දුග්ගතින්ති දුග්ගතිතො. නිස්සක්කත්තේ උපයොගවචනං.

ඉදානි තාරණපරිමොචනකරණාකාරදස්සනත්ථං “බොධනෙය්‍යං ජන”න්ති ගාථා චුත්තා. තත්ථ බොධනෙය්‍යං ජනන්ති බොධනෙය්‍යං පජං, අයමෙව වා පාඨො. දිස්වාති බුද්ධවක්ඛුනා වා සමන්තවක්ඛුනා වා දිස්වා. සතසහස්සෙපි යොජනෙති අනෙකසතසහස්සෙපි යොජනෙ ධීතං. ඉදං පන දසසහස්සියංයෙව සන්ධාය චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

දීපච්ඡායා කිරි සත්ථා බුද්ධත්තං පත්වා බොධිමුලෙ සත්තසත්තාහං චිතිනාමෙන්වා අට්ඨමෙ සත්තාහෙ මහාබ්බන්ධුනො ධම්මජ්ඣෙයනං පටිඤ්ඤාය සුනන්දාරාමෙ ධම්මවක්කං පවත්තෙන්වා කොට්ඨසනං දෙවමනුස්සානං ධම්මාමතං පායෙසි. අයං පට්ඨමො අභිසමයො අහොසි.

අථ සත්ථා අත්තනො පුත්තස්ස සමවට්ටක්ඛන්ධස්ස උසහක්ඛන්ධස්ස නාම ඤාණපරිපාකං ඤාත්වා තං අනුපං පමුඛං කත්වා රාහුලොවාදසදිසං ධම්මං දෙසෙන්වා දෙවමනුස්සානං නවුතිකොටියො ධම්මාමතං පායෙසි. අයං දුතියො අභිසමයො අහොසි.

පුන හගවා අමරවතීනගරද්වාරෙ මහාසිරිසරුක්ඛමුලෙ යමකපාටිභාරියං කත්වා මහාජනස්ස බන්ධනාමොක්ඛං කත්වා දෙවගණපරිවුතො දිවසකරාතිරෙකපුත්තිවිසරභවනෙ තාවතිංසභවනෙ පාරිච්ඡත්තකමුලෙ පරමසීතලෙ පණ්ඩුකම්බලසිලාතලෙ නිසීදිත්වා සබ්බදෙවගණපීතිසඤ්ජනනිං අත්තනො ජනනිං සුමෙධාදෙවං පමුඛං කත්වා සබ්බලොකවිදිතවිසුද්ධිදෙවො දෙවදෙවො දීපච්ඡායා හගවා සබ්බසත්තභිතකරං පරමාතිරෙකගම්භිරසුබ්බමං බුද්ධිවිසදකරං සත්තප්පකරණං අභිධම්මපිටකං දෙසෙන්වා නවුතිදෙවකොට්ඨසහස්සානං ධම්මාමතං පායෙසි. අයං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

8. “පට්ඨමාභිසමයෙ බුද්ධො, කොට්ඨසතමබ්බොධි;
දුතියාභිසමයෙ නාටො, නවුතිකොට්ඨබ්බොධි.
9. “යදා ච දෙවභවනම්භි, බුද්ධො ධම්මමදෙසයි;
නවුතිකොට්ඨසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

දීපච්ඡායා පන හගවතො තයො සාවකසන්තිපාතා අහෙසුං. තත්ථ සුනන්දාරාමෙ කොට්ඨසතසහස්සානං පට්ඨමො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

10. “සන්තිපාතා තයො ආසුං, දීපච්ඡායා සත්ථුනො;
කොට්ඨසතසහස්සානං, පට්ඨමො ආසි සමාගමො”ති.

අථාපරෙත සමයෙන දසබ්බලො චතුභි භික්ඛුසතසහස්සෙහි පරිවුතො ගාමනිගමනගරපටිපාටියා මහාජනානුග්ගහං කරොන්තො වාරිකං වරමානො අනුක්කමෙන එකස්මිං පදෙසෙ මහාජනකතසක්කාරං සබ්බලොකවිස්සුතං අමනුස්සපරිග්ගහිතං අතිභයානකං ඔලම්බාමිබුධරපරිවුම්බිතකුටං විවිධසුරභිතරුකුසුමවාසිතකුටං නානාමිගගණවිවරිතකුටං නාරදකුටං නාම පරමරමණියං පබ්බතං සම්පාපුණි. සො කිරි පබ්බතො නාරදෙන නාම යක්ඛෙන පරිග්ගහිතො අහොසි. තත්ථ පන තස්ස යක්ඛස්ස අනුසංවච්ඡරං මහාජනො මනුස්සබ්බලං උපසංහරති.

අථ දීපච්ඡායා කිරි හගවා තස්ස මහාජනස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා තතො භික්ඛුසඤ්ඤා වාතුද්දිසං පෙසෙන්වා අදුතියො අසභායො මහාකරුණාබලවසඬගතභද්දො තඤ්ච යක්ඛං විනෙතුං තං නාරදපබ්බතං අභිරුහි. අථ සො මනුස්සභක්ඛො සකභිතනිරපෙක්ඛො පරිවදක්ඛො යක්ඛො මක්ඛං අසභමානො කොට්ඨපරෙතමානසො දසබ්බලං භිංසාපෙන්වා පලාපෙතුකාමො තං පබ්බතං වාලෙසි. සො කිරි පබ්බතො තෙන වාලියමානො හගවතො ආනුභාවෙන තස්සෙව මත්ථකෙ පතමානො විය අහොසි.

තතො සො භිතො – “හන්ද නං අග්ගිනා ඤාපෙස්සාමි”ති මහන්තං අතිභිමදස්සනං අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බන්තෙසි. සො අග්ගික්ඛන්ධො පටිවාතෙ ඛිත්තො විය අත්තනොව දුක්ඛං ජනෙසි, න පන හගවතො විවරෙ අංසුමන්තම්පි දඩ්ඪුං සමන්ථො අහොසි. යක්ඛො පන “සමණො දඩ්ඪසො, න දඩ්ඪසො”ති ඔලොකෙන්තො දසබ්බලං සරදසමයවිමලකරනිකරං සබ්බජනරතිකරං රජනිකරම්භි සීතලජලතලගතකමලකණ්ණිකාය නිසින්තං විය හගවන්තං දිස්වා වින්තෙසි – “අහො අයං සමණො මහානුභාවො, යං යං ඉමස්සාහං අනන්තං කරොමි, සො සො මමුපරියෙව පතති, ඉමං පන සමණං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤං මෙ පටිසරණං පරායනං නත්ථි, පට්ඨියං උපක්ඛලිතා පට්ඨියෙව නිස්සාය උට්ඨහන්ති, හන්දාහං ඉමංයෙව සමණං සරණං ගම්ස්සාමි”ති.

අට්ඨං පන සො වින්තෙන්වා හගවතො වක්කාලඤ්ඤාතලෙසු පාදෙසු සිරසා නිපතීත්වා – “අව්චයො මං, හන්තෙ, අව්චගමා”ති වත්වා හගවන්තං සරණමගමාසි. අථස්ස හගවා අනුපුබ්බිකථං කට්ඨෙසි. සො දෙසනාපරියොසානෙ දසභි යක්ඛසහස්සෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨහි. තස්මිං කිරි දිවසෙ සකලජම්බුදීපතලවාසිනො මනුස්සා තස්ස බලිකම්මත්ථං එකෙකගාමතො එකෙකං පුරිසං ආහරිංසු. අඤ්ඤාඤ්ච බහුතිලතණ්ඩුලකුලත්ථමුග්ගමාසාදිං සප්පිනවනීතතෙලමුච්ඡාණිකාදිඤ්ච ආහරිංසු. අථ සො යක්ඛො තං දිවසං ආහතතණ්ඩුලාදිකං සබ්බං තෙසංයෙව දත්වා තෙ බලිකම්මත්ථාය ආනීතමනුස්සෙ දසබ්බලස්ස නියායාතෙසි.

අථ සත්ථා තෙ මනුස්සෙ එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙන්වා අන්තොසත්තාහෙයෙව සබ්බෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙන්වා මාසපුණ්ණමාස කොට්ඨසභික්ඛුමජ්ඣගතො චතුර්ථගසමන්තාගතෙ සන්තිපාතෙ පාතිමොක්ඛමුද්දිසි. චතුර්ථගානි නාම සබ්බෙව එහිභික්ඛු භොන්ති, සබ්බෙ ජලභිඤ්ඤා භොන්ති, සබ්බෙ අනාමන්තිතාව ආගතා, පන්තරසුපොසට්ඨිවසො වාති ඉමානි වත්තාරි අඬගානි නාම. අයං දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

11. “පුත නාරදකුටම්භි, පච්චෙකගතෙ ජිනෙ;
බ්‍රිණාසවා විතමලා, සමිංසු සතකොටියො”ති.

තත්ථ පච්චෙකගතෙති ගණං පභාය ගතෙ. සමිංසුති සන්තිපතිංසු.

යදා පන දීපඤ්ඤා ලොකනායකො සුදස්සනනාමකෙ පබ්බතෙ වස්සාවාසමුපගඤ්ඤි, තදා කිර ජම්බුදීපවාසීනො මනුස්සා අනුසංචරිතං ගිරග්ගසමජ්ජං කරොන්ති. තස්මිං කිර සමජ්ජෙ සන්තිපතිතා මනුස්සා දසබලං දිස්වා ධම්මකථං සුත්වා තත්‍ර පසිදිත්වා පබ්බජිංසු. මහාපචාරණදිවසෙ සත්ථා තෙසං අජ්ඣාසයානුකූලං විපස්සනාකථං කට්ඨෙ. තං සුත්වා තෙ සබ්බෙ සබ්බා රෙ සම්මසිත්වා විපස්සනානුපුබ්බතො මග්ගානුපුබ්බතො ච අරහත්තං පාපුණිංසු. අථ සත්ථා නවුත්තකොටිසහස්සෙති සද්ධිං පචාරෙසි. අයං තතියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං -

12. “යමිති කාලෙ මහාවිරො, සුදස්සනසිලුවයෙ;
නවුත්තකොටිසහස්සෙති, පචාරෙසි මහාමුති.

“අහං තෙන සමයෙන, ජට්ඨො උග්ගතාපනො;
අන්තලික්ඛමිති වරණො, පඤ්චාභිඤ්ඤාසු පාරගු”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා);

අයං ගාථා අට්ඨසාලිනියා ධම්මසඤ්ඤාපට්ඨකථාය නිදානවණ්ණනාය දීපඤ්ඤාද්ධවංසෙ ලිඛිතා. ඉමස්මිං පන බුද්ධවංසෙ නත්ථි. නත්ථිභාවොයෙව පනස්සා සුත්තතරො. කස්මාති වෙ? හෙට්ඨා සුමෙධකථාසු කථිතත්තාති.

දීපඤ්ඤා කිර භගවති ධම්මං දෙසෙන්නෙ දසසහස්සානඤ්ච විසතිසහස්සානඤ්ච ධම්මාභිසමයො අහොසියෙව. එකස්ස පන ද්විත්තං තිණ්ණං චතුත්තන්ති ච ආදිවසෙන අභිසමයානං අන්තො නත්ථි. තස්මා දීපඤ්ඤාසහස්ස භගවතො සාසනං විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං අහොසි. තෙන වුත්තං -

13. “දසවිසසහස්සානං, ධම්මාභිසමයො අහු;
එකද්විත්තං අභිසමයා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා”ති.

තත්ථ දසවිසසහස්සානන්ති දසසහස්සානං විසතිසහස්සානඤ්ච. ධම්මාභිසමයොති චතුසච්චධම්මජ්ජට්ඨෙධො. එකද්විත්තන්ති එකස්ස චෙව ද්විත්තඤ්ච, තිණ්ණං චතුත්තං...පෙ.... දසන්තන්තිආදිනා නයෙන අසඬ්ඛියායාති අත්ථො. එවං අසඬ්ඛියායාභිසමයත්තා ච විත්ථාරිකං මහත්තප්පත්තං බහුභි පණ්ඩිතෙහි දෙවමනුස්සෙහි නියානිකන්ති ජඤ්ඤං ජාතිතබ්බං අධිසිලසික්ඛාදීහි ඉද්ධඤ්ච සමාධිආදීහි ඵ්ඤ්ඤා අහොසි. තෙන වුත්තං -

14. “විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං, ඉද්ධං ඵ්ඤං අහු තදා;
දීපඤ්ඤාසහස්ස භගවතො, සාසනං සුවසොධිත”න්ති.

තත්ථ සුවසොධිතන්ති සුවට්ඨ භගවතා සොධිතං විසුද්ධං කතං. දීපඤ්ඤා කිර සත්ථාරං සබ්බකාලං ජලභිඤ්ඤානං මහිද්ධිකානං භික්ඛූනං චත්තාරි සතසහස්සානි පරිචාරෙන්නි. තෙන ච සමයෙන යෙ සෙක්ඛා කාලකිරියං කරොන්ති, තෙ ගරහිතා භවන්ති, සබ්බෙ බ්‍රිණාසවා හුත්වා පරිනිබ්බායන්තිති අධිජ්ජායො. තස්මා හි තස්ස භගවතො සාසනං සුපුජ්ජිතං සුසම්ඤ්ඤං බ්‍රිණාසවෙහි භික්ඛූහි අතිවිය සොභිත්ථං. තෙන වුත්තං -

15. “චත්තාරි සතසහස්සානි, ජලභිඤ්ඤා මහිද්ධිකා;
දීපඤ්ඤා ලොකවිදුං, පරිචාරෙන්නි සබ්බදා.
16. “යෙ කෙචි තෙන සමයෙන, ජහන්ති මානුසං භවං;
අජ්ජත්තමානසා සෙඛා, ගරහිතා භවන්ති තෙ.
17. “සුපුජ්ජිතං පාවචනං, අරහත්තෙහි තාදිහි;
බ්‍රිණාසවෙහි විමලෙහි, උපසොභති සබ්බදා”ති.

තත්ථ චත්තාරි සතසහස්සානිති ගණනාය දස්සිතා එවං දස්සිතගණනා ඉමෙ භික්ඛූහි දස්සනත්ථං “ජලභිඤ්ඤා මහිද්ධිකා”ති වුත්තන්ති එවමත්ථො ගහෙතබ්බො. අථ වා ජලභිඤ්ඤා මහිද්ධිකාති ජලභිඤ්ඤානං මහිද්ධිකානන්ති සාමිඅත්ථෙ පච්චත්තවචනං දට්ඨබ්බං. පරිචාරෙන්නි සබ්බදාති නිච්චකාලං දසබලං පරිචාරෙන්නි, භගවත්තං මුඤ්ඤිත්වා කත්ථවි න ගච්ජන්තිති අධිජ්ජායො. තෙන සමයෙනාති තස්මිං සමයෙ. අයං පන සමය-සද්දො සමවායාදිසු නවසු අත්ථෙසු දිස්සති. යථාහ -

“සමවායෙ බණෙ කාලෙ, සමුග්ගෙ හෙතුදිට්ඨිසු;
පට්ඨාගෙ පහානෙ ව, පට්ඨෙධෙ ව දිස්සති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.1; ම. නි. අට්ඨ. 1.මුලපරියායසුත්තවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 1.1.1; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.1; ධ. ස. අට්ඨ. 1 කාමාවචරකුසලපදනාජනිය; ඩු. පා. අට්ඨ. මංගලසුත්තවණ්ණනා, එවම්චිවාදිපාඨවණ්ණනා; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.184);

ඉඬ සො කාලෙ දට්ටබ්බො; තස්මිං කාලෙති අත්ථො. මානුසං භවන්ති මනුස්සභාවං. අප්පත්තමානසාති අප්පත්තං අනධිගතං මානසං යෙහි තෙ අප්පත්තමානසා. මානසන්ති රාගස්ස ච චිත්තස්ස ච අරහත්තස්ස ච අධිවචනං. “අන්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො”ති (සං. නි. 1.151; මහාව. 33) හි එත්ථ පන රාගො “මානසො”ති වුත්තො. “චිත්තං මනො මානසං හදයං පණ්ඩර”න්ති (ධ. ස. 6; විහ. 184; මහානි. 1; චූළනි. පාරායනානුගීතිගාටානිද්දෙස 114) එත්ථ චිත්තං. “අප්පත්තමානසො සෙබො, කාලං කයිරා ජනෙසුතා”ති (සං. නි. 1.159) එත්ථ අරහත්තං. ඉධාපි අරහත්තමෙව අධිප්පෙතං (ධ. ස. අට්ඨ. 5 කාමාවචරකුසලනිද්දෙසවාරකථා; මහානි. අට්ඨ. 1). තස්මා අප්පත්තඅරහත්තඵලාති අත්ථො. සෙබාති කෙනට්ඨෙත සෙබා? සෙබධම්මපට්ටලාභට්ඨෙත සෙබා. වුත්තඤ්ඤෙතං – “කිත්තාවතා නු බො, හත්තෙ, සෙබො හොතිති? ඉධ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු සෙබාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති...පෙ.... සෙබෙන සම්මාසමාධිනා සමන්තාගතො හොති. එත්තාවතා බො, හික්ඛවෙ, හික්ඛු සෙබො හොති”ති (සං. නි. 5.13). අපි ව සික්ඛන්තිති සෙබා. වුත්තඤ්ඤෙතං – “සික්ඛති, සික්ඛතිති බො, හික්ඛු, තස්මා සෙබොති වුවචති. කිඤ්ඤි සික්ඛති? අධිසීලම්පි සික්ඛති අධිචිත්තම්පි අධිපඤ්ඤම්පි සික්ඛතිති බො, හික්ඛු, තස්මා සෙබොති වුවචති”ති (අ. නි. 3.86).

සුපුප්ඵිතන්ති සුට්ඨු විකසිතං. පාවචනන්ති පසත්ථං වචනං, වුද්ධිප්පත්තං වා වචනං පවචනං, පවචනමෙව පාවචනං, සාසනන්ති අත්ථො. උපසොහන්ති අභිරාජති අතිවිරොචති. සබ්බදාති සබ්බකාලං. “උපසොහති සදෙවකෙ”තිපි පාඨො.

තස්ස දීපඤ්ඤාස්ස භගවතො රම්මවතී නාම නගරං අහොසි, සුදෙවො නාම ඛත්තියො පිතා, සුමෙධා නාම දෙවී මාතා, සුමඬිගලො ච තිස්සො වාති ද්වෙ අග්ගසාවකා, සාගතො නාම උපට්ඨාකො, නන්දා ච සුනන්දා වාති ද්වෙ අග්ගසාවකා, බොධි තස්ස භගවතො පිප්ඵලීරුක්ඛො අහොසි, අසීතිහත්ථුබ්බෙබ්බො, සතසහස්සවස්සාති ආයුති. කිං පනිමෙසං ජාතනගරාදීනං දස්සනෙ පයොජනන්ති වෙ? වුවචනෙ – යස්ස යදි නෙව ජාතනගරං න පිතා න මාතා පඤ්ඤායෙය්, ඉමස්ස පන නෙව ජාතනගරං න පිතා න මාතා පඤ්ඤායති, දෙවො වා සක්කො වා යක්ඛො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා එස මඤ්ඤෙ, දෙවනම්පි ඊදිසං පාටිභාරියං අනච්ඡරියන්ති මඤ්ඤමානා න සොතබ්බං න සද්දහිතබ්බං මඤ්ඤෙය්, තතො අභිසමයො න භවෙය්, අසති අභිසමයෙ නිරත්ථකො බුද්ධප්පාදො භවෙය්, අනිය්‍යානිකං සාසනං. තස්මා සබ්බබුද්ධානං ජාතනගරාදිකො පරිච්ඡෙදො දස්සෙතබ්බො. තෙන වුත්තං –

18. “නගරං රම්මවතී නාම, සුදෙවො නාම ඛත්තියො;
සුමෙධා නාම ජනිකා, දීපඤ්ඤාස්ස සත්ථුනො.
24. “සුමඬිගලො ච තිස්සො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සාගතො නාමුපට්ඨාකො, දීපඤ්ඤාස්ස සත්ථුනො.
25. “නන්දා වෙව සුනන්දා ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, පිප්ඵලීති පවුච්චති.
27. “අසීතිහත්ථුබ්බෙබ්බො, දීපඤ්ඤා මහාමුති;
සොහති දීපරුක්ඛොව, සාලරාජාව ඵුල්ලිතො.
28. “සතසහස්සවස්සාති, ආයු තස්ස මහෙසිනො;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනනං බහුං.
29. “ජොතයිත්වාන සද්ධම්මං, සන්තාරෙත්වා මහාජනං;
ජලිත්වා අග්ගික්ඛන්ධොව, නිබ්බුතො සො සසාවකො.
30. “සා ව ඉද්ධි සො ච යසො, තානි ව පාදෙසු වක්කරතනානි;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ සුදෙවො නාම ඛත්තියොති සුදෙවො නාමස්ස ඛත්තියො පිතා අහොසිති අත්ථො. ජනිකාති ජනෙත්ති. පිප්ඵලීති පිලක්ඛකපිතනරුක්ඛො බොධි. අසීතිහත්ථුබ්බෙබ්බොති අසීතිහත්ථං උච්චග්ගතො. දීපරුක්ඛො වාති සම්පජ්ජලිතදීපමාලාකුලො දීපරුක්ඛො විය ආරොහපරිණාහසණ්ඨානපාරිපුරිසම්පන්නො ද්වන්තිංසවරලක්ඛණානුබ්‍යක්ඛජනසමලඬිකතසරිරො විජ්ජුරිතරංසිජාලාවිසරතාරාගණසමුප්පලම්භි ගගනාකලං භගවා ධර්මානකාලෙ සොහතිති සොහිත්ථ. සාලරාජාව ඵුල්ලිතොති පුප්ඵිතො සබ්බඵාලිඵුල්ලො සාලරාජරුක්ඛො විය ච සබ්බඵාලිඵුල්ලො යොජනසතුවබ්බෙබ්බො පාරිච්ඡන්තො විය ච අසීතිහත්ථුබ්බෙබ්බො භගවා අතිවිය සොහති.

සතසහස්සවස්සානීති වස්සසතසහස්සාති තස්ස ආයුති අත්ථො. තාවතා තිට්ඨමානොති තාවතකං කාලං තිට්ඨමානො. ජනනන්ති ජනසමුහං. සන්තාරෙත්වා මහාජනන්ති තාරයිත්වා මහාජනං. “සන්තාරෙත්වා සදෙවක”න්තිපි පාඨො, තස්ස සදෙවකං ලොකන්ති අත්ථො. සා ව ඉද්ධිති සා ව සම්පත්ති ආනුභාවො. සො ව යසොති සො ව පරිවාරො. සබ්බං තමන්තරහිතන්ති තං සබ්බං වුත්තප්පකාරං සම්පත්තිජාතං අන්තරහිතං අපගතන්ති අත්ථො. නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරාති සබ්බෙ පන සඬ්ඛතධම්මා නනු රිත්තා තුච්ඡා, නිච්චසාරාදිරහිතාති අත්ථො.

එත්ථ පන නගරාදිපරිච්ඡේදො පාළියමාගතොව. සම්බහුලවාරො පන නාගතො, සො ආනෙත්වා දීපෙනබ්බො. සෙයාථිදං – පුත්තපරිච්ඡේදො, හරියාපරිච්ඡේදො, පාසාදපරිච්ඡේදො, අගාරවාසපරිච්ඡේදො, නාටකිත්ථිපරිච්ඡේදො, අභිනික්ඛමනපරිච්ඡේදො, පධානපරිච්ඡේදො, විහාරපරිච්ඡේදො, උපට්ඨාකපරිච්ඡේදොති. එතෙසම්පි දීපනෙ කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. තස්ස පන දීපඛිකරස්ස හරියානං තිසතසහස්සං අහොසි. තස්ස අග්ගමහෙසි පදුමා නාම, තස්ස පන පුත්තො උසහක්ඛන්ධො නාම. තෙන වුත්තං –

“හරියා පදුමා නාම, විබුද්ධපදුමානනා;
අනුජො උසහක්ඛන්ධො, දීපඛිකරස්ස සත්ථුනො.

“හංසා කොඤ්චා මයුරාඛ්‍යා, පාසාදාපි තයො මතා;
දසවස්සසහස්සාති, අගාරං අවසි කිර.

“හත්ථියානෙන නික්ඛන්තො, නන්දාරාමෙ ජිනො වසි;
නන්දො නාමස්සුපට්ඨාකො, ලොකානන්දකරො කිරා”ති.

සම්බබුද්ධානං පන පඤ්ච වෙමත්තාති හොන්ති ආයුචෙමත්තං පමාණචෙමත්තං කුලචෙමත්තං පධානචෙමත්තං රස්මිචෙමත්තන්ති. තත්ථ ආයුචෙමත්තං නාම කෙචි දීසායුකා හොන්ති කෙචි අප්පායුකා. තථා හි දීපඛිකරස්ස පන භගවතො වස්සසතසහස්සං ආයුප්පමාණං අහොසි, අම්භාකං භගවතො වස්සසතං.

පමාණචෙමත්තං නාම කෙචි දීසා හොන්ති කෙචි රස්සා. තථා හි දීපඛිකරො අසිතිහත්ථප්පමාණො අහොසි, අම්භාකං පන භගවා අට්ඨාරසහත්ථප්පමාණො.

කුලචෙමත්තං නාම කෙචි ඛත්තියකුලෙ නිබ්බන්තන්ති කෙචි බ්‍රාහ්මණකුලෙ. තථා හි දීපඛිකරාදයො ඛත්තියකුලෙ නිබ්බන්තිංසු, කකුසන්ධකොණාගමනාදයො බ්‍රාහ්මණකුලෙ.

පධානචෙමත්තං නාම කෙසඤ්චි පධානං ඉත්තරමෙව හොති යථා කස්සපස්ස භගවතො , කෙසඤ්චි අද්ධනියං අම්භාකං භගවතො විය.

රස්මිචෙමත්තං නාම මඬගලස්ස භගවතො සරිරස්මි දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි, අම්භාකං භගවතො ඛ්‍යාමමත්තං. තත්‍ර රස්මිචෙමත්තං අප්ප්ඤ්ඤාසයපට්ඨාද්ධං හොති. යො යත්තකං ඉච්ඡසි, තස්ස තත්තකං සරිරප්පහා ඵරති. මඬගලස්ස පන “දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරතු”ති අප්ප්ඤ්ඤාසයො අහොසි. පටිච්චද්ධගුණෙසු පන කස්සචි වෙමත්තං නාම නත්ථි (දී. නි. අට්ඨ. 2.12 ආදයො).

තථා සම්බබුද්ධානං වත්තාරි අවිජ්ඣිතට්ඨානාති නාම හොන්ති. බොධිපල්ලඛිකො අවිජ්ඣිතො එකස්මිංයෙව යානෙ හොති. ධම්මචක්කප්පවත්තනට්ඨානං ඉසිපතනෙ මීගදායෙ අවිජ්ඣිතමෙව හොති. දෙවොරොහණකාලෙ සඬකස්සනගරද්වාරෙ පට්ඨපාදක්කමො අවිජ්ඣිතොව හොති. ජෙනවනෙ ගන්ධකුටියා වත්තාරි මඤ්චපාදට්ඨානාති අවිජ්ඣිතානෙව හොන්ති. විහාරොපි අවිජ්ඣිතොව. සො පන බුද්දකො වා මහන්තො වා හොති.

අපරං පන අම්භාකංයෙව භගවතො සහජාතපරිච්ඡේදඤ්ච නක්ඛන්තපරිච්ඡේදඤ්ච විසෙසං. අම්භාකං සම්බඤ්ඤාබොධිසත්තෙන කිර සද්ධිං රාහුලමානා ආනන්දන්ට්ඨෙරො ඡන්තො කණ්ඩකො අස්සරාජා නිධිකුම්භා මහාබොධිරුක්ඛො කාළදායිති ඉමාති සත සහජාතාති. මහාපුරිසො කිර උත්තරාසාළ්භනක්ඛන්තෙනෙව මාතුකුචිඡං ඔක්කම්, මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛම් , ධම්මචක්කං පවත්තෙසි, යමකපාටිභාරියං අකාසි. විසාඛනක්ඛන්තෙන ජාතො ව අභිසම්බුද්ධො ව පරිනිබ්බුතො ව, මාසනක්ඛන්තෙන තස්ස සාවකසන්නිපාතො වෙව ආයුසඬ්ඛාරවොසප්පනඤ්ච අහොසි, අස්සයුජනක්ඛන්තෙන දෙවොරොහණන්ති එත්තකං ආහරිත්වා දීපෙනබ්බං. අයං සම්බහුලවාරපරිච්ඡේදො. සෙසගාථා සඋත්තානා ඵවාති.

ඉති භගවා දීපඛිකරො යාවතායුකං යත්වා සම්බබුද්ධකිච්චං කත්වා අනුක්කමෙන අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි.

යස්මිං කිර කප්පෙ දීපඛිකරදසබලො උදපාදි, තස්මිං අඤ්ඤෙපි තණ්හඬිකරො, මෙධඬිකරො, සරණඬිකරොති තයො බුද්ධා අහෙසුං. තෙසං සන්තිකෙ බොධිසත්තස්ස ඛ්‍යාකරණං නත්ථි. තස්මා තෙ ඉධ න දස්සිතා. අට්ඨකථායං පන තම්භා කප්පා ආදිතො පට්ඨායුප්පන්තූප්පන්තො සම්බබුද්ධො දස්සෙතුං ඉදං වුත්තං –

“තණ්හඬිකරො මෙධඬිකරො, අට්ඨාපි සරණඬිකරො;
දීපඬිකරො ව සම්බුද්ධො, කොණ්ඩඤ්ඤො ද්විපදුත්තමො.

“මඬගලො ව සුමනො ව, රෙවනො සොභිනො මුනි;
අනොමදස්සි පදුමො, නාරදො පදුමුත්තරො.

“සුමෙධො ව සුජානො ව, පියදස්සි මහායසො;
අත්ථදස්සි ධම්මදස්සි, සිද්ධත්ථො ලොකනායකො.

“තිස්සො චුස්සො ව සම්බුද්ධො, විපස්සි සිඛි වෙස්සහු;
කකුසන්ධො කොණාගමනො, කස්සපො වාපි නායකො.

“එතෙ අහෙසුං සම්බුද්ධා, වීතරාගා සමාහිතා;
සතරංසිව උප්පන්නා, මහාතමවිනොදනා;
ජලිත්ථා අග්ගික්ඛන්ධාව, නිබ්බුතා තෙ සසාවකා”ති. (අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා);

එත්තාවතා නාතිසඬ්ඛෙපවිත්ථාරවසෙන කතාය

මධුරත්ථවිලාසිනියා බුද්ධවංස-අට්ඨකථාය

දීපඬ්ඛරබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො පඨමො බුද්ධවංසො.

4. කොණ්ඩඤ්ඤබුද්ධවංසවණ්ණනා

දීපච්ඡායෙ කිරි හඟවති පරිනිබ්බුතෙ තස්ස සාසනං වස්සසතසහස්සං පවත්තිත්ථ. අථ බුද්ධානුබුද්ධානං සාවකානං අන්තර්ධානෙන සාසනම්පිස්ස අන්තර්ධායි. අථස්ස අපරහාගෙ එකමසඨබ්බොයාමතික්කමිත්වා එකස්මිං කප්පෙ කොණ්ඩඤ්ඤො නාම සත්ථා උදපාදි. සො පන හගවා සොළසඅසඨබ්බොයාං කප්පානඤ්ඤව සතසහස්සං පාරමියො පුරෙත්වා බොධිඤ්ඤාණං පරිපාවෙත්වා වෙස්සන්තරත්තභාවසදිසෙ අත්තභාවෙ යත්වා තතො වචිත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා දෙවතානං පටිඤ්ඤං දත්වා තුසිතපුරතො වචිත්වා රම්මවතීනගරෙ සුනන්දස්ස නාම රඤ්ඤො කුලෙ සුජාතාය නාම දෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. තස්සපි පටිසන්ධික්ඛණෙ දීපච්ඡායෙබුද්ධවංසෙ චුත්තප්පකාරානි ද්වත්තිංස පටිභාරියානි නිබ්බත්තිංසු. සො දෙවතාහි කතාරක්ඛසංවිධානො දසන්තං මාසානං අව්වයෙන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමිත්වා සබ්බසත්තුත්තරො උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවිතිභාරෙන ගන්ත්වා සබ්බා ව දිසා විලොකෙත්වා ආසතිං වාවං නිව්ඡාරෙසි – “අග්ගොහමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථී දානි පුනඛහවො”ති (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207).

තතො කුමාරස්ස නාමකරණදිවසෙ නාමං කරොන්තා “කොණ්ඩඤ්ඤො”ති නාමමකංසු. සො හි හගවා කොණ්ඩඤ්ඤගොත්තො අහොසි. තස්ස කිරි තයො පාසාදා අහෙසුං – රාම, සුරාම, සුභනාමකා පරමරමණියා. තෙසු තිණි සතසහස්සානි නාටකිත්ථිනං නච්චගීතවාදිතකුසලානං සබ්බකාලං පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං. තස්ස රුච්ඡෙවී නාම අග්ගමහෙසි අහොසි. විජිතසෙනො නාමස්ස පුත්තො අහොසි. සො දසවස්සසහස්සානි අගාරං අප්ඣාමසි.

සො පන ජිණ්ණබ්බාධිමතපබ්බජිතෙ දිස්වා ආජඤ්ඤරථෙන නික්ඛමිත්වා පබ්බජිත්වා දස මාසෙ පධානවරියං වරි. කොණ්ඩඤ්ඤකුමාරං පන පබ්බජන්තං දස ජනකොට්ඨො අනුපබ්බජිංසු. සො තෙහි පරිවුතො දස මාසෙ පධානවරියං වරිත්වා විසාඛපුණ්ණමාය සුනන්දගාමෙ සමසහිතසතපයොධරාය යසොධරාය නාම සෙට්ඨිධිතාය දින්නං පරමමධුරං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා ඵලපල්ලවඬිකුරසමලඬිකතෙ සාලවනෙ දිවාචිහාරං විනිනාමෙත්වා සායන්හසමයෙ ගණං පහාය සුනන්දකාථිවකෙන දින්නා අට්ඨ තිණුට්ඨියො ගහෙත්වා සාලකලායාණිරුක්ඛං තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා පුබ්බදිසාභාගං ඔලොකෙත්වා බොධිරුක්ඛං පිට්ඨිතො කත්වා අට්ඨපණ්ණාසහත්ථවිත්ථනං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා චතුරඬිගවිරියං අධිට්ඨාය මාරබලං විධමිත්වා රත්තියා පයමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං විසොධෙත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ පච්චයාකාරං සම්මසිත්වා ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානතො වුට්ඨාය පඤ්චසු බන්ධෙසු අහිනිවිසිත්වා උදයබ්බයවසෙන සමපඤ්ඤාස ලක්ඛණානි දිස්වා යාව ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා වත්තාරි මග්ගඤ්ඤාණානි වත්තාරි ව ඵලඤ්ඤාණානි වතස්සො පටිසම්භිදා චතුරයොනිපරිච්ඡෙදකඤ්ඤාණං පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤ්ඤාණං ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි සකලෙ ව බුද්ධගුණෙ පටිවිජ්ඣිත්වා පරිපුණ්ණසඬ්ඡිකප්පො බොධිමුලෙ නිසින්නොව –

“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්තො, දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං.

“ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා හග්ගා, ගහකුටං විසඬිබ්බන්;
විසඬිබ්බරග්ගං විත්තං, තණ්හානං බයමජ්ඣගා. (ධ. ප. 153-154);

“අයොසනහතස්සෙව, ජලතො ජාතවෙදසො;
අනුපුබ්බපසන්තස්ස, යථා න ඤායතෙ ගති.

“ඵවං සම්මා විමුත්තානං, කාමබන්ධොසතාරිනං;
පඤ්ඤාපෙතුං ගතී නත්ථී, පත්තානං අවලං සුඛ”න්ති. (උදා. 80) –

ඵවං උදානං උදානෙත්වා සත්තසත්තාහං බොධිමුලෙයෙව ඵලසමාපත්තිසුබ්බෙන විනිනාමෙත්වා අට්ඨමෙ සත්තාහෙ බ්‍රහ්මිනො අප්ඣෙසනං පටිච්ච – “කස්ස නු බො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති (ම. නි. 1.284; 2.341; මහාව. 10) උපධාරෙත්තො අත්තනා සද්ධිං පබ්බජිතා දස භික්ඛුකොට්ඨො අද්දස. “ඉමෙ පන කුලපුත්තා සමුපචිතකුසලමූලා මං පබ්බජන්තං අනුපබ්බජිතා මයා සද්ධිං පධානං වරිත්වා මං උපට්ඨහිංසු, හන්දාහං ඉමෙසං සබ්බපයමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති ඵවං උපධාරෙත්වා – “ඉදානි පන තෙ කත්ථ වසන්ති”ති ඔලොකෙත්තො – “ඉතො අට්ඨාරසයොජනිකෙ අරුන්ධවතීනගරෙ දෙවවනෙ විහරන්ති”ති දිස්වා – “තෙසං ධම්මං දෙසෙතුං ගමිස්සාමි”ති පත්තවිවරමාදාය සෙය්‍යාපාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍ය, ඵවමෙව බොධිමුලෙ අන්තර්ගිතො දෙවවනෙ පාතුරහොසි.

තස්මිඤ්ඤව සමයෙ තා දස භික්ඛුකොට්ඨො අරුන්ධවතීනගරං උපනිස්සාය දෙවවනෙ විහරන්ති. තෙ පන භික්ඛු දසබලං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා පසන්තමානසා පච්චුග්ගන්ත්වා, හගවතො පත්තවිවරං පටිග්ගහෙත්වා, බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා, සත්ථු ගාරවං කත්වා, හගවන්තං වන්දිත්වා, පරිවාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. තත්‍ර

කොණ්ඩඤ්ඤා දසබලො මුනිගණපරිවුතො බුද්ධාසනෙ නිසින්නො තිදසගණපරිවුතො දසසත්තයනො විය විමලගතනලගතො සරදසමයරජනිකරො විය තාරාගණපරිවුතො පුණ්ණවන්දො විය විරොචිත්ථ. අථ සත්ථා තෙසං සබ්බබුද්ධනිසෙවිතං අනුත්තරං තිපරිවට්ඨං ද්වාදසාකාරං ධම්මවක්කප්පවත්තසුත්තන්තං කථෙත්වා දසභික්ඛුකොට්ඨපමුඛා සත්තසහස්සදෙවමනුස්සකොට්ඨයො ධම්මාමතං පායෙසී. තෙන වුත්තං -

1. “දීපඛිකරස්ස අපරෙන, කොණ්ඩඤ්ඤා නාම නායකො;
අනන්තතෙජො අමිතයසො, අප්පමෙය්‍යො දුරාසදො.
2. “ධරණුපමො බමනෙන, සීලෙන සාගරුපමො;
සමාධිනා මෙරුපමො, ඤාණෙන ගගනුපමො.
3. “ඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣ්‍යාඛිග-මග්ගසච්චප්පකාසනං;
පකාසෙසි සදා බුද්ධො භිතාය සබ්බපාණිනං.
4. “ධම්මවක්කං පවත්තෙන්තෙ, කොණ්ඩඤ්ඤ ලොකනායකෙ;
කොට්ඨසත්තසහස්සානං, පට්ඨාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ දීපඛිකරස්ස අපරෙනාති දීපඛිකරස්ස සත්ථුතො අපරභාගෙති අත්ථො. කොණ්ඩඤ්ඤා නාමාති අත්තනො ගොත්තවසෙන සමධිගතනාමධෙය්‍යො. නායකොති විනායකො. අනන්තතෙජොති අත්තනො සීලගුණඤාණපුඤ්ඤතෙජෙන අනන්තතෙජො. හෙට්ඨතො අච්චි උපරි භවග්ගං තිරියතො අනන්තා ලොකධාතුයො එත්ථත්තරෙ එකපුග්ගලොපි තස්ස මුඛං ඔලොකෙත්වා යාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. තෙන වුත්තං “අනන්තතෙජො”ති. අමිතයසොති අනන්තපරිවාරො. තස්ස භි භගවතො වස්සසත්තසහස්සාති යාව පරිනිබ්බානසමයං එත්ථත්තරෙ භික්ඛුපරිසාය ගණනපරිවිෂේදො නාම නාහොසි. තස්මා “අමිතයසො”ති වුච්චති. අමිතගුණකිත්තිපි “අමිතයසො”ති වුච්චති. අප්පමෙය්‍යොති ගුණගණපරිමාණවසෙන නප්පමෙය්‍යොති අප්පමෙය්‍යො. යථාහ -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං, කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො;
බියෙථ කප්පො විරදීසමත්තරෙ, වණ්ණො න බියෙථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. අට්ඨ. 53; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා);

තස්මා අප්පමෙය්‍යගුණගණත්තා “අප්පමෙය්‍යො”ති වුච්චති. දුරාසදොති දුරුපසඛිකමනීයො, ආසප්ප සට්ඨෙත්වා උපසඛිකමිතුමසක්කුණ්ණයාභාවතො දුරාසදො, දුරභිභවතීයොති අත්ථො.

ධරණුපමොති ධරණීසමො. බමනෙනාති බන්තියා, චතුරානුකාධිකද්වියොජනසත්තසහස්සබහලා මහාපථවි විය පකතිවාතෙන ලාභාලාභඉට්ඨානිට්ඨාදීභි අකම්පනභාවතො “ධරණුපමො”ති වුච්චති. සීලෙන සාගරුපමොති සීලසංවරෙන වෙලානාතික්කමනභාවෙන සාගරසමො. “මහාසමුද්දො, භික්ඛවෙ, ඨිතධම්මො වෙලං නාතිවත්තති”ති (අ. නි. 8.19; චූළව. 384; මි. ප. 6.2.10) හි වුත්තං.

සමාධිනා මෙරුපමොති සමාධිපටිපක්ඛතුකධම්මජනිතකම්පාභාවතො මෙරුනා ගිරිවරෙන සමො, සදිසොති අත්ථො. මෙරුගිරිවරො විය ථීරතරසරීරොති වා. ඤාණෙන ගගනුපමොති එත්ථ භගවතො ඤාණස්ස අනන්තභාවෙන අනන්තාකාසෙන උපමා කතා. වත්තාරි අනන්තාති වුත්තාති භගවතා. යථාහ -

“සත්තකායො ව ආකාසො, වක්කවාලා වනත්තකා;
බුද්ධඤාණං අප්පමෙය්‍යං, න සක්කා එතෙ විජානිතු”න්ති. (බු. වං. 1.64);

තස්මා අනන්තස්ස ඤාණස්ස අනන්තෙන ආකාසෙන උපමා කතාති.

ඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣ්‍යාඛිගමග්ගසච්චප්පකාසනන්ති එතෙසං ඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣ්‍යාඛිගමග්ගසච්චානං ගහණෙන සතිපට්ඨානසම්මප්පධානිද්ධිපාදාපි ගභිතාව හොත්ති. තස්මා ඉන්ද්‍රියාදීනං චතුසඛිබෙපානං වසෙන සත්තත්තිංසබොධිපක්ඛියධම්මානං පකාසනධම්මං පකාසෙසි, දෙසෙසීති අත්ථො. භිතායාති භිතත්ථං. ධම්මවක්කං පවත්තෙන්තෙති දෙසනාඤාණෙ පවත්තියමානෙ.

තතො අපරභාගෙ මහාමඬ්ගලසමාගමෙ දසසු වක්කවාලසහස්සෙසු දෙවතායො සුබ්බමෙ අත්තභාවෙ මාපෙත්වා ඉමස්මිඤ්ඤෙව වක්කවාලෙ සන්තිපතිංසු. තත්ථ කිර අඤ්ඤතරො දෙවපුත්තො කොණ්ඩඤ්ඤදසබලං මඬ්ගලපඤ්ඤං පුච්ඡී. තස්ස භගවා මඬ්ගලානි කථෙසි. තත්ථ නවුතිකොට්ඨසහස්සාති අරහත්තං පාපුණ්ණං. සොනාපන්නාදීනං ගණනපරිවිෂේදො නාම නාහොසි. තෙන වුත්තං -

5. “තතො පරමිපි දෙසෙන්තෙ, නරමරුතං සමාගමෙ;
නවුතිකොට්ඨසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු”ති.

තත්ප් තතො පරමපීති තතො අපරභාගෙපි. දෙසෙන්තෙති භගවති ධම්මං දෙසෙන්තෙ. නරමරුනන්ති නරානඤ්චෙව අමරානඤ්ච, යදා පන භගවා ගගනනලෙ තිත්ථියමානමද්දනං යමකපාටිභාරියං කරොන්තො ධම්මං දෙසෙසි තදා අසීතිකොට්ඨසභස්සානි අරභන්තං පාපුණ්ණි. තිසු ඵලෙසු පතිට්ඨිතා ගණනපථං විතිවත්තා. තෙන චුත්තං –

6. “තිත්ථියෙ අභිමද්දන්තො, යදා ධම්මමදෙසයි;
අසීතිකොට්ඨසභස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

තත්ප් තදා-සද්දං ආනෙන්වා අත්ථො දට්ඨබ්බො. යදා භගවා ධම්මං දෙසෙසි, තදා අසීතිකොට්ඨසභස්සානං ධම්මාභිසමයො අහුති.

කොණ්ඩඤ්ඤො කිර සත්ථා අභිසම්බොධිං පත්වා පට්ඨවස්සං වන්දවතීනගරං උපනිස්සාය වන්දාරාමෙ විහාසි. තත්ප් සුවිත්ඨරස්ස නාම බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තො හද්දමාණවො නාම යසොධරබ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො සුහද්දමාණවො ච කොණ්ඩඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස සම්මුඛා ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නමානසා දසහි මාණවකසභස්සෙහි සද්ධිං තස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා අරභන්තං පාපුණ්ණි.

අප් කොණ්ඩඤ්ඤො සත්ථා ජෙට්ඨමාසපුණ්ණමාස සුහද්දත්ථෙරප්පමුඛෙන කොට්ඨසතසභස්සෙන පරිවුතො පාතිමොක්ඛමුද්දිසි, සො පට්ඨමො සන්නිපාතො අහොසි. තතො අපරභාගෙ කොණ්ඩඤ්ඤස්සත්ථුතො පුත්තෙ විජිතසෙනෙ නාම අරභන්තං පත්තෙ තංපමුඛස්ස කොට්ඨසභස්සස්ස මජ්ඣෙ භගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො දුතියො සන්නිපාතො අහොසි. අපාපරෙන සමයෙන දසබ්බලො ජනපදවාටිකං වරන්තො උදෙනරාජානං නාම නවුතිකොට්ඨනපරිවාරං පබ්බාජෙසි සද්ධිං තාය පරිසාය. තස්මිං පන අරභන්තං පත්තෙ තංපමුඛෙහි නවුතියා අරභන්තකොට්ඨි භගවා පරිවුතො පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තතියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන චුත්තං –

7. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, කොණ්ඩඤ්ඤස්ස මහෙසිනො;
ඛිණාසවානං විමලානං, සන්නිවිත්තාන තාදිනං.
8. “කොට්ඨසතසභස්සානං, පට්ඨමො ආසි සමාගමො;
දුතියො කොට්ඨසභස්සානං, තතියො නවුතිකොට්ඨන”න්ති.

තදා කිර අම්භාකං බොධිසත්තො විජිතාචි නාම චක්කවත්ති හුත්වා වන්දවතීනගරෙ පටිවසති. සො කිර අනෙකනරවරපරිවුතො සලිලනිධිතිවසනං සමෙරුයුගන්ධරං අපරිමිතවසුධරං වසුත්ඨරං අදණ්ඨෙන අසත්ථෙත ධම්මෙන පරිපාලෙති. අප් කොණ්ඩඤ්ඤො බුද්ධොපි කොට්ඨසතසභස්සඛිණාසවපරිවුතො ජනපදවාටිකං වරමානො අනුපුබ්බෙන වන්දවතීනගරං සම්පාපුණ්ණි.

සො විජිතාචි කිර රාජා – “සම්මාසම්බුද්ධො කිර අම්භාකං නගරං අනුප්පත්තො”ති සුත්වා පටිවුග්ගන්ත්වා භගවතො වසනට්ඨානං සංවිදහිත්වා ස්වාතනාය සද්ධිං භික්ඛුසඤ්ඤාන නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ භත්තවිධිං සුට්ඨු පටියාදෙන්වා කොට්ඨසතසභස්සඛිණස්ස බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස මහාදානං අදාසි. බොධිසත්තො භගවන්තං භොජෙත්වා අනුමොදනාවසානෙ – “භන්තෙ, තෙමාසං මහාජනසඤ්ඤා කරොන්තො ඉධෙව වසථා”ති යාචිත්වා තයො මාසෙ නිරන්තරං බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස අසදිසමහාදානං අදාසි.

අප් සත්ථා බොධිසත්තං – “අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකරිත්වා ධම්මමස්ස දෙසෙසි. සො සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා රජ්ජං නිය්‍යාතෙත්වා පබ්බජිත්වා තිණ් පිටකානි උග්ගහෙත්වා අට්ඨ සමාපන්නියො පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො උප්පාදෙන්වා අපරිභීතජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති. තෙන චුත්තං –

9. “අභං තෙන සමයෙන, විජිතාචි නාම ඛන්තියො;
සමුද්දං අන්තමන්තෙන, ඉස්සරියං වත්තයාමහං.
10. “කොට්ඨසතසභස්සානං, විමලානං මහෙසිනං;
සහ ලොකග්ගනාථෙන, පරමන්තෙන තප්පයිං.
11. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, කොණ්ඩඤ්ඤො ලොකනායකො;
අපරිමෙය්‍යිතො කප්පෙ, බුද්ධො ලොකෙ භවිස්සති.
12. “පධානං පදහිත්වාන, කත්වා දුක්කරකාරිකං;
අස්සත්ථමුලෙ සම්බුද්ධො, බුජ්ඣස්සති මහායසො.
13. “ඉමස්ස ජනිකා මාතා, මායා නාම භවිස්සති;
පිතා සුද්ධොදනො නාම, අයං හෙස්සති ගොතමො.
14. “කොලිතො උපනිස්සො ව, අග්ගා හෙස්සන්ති සාවකා;
ආනන්දො නාමුපට්ඨාකො, උපට්ඨස්සති තං ජිනං.
15. “බෙමා උප්පලවණ්ණා ව, අග්ගා හෙස්සන්ති සාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, අස්සත්ථොති පවුච්චති.

16. “චිත්තො ව හත්ථාලවකො, අග්ගා භෙස්සන්තුපට්ඨකා;
නන්දමානා ව උත්තරා, අග්ගා භෙස්සන්තුපට්ඨකා;
ආයු වස්සසතං තස්ස, ගොතමස්ස යසස්සිනො.
17. “ඉදං සුත්ථාන වචනං, අසමස්ස මහෙසිනො;
ආමොදිතා නරමරු, බුද්ධඛිජං කිර අයං.
18. “උක්කුට්ඨිසද්දා වත්තන්ති, අප්ථොටෙන්ති භසන්ති ව;
කතඤ්ජලී නමස්සන්ති, දසසහස්සිදෙවතා.
19. “යදිමස්ස ලොකනාට්ඨස්ස, විරජ්ඣස්සාම සාසනං;
අනාගතමිහි අද්ධානෙ, භෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.
20. “යථා මනුස්සා නදිං තරන්තා, පටිතිත්ථං විරජ්ඣය;
භෙට්ඨාතිත්ථෙ ගභෙත්ථාන, උත්තරන්ති මහානදිං.
21. “එවමෙව මයං සබ්බෙ, යදි මුඤ්චාමිමං ජිනං;
අනාගතමිහි අද්ධානෙ, භෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.
22. “තස්සාහං වචනං සුත්ථා, භියො චිත්තං පසාදයිං;
තමෙව අත්ථං සාධෙත්තො, මහාරජ්ජං ජිනෙ අදං;
මහාරජ්ජං දදිත්ථාන, පබ්බජිං තස්ස සන්තිකෙ.
23. “සුත්තන්තං විනයං වාපි, නවඬිගං සත්ථුසාසනං;
සබ්බං පරියාපුණිත්ථාන, සොභයිං ජිනසාසනං.
24. “තත්ථජ්ජමත්තො විහරන්තො, නිසජ්ජට්ඨානවඬිකමෙ;
අභිඤ්ඤාපාරමිං ගන්ත්වා, බුභ්මලොකමගඤ්ජහ”න්ති.

තත්ථ අභං තෙන සමයෙනාති අභං තස්මිං සමයෙ. විජිතාචී නාමාති එවංනාමකො චක්කවත්තිරාජා අභොසිං. සමුද්දං අත්තමන්තෙනාති එත්ථ චක්කවාලපබ්බතං සීමං මරියාදං කත්වා යිතං සමුද්දං අත්තං කත්වා ඉස්සරියං චත්තයාමිති අත්ථො. එත්තාවතා න පාකටං හොති.

රාජා කිර චක්කවත්ති චක්කරතනානුභාවෙන වාමපස්සෙන සිනෙරුං කත්වා සමුද්දස්ස උපරිභාගෙන අට්ඨයොජනසහස්සජ්ජමාණං පුබ්බවිදෙහං ගච්ඡති. තත්ථ රාජා චක්කවත්ති – “පාණො න හත්තබ්බො, අදින්නං නාදාතබ්බං, කාමෙසුමිච්ඡා න වරිතබ්බා, මුසා න භාසිතබ්බා, මජ්ජං න පාතබ්බං, යථාභුත්තඤ්ච භුඤ්ජථා”ති (දී. නි. 2.244; 3.85; ම. නි. 3.257) ඔවාදං දෙති. එවං ඔවාදෙ දින්නෙ තං චක්කරතනං වෙභාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පුරත්ථිමං සමුද්දං අජ්ඣොගාහති. යථා යථා ව තං අජ්ඣොගාහති, තථා තථා සංඛිත්තඌමිච්ඡථාරං හුත්වා ඔගච්ඡමානං මහාසමුද්දසලීලං යොජනමත්තං ඔග්ගන්ත්වා අන්තොසමුද්දං උභොසු පස්සෙසු වෙථරියමණිහිත්ති විය පරමදස්සනීයං හුත්වා තිට්ඨති, එවං පුරත්ථිමසාගරපරියන්තං ගන්ත්වා තං චක්කරතනං පටිතිවත්තති. පටිතිවත්තමානෙ ව තස්මිං සා පරිසා අග්ගතො හොති, මජ්ඣෙ රාජා චක්කවත්ති අන්තෙ චක්කරතනං හොති. තමපි ජලං ජලන්තෙන වියොගං අසහමානමිව නෙමිමණ්ඩලපරියන්තං අභිහනන්තමෙව තීරමුපගච්ඡති.

එවං රාජා චක්කවත්ති පුරත්ථිමසමුද්දපරියන්තං පුබ්බවිදෙහං අභිවිජිනිත්වා දක්ඛිණසමුද්දපරියන්තං ජම්බුදීපං විජෙතුකාමො චක්කරතනදෙසිතෙන මග්ගෙන දක්ඛිණසමුද්දාභිමුඛො ගච්ඡති. තං දසසහස්සයොජනජ්ජමාණං ජම්බුදීපං අභිවිජිනිත්වා දක්ඛිණසමුද්දතො පච්චුත්තරිත්වා සත්තයොජනසහස්සජ්ජමාණං අපරගොයානං විජෙතුං භෙට්ඨා චුත්තනගෙවෙව ගන්ත්වා තමපි සාගරපරියන්තං අභිවිජිනිත්වා පච්ඡිමසමුද්දතොපි උත්තරිත්වා අට්ඨයොජනසහස්සජ්ජමාණං උත්තරකුරුං විජෙතුං තට්ඨෙව ගන්ත්වා තං සමුද්දපරියන්තං කත්වා තට්ඨෙව අභිවිජිය උත්තරසමුද්දතොපි පච්චුත්තරති. එත්තාවතා රඤ්ඤා චක්කවත්තිනා සාගරපරියන්තය පට්ඨයා ඉස්සරියං අධිගතං හොති. තෙන චුත්තං සමුද්දං අත්තමන්තෙන, ඉස්සරියං චත්තයාමහ”න්ති.

කොට්ඨකසහස්සානන්ති කොට්ඨකසහස්සාති. අයමෙව වා පායො. විමලානන්ති බිණ්ණසවානං. සහ ලොකග්ගනාටෙනාති සද්ධිං දසබලෙන කොට්ඨකසහස්සානන්ති අත්ථො. පරමන්තෙනාති පණිතෙන අත්තෙන. තජ්ජයිත්ති තජ්ජෙසිං. අපරිමෙයයිතො කජ්ජෙති ඉතො පට්ඨාය සහසහස්සකජ්ජපාධිකාති තිණ් අසඬ්ඛොයානාති අතික්කමිත්වා එකස්මිං භද්දකජ්ජෙති අත්ථො.

පධානන්ති වීරියං. තමෙව අත්ථං සාධෙත්තොති තමෙව බුද්ධකාරකමත්ථං දානපාරමිං පුරෙත්තො සාධෙත්තො නිජ්ජාදෙත්තොති අත්ථො. මහාරජ්ජන්ති චක්කවත්තිරජ්ජං. ජිනෙති භගවති, සම්පදානත්ථෙ වා භූමිමං දට්ඨබ්බං. අදන්ති අදාසිං. එවමත්ථං සාධෙත්තොති ඉමිනා සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො. “මහාරජ්ජං ජිනෙ දදි”න්ති පදන්ති කෙචි. දදිත්ථානාති වජිත්ථා. සුත්තන්තන්ති සුත්තන්තපිටකං. විනයන්ති විනයපිටකං. නවඬිගන්ති සුත්තගෙයාදිනවඬිගං.

සොහයිං ජිනසාසනන්ති ආගමාධිගමෙහි ලොකියෙහි සමලඬ්කරිං. තත්ථානි තස්ස භගවතො සාසනෙ. අප්පමත්තොති සතිසම්පන්නො. බ්‍රහ්මලොකමගඤ්ජනන්ති බ්‍රහ්මලොකං අගඤ්ජිං අහං.

ඉමස්ස පන කොණ්ඩඤ්ඤබුද්ධස්ස රම්මවතී නාම නගරං අහොසි, සුනන්දො නාම රාජා පිතා, සුජාතා නාම දෙවී මාතා, භද්දො ච සුභද්දො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අනුරුද්ධො නාමුපට්ඨාකො, තිස්සා ච උපතිස්සා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සාලකල්‍යාණරුක්ඛො බොධි, අට්ඨාසිතිභත්ථුබ්බෙධං සරීරං, වස්සසතසහස්සානි ආයුජ්ජමාණං අහොසි, තස්ස රුවිදෙවි නාම අග්ගමහෙසි අහොසි, විජිතසෙනො නාමස්ස පුත්තො, වන්දො නාමුපට්ඨාකො රාජා. වන්දාරාමෙ කිර වසිති. තෙන වුත්තං -

25. “නගරං රම්මවතී නාම, සුනන්දො නාම ඛත්තියො;
සුජාතා නාම ජනිකා, කොණ්ඩඤ්ඤස්ස මහෙසිනො.
30. “භද්දො වෙව සුභද්දො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
අනුරුද්ධො නාමුපට්ඨාකො, කොණ්ඩඤ්ඤස්ස මහෙසිනො.
31. “තිස්සා ච උපතිස්සා ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සාලකල්‍යාණකො බොධි, කොණ්ඩඤ්ඤස්ස මහෙසිනො.
33. “සො අට්ඨාසිති භත්ථානි, අව්වුග්ගතො මහාමුනි;
සොහතෙ උඨරාජාව, සුරියො මජ්ඣන්තිකෙ යථා.
34. “වස්සසතසහස්සානි, ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.
35. “බිණ්ණසවෙහි විමලෙහි, විචිත්තා ආසි මෙදනි;
යථා හි ගගනමුච්ඡි, එවං සො උපසොහථ.
36. “තෙපි නාගා අප්පමෙය්‍යා, අසඬ්ඛොහා දුරාසදා;
විජ්ජුපාතංව දස්සෙත්වා, නිබ්බුතා තෙ මහායසා.
37. “සා ච අතුලියා ජිනස්ස ඉද්ධි, ඤාණපරිභාවිතො ච සමාධි;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ සාලකල්‍යාණකොති සාලකල්‍යාණරුක්ඛො, සො බුද්ධකාලෙ වෙව චක්කවත්තිකාලෙ ච නිබ්බත්තති, නාඤ්ඤදා. සො එකාගෙනෙව උට්ඨානි කිර. බිණ්ණසවෙහි විමලෙහි, විචිත්තා ආසි මෙදනිති අයං මෙදනි බිණ්ණසවෙහි එකකාසාවපජ්ජොතා විචිත්තා පරමදස්සනියා අහොසි. යථා හීනි ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. උච්ඡිති නක්ඛත්තෙහි, තාරාගණෙහි ගගනතලං විය බිණ්ණසවෙහි විචිත්තා අයං මෙදනි සොහිත්ථානි අත්ථො.

අසඬ්ඛොහාති අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි අක්ඛොහා අවිකාරා. විජ්ජුපාතංව දස්සෙත්වාති විජ්ජුපාතං විය දස්සයිත්වා, “විජ්ජුපාතංවා”තිපි පාඨො. කොණ්ඩඤ්ඤබුද්ධස්ස කිර කාලෙ පරිනිබ්බායමානා හික්ඛු සත්තතාලජ්ජමාණමාකාසමබ්බුග්ගන්ත්වා අසිතජලධරවිවරගතා විජ්ජුලතා විය සමන්තතො විජ්ජොතමානා තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා නිරුපාදානා දහනා විය පරිනිබ්බායිංසු. තෙන වුත්තං “විජ්ජුපාතංව දස්සෙත්වා”ති. අතුලියාති අතුල්‍යා අසදිසා. ඤාණපරිභාවිතොති ඤාණෙන වඩ්ඪිතො. සෙසගාථා හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා උත්තානා එවාති.

“කොණ්ඩඤ්ඤො නාම සම්බුද්ධො, වන්දාරාමෙ මනොරමෙ;
නිබ්බායි වෙනියො තස්ස, සත්තයොජනිකො කතො.

“න හෙව ධාතුයො තස්ස, සත්ථුනො, විකිරිංසු තා;
ධීතා එකසනා හුත්වා, සුවණ්ණපට්ඨා විය”.

සකලජම්බුදීපවාසිනො මනුස්සා සමාගන්ත්වා සත්තයොජනිකං සත්තරතනමයං භරිතාලමනොසිල්‍යාය මත්තිකාකිව්වං තෙලසජ්ජිති උදකකිව්වං කත්වා නිට්ඨාපෙසුන්ති.

කොණ්ඩඤ්ඤබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො දුතියො බුද්ධවංසො.

5. මඩගලබුද්ධවංසවණ්ණනා

කොණ්ඩඤ්ඤෙ කිර සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ තස්ස සාසනං වස්සසතසහස්සං පවත්තිත්ථ. බුද්ධානුබුද්ධානං සාවකානං අන්තර්ධානෙන සාසනමස්ස අන්තර්ධායි. කොණ්ඩඤ්ඤස්ස පන අපරහාගෙ එකමසඨධොයාමනික්කමිත්වා එකස්මිංයෙව කප්පෙ වත්තාරො බුද්ධා නිබ්බන්තිංසු මඩගලො, සුමනො, රෙවනො, සොභිතොති. තත්ථ මඩගලො පන ලොකනායකො කප්පසතසහස්සාධිකාති සොළස අසඨධොයාති පාරමියො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ යාවනායුකං යත්වා පඤ්චසු පුබ්බනිමිත්තෙසු උප්පන්නෙසු බුද්ධකොලාහලං නාම උද්පාදි, තදා දසසහස්සවක්කවාලෙ දෙවතායො එකස්මිං වක්කවාලෙ සන්නිපතිත්වා ආයාවන්ති –

“කාලො බො තෙ මහාවීර, උප්පජ්ජ මාතුකුච්ඡියං;
සදෙවකං තාරයන්නො, බුජ්ඣස්ස අමතං පද”න්ති. (බු. වං. 1.67);

එවං දෙවෙහි ආයාවිතො කතපඤ්චවිලොකනො තුසිතා කායා වචිත්වා සබ්බනගරුත්තමෙ උත්තරනගරෙ අනුත්තරස්ස උත්තරස්ස නාම රඤ්ඤො කුලෙ උත්තරාය නාම දෙවියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. තදා අනෙකාති පාටිහාරියාති පාතුරහුං. තාති දීපඨකරබුද්ධවංසෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති. තස්සා උත්තරාය කිර මහාදෙවියා කුච්ඡස්මිං සබ්බලොකමඩගලස්ස මඩගලස්ස මහාසත්තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණතො පටියාය සරීරප්පහා රත්තිත්දිවං අසීතිහත්ථප්පමාණං පදෙසං ඵරිත්වා වන්දාලොකසුරියාලොකෙහි අනභිභවතියා හුත්වා අටියාසි. සා ව අඤ්ඤෙනාලොකෙන විනා අත්තනො සරීරප්පහාසමුදයෙනෙව අන්ධකාරං විධමිත්වා අටියසට්ඨියා ධාතීහි පරිවාරියමානා විවරති.

සා කිර දෙවතාහි කතාරක්ඛා දසන්නං මාසානං අවිචයෙන පරමසුරහිකුසුමඵලධරසාබාවිටපෙ කමලකුචලයසමලඬිකතෙ රුරු-සිහ-බාග්ග්-ගජ-ගවය-මහිංසපසද්විවිධමිගගණවිවරිතෙ පරමරමණියෙ උත්තරමධුරුයානෙන නාම මඩගලුයානෙන මඩගලමහාසුරියං විජායි . සො ජාතමත්තොව මහාසත්තො සබ්බා දිසා විලොකෙත්වා උත්තරාහිමුබො සත්තපද්විතිහාරෙන ගන්ත්වා ආසහිං වාවං නිව්ජාරෙසි. තස්මිඤ්ච බණ්ණ සකලදසසහස්සිලොකධාතුසු දෙවතා දිස්සමානසරීරා දිබ්බමාලාදීහි සමලඬිකතගත්තා තත්ථ තත්ථ යත්වා ජයමඩගලථුතිවචනාති සම්පවත්තෙසු. පාටිහාරියාති චුත්තනයානෙව. නාමග්ගහණදිවසෙ පනස්ස ලක්ඛණපායකා සබ්බමඩගලසම්පත්තියා ජාතොති “මඩගලකුමාරො” ත්වෙව නාමං කරිංසු.

තස්ස කිර යසවා රුචිමා සිරිමාති තයො පාසාදා අහෙසුං. යසවතීදෙව්ප්පමුබාති තිංසනාටකිත්ථිසහස්සාති අහෙසුං. තත්ථ මහාසත්තො නවවස්සසහස්සාති දිබ්බසුබසදිසං සුබං අනුභවිත්වා යසවතියා අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මිං සීලවං නාම පුත්තං ලභිත්වා වත්තාරි නිමිත්තාති දිස්වා අලඬිකතං පණ්ඩරං නාම සුන්දරතුරඬිගවරමාරුද්ග මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. තං පන පබ්බජන්නං තිස්සො මනුස්සකොටියො අනුපබ්බජිංසු. තෙහි පරිවුතො මහාසුරියො අටිය මාසෙ පධානවරියමවරි.

තතො විසාබ්පුණ්ණමාය උත්තරගාමෙ උත්තරසෙට්ඨිනො ධිතාය උත්තරාය නාම දින්නං පක්ඛිත්තදිබ්බොජං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සුරහිකුසුමාලඬිකතෙ නිලොභාසෙ මනොරමෙ සාලවනෙ දිවාචිහාරං විනිනාමෙත්වා උත්තරෙන නාම ආජීවකෙන දින්නා අටිය තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා අසිතඤ්ජනගිරිසඬිකාසං අක්කන්තවරකතකපාලකුටංව සිතච්ඡායං විවිධමිගගණසම්පාතවිරහිතං මන්දමාලුතෙරිතාය සනසාබාය සමලඬිකතං නච්චන්තමිච පීතියා විරොචමානං නාගබොධිං උපසඬිකමිත්වා මත්තවරනාගගාමී නාගබොධිං පදක්ඛිණං කත්වා පුබ්බුත්තරපස්සෙ යත්වා අටියපණ්ණාසහත්ථවිත්ථතං තිණසත්ථරං සන්ථරිත්වා තත්ථ පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා චතුරඬිගසමන්නාගතං වීරියං අධිට්ඨතිත්වා සබ්බං මාරබලං විද්ධංසෙත්වා පුබ්බෙනිවාසදිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාති පටිලභිත්වා පච්චයාකාරසම්මසනං කත්වා බන්ධෙසු අනිච්චාදිවසෙන අභිනිවිසිත්වා අනුක්කමෙන අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං පත්වා –

“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්නො, දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං.

“ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා, ගහකුටං විසඬිබ්බතං;
විසඬිබාරගතං චිත්තං, තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති. (ධ. ප. 153-154) –

උදානං උදානෙසි.

මඩගලස්ස පන සම්මාසම්බුද්ධස්ස අඤ්ඤෙහි බුද්ධෙහි අධිකතරා සරීරප්පහා අහොසි. යථා පන අඤ්ඤෙසං සම්මාසම්බුද්ධානං සමන්තා අසීතිහත්ථප්පමාණා වා බ්‍යාමප්පමාණා වා සරීරප්පහා අහොසි, න එවං තස්ස. තස්ස පන භගවතො සරීරප්පහා නිච්චකාලං දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අටියාසි. තරුගිරිසරපාකාරසට්ඨකවාටාදයො

සුවඤ්ඤාපට්ටපරියොනද්ධා විය අහෙසු. නවුතිවස්සසතසහස්සානි ආයු තස්ස අහොසි. එත්තකං කාලං වන්දසුරියතාරකාදීනං පභා නත්ථි. රත්තින්දිවපරිච්ඡේදො න පඤ්ඤායිත්ථ. දිවා සුරියාලොකෙන විය සත්තා නිව්චං බුද්ධාලොකෙනෙව සබ්බකම්මානි කරොන්තා විවරිංසු. සායං පුප්ඵනකකුසුමානං පාතො ව රවනකසකුණාදීනඤ්ච වසෙන ලොකො රත්තින්දිවපරිච්ඡේදං සල්ලක්බෙසි.

කිං පන අඤ්ඤෙසං බුද්ධානං අයමානුභාවො නත්ථීති? නො නත්ථි. තෙපි හි ආකඬ්ඛමානා දසසහස්සිලොකධාතුං තතො වා භියො ආභාය ඵරෙය්‍යං. මඬ්ගලස්ස පන භගවතො පුබ්බපත්ථනාවසෙන අඤ්ඤෙසං බ්‍යාමප්පභා විය සරිරප්පභා නිව්චමෙව දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. සො කිර බොධිසත්තකාලෙ චෙස්සන්තරත්තභාවසදිසෙ අත්තභාවෙ සපුත්තදාරො වඬ්කපබ්බතසදිසෙ පබ්බතෙ වසි. අට්ටකො සබ්බජනවිභේදකො බරදාධිකො නාම මනුස්සභක්ඛො මහෙසක්ඛො යක්ඛො මහාපුරිසස්ස දානප්ඤ්ඤාසයනං සුත්වා බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන උපසඬ්කම්භිත්වා මහාසත්තං ද්වෙ දාරකෙ යාචි. මහාසත්තො “දදාමි බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තකෙ”ති භට්ඨපභට්ඨො උදකපරියන්තං පට්ඨං කම්පෙන්නො ද්වෙ දාරකෙ අදාසි. අට්ට බො යක්ඛො තස්ස පස්සන්තස්සෙව මහාපුරිසස්ස තං බ්‍රාහ්මණවණ්ණං පභාය අනලජාලපිඬ්ගලවිරූපනායනො විසමවිරූපකුට්ඨිමදායො විපිටකවිරූපනායො කපිලපරුසදීසකෙසො නවදඩ්ඨතාලක්ඛන්ධසදිසකායො හුත්වා තෙ දාරකෙ මුළාලකලාපං විය ගහෙන්වා බාදි. මහාපුරිසස්ස යක්ඛං ඔලොකෙන්වා මුඛෙ විවට්ඨත්තෙ අග්ගිජාලං විය ලොහිතධාරං උග්ගිරන්තං තස්ස මුඛං දිස්වාපි කෙසග්ගමත්තම්පි දොමනස්සං න උප්පජ්ජි. “සුදින්නං වත මෙ දාන”න්ති විත්තයනො පනස්ස සරිරෙ මහන්තං පිතිසොමනස්සං උදපාදි. සො “ඉමස්ස මෙ නිස්සන්දෙන අනාගතෙ ඉමීනා නිභාරෙන රස්මියො නික්ඛමන්තු”ති පත්ථනමකාසි. තස්ස තං පත්ථනං නිස්සාය බුද්ධභූතස්ස සරිරතො රස්මියො නික්ඛමිත්වා එත්තකං යානං ඵරිංසු.

අපරම්පි පුබ්බවරියං තස්ස අත්ථි. අයං කිර බොධිසත්තකාලෙ එකස්ස බුද්ධස්ස චෙතියං දිස්වා – “ඉමස්ස බුද්ධස්ස මම ජීවිතං පරිච්ඡිතුං වට්ටති”ති දණ්ඩදිපිකාවෙය්නනියාමෙන සකලසරිරං වෙය්‍යාපෙන්වා රතනමත්තමකුළං සතසහස්සග්ගනිකං සුවඤ්ඤාපාතිං සුගන්ධසප්පියස්ස පුරාපෙන්වා තත්ථ සහස්සවට්ටියො ජාලෙන්වා තං සීසෙනාදාය සකලසරිරං ජාලාපෙන්වා ජීනචෙතියං පදක්ඛිණං කරොන්තො සකලරත්තිං විතිනාමෙසි. එවං යාව අරුණුග්ගමනා වායමත්තස්ස ලොමකුපමත්තම්පි උසුමං න ගණ්හි. පදුමගබ්භං පට්ටිඨකාලො විය අහොසි. ධම්මො හි නාමෙස අත්තානං රක්ඛන්තං රක්ඛති. තෙනාහ භගවා –

“ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරිං, ධම්මො සුවඤ්ඤො සුබ්බාවහාති;
එසානිසංසො ධම්මෙ සුවඤ්ඤො, න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මචාරී”ති. (ථෙරගා. 303; ඡා. 1.10.102; 1.15.385);

ඉමස්සාපි කම්මස්ස නිස්සන්දෙන තස්ස සරිරොභාසො දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා). තෙන වුත්තං –

1. “කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අපරෙන, මඬ්ගලො නාම නායකො;
තමං ලොකෙ නිහන්ත්වාන, ධම්මොක්කමහිධාරයි.
2. “අතුලාසි පභා තස්ස, ජිනෙහඤ්ඤෙහි උත්තරිං;
වන්දසුරියප්පභං හන්ත්වා, දසසහස්සි විරොචති”ති.

තත්ථ තමන්ති ලොකන්ධකාරඤ්ච හදයතමඤ්ච. නිහන්ත්වානාති අභිභවිත්වා. ධම්මොක්කන්ති එත්ථ අයං පන උක්කා-සද්දො සුවඤ්ඤාකාරමුසාදිසු අනෙකෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථාහි “සණ්ඩාසෙන ජාතරූපං ගහෙන්වා උක්කාමුඛෙ පක්ඛිපෙය්‍යා”ති (ම. නි. 3.360) ආගතට්ඨානෙ සුවඤ්ඤාකාරානං මුසා “උක්කා”ති වෙදිතබ්බා. “උක්කං බන්ධෙය්‍ය, උක්කං බන්ධිත්වා උක්කාමුඛං ආලිම්පෙය්‍යා”ති ආගතට්ඨානෙ කම්මාරානං අඬ්ගාරකපල්ලං. “කම්මාරානං යථා උක්කා, අන්තො ක්කායති නො බහි”ති (ඡා. 2.22.649) ආගතට්ඨානෙ කම්මාරුද්ධනං. “එවංවිපාකො උක්කාපාතො භවිස්සති”ති (දී. නි. 1.24, 208) ආගතට්ඨානෙ වායුවෙගො “උක්කා”ති වුව්චති. “උක්කාසු ධාරියමානාසු”ති (දී. නි. 1.159) ආගතට්ඨානෙ දිපිකා “උක්කා”ති වුව්චති. ඉධාපි දිපිකා උක්කාති අධිප්පෙනා (ම. නි. අට්ඨ. 1.76 ආදයො). තස්මා ඉධ ධම්මමයං උක්කං අභිධාරයි, අවිජ්ජන්ධකාරපට්ඨිජන්තස්ස අවිජ්ජන්ධකාරාහිභූතස්ස ලොකස්ස ධම්මමයං උක්කං ධාරෙසිති අත්ථො.

අතුලාසිති අතුලාසා ආසි. අයමෙව වා පායො, අඤ්ඤෙහි බුද්ධෙහි අසදිසා අහොසිති අත්ථො. ජිනෙහඤ්ඤෙහිති ජිනෙහි අඤ්ඤෙහි . වන්දසුරියප්පභං හන්ත්වාති වන්දසුරියානං පභං අභිහන්ත්වා. දසසහස්සි විරොචතිති වන්දසුරියාලොකං විනා බුද්ධාලොකෙනෙව දසසහස්සි විරොචතිති අත්ථො.

මඬ්ගලසම්මාසම්බුද්ධො පන අධිගතබොධිඤ්ඤාණො බොධිමූලෙයෙව සත්තසත්තාභානි විතිනාමෙන්වා බ්‍රහ්මනො ධම්මායාවනං සම්පට්ඨිත්වා – “කස්ස නු බො අහං ඉමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති (ම. නි. 1.284; 2.341; මහාව. 10) උපධාරෙන්තො අත්තනා සහ පබ්බජිතානං භික්ඛූනං තිස්සො කොටියො උපනිස්සයසම්පන්නං අද්දස. අට්ඨස්ස එතදහොසි – “ඉමෙ කුලපුත්තා මං පබ්බජන්තං අනුපබ්බජිතා උපනිස්සයසම්පන්නා ව, තෙ මයා විසාබ්බුණ්ණමාය විචෙකත්ථිකෙන විස්සප්පිතා සිරිවඩ්ඪ්ඨනගරං උපනිස්සාය සිරිවනගහනං ගන්ත්වා විහරන්ති, හන්දාහං තත්ථ ගන්ත්වා ධම්මං තෙසං දෙසෙස්සාමි”ති අත්තනො පත්තවිවරං ගහෙන්වා හංසරාජා විය ගගනාලමබ්භුගන්ත්වා සිරිවනගහනෙ

පව්වුවියායි. තෙ ව හික්බු හගවන්තං වන්දිත්වා අන්තෙවාසිකවත්තං දස්සෙත්වා හගවන්තං පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසු. තෙසං හගවා සබ්බබුද්ධනිසෙවිතං ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තං කපෙයි. තතො තිස්සො හික්බුකොටියො අරහත්තං පාපුණිංසු. දෙවමනුස්සානං කොටිසතසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

3. “සොපි බුද්ධො පකාසෙසි, චතුරො සච්චවරුත්තමෙ;
තෙ තෙ සච්චරසං පීත්වා, විනොදෙන්ති මහාතමං.
4. “පත්වාන බොධිමතුලං, පයමෙ ධම්මදෙසනෙ;
කොටිසතසහස්සානං, ධම්මාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ චතුරොති වත්තාරි. සච්චවරුත්තමෙති සච්චානි ව වරානි ව සච්චවරානි, සච්චානි උත්තමානීති අත්ථො. “වත්තාරො සච්චවරුත්තමෙ”තිපි පායො, තස්ස වත්තාරි සච්චවරානි උත්තමානීති අත්ථො. තෙ තෙති තෙ තෙ දෙවමනුස්සා බුද්ධෙන හගවතා විනිතා. සච්චරසන්ති චතුසච්චපටිවෙධාමතරසං පිචිත්වා. විනොදෙන්ති මහාතමන්ති තෙන තෙන මග්ගෙන පහාතබ්බං මොහතමං විනොදෙන්ති, විද්ධංසෙන්තිති අත්ථො. පත්වානානි පටිච්ඡ්ඤාත්වා. බොධිත්ති එත්ථ පනායං බොධි-සද්දො –

“මග්ගෙ එලෙ ව නිබ්බානෙ, රුක්ඛෙ පඤ්ඤත්තියං තථා;
සබ්බඤ්ඤාතෙ ව ඤාණස්මිං, බොධිසද්දො පනාගතො”.

තථා හි පනෙස – “බොධි වුච්චති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණ”න්තිආදියු (වුළුති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121) මග්ගෙ ආගතො. “උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය සංවත්තති”ති (ම. නි. 1.33; 3.323; මහාව. 13; සං. නි. 5.1081; පටි. ම. 2.30) එත්ථ එලෙ. “පත්වාන බොධිං අමතං අසඬ්ඛත”න්ති එත්ථ නිබ්බානෙ. “අන්තරා ව ගයං අන්තරා ව බොධි”න්ති (ම. නි. 1.285; 2.341; මහාව. 11) එත්ථ අස්සත්ථරුක්ඛෙ. “බොධි බො රාජකුමාරො භොතො ගොතමස්ස පාදෙ සිරසා වන්දති”ති එත්ථ (ම. නි. 2.324; වුළුව. 268) පඤ්ඤත්තියං. “පප්පොති බොධිං වරහිරිමෙධසො”ති (දී. නි. 3.217) එත්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙ. ඉධාපි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙ දට්ඨබ්බො. අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙපි වට්ටති (ම. නි. අට්ඨ. 1.13; උදා. අට්ඨ. 1; පාරා. අට්ඨ. 1.11; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා). අතුලන්ති තුලරහිතං පමාණානිතං, අප්පමාණන්ති අත්ථො. සම්බොධිං පත්වා ධම්මං දෙසෙන්තස්ස තස්ස හගවතො පයමෙ ධම්මදෙසනෙති අත්ථො ගහෙතබ්බො.

යදා පන විත්තං නාම නගරං උපනිස්සාය විහරන්තො වම්පකරුක්ඛමුලෙ කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ අම්භාකං හගවා විය තිත්ථියානං මානමද්දනං යමකපාටිහාරියං කත්වා සුරාසුරුසුවතිරතිසම්භවනෙ රුවිරනවකනකරජතමයවරහවනෙ තාවතිංසභවනෙ පාරිච්ඡත්තකරුක්ඛමුලෙ පණ්ඩුකම්බලසිලාතලෙ නිසිදිත්වා අභිධම්මං කපෙයි, තදා කොටිසතසහස්සානං දෙවතානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, අයං දුතියො අභිසමයො. යදා පන සුනන්දො නාම වක්කවත්තිරාජා සුරහිනගරෙ පූරිතවක්කවත්තිවත්තො හුත්වා වක්කරතනං පටිලභි. තං කිරි මඬගලදසබලෙ ලොකෙ උප්පන්නෙ වක්කරතනං යානා ඔසක්කිතං දිස්වා සුනන්දො රාජා විගතානන්දො බ්‍රාහ්මණෙ පරිපුච්ඡී – “ඉමං වක්කරතනං මම කුසලෙන නිබ්බත්තං, කස්මා යානා ඔසක්කිත”න්ති? තතො තෙ තස්ස රඤ්ඤො ඔසක්කිතකාරණං බ්‍යාකරිංසු. “වක්කවත්තිරඤ්ඤො ආයුක්ඛයෙන වා පබ්බප්පුපගමනෙන වා බුද්ධපාතුභාවෙන වා වක්කරතනං යානා ඔසක්කිතීති වත්වා තුස්මං පන, මහාරාජ, ආයුක්ඛයො නත්ථී, අතිදීඝායුකො ත්වං, මඬගලො පන සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, තෙන තෙ වක්කරතනං ඔසක්කිත”න්ති. තං සුත්වා සුනන්දො වක්කවත්තිරාජා සපරිජනො තං වක්කරතනං සිරසා වන්දිත්වා ආයාචි – “යාවාහං තවානුභාවෙන මඬගලදසබලං සක්කරිස්සාමි, තාව ත්වං මා අන්තරධායස්සු”ති. අථ නං වක්කරතනං යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

තතො සමුපාගතානන්දො සුනන්දො වක්කවත්තිරාජා ඡත්තිංසයොජනපරිමණ්ඩලාය පරිසාය පරිවුතො සබ්බලොකමඬගලං මඬගලදසබලං උපසඬ්ඛිතීත්වා සභාවකසඬ්ඛිතං සත්ථාරං මහාදානෙන සන්තප්පෙන්වා අරහත්තානං කොටිසතසහස්සානං කාසිකවත්ථානි දත්වා තථාගතස්ස සබ්බපරික්ඛාමෙ දත්වා සකලලොකවිම්භයකරං හගවතො පූජං කත්වා මඬගලං සබ්බලොකනාථං උපසඬ්ඛිතීත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං විමලකමලමකුළසමමඤ්ජලිං සිරසි කත්වා වන්දිත්වා ධම්මස්සවනන්ථාය එකමන්තං නිසිදි. පුත්තොපි තස්ස අනුරාජකුමාරො නාම තට්ථ නිසිදි.

තදා සුනන්දවක්කවත්තිරාජප්පමුඛානං තෙසං හගවා අනුපුබ්බිකථං කපෙයි. සුනන්දො වක්කවත්ති සද්ධිං පරිසාය සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. අථ සත්ථා තෙසං පුබ්බවරියං ඔලොකෙන්තො ඉද්ධිමයපත්තවිවරස්ස උපනිස්සායං දිස්වා වක්කජාලසමලඬ්ඛිතං දක්ඛිණභත්ථං පසාරෙත්වා – “එථ, හික්ඛවො”ති ආහ. සබ්බෙ තඬ්ඬණංයෙව දුච්ඡිගුලකෙසා ඉද්ධිමයපත්තවිවරධරා වස්සසට්ඨිකත්ථො විය ආකප්පසම්පන්නා හුත්වා හගවන්තං පරිවාරයිංසු. අයං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

5. “සුරින්දදෙවභවනෙ, බුද්ධො ධම්මමදෙසයි;
කොටිසතසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු.

6. “යදා සුනන්දො චක්කවත්තී, සම්බුද්ධං උපසඬකමි;
තදා ආහනි සම්බුද්ධො, ධම්මභෙරිං වරුත්තමං.
7. “සුනන්දස්සානුවරා ජනතා, තදාසුං නවුතිකොටියො;
සබ්බෙසි තෙ නිරවසෙසා, අභෙසුං එහිභික්ඛුකා”ති.

තත්ථ සුරින්දදෙවභවනෙනි පුන දෙවින්දභවනෙනි අත්ථො. ධම්මන්ති අභිධම්මං. ආහනීති අභිහනි. වරුත්තමන්ති වරො භගවා උත්තමං ධම්මභෙරින්ති අත්ථො. අනුවරාති නිබද්ධවරා සෙවකා. ආසුන්ති අභෙසුං. “තදාසි නවුතිකොටියො”තිපි පායො. තස්ස ජනතා ආසි, සා ජනතා කිත්තකාති වෙ, නවුතිකොටියොති අත්ථො.

අථ මඬිගලෙ කිර ලොකනාටෙ මෙබලෙ පුරෙ විහරන්තෙ තස්මිංයෙව පුරෙ සුදෙවො ව ධම්මසෙනො ව මාණවකා මාණවකසහස්සපරිවාරා තස්ස භගවතො සන්තිකෙ එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිංසු . මාසපුණ්ණමාය ද්විසු අග්ගසාවකෙසු සපරිවාරෙසු අරහත්තං පත්තෙසු සත්ථා කොටිසතසහස්සභික්ඛුගණමජ්ඣෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, අයං පයමො සන්තිපාතො අහොසි. පුන උත්තරාරාමෙ නාම අනුත්තරෙ ඤාතිසමාගමෙ පබ්බජිතානං කොටිසතසහස්සානං සමාගමෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, අයං දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. සුනන්දචක්කවත්තිභික්ඛුගණසමාගමෙ නවුතිකොටිසහස්සානං භික්ඛුනං මජ්ඣෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, අයං තතියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

8. “සන්තිපාතා තයො ආසුං, මඬිගලස්ස මහෙසිනො;
කොටිසතසහස්සානං, පයමො ආසි සමාගමො.
9. “දුතියො කොටිසතසහස්සානං, තතියො නවුතිකොටිනං;
බ්ණාසවානං විමලානං, තදා ආසි සමාගමො”ති.

තදා අමිභාකං බොධිසත්තො සුරුවිබ්බාග්ගමාගමෙ සුරුවි නාම බ්බාග්ගමො හුත්වා තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සතිසණ්ඩුකෙටුභානං සාක්ඛරප්පභෙදානං ඉතිභාසපඤ්චමානං පදකො වෙය්‍යාකරණො ලොකායතමභාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො අහොසි. සො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා දසබලස්ස මධුරධම්මකථං සුත්වා භගවති පසිදිත්වා සරණං ගන්ත්වා – “ස්වෙ මය්හං භික්ඛං ගණ්හථා”ති සසාවකසඬ්ඨං භගවන්තං නිමන්තෙසි. සො භගවතා “බ්බාග්ගමා, කිත්තකෙහි භික්ඛුහි තෙ අත්ථො”ති වුත්තො – “කිත්තකා පන වො, භන්තෙ, පරිවාරා භික්ඛු”ති ආහ. තදා පයමසන්තිපාතොව හොති, තස්මා “කොටිසතසහස්ස”න්ති වුත්තෙ – “යදි එවං, භන්තෙ, සබ්බෙහිසි සද්ධිං මය්හං භික්ඛං ගණ්හථා”ති නිමන්තෙසි. සත්ථා අධිවාසෙසි.

බ්බාග්ගමො භගවන්තං ස්වාතනාය නිමන්තෙත්වා අත්තනො සරං ගච්ඡන්තො චින්තෙසි – “අහං එත්තකානං භික්ඛුනං යාගුහත්තවත්ථාදීනි දාතුං සක්කොමි, නිසිදනට්ඨානං පන කථං භවිස්සති”ති. තස්ස කිර සා චින්තනා චතුරාසිතියොජනසහස්සප්පමාණෙ මෙරුමන්ථකෙ ධීතස්ස දෙවරාජස්ස දසසත්තයතස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනස්ස උණ්භාකාරං ජනෙසි. අථ සක්කො දෙවරාජා ආසනස්ස උණ්භවාටං දිස්වා – “කො නු බො මං ඉමමිභා යානා වාවෙතුකාමො”ති සමුප්පන්නපරිචිතක්කො දිබ්බෙන චක්ඛුනා මනුස්සලොකං ඔලොකෙත්තො මහාපුරිසං දිස්වා – “අයං මහාසත්තො බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙත්වා තස්ස නිසිදනත්ථාය චින්තෙසි, මයාපි තත්ථ ගන්ත්වා පුඤ්ඤකොට්ඨාසං ගහෙතුං වට්ටති”ති වඩ්ඪකීවණ්ණං නිමිමිතිත්වා වාසිචරසුභත්ථො මහාපුරිසස්ස පුරතො පාතුරහොසි. සො “අත්ථී නු බො කස්සචි භතියා කත්තබ්බකම්ම”න්ති ආහ.

මහාසත්තො දිස්වා “කිං කම්මං කාතුං සක්ඛිස්සසි”ති ආහ. “මම අජානනසිප්පං නාම නත්ථී, යො යො යං යං ඉච්ඡති මණ්ඩපං වා පාසාදං වා අඤ්ඤං වා කිඤ්චි නිවෙසනාදිකං, තස්ස තස්ස තං තං කාතුං සමන්ථොමහි”ති. “තෙන හි මය්හං කම්මං අත්ථී”ති. “කිං, අය්‍යා”ති? “ස්වාතනාය මයා කොටිසතසහස්සභික්ඛු නිමන්තිතා, තෙසං නිසිදනමණ්ඩපං කරිස්සසි”ති? “අහං නාම කරෙය්‍යං, සවෙ මෙ භතීං දාතුං සක්ඛිස්සථා”ති. “සක්ඛිස්සාමි, තාතා”ති. “යදි එවං, සාධු, කරිස්සාමි”ති වත්වා එකං පදෙසං ඔලොකෙසි. සො ද්වාදසයොජනප්පමාණො පදෙසො කසිණමණ්ඩලං විය සමතලො පරමරමණියො අහොසි. පුන සො “එත්තකෙ යානෙ සත්තරතනමයො දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩො මණ්ඩපො උට්ඨහතු”ති චින්තෙත්වා ඔලොකෙසි. තතො තාවදෙව මණ්ඩපසදිසො පථවිතලං භින්දිත්වා මණ්ඩපො උට්ඨහි. තස්ස සොවණ්ණමයෙසු ඵම්භෙසු රජතමයා සටකා අභෙසුං, රජතමයෙසු ඵම්භෙසු සොවණ්ණමයා සටකා, මණ්ත්ථම්භෙසු පවාළමයා සටකා, පවාළමයෙසු ඵම්භෙසු මණ්මයා සටකා, සත්තරතනමයෙසු ඵම්භෙසු සත්තරතනමයා සටකා අභෙසුං.

තතො මණ්ඩපස්ස අත්තරන්තරාපි කිඬ්ඪිකිකජාලා ඔලම්බතු”ති ඔලොකෙසි, සහ ඔලොකනෙන කිඬ්ඪිකිකජාලා ඔලම්බි, යස්ස මන්දවාතෙරිතස්ස පඤ්චඩ්ඪිකස්සෙව තුරියස්ස පරමමනොරමො මධුරො සද්දො නිච්ඡරති, දිබ්බසඬ්ඨිතිවත්තකාලො විය අහොසි. “අත්තරන්තරා දිබ්බගන්ධදාමපුප්ඵදාමපත්තදාමසත්තරතනදාමානි ඔලම්බන්තු”ති චින්තෙසි, සහ චින්තාය දාමානි ඔලම්බිංසු. “කොටිසතසහස්සඬ්ඨානං භික්ඛුනං ආසනානි ව කප්පියමහග්ගසච්චත්ථරණානි ආධාරකානි ව පථවිං භින්දිත්වා උට්ඨහන්තු”ති චින්තෙසි, තාවදෙව උට්ඨහිංසු. “කොණෙ කොණෙ එකෙකා උදකවාටි උට්ඨහතු”ති චින්තෙසි, තඬ්ඨණංයෙව උදකවාටියො පරමසීතලෙන මධුරෙන සුවිසුද්ධසුගන්ධකප්පියවාරිනා පුණ්ණා කදලිපණ්ණපිහිතමුඛා උට්ඨහිංසු. සො දසසත්තයනො එත්තකං මාපෙත්වා

බ්‍රාහ්මණස්‍ය සන්නිකං ගන්ත්වා – “එහි, අයා, තව මණ්ඩපං දිස්වා මය්‍හං හතිං දෙහී” ති ආහ. මහාපුරිසො ගන්ත්වා තං මණ්ඩපං ඔලොකෙසි. තස්‍ය ඔලොකෙන්තස්‍යෙව සකලසරිරං පඤ්චවණ්ණාය පිතියා නිරන්තරං ථුටං අහොසි.

අටස්‍ය මණ්ඩපං ඔලොකයතො එතදහොසි – “නායං මණ්ඩපො මනුස්‍යභූතෙන කතො, මය්‍හං අජ්ඣාසයං මය්‍හං ගුණං ආගම්ම අද්ධා සක්කස්‍ය දෙවරඤ්ඤො භවනං උණ්හං අහොසි, තතො සක්කෙන දෙවානම්න්දෙන අයං මණ්ඩපො නිම්මිතො” ති. “න ඛො පන මෙ යුත්තං එවරුපෙ මණ්ඩපෙ එකදිවසංයෙව දානං දාතුං, සත්තාහං දස්‍සාමි” ති වින්තෙසි. බාහිරකදානං නාම තත්තකම්පි සමානං බොධිසත්තානං හදයං තුට්ඨිං කාතුං න සක්කොති, අලංකාරස්‍ය වා ඡිත්තීන්ද්‍රියා අඤ්ඤානාති වා අක්කිති උප්පාටෙන්වා හදයමංසං වා උඛ්ඛට්ටෙන්වා දින්නකාලෙ බොධිසත්තානං වාගං නිස්සාය තුට්ඨි නාම හොති. අම්භාකං බොධිසත්තස්‍ය හි සිව්ඡාතකෙ (ජා. 1.15.52 ආදයො) දෙවසිකං පඤ්චකභාපණසතසහස්‍සානි විස්‍සජ්ජෙන්වා වතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙති පඤ්චසු යානෙසු දානං දෙන්තස්‍ය තං දානං වාගතුට්ඨිං උප්පාදෙතුං නාසක්කි. යදා පනස්‍ය බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන ආගන්ත්වා සක්කො දෙවරාජා අක්කිති යාවි, තදා සො තානි වක්ඛුති උප්පාටෙන්වා අදාසි, දදමානස්‍යෙව භාසො උප්පජ්ජි, කෙසග්ගමත්තම්පි විත්තස්‍ය අඤ්ඤාත්තං නාහොසි. එවං සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානං බාහිරදානං නිස්සාය තිත්ති නාම තත්ථි. තස්මා සොපි මහාපුරිසො – “මයා කොට්ඨතසහස්‍යසඬ්ඛානං භික්ඛූනං දානං දාතුං වට්ටති” ති වින්තෙන්වා තස්මිං මණ්ඩපෙ නිසිදාපෙන්වා සත්තාහං ගවපානං නාම දානං අදාසි.

එත්ථ ගවපානන්ති මහත්තෙ මහත්තෙ කොලම්බෙ බීරස්‍ය පුරෙන්වා උද්ධනෙසු ආරොපෙන්වා සනපාකපක්කෙ බීරෙ ථොකථොකෙ තණ්ඩුලෙ පක්කිපිත්වා පක්කමධුසක්කරචුණ්ණසජ්ජිහි අභිසඬ්ඛනභොජනං වුච්චති. ඉදමෙව චතුර්ධරණොජනන්තිපි වුච්චති. මනුස්‍යායෙව පන පරිවිසිතුං නාසක්කිංසු. දෙවාපි එකන්තරිකා හුත්වා පරිවිසිංසු. ද්වාදසයොජනප්පමාණම්පි තං යානං තෙ භික්ඛූ ගණ්හිතුං නප්පහොසියෙව, තෙ පන භික්ඛූ අත්තනො අත්තනො අනුභාවෙන නිසිදිංසු. පරියොසානදිවසෙ සබ්බෙසං භික්ඛූනං පත්තෙ ධොවාපෙන්වා හෙසජ්ජත්ථාය සජ්ජිනවනිතමධුථාණිතාදීනං පුරෙන්වා තිච්චරෙහි සද්ධිං අදාසි. තත්ථ සඬ්ඛනවකභික්ඛූනා උද්ධච්චරසාටකා සතසහස්‍යග්ගසනිකා අහෙසුං.

අට සත්ථා අනුමොදනං කරොන්තො – “අයං මහාපුරිසො එවරුපං මහාදානං අදාසි, කො නු ඛො භවිස්සති” ති උපධාරෙන්තො – “අනාගතෙ කප්පසතසහස්‍යාධිකානං ද්විත්තං අසඬ්ඛොයානං මත්ථකෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති” ති දිස්වා තතො මහාසත්තං ආමන්තෙන්වා – “ත්ථං එත්තකං නාම කාලං අතික්කම්ත්වා ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති” ති බ්‍යාකාසි. අට මහාපුරිසො භගවතො බ්‍යාකරණං සුත්වා පමුදිතහදයො – “අහං කිර බුද්ධො භවිස්සාමි, න මෙ සරාවාසෙන අත්ථො, පබ්බජිස්සාමි” ති වින්තෙන්වා තථාරුපං සම්පත්තිං බෙළුපිණ්ඩං විය පභාය සත්ථු සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා බුද්ධච්චනං උග්ගණ්හිත්වා අභිඤ්ඤා ව අට්ඨ සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙන්වා අපරිභීනජ්ඣානො යාවතායුකං යත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති. තෙන වුත්තං –

10. “අහං තෙන සමයෙන, සුරුච්චි නාම බ්‍රාහ්මණො;
අජ්ඣායකො මන්තධරො, තිණ්ණං වෙදාන පාරගු.
11. “තමහං උපසඬ්ඛම්ම, සරණං ගන්ත්වාන සත්ථුනො;
සම්බුද්ධජ්ජමුඛං සඬ්ඝං, ගන්ධමාලෙන පුප්පිං;
පුපෙන්වා ගන්ධමාලෙන, ගවපානෙන තප්පපිං.
12. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, මඬගලො ද්විපුත්තමො;
අපරිමෙය්‍යතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
13. “පධානං පදහිත්වාන...පෙ.... හෙස්සාම සම්මුඛා ඉම” ති. –
අට්ඨ ගාථා විත්ථාරෙතබ්බා.
14. “තස්සාපි චචනං සුත්වා, හියොසා විත්තං පසාදයිං;
උත්තරිං වතමධිට්ඨාසිං, දසපාරමිපුරියා.
15. “තදා පිතිමනුබුහන්තො, සම්බොධිවරපත්තියා;
බුද්ධෙ දත්වාන මං ගෙහං, පබ්බජිං තස්ස සන්නිකෙ.
16. “සුත්තන්තං විනයං වාපි, නවඬ්ඣං සත්ථුසාසනං;
සබ්බං පරියාපුණිත්වා, සොහයිං ජිනසාසනං.
17. “තත්ථජ්ජමත්තො විහරන්තො, බ්‍රහ්මං භාවෙන්ව භාවනං;
අභිඤ්ඤාපාරමිං ගන්ත්වා, බ්‍රහ්මලොකමගඤ්ජහ” ති.

තත්ථ ගන්ධමාලෙනාති ගන්ධෙහි වෙව මාලෙහි ව. ගවපානෙනාති ඉදං වුත්තමෙව. “සතපානෙනා” තිපි කෙවි පටන්ති. තප්පපිත්ති තප්පෙසිං. උත්තරිං වතමධිට්ඨාසිත්ති හියොසාපි වතමධිට්ඨාසිං. දසපාරමිපුරියාති දසන්තං පාරමිතං පුරුණත්ථාය. පිතින්ති හදයතුට්ඨිං. අනුබුහන්තොති වඩ්ඞෙන්තො. සම්බොධිවරපත්තියාති බුද්ධත්තප්පත්තියා.

බුද්ධෙ දත්තානාති බුද්ධස්ස පරිච්ඡිත්තා . මං ගෙහන්ති මම ගෙහං, සබ්බං සාපතෙය්‍යං චතුපච්චයත්ථාය බුද්ධස්ස හගවතො පරිච්ඡිත්තාති අත්ථො. තත්ථාති තස්මිං බුද්ධසාසනෙ. භ්‍රෂ්මන්ති භ්‍රෂ්මවිහාරභාවනං භාවෙත්වා.

මඬගලස්ස පන හගවතො නගරං උත්තරං නාම අහොසි, පිතෘපිස්ස උත්තරො නාම රාජා ඛත්තියො, මාතෘපි උත්තරා නාම, සුදෙවො ච ධම්මසෙනො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, පාලිතො නාම උපට්ඨාකො, සීවලා ච අසොකා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාගරුක්ඛො ඛොධි, අට්ඨාසිතිහත්ථුබ්බොධං සරිරං අහොසි, නචුතිවස්සසහස්සං ආයුපරිමාණං, හරියා පනස්ස යසවති නාම, සීවලො නාම පුත්තො, අස්සයානෙන නික්ඛමි. උත්තරාරාමෙ වසී. උත්තරො නාම උපට්ඨාකො, තස්මිං පන නචුතිවස්සසහස්සානි යත්වා පරිනිබ්බුතෙ හගවති එකප්පහාරෙතෙව දසවක්කවාළසහස්සානි එකත්ඨකාරානි අහෙසුං. සබ්බවක්කවාළෙසු චත්‍රස්සානං මහත්තං ආරොදනපරිදෙවනං අහොසි. තෙන වුත්තං –

18. “උත්තරං නාම නගරං, උත්තරො නාම ඛත්තියො;
උත්තරා නාම ජනිකා, මඬගලස්ස මහෙසිතො.
23. “සුදෙවො ධම්මසෙනො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
පාලිතො නාමුපට්ඨාකො, මඬගලස්ස මහෙසිතො.
24. “සීවලා ච අසොකා ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
ඛොධි තස්ස හගවතො, නාගරුක්ඛොති වුව්චති.
26. “අට්ඨාසිති රතනානි, අච්චුග්ගතො මහාමුනි;
තතො නිද්ධාවති රංසී, අනෙකසතසහස්සියො.
27. “නචුතිවස්සසහස්සානි, ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනනං බහුං.
28. “යථාපි සාගරෙ උෟමී, න සක්කා තා ගණෙතුයෙ;
තථෙව සාවකා තස්ස, න සක්කා තෙ ගණෙතුයෙ.
29. “යාච අට්ඨාසි සම්බුද්ධො, මඬගලො ලොකනායකො;
න තස්ස සාසනෙ අත්ථී, සකිලෙසමරණං තදා.
30. “ධම්මොක්කං ධාරයිත්වාන, සන්තාරෙත්වා මහාජනං;
ජලිත්වා ධුමකෙතුච, නිබ්බුතො සො මහායසො.
31. “සඬ්ඛාරානං සභාවත්තං, දස්සයිත්වා සදෙවකෙ;
ජලිත්වා අග්ගික්ඛන්ධොව, සුරියො අත්ථඬගතො යථා”ති.

තත්ථ තතොති තස්ස මඬගලස්ස සරිරතො. නිද්ධාවතීති නිද්ධාවන්ති, වචනවිපරියායො දට්ඨබ්බො. රංසීති රස්මියො. අනෙකසතසහස්සියොති අනෙකසතසහස්සා. උෟමීති වීථියො තරඬගා. ගණෙතුයෙති ගණෙතුං සඬ්ඛාතුං. එත්තකා සාගරෙ උෟමියොති යථා න සක්කා ගණෙතුං, එවං තස්ස හගවතො සාවකාපි න සක්කා ගණෙතුං, අථ ඛො ගණනපථං විනිවත්තාති අත්ථො. යාවාති යාවතකං කාලං. සකිලෙසමරණං තදාති සහ කිලෙසෙහි සකිලෙසො, සකිලෙසස්ස මරණං සකිලෙසමරණං, තං නත්ථී. තදා කිර තස්ස හගවතො සාසනෙ සාවකා සබ්බෙ අරහත්තං පත්වායෙව පරිනිබ්බාසිංසු. පුපුජ්ජනා වා සොතාපන්නාදයො වා හුත්වා න කාලමකංසුති අත්ථො. කෙච්චි “සම්මොහමාරණං තදා”ති පටන්ති.

ධම්මොක්කන්ති ධම්මදීපකං. ධුමකෙතුති අග්ගි වුව්චති, ඉධ පන පදීපො දට්ඨබ්බො තස්මා පදීපො විය ජලිත්වා නිබ්බුතොති අත්ථො. මහායසොති මහාපරිවාරො . කෙච්චි “නිබ්බුතො සො සසාවකො”ති පටන්ති. සඬ්ඛාරානන්ති සඬ්ඛාතධම්මානං සප්පච්චයධම්මානං. සභාවත්තන්ති අනිච්චාදියාමඤ්ඤලක්ඛණං. සුරියො අත්ථඬගතො යථාති යථා සහස්සකිරණො දිවසකරො සබ්බං තමගණං විධමීත්වා සබ්බඤ්ච ලොකං ඔභාසෙත්වා අත්ථමුපගච්ජති, එවං මඬගලදිවසකරොපි වෙනෙය්‍යකමලවනවිකසනකරො සබ්බං අජ්ඣන්තිකබාහිරලොකතමං විධමීත්වා අත්තතො සරිරප්පහාය ජලිත්වා අත්ථඬගතොති අත්ථො. සෙසගාථා සබ්බත්ථ උත්තානා ඵවාති.

මඬගලබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො තතියො බුද්ධවංසො.

6. සුමනබුද්ධවංසවණ්ණනා

එවං එකප්පභාරෙනෙව දසසහස්සිලොකධාතුං එකන්ධකාරං කත්වා තස්මිං භගවති පරිනිබ්බුතෙ තස්ස අපරභාගෙ නවුතිවස්සසහස්සායුකෙසු මනුස්සෙසු අනුක්කමෙන පරිභායිත්වා දසවස්සෙසු ජාතෙසු පුන වඩ්ඪිත්වා අනුක්කමෙන අසඬ්ඛොයායුකා හුත්වා පුන පරිභායිත්වා නවුතිවස්සසහස්සායුකෙසු ජාතෙසු සුමනො නාම බොධිසත්තො පාරමි යො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චචිත්වා මෙඛලනගරෙ සුදත්තස්ස නාම රඤ්ඤො කුලෙ සිරිමාය නාම දෙවියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. පාටිභාරියානි පුබ්බෙ චුත්තනායානෙව.

සො අනුක්කමෙන චුද්ධිප්පත්තො සිරිවඩ්ඪිනසොමවඩ්ඪිනඉද්ධිවඩ්ඪිනනාමධෙයොසු තිසු පාසාදෙසු තෙසට්ඨියා නාටකිත්ථිසතසහස්සෙහි පරිවාරියමානො සුරයුවතීහි පරිවාරියමානො දෙවකුමාරො විය නවවස්සසහස්සානි දිබ්බසුඛසදිසං විසයසුඛමනුභවමානො වටංසිකාය නාම දෙවියා අනුපමං නාම නිරූපමං පුත්තං ජනෙත්වා චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා භත්ථියානෙන නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. තං පන පබ්බජන්තං තිංසකොට්ඨො අනුපබ්බජිං.

සො තෙහි පරිවුතො දසමාසෙ පධානවරියං වරිත්වා විසාඛපුණ්ණමාය අනොමනිගමෙ අනොමසෙට්ඨිනො ධිතාය අනුපමාය නාම දිත්තං පක්ඛිත්තදිබ්බොජං පායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සාලවනෙ දිවාචිහාරං විනිනාමෙත්වා අනුපමාජීවකෙන දිත්තා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා නාගබොධිං උපගන්ත්වා තං පදක්ඛිණං කත්වා අට්ඨති තිණමුට්ඨි තිංසහත්ථවිත්ථං තිණසන්ථරං කත්වා තත්ථ පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා නිසිදි. තතො මාරබලං විධමිත්වා සබ්බඤ්ඤාඤාණං පටිච්ඡිකිත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා”ති (ධ. ප. 153-154) උදානං උදානෙසි. තෙන චුත්තං –

1. “මඬගලස්ස අපරෙන, සුමනො නාම නායකො;
සබ්බධම්මෙහි අසමො, සබ්බසත්තානමුත්තමො”ති.

තත්ථ මඬගලස්ස අපරෙනානි මඬගලස්ස භගවතො අපරභාගෙ. සබ්බධම්මෙහි අසමානි සබ්බෙහිපි සීලසමාධිපඤ්ඤාධම්මෙහි අසමො අසදිසො.

සුමනො කිර භගවා බොධිසම්පෙයෙව සත්තසත්තාභානි විනිනාමෙත්වා ධම්මදෙසනත්ථං බ්‍රහ්මායාවනං සම්පට්ඨිජිත්වා – “කස්ස නු බො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති (දී. නි. 2.72; ම. නි. 1.284; 2.341; මහාව. 10) උපධාරෙත්තො අත්තනා සහ පබ්බජිතානං තිංසකොට්ඨො ව අත්තනො කනිට්ඨභාතිකං වෙමාතිකං සරණකුමාරඤ්ච පුරොහිතපුත්තං භාවිතත්තමාණවකඤ්ච උපනිස්සයසම්පන්නෙ දිස්වා – “එතෙසං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා හංසරාජා විය ගගනපථෙන මෙඛලයානෙ ඔනරිත්වා උයානපාලං පෙසෙත්වා අත්තනො කනිට්ඨභාතිකං සරණකුමාරඤ්ච පුරොහිතපුත්තං භාවිතත්තකුමාරඤ්ච පක්කොසාපෙත්වා තෙසං පරිවාරභූතා සත්තතිංසකොට්ඨො අත්තනා සහ පබ්බජිතා තිංසකොට්ඨො ව අඤ්ඤෙ ව බහු දෙවමනුස්සකොට්ඨො වානි එවං කොට්ඨසතසහස්සං ධම්මවක්කප්පවත්තනෙන ධම්මාමතං පායෙසි. තෙන චුත්තං –

2. “තදා අමතභෙරිං සො, ආහනී මෙඛලෙ පුරෙ;
ධම්මසඬ්ඛසමායුත්තං, නවඩගං ජිනසාසන”න්ති.

තත්ථ අමතභෙරින්ති අමතාධිගමාය නිබ්බානාධිගමාය භෙරිං. ආහනීති වාදයි, ධම්මං දෙසෙසිති අත්ථො. සායං අමතභෙරි නාම අමතපරියොසානං නවඩගං බුද්ධවචනං. තෙනෙවාහ – “ධම්මසඬ්ඛසමායුත්තං, නවඩගං ජිනසාසන”න්ති. තත්ථ ධම්මසඬ්ඛසමායුත්තන්ති වතුසච්චධම්මකථාසඬ්ඛවරසමායුත්තං.

සුමනො පන ලොකනායකො අභිසම්බොධිං පාපුණිත්වා පටිඤ්ඤානුරූපං පටිපදං පටිපජ්ජමානො මහාජනස්ස භවබන්ධනමොක්ඛත්ථාය කුසලරතනස්ස කිලෙසවොරෙහි විලුප්පමානස්ස පරිත්තානත්ථං සීලවිපුලපාකාරං සමාධිපරිබාපරිවාරිතං විපස්සනාඤාණද්වාරං සතිසම්පජඤ්ඤදල්භකවාටං සමාපත්තිමණ්ඩපාදිපටිමණ්ඩිතං බොධිපක්ඛියජනසමාකූලං අමතවරනගරං මාපෙසි. තෙන චුත්තං –

3. “නිජ්ජිනිත්වා කිලෙසෙ සො, පත්වා සම්බොධිමුත්තමං;
මාපෙසි නගරං සත්ථා, සද්ධම්මපුරවරුත්තම”න්ති.

තත්ථ නිජ්ජිනිත්වානි විජිනිත්වා අභිභූයා, කිලෙසාභිසඬ්ඛාරදෙවපුත්තමාරෙ විද්ධංසෙත්වානි අත්ථො. සොති සො සුමනො භගවා. “විජිනිත්වා කිලෙසෙ හි”තිපි පායො. තත්ථ හි-කාරො පදපුරණමත්තෙ නිපානො. පත්වානි අධිගන්ත්වා. “පත්තො”තිපි පායො. නගරන්ති නිබ්බානනගරං. සද්ධම්මපුරවරුත්තමන්ති සද්ධම්මසඬ්ඛානං පුරවරෙසු උත්තමං සෙට්ඨං පධානභූතං. අට්ඨ වා සද්ධම්මමයෙසු පුරෙසු පවරෙසු උත්තමං සද්ධම්මපුරවරුත්තමං. පුරිමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ “නගර”න්ති තස්සෙව වෙච්චනන්ති දට්ඨබ්බං. පටිවිද්ධධම්මසභාවානං සෙක්ඛාසෙක්ඛානං අරියපුත්ථලානං පතිට්ඨානං ගොචරනිවාසට්ඨෙත නිබ්බානං “නගර”න්ති චූචිවති. තස්මිං පන සද්ධම්මවරනගරෙ සො සත්ථා අවිච්ඡින්නං අකුට්ඨං උජුං පුටුලඤ්ච විත්ථකඤ්ච සතිපට්ඨානමයං මහාවිථිං මාපෙසි. තෙන චුත්තං –

4. “නිරන්තරං අකුට්ඨං, උජුං විපුලචිත්තං;
මාපෙසි සො මහාවීරී, සතිපට්ඨානවරුත්තම”න්ති.

තත්ථ නිරන්තරන්ති කුසලජවනසඤ්චරණානන්තරභාවතො නිරන්තරං. අකුට්ඨන්ති කුට්ඨභාවකරදොසවිරහිතතො අකුට්ඨං. උජුන්ති අකුට්ඨත්තාව උජුං. පුරිමපදස්සෙව අත්ථදීපකමීදං වචනං. විපුලචිත්තන්ති ආයාමතො ව චිත්ථාරතො ව පුටුලචිත්තං, පුටුලචිත්තභාවො ලොකියලොකුත්තරසතිපට්ඨානවසෙන දට්ඨබ්බො. මහාවීරීන්ති මහාමග්ගං. සතිපට්ඨානවරුත්තමන්ති සතිපට්ඨානඤ්ච තං වරෙසු උත්තමඤ්චාති සතිපට්ඨානවරුත්තමං. අථ වා වරං සතිපට්ඨානමයං උත්තමවීරීන්ති අත්ථො.

ඉදානි තස්ස නිබ්බානමහානගරස්ස තස්සං සතිපට්ඨානවීරීයං වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි වතස්සො පටිසම්භිදා ඡ අභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියොති ඉමානි මහග්ගරතනානි උභොසු පස්සෙසු ධම්මාපණෙ පසාරෙසි. තෙන වුත්තං –

5. “ඵලෙ වත්තාරි සාමඤ්ඤෙ, වතස්සො පටිසම්භිදා;
ඡළභිඤ්ඤාට්ඨසමාපත්ති, පසාරෙසි තත්ථ වීරීය”න්ති.

ඉදානි භගවා ඉමානි රතනභණ්ඩානි යෙ පන අප්පමත්තා සතිමන්තො පණ්ඩිතා හිරිඔත්තප්පවිරියාදිහි සමන්තාගතා, තෙ ආදියන්තිති තෙසං රතනානං භරණුපායං දස්සෙන්නො –

6. “යෙ අප්පමත්තා අබ්ලා, හිරිවිරියෙහුපාගතා;
තෙ තෙ ඉමෙ ගුණවරෙ, ආදියන්ති යථාසුඛ”න්ති. – ආහ;

තත්ථ යෙති අනියමුද්දෙසො. අප්පමත්තානි පමාදස්ස පටිපක්ඛතුතෙන සතියා අවිජ්ජවාසලක්ඛණෙන අප්පමාදෙන සමන්තාගතා. අබ්ලානි පඤ්චවෙනොබ්බරහිතා. හිරිවිරියෙහුපාගතානි කායදුච්චරිතාදිහි හිරියතීති හිරි, ලජ්ජායෙන අධිවචනං. වීරස්ස භාවො වීරියං, තං උස්සාහලක්ඛණං. තෙහි හිරිවිරියෙහි උපාගතා සමන්තාගතා භබ්බපුරිගලා. තෙහි ඉදං පුබ්බෙ අනියමුද්දෙසස්ස නියමුද්දෙසො. පුන තෙහි වුත්තප්පකාරෙ ගුණරතනවිසෙසෙ තෙ කුලපුත්තා ආදියන්ති පටිලභන්ති අධිගච්ඡන්තිති අත්ථො. සබ්බං පන සුමනො භගවා කතවිදිතමනො ධම්මහෙරිං ආහනිත්වා ධම්මනගරං මාපෙත්වා ඉමිනා නයෙන පට්ඨමෙව සතසහස්සකොට්ඨො බොධෙසි. තෙන වුත්තං –

7. “ඵවමෙනෙත යොගෙන, උද්ධරන්තො මහාජනං;
බොධෙසි පට්ඨං සත්ථා, කොට්ඨසතසහස්සියො”ති.

තත්ථ උද්ධරන්තොති සංසාරසාගරතො අරියමග්ගනාමාය සමුද්ධරන්තො. කොට්ඨසතසහස්සියොති සතසහස්සකොට්ඨොති අත්ථො. විපරියායෙන නිද්දිට්ඨං.

යදා පන සුමනො ලොකනායකො සුනන්දවතීනගරෙ අම්බරුක්ඛමුලෙ තිත්ථියමදමානමද්දනං යමකපාටිභාරියං කත්වා සත්තානං කොට්ඨසහස්සං ධම්මාමතං පායෙසි. අයං දුතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

8. “යමහි කාලෙ මහාවීරො, ඔවදී තිත්ථියෙ ගණෙ;
කොට්ඨසහස්සා භිසමීසු, දුතියෙ ධම්මදෙසනෙ”ති.

තත්ථ තිත්ථියෙ ගණෙති තිත්ථියභූතෙ ගණෙ, තිත්ථියානං ගණෙ වා “තිත්ථියෙ අභිමද්දන්තො, බුද්ධො ධම්මමදෙසසී”ති පට්ඨන්ති කෙවි.

යදා පන දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු දෙවතා ඉමස්මීං වක්කවාළෙ සන්නිපතිත්වා මනුස්සා ව නිරොධකථං සමුට්ඨාපෙසුං – “කථං නිරොධං සමාපජ්ජන්ති, කථං නිරොධසමාපන්නා භොන්ති, කථං නිරොධා වුට්ඨහන්ති”ති? ඵචං සමාපජ්ජනඅධිට්ඨානවුට්ඨානාදීසු විනිවිජයං කාතුං අසක්කොන්තා සහ මනුස්සෙහි ඡසු කාමාවචරදෙවලොකෙසු දෙවා ව නවසු බ්‍රහ්මලොකෙසු බ්‍රහ්මානො ව ද්වෙජ්ඣකජාතා ද්විධා අහෙසුං. තතො නරසුන්දරෙන අරින්දමෙන නාම රඤ්ඤා සද්ධිං සායන්හසමයෙ සුමනදසබලං සබ්බලොකනාථං උපසඬකමීසු; උපසඬකමීත්වා අරින්දමො රාජා භගවන්තං නිරොධපඤ්ඤං පුච්ඡී. තතො භගවතා නිරොධපඤ්ඤෙ විස්සජ්ජිතෙ නවුතිපාණකොට්ඨසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. අයං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

9. “යදා දෙවා මනුස්සා ව, සමග්ගා ඵකමානසා;
නිරොධපඤ්ඤං පුච්ඡිංසු, සංසයං වාපි මානසං.

10. “තදාපි ධම්මදෙසනෙ, නිරොධපරිදීපනෙ;
නවුතිකොට්ඨසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

තස්ස පන සුමනස්ස භගවතො තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. තත්ථ පට්ඨමසන්නිපාතෙ මෙබලනගරං උපනිස්සාය වස්සං වසිත්වා පට්ඨමපචාරණාය අරහන්තානං කොට්ඨසහස්සෙන ඵහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතෙන සද්ධිං

හගවා පවාරෙයි, අයං පයමො සන්නිපාතො අහොසි. අථාපරෙන සමයෙන සඬකස්සනගරස්සාවිදුරෙ අරින්දමරාජකුසලබලනිබ්බන්තෙ යොජනප්පමාණෙ කනකපබ්බතෙ නිසින්තො සරදසමයරුචිරකරනිකරො දිවසකරො විය යුගන්ධරපබ්බතෙ මුනිවරදිවසකරො අරින්දමරාජානං පරිවාරත්වා ආගතානං පුරිසානං නවුතිකොටිසහස්සානි දමෙත්වා සබ්බෙ ඵභිහික්ඛුපබ්බප්පාය පබ්බාජෙත්වා තස්මිංයෙව දිවසෙ අරහත්තං පත්තෙහි හික්ඛුහි පරිවුතො චතුරඬගසමන්තාගතෙ සන්නිපාතෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. අයං දුතියො සන්නිපාතො අහොසි. යදා පන සක්කො දෙවරාජා සුගතදස්සනත්ථාය උපසඬකම්, තදා සුමනො හගවා අසීතියා අරහත්තකොටිසහස්සෙහි පරිවුතො පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, අයං තතියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

11. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, සුමනස්ස මහෙසිනො;
බ්ණාසවානං විමලානං, සත්තචිත්තාන තාදිනං.
12. “වස්සංවුට්ඨස්ස හගවතො, අභිසුට්ඨෙ පවාරණෙ;
කොටිසතසහස්සෙහි, පවාරෙසි තථාගතො.
13. “තතො පරං සන්නිපාතෙ, විමලෙ කඤ්චනපබ්බතෙ;
නවුතිකොටිසහස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො.
14. “යදා සක්කො දෙවරාජා, බුද්ධදස්සනුපාගම්;
අසීතිකොටිසහස්සානං, තතියො ආසි සමාගමො”ති.

තත්ථ අභිසුට්ඨෙ පවාරණෙති ලිඬගවිපල්ලාසො දට්ඨබ්බො, අභිසුට්ඨාය පවාරණායාති අත්ථො. තතොපරන්ති තතො අපරභාගෙ. කඤ්චනපබ්බතෙති කනකමයෙ පබ්බතෙ. බුද්ධදස්සනුපාගමීති බුද්ධදස්සනත්ථමුපාගමී. තදා කිර අම්භාකං බොධිසත්තො අතුලො නාම නාගරාජා අහොසි මහිද්ධිකො මහානුභාවො. සො “ලොකෙ බුද්ධො උප්පන්නො”ති සුත්වා ඤාතිගණපරිවුතො සකභවතා නික්ඛමිත්වා කොටිසතසහස්සෙහික්ඛුපරිවාරස්ස සුමනස්ස හගවතො දිබ්බෙහි තුරියෙහි උපහාරං කාරෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා පච්චෙකදුස්සයුගාති දත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාසි. සොපි නං සත්ථා “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං –

15. “අහං තෙන සමයෙන, නාගරාජා මහිද්ධිකො;
අතුලො නාම නාමෙන, උස්සන්තකුසලසඤ්චයො.
16. “තදාහං නාගභවතා, නික්ඛමිත්වා සඤාතිහි;
නාගානං දිබ්බතුරියෙහි, සසඬ්ඨං ජිනමුපට්ඨතිං.
17. “කොටිසතසහස්සානං, අන්තපානෙන තප්පයිං;
පච්චෙකදුස්සයුගං දත්වා, සරණං තමුපාගමිං.
18. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, සුමනො ලොකනායකො;
අපරිමෙයයිතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
19. “පධානං පදහිත්වාන...පෙ.... හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං”.
20. යථා කොණ්ඩඤ්ඤබුද්ධවංසෙ, ඵචං අට්ඨ ගාථා විත්ථාරෙතබ්බාති.
20. “තස්සාපි චචනං සුත්වා, හියො චිත්තං පසාදයිං;
උත්තරිං චතමධිට්ඨාසිං, දසපාරමිපූරියා”ති.

තස්ස පන සුමනස්ස හගවතො මෙබලං නාම නගරං අහොසි, සුදත්තො නාම රාජා පිතා, සිරිමා නාම දෙවි මාතා, සරණො ච භාවිත්තො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, උදෙනො නාමුපට්ඨාකො, සොණා ච උපසොණා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාගරුක්ඛො බොධි, නවුතිහත්ථුබ්බෙධං සරිරං, නවුතියෙව වස්සසහස්සානි ආයුප්පමාණං අහොසි, වටංසිකා නාමස්ස මහෙසි දෙවි, අනුපමො නාම පුත්තො අහොසි, හත්ථියානෙන නික්ඛමි. උපට්ඨාකො අඬගරාජා. අඬගරාමෙ වසීති. තෙන වුත්තං –

21. “නගරං මෙබලං නාම, සුදත්තො නාම බත්තියො;
සිරිමා නාම ජනිකා, සුමනස්ස මහෙසිනො.
22. “නචවස්සසහස්සානි, අගාරං අජ්ඣ සො වසී;
වන්දො සුවන්දො වටංසො ව, තයො පාසාදමුත්තමා.
23. “තෙසට්ඨිසතසහස්සානි, නාරියො සමලඬකතා;
වටංසිකා නාම නාරී, අනුපමො නාම අනුජො.
24. “නිමිත්තෙ චතුරො දිස්වා, හත්ථියානෙන නික්ඛමි;
අනුනදසමාසානි, පධානං පදහි ජිනො.
25. “බ්‍රහ්මනා යාවිතො සත්තො, සුමනො ලොකනායකො;
වත්ති වක්ඛං මහාවීරො, මෙබලෙ පුරමුත්තමෙ.

26. “සරණො භාවිතත්තො ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
උදෙනො නාමුපට්ඨාකො, සුමනස්ස මහෙසිනො.
27. “සොණා ව උපසොණා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සොපි බුද්ධො අමිතයසො, නාගමුලෙ අබුජ්ඣුට්ඨං.
28. “වරුණො වෙව සරණො ව, අහෙසුං අග්ගපට්ඨකා;
වාලා ව උපවාලා ව, අහෙසුං අග්ගපට්ඨකා.
29. “උච්චත්තනෙන සො බුද්ධො, නචුතිහත්ථමුග්ගතො;
කඤ්චනග්ගිසසඨකාසො, දසසහස්සි විරොචති.
30. “නචුතිවස්සසහස්සානි, ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනනං බහුං.
31. “තාරණියෙ තාරයිත්වා, බොධනියෙ ව බොධයි;
පරිනිබ්බාසි සම්බුද්ධො, උචරාජාව අත්ථමි.
32. “තෙ ව ඛිණ්ණසවා භික්ඛු, සො ව බුද්ධො අසාදිසො;
අතුලජ්ජහං දස්සයිත්වා, නිබ්බුතා තෙ මහායසා.
33. “තඤ්ච ඤාණං අතුලියං, තානි ව අතුලානි රතනානි;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඨබ්බාරා.
34. “සුමනො යසධරො බුද්ධො, අභිගාරාමමිති නිබ්බුතො;
තත්ථෙව තස්ස ජිනජුපො, චතුර්‍යොජනමුග්ගතො”ති.

තත්ථ කඤ්චනග්ගිසසඨකාසොති විවිධරතනවිවිත්තකඤ්චනමයග්ගිකසදිසරූපසොහො. දසසහස්සි විරොචතිති තස්ස පහාය දසසහස්සිපි ලොකධාතු විරොචතිති අත්ථො. තාරණියෙති තාරයිතබ්බො, තාරයිතුං වුත්තෙ සබ්බො බුද්ධවෙනෙය්‍යෙති අත්ථො. උචරාජාවානි වන්දො විය. අත්ථමිති අත්ථංගිගතො. කෙවි “අත්ථං ගතො”ති පදන්ති. අසාදිසොති අසදිසො. මහායසාති මහාකිත්තිසද්දා මහාපරිවාරා ව. තඤ්ච ඤාණන්ති තං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණඤ්ච. අතුලියන්ති අතුලාං අසදිසං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවානි.

සුමනබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො චතුත්ථො බුද්ධවංසො.

7. රෙවතබුද්ධවංසවණ්ණනා

සුමනස්ස පන භගවතො අපරභාගෙ සාසනෙ වස්ස අන්තරහිතෙ නවුතිවස්සසහස්සායුකා මනුස්සා අනුක්කමෙන පරිභායිත්වා දසවස්සායුකා හුත්වා පුන අනුක්කමෙන වඩ්ඪිත්වා අසඬ්ඛොයායායුකා හුත්වා පුන පරිභායමානා සට්ඨිවස්සසහස්සායුකා අහෙසුං. තදා රෙවතො නාම සත්ථා උදපාදි. සොපි පාරමියො පුරත්වා අනෙකරතනසමුප්ප්ලිතභවතෙ තුසිතභවතෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො චචිත්වා සබ්බධනාධිකරණවනිසුධඤ්ඤවතීනගරෙ සබ්බාලඬ්ඛකාරසමලඬ්ඛකතඅමිතරුවරපරිවාරපරිවුතස්ස සිරිවිභවසමුදයෙනාකුලස්ස සබ්බසමිද්ධිවිපුලස්ස විපුලස්ස නාම රඤ්ඤො කුලෙ සබ්බජනනයනාලිපාලිසමාකුලාය සම්පුල්ලනයනකුලයසස්සිරිකසිනිද්ධවදනකමලාකරසොභාසමුප්ප්ලාය සුරුවරමනොභරගුණගණවිපුලාය විපුලාය නාම අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දසන්තං මාසානං අච්චයෙන චිත්තකුටපබ්බතතො සුවණ්ණහංසරාජා විය මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි.

තස්ස පටිසන්ධියං ජාතියඤ්ච පාටිභාරියානි පුබ්බෙ වුත්තනයානෙව අහෙසුං. සුදස්සනරතනග්ගිආවෙළනාමකා තයො වස්ස පාසාදා අහෙසුං. සුදස්සනාදෙවිප්පමුඛානි තෙත්තිංස ඉත්ථිසහස්සානි පච්චපට්ඨිතානි අහෙසුං. තාහි පරිවුතො සො සුරුසුච්ඡිති පරිවුතො දෙවකුමාරො විය ඡබ්බස්සසහස්සානි විසයසුඛමනුභවමානො අගාරං අප්ඤ්ඤාමසි. සො සුදස්සනාය නාම දෙවියා වරුණෙ නාම තනයෙ ජාතෙ චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා නානාචිරාගතනුවරවසනනිවසනො ආමුක්කමුත්තාභාරමණිකුණ්ඩලො වරකෙයුරමකුටකටකධරො පරමසුරභිගත්ඛකුසුමසමලඬ්ඛකතො පරමරුවරකරනිකරො සරදසමයරජනිකරො විය තාරාගණපරිවුතො විය චන්දො නිදසගණපරිවුතො විය දසසතනයනො බ්‍රහ්මගණපරිවුතො විය ච භාරිතමහාබ්‍රහ්මා චතුරඬ්ඛිනියා මහතියා සෙනාය පරිවුතො ආජඤ්ඤරථෙන මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා සබ්බාභරණානි ඔමුඤ්චිත්වා හණ්ඩාගාරිකස්ස හත්ථෙ දන්වා ජලජාමලාවිකලනිලකුලයදලසදිසෙනානිතිසිතෙනානිතිබිණෙනාසිනා සකෙසමකුටං ඡිත්තීන්වා ආකාසෙ බිපි. තං සක්කො දෙවරාජා සුවණ්ණවඩ්ඪකොටකෙන පටිග්ගහෙත්වා තාවතිංසභවනං නෙත්වා සිනෙරුමුද්ධනි සත්තරතනයං වෙතියං අකාසි.

මහාපුරියො පන දෙවදත්තානි කාසායානි පරිදහිත්වා පබ්බජි, එකා ච නං පුරිසකොටි අනුපබ්බජි. සො තෙහි පරිවුතො සත්තමාසෙ පධානවරියං වරිත්වා විසාබ්‍රහ්මණ්ණමාය අඤ්ඤතරාය සාධුදෙවියා නාම සෙට්ඨිධිතාය දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සාලවනෙ දිවාචිහාරං චිතිනාමෙත්වා සායන්හසමයෙ අඤ්ඤතරොනාජිවකෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා මත්තවරනාගගාමී නාගබොධිං පදක්ඛණං කත්වා තෙපණ්ණාසහත්ථවිත්ථනං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා චතුරඬ්ඛවරියං අධිට්ඨාය නිසිදිත්වා මාරලං විධමිත්වා සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණං පටිච්ඡිකිත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති (ධ. ප. 153-154) උදානං උදානෙසි. තෙන වුත්තං –

1. “සුමනස්ස අපරෙන, රෙවතො නාම නායකො;
අනුපමො අසදිසො, අකුලො උත්තමො ජිනො”ති.

රෙවතො කිර සත්ථා බොධිසම්පෙයෙව සත්තසත්තාභානි චිතිනාමෙත්වා ධම්මදෙසනත්ථං බ්‍රහ්මායාවනං සම්පට්ඨිත්වා – “කස්ස නු බො අහං පට්ඨං ධම්මං දෙසෙයා”න්ති (දී. නි. 2.72; ම. නි. 1.284; 2.341; මහාව. 10) උපධාරෙන්තො අත්තනා සහ පබ්බජිතහික්ඛුකොටියො අඤ්ඤෙ ව බහු දෙවමනුස්සෙ උපනිස්සයසම්පන්නෙ දිස්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා වරුණාරාමෙ ඔතරිත්වා තෙහි පරිවුතො ගම්භිරං නිපුණං තිපරිවට්ඨං අප්පට්ඨත්තියං අඤ්ඤෙන අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තෙත්වා හික්ඛුනං කොටි අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. තිසු මග්ගඵලෙසු පතිට්ඨිතානං ගණනපරිච්ඡෙදො නත්ථි. තෙන වුත්තං –

2. “සොපි ධම්මං පකාසෙසි, බ්‍රහ්මනා අභියාචිතො;
බන්ධධාතුවචත්ථානං, අප්පචත්තං භවාභවෙ”ති.

තත්ථ බන්ධධාතුවචත්ථානන්ති පඤ්චත්තං බන්ධානං අට්ඨාරසන්තං ධාතුනං නාමරූපචචත්ථානාදිවසෙන විභාගකරණං. සභාවලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණාදිවසෙන රූපාරූපධම්මපරිග්ගහො බන්ධධාතුවචත්ථානං නාම. අථ චා ඵෙණපිණ්ඩුපමං රූපං පරිමද්දනාසහනතො ඡිද්දාවඡිද්දාදිභාවතො ව උදකපුබ්බුළකං විය වෙදනා මුහුත්තරමණියභාවතො, මරිචිකා විය සඤ්ඤා විප්පලම්භනතො, කදලික්ඛන්ධො විය සඬ්ඛාරා අසාරකතො, මායා විය විඤ්ඤාණං වඤ්චනකතො”ති එවමාදිනාපි නයෙන අනිච්චානුපස්සනාදිවසෙනපි බන්ධධාතුවචත්ථානං වෙදිතබ්බං (විභ. අට්ඨ. 26 කමාදිචිතිවිජයකථා). අප්පචත්තං භවාභවෙති එත්ථ භවොති වඩ්ඪි, අභවොති භානි. භවොති සස්සතදිට්ඨි, අභවොති උච්ඡෙදදිට්ඨි. භවොති බුද්දකභවො, අභවොති මහාභවො. භවොති කාමභවො, අභවොති රූපාරූපභවොති එවමාදිනා නයෙන භවාභවනං අත්ථො වෙදිතබ්බො (ම. නි. අට්ඨ. 2.223; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.1080; උදා. අට්ඨ. 20). තෙසං භවාභවනං අප්පචත්තිහෙතුභූතං ධම්මං පකාසෙසිති අත්ථො. අථ චා භවති අනෙතානි භවො, තිසු භවෙසු උප්පත්තිනිමිත්තං කම්මාදිකං. උප්පත්තිභවො අභවො නාම. උභයත්ථ නිකන්තියා පභානකරං අප්පචත්තං ධම්මං දෙසෙසිති අත්ථො. තස්ස පන රෙවතබුද්ධස්ස තයොව අභිසමයා අහෙසුං. පට්ඨමො පනස්ස ගණනපට්ඨිතිවත්තො. තෙන වුත්තං –

3. “තස්සාභිසමයා තිණි, අභෙසුං ධම්මදෙසනෙ;
ගණනාය න චත්තබ්බො, පට්ඨාභිසමයො අභු”ති.

තත්ථ තිණිති තයො, ලිඬගවිපල්ලාසො කතො, අයං පට්ඨො අභිසමයො අහොසි.

අථාපරෙන සමයෙන නගරුත්තරෙ උත්තරෙ නගරෙ සබ්බාරිත්ථමො අරිත්ථමො නාම රාජා අහොසි. සො කිරි
භගවත්තං අත්තනො නගරමනුප්පත්තං සුත්වා තිහි ජනකොට්ඨි පරිවුතො භගවතො පවිචුග්ගමනං කත්වා ස්වාතනාය
නිමන්තෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාසංසං සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා තිගාචුතචිත්ථං දීපපුජං කත්වා
භගවත්තං උපසඬකමිත්වා නිසීදි. අථ භගවා තස්ස මනොනුකූලං විචිත්තනායං ධම්මං දෙසෙසි. තත්ථ දෙවමනුස්සානං
කොට්ඨසභස්සස්ස දුතියාභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

4. “යදා අරිත්ථමං රාජං, විනෙසි රෙවතො මුනි;
තදා කොට්ඨසභස්සානං, දුතියාභිසමයො අභු”ති.

අයං දුතියො අභිසමයො.

අථාපරෙන සමයෙන රෙවතො සත්ථා උත්තරනිගමං නාම උපනිස්සාය විහරන්තො සත්තාහං නිරොධසමාපත්තිං
සමාපජ්ජිත්වා නිසීදි. තදා කිරි උත්තරනිගමවාසිනො මනුස්සා යාගුහත්තබ්ජ්ජකභෙසජ්ජපානකාදීනි ආහරිත්වා
භික්ඛුසඤ්ඤාසංසං මහාදානං දත්වා භික්ඛු පරිපුච්ඡිංසු – “කුහිං, භත්තෙ, භගවා”ති? තතො තෙසං භික්ඛු ආහංසු – “භගවා,
ආවුසො, නිරොධසමාපත්තිං සමාපන්නො”ති. අථාතීතෙ තස්මිං සත්තාහෙ භගවත්තං නිරොධසමාපත්තිනො වුට්ඨිතං
සරදසමයෙ සූරියො විය අත්තනො අනුපමාය බුද්ධසිරියා විරොචමානං දිස්වා නිරොධසමාපත්තියා ගුණානිසංසං
පුච්ඡිංසු. භගවා ච තෙසං නිරොධසමාපත්තියා ගුණානිසංසං කට්ඨෙසි. තදා දෙවමනුස්සානං කොට්ඨසං අරහත්තෙ
පතිට්ඨාසි. අයං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

5. “සත්තාහං පටිසල්ලානා, වුට්ඨහිත්වා නරාසහො;
කොට්ඨසනං නරමරුනං, විනෙසි උත්තමෙ එලෙ”ති.

සුඬඤ්ඤවතීනගරෙ පට්ඨමහාපාතිමොක්ඛබුද්ධෙසෙ එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතානං අරහත්තානං ගණනපථං
විතීවත්තානං පට්ඨො සන්නිපාතො අහොසි. මෙඛලනගරෙ කොට්ඨසභස්සස්සඬාතානං එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය
පබ්බජිතානං අරහත්තානං දුතියො සන්නිපාතො අහොසි. රෙවතස්ස පන භගවතො ධම්මචක්කානුවත්තකො වරුණො
නාම අග්ගසාවකො පඤ්ඤවත්තානං අග්ගො ආබාධිකො අහොසි. තත්ථ ගිලානපුච්ඡනත්ථාය සම්පත්තමහාජනස්ස
ලක්ඛණත්තයපරිදීපකං ධම්මං දෙසෙත්වා කොට්ඨසභස්සං පුරිසානං එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාජෙත්වා අරහත්තෙ
පතිට්ඨාපෙත්වා චතුරඬ්ඨිනිකෙ සන්නිපාතෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. අයං තතියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

6. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, රෙවතස්ස මහෙසිනො;
බිණ්ණසවානං විමලානං, සුවිමුත්තාන තාදිනං.
7. “අතික්කන්තා ගණනපථං, පට්ඨං යෙ සමාගතා;
කොට්ඨසභස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො.
8. “යොපි පඤ්ඤාය අසමො, තස්ස චක්කානුවත්තකො;
සො තදා බ්‍යාධිකො ආසි, පත්තො ජීවිතසංසයං.
9. “තස්ස ගිලානපුච්ඡාය, යෙ තදා උපගතා මුනි;
කොට්ඨසභස්සා අරහත්තො, තතියො ආසි සමාගමො”ති.

තත්ථ චක්කානුවත්තකොති ධම්මචක්කානුවත්තකො. පත්තො ජීවිතසංසයන්ති එත්ථ ජීවිතෙ සංසයං
ජීවිතසංසයං, ජීවිතක්ඛයං පාපුණාති වා, න වා පාපුණාති එවං ජීවිතසංසයං පත්තො, බ්‍යාධිතස්ස බලවහාවෙන මරති,
න මරති ජීවිතෙ සංසයං පත්තොති අත්ථො. යෙ තදා උපගතා මුනිති ඉති දීඝභාවෙ සති භික්ඛුනං උපරි හොති, රස්සෙ
අනුස්සරෙන සද්ධිං වරුණස්ස උපරි හොති.

තදා අමහාකං බොධිසත්තො රම්මවතීනගරෙ අතිදෙවො නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා බ්‍රාහ්මණධම්මෙ පාරං ගතො
රෙවතං සම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා තස්ස ධම්මකථං සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාය සිලොකසභස්සෙන දසබලං කිත්තෙත්වා
සභස්සග්ගතිකෙන උත්තරාසඬගෙන භගවත්තං පූජෙසි. සොපි නං බුද්ධො බ්‍යාකාසි – “ඉතො
කප්පසභස්සාධිකානං ද්විත්තං අසඬබ්‍යායානං මත්ථකෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති. තෙන වුත්තං –

10. “අහං තෙන සමයෙන, අතිදෙවො නාම බ්‍රාහ්මණො;
උපගන්ත්වා රෙවතං බුද්ධං, සරණං තස්ස ගඤ්ජහං.
11. “තස්ස සිලං සමාධිඤ්ච, පඤ්ඤාගුණමනුත්තමං;
ථොමයිත්වා යථාථාමං, උත්තරියමදාසහං.

12. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, රෙවතො ලොකනායකො;
අපරිමෙය්‍යිතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
13. “පධානං පදහිත්වාන...පෙ.... හෙස්සාම සම්මුඛා ඉම””න්ති. —
අට්ඨ ගාථා විත්ථාරෙතබ්බා.
14. “තස්සාපි වචනං සුත්වා, භියො චිත්තං පසාදයිං;
උත්තරිං වතමධිට්ඨාසිං, දසපාරමිපුරියා.
15. “තදාපි තං බුද්ධම්මං, සරිත්වා අනුබ්‍රහයිං;
ආහරිස්සාමි තං ධම්මං, යං මය්හං අභිපත්ථිත””න්ති.

තත්ථ සරණං තස්ස ගඤ්ජහන්ති තං සරණං අගඤ්ජිං අහං, උපයොගත්ථෙ සාම්චචනං. පඤ්ඤාගුණන්ති පඤ්ඤාසම්පන්නිං. අනුත්තමන්ති සෙට්ඨං. “පඤ්ඤාවිමුක්තිගුණමුත්තම””න්තිපි පාඨො, සො උත්තානොව. ථොමයිත්වාති ථොමෙත්වා වණ්ණයිත්වා. යථාථාමන්ති යථාබලං. උත්තරියන්ති උත්තරාසඬ්ඨං. අදාසහන්ති අදාසිං අහං. බුද්ධම්මන්ති බුද්ධභාවකරං ධම්මං, පාරමිධම්මන්ති අත්ථො. සරිත්වාති අනුස්සරිත්වා. අනුබ්‍රහයිත්ති අභිවඩ්ඨෙසිං. ආහරිස්සාමිති ආනයිස්සාමි. තං ධම්මන්ති තං බුද්ධත්තං. යං මය්හං අභිපත්ථිතන්ති යං මයා අභිපත්ථිතං බුද්ධත්තං, තං ආහරිස්සාමිති අත්ථො.

තස්ස පන රෙවතස්ස භගවතො නගරං සුධඤ්ඤවතී නාම අහොසි, පිතා විපුලො නාම ඛත්තියො, මාතා විපුලා නාම, වරුණො ව බ්‍රහ්මදෙවො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සම්භවො නාම උපට්ඨාකො, හද්දා ව සුභද්දා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාගරුක්ඛො බොධි, සරිරං අසිතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, ආයු සට්ඨිවස්සභස්සානි, සුදස්සනා නාම අග්ගමහෙසි, වරුණො නාම පුත්තො, ආජඤ්ඤරථෙන නික්ඛම්.

“තස්ස දෙභාහිනික්ඛන්තං, පභාජාලමනුත්තරං;
දිවා වෙව තදා රත්තිං, නිච්චං ඵරති යොජනං.

“ධාතුයො මම සබ්බාපි, විකිරන්තුති සො ජිනො;
අධිට්ඨාසි මහාවිරො, සබ්බසත්තානුකම්පකො.

“මහානාගවතුය්‍යානෙ, මහතො නගරස්ස සො;
පුජිතො නරමරුහි, පරිනිබ්බාසි රෙවතො””ති.

තෙන වුත්තං —

16. “නගරං සුධඤ්ඤවතී නාම, විපුලො නාම ඛත්තියො;
විපුලා නාම ජනිකා, රෙවතස්ස මහෙසිනො.
21. “වරුණො බ්‍රහ්මදෙවො ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සම්භවො නාමුපට්ඨාකො, රෙවතස්ස මහෙසිනො.
22. “හද්දා වෙව සුභද්දා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සොපි බුද්ධො අසමසමො, නාගමුලෙ අබුජ්ඣුථ.
23. “පදුමො කුඤ්ජරො වෙව, අහෙසුං අග්ගපට්ඨකා;
සිරිමා වෙව යසවතී, අහෙසුං අග්ගපට්ඨිකා.
24. “උච්චත්තනෙන සො බුද්ධො, අසිතිහත්ථමුග්ගතො;
ඔභාසෙති දිසා සබ්බා, ඉන්දකෙතුව උග්ගතො.
25. “තස්ස සරිරෙ නිබ්බත්තා, පභාමාලා අනුත්තරා;
දිවා වා යදි වා රත්තිං, සමන්තා ඵරති යොජනං.
26. “සට්ඨිවස්සභස්සානි , ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා දිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.
27. “දස්සයිත්වා බුද්ධබලං අමතං ලොකෙ පකාසයං;
නිබ්බාසි අනුපාදානො, යථග්ගපාදානසඬ්ඨයා.
28. “සො ව කායො රතනනිහො, සො ව ධම්මො අසාදිසො;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඨාරා””ති.

තත්ථ ඔහාසෙතීති පකාසයති. උග්ගතොති උස්සිතො. පහාමාලාති පහාවෙලා. යථග්ගීති අග්ගි විය.
උපාදානසඬ්ඛයාති ඉන්ධනක්ඛයා. සො ව කායො රතනනිභොති සො ව තස්ස භගවතො කායො සුවණ්ණවණ්ණො.
“තඤ්ච කායං රතනනිභ”න්තිපි පායො, ලිඬ්ඛවිපල්ලාසෙන චුත්තං. සොයෙව පනස්සන්ථො. සෙසගාථාසු සබ්බත්ථ
උත්තානමෙවාති.

රෙවතබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො පඤ්චමො බුද්ධවංසො.

8. සෞභිතබුද්ධවංසවණ්ණනා

තස්ස පන අපරභාගෙ තස්ස සාසනෙපි අන්තර්ගතෙ සෞභිතො නාම බොධිසත්තො කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි පාරමිසො පුරත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා දෙවෙහි ආයාචිතො තුසිතපුරතො චට්ඨවා සුධම්මනගරෙ සුධම්මරාජස්ස කුලෙ සුධම්මාය නාම දෙවියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. සො දසන්තං මාසානං අච්චයෙන සුධම්මියානෙ මාතුකුච්ඡිතො පරිසුද්ධචිරාජිතසනමෙසපටලතො පුණ්ණවන්දො විය නික්බ්බි. තස්ස පටිසන්ධියං ජාතියඤ්ච පාටිභාරියානි පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරානි.

සො දසවස්සසහස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසිත්වා සත්තත්තිංසනාටකිත්ථිසහස්සානං අග්ගාය අග්ගමහෙසියා මබ්ලදෙවියා කුච්ඡස්මිං සිහකුමාරෙ නාම පුත්තෙ උප්පන්නෙ චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගො පාසාදෙයෙව පබ්බජිත්වා තත්ථෙව ආනාපානස්සතිසමාධිං භාවෙත්වා චත්තාරි ඝාතානි පටිලභිත්වා සත්තාහං තත්ථෙව පධානවරියමවරි. තතො මබ්ලමහාදෙවියා දින්නං පරමමධුරං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා අභිනික්බ්බිතත්ථාය චිත්තමුප්පාදෙසි – “අයං පාසාදො අලඬ්ඛකපටියන්තො මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව ආකාසෙන ගන්ත්වා බොධිරුක්ඛං මජ්ඣෙකත්වා පට්ඨියං ඔතරතු, ඉමා ච ඉත්ථියො මයි බොධිමුලෙ නිසින්තෙ අචුත්තා සයමෙව පාසාදතො නික්බ්බන්තු”ති. සහචිත්තුප්පාදා පාසාදො ච සුධම්මරාජහවනතො උප්පතිත්වා අසිතඤ්ජනසඬ්ඛාසමබ්බුග්ගඤ්ජි. සො සමොසරිතසුරතිකුසුමදාමසමලඬ්ඛකපාසාදතලො සකලමිපි ගගනතලං සමලඬ්ඛකුරුමානො විය කතකරසධාරාසදිසරුවිරකරනිකරො දිවසකරො විය ච සරදසමයරජනිකරො විය ච විරොචමානො විලම්බනවිච්චිවිත්තකිඬ්ඛිණ්ණකපාලො යස්ස කිර වාතෙරිතස්ස සුකුසලජනවාදිතස්ස පඤ්චඩ්ගිකස්ස තුරියස්ස විය සද්දො වග්ග ච රජනියො ච කමනියො ච අහොසි.

දුරතො පට්ඨාය සුයාමානෙන මධුරෙන සරෙන සත්තානං සොතානි ඔදහමානො සරවච්චරවතුක්කවිථිආදීසු යත්වා පචත්තිතකථාසල්ලාපෙසු මනුස්සෙසු නාතිනිවෙන නාතිඋච්චෙන තරුවරවනමත්ථකාවිදුරෙනාකාසෙන පලොභයමානො විය තරුවරසාධානානාරතනපුත්තිවිසරසමුප්පලෙන චණ්ණෙන ජනනයානි ආකඩ්ඪෙත්තො විය ච පුඤ්ඤානුභාවං සමුග්ගොසයන්තො විය ච ගගනතලං පටිපජ්ජි. තත්ථ නාටකිත්ථියොපි පඤ්චඩ්ගිකස්ස වරතුරියස්ස මධුරෙන සරෙන උපගායිංසු වෙච විලපිංසු ච. චතුරඩ්ගිනි කිරස්ස සෙනාපි අලඬ්ඛකාර-කායාහරණ-ජුති-සමුදය-සමුප්පොතනානාවිරාග-සුරතිකුසුමවසනාහරණසොභිතා අමරවරසෙනා විය පරමරුවිරදස්සනා ධරණී විය ගගනතලෙන පාසාදං පරිවාරෙත්වා අගමාසි.

තතො පාසාදො ගන්ත්වා අට්ඨාසිතිහත්ථුබ්බෙධං උජුචිපුලවට්ඨක්ඛන්ධං කුසුමපල්ලවමකුලසමලඬ්ඛකං නාගරුක්ඛං මජ්ඣෙකත්වා ඔතරිත්වා භූමියං පතිට්ඨති. නාටකිත්ථියො ච කෙනවි අචුත්තාව තතො පාසාදතො ඔතරිත්වා පක්කමිංසු. අනෙකගුණසොභිතො කිර සොභිතොපි මහාපුරිසො මහාජනකතපරිවාරොයෙව රත්තියා තිසු යාමෙසු තිස්සො විජ්ජායො උප්පාදෙසි. මාරබලං පනස්ස ධම්මතාබලෙනෙව යථාගතමගමාසි. පාසාදො පන තත්ථෙව අට්ඨාසි. සොභිතො පන හගවතා සම්බොධිං පත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙත්වා බොධිසම්පෙයෙව සත්තසත්තාහං චිත්තාමෙත්වා බුහුමුතො ධම්මජ්ඣෙකසනං පටිජානිත්වා – “කස්ස නු බො පයමං ධම්මං දෙසෙයා”න්ති බුද්ධවක්ඛනා ඔලොකෙන්තො අත්තතො වෙමාතිකෙ කනිට්ඨභාතිකෙ අසමකුමාරඤ්ච සුනෙත්තකුමාරඤ්ච දිස්වා – “ඉමෙ ද්වෙ කුමාරා උපනිස්සයසම්පන්නා ගම්භීරං නිපුණං ධම්මං පටිවිජ්ඣිතුං සමත්ථා, හන්දාහං ඉමෙසං ධම්මං දෙසෙයා”න්ති ආකාසෙනාගන්ත්වා සුධම්මියානෙ ඔතරිත්වා ද්වෙපි කුමාරෙ උයානපාලෙන පක්කොසාපෙත්වා තෙහි සපරිවාරෙහි පරිවුතො මහාජනමජ්ඣෙක ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. තෙන චුත්තං –

1. “රෙවතස්ස අපරෙන, සොභිතො නාම නායකො; සමාභිතො සන්තචිත්තො, අසමො අප්පටිපුග්ගලො.
2. “සො ජිනො සකගෙහමිහි, මානසං චිතිචත්තයි; පත්වාන කෙවලං බොධිං, ධම්මවක්කං පවත්තයි.
3. “යාව හෙට්ඨා අවිට්තො, හවග්ගා වාපි උද්ධතො; එත්ථන්තරෙ එකපරිසා, අහොසි ධම්මදෙසනෙ.
4. “තාය පරිසාය සම්බුද්ධො, ධම්මවක්කං පවත්තයි; ගණනාය න චත්තබ්බො, පයමාහිසමයො අහු”ති.

තත්ථ සකගෙහමිහි අත්තතො හවනෙයෙව, අත්තොපාසාදතලෙයෙවාති අත්ථො. මානසං චිතිචත්තයිති චිත්තං පරිචත්තෙසි, සකගෙහෙ යත්වා සත්තදිවසබ්බන්තරෙයෙව පුපුජ්ජනභාවතො චිත්තං චිතිචත්තෙත්වා බුද්ධත්තං පාපුණ්ති අත්ථො. හෙට්ඨාති හෙට්ඨතො. හවග්ගාති අකනිට්ඨහවනතො. තාය පරිසායාති තස්සා පරිසාය මජ්ඣෙක. ගණනාය න චත්තබ්බොති ගණනපට්මතිතාති අත්ථො. පයමාහිසමයොති පයමො ධම්මාහිසමයො. අහුති ගණනාය න චත්තබ්බො පරිසා අහොසිති අත්ථො. “පයමෙ අභිසම්මුසෙවා”තිපි පායො, තස්ස පයමධම්මදෙසනෙ අභිසම්මුසෙ ජනා, තෙ ගණනාය න චත්තබ්බොති අත්ථො.

අරාපරෙන සමයෙන සුදස්සනනගරද්වාරෙ චිත්තපාටලියා මූලෙ යමකපාටිභාරියං කත්වා නවකනකමණ්ඩයභවනෙ තාවතිංසභවනෙ පාරිච්ඡත්තකමූලෙ පණ්ඩුකම්බලසිලානලෙ නිසිදිත්වා අභිධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ නවුතිකොට්ඨසභස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. අයං දුතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන චුත්තං -

5. “තතො පරමි දෙසෙත්තෙ, මරුනඤ්ච සමාගමෙ;
නවුතිකොට්ඨසභස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු”ති.

අරාපරෙන සමයෙන සුදස්සනනගරෙ ජයසෙනො නාම රාජකුමාරො යොජනප්පමාණං විහාරං කාරෙත්වා අසොකස්සකණ්ණවම්පකනාගපුත්තාගවකුලසුරභිචුතපනසාසනසාලකුන්ද- සහකාරකරවීරාදිතරුවරනිරන්තරං ආරාමං රොපෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා නියානෙසි. දානානුමොදනං කත්වා යාගං වණ්ණෙත්වා භගවා ධම්මං දෙසෙසි. තදා කොට්ඨසභස්සානං තනිකායස්ස ධම්මාභිසමයො අහොසි. අයං තනිකායස්සමයො අහොසි. තෙන චුත්තං -

6. “පුනාපරං රාජපුත්තො, ජයසෙනො නාම ඛත්තියො;
ආරාමං රොපෙත්වාන, බුද්ධෙ නියානෙසි තදා.
7. “තස්ස යාගං පකිත්තෙත්තො, ධම්මං දෙසෙසි චක්ඛුමා;
තදා කොට්ඨසභස්සානං, තනිකායස්සමයො අහු”ති.

පුන උග්ගතො නාම රාජා සුනන්දනගරෙ සුනන්දං නාම විහාරං කාරෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා අදාසි. තස්මිං දානෙ එභිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතානං කොට්ඨසභං අරහත්තානං සන්තිපාතො , තෙසං මජ්ඣෙ සොභිතො භගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. අයං පඨමො සන්තිපාතො අහොසි. පුන මෙඛලානගරෙ ධම්මගණො ධම්මගණාරාමං නාම පවරාරාමං මහාවිහාරං කාරෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා දත්වා සභ සබ්බපරික්ඛාරෙහි දානං අදාසි. තස්මිං සමාගමෙ එභිභික්ඛුභාවෙන පබ්බජිතානං නවුතියා අරහත්තකොට්ඨං සන්තිපාතෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. අයං දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. යදා පන භගවා දසසතයනපුරෙ වස්සං වසිත්වා පවාරණාය සුරවරපරිවුතො ඔතරි, තදා අසිනියා අරහත්තකොට්ඨි සද්ධිං චතුරඤ්ඤා සන්තිපාතෙ පවාරෙසි. අයං තනියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන චුත්තං -

8. “සන්තිපාතා තයො ආසුං, සොභිතස්ස මහෙසිනො;
ඛිණ්ණසවානං විමලානං, සන්තචිත්තාන තාදිනං.
9. “උග්ගතො නාම සො රාජා, දානං දෙනි නරුත්තමෙ;
තමිහි දානෙ සමාගඤ්ජුං, අරහත්තා සතකොට්ඨො.
10. “පුනාපරං පුරගණො, දෙනි දානං නරුත්තමෙ;
තදා නවුතිකොට්ඨං, දුතියො ආසි සමාගමො.
11. “දෙවලොකෙ වසිත්වාන, යදා ඔරොහනී ජිනො;
තදා අසිනිකොට්ඨං, තනියො ආසි සමාගමො”ති.

තදා කිර අමිභාකං බොධිසත්තො රම්මවතීනගරෙ උභතො සුජාතො ‘සුජාතො’ නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා සොභිතස්ස භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාය බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා තෙමාසං මහාදානමදාසි. සොපි නං “අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන චුත්තං -

12. “අහං තෙන සමයෙන, සුජාතො නාම බ්‍රාහ්මණො;
තදා සසාවකං බුද්ධං, අන්තපානෙන තප්පයිං.
13. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, සොභිතො ලොකනායකො;
අපරිමෙය්‍යිතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
14. “පුබ්බානුපදන්තිවාන, පෙට්ටෙ භෙස්සාම සම්මධා 900.
“තස්සාපි චචන්, සුත්වා, භට්ඨො සංවිග්ගමානසො,
තමෙවත්ථමනුප්පත්තියා, උග්ගං ධිතිමකාසහ”න්ති.

තත්ථ තමෙවත්ථමනුප්පත්තියාති තස්ස බුද්ධත්තස්ස අනුප්පත්තිඅත්ථං, තස්ස පන සොභිතබුද්ධස්ස - “අනාගතෙ අයං ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති චචන්. සුත්වා “අවිතථවචනා හි බුද්ධා”ති බුද්ධත්තප්පත්තිඅත්ථන්ති අත්ථො. උග්ගන්ති තිබ්බං සොරං. ධිතින්ති වීරියං. අකාසහන්ති අකාසිං අහං.

තස්ස පන සොභිතස්ස භගවතො සුධම්මං නාම නගරං අහොසි, පිතා සුධම්මො නාම රාජා, මාතා සුධම්මා නාම දෙවි, අසමො ච සුනෙත්තො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අනොමො නාමුපට්ඨාකො, නකුලා ච සුජාතා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාගරුක්ඛො බොධි, අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං සරීරං අහොසි, නවුතිවස්සභස්සානි ආයුප්පමාණං, මඛලා නාමස්ස

මහාදෙව්, සිහකුමාරො නාම අනුජො, නාටකිත්ථිනං සත්තත්තිංසසහස්සානි නවවස්සසහස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසී. පාසාදෙන අභිනික්ඛමී. ජයසෙනො නාම රාජා උපට්ඨාකො. සෙනාරාමෙ කිර වසීති. තෙන චුත්තං –

16. “සුඛම්මං නාම නගරං, සුඛම්මො නාම ඛත්තියො;
සුඛම්මා නාම ජනිකා, සොභිතස්ස මහෙසිනො.
21. “අසමො ව සුනෙන්තො ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
අනොමො නාමුපට්ඨාකො, සොභිතස්ස මහෙසිනො.
22. “නකුලා ව සුජාතා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බුජ්ඣමානො ව සො බුද්ධො, නාගමුලෙ අබුජ්ඣං.
24. “අට්ඨපණ්ණාසරතනං , අව්චුග්ගතො මහාමුනි;
ඔභාසෙනි දිසා සබ්බා, සතරංසීව උග්ගතො.
25. “තථා සුචුල්ලං පවනං, නානාගන්ධෙහි ධූපිතං;
තට්ඨ තස්ස පාවචනං, සීලගන්ධෙහි ධූපිතං.
26. “යථාපි සාගරො නාම, දස්සනෙන අතප්පියො;
තට්ඨ තස්ස පාවචනං, සවනෙන අතප්පියං.
27. “නචුතිවස්සසහස්සානි , ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.
28. “ඔවාදං අනුසිට්ඨිඤ්ච, දත්වාන සෙසකෙ ජනෙ;
හුතාසනොව තාපෙත්වා, නිබ්බුතො සො සසාවකො.
29. “සො ව බුද්ධො අසමසමො, තෙපි සාවකා බලප්පත්තා;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ සතරංසීවානිආදිච්චො විය, සබ්බා දිසා ඔභාසෙනිති අත්ථො. පවනන්ති මහාවනං. ධූපිතන්ති වාසිතං ගන්ධිතං. අතප්පියොති අතිත්තිකරො, අතිත්තිජනනො වා. තාවදෙති තස්මිං කාලෙ, තාවතකං කාලන්ති අත්ථො. තාරෙසිති තාරසී. ඔවාදන්ති සකිං වාදො ඔවාදො නාම. අනුසිට්ඨින්ති පුනප්පුනං චචනං අනුසිට්ඨි නාම. සෙසකෙ ජනෙති සච්චප්පට්චෙධං අප්පත්තස්ස සෙසජනස්ස, සාමීඅත්ථෙ භූමිමචචනං. හුතාසනොව තාපෙත්වාති අග්ගි විය තප්පෙත්වා. අයමෙව වා පායො, උපාදානක්ඛයා භගවා පරිනිබ්බුතොති අත්ථො. සෙසගාථාසු සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

සොභිතබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො ජට්ඨො බුද්ධවංසො.

9. අනොමදස්සි බුද්ධවංසවණ්ණනා

සොභිතබුද්ධො පන පරිනිබ්බුතෙ තස්ස අපරභාගෙ එකමසඨධ්වංසායං බුද්ධප්පාදරහිතං අහොසි. අතීතෙ පන තස්මිං අසඨධ්වංසො ඵකස්මිං කප්පෙ තයො බුද්ධා නිබ්බන්තිංසු අනොමදස්සි, පදුමො, නාරදොති. තත්ථ අනොමදස්සි හගවා සොළස අසඨධ්වංසායානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පාරමියො පුරෝත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා දෙවෙහි අභියාවිතො තතො චචිත්වා චන්දවතියං නාම රාජධානියං යසවා නාමස්ස රඤ්ඤො කුලෙ සමුස්සිතවාරුපයොධරාය යසොධරාය නාම අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. අනොමදස්සිකුමාරෙ කිර යසොධරාය දෙවියා කුච්ඡිගතෙ තස්ස පුඤ්ඤප්පභාවෙන පභා අසිතිහත්ථප්පමාණං යානං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. චන්දසූරියප්පභාහි අනභිභවතියාව අහොසි. සා දස්නන්තං මාසානං අවිචයෙන බොධිසත්තං සුවන්දනුයානෙ විජාසි. පාටිභාරියානි හෙට්ඨා චුත්තනායානෙව.

නාමග්ගහණදිවසෙ පනස්ස නාමං ගණ්හන්තා, යස්මා ජාතියං ආකාසනො සත්ත රතනානි පතිංසු, තස්මා අනොමානං රතනානං උප්පත්තිහෙතුභූතත්තා “අනොමදස්සි”ති නාමමකංසු. සො අනුක්කමෙන වුද්ධිප්පත්තො දිබ්බෙහි කාමගුණෙහි පරිවාරියමානො දසවස්සහස්සානි අගාරං අප්ඤ්ඤාමසි. තස්ස කිර සිරි උපසිරි සිරිවඩ්ඪොති තයො පාසාදා අහෙසුං. සිරිමාදෙවිප්පමුඛානි තෙව්සති ඉත්ථිසහස්සානි පව්වුපට්ඨිතානි අහෙසුං. සො සිරිමාය දෙවියා උපවාණෙ නාම පුත්තෙ ජාතෙ චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා සිව්කායානෙන මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. තං තිස්සො ජනකොටියො අනුපබ්බජිංසු.

තෙහි පරිවුතො මහාපුරිසො දස මාසෙ පධානවරියං වරි. තතො විසාඛපුණ්ණමාය අනුපමබ්‍රාහ්මණගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා අනුපමසෙට්ඨිධිතාය දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සාලවනෙ දිවාචිහාරං විනිනාමෙත්වා අනොමනාමාජීවකෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා අප්පුනරුක්ඛබොධිං පදක්ඛිණං කත්වා අට්ඨන්තිංසහත්ථවිත්ථනං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා චතුරඨගචරියං අධිට්ඨාය පල්ලඨිකං ආභුජිත්වා සමාරං මාරබලං විද්ධංසෙත්වා තිසු යාමෙසු තිස්සො විජ්ජා උප්පාදෙත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමප්ඤ්ඤා”ති උදානං උදානෙසි. තෙන චුත්තං –

1. “සොභිතස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
අනොමදස්සි අමිතයසො, තෙජස්සි දුරතික්කමො.
2. “සො ඡෙත්වා බන්ධනං සබ්බං, විද්ධංසෙත්වා තයො හවෙ;
අනිචත්තිගමනං මග්ගං, දෙසෙසි දෙවමානුසෙ.
3. “සාගරොව අසඨධ්වංසො, පබ්බතොව දුරාසදො;
ආකාසොව අනන්තො සො, සාලරාජාව ඵුල්ලිකො.
4. “දස්සනෙනපි තං බුද්ධං, තොසිතා හොන්ති පාණිනො;
බ්‍යාහරන්තං ගිරං සුත්වා, අමතං පාපුණන්ති තෙ”ති.

තත්ථ අනොමදස්සිති අනුපමදස්සනො, අමිතදස්සනො වා. අමිතයසොති අමිතපරිවාරො, අමිතකිත්ති වා. තෙජස්සිති සිලසමාධිපඤ්ඤාතෙජෙන සමන්තාගතො. දුරතික්කමොති දුප්පට්ඨියො, අඤ්ඤෙන දෙවෙන වා මාරෙන වා කෙනවි වා අතික්කමිතුං අසක්කුණෙයොනි අත්ථො. සො ඡෙත්වා බන්ධනං සබ්බන්ති සබ්බං දසවිධං සංයොජනං ඡිත්තදිත්වා. විද්ධංසෙත්වා තයො හවෙති තිහවුපගං කම්මං කම්මක්ඛයකරඤ්ඤාණෙන විද්ධංසෙත්වා, අභාවං කත්වාති අත්ථො. අනිචත්තිගමනං මග්ගන්ති නිචත්තියා පචත්තියා පටිපක්ඛභූතං නිබ්බානං අනිචත්තිති වුවචති, තං අනිචත්තිං ගච්ඡති අනෙතානි අනිචත්තිගමනො. තං අනිචත්තිගමනං අට්ඨඨගිකං මග්ගං දෙසෙසිති අත්ථො. “දස්සෙති”තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. දෙවමානුසෙති දෙවමනුස්සානං, සාමිඅත්ථො උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං.

අසඨධ්වංසොති බොහෙතුං වාලෙතුං අසක්කුණෙයොනි අක්ඛොභියො. යථා හි සමුද්දො චතුරාසිතියොජනසහස්සගම්භිරො අනෙකයොජනසහස්සභූතාවාසො අක්ඛොභියො, එවං අක්ඛොභියොති අත්ථො. ආකාසොව අනන්තොති යථා පන ආකාසස්ස අන්තො නත්ථි, අථ බො අනන්තො අප්පමෙයො අපාරො, එවං හගවාපි බුද්ධගුණෙහි අනන්තො අප්පමෙයො අපාරො. සොති සො හගවා. සාලරාජාව ඵුල්ලිකොති සබ්බලක්ඛණානුඤ්ජනසමලභිකතසරීරත්තා සුඵල්ලිකසාලරාජා විය සොහතිති අත්ථො. දස්සනෙනපි තං බුද්ධන්ති තස්ස බුද්ධස්ස දස්සනෙනාපිති අත්ථො. ඊදිසෙසුපි සාමිච්චනං පසුප්පත්ති සද්දසන්ථවිදු. තොසිතාති පරිනොසිතා පිණිතා. බ්‍යාහරන්තන්ති බ්‍යාහරන්තස්ස, සාමිඅත්ථො උපයොගවචනං. අමතන්ති නිබ්බානං. පාපුණන්තිති අධිගච්ඡන්ති. තෙති යෙ තස්ස ගිරං ධම්මදෙසනං සුණන්ති, තෙ අමතං පාපුණන්තිති අත්ථො.

හගවා පන බොධිමූලෙ සත්තසත්තාහං විනිනාමෙත්වා බ්‍රහ්මිනා ආයාවිතො ධම්මදෙසනාය බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙත්තො අත්තනා සහ පබ්බජිතෙ තිකොට්ඨඨිබ්බෙ ජනෙ උපනිස්සයසම්පන්නෙ දිස්වා – “කත්ථ නු බො තෙ එතරහි විහරන්ති”ති උපධාරෙත්තො සුභවතිනගරෙ සුදස්සනුයානෙ විහරන්තෙ දිස්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා

සුදස්සනුයානෙ ඔතරි. සො තෙහි පරිවුතො සදෙවමනුස්සාය පරිසාය මජ්ඣෙකෙ ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. තත්ථ කොට්ඨකානං පට්ඨානිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං -

5. “ධම්මානිසමයො තස්ස, ඉද්ධො ථීතො තදා අහු;
කොට්ඨකානි අනිසමිංසු, පට්ඨො ධම්මදෙසනෙ”ති.

තත්ථ ථීතොති එනිප්පත්තො ඛානුපඤ්ඤවසෙන. කොට්ඨකානිති කොට්ඨං සතානි කොට්ඨකානි.
“කොට්ඨකයො”තිපි පාඨො, තස්ස සතකොට්ඨොති අත්ථො.

අථාපරෙන සමයෙන ඔසධිනගරද්වාරෙ අසනරුක්ඛමුලෙ යමකපාටිභාරියං කත්වා අසුරෙහි දුරභිභවනෙ තාවතිංසභවනෙ පණ්ඩුකම්බලසිලායං නිසින්තො තෙමාසං අභිධම්මවස්සං වස්සාපයි. තදා අසීතිදෙවතාකොට්ඨො අනිසමිංසු. තෙන වුත්තං -

6. “තතො පරං අනිසමයෙ, වස්සන්තෙ ධම්මවුට්ඨියො;
අසීතිකොට්ඨොනිසමිංසු, දුතියෙ ධම්මදෙසනෙ”ති.

තත්ථ වස්සන්තෙති බුද්ධමහාමෙසෙ වස්සන්තෙ. ධම්මවුට්ඨියොති ධම්මකථාවස්සවුට්ඨියො.

තතො අපරෙන සමයෙන මඩගලපඤ්ඤානිද්දෙසෙ අට්ඨස්ත්තති කොට්ඨො අනිසමිංසු. සො තතියො අනිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං -

7. “තතො පරමිපි වස්සන්තෙ, තප්පයන්තෙ ච පාණිනං;
අට්ඨස්ත්තතිකොට්ඨං, තතියානිසමයො අහු”ති.

තත්ථ වස්සන්තෙති ධම්මකථාසලිලධාරං වස්සන්තෙ. තප්පයන්තෙති ධම්මාමතවස්සෙන තප්පයන්තෙ, තප්පනං කරොන්තෙ භගවතීති අත්ථො.

අනොමදස්සිස්සපි භගවතො තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. තත්ථ සොරෙයානගරෙ ඉසිදත්තස්ස රඤ්ඤො ධම්මෙ දෙසියමානෙ පසිදිත්වා එහිතික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතානං අට්ඨන්තං. අරහත්තසතසහස්සානං මජ්ඣෙකෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. අයං පට්ඨො සන්නිපාතො අහොසි. රාධවතීනගරෙ සුන්දරින්ධරස්ස නාම රඤ්ඤො ධම්මෙ දෙසියමානෙ එහිතික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතානං සත්තන්තං. අරහත්තසතසහස්සානං මජ්ඣෙකෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. අයං දුතියො සන්නිපාතො අහොසි. පුන සොරෙයානගරෙයෙව සොරෙයාරඤ්ඤා සහ එහිතික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතානං ඡන්තං. අරහත්තසතසහස්සානං මජ්ඣෙකෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. අයං තතියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං -

8. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, තස්සාපි ච මහෙසිනො;
අභිඤ්ඤාබලප්පත්තානං, පුප්ථිතානං විමුත්තියා.

9. “අට්ඨස්සතසහස්සානං, සන්නිපාතො තදා අහු;
පහිනමදමොහානං, සත්තචිත්තාන තාදිනං.

10. “සත්තසතසහස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො;
අනාඨගණානං චිරජානං, උපසන්නාන තාදිනං.

11. “ඡන්තං සතසහස්සානං, තතියො ආසි සමාගමො;
අභිඤ්ඤාබලප්පත්තානං, නිබ්බුතානං තපස්සින”න්ති.

තත්ථ තස්සාපි ච මහෙසිනොති තස්ස මහෙසිනො අනොමදස්සිස්සාපි. “තස්සාපි ද්විපදුත්තමො”තිපි පාඨො, තස්සාපි ද්විපදුත්තමස්සාති අත්ථො. ලක්ඛණං සද්දසත්ථතො ගහෙතබ්බං. අභිඤ්ඤාබලප්පත්තානන්ති අභිඤ්ඤානං බලප්පත්තානං, විණ්ණවසිතාය බිජ්ජනසන්නිභාවෙන අභිඤ්ඤාසු ථීරභාවප්පත්තානන්ති අත්ථො. පුප්ථිතානන්ති සබ්බථාලිචුල්ලභාවෙන අතිවිය සොභග්ගප්පත්තානං. විමුත්තියාති අරහත්තඵලවිමුත්තියා.

අනාඨගණානන්ති එත්ථ අයං අභිගණ-සද්දො කත්ථවි කිලෙසෙසු දිස්සති. යථාහ - “තත්ථ කතමානි තීණි අභිගණානි? රාගො අභිගණං දොසො අභිගණං මොහො අභිගණං”න්ති (විභ. 924). “පාපකානං බො එතං, ආවුසො, අකුසලානං ඉච්ඡාවචරානං අධිවචනං යදිදං අභිගණං”න්ති (ම. නි. 1.60). කත්ථවි කිස්මිඤ්චි මලෙ? යථාහ - “තස්සෙව රජස්ස වා අභිගණස්ස වා පහානාය වායමතී”ති (ම. නි. 1.184). කත්ථවි තථාරූපෙ භූමිභාගෙ “වෙතියභිගණං බොධියභිගණං රාජභිගණං”න්ති. ඉධ පන කිලෙසෙසු දට්ඨබ්බො. තස්මා නික්කිලෙසානන්ති අත්ථො (ම. නි. අට්ඨ. 1.57). චිරජානන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. තපස්සිනන්ති කිලෙසක්ඛයකරො අරියමග්ගසංඛාරො තපො යෙසං අත්ථි තෙ තපස්සිනො, තෙසං තපස්සිනං, බිණ්ණසවානන්ති අත්ථො.

තදා අම්මාකං බොධිසත්තො එකො මහෙසක්කො යක්ඛසෙනාපති අහොසි මහිද්ධිකො මහානුභාවො අනෙකකොට්ඨකසහස්සානං යක්ඛානං අධිපති. සො “බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො”ති සුත්වා ආගන්ත්වා පරමරුචිරදස්සනං සත්තරතනමයං අභිරුචිරරජනිකරමණ්ඩලසදිසං මණ්ඩපං නිමිතීනිත්වා තත්ථ සත්තාහං මහාදානං බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස අදාසි. අථ නං භගවා භත්තානුමොදනසමයෙ “අනාගතෙ කප්පසතසහස්සාධිකෙ එකස්මිං අසඬ්ඛොයො අතික්කන්තෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං –

12. “අහං තෙන සමයෙන, යක්ඛො ආසිං මහිද්ධිකො;
නෙකානං යක්ඛකොට්ඨං, වසවත්තිමිහි ඉස්සරො.
13. “තදාපි තං බුද්ධවරං, උපගන්ත්වා මහෙසිනං;
අන්තපානෙන තප්පෙසිං, සසඬ්ඝං ලොකනායකං.
14. “සොපි මං තදා බ්‍යාකාසි, විසුද්ධනායනො මුනි;
අපරිමෙය්‍යිතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
15. “පට්ඨානප්පද්ධිත්වානං පෙට්ටං, භෙස්සාම සුම්මො ඉමං.
තස්සාපි වචනං සුත්වා, භට්ඨො සංවිග්ගමානසො,
16. උත්තරිං වතමධිට්ඨාසිං, දසපාරමිපූරියා”ති.

තත්ථ උත්තරිං වතමධිට්ඨාසිත්ති පාරමිපූරණත්ථාය භියොපි දඤ්ඤතරං පරක්කමමකාසිති අත්ථො.

තස්ස පන අනොමදස්සිස්ස භගවතො චන්දවතී නාම නගරං අහොසි, යසවා නාම රාජා පිතා, යසොධරා නාම මාතා, නිසභො ච අනොමො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, වරුණො නාමුපට්ඨාකො, සුන්දරී ච සුමනා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අප්පුනරුක්ඛො බොධි, සරීරං අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, වස්සසතසහස්සං ආයු, සිරිමා නාම අග්ගමහෙසි, උපවාණො නාමස්ස පුත්තො, දසවස්සසහස්සානි අගාරං අප්පකාවසි. සො සිව්කායානෙන නික්ඛමි. සිව්කායානෙන ගමනං පන සොභිතබුද්ධවංසවණ්ණනාය පාසාදගමනෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ධම්මකො නාම රාජා උපට්ඨාකො. ධම්මාරාමෙ කිර භගවා විහාසිති. තෙන වුත්තං –

17. “නගරං චන්දවතී නාම, යසවා නාම ඛත්තියො;
මාතා යසොධරා නාම, අනොමදස්සිස්ස සත්ථුනො.
22. “නිසභො ච අනොමො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
වරුණො නාමුපට්ඨාකො, අනොමදස්සිස්ස සත්ථුනො.
23. “සුන්දරී ච සුමනා ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, අප්පුනොති පවුච්චති.
25. “අට්ඨපණ්ණාසරතනං, අච්චුග්ගතො මහාමුනි;
පහා නිද්ධාවතී තස්ස, සතරංසිව උග්ගතො.
26. “වස්සසතසහස්සානි, ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනනං බහුං.
27. “සුපුප්ඵිතං පාවචනං, අරහන්තෙහි තාදිහි;
විතරාගෙහි විමලෙහි, සොභිත්ථ ජිනසාසනං.
28. “සො ච සත්ථා අමිතයසො, යුගානි තානි අතුලියානි;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ පහා නිද්ධාවතීති තස්ස සරීරතො පහා නික්ඛමති. සරීරප්පහා පනස්ස නිව්චකාලං ද්වාදසයොජනප්පමාණං පදෙසං ඵරිත්වා තිට්ඨති. යුගානි තානීති අග්ගසාවකයුගාදිනි යුගලානි. සබ්බං තමන්තරහිතන්ති වුත්තප්පකාරං සබ්බමිපි අනිව්චමුඛං පට්ඨං විනට්ඨන්ති අත්ථො. “නනු රිත්තකමෙව සඬ්ඛාරා”තිපි පාඨො, තස්ස නනු රිත්තකා තුච්ඡකායෙව සබ්බෙ සඬ්ඛාරාති අත්ථො. ම-කාරො පදසන්ධිකරො. සෙසගාථාසු සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉමස්ස පන අනොමදස්සිස්ස භගවතො සන්තිකෙ සාරිපුත්තො ච මහාමොග්ගල්ලානො වාති ඉමෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා අග්ගසාවකභාවත්ථාය පණ්ඩානමකංසු. ඉමෙසං පන ථෙරානං චන්ද්‍ර චෙන්ථ කථෙතබ්බං. මයා ගන්ථවිත්ථාරභයෙන න උද්ධටන්ති.

අනොමදස්සිබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.
නිට්ඨිතො සත්තමො බුද්ධවංසො.

10. පද්මබුද්ධවංසවණ්ණනා

අනොමදස්සිස්ස පන හගවතො අපරභාගෙ වස්සසතසහස්සායුකා මනුස්සා අනුක්කමෙන පරිභායිත්වා දසවස්සායුකා හුත්වා පුන අනුක්කමෙන වඩ්ඪිත්වා අසඬ්ඛොයායුකා හුත්වා පුන පරිභායමානා වස්සසතසහස්සායුකා අහෙසුං. තථා පදුමො නාම සත්ථා ලොකෙ උප්පජ්ජී. සොපි පාරමියො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්ධිත්වා තතො වචිත්වා වම්පකනගරෙ අසමස්ස නාම රඤ්ඤො කුලෙ රුපාදිහි අසමාය අසමාය නාම අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. සො දසන්තං මාසානං අව්වයෙන වම්පකුයානෙ මාතුකුච්ඡිනො නික්ඛමි. ජාතෙ පන කුමාරෙ ආකාසනො සකලජම්බුදිපෙ සමුද්ද්වරියන්තෙ පද්මවස්සං නිපති. තෙනස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ නාමං ගණ්හන්තා නෙමිත්තකා ව ඤාතකා ව “මහාපදුමකුමාරො”ත්ථෙව නාමමකංසු. සො දසවස්සසහස්සානි අගාරං අප්ඤ්ඤාමසි. නන්දුත්තර-වසුත්තර-යසුත්තරානාමකා තයො පාසාදා අහෙසුං. උත්තරාදෙව්ජ්ජමුඛානි තෙත්තිංස ඉත්ථිසහස්සානි පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං.

අට් මහාසත්තො උත්තරාය නාම මහාදෙවියා රම්මකුමාරෙ නාම උප්පන්තෙ වත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා ආජඤ්ඤරට්ඨෙ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමි. තං පබ්බජන්තං එකා පුරිසකොට් අනුපබ්බජී. සො තෙහි පරිවුතො අට්ඨ මාසෙ පධානවරියං වරිත්වා විසාබපුණ්ණමාය ධඤ්ඤවතීනගරෙ සුධඤ්ඤසෙට්ඨිස්ස ධිතාය ධඤ්ඤවතියා නාම දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා මහාසාලවනෙ දිවාචිභාරං විනිනාමෙත්වා සායන්හසමයෙ තිත්ථකාජීවකෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා මහාසොණබොධිං උපසඬ්ඤමිත්වා අට්ඨන්තිංසහත්ථවිත්ථතං තිණසන්ථරකං පඤ්ඤපෙත්වා පල්ලඬ්ඤං ආභුජිත්වා චතුරඬ්ඤවරියං අධිට්ඨාය මාරඬ්ඤං විධමිත්වා තිසු යාමෙසු තිස්සො විජ්ජා සච්ඡිකත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති (ධ. ප. 153-154) උදානං උදානෙත්වා සත්තසත්තාහං බොධිසම්පෙයෙව විනිනාමෙත්වා බුහුමුතො ආයාචනං අධිවාසෙත්වා ධම්මදෙසනාය භාජනභූතෙ පුග්ගලෙ උපපරික්ඛන්තො අත්තනා සහ පබ්බජිතෙ කොට්ඨසඬ්ඤෙ භික්ඛු දිස්වා තඬ්ඤායෙව අනිලපට්ඨන ගන්ත්වා ධඤ්ඤවතීනගරසම්පෙ ධනඤ්ජයුයානෙ ඔතරිත්වා තෙහි පරිවුතො තෙසං මජ්ඣෙ ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. තදා කොට්ඨසානං අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “අනොමදස්සිස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
පදුමො නාම නාමෙන, අසමො අප්පටිපුග්ගලො.
2. “තස්සාපි අසමං සීලං, සමාධිපි අනන්තකො;
අසඬ්ඛොයාං ඤාණවරං, විමුත්තිපි අනුපමා.
3. “තස්සාපි අතුලතෙජස්ස, ධම්මවක්කජ්ජවත්තනෙ;
අභිසමයා තයො ආසුං, මහාතමපවාහනා”ති.

තත්ථ අසමං සීලන්ති අඤ්ඤෙසං සීලෙන අසදිසං, උත්තමං සෙට්ඨන්ති අත්ථො. සමාධිපි අනන්තකොති සමාධිපි අප්පමෙයො, තස්ස අනන්තභාවො ලොකවිචරණයමකපාටිභාරියාදීසු දට්ඨබ්බො. ඤාණවරන්ති සබ්බඤ්ඤාඤාණං, අසාධාරණඤාණානි වා. විමුත්තිපි අරහත්තඵලවිමුත්තිපි හගවතො. අනුපමාති උපමාවිරහිතා. අතුලතෙජස්සාති අතුලඤාණතෙජස්ස. “අතුලඤාණතෙජා”තිපි පාඨො. තස්ස “තයො අභිසමයා”ති ඉමිනා උත්තරපදෙන සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො. මහාතමපවාහනාති මහාමොහවිනාසකා, මොහන්ධකාරවිද්ධංසකාති අත්ථො.

අට්පරෙන සමයෙන පදුමො හගවා අත්තනො කනිට්ඨභාතරං සාලකුමාරඤ්ච උපසාලකුමාරඤ්ච ඤාතිසමාගමෙ සපරිවාරෙ පබ්බාජෙත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙන්නො නවුති කොට්ඨො ධම්මාමනං පායෙසි. යදා පන රම්මත්ථෙරස්ස ධම්මං දෙසෙසි, තදා අසීතිකොට්ඨනං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

4. “පට්ඨාභිසමයෙ බුද්ධො, කොට්ඨතමබොධි;
දුතියාභිසමයෙ ධිරො, නවුතිකොට්ඨබොධි.
5. “යදා ව පදුමො බුද්ධො, ඔවදී සකමත්ථං;
තදා අසීතිකොට්ඨනං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

යදා පන සුභාවිතත්තො නාම රාජා පදුමස්ස බුද්ධස්ස බුද්ධපදුමවදනස්ස සන්තිකෙ කොට්ඨතසහස්සපරිවාරො එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතො, තස්මිං සන්තිපාතෙ හගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො පන පට්ඨො සන්තිපාතො අහොසි.

අට්පරෙන සමයෙන මහාපදුමො මුනිවසහො උසහසමගති උසහවතීනගරං උපනිස්සාය වස්සං උපගඤ්ජී. නගරවාසිනො මනුස්සා හගවන්තං දස්සනකාමා උපසඬ්ඤමංසු. තෙසං හගවා ධම්මං දෙසෙසි. තත්ථ ව බහවො මනුස්සා පසන්තවිත්තා පබ්බජිංසු. තතො දසබ්බො තෙහි ව අඤ්ඤෙහි ව තිහි භික්ඛුසතසහස්සෙහි සද්ධිං විසුද්ධිපචාරණං පවාරෙසි. සො දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. යෙ පන තත්ථ න පබ්බජිංසු, තෙ කට්ඨානිසංසං සුත්වා පාටිපදෙ පඤ්චසු මාසෙසු පඤ්චානිසංසදායකං කට්ඨනවීරමදංසු. තතො තං භික්ඛු ධම්මසෙනාපතිං අග්ගසාවකං විසාලමතිං සාලත්ථෙරං කට්ඨනත්ථාරත්ථං යාවිත්වා කට්ඨනවීරං තස්සාදංසු. ථෙරස්ස කට්ඨනවීරෙ කයිරමානෙ භික්ඛු

සිබ්බතෙ සභායකා අගෙසුං. පදුමො පන සම්මාසම්බුද්ධො සුවිච්ඡිද්දෙ සුත්තානි ආවුනිත්වා අදාසි. නිට්ඨිතෙ පන විචරෙ භගවා තීභි භික්ඛුසත්ථසභස්සෙහි වාරිකං පක්කාමි.

අථාපරෙන සමයෙන සීහවික්කන්තගාමී පුරිසසීහො විය බුද්ධසීහො ගොසිඬගසාලවනසදිසෙ පරමසුරභිකුසුමඵලභාරවිනම්භසාබාවිටපෙ විමලකමලකුචලයසමලඬකතෙ සිසිරමධුරවාරිවාහෙන පරිපූරිතෙ රුරු-වමර-සීහ-බාග්ග-අජ-භය-ගවය-මහිංසාදි විවිධමිගගණවිවරිතෙ සුරභිකුසුමගන්ධාවබ්ඳ්භදයාහි හමරමධුකරයුවනීහි අනුභූතප්පචාරාහි සමන්තතො ගුම්බගුම්බායමානෙ ඵලරසපමුදිතභදයාහි කාකලිසදිසමධුරවිරුනාහි කොකිලවධුනි උපගීයමානෙ පරමරමණියෙ විචිත්තෙ විජනෙ යොගානුකූලෙ පවනෙ වස්සාවාසමුපගඤ්ඡි. තස්මිං විහරන්තං සපරිවාරකං දසබලං තථාගතං ධම්මරාජං බුද්ධසිරියා විරොවමානං දිස්වා මනුස්සා තස්ස ධම්මං සුත්වා පසිදිත්වා ඵභිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිංසු. තදා ද්විතී භික්ඛුසත්ථසභස්සෙහි පරිවුතො පවාරෙසි. සො තතියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං -

6. “සන්තිපාතා තයො ආසුං, පදුමස්ස මහෙසිනො;
කොට්ඨසත්ථසභසානං, පඨමො ආසි සමාගමො.
7. “කථිනත්ථාරසමයෙ, උප්පන්නෙ කථිනවිවරෙ;
ධම්මසෙනාපතිත්ථාය, භික්ඛු සිබ්බංසු විවරං.
8. “තදා තෙ විමලා භික්ඛු, ජලභිඤ්ඤා මහිද්ධිකා;
තීණි සත්ථසභසානි, සමිංසු අපරාජිතා.
9. “පුනාපරං සො නරාසහො, පවනෙ වාසං උපාගමි;
තදා සමාගමො ආසි, ද්විත්තං සත්ථසභස්සින”න්ති.

තත්ථ කථිනත්ථාරසමයෙහි කථිනවිවරත්ථාරණසමයෙ. ධම්මසෙනාපතිත්ථායාති ධම්මසෙනාපතිසාලත්ථෙරත්ථං. අපරාජිතානි න පරාජිතා, විහත්තිලොපො දට්ඨබ්බො. සොති සො මහාපදුමො. පවනෙති මහාවනෙ. වාසන්ති වස්සාවාසං. උපාගමීති උපාගතො. ද්විත්තං සත්ථසභස්සිනන්ති ද්විත්තං සත්ථසභස්සානං. “තදා ආසි සමාගමො”තිපි පාඨො යදි අත්ථි සුන්දරො භවෙය්‍ය.

තදා තථාගතෙ තස්මිං වනසණ්ඨෙ වසන්නෙ අම්භාකං බොධිසත්තො සීහො හුත්වා සත්තාහං නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්තං දිස්වා පසන්නචිත්තො හුත්වා පදක්ඛිණං කත්වා සඤ්ජාතපිතිසොමනස්සො තික්ඛන්තුං සීහනාදං නදිත්වා සත්තාහං බුද්ධාරම්මණං පිතිං අවිජ්ඣිත්වා පිතිසුබ්බෙනෙව ගොචරාය අපක්කමිත්වා ජීවිතපරිව්වාගං කත්වා පයිරුපාසමානො අට්ඨාසි. අථ සත්ථා තස්ස සත්තාහස්ස අවිචයෙන නිරොධසමාපත්තිතො වුට්ඨාය නරසීහො සීහං ඔලොකෙන්වා - “භික්ඛුසඬ්ඨසෙපිස්ස විත්තප්පසාදො භොතුති සඬ්ඨසො ආගච්ඡතු”ති වින්තෙසි. අනෙකකොට්ඨික්ඛු තාවදෙව ආගඤ්ජිංසු. සීහො සඬ්ඨසෙපි විත්තං පසාදෙසි. අථ සත්ථා තස්ස විත්තං ඔලොකෙන්වා - “අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං -

10. “අහං තෙන සමයෙන, සීහො ආසිං මිගාධිභු;
පවිචෙකමනුබුහන්තං, පවනෙ අද්දසං ජිනං.
11. “වන්දිත්වා සිරසා පාදෙ, කත්වාන තං පදක්ඛිණං;
තික්ඛන්තුං අභිනාදිත්වා, සත්තාහං ජිනමුපට්ඨහං.
12. “සත්තාහං වරසමාපත්තියා, වුට්ඨහිත්වා තථාගතො;
මනසා වින්තයිත්වාන, කොට්ඨික්ඛු සමානයි.
13. “තදාපි සො මහාවීරො, තෙසං මජ්ඣෙම වියාකරි;
අපරිමෙය්‍යිතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
14. “සද්ධානං පදනිත්වාන, සෙ භෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.
තිස්සාපි වචනං සුත්වා, භියොගි වන්තං පසාදෙසි;
උත්තරිං වතමධිට්ඨාසිං, දසපාරම්පුරියා”ති.

තත්ථ පවිචෙකමනුබුහන්තන්ති නිරොධසමාපත්තිං සමාපන්නන්ති අත්ථො. පදක්ඛිණන්ති තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා. අභිනාදිත්වානි තික්ඛන්තුං සීහනාදං නදිත්වා. උපට්ඨහන්ති උපට්ඨහිං. අයමෙව වා පාඨො. වරසමාපත්තියාති නිරොධසමාපත්තිතො වුට්ඨහිත්වා. මනසා වින්තයිත්වානාති “සබ්බෙපි භික්ඛු ඉධ ආගච්ඡන්තු”ති මනසාව වින්තෙන්වා. සමානයිති සමාහරි.

තස්ස පන පදුමස්ස භගවතො වම්පකං නාම නගරං අහොසි. අසමො නාම රාජා පිතා අහොසි, මාතාපි තස්ස අසමා නාම, සාලො ව උපසාලො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, වරුණො නාමුපට්ඨාකො, රාධා ව සුරාධා ව ද්වෙ අග්ගසාවිකා, මහාසොණරුක්ඛො බොධි, අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං සරීරං, ආයු වස්සසත්ථසභස්සං අහොසි, රුපාදිහි ගුණෙහි අනුත්තරා උත්තරා නාමස්ස අග්ගමහෙසී, රම්මකුමාරො නාමස්ස අතිරම්මො තනයො අහොසි. තෙන වුත්තං -

16. “වම්පකං නාම නගරං, අසමො නාම ඛත්තියො;
අසමා නාම ජනිකා, පද්මස්ස මහෙසිනො.
21. “සාලො ව උපසාලො ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
වරුණො නාමුපට්ඨාකො, පද්මස්ස මහෙසිනො.
22. “රාධා වෙව සුරාධා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, මහාසොණොති වුව්චති.
24. “අට්ඨපණ්ණාසරතනං, අව්චුග්ගතො මහාමුනි;
පහා නිද්ධාවතී තස්ස, අසමා සබ්බතො දිසා.
25. “චන්දප්පහා සුරියප්පහා, රතනග්ගිමණිප්පහා;
සබ්බාපි තා භතා භොන්ති, පත්වා ජීනපභුත්තමං.
26. “වස්සසතසභස්සානි , ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා නිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.
27. “පරිපක්කමානසෙ සත්තෙ, බොධයිත්වා අසෙසතො;
සෙසකෙ අනුසාසිත්වා, නිබ්බුතො සො සසාවකො.
28. “උරගොව තවං ජිණ්ණං, වද්ධපත්තංව පාදපො;
ජහිත්වා සබ්බසඬ්ඛාරෙ, නිබ්බුතො සො යථා සිඬි”ති.

තත්ථ රතනග්ගිමණිප්පහාති රතනප්පහා ව අග්ගිප්පහා ව මණිප්පහා ව. භතාති අභිභූතා. ජීනපභුත්තමන්ති ජීනස්ස සරිරප්පහං උත්තමං පත්වා භතාති අත්ථො. පරිපක්කමානසෙති පරිපක්කිත්තදියෙ වෙනෙයාසත්තෙ. වද්ධපත්තන්ති සුරාණපත්තං. පාදපො වාති පාදපො විය. සබ්බසඬ්ඛාරෙති සබ්බෙපි අජ්ඣන්තිකබාහිරෙ සඬ්ඛාරෙ. “හිත්වා සබ්බසඬ්ඛාර”න්තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. යථා සිඬිති අග්ගි විය නිරුපාදානො නිබ්බුතිං සුගතො ගතොති. සෙසමෙත්ථ ගාථාසු භෙට්ඨා වුත්තනයත්තා උත්තානමෙවාති.

පද්මබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො අට්ඨමො බුද්ධවංසො.

11. නාරදබුද්ධවංසවණ්ණනා

පදුමබුද්ධෙ පන පරිනිබ්බුතෙ තස්ස සාසනෙ ව අන්තර්ගිතෙ වස්සසතසහස්සායුකා මනුස්සා අනුක්කමෙන පරිභායමානා දසවස්සායුකා අහෙසුං. පුන වඩ්ඪිත්වා අසඬ්ඛොයායුකා හුත්වා පරිභායමානා නවුතිවස්සසහස්සායුකා අහෙසුං. තදා දසබලධරො තෙවිජ්ජො චතුට්ඨසාරජ්ජවිසාරදො විමුත්තිසාරදො නාරදො නාම නරසත්තුත්තමො සත්ථා ලොකෙ උදපාදි. සො චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සායුකං පාරමියො පුරත්වා තුසිතභවනෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චට්ඨත්වා ධඤ්ඤවතී නාම නගරෙ සකවිරියවිජිතවාසුදෙවස්ස සුදෙවස්ස නාම රඤ්ඤො කුලෙ අග්ගමහෙසියා නිරූපමාය අනොමාය නාම දෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. සො දසන්තං මාසානං අවිචයෙන ධනඤ්ජයුයානෙ මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. නාමග්ගහණදිවසෙ පන නාමකරණෙ කයිරමානෙ සකලජම්බුදීපෙ මනුස්සානං උපහොගක්ඛමානි අනුරූපානි ආභරණානි ආකාසනො කප්පරුක්ඛාදිහි පතිංසු. තෙනස්ස නරානං අරහානි ආභරණානි අදාසීති “නාරදො”ති නාමං අකංසු.

සො නවවස්සසහස්සානි අගාරමජ්ඣෙකං වසී. විජිතො විජිතාවි විජිතාහිරාමොති තිණ්ණං උතුනං අනුවච්ඡිකා තයො පාසාදා අහෙසුං. තස්ස නාරදකුමාරස්ස කුලසීලාචාරරූපසම්පන්නං මනොනුකූලං විජිතසෙනං නාම අතිවිය ධඤ්ඤං ඛත්තියකඤ්ඤං අග්ගමහෙසිං අකංසු. තං ආදිං කත්වා විසතිසහස්සාධිකං ඉත්ථිතං සතසහස්සං අහොසි. තස්සා විජිතසෙනාය දෙවියා සබ්බලොකානන්දකරෙ නන්දුත්තරකුමාරෙ නාම ජාතෙ සො චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා චතුරඬිගිනියා මහතියා සෙනාය පරිවුතො නානාවිරාගනනුවරවසනතිවසනො ආමුක්කමුත්තාභාරමණිකුණ්ඩලො වරකෙයුරමකුටකටකධරො පරමසුරභිගන්ධකුසුමසමලඬිකතො පදසාව උයානං ගන්ත්වා සබ්බාභරණානි ඔමුඤ්චිත්වා භණ්ඩාගාරිකස්ස භත්ථෙ දත්වා සයමෙව විමලනීලකුචලයදලසදිසෙනානිනිසිතෙනාසිනා පරමරූචිරතනවිචිත්තං සකෙසමකුටං ඡිත්තදිත්වා ගගනතලෙ බිපි. තං සක්කො දෙවරාජා සුවණ්ණවඩ්ඪිකොටකෙන පටිග්ගහෙත්වා තාවතිංසභවනං නෙත්වා තියොජනුබ්බෙධං සිනෙරුමුද්ධනි සත්තරතනමයං චෙතියං අකාසි.

මහාපුරිසො පන දෙවදත්තානි කාසායානි වත්ථානි පරිදහිත්වා තත්ථෙව උයානෙ පබ්බජී. පුරිසසතසහස්සා ව තං අනුපබ්බජිංසු. සො සත්තාහං තත්ථෙව පධානවරියං වරිත්වා විසාබ්භුණ්ණමාය විජිතසෙනාය අග්ගමහෙසියා දින්නං පායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා තත්ථෙව උයානෙ දිවාචිහාරං කත්වා සුදස්සනුයානපාලෙන දින්නා අට්ඨ තිණුමුට්ඨියො ගහෙත්වා මහාසොණබොධිං පදක්ඛිණං කත්වා අට්ඨපණ්ණාසහත්ථවිත්ථං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා නිසීදිත්වා මාරබලං විධමිත්වා තිසු යාමෙසු තිස්සො විජ්ජා උප්පාදෙත්වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිජ්ඣිත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙත්වා සත්තසත්තාභානි විනිනාමෙත්වා බ්‍රහ්මුතො යාවිතො පටිඤ්ඤං දත්වා ධනඤ්ජයුයානෙ අත්තනා සහ පබ්බජිතෙහි සතසහස්සහික්ඛුහි පරිවුතො තත්ථ ධම්මචක්කං පවත්තෙසි. තදා කොට්ඨසතසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “පදුමස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
නාරදො නාම නාමෙන, අසමො අප්පටිපුග්ගලො.
2. “සො බුද්ධො චක්කවත්තිස්ස, ජෙට්ඨො දයිතඔරසො;
ආමුක්කමාලාභරණො, උයානං උපසඬ්ඨකම්.
3. “තත්ථාසි රුක්ඛො යසවිපුලො, අභිරූපො බ්‍රහ්මා සුවි;
තමජ්ඣස්පත්වා උපනිසීදි, මහාසොණස්ස හෙට්ඨතො.
4. “තත්ථ ඤාණවරූපජ්ජී, අනන්තං චජිරූපමං;
තෙන විචිති සඩ්ඛාරෙ, උක්කුජ්ජමචකුජ්ජකං.
5. “තත්ථ සබ්බකිලෙසානි, අසෙසමභිවාහයි;
පාපුණි කෙවලං බොධිං, බුද්ධඤ්ඤාණෙ ව වුද්දස.
6. “පාපුණිත්වාන සම්බොධිං, ධම්මචක්කං පවත්තයි;
කොට්ඨසතසහස්සානං, පඨමාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ චක්කවත්තිස්සානි චක්කවත්තිරඤ්ඤො. ජෙට්ඨොති පුබ්බජො. දයිතඔරසොති දයිතො පියො ඔරසො පුත්තො, දයිතො ඔරසි ගහෙත්වා ලාලිතො පුත්තො දයිතඔරසො නාම. ආමුක්කමාලාභරණොති ආමුක්කමුත්තාභාරකෙයුරකටකමකුටකුණ්ඩලමාලො. උයානන්ති බහිතගරෙ ධනඤ්ජයුයානං නාමාරාමං අගමාසි.

තත්ථාසි රුක්ඛොති තස්මිං උයානෙ එකො කිර රුක්ඛො රත්තසොණො නාම අහොසි. සො කිර නවුතිහත්ථුබ්බෙධො සමචට්ඨකත්ථො සම්පන්නවිච්චිට්ඨපසාබො නීලබ්බලවිපුලපලාසො සන්දවිජායො දෙවතාධිවුට්ඨත්තා විගතවිච්චිභගගණසඤ්චාරො ධරණිතලනිලකභූතො තරුරජ්ජං විය කුරුමානො පරමරමණියදස්සනො රත්තකුසුමසමලඬිකතසබ්බසාබො දෙවමනුස්සනයනරසායනභූතො අහොසි. යසවිපුලොති විපුලයසො, සබ්බලොකවිධායානො අත්තනො සම්පත්තියා සබ්බත්ථ පාකටො විස්සුතොති අත්ථො. කෙචි “තත්ථාසි

රුක්බො විප්ලවය” නි පදනම්. බ්‍රහ්මාණ්ඩය මහත්තො, දෙව්‍යානං පාරිච්ඡන්තකසදිසොති අත්ථො. තමජ්ඣපත්ථානි තං සොණරුක්බං පත්ථා අධිපත්ථා උපගම්මාති අත්ථො. හෙට්ඨතොති තස්ස රුක්බස්ස හෙට්ඨා.

ඤාණවරුප්පජ්ජිති ඤාණවරං උදපාදි. අනන්තන්ති අප්පමෙය්‍යං අප්පමාණං. වජිරුපමන්ති වජිරසදිසං තිබ්බං, අනිච්චානුපස්සනාදිකස්ස විපස්සනාඤාණස්සෙතං අධිවචනං. තෙන විචිති සඬබ්බාරොති තෙන විපස්සනාඤාණෙන රුපාදිකෙ සඬබ්බාරෙ විචිති. උක්කුප්පචකුප්පකන්ති සඬබ්බාරානං උදයඤ්ච වයඤ්ච විචිතිති අත්ථො. තස්මා පච්චයාකාරං සම්මසිත්වා ආනාපානවතුත්ථජ්ඣානතො වුට්ඨාය පඤ්චස්ස බන්ධෙස්ස අභිනිවිසිත්වා උදයබ්බයවසෙන සමපඤ්ඤාස ලක්ඛණානි දිස්වා යාව ගොත්‍රභුඤාණං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරියමග්ගානුක්කමෙන සකලෙ බුද්ධගුණෙ පටිලභිති අත්ථො.

තත්ථාති සොණරුක්බෙ. සබ්බකිලෙසානිති සබ්බෙපි කිලෙසෙ, ලිඬගවිපරියාසං කත්ථා වුත්තං. කෙවි “තත්ථ සබ්බකිලෙසෙහි” නි පදනම්. අසෙසන්ති නිරවසෙසං. අභිවාහයිති මග්ගොධිනා ව කිලෙසොධිනා ව සබ්බෙ කිලෙසෙ අභිවාහයි, විනාසමුපනෙසිති අත්ථො. බොධිති අරහත්තමග්ගඤාණං. බුද්ධඤාණෙ ව බුද්ධසාති බුද්ධඤාණානි බුද්ධස්ස. තානි කතමානිති? මග්ගචලඤාණානි අට්ඨං, ඡ අසාධාරණඤාණානිති එවම්මානි බුද්ධස්ස බුද්ධඤාණානි නාම, ච-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන අපරානිපි වතස්සො පටිසම්භිදාඤාණානි වතුචෙසාරජ්ජඤාණානි වතුයොනිපරිච්ඡේදකඤාණානි පඤ්චගතිපරිච්ඡේදකඤාණානි දසබලඤාණානි සකලෙ ව බුද්ධගුණෙ පාපුණිති අත්ථො.

එවං බුද්ධත්තං පත්ථා බ්‍රහ්මායාවනං අධිවාසෙත්වා ධනඤ්ජය්‍යානෙ අත්තනා සහ පබ්බජිතෙ සතසහස්සහික්ඛු සම්මුඛෙ කත්ථා ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. තදා කොට්ඨසතසහස්සස්ස පට්ඨානිසමයො අහොසි. තදා කිර මහාදොණනගරෙ දොණො නාම නාගරාජා ගඩ්ඨාතීරෙ පටිවසති මහිද්ධිකො මහානුභාවො මහාජනෙන සක්කතො ගරුකතො මානිතො පූජිතො. සො යස්මිං විසයෙ ජනපදවාසීනො මනුස්සා තස්ස බලිකම්මං න කරොන්ති, තෙසං විසයං අවස්සෙන වා අනිවස්සෙන වා සක්ඛරවස්සෙන වා විනාසෙති.

අප් තීරදස්සනො නාරදො සත්ථා දොණස්ස නාගරාජස්ස විනයනෙ බහුනං පාණීනං උපනිස්සයං දිස්වා මහතා හික්ඛුසඬසෙන පරිවාරිතො තස්ස නාගරාජස්ස නිවාසට්ඨානමගමාසි. තතො තං මනුස්සා දිස්වා එවමාහංස්ස – “භගවා, එත්ථ සොරවිසො උග්ගතෙජො මහිද්ධිකො මහානුභාවො නාගරාජා පටිවසති, සො තං මා විහෙයෙස්සති න ගන්තබ්බ”න්ති. භගවා පන තෙසං වචනං අසුණන්තො විය අගමාසි. ගන්ත්වා ව තත්ථස්ස නාගරාජස්ස සක්කාරත්ථාය කතෙ පරමසුරහිගන්ධෙ පුප්ඵසත්ථරෙ නිසීදි. මහාජනො කිර “නාරදස්ස ව මුනිරාජස්ස දොණස්ස ව නාගරාජස්ස ද්විත්තම්පි යුද්ධං පස්සිස්සාමා”ති සන්තිපති.

අප් අභිනාගො මුනිනාගං තථා නිසින්තං දිස්වා මක්ඛං අසහමානො සන්දිස්සමානකායො හුත්වා පටුපාසි. දසබලොපි පටුපාසි. පුත නාගරාජා පජ්ජලි . මුනිරාජාපි පජ්ජලි. අප් සො නාගරාජා දසබලස්ස සරීරතො නික්ඛන්තාහි ධුමජාලාහි අතිවිය කිලන්තසරීරො දුක්ඛං අසහමානො “විසවෙගෙන නං මාරෙස්සාමි”ති විසං විස්සජ්ජෙසි. විසස්ස වෙගෙන සකලොපි ජම්බුදීපො විනස්සෙය්‍ය. තං පන විසං දසබලස්ස සරීරෙ එකලොමම්පි කම්පෙනුං නාසක්ඛි. අප් සො නාගරාජා – “කා නු බො සමණස්ස පවත්ති”ති ඔලොකෙන්තො සරදසමයෙ සුරියං විය වන්දං විය ව පරිපුණ්ණං ඡබ්බණ්ණාහි බුද්ධරස්මිහි විරොචමානං විජ්ජසන්තවදනසොහං භගවන්තං දිස්වා – “අහො! මහිද්ධිකො වතායං සමණො, මයා පන අත්තතො බලං අජානන්තෙන අපරද්ධ”න්ති වින්තෙත්වා තාණං ගවෙසී භගවන්තංයෙව සරණමුපගඤ්ඡී. අප් නාරදො මුනිරාජා තං නාගරාජං විනෙන්වා තත්ථ සන්තිපතිතස්ස මහාජනස්ස විත්තජ්ජසාදනත්ථං යමකපාටිභාරියං අකාසි. තදා පාණීනං නවුතිකොට්ඨසහස්සානි අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංස්ස. සො දුතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

7. “මහාදොණං නාගරාජං, විනයන්තො මහාමුනි;
පාටිහෙරං තදාකාසි, දස්සයන්තො සදෙවකෙ.
8. “තදා දෙවමනුස්සානං, තම්හි ධම්මජ්ජකාසනෙ;
නවුතිකොට්ඨසහස්සානි, තරිංසු සබ්බසංසය”න්ති.

තත්ථ පාටිහෙරං තදාකාසිති අකාසි යමකපාටිභාරියන්ති අත්ථො. අයමෙව වා පායො. “තදා දෙවමනුස්සා වා”තිපි පායො. තත්ථ දෙවමනුස්සානන්ති සාමීඅත්ථෙ පච්චත්තං. තස්මා දෙව්‍යානං මනුස්සානඤ්ච නවුතිකොට්ඨසහස්සානිති අත්ථො. තරිංසුති අතික්කම්මංසු.

යදා පන අත්තතො පුත්තං නන්දුත්තරකුමාරං ඔවදි, තදා අසීතියා කොට්ඨසහස්සානං තතියාහිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

9. “යමහි කාලෙ මහාවීරො, ඔවදී සකමත්‍රජං;
අසීතිකොට්ඨසහස්සානං, තතියාහිසමයො අහු”ති.

යදා පන පුල්ලකොට්ඨිතනගරෙ හද්දසාලො ව විජිතමිත්තො ව ද්වෙ බ්‍රාහ්මණසභායකා අමතරහදං ගවෙසමානා පරිසති නිසින්නං අතිවිසාරදං නාරදසම්මාසම්බුද්ධං අද්දසංසු. තෙ හගවතො කායෙ ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානි දිස්වා – “අයං ලොකෙ විවටච්ඡදො සම්මාසම්බුද්ධො”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා හගවති සඤ්ජාතසද්ධා සපරිවාරා හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. තෙසු පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තෙසු හගවා භික්ඛූනං කොට්ඨසතසභස්සමජ්ඣෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො පඨමො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

10. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, නාරදස්ස මහෙසිනො;
කොට්ඨසතසභස්සානං, පඨමො ආසි සමාගමො”ති.

යස්මිං සමයෙ නාරදො සම්මාසම්බුද්ධො ඤාතිසමාගමෙ අත්තනො පණ්ඩානනො පට්ඨාය බුද්ධවංසං කපෙසි, තදා නවුතිකොට්ඨික්ඛසභස්සානං දුතියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

11. “යදා බුද්ධො බුද්ධගුණං, සනිදානං පකාසයි;
නවුතිකොට්ඨසභස්සානි, සමිංසු විමලා තදා”ති.

තත්ථ විමලාති විගතමලා, බිණාසවාති අත්ථො.

යදා පන මහාදොණනාගරාජස්ස විනයනෙ පසන්නො වෙරොවනො නාම නාගරාජා ගඬිගාය නදියා තිගාවුතජ්ජමාණං සත්තරතනමයං මණ්ඩපං නිමිමිතිත්වා සපරිවාරං හගවත්තං තත්ථ නිසිදාපෙත්වා සපරිවාරො සජනපදෙ අත්තනො දානග්ගදස්සනත්ථාය නිමත්තෙන්වා නාගනාටකානි ච තාළාවචරෙ විවිධවෙසාලඬිකාරධරෙ සන්නිපාතෙන්වා මහාසක්කාරොන හගවතො සපරිවාරස්ස මහාදානං අදාසි. භොජනාවසානෙ හගවා මහාගඬිගං ඔතාරොන්තො විය අනුමොදනමකාසි. තදා භත්තානුමොදනෙ ධම්මං සුත්වා පසන්නානං එහිභික්ඛපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතානං අසිතිභික්ඛසතසභස්සානං මජ්ඣෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තතියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

12. “යදා වෙරොවනො නාගො, දානං දදාති සත්ථුනො;
තදා සමිංසු ජිනපුත්තා, අසිතිසතසභස්සියො”ති.

තත්ථ අසිතිසතසභස්සියොති සතසභස්සානං අසිතියො.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා භිමවන්තපස්සෙ අස්සමං මාපෙත්වා පඤ්චසු අභිඤ්ඤාසු අට්ඨසු සමාපත්තිසු ව විණ්ණවසි හුත්වා පටිවසති. අථ තස්මිං අනුකම්පාය නාරදො හගවා අසිතියා අරහත්තකොට්ඨි දසභි ව අනාගාමිඵලට්ඨෙහි උපාසකසභස්සෙහි පරිවුතො තං අස්සමපදං අගමාසි. තාපසො හගවත්තං දිස්වා ව පමුදිතහදයො සපරිවාරස්ස හගවතො නිවාසත්ථාය අස්සමං මාපෙත්වා සකලරත්තිං සත්ථුගුණං කිත්තෙන්වා හගවතො ධම්මකථං සුත්වා පුනදිවසෙ උත්තරකුරුං ගන්ත්වා තතො ආහාරං ආහරිත්වා සපරිවාරස්ස බුද්ධස්ස මහාදානං අදාසි. එවං සත්තාහං මහාදානං දත්වා භිමවන්තනො අනග්ගං ලොභිතවන්දනං ආහරිත්වා තෙන ලොභිතවන්දනෙන හගවත්තං පුපෙසි. තදා තං දසබලො අමරනරපරිවුතො ධම්මකථං කපෙත්වා – “අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො හවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං –

13. “අහං තෙන සමයෙන, ජට්ටො උග්ගතාපනො;
අන්තලික්ඛවරො ආසිං, පඤ්චාභිඤ්ඤාසු පාරගු.
14. “තදාපාහං අසමසමං, සසඬිසං සපරිජ්ජනං;
අන්තපානෙන තජ්ජෙත්වා, වන්දෙනොභිපුජයිං.
15. “සොපි මං තදා බ්‍යාකාසි, නාරදො ලොකනායකො;
අපරිමෙයයිතො කජ්ජෙ, බුද්ධො ලොකෙ හවිස්සති.
16. “පුද්ගානුප්පදන්තිවානං, සුඤ්ඤානං භෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.
ආධිට්ඨං වතං උග්ගං, දසපාරමිපුරියා”ති.

තත්ථ තදාපාහන්ති තදාපි අහං. අසමසමන්ති අසමා නාම අතීතා බුද්ධා, තෙහි අසමෙහි සමං තුල්‍යං අසමසමං. අථ වා අසමා විසමා, සමා අවිසමා සාධවො, තෙසු අසමසමෙසු සමො “අසමසමසමො”ති වත්තබ්බෙ එකස්ස සමසද්දස්ස ලොපං කත්වා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං, අසමාවිසමසමන්ති අත්ථො. සපරිජ්ජනන්ති සඋපාසකජනං. “සොපි මං තදා නරමරුනං, මජ්ඣෙ බ්‍යාකාසි වක්ඛුමා”තිපි පාඨො , සො උත්තානත්ථොව. භියො හාසෙත්ව මානසන්ති උත්තරිමිපි හාසෙත්වා තොසෙත්වා හදයං. අධිට්ඨං වතං උග්ගන්ති උග්ගං වතං අධිට්ඨාසිං. “උත්තරිං වතමධිට්ඨාසිං, දසපාරමිපුරියා”තිපි පාඨො.

තස්ස පන හගවතො නාරදස්ස ධඤ්ඤවතී නාම නගරං අහොසි, සුදෙවො නාම බත්තියො පිතා, අනොමා නාම මාතා, හද්දසාලො ව ජිතමිත්තො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, වාසෙට්ඨො නාම උපට්ඨාකො, උත්තරා ව එග්ගුතී ව ද්වෙ

අග්ගසාවකා, මහාසොණරුක්කො බොධි, සරිරං අට්ඨාසිතිහත්ථුබ්බබ්බං අහොසි. තස්ස සරිරප්පහා නිව්චං යොජනං ඵරති, නචුතිවස්සහස්සානි ආයු, තස්ස පන විජිතසෙනා නාම අග්ගමහෙසී, නන්දුත්තරකුමාරො නාමස්ස පුත්තො අහොසි, විජිතො විජිතාචි විජිතාහිරාමොති තයො පාසාදා අහෙසුං. සො නවවස්සහස්සානි අගාරං අප්ඤ්ඤාමසි. සො පදසාව මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමීති. තෙන චුත්තං -

18. “නගරං ධඤ්ඤවතී නාම, සුදෙවො නාම ඛත්තියො;
අනොමා නාම ජනිකා, නාරදස්ස මහෙසිනො.
23. “භද්දසාලො ජිතමිත්තො, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
වාසෙට්ඨො නාමුපට්ඨාකො, නාරදස්ස මහෙසිනො.
24. “උත්තරා ඵග්ගනී වෙව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, මහාසොණොති චුච්චති.
26. “අට්ඨාසිතිරතනානි, අච්චුග්ගතො මහාමුනි;
කඤ්චනග්ගිසයසඬකාසො, දසසහස්සී විරොචති.
27. “තස්ස බ්‍යාමප්පහා කායා, නිද්ධාවති දිසොදිසං;
නිරන්තරං දිවාරත්තිං, යොජනං ඵරතෙ සදා.
28. “න කෙචි තෙන සමයෙන, සමන්තා යොජනෙ ජනා;
උක්කාපදිපෙ උප්පාලෙන්ති, බුද්ධරංසිහි ඔත්ථා.
29. “නචුතිවස්සහස්සානි, ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.
30. “යථා උච්ඡති ගගනං, විචිත්තං උපසොහති;
තථෙව සාසනං තස්ස, අරහන්තෙහි සොහති.
31. “සංසාරසොතං තරණාය, සෙසකෙ පට්ඨන්තකෙ;
ධම්මසෙනුං දළ්භං කත්වා, නිබ්බුතො සො නරාසහො.
32. “සොපි බුද්ධො අසමසමො, තෙපි බිණ්ණාසවා අතුලතෙජා;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ කඤ්චනග්ගිසයසඬකාසොති විවිධරතනවිචිත්තකඤ්චනමයග්ගිකසදිසරූපසොහො. දසසහස්සී විරොචතිති තස්ස පහාය දසසහස්සී ලොකධාතු විරොචති, විරාජතිති අත්ථො. තමෙවත්ථං පකාසෙන්නො භගවා “තස්ස බ්‍යාමප්පහා කායා, නිද්ධාවති දිසොදිසං”න්ති ආහ. තත්ථ බ්‍යාමප්පහා කායාති බ්‍යාමප්පහා වියාති බ්‍යාමප්පහා, අමිහාකං භගවතො බ්‍යාමප්පහා වියාති අත්ථො.

න කෙචිති ඵත්ථ න-කාරො පට්ඨෙධන්ථො, තස්ස උප්පාලෙන්ති-සද්දෙන සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො. උක්කාති දණ්ඩදිපිකා. උක්කා වා පදිපෙ වා කෙචිපි ජනා න උප්පාලෙන්ති න පප්පාලෙන්ති. කස්මාති වෙ? බුද්ධසරිරප්පහාය ඔහාසිතත්තා. බුද්ධරංසිහිති බුද්ධරස්මිහි. ඔත්ථාති අධිගතා.

උච්ඡති තාරාහි, යථා තාරාහි ගගනතලං විචිත්තං සොහති, තථෙව තස්ස සාසනං අරහන්තෙහි විචිත්තං උපසොහතිති අත්ථො. සංසාරසොතං තරණායාති සංසාරසාගරස්ස තරණත්ථං. සෙසකෙ පට්ඨන්තකෙති අරහන්තෙ ධ්වපත්වා කල්‍යාණපුපුඵ්ජනෙහි සද්ධිං සෙසෙ සෙක්ඛපුග්ගලෙති අත්ථො. ධම්මසෙනුන්ති මග්ගසෙනුං, සෙසපුග්ගලෙ සංසාරතො තාරෙතුං ධම්මසෙනුං ධ්වපත්වා කතසබ්බකිච්චො හුත්වා පරිනිබ්බාසීති අත්ථො. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තත්තා සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

නාරදබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො නවමො බුද්ධවංසො.

12. පද්මත්තරබුද්ධවංසවණ්ණනා

නාරදබුද්ධස්ස සාසනං නවුතිවස්සසහස්සානි පවත්තිත්වා අන්තරධායි. සො ච කප්පො චිත්තස්සිත්ථ. තතො පරං කප්පානං අසඬ්ඛොයාං බුද්ධා ලොකෙ න උප්පජ්ජිංසු. බුද්ධසුඤ්ඤො විගතබුද්ධාලොකො අහොසි. තතො කප්පෙසු ච අසඬ්ඛොයොසු චිතිවත්තෙසු ඉතො කප්පසතසහස්සමත්ථකෙ එකස්මිං කප්පෙ එකො විජිතමාරො ඔහිතභාරො මෙරුසාරො අසංසාරො සත්තසාරො සබ්බලොකුත්තරො පද්මත්තරො නාම බුද්ධො ලොකෙ උද්පාදි. සොපි පාරමි යො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චචිත්වා භංසවතීනගරෙ සබ්බජනානන්දකරස්සානන්දස්ස නාම රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා උදිතොදිතකුලෙ ජාතාය සුජාතාය දෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. සා දෙවතාහි කතාරක්ඛා දසන්තං මාසානං අවිචයෙන භංසවතුයානෙන පද්මත්තරකුමාරං විජායි. පටිසන්ධියඤ්චස්ස ජාතියඤ්ච හෙට්ඨා චුත්තජ්ජකාරානි පාටිභාරියානි අහෙසුං.

තස්ස කිර ජාතියං පද්මවස්සං වස්සි. තෙනස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ ඤාතකා “පද්මත්තරකුමාරො”ත්ථෙව නාමං අකංසු. සො දසවස්සසහස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසි. නරවාහන-යසවාහන-වසවත්තිනාමකා තිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡවිකා තයො වස්ස පාසාදා අහෙසුං. වසුදත්තාදෙවිජපමුඛානං ඉත්ථිනං සතසහස්සානි විසතිසහස්සානි ච පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං. සො වසුදත්තාය දෙවියා පුත්තෙ සබ්බගුණානුත්තරෙ උත්තරකුමාරෙ නාම උප්පන්නෙ චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා – “මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිස්සාමි”ති චිත්තෙසි. තස්ස චිත්තිතමත්තෙව වසවත්තිනාමකො පාසාදො කුම්භකාරවක්කං විය ආකාසං අබ්භුග්ගත්ත්වා දෙවට්ඨානමිච පුණ්ණවන්දො විය ච ගගනතලෙන ගන්ත්වා බොධිරුක්ඛං මජ්ඣෙකරොත්තො සොහිතබුද්ධවංසවණ්ණනාය ආගතපාසාදො විය භූමියං ඔතරි.

මහාපුරිසො කිර තතො පාසාදතො ඔතරිත්වා අරහත්තද්ධපභූතානි කාසායානි වත්ථානි දෙවදත්තියානි පාරුපිත්වා තත්ථෙව පබ්බජි. පාසාදො පනාගන්ත්වා සකට්ඨානෙයෙව අට්ඨාසි. මහාසත්තෙන සහගතාය පරිසාය යථෙත්වා ඉත්ථි යො සබ්බෙ පබ්බජිංසු. මහාපුරිසො තෙහි සහ සත්තාහං පධානවරියං වරිත්වා විසාබ්පුණ්ණමාය උජ්ජෙනිනිගමෙ රුචානන්දසෙට්ඨිකාය දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සාලවනෙ දිවාචිතාරං කත්වා සායන්භසමයෙ සුමිත්තාජීවකෙන දින්නා අට්ඨ තිණ්ණවට්ඨියො ගහෙත්වා සලලබොධිං උපගන්ත්වා තං පදක්ඛිණං කත්වා අට්ඨත්තිංසහත්ථවත්ථනං තිණ්ණසත්ථරං සත්ථරිත්වා පල්ලඬ්ඤං ආභූජිත්වා චතුරඬ්ගවරියං අට්ඨට්ඨාය සමාරං මාරබලං විධමිත්වා පයමෙ යාමෙ පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරිත්වා දුතියෙ යාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා තතියෙ යාමෙ පච්චයාකාරං සම්මසිත්වා ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානතො වුට්ඨාය පඤ්චසු බන්ධෙසු අභිනිවිසිත්වා උදයබ්බයවසෙන සමපඤ්ඤාස ලක්ඛණානි දිස්වා යාව ගොත්රභුඤ්ඤාණං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරියමග්ගෙන සකලබුද්ධගුණෙ පටිවිජ්ඣිත්වා සබ්බබුද්ධාවිණ්ණං “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙසි. තදා කිර දසසහස්සවක්ඛවාළබ්භන්තරං සකලමිපි අලඬ්ඤකරොත්තං විය පද්මවස්සං වස්සි. තෙන චුත්තං –

1. “නාරදස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
පද්මත්තරො නාම ජිනො, අක්ඛොහො සාගරුපමො.
2. “මණ්ඩකප්පො වා සො ආසි, යමිහි බුද්ධො අජායථ;
උස්සන්තකුසලා ජනතා, තමිහි කප්පෙ අජායථා”ති.

තත්ථ සාගරුපමොති සාගරසදිසගම්මිරිතාවො. මණ්ඩකප්පො වා සො ආසිති එත්ථ යස්මිං කප්පෙ ද්වෙ සම්මාසම්බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති, අයං මණ්ඩකප්පො නාම. දුට්ඨො හි කප්පො සුඤ්ඤකප්පො අසුඤ්ඤකප්පො වාති. තත්ථ සුඤ්ඤකප්පෙ බුද්ධපච්චෙකබුද්ධවක්ඛවත්තිනො න උප්පජ්ජන්ති. තස්මා ගුණවත්තපුත්ගලසුඤ්ඤත්තා “සුඤ්ඤකප්පො”ති වුච්චති.

අසුඤ්ඤකප්පො පඤ්චවිධො – සාරකප්පො මණ්ඩකප්පො වරකප්පො සාරමණ්ඩකප්පො හද්දකප්පොති. තත්ථ ගුණසාරරහිතෙ කප්පෙ ගුණසාරුප්පාදකස්ස ගුණසාරජනනස්ස එකස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස පාතුභාවෙන “සාරකප්පො”ති වුච්චති. යස්මිං පන කප්පෙ ද්වෙ ලොකනායකා උප්පජ්ජන්ති, සො “මණ්ඩකප්පො”ති වුච්චති. යස්මිං කප්පෙ තයො බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති, තෙසු පයමො දුතියං බ්‍යාකරොති, දුතියො තතියන්ති, තත්ථ මනුස්සා පමුදිතභද්‍යා අත්තනා පත්ථිතපණ්ඩානවසෙන වරයන්ති. තස්මා “වරකප්පො”ති වුච්චති. යත්ථ පන කප්පෙ චත්තාරො බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති, සො පුරිමකප්පතො විසිට්ඨතරත්තා සාරතරත්තා “සාරමණ්ඩකප්පො”ති වුච්චති. යස්මිං කප්පෙ පඤ්ච බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති, සො “හද්දකප්පො”ති වුච්චති. සො පන අභිදුල්ලහො. තස්මිං පන කප්පෙ යෙභුයොන සත්තා කලායාණසුබ්බලා හොන්ති. යෙභුයොන තිහෙතුකා කිලෙසක්ඛයං කරොන්ති, දුහෙතුකා සුගතිගාමිනො හොන්ති, අහෙතුකා හෙතුං පටිලහන්ති. තස්මා සො කප්පො “හද්දකප්පො”ති වුච්චති. තෙන චුත්තං – “අසුඤ්ඤකප්පො පඤ්චවිධො”තිආදි. චුත්තඤ්ඤෙනං පොරාණෙහි –

“එකො බුද්ධො සාරකප්පෙ, මණ්ඩකප්පෙ ජිනා දුට්ඨො;
වරකප්පෙ තයො බුද්ධා, සාරමණ්ඩෙ චතුරො බුද්ධා;
පඤ්ච බුද්ධා හද්දකප්පෙ, තතො නත්ථාධිකා ජිනා”ති.

යස්මිං පන කප්පෙ පදුමුත්තරදසබ්බලො උප්පජ්ජී, සො සාරකප්පොපි සමානො ගුණසම්පන්නියා
මණ්ඩකප්පසදිසත්තා “මණ්ඩකප්පො”ති වුත්තො. ඔපම්මන්තෙ වා-සද්දො දට්ඨබ්බො. උස්සන්නකුසලාති
උපචිතපුඤ්ඤා. ජනතාති ජනසමුහො.

පදුමුත්තරො පන පරිසුත්තරො හගවා සන්නාහං බොධිපල්ලඬකෙ චිතිනාමෙන්වා – “පට්ඨයං පාදං
නික්ඛිපිස්සාමි”ති දක්ඛිණං පාදං අභිනිහරි. අප් පට්ඨං භින්නිත්වා විමලකොමලකෙසරකණ්ණිකාති
ජලජාමලාවිකලවිපුලපලාසාති ඵලජාති ජලජාති උට්ඨංහිංසු. තෙසං කිර ධුරපන්නාති නවුතිහත්ථාති කෙසරාති
තිංසහත්ථාති කණ්ණිකා ද්වාදසහත්ථා එකෙකස්ස නවසට්ඨපමාණා රෙණුවො අහෙසුං. සත්ථා පන උබ්බෙධනො
අට්ඨපණ්ණාසහත්ථො අහොසි. තස්ස උභින්නං බාහානමන්නරං අට්ඨාරසහත්ථං නලාටං පඤ්චහත්ථං හත්ථපාදා
එකාදසහත්ථා අහෙසුං. තස්ස එකාදසහත්ථොන පාදෙන ද්වාදසහත්ථාය කණ්ණිකාය අක්කන්තමන්නාය
නවසට්ඨපමාණා රෙණුවො උට්ඨහිත්වා අට්ඨපණ්ණාසහත්ථං සරිරප්පදෙසං උග්ගන්ත්වා
මනොසිලාවුණ්ණවිවුණ්ණිකං විය කත්වා පච්චොත්ථරන්ති. තදුපාදාය සත්ථා පදුමුත්තරොත්ථෙව ලොකෙ
පඤ්ඤායිත්ථාති සංයුත්තභාණකා වදන්ති.

අප් සබ්බලොකුත්තරො පදුමුත්තරො හගවා බුහ්මායාවනං සම්පට්ඨිත්වා ධම්මදෙසනාය භාජනභූතෙ සත්තෙ
ඔලොකෙන්තො මිට්ඨිලනගරෙ දෙවලං සුජාතඤ්ඤාති ද්වෙ රාජපුත්තෙ උපනිස්සයසම්පන්නෙ දිස්වා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව
අනිලපථෙන ගන්ත්වා මිට්ඨියායානෙ ඔතරිත්වා උයායානපාලෙන ද්වෙපි රාජකුමාරෙ පක්කොසාපෙසි. තෙපි ව
“අම්භාකං පිතුච්ඡාපුත්තො පදුමුත්තරකුමාරො පබ්බජිත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණ්ත්වා අම්භාකං නගරං සම්පත්තො,
හන්ද නං මයං දස්සනාය උපසඬකමිස්සාමා”ති සපරිවාරා පදුමුත්තරං හගවන්තං උපසඬකමිත්වා පරිවාරෙන්වා
නිසිදිංසු. තදා දසබ්බලො තෙහි පරිවුතො තාරාගණපරිවුතො පුණ්ණවන්දො විය විරොචමානො තත්ථ ධම්මවක්කං
පවත්තෙසි, තදා කොට්ඨසතසහස්සානං පට්ඨමො ධම්මාභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

3. “පදුමුත්තරස්ස හගවතො, පට්ඨමෙ ධම්මදෙසනෙ;
කොට්ඨසතසහස්සානං, ධම්මාභිසමයො අහු”ති.

අථාපරෙන සමයෙන සරද්ධාපසසමාගමෙ මහාජනං නිරයසන්නාපෙන සන්නාපෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො
සත්තතිංසසතසහස්සසඬ්ඛෙ සත්තකායෙ ධම්මාමනං පායෙසි, සො දුතියො ධම්මාභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

4. “තතො පරම්පි වස්සන්තෙ, තප්පයන්තෙ ව පාණිනො;
සත්තත්තිංසසතසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු”ති.

යදා පන ආනන්දමහාරාජා විසතියා පුරිසසහස්සෙහි විසතියා අමච්චෙහි ව සද්ධිං පදුමුත්තරස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස
සන්නිකෙ මිට්ඨිලනගරෙ පාතුරහොසි. පදුමුත්තරො ව හගවා තෙ සබ්බෙ එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙන්වා තෙහි
පරිවුතො ගන්ත්වා පිතුසඬ්ඛගං කුරුමානො හංසවතියා රාජධානියා වසති. තත්ථ සො අම්භාකං හගවා විය කපිලපුරෙ
ගගනතලෙ රතනවඬ්ඛමෙ වඬ්ඛමන්තො බුද්ධවංසං කථෙසි, තදා පඤ්ඤාසසතසහස්සානං තතියො ධම්මාභිසමයො
අහොසි. තෙන වුත්තං –

5. “යමහි කාලෙ මහාවීරො, ආනන්දං උපසඬකමි;
පිතුසන්නිකං උපගන්ත්වා, ආහනී අමතදුන්දුහිං.
6. “ආහනෙ අමතහෙරිමහි, වස්සන්තෙ ධම්මවුට්ඨියා;
පඤ්ඤාසසතසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ ආනන්දං උපසඬකමිති පිතරං ආනන්දරාජානං සන්ධාය වුත්තං. ආහනීති අභිහනී. ආහනෙති ආහනාය.
අමතහෙරිමහිති අමතහෙරියා, ලිඬ්ඛවිපල්ලාසො දට්ඨබ්බො. “ආසෙවිතෙ”තිපි පායො, තස්ස ආසෙවිතායාති අත්ථො.
වස්සන්තෙ ධම්මවුට්ඨියාති ධම්මවස්සං වස්සන්තෙති අත්ථො. ඉදාති අභිසමයකරණුපායං දස්සෙන්තො –

7. “ඔවාදකො විඤ්ඤාපකො, තාරකො සබ්බපාණිනං;
දෙසනාකුසලො බුද්ධො, තාරෙසි ජනතං බහු”න්ති. – ආහ;

තත්ථ ඔවාදකොති සරණසීලධුතඬ්ඛගසමාදානගුණානිසංසවණ්ණාය ඔවදතීති ඔවාදකො. විඤ්ඤාපකොති
චතුසච්චං විඤ්ඤාපෙතීති විඤ්ඤාපකො, බොධකො. තාරකොති චතුරොසතාරකො.

යදා පන සත්ථා මිට්ඨිලනගරෙ මිට්ඨියායානෙ කොට්ඨසතසහස්සහික්ඛුගණමජ්ඣෙ මාසපුණ්ණමාය
පුණ්ණවන්දසදිසවදනො පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො පට්ඨමො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

8. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, පදුමුත්තරස්ස සත්ථුතො;
කොට්ඨසතසහස්සානං, පට්ඨමො ආසි සමාගමො”ති.

යදා පන හගවා වෙහාරපබ්බතකුටෙ වස්සාවාසං වසිත්වා පබ්බතසන්දස්සනත්ථං ආගතස්ස මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා නවුතිකොට්ඨසභස්සානි එහිභික්ඛුභාවෙන පබ්බාපෙත්වා තෙහි පරිවුතො පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං -

9. “යදා බුද්ධො අසමසමො, වසි වෙහාරපබ්බතෙ;
නවුතිකොට්ඨසභස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො”ති.

පුන හගවති ගුණවති තිලොකනාටෙ මහාජනස්ස බන්ධනමොක්ඛං කුරුමානෙ ජනපදවාරිකං වරමානෙ අසිතිකොට්ඨසභස්සානං භික්ඛුනං සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං -

10. “පුන වාරිකං පක්කන්තෙ, ගාමනිගමරට්ඨනො;
අසිතිකොට්ඨසභස්සානං, තතියො ආසි සමාගමො”ති.

තත්ථ ගාමනිගමරට්ඨනොති ගාමනිගමරට්ඨෙහි. අයමෙව වා පායො, තස්ස ගාමනිගමරට්ඨෙහි නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතානන්ති අත්ථො.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො අනෙකධනකොට්ඨකො ජට්ඨො නාම මහාරට්ඨිකො හුත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස සඨසස්ස සච්චරං වරදානමදාසි. සොපි තං භත්තානුමොදනාවසානෙ “අනාගතෙ කප්පසතසභස්සමත්ථකෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං -

11. “අභං තෙන සමයෙන, ජට්ඨො නාම රට්ඨිකො;
සම්බුද්ධජපමුඛං සඨසං, සභත්තං දුස්සමදාසභං.
12. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, සඨසමජ්ඣෙ නිසිදිය;
සතසභස්සෙ ඉතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
13. “පධානං පදහිත්වාන...පෙ.... හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.
14. “තස්සාපි වචනං සුත්වා, උත්තරිං වතමධිට්ඨහි;
අකාසිං උග්ගදළ්භං ධිතිං, දසපාරමිපුරියා”ති.

තත්ථ සම්බුද්ධජපමුඛං සඨසන්ති බුද්ධජපමුඛස්ස සඨසස්ස, සාමීඅත්ථෙ උපයොගවචනං. සභත්තං දුස්සමදාසභන්ති සච්චරං භත්තං අදාසිං අභන්ති අත්ථො. උග්ගදළ්භන්ති අතිදළ්භං. ධිතින්ති විරියං අකාසින්ති අත්ථො.

පදුමුත්තරස්ස පන හගවතො කාලෙ තිත්ථියා නාම නාහෙසුං. සබ්බෙ දෙවමනුස්සා බුද්ධමෙව සරණමගමංසු. තෙන වුත්තං -

15. “බ්‍යාහතා තිත්ථියා සබ්බෙ, විමනා දුම්මනා තදා;
න තෙසං කෙච්ඡි පරිවරන්ති, රට්ඨතො නිච්ඡුහන්ති තෙ.
16. “සබ්බෙ තත්ථ සමාගන්ත්වා, උපගඤ්ජුං බුද්ධසන්තිකෙ;
තුචං නාටො මහාචිර, සරණං හොහි චක්ඛුම.
17. “අනුකම්පකො කාරුණිකො, හිතෙසි සබ්බපාණිනං;
සම්පත්තෙ තිත්ථියෙ සබ්බෙ, පඤ්චසිලෙ පතිට්ඨහි.
18. “එවං නිරාකුලං ආසි, සුඤ්ඤකං තිත්ථියෙහි තං;
විචිත්තං අරහන්තෙහි, වසිභුතෙහි තාදිහි”ති.

තත්ථ බ්‍යාහතාති විහතමානදප්පා. තිත්ථියාති එත්ථ තිත්ථං වෙදිතබ්බං, තිත්ථකරො වෙදිතබ්බො, තිත්ථියා වෙදිතබ්බා. තත්ථ සස්සතාදිදිට්ඨිවසෙන තරන්ති එත්ථාති තිත්ථං, ලද්ධි. තස්සා ලද්ධියා උප්පාදකො තිත්ථකරො, තිත්ථෙ භවා තිත්ථියාති. පදුමුත්තරස්ස කිර හගවතො කාලෙ තිත්ථියා නාහෙසුං. යෙ පන සන්ති, තෙපි ඊදිසා අහෙසුන්ති දස්සනත්ථං “බ්‍යාහතා තිත්ථියා”තිආදි වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. විමනාති විරූපමානසා. දුම්මනාති තස්සෙව වෙච්චනං. න තෙසං කෙච්ඡි පරිවරන්ති තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං කෙච්ඡි පුරිසා පරිකම්මං න කරොන්ති, න භික්ඛං දෙන්ති, න සක්කරොන්ති, න ගරුං කරොන්ති, න මානෙන්ති, න පුජෙන්ති, න ආසනා වුට්ඨහන්ති, න අඤ්ජලිකම්මං කරොන්ති අත්ථො. රට්ඨතොති සකලරට්ඨතොපි. නිච්ඡුහන්ති නිහරන්ති, උස්සාදෙන්ති තෙසං නිවාසං න දෙන්ති අත්ථො. තෙති තිත්ථියා.

උපගඤ්ජුං බුද්ධසන්තිකෙති එවං තෙහි රට්ඨවාසිහි මනුස්සෙහි උස්සාදියමානා සබ්බෙපි අඤ්ඤතිත්ථියා සමාගන්ත්වා පදුමුත්තරදසබලමෙව සරණමගමංසු. “ත්ථං අම්භාකං සත්ථා නාටො ගති පරායනං සරණ”න්ති එවං වත්වා සරණමගමංසුති අත්ථො. අනුකම්පතිති අනුකම්පකො. කාරුණාය වරතිති කාරුණිකො. සම්පත්තෙති සමාගතෙ සරණමුපගතෙ තිත්ථියෙ. පඤ්චසිලෙ පතිට්ඨහිති පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙසිති අත්ථො. නිරාකුලන්ති අනාකුලං,

අඤ්ඤෙහි ලද්ධකෙහි අසම්මිස්සන්ති අත්ථො. සුඤ්ඤාකන්ති සුඤ්ඤං රිත්තං තෙහි තිත්ථියෙහි. තන්ති තං භගවතො සාසනන්ති වචනසෙසො දට්ඨබ්බො. විචිත්තන්ති විචිත්තවිචිත්තං. වසිභූතෙහීති වසිභාවප්පත්තෙහි.

තස්ස පන පදුමුත්තරස්ස භගවතො භංසවතී නාම නගරං අහොසි. පිතා පනස්ස ආනන්දො නාම ඛත්තියො, මාතා සුජාතා නාම දෙවී, දෙවලො ව සුජාතො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සුමනො නාමුපට්ඨාකො, අමීතා ව අසමා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සලලරුක්කො බොධි, සරිරං අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බො අහොසි, සරිරප්පභා වස්ස සමන්තා ද්වාදස යොජනානි ගණ්ඨි, වස්සසතසහස්සං ආයු අහොසි, වසුදත්තා නාම අග්ගමහෙසී, උත්තරො නාම පුත්තො අහොසි. පදුමුත්තරො පන භගවා පරමාභිරාමෙ නන්දාරාමෙ කිර පරිනිබ්බුතො. ධාතුයො පනස්ස න විකිරිංසු. සකලජම්බුදීපවාසිනො මනුස්සා සමාගමි ද්වාදසයොජනුබ්බොධං සත්තරතනමයං චෙතියමකංසු. තෙන චුත්තං —

19. “නගරං භංසවතී නාම, ආනන්දො නාම ඛත්තියො;
සුජාතා නාම ජනිකා, පදුමුත්තරස්ස සත්ථුතො.
24. “දෙවලො ව සුජාතො ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සුමනො නාමුපට්ඨාකො, පදුමුත්තරස්ස මහෙසීනො.
25. “අමීතා ව අසමා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, සලලොති පවුච්චති.
27. “අට්ඨපණ්ණාසරතනං, අච්චුග්ගතො මහාමුනි;
කඤ්චනග්ගිසයසඬකාසො, ද්වත්තිංසවරලක්ඛණො.
28. “කුට්ඨා කවාටා භිත්ති ව, රුක්ඛා නගසිලුවයා;
න තස්සාවරණං අත්ථී, සමන්තා ද්වාදසයොජනෙ.
29. “වස්සසතසහස්සානි, ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.
30. “සන්තාරෙත්වා බහුජනං, ඡිත්තදිත්වා සබ්බසංසයං;
ජලිත්වා අග්ගික්ඛන්ධොව, නිබ්බුතො සො සසාවකො”ති.

තත්ථ නගසිලුවයානි නගසඬබාතා සිලුවයා. ආවරණන්ති පට්ඨිජාදනං තිරොකරණං. ද්වාදසයොජනෙති සමන්තතො ද්වාදසයොජනෙ යානෙ භගවතො සරිරප්පභා ඵරිත්වා රත්තින්දිවං තිට්ඨතිති අත්ථො. සෙසගාථාසු සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙවාති.

ඉතො පට්ඨාය පාරමිපුරණාදිපුනප්පුනාගතමත්ථං සඬබ්බිත්වා විසෙසත්ථමෙව චත්වා ගමිස්සාම. යදි පන චුත්තමෙව පුනප්පුනං වක්ඛාම, කදා අන්තං ගමිස්සති අයං සංවණ්ණනාති.

පදුමුත්තරබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො දසමො බුද්ධවංසො.

13. සුමේධබුද්ධවංසවණ්ණනා

පදුමුත්තරෙ පන සමමාසම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ සාසනෙපිස්ස අන්තර්ගතෙ සත්තතිකප්පසහස්සානි බුද්ධා තුප්පජ්ජිංසු, බුද්ධසුඤ්ඤානි අහෙසුං. ඉතො පට්ඨාය තිංසකප්පසහස්සානං මත්ථකෙ එකස්මිං කප්පෙ සුමේධො සුජාතො වානි ද්වෙ සමමාසම්බුද්ධා නිබ්බන්තිංසු. තත්ථ අධිගතමේධො සුමේධො නාම බොධිසත්තො පාරමියො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො චචිත්වා සුදස්සනනගරෙ සුදත්තස්ස නාම රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියො සුදත්තාය නාම දෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දසන්නං මාසානං අවචයෙන සුදස්සනුයානො තරුණදිවසකරො විය සලිලධරවිවරගතො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. සො නවචස්සසහස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසි. තස්ස කිර සුවන්දන-කඤ්චන-සිරිවඩ්ඪිනනාමකා තයො පාසාදා අහෙසුං. සුමනමහාදෙවිජ්පමුඛානි අට්ඨවත්තාලිසඉත්ථිසහස්සානි පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං.

සො වත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා සුමනදෙවියා පුනබ්බසුමිත්තෙ නාම පුත්තෙ ජාතෙ හත්ථියානෙන මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. මනුස්සානඤ්ච කොට්ඨසතමනුපබ්බජි. සො තෙහි පරිවුතො අඩ්ඨමාසං පධානවරියං වරිත්වා විසාබපුණ්ණමාය නකුලනිගමෙ නකුලසෙට්ඨිධිතාය දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සාලවනෙ දිවාචිහාරං චිතිනාමෙත්වා සිරිවඩ්ඪිසාජිවකෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා නිපබොධිමූලෙ විසතිහත්ථවිත්ථනං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා සමාරං මාරබලං විධමිත්වා අභිසම්බොධිං පාපුණිත්වා “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙත්වා සත්තසත්තාහං බොධිසම්පෙයෙව චිතිනාමෙත්වා අට්ඨමෙ සත්තාහෙ බ්‍රහ්මුතො ධම්මදෙසනායාවනං සම්පට්ඨිජිත්වා හබ්බපුග්ගලෙ ඔලොකෙත්තො අත්තනො කනිට්ඨභාතිකං සරණකුමාරඤ්ච සබ්බකාමිකුමාරඤ්ච අත්තනා සද්ධිං පබ්බජිතානං භික්ඛුනඤ්ච කොට්ඨසනං චතුසච්චධම්මපටිවෙධසමත්ථෙ දිස්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා සුදස්සනනගරසම්පෙ සුදස්සනුයානො ඔතරිත්වා උයානපාලෙන අත්තනො භාතිකෙ පක්කොසාපෙත්වා තෙසං පරිවාරානං මජ්ඣෙ ධම්මචක්කං පවත්තෙසි. තදා කොට්ඨසතසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, අයං පඨමො අභිසමයො. තෙන වුත්තං –

1. “පදුමුත්තරස්ස අපරෙන, සුමේධො නාම නායකො; දුරාසදො උග්ගතෙජො, සබ්බලොකුත්තමො මුනි.
2. “පසන්නනෙත්තො සුමුඛො, බ්‍රහ්ම උජු පතාපවා; භිතෙසි සබ්බසත්තානං, බහු මොවෙසි බන්ධනා.
3. “යදා බුද්ධො පාපුණිත්වා, කෙවලං බොධිමුත්තමං; සුදස්සනම්හි නගරෙ, ධම්මචක්කං පවත්තෙසි.
4. “තස්සාභිසමයා තිණි, අහෙසුං ධම්මදෙසනෙ; කොට්ඨසතසහස්සානං, පඨමාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ උග්ගතෙජොති උග්ගතතෙජො. පසන්නනෙත්තොති සුට්ඨු පසන්නනායනො, ධොවිත්වා මජ්ජිත්වා යපිතමණ්ණුළුකා විය පසන්නානි නෙත්තානි භොන්ති. තස්මා සො “පසන්නනෙත්තො”ති වුත්තො. මුදුසිනිද්ධතිලවිමලසුබ්බපබ්බාවිතසුප්පසන්නනායනොති අත්ථො. “සුප්පසන්නපඤ්චනායනො”තිපි වත්තුං වට්ටති. සුමුඛොති පරිපුණ්ණසරදසමයවන්දසදිසවදනො. බ්‍රහ්මාති අට්ඨාසිතිහත්ථජ්ජමාණසරිත්තා බ්‍රහ්ම මහත්තො, අඤ්ඤෙහි අසාධාරණසරිත්ථජ්ජමාණොති අත්ථො. උජුති බ්‍රහ්මුජුගත්තො උජුමෙව උග්ගතසරිරො දෙවනගරෙ සමුස්සිතසුවණ්ණතොරණසදිසවරසරිරොති අත්ථො. පතාපවාති විජ්ජොතමානසරිරො. භිතෙසිති භිතගවෙසි. අභිසමයා තිණිති අභිසමයා තයො, ලිඬිගවිපල්ලායො කතොති.

යදා පන හගවා කුම්භකණ්ණසදිසානුභාවං කුම්භකණ්ණං නාම මනුස්සහක්ඛං යක්ඛං මහාඅට්ඨිමුඛෙ සන්දිස්සමානසොරසරිරං වත්තනිඅට්ඨිසඤ්චාරං පච්ඡන්දිත්වා පවත්තමානං පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය ලොකං ඔලොකෙත්තො දිස්වා එකකොච අසභායො තස්ස යක්ඛස්ස හවනං ගන්ත්වා අත්තො පටිසිත්වා පඤ්ඤත්තෙ සිරිසයනෙ නිසීදි. අථ බො සො යක්ඛො මක්ඛං අසභාමානො දණ්ඩාහනො සොරවිසො ආසිවිසො විය සංකුද්ධො දසබලං භිංසාපෙතුකාමො අත්තනො අත්තභාවං සොරතරං කත්වා පබ්බතසදිසං සීසං කත්වා සූරියමණ්ඩලසදිසානි අක්ඛිති නිමිතිනිත්වා නඩගලසීසසදිසානිදිසවිපුලතිඛණ්ඩායො කත්වා ඔලම්බතිලවිපුලවිසමොදරො තාලක්ඛන්ධසදිසබාහුවිපිටකචිරුපවඩකනායො පබ්බතබ්බසදිසවිපුලත්තමුඛො ථුලපිඬිගලබරථරුසකෙසො අතිභයානකදස්සනො හුත්වා ආගන්ත්වා සුමේධස්ස හගවතො පුරතො යත්වා පධුපායන්තො පජ්ජන්තො පාසාණපබ්බතග්ගිජාල-සලිල-කද්දම-ජාරිකායුධඬිගාර-වාලුකප්පකාරා නවට්ඨා වස්සවුට්ඨියො වස්සෙත්වාපි හගවතො ලොමග්ගමත්තමපි වාලෙතුං අසක්කොත්තො “හගවත්තං පඤ්භං පුච්ඡිත්වා මාරෙස්සාමි”ති ආලවකො විය පඤ්භං පුච්ඡි. අයං හගවා පඤ්භාබ්‍යාකරණෙන තං යක්ඛං විනයමුපනෙසි. තතො දුතියදිවසෙ කිරස්ස රට්ඨවාසිනො මනුස්සා සකට්ඨරිතෙන හත්තෙන සහ රාජකුමාරං ආහරිත්වා යක්ඛස්ස අදංසු. අථ යක්ඛො රාජකුමාරං බුද්ධස්ස අදාසි. අට්ඨද්වාරෙ ඨිතමනුස්සා හගවත්තං උපසඬකම්සු. තදා තස්මිං සමාගමෙ දසබලො යක්ඛස්ස මනොනුකුලං ධම්මං දෙසෙත්තො. නවුතිකොට්ඨසහස්සානං පාණිනං ධම්මචක්කං උජ්ජාදෙසි, සො දුතියො ධම්මාභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

5. “පුතාපරං කුම්භකණ්ණං, යක්ඛං සො දමයි ජිනො;
නවුතිකොට්ඨසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු”ති.

යදා පන උපකාරිනගරෙ සිරිනන්දනුයානෙ චත්තාරි සච්චානි පකාසයි, තදා අසීතිකොට්ඨසහස්සානං තතියො ධම්මාභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං -

6. “පුතාපරං අමිතයසො, චතුසච්චං පකාසයි;
අසීතිකොට්ඨසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

සුමෙධස්සාපි භගවතො තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්මසන්නිපාතෙ සුදස්සනනගරෙ කොට්ඨසතඛ්ණාසවා අහෙසුං. පුන දෙවකුටෙ පබ්බතෙ කට්ඨනත්ථතෙ දුතියෙ නවුතිකොට්ඨයො. පුන තතියෙ භගවති වාරිකං වරමානෙ අසීතිකොට්ඨයො අහෙසුං. තෙන වුත්තං -

7. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, සුමෙධස්ස මහෙසිනො;
ඛ්ණාසවානං විමලානං, සන්නිවිත්තාන තාදිනං.

8. “සුදස්සනං නාම නගරං, උපගඤ්ඡී ජිනො යදා;
තදා ඛ්ණාසවා භික්ඛු, සමිංසු සතකොට්ඨයො.

9. “පුතාපරං දෙවකුටෙ, භික්ඛුනං කට්ඨනත්ථතෙ;
තදා නවුතිකොට්ඨං, දුතියො ආසි සමාගමො.

10. “පුතාපරං දසබලො, යදා වරති වාරිකං;
තදා අසීතිකොට්ඨං, තතියො ආසි සමාගමො”ති.

තදා අමිභාකං බොධිසත්තො උත්තරො නාම සබ්බජන්තරො මාණවො හුත්වා නිදහිත්වා යට්ඨිතංයෙව අසීතිකොට්ඨනං විස්සජ්ජේත්වා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස මහාදානං දත්වා තදා දසබලස්ස ධම්මං සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාය නික්ඛමිත්වා පබ්බජී. සොපි නං සත්ථා භොජනානුමොදනං කරොන්තො - “අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං -

11. “අභං තෙන සමයෙන, උත්තරො නාම මාණවො;
අසීතිකොට්ඨයො මය්භං, සරෙ සන්නිවිතං ධනං.

12. “කෙවලං සබ්බං දත්ථාන, සසඬ්ඝෙ ලොකනායකෙ;
සරණං තස්සුපගඤ්ඡීං, පබ්බජ්ජඤ්චාරොවයිං.

13. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, කරොන්තො අනුමොදනං;
තිංසකජ්ජසහස්සමිහි, අයං බුද්ධො භවිස්සති.

14. “පඨානං පදහිත්ථාන...පෙ.... හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං”.
බ්‍යාකරණගාථා විත්ථාරෙතබ්බා.

15. “තස්සාපි චචනං සුත්ථා, භියොයා විත්තං පසාදයිං;
උත්තරිං චතමධිට්ඨාසිං, දසපාරමිපූරියා.

16. “සුත්තන්තං චිනයං වාපි, නවඬ්ඟං සත්ථුසාසනං;
සබ්බං පරියාපුණිත්ථාන, සොභයිං ජිනසාසනං.

17. “තත්ථජ්ජමත්තො විහරන්තො, නිසජ්ජට්ඨානවඬ්ඞකමෙ;
අභිඤ්ඤාපාරමීං ගන්ත්වා, බ්‍රහ්මලොකමගඤ්ජහ”න්ති.

තත්ථ සන්නිවිතන්ති නිදහිතං නිධානවසෙන. කෙවලන්ති සකලන්ති අත්ථො. සබ්බන්ති අසෙසතො දත්ථා. සසඬ්ඝෙති සසඬ්ඝස්ස. තස්සුපගඤ්ජන්ති තං උපගඤ්ඡීං, උපයොගත්ථෙ සාමිච්චනං. අභිරොවයින්ති පබ්බජීං. තිංසකජ්ජසහස්සමිහිති තිංසකජ්ජසහස්සෙසු අතික්කන්තෙසුති අත්ථො.

තස්ස පන සුමෙධස්ස භගවතො සුදස්සනං නාම නගරං අහොසි, සුදත්තො නාම රාජා පිතා, මාතා සුදත්තා නාම, සරණො ව සබ්බකාමො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සාගරො නාමුපට්ඨාකො, රාමා ව සුරාමා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, මහානිපරුක්ඛො බොධි, සරිරං අට්ඨාසීතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, ආයු නවුතිවස්සසහස්සානි, නවවස්සසහස්සානි අගාරං අජ්ඣාචයි, සුමනා නාමස්ස අග්ගමහෙසි, පුනබ්බසුමිත්තො නාම පුත්තො, හත්ථියානෙන නික්ඛමී. සෙසං ගාථාසු දිස්සති. තෙන වුත්තං -

18. “සුදස්සනං නාම නගරං, සුදත්තො නාම බත්තියො;
සුදත්තා නාම ජනිකා, සුමෙධස්ස මහෙසිනො.

23. “සරණො සබ්බකාමො ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සාගරො නාමුපට්ඨාකො, සුමෙධස්ස මහෙසිනො.
24. “රාමා වෙව සුරාමා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, මහානිපොති වුව්වති.
26. “අට්ඨාසිතිරතනානි, අවිචුග්ගතො මහාමුනි;
ඔභාසෙනි දිසා සබ්බා, වන්දො තාරගණෙ යථා.
27. “චක්ඛවත්තිමණි නාම, යථා තපති යොජනං;
තථෙව තස්ස රතනං, සමන්තා ඵරති යොජනං.
28. “නචුතිවස්සභස්සානි, ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනනං බහුං.
29. “තෙවිජ්ජලභිඤ්ඤෙහි , බලප්පත්තෙහි තාදිහි;
සමාකුලමීදං ආසි, අරහත්තෙහි සාධුහි.
30. “තෙපි සබ්බෙ අමිතයසා, විජ්ජමුත්තා නිරුපධි;
ඤාණාලොකං දස්සයිත්වා, නිබ්බුතා තෙ මහායසා”ති.

තත්ථ වන්දො තාරගණෙ යථානි යථා නාම ගගනෙ පරිපුණ්ණවන්දො තාරාගණෙ ඔභාසෙනි පකාසෙනි, එවමෙව සබ්බාපි දිසා ඔභාසෙනිති අත්ථො. කෙචි “වන්දො පන්තරසො යථා”ති පදන්ති, සො උත්තානත්ථොව.

චක්ඛවත්තිමණි නාමානි යථා නාම චක්ඛවත්තිරඤ්ඤො මණිරතනං චතුහත්ථායාමං සකටනාභිසමපරිණාහං චතුරාසිතිමණිසභස්සපරිවාරං තාරාගණපරිවුත්තස්ස සරදසමයපරිපුණ්ණරජනිකරස්ස සිරිසමුදයසොහං අවිභයන්තමිව වෙපුල්ලපබ්බතතො පරමරමණියදස්සනං මණිරතනමාගච්ඡති, තස්සෙවං ආගච්ඡන්තස්ස සමන්තතො යොජනප්පමාණං ඔකාසං ආහා ඵරති, එවමෙව තස්ස සුමෙධස්සාපි භගවතො සරිරතො ආභාරතනං සමන්තතො යොජනං ඵරතිති අත්ථො.

තෙවිජ්ජලභිඤ්ඤෙහි තෙවිජ්ජෙහි ජලභිඤ්ඤෙහි වානි අත්ථො. බලප්පත්තෙහි ඉද්ධිබලප්පත්තෙහි. තාදිහි තාදිභාවප්පත්තෙහි. සමාකුලන්ති සඬ්ඛිණ්ණං එකකාසාවපජ්ජොතං. ඉදන්ති සාසනං සන්ධායාහ, මහිතලං වා. අමිතයසානි අමිතපරිවාරා, අතුලකිත්තිසොසො වා. නිරුපධිති චතුරුපධිවිරහිතා. සෙසමෙත්ථ ගාථාසු සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙවානි.

සුමෙධබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො එකාදසමො බුද්ධවංසො.

14. සුඡාතබුද්ධවංසවණ්ණනා

තතො තස්සාපරභාගෙ තස්මිංයෙව මණ්ඩකප්පෙ අනුපුබ්බෙන අපරිමිතායුකෙසු සත්තෙසු අනුක්කමෙන පරිභාගිත්වා නවුතිවස්සසහස්සායුකෙසු ඡාතෙසු සුඡාතරූපකායො පරිසුද්ධඡාතො සුඡාතො නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදි. සොපි පාරමියො පුරත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වචිත්වා සුමඬගලනගරෙ උග්ගතස්ස නාම රඤ්ඤො කුලෙ පභාවනියා නාම අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දසන්තං මාසානං අව්වයෙන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස නාමං කරොන්තො සකලජම්බුදිපෙ සබ්බසත්තානං සුඛං ජනයන්තො ඡාතොති “සුඡාතො” ත්වෙවස්ස නාමමකංසු. සො නවවස්සසහස්සානි අගාරං අප්ඤ්ඤාමසි. සිරි උපසිරි සිරිනන්දො වාති තස්ස තයො පාසාදා අහෙසුං. සිරිනන්දාදෙවිජ්ජමුඛානි තෙවිසති ඉත්ථිසහස්සානි පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං.

සො වත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා සිරිනන්දාදෙවියා උපසෙතෙ නාම පුත්තෙ උප්පන්නෙ භංසවහං නාම වරතුරඬගමාරුය්හ මහානිතික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. තං පන පබ්බජන්තං මනුස්සානං කොටි අනුපබ්බජි. අප් සො තෙහි පරිවුතො නව මාසෙ පධානවරියං වරිත්වා විසාබ්බසුණ්ණමාය සිරිනන්දනනගරෙ සිරිනන්දනසෙට්ඨිස්ස ධිතාය දින්නං පරමමධුරං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සාලවනෙ දිවාචිහාරං විනිනාමෙත්වා සායන්හසමයෙ සුනන්දාජීවකෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා වෙළුබොධිං උපසඬකමිත්වා තෙත්තිංසහත්ථවිත්ථං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා සුරියෙ ධරමානෙයෙව සමාරං මාරලං විධමිත්වා සම්මාසම්බොධිං පටිවිජ්ඣිත්වා සබ්බබුද්ධානුවණ්ණං උදානං උදානෙත්වා සත්තසත්තාහං බොධිසම්පෙයෙව විනිනාමෙත්වා බ්‍රහ්මුතා ආයාචිතො අත්තනො කනිට්ඨභාතිකං සුදස්සනකුමාරං පුරොහිතපුත්තං දෙවකුමාරඤ්ඤව චතුසව්වධම්මපට්ටෙවධසමත්ථෙ දිස්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා සුමඬගලනගරසම්පෙ සුමඬගලයානෙ ඔතරිත්වා උයානපාලෙන අත්තනො භාතිකං සුදස්සනකුමාරං පුරොහිතපුත්තං දෙවකුමාරඤ්ඤව පක්කොසාපෙත්වා තෙසං සපරිවාරානං මජ්ඣෙ නිසින්නො ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. තත්ථ අසීතිසා කොට්ඨං ධම්මාභිසමයො අහොසි. අයං පඨමාභිසමයො අහොසි.

යදා පන භගවා සුදස්සනුයානද්වාරෙ මහාසාලමූලෙ යමකපාටිභාරියං කත්වා දෙවෙසු තාවතිංසෙසු වස්සාවාසං උපාගමි, තදා සත්තත්තිංසසතසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. අයං දුතියො අභිසමයො අහොසි. යදා පන සුඡාතො දසබලො පිතුසන්තිකං අගමාසි, තදා සට්ඨිසතසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. අයං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිති, සුඡාතො නාම නායකො;
සීහහනුසහක්ඛන්ධො, අප්පමෙයො දුරාසදො.
2. “වන්දොව විමලො බුද්ධො, සතරංසිව පතාපවා;
ඵවාං සොහති සම්බුද්ධො, ජලන්තො සිරියා සදා.
3. “පාපුණිත්වාන සම්බුද්ධො, කෙවලං බොධිමුත්තමං;
සුමඬගලමිති නගරෙ, ධම්මවක්කං පවත්තයි.
4. “දෙසෙන්නෙ පවරං ධම්මං, සුඡාතෙ ලොකනායකෙ;
අසීතිකොටි අභිසමිංසු, පඨමෙ ධම්මදෙසනෙ.
5. “යදා සුඡාතො අමිතයසො, දෙවෙ වස්සං උපාගමි;
සත්තත්තිංසසතසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු.
6. “යදා සුඡාතො අසමසමො, උපගච්ඡි පිතුසන්තිකං;
සට්ඨිසතසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිති යස්මිං මණ්ඩකප්පෙ සුමෙධො භගවා උප්පන්නො, තත්ථෙව කප්පෙ සුඡාතොපි භගවා උප්පන්නොති අත්ථො. සීහහනුති සීහස්ස විය හනු අස්සාති සීහහනු. සීහස්ස පන හෙට්ඨිමහනුමෙව පුණ්ණං හොති, න උපරිමං. අස්ස පන මහාපුරිසස්ස සීහස්ස හෙට්ඨිමහනු විය ද්වෙපි පරිපුණ්ණානි ද්වාදසියං පක්ඛස්ස වන්දසදිසානි හොන්ති. තෙන වුත්තං “සීහහනු”ති. උසහක්ඛන්ධොති උසහස්සෙව සමජ්ජවට්ටක්ඛන්ධො, සුවට්ටිතසුවණ්ණාලිඬගසදිසක්ඛන්ධොති අත්ථො. සතරංසිවාති දිවසකරො විය. සිරියාති බුද්ධසිරියා. බොධිමුත්තමන්ති උත්තමං සම්බොධිං.

සුධම්මවතීනගරෙ සුධම්මියානෙ ආගතානං මනුස්සානං ධම්මං දෙසෙත්වා සට්ඨිසතසහස්සානි ඵහිතික්ඛුභාවෙන පබ්බාපෙත්වා තෙසං මජ්ඣෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො පඨමො සන්තිපාතො අහොසි. තතො පරං තිදිවොරොහණෙ භගවතො පඤ්ඤාසසතසහස්සානං දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. පුන “සුදස්සනකුමාරො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො”ති සුත්වා “මයමි පබ්බජිස්සාමා”ති ආගතානි වත්තාරි පුරිසසතසහස්සානි ගහෙත්වා සුදස්සනත්ථෙරො සුඡාතං නරාසහං උපසඬකමි. තෙසං භගවා ධම්මං දෙසෙත්වා ඵහිතික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙත්වා චතුරඬගසමන්තාගතෙ සන්තිපාතෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තතියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

7. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, සුජාතස්ස මහෙසිනො;
බිණ්ණාසවානං විමලානං, සන්නිවත්තාන තාදිනං.
8. “අභිඤ්ඤාබලජ්ජත්තානං, අජ්ජත්තානං භවාහවෙ;
සට්ඨිසතසහස්සානි, පයමං සන්නිපතිංසු තෙ.
9. “පුනාපරං සන්නිපාතෙ, තිදිවොරොහණෙ ජිනෙ;
පඤ්ඤාසසතසහස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො.
10. “උපසඬකමන්තො නරාසහං, සුදස්සනො අග්ගසාවකො;
චතුභි සතසහස්සෙහි, සම්බුද්ධං උපසඬකමී”ති.

තත්ථ අජ්ජත්තානන්ති භවාහවෙ අසම්පත්තානන්ති අත්ථො. “අජ්ජවත්තා භවාහවෙ”තිපි පායො, සොයෙවත්ථො. තිදිවොරොහණෙති සග්ගලොකතො ඔතරන්තෙ කත්තුකාරකෙ දට්ඨබ්බො. කාරකවිපල්ලාසෙන චුත්තං. අථ වා තිදිවොරොහණෙති තිදිවතො ඔතරණෙ. ජිනෙති ජිනස්ස, සාමිඅත්ථෙ භූමිමං දට්ඨබ්බං.

තදා කිර අම්භාකං බොධිසත්තො චක්කවත්තිරාජා හුත්වා “බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජත්තො”ති සුත්වා භගවත්තං උපසඬකමීත්වා ධම්මකථං සුත්වා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස සත්තභි රතනෙහි සද්ධං චතුමහාදීපරජ්ජං දත්වා සත්ථු සන්නිකෙ පබ්බජි. සකලදීපවාසිනො ජනා රට්ඨුජ්ජාදං ගහෙත්වා ආරාමිකකිව්චං සාධෙත්වා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඨස්ස නිව්චං මහාදානමදංසු. සොපි නං සත්ථා – “අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන චුත්තං –

11. “අහං තෙන සමයෙන, චතුදීපමිහි ඉස්සරො;
අන්තලික්ඛවරො ආසිං, චක්කවත්ති මහබ්බලො.
13. “චතුදීපෙ මහාරජ්ජං රතනෙ සත්ත උත්තමෙ;
බුද්ධෙ නිය්‍යාතයිත්වාන, පබ්බජිං තස්ස සන්නිකෙ.
14. “ආරාමිකා ජනපදෙ, උට්ඨානං පට්ඨිණ්ඩිය;
උපනෙත්ති භික්ඛුසඬ්ඨස්ස, පච්චයං සයනාසනං.
15. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, දසසහස්සමිහි ඉස්සරො;
තිංසකජ්ජසහස්සමිහි, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
16. “පද්ධානුප්පදන්තිවාන, සෙසං භෙස්සාමි සම්මුඛං ඉමං.
තිස්සාපි චචන් සුත්වා, හිංසා භාසං පනෙස්සං;
අධිට්ඨතිං චනං උග්ගං, දසපාරමිපුරියා.
18. “සුත්තන්තං විනයඤ්චාපි, නවඬ්ගං සත්ථුසාසනං;
සබ්බං පරියාපුණිත්වාන, සොහයිං ජිනසාසනං.
19. “තත්ථජ්ජමන්තො විහරන්තො, බ්‍රහ්මං භාවෙත්ථ භාවනං;
අභිඤ්ඤාපාරමිං ගන්ත්වා, බ්‍රහ්මලොකමගඤ්ජහ”න්ති.

තත්ථ චතුදීපමිහි සපරිවාරදීපානං චතුත්තං මහාදීපානන්ති අත්ථො. අන්තලික්ඛවරොති චක්කරතනං පුරක්ඛන්වා ආකාසවරො. රතනෙ සත්තානි භත්ථීරතනාදීනි සත්ත රතනානි. උත්තමෙති උත්තමානි. අථ වා උත්තමෙ බුද්ධෙති අත්ථො දට්ඨබ්බො. නිය්‍යාතයිත්වානානි දත්වාන. උට්ඨානන්ති රට්ඨුජ්ජාදං, ආයන්ති අත්ථො. පට්ඨිණ්ඩියානි රාසිං කත්වා සංකඩ්ඪිත්වා. පච්චයන්ති විවරාදිවිට්ඨං පච්චයං. දසසහස්සමිහි ඉස්සරොති දසසහස්සිලොකධාතුයං ඉස්සරො, තදෙන ජාතික්ඛෙත්තං සන්ධාය චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අනන්තානං ලොකධාතුනං ඉස්සරො භගවා. තිංසකජ්ජසහස්සමිහි ඉතො පට්ඨාය තිංසකජ්ජසහස්සානං මත්ථකෙති අත්ථො.

තස්ස පන සුජාතස්ස භගවතො සුමඬ්ගලං නාම නගරං අහොසි, උග්ගතො නාම රාජා පිතා, පභාවතී නාම මාතා, සුදස්සනො ච සුදෙවො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාරදො නාමුපට්ඨාකො, නාගා ච නාගසමාලා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, මහාවෙළුරුක්ඛො බොධි, සො කිර මන්දවිජ්ජදො සනක්ඛන්ධො පරමරමණියො වෙළුරියමණිවණ්ණෙහි විමලෙහි පත්තෙහි සඤ්ජන්තවිපුලසාබො මයුරපිඤ්ජකලාපො විය විරොචිත්ථ. තස්ස පන භගවතො සරිරං පණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, ආයු නචුතිවස්සසහස්සානි, සිරිනන්දා නාමස්ස අග්ගමහෙසි, උපසෙතො නාම පුත්තො. තුරඬ්ගවරයානෙන නික්ඛමී. සො පන චන්දවතීනගරෙ සිලාරාමෙ පරිනිබ්බාසි. තෙන චුත්තං –

20. “සුමඬ්ගලං නාම නගරං, උග්ගතො නාම ඛත්තියො;
මාතා පභාවතී නාම, සුජාතස්ස මහෙසිනො.
25. “සුදස්සනො සුදෙවො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
නාරදො නාමුපට්ඨාකො, සුජාතස්ස මහෙසිනො.

26. “නාගො ව නාගසමාලා ව, අහෙසුං අග්ගසාවිකා;
බොධි තස්ස හගවතො, මහාවෙළුනි වුවිවති.
27. “සො ව රුක්ඛො සනක්ඛන්ධො, අවිජ්ජිද්දො හොති පත්තිකො;
උජ්ජ වංසො බ්‍රහා හොති, දස්සනියො මනොරමො.
28. “එකක්ඛන්ධො පවඩ්ඪිත්වා, තතො සාධා පහිජ්ජති;
යථා සුඛද්ධො මොරහත්ථො, එවං සොහති සො දුමො.
29. “න තස්ස කණ්ටකා හොන්ති, නාපි ඡිද්දං මහා අහු;
චිත්ථිණ්ණසාධො අවිරලො, සන්දව්ඡායො මනොරමො.
31. “පඤ්ඤාසරතතො ආසි, උච්චත්තනෙන සො ජිනො;
සබ්බාකාරවරුපෙනො, සබ්බගුණමුපාගතො.
32. “තස්ස පහා අසමසමා, නිද්ධාවති සමන්තතො;
අප්පමාණො අතුලියො, ඔපම්මෙහි අනුපමො.
33. “නවුතිවස්සසහස්සානි, ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.
34. “යථාපි සාගරෙ උමී, ගගනෙ තාරකා යථා;
එවං තදා පාවචනං, අරහන්තෙහි චිත්තිතං.
35. “සො ව බුද්ධො අසමසමො, ගුණානි ව තානි අතුලියානි;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ අවිජ්ජිද්දොති අප්පවිජ්ජිද්දො. “අනුදරා කඤ්ඤා”ති ආදීසු විය දට්ඨබ්බං. කෙවි “ඡිද්දං හොති පරිත්තක”න්ති පටන්ති. පත්තිකොති බහුපත්තො, කාවමණ්ණවණ්ණෙහි පත්තෙහි සඤ්ජන්තොති අත්ථො. උජ්ජති අවඩ්ඪකො අකුට්ඨො. වංසොති වෙළු. බ්‍රහාති සමන්තතො මහා. එකක්ඛන්ධොති අවනිරුහො එකො අදුතියො වාති අත්ථො. පවඩ්ඪිත්වාති වඩ්ඪිත්වා. තතො සාධා පහිජ්ජතිති තතො වංසග්ගතො පඤ්චවිධා සාධා නික්ඛමිත්වා පහිජ්ජිත්ථ. “තතො සාධා පහිජ්ජථා”තිපි පායො. සුඛද්ධොති සුට්ඨු පඤ්චබන්ධනාකාරෙන බද්ධො. මොරහත්ථොති ආතපසන්තිවාරණත්ථං කතො බද්ධො මොරපිඤ්ජකලාපො වුවිවති.

න තස්ස කණ්ටකා හොන්තිති තස්ස වංසස්ස කණ්ටකිනොපි රුක්ඛස්ස කණ්ටකා නාහෙසුං. අවිරලොති අවිරලසාධාසඤ්ජන්තො. සන්දව්ඡායොති සනව්ඡායො, අවිරලත්තාව සන්දව්ඡායොති වුත්තො. පඤ්ඤාසරතතො ආසිති පඤ්ඤාසහත්ථො අහොසි. සබ්බාකාරවරුපෙනොති සබ්බෙන ආකාරෙන වරෙහියෙව උපෙනො සබ්බාකාරවරුපෙනො නාම. සබ්බගුණමුපාගතොති අනන්තරපදස්සෙව වෙච්චනමත්තං.

අප්පමාණොති පමාණරහිතො, පමාණං ගහෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා වා අප්පමාණො. අතුලියොති අතුලො, කෙනවි අසදිසොති අත්ථො. ඔපම්මෙහිති උපමිතබ්බෙහි. අනුපමොති උපමාරහිතො, “ඉමිනා ව ඉමිනා ව සදිසො”ති වත්තුං අසක්කුණෙය්‍යභාවතො අනුපමොති අත්ථො. ගුණානි ව තානීති ගුණා ව තෙ, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණාදයො ගුණානි අත්ථො. ලිඬ්ගවිපල්ලාසෙන වුත්තං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

සුජාතබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො ද්වාදසමො බුද්ධවංසො.

15. පියදස්සි බුද්ධවංසවණ්ණනා

සුජාතස්ස පන අපරභාගෙ ඉතො අට්ඨකප්පසනාධිකසහස්සකප්පමත්ථකෙ එකස්මිං කප්පෙ පියදස්සි, අත්ථදස්සි, ධම්මදස්සිති තයො බුද්ධා නිබ්බන්තිංසු. තත්ථ පියදස්සි නාම භගවා පාරමියො පුරත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො චට්ඨත්වා සුධඤ්ඤවතීනගරෙ සුදත්තස්ස නාම රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා චන්දසදිසවදනාය චන්දාදෙවියා නාම කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දසන්තං මාසානං අව්චයෙන වරුණුයානෙ මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමී. තස්ස පන නාමග්ගහණදිවසෙ ලොකස්ස පියානං පාටිභාරියවිසෙසානං දස්සිතත්තා “පියදස්සි”ත්වෙව නාමමකංසු. සො නවවස්සසහස්සානි අගාරං අප්ඤ්ඤාමසි. තස්ස කිර සුනිම්මලවිමලගිරිබුහානාමකා තයො පාසාදා අහෙසුං. විමලාමභාදෙවීපමුඛානි තෙත්තිංස ඉත්ථිසහස්සානි පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං.

සො චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා විමලාදෙවියා කඤ්චනවෙළෙ නාම පුත්තෙ උප්පන්නෙ ආපඤ්ඤරට්ඨන මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බතී. එකා ව නං පුරිසකොට්ඨි අනුපබ්බතී. සො තෙහි පරිවුතො මහාපුරිසො ඡ මාසෙ පධානවරියං චරත්වා විසාඛපුණ්ණමාය වරුණබ්බාහ්මණගාමෙ වසහබ්බාහ්මණස්ස ධිතාය දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සාලවනෙ දිවාචිභාරං චිත්තාමෙත්වා සුජාතාප්චකෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා කකුධබ්බොධිං උපසඬකමිත්වා තෙපඤ්ඤාසහත්ථවිත්ථතං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා පල්ලඬකං ආභුජිත්වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිච්ඡිකමිත්වා “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති උදානං උදානෙන්වා තත්ථෙව සත්තසත්තාහං චිත්තාමෙත්වා අත්තනා සහ පබ්බතීතානං අරියධම්මපටිවෙධසමත්ථතං ඤාත්වා ආකාසෙන තත්ථ ගන්ත්වා උසභවතීනගරසමීපෙ උසභවතුයානෙ ඔතරිත්වා භික්ඛුකොට්ඨපරිවුතො ධම්මචක්කං පවත්තෙසි. තදා කොට්ඨසතසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. අයං පඨමො අභිසමයො.

පුන උසභවතියා නාම නගරස්ස අවිදුරෙ සුදස්සනපබ්බතෙ සුදස්සනො නාම දෙවරාජා පටිවසති. සො මිච්ඡාදිට්ඨිකො අහොසි. සකලජම්බුදීපෙ පන මනුස්සා තස්ස අනුසංචචිතරං සතසහස්සග්ගසනිකං බලිං උපසංහරන්ති. සො සුදස්සනො දෙවරාජා නරරාජෙන සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිත්වා බලිං සමීපට්චිජති. අථ පියදස්සි භගවා “තස්ස සුදස්සනස්ස දෙවරාජස්ස තං දිට්ඨිගතං විනොදෙස්සාමී”ති තස්මිං දෙවරාජෙ යක්ඛසමාගමං ගතෙ තස්ස භවනං පවිසිත්වා සිරිසයනං ආරුහිත්වා ඡබ්බණ්ණරංසියො මුඤ්චන්තො යුගන්ධරපබ්බතෙ සරදසමයෙ සුරියො විය නිසීදි. තස්ස පරිවාරපරිවාරිකා දෙවතායො මාලාගන්ධවිලෙපනාදිහි දසබලං පූජෙන්වා පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු.

සුදස්සනොපි දෙවරාජා යක්ඛසමාගමනො ආගච්ඡන්තො අත්තනො භවනතො ඡබ්බණ්ණරංසියො නිච්ඡරන්තෙ දිස්වා චින්තෙසි – “අඤ්ඤෙසු පන දිවසෙසු මම භවනස්ස එදිසි අනෙකරංසිජාලසමුප්ප්ලවිභූති න දිට්ඨපුබ්බා. කො නු බො ඉධ පට්ඨියො දෙවො වා මනුස්සො වා”ති ඔලොකෙන්තො උදයගිරිසිරිමත්ථකෙ සරදසමයදිවසකරමිව ඡබ්බණ්ණරංසිජාලෙන අභිජ්ජලන්තං නිසින්තං භගවන්තං දිස්වා චින්තෙසි – “අයං මුණ්ඩකසමණො මම පරිවාරෙන පරිජනෙන පරිවුතො වරසයනෙ නිසින්තො”ති කොධාභිභූතමානසො – “හන්දාහං ඉමස්ස අත්තනො බලං දස්සෙස්සාමී”ති චින්තෙන්වා සකලං තං පබ්බතං එකජාලමකාසි. “ඉමිනා අග්ගිජාලෙන ජාරිකාභූතො මුණ්ඩකසමණො”ති ඔලොකෙන්තො අනෙකරංසිජාලවිසරවිජ්ජුරිතවරසරීරං පසන්නවදනවණ්ණසොහං විජ්ජසන්නවිජ්ජරාගං දසබලමභිජ්ජලන්තං දිස්වා චින්තෙසි – “අයං සමණො අග්ගිදාහං සහති, හන්දාහං ඉමං සමණං උදකොසෙන ඔසාදෙන්වා මාරෙස්සාමී”ති අතිගම්හීරං උදකොසං විමානාහිමුඛං පවත්තෙසි.

තතො උදකොසෙන පුණ්ණෙ තස්මිං විමානෙ නිසින්තස්ස තස්ස භගවතො විවරෙ අංසුමන්තං වා සරීරෙ ලොමමන්තං වා න තෙමිත්ථ. තතො සුදස්සනො දෙවරාජා – “ඉමිනා සමණො නිරස්සාසො මතො භවිස්සති”ති මන්ත්වා උදකං සබ්බිජිත්වා ඔලොකෙන්තො භගවන්තං අසිතජලධරවිවරගතං සරදසමයරජනිකරමිව විවිධරංසිජාලවිසරෙන විරොවමානං සකපරිසපරිවුතං නිසින්තං දිස්වා අත්තනො මක්ඛං අසහමානො – “හන්ද මාරෙස්සාමී න”න්ති කොධෙන නව්චධආවුධවස්සං වස්සෙසි. අථස්ස භගවතො ආනුභාවෙන සබ්බාවුධානි නානාවිධපරමරුචිරදස්සනා සුරහිකුසුමමාලා හුන්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ නිපතිංසු.

තතො තං අව්ජරියං දිස්වා සුදස්සනො දෙවරාජා පරමකුපිතමානසො භගවන්තං උහොහි හත්ථෙහි පාදෙසු ගහෙත්වා අත්තනො භවනතො නිහරිතුකාමො උක්ඛිජිත්වා මහාසමුද්දං අතික්කමිත්වා චක්කවාළපබ්බතං ගන්ත්වා – “කිං නු බො සමණො ජීවති වා මතො වා”ති ඔලොකෙන්තො තස්මිංයෙව ආසනෙ නිසින්තං දිස්වා – “අහො මහානුභාවො අයං සමණො, නාහං ඉමං සමණං ඉතො නික්කඩ්ඨිතුං සක්කොමී. යදි හි මං කොචි ජාතිස්සති, අනප්පකො මෙ අයසො භවිස්සති. යාවිමං කොචි න පස්සති, තාව නං විස්සජ්ජෙන්වා ගමිස්සාමී”ති චින්තෙසි.

අථ දසබලො තස්ස චිත්තාවාරං ඤාත්වා තථා අධිට්ඨාසි, යථා තං සබ්බෙ දෙවමනුස්සා පස්සන්ති. තස්මිඤ්ච දිවසෙ සකලජම්බුදීපෙ එකසතරාජානො තස්සෙව උපහාරදානත්ථාය සන්තිපතිංසු. තෙ භගවතො පාදෙ ගහෙත්වා නිසින්තං සුදස්සනං දෙවරාජානං නරරාජානො දිස්වා – “අමිහාකං දෙවරාජා මුනිරාජස්ස පියදස්සිස්ස සන්ථුතො පාදපරිවරියං කරොති, අහො බුද්ධා නාම අව්ජරියා, අහො බුද්ධගුණා විසිට්ඨා”ති භගවති, පසන්නචිත්තා සබ්බෙ භගවන්තං නාමස්සමානා සිරස්මිං අඤ්ජලිං කත්වා අට්ඨංසු. තත්ථ පියදස්සි භගවා තං සුදස්සනං දෙවරාජානං පමුඛං කත්වා ධම්මං දෙසෙසි. තදා දෙවමනුස්සානං නවුතිකොට්ඨසහස්සානි අරහත්තං පාපුණ්ණංසු. සො දුතියො අභිසමයො අහොසි.

යදා පන නවයොජනප්පමාණෙ කුමුදනගරෙ බුද්ධපච්චත්ථිකො දෙවදත්තො විය සොණත්ථෙරො නාම මහාපදුමකුමාරෙන සද්ධිං මන්තෙන්වා තස්ස පිනරං ඝාතෙන්වා පුන පියදස්සිබුද්ධස්ස වධාය නානප්පකාරං පයොගං කන්වාපි ඝාතෙත්තුං අසක්කොන්තො සො දොණමුඛනාගරාජාරොහං පක්කොසාපෙන්වා තං පලොභෙන්වා තමත්ථං ආරොවෙසි – “යදා පනායං සමණො පියදස්සි ඉමං නගරං පිණ්ඩාය පච්ඡති, තදා දොණමුඛං නාම ගජවරං විස්සජ්ජෙන්වා පියදස්සිසමණං මාරෙහි”ති.

අථ සො ආරොහො හිතාහිතවිචාරණරහිතො රාජවල්ලභො – “අයං සමණො යානන්තරාපි මං වාවෙය්‍යා”ති මන්ත්වා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා දුතියදිවසෙ දසබ්බසං නගරප්පවෙසනසමයං සල්ලක්ඛෙන්වා සුජාතමත්ථකපිණ්ඩකුම්භනලාටං ධනුසදිසදිසසුණ්ඩනටං සුවිපුලමුදුකණ්ණං මධුපිඨගලනයනං සුන්දරක්ඛන්ධාසනං අනුවට්ඨසනපසනං නිවිතගුල්භජාණුඅන්තරං ඊසාසදිසරුවරදන්තං සුවාලධිං අපචිතමෙවකං සබ්බලක්ඛණසම්පන්නං අසිතජලධරසදිසවාරුදස්සනං සිභවික්කන්තලලිතගාමීනං ජඬගමම්ච ධරාධරං සත්තප්පතිට්ඨං සත්තධා පහින්නං සබ්බසො විස්සවන්තං විග්ගභවන්තම්ච අන්තකං උපසඬකම්ත්වා පිණ්ඩකබ්බඤ්ජනධූපලෙපාදිවිසෙසෙහි හියොයාපි මන්තප්පමන්තං කන්වා අරිවාරණවාරණං ඵරාවණවාරණම්ච අරිජනවාරණං මුනිවාරණං මාරණත්ථාය පෙසෙසි. අථ සො ද්විරදවරො මුත්තමන්තොව ගජමහිංසතුරඬගනරනාරියො හන්ත්වා හතරුධිරපරිරක්ඛිතසදන්තකරසරිරො අන්තජාලපරියොනද්ධනයනො සකටකවාටකුටාගාරද්වාරතොරණාදීනි භක්ඛිත්වා කාක-කුලල-ගිජ්ඣාදීහි අනුපරියායමානො භතමහිංසනරතුරඬගදිරදාදීනං අඬගානි ආලුම්පිත්වා මනුස්සභක්ඛො යක්ඛො විය භක්ඛයන්තො දුරතොව දසබ්බං සිස්සගණපරිවුතං ආගච්ඡන්තං දිස්වා අනිලගරුළසදිසවෙගො වෙගෙන භගවන්තමහිගඤ්ජි.

අථ පුරවාසීනො පන ජනා භයසන්තාපපරිපූරිතමානසා පාසාදපාකාරවයතරුපගතා තථාගතාහිමුඛමහිධාවන්තං දිස්වා භාභාකාරසද්දමකංසු. කෙච් පන උපාසකා තං නානප්පකාරෙහි නයෙහි නිවාරයිතුමාරහිංසු. අථ සො බුද්ධනාගො හත්ථිනාගමායන්තමොලොකෙන්වා කරුණාවිජ්ජාරසීතලභදයො මෙන්තාය තං ඵරි. තතො සො හත්ථිනාගො මෙන්තාඵරණෙන මුදුකනභදයසන්තානො අත්තනො දොසාපරාධං ඤත්වා ලජ්ජාය භගවතො පුරතො යාතුං අසක්කොන්තො පථවියං පච්ඡන්තො විය සිරසා භගවතො පාදෙසු නිපති. ඵචං නිපන්තො පන සො තිමිරනිකරසදිසසරිරො සඤ්ජාප්පභානුරක්ඛිතවරකනකගිරිසිඛරසම්පමුපගතො අසිතසලිලධරනිකරො විය විරොචිත්ථං.

අපේචං මුනිරාජපාදමුලෙ කරිරාජානං සිරසා නිපතන්තං දිස්වා නාගරජනා පරමපීතිපූරිතභදයා සාධුකාරසීහනාදං උක්කට්ඨිසද්දං පවත්තයිංසු. සුරහිකුසුමමාලාවන්දනගන්ධබුණ්ණාලඬකාරාදීහි තං අනෙකප්පකාරං පුපේසුං. සමන්තතො වෙලුක්ඛෙපා පවත්තිංසු. ගගනතලෙ සුරදුන්දුහියො අහිතදිංසු. අථ භගවා තමසිතගිරිසිඛරම්ච පාදමුලෙ නිපන්නං දිරදවරං ඔලොකෙන්වා අඬකුසධරජාලසඬචක්කාලඬකතෙන කරතලෙන ගජවරමත්ථකං පරාමසිත්වා තස්ස චිත්තාවාරානුකූලාය ධම්මදෙසනාය තං අනුසාසි –

“ගජවර වදනො සුණොහි වාවං, මම හිතමත්ථයුතඤ්ච තං භජාහි;
තච වධනිරතං පදුවධ්භාවං, අපනය සන්තමුපෙහි වාරුදන්ති.

“ලොභෙන දොසෙන ච මොහතො වා, යො පාණිනො හිංසති වාරණින්ද;
සො පාණසාතී සුවිරම්පි කාලං, දුක්ඛං සුසොරං නරකෙනුභොති.

“මාකාසි මාතඬග පුනෙවරුපං, කම්මං පමාදෙන මදෙන වාපි;
අච්චියං දුක්ඛමසය්භ කප්පං, පප්පොති පාණං අනිපාතයන්තො.

“දුක්ඛං සුසොරං නරකෙනුභොත්වා, මනුස්සලොකං යදි යාති හියොයා;
අප්පායුකො භොති විරුපරුපො, විහිංසකො දුක්ඛවිසෙසභාගී.

“යථා ච පාණා පරමං පියා තෙ, මහාජනෙ කුඤ්ජර මන්දනාග;
තථා පරස්සාපි පියාති ඤත්වා, පාණානිපාතො පටිවජ්ජනියො.

“දොසෙ ච හිංසානිරතෙ විදිත්වා, පාණානිපාතා විරතෙ ගුණෙ ච;
පාණානිපාතං පටිවජ්ජය ත්ථං, සග්ගෙ සුඛං ඉච්ඡසි වෙ පරත්ථං.

“පාණානිපාතා විරතො සුදන්තො, පියො මනාපො භවතීධ ලොකෙ;
කායස්ස භෙදා ච පරං පනස්ස, සග්ගාධිවාසං කථයන්ති බුද්ධා.

“දුක්ඛාගමං නිච්ඡති කොචි ලොකෙ, සබ්බොපි ජාතො සුඛමෙසතෙව;
තස්මා මහානාග විභාය හිංසං, භාවෙහි මෙන්තං කරුණඤ්ච කාලෙ”ති.

අපේවං දසබලෙනානුසාසිමානො දන්තිවරො සඤ්ඤං පටිලභිත්වා පරමවිනිතො විනයාවාරසම්පන්නො සිස්සො විය අහොසි. එවං සො පියදස්සි හගවා අම්භාකං සත්ථා විය ධනපාලං දොණමුඛං කර්වරං දමිත්වා තත්ථ මහාජනසමාගමෙ ධම්මං දෙසෙසි. තදා අසීතිකොට්ඨසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. අයං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන චුත්තං –

1. “සුජාතස්ස අපරෙන, සයම්භු ලොකනායකො;
දුරාසදො අසමසමො, පියදස්සි මහායසො.
2. “සොපි බුද්ධො අමිතයසො, ආදිච්චොව විරොචති;
සබ්බං තමං නිහන්ත්වාන, ධම්මචක්කං පවත්තයි.
3. “තස්සාපි අකුලතෙජස්ස, අහෙසුං අභිසමයා තයො;
කොට්ඨසතසහස්සානං, පඨමාභිසමයො අහු.
4. “සුදස්සනො දෙවරාජා, මිච්ඡාදිට්ඨිමරොචයි;
තස්ස දිට්ඨිං විනොදෙන්තො, සත්ථා ධම්මමදෙසයි.
5. “ජනසන්නිපාතො අකුලො, මහාසන්නිපතී තදා;
නචුතිකොට්ඨසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු.
6. “යදා දොණමුඛං හත්ථිං, විනෙසි නරසාරථි;
අසීතිකොට්ඨසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

සුමඬිගලනගරෙ පාලිතො නාම රාජපුත්තො ච පුරොහිතපුත්තො සබ්බදස්සිකුමාරො චාති ද්වෙ සභායකා අහෙසුං. තෙ පියදස්සිමිති සම්මාසම්බුද්ධෙ චාරිකං චරන්තෙ “අත්තනො නගරං සම්පත්තො”ති සුත්වා කොට්ඨසතසහස්සපරිවාරා පච්චුග්ගමනං කත්වා තස්ස ධම්මං සුත්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ හගවතො හත්තානුමොදනාවසානෙ කොට්ඨසතසහස්සෙහි සද්ධිං පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණ. තෙසං පන මජ්ඣෙ හගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො පඨමො සන්නිපාතො අහොසි. අථාපරෙන සමයෙන සුදස්සනදෙවරාජස්ස සමාගමෙ නචුතිකොට්ඨයො අරහත්තං පාපුණ්ණ. තෙහි පරිචුතො සත්ථා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, අයං දුතියො සන්නිපාතො අහොසි. පුන දොණමුඛවිනයෙන අසීතිකොට්ඨයො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණ. තෙසං මජ්ඣෙ හගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, අයං තතියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන චුත්තං –

7. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, තස්සාපි පියදස්සිනො;
කොට්ඨසතසහස්සානං, පඨමො ආසි සමාගමො.
8. “තතො පරං නචුතිකොට්ඨ, සමිංසු එකතො මුතී;
තතියෙ සන්නිපාතමිහි, අසීතිකොට්ඨයො අහු”ති.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො කස්සපො නාම බ්‍රාහ්මණමාණවො ඉතිහාසපඤ්චමානං තිණ්ණං වෙදානං පාරගු හුත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා කොට්ඨසතසහස්සපරිච්චාගෙන පරමාරාමං සඬ්ඝාරාමං කාරෙත්වා සරණෙසු ව පඤ්චසීලෙසු ව පතිට්ඨාසි. අථ නං සත්ථා – “ඉතො අට්ඨාරසකප්පසතච්චයෙන ගොතමො නාම බුද්ධො ලොකෙ හවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන චුත්තං –

9. “අහං තෙන සමයෙන, කස්සපො නාම බ්‍රාහ්මණො;
අප්ඤ්ඤායකො මන්තධරො, තිණ්ණං වෙදාන පාරගු.
10. “තස්ස ධම්මං සුණිත්වාන, පසාදං ජනයිං අහං;
කොට්ඨසතසහස්සෙහි, සඬ්ඝාරාමං අමාපයිං.
11. “තස්ස දත්වාන ආරාමං, හට්ඨො සංවිග්ගමානසො;
සරණෙ පඤ්චසීලෙ ව, දළහං කත්වා සමාදිසිං.
12. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, සඬ්ඝමජ්ඣෙ නිසීදිය;
අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ, අයං බුද්ධො හවිස්සති.
13. “පඨානානුපද්ධිත්වාන, සො භෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.
උත්තරිං චතමධිට්ඨාසිං, දසපාරම්සුරියා”ති.

තත්ථ සරණෙ පඤ්චසීලෙ චාති තිණ්ණ සරණානි පඤ්ච සීලානි චාති අත්ථො. අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙහි ඉතො අට්ඨසනාධිකස්ස කප්පසහස්සස්ස අච්චයෙනාති අත්ථො.

තස්ස පන හගවතො සුඤ්ඤං නාම නගරං අහොසි. පිතා සුදත්තො නාම රාජා, මාතා සුවන්දා නාම දෙවී, පාලිතො ච සබ්බදස්සි ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සොහිතො නාමුපට්ඨාකො, සුජාතා ච ධම්මදින්නා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා,

කකුඬරුක්බො බොධි, සරීරං අසිතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, නවුතිවස්සසහස්සානි ආයු, විමලා නාමස්ස අග්ගමහෙසි
අහොසි, කඤ්චනාවෙළො නාම පුත්තො, සො ආජඤ්ඤරථෙන නික්ඛමීති. තෙන වුත්තං -

15. “සුඛඤ්ඤං නාම නගරං, සුදත්තො නාම බත්තියො;
වන්ඳා නාමාසි ජනිකා, පියදස්සිස්ස සත්ථුනො.
20. “පාලිතො සබ්බදස්සි ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සොහිතො නාමුපට්ඨාකො, පියදස්සිස්ස සත්ථුනො.
21. “සුජාතා ධම්මදින්නා ව, අහෙසුං අග්ගසාවිකා;
බොධි තස්ස හගවතො, කකුඬොති පවුච්චති.
23. “සොපි බුද්ධො අමිතයසො, ද්වත්තිංසවරලක්ඛණො;
අසිතිහත්ථුබ්බෙධො, සාලරාජාව දිස්සති.
24. “අග්ගිවන්දසුරියානං, නත්ථි තාදිසිකා පහා;
යථා අහු පහා තස්ස, අසමස්ස මහෙසිනො.
25. “තස්සාපි දෙවදෙවස්ස, ආයු තාවතකං අහු;
නවුතිවස්සසහස්සානි, ලොකෙ අට්ඨාසි චක්ඛුමා.
26. “සොපි බුද්ධො අසමසමො, යුගානිපි තානි අතුලියානි;
සබ්බං තමත්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ සාලරාජා වානි සබ්බථාලිචුල්ලො පරමරමණියදස්සනො සමච්චට්ඨත්ථො සාලරාජා විය දිස්සති. යුගානිපි
තානිති අග්ගසාවකයුගාදිති යුගලානි. සෙසගාථාසු සබ්බත්ථ උත්තානමෙවානි.

පියදස්සිබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො තෙරසමො බුද්ධවංසො.

16. අත්පදස්සිබුද්ධවංසවණ්ණනා

පියදස්සිමිති සම්මාසම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ තස්ස සාසනෙ ව අන්තර්ගතෙ පරිභාසිත්වා වඩ්ඪිත්වා අපරිමිතායුකෙසු මනුස්සෙසු අනුක්කමෙන පරිභාසිත්වා වස්සසතසහස්සායුකෙසු ජාතෙසු පරමත්පදස්සි අත්පදස්සි නාම බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජී. සො පාරමියො පුරත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වචිත්වා පරමසොහනෙ සොහනෙ නාම නගරෙ සාගරස්ස නාම රඤ්ඤො කුලෙ අග්ගමහෙසියා සුදස්සනදෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දස මාසෙ ගබ්භෙ වසිත්වා සුවිත්ධනුයානෙ මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමී. මාතුකුච්ඡිතො මහාපුරිසෙ නික්ඛන්තමත්තෙ සුවිරකාලනිහිතානි කුලපරම්පරාගතානි මහානිධානානි ධනසාමිකා පටිලභිංසුති තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “අත්පදස්සි”ති නාමමකංසු. සො දසවස්සසහස්සානි අගාරං අජ්ඣාමසි. අමරගිරි-සුරගිරි-ගිරිවාහනනාමකා පරමසුරභිජනකා තයො වස්ස පාසාදා අහෙසුං. විසාබාදෙවිජ්ජමුඛානි තෙත්තිංස ඉත්ථිසහස්සානි අහෙසුං.

සො වත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා විසාබාදෙවියා සෙලකුමාරෙ නාම පුත්තෙ උප්පන්තෙ සුදස්සනං නාම අස්සරාජං අභිරුහිත්වා මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජී. තං නව මනුස්සකොටියො අනුපබ්බජිංසු. තෙහි පරිවුතො සො මහාපුරිසො අට්ඨ මාසෙ පධානවරියං වරිත්වා විසාබපුණ්ණමාය සුවිත්ධරනාගියා උපහාරත්ථාය ආනිතං මධුපායාසං මහාජනෙන සන්දිස්සමානසබ්බසරිරාය නාගියා සහ සුවණ්ණපානියා දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා තරුණතරුසතසමලඬිකතෙ තරුණසාලවතෙ දිවාචිහාරං විනිනාමෙත්වා සායන්හසමයෙ ධම්මරුචිනා මහාරුචිනා නාම නාගරාජෙන දින්නා අට්ඨ කුසතිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා චම්පකබොධිං උපසඬකමිත්වා තෙපඤ්ඤාසහත්ථායාමචිත්ථතං කුසතිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා සම්බොධිං පත්වා සබ්බබුද්ධාචිණ්ණං – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙන්වා සත්තසත්තාහං බොධිසම්පෙයෙව විනිනාමෙත්වා බ්‍රහ්මුතො ධම්මදෙසනායාවනං සම්පට්චිජිත්වා අත්තනා සහ පබ්බජිතවහික්ඛකොටියො අරියධම්මපටිච්චෙධසමත්ථෙ දිස්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා අනොමනගරසම්පෙ අනොමුයානෙ ඔතරිත්වා තෙහි පරිවුතො තත්ථ ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. තදා කොටිසතසහස්සානං පට්මො ධම්මාභිසමයො අහොසි.

පුත හගච්ඡි ලොකනායකෙ දෙවලොකවාරිකං වරිත්වා තත්ථ ධම්මං දෙසෙන්තෙ කොටිසතසහස්සානං දුතියො අභිසමයො අහොසි. යදා පන හගවා අත්පදස්සි අම්භාකං හගවා විය කපිලවත්ථුපුරං සොහනපුරං පටිසිත්වා ධම්මං දෙසෙසි, තදා කොටිසතසහස්සානං තතියො ධම්මාභිසමයො අහොසි. තෙන චුත්තං –

1. “තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිති, අත්පදස්සි මහායසො;
මහාතමං නිහන්ත්වාන, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.
2. “බ්‍රහ්මුතා යාවිතො සන්තො, ධම්මවක්කං පවත්තයි;
අමතෙන තප්පයි ලොකං, දසසහස්සි සදෙවකං.
3. “තස්සාපි ලොකනාථස්ස, අහෙසුං අභිසමයා තයො;
කොටිසතසහස්සානං, පට්මාභිසමයො අහු.
4. “යදා බුද්ධො අත්පදස්සි, වරති දෙවවාරිකං;
කොටිසතසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු.
5. “පුනාපරං යදා බුද්ධො, දෙසෙසි පිතුසන්තිකෙ;
කොටිසතසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ තත්ථෙව්භාති තස්මිඤ්ඤෙව කප්පෙති අත්ථො. එත්ථ පන වරකප්පො “මණ්ඩකප්පො”ති අධිප්පෙතො. “යස්මිං කප්පෙ තයො බුද්ධා නිබ්බන්තන්ති, සො කප්පො වරකප්පො”ති භෙට්ඨා පදුමුත්තරබුද්ධවංසවණ්ණනායං චුත්තො. තස්මා වරකප්පො ඉධ “මණ්ඩකප්පො”ති චුත්තො. නිහන්ත්වානානි නිහනිත්වා. අයමෙව වා පායො. සන්තොති සමානො. අමතෙනානි මග්ගඵලාධිගමාමතපානෙන. තප්පයිති අතප්පයි, පීණෙසිති අත්ථො. දසසහස්සිති දසසහස්සිලොකධාතුං. දෙවවාරිකන්ති දෙවනං විනයනත්ථං දෙවලොකවාරිකන්ති අත්ථො.

සුවන්දකනගරෙ කිර සන්තො ව රාජපුත්තො උපසන්තො ව පුරොහිතපුත්තො තිසු වෙදෙසු සබ්බසමයන්තරෙසු ව සාරමදිස්වා නගරස්ස වතුසු ද්වාරෙසු වත්තාරො පණ්ඩිතෙ විසාරදෙ ව මනුස්සෙ යපෙසුං – “යං පන තුම්භෙ පණ්ඩිතං සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පස්සථ සුණාථ වා, තං අම්භාකං ආගන්ත්වා ආරොචෙථා”ති. තෙන ව සමයෙන අත්පදස්සි ලොකනාථො සුවන්දකනගරං සම්පාපුණි. අථ තෙහි නිවෙදිනා පුරිසා ගන්ත්වා තෙසං දසබලස්ස තත්ථාගමනං පටිච්චෙදෙසුං. තතො තෙ සන්තොපසන්තා තථාගතාගමනං සුත්වා පහට්ඨමානසා සහස්සපරිවාරා දසබලං අසමං පච්චුගන්ත්වා අභිවාදෙන්වා නිමන්තෙන්වා සත්තාහං බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස අසදිසං මහාදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සකලනගරවාසීහි මනුස්සෙහි සද්ධිං ධම්මකථං සුණිංසු. තස්මිං කිර දිවසෙ අට්ඨනවුතිසහස්සානි එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණිංසු. තාය පරිසාය මජ්ඣෙ හගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො පට්මො සන්තිපාතො අහොසි.

යදා පන හගවා අත්තනො පුත්තස්ස සෙලන්ථෙරස්ස ධම්මං දෙසෙන්නො අට්ඨාසිතිසහස්සානි පසාදෙන්වා එහිභික්ඛුභාවෙන පබ්බාපේත්වා අරහත්තං පාපෙන්වා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො දුතියො සන්නිපාතො අහොසි. පුන මහාමඬිගලසමාගමෙ මාසපුණ්ණමායං දෙවමනුස්සානං ධම්මං දෙසෙන්නො අට්ඨසත්තතිසහස්සානි අරහත්තං පාපෙන්වා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තතියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

6. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, තස්සාපි ච මහෙසිනො;
බිණ්ණාසවානං විමලානං, සත්තචිත්තාන තාදිනං.
7. “අට්ඨනවුතිසහස්සානං, පයිමො ආසි සමාගමො;
අට්ඨාසිතිසහස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො.
8. “අට්ඨසත්තතිසහස්සානං, තතියො ආසි සමාගමො;
අනුපාදා විමුත්තානං, විමලානං මහෙසින”න්ති.

තදා කිර අම්භාකං බොධිසත්තො වම්පකනගරෙ සුසීමො නාම බ්‍රාහ්මණමහාසාලො ලොකසම්මතො අහොසි. සො සබ්බච්චවජානං දිනානාට්ඨකපණ්ණාදිකාදිනං විස්සජ්ජේත්වා හිමවත්තසම්පං ගන්නවා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ච නිබ්බන්තෙන්වා මහිද්ධිකො මහානුභාවො හුත්වා මහාජනස්ස කුසලාකුසලානං ධම්මානං අනවජ්ජසාවජ්ජභාවඤ්ච දස්සෙන්වා බුද්ධුප්පාදං ආගමයමානො අට්ඨාසි.

අඨාපරෙන සමයෙන අත්ථදස්සිමිති ලොකනායකෙ ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා සුදස්සනමහානගරෙ අට්ඨන්තං පරිසානං මජ්ඣෙ ධම්මාමතවස්සං වස්සෙන්තෙ තස්ස ධම්මං සුත්වා සග්ගලොකං ගන්නවා දිබ්බානි මන්දාරවපදුමපාරිච්ඡත්තකාදිනි පුප්ඵානි දෙවලොකතො ආහරිත්වා අත්තනො ආනුභාවං දස්සෙන්තො දිස්සමානසරිරො චතුසු දිසාසු චතුද්දිපිකමහාමෙසො විය පුප්ඵවස්සං වස්සෙන්වා සමන්තනො පුප්ඵමණ්ඩපං පුප්ඵමයග්ගිතොරණභෙමජාලාදිනි පුප්ඵමයානි කත්වා මන්දාරවපුප්ඵච්ඡත්තෙන දසබලං පූජෙසි. සොපි නං හගවා – “අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං –

9. “අහං තෙන සමයෙන, ජට්ටො උග්ගතාපනො;
සුසීමො නාම නාමෙන, මහියා සෙට්ඨසම්මතො.
10. “දිබ්බං මන්දාරවං පුප්ඵං, පදුමං පාරිච්ඡත්තකං;
දෙවලොකා හරිත්වාන, සම්බුද්ධමභිපූජයිං.
11. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, අත්ථදස්සි මහාමුනි;
අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
13. “සුද්ධානුප්පදනිත්වානං, භට්ටො භෙස්සාම සම්මුද්ධාමං.
තස්සාපි චට්ඨං සුත්වා, භට්ටො සංවිග්ගමානසො,
උත්තරිං චතමධිට්ඨාසිං, දසපාරම්පුරියා”ති.

තත්ථ ජට්ටොති ජට්ඨා අස්ස අත්ථිති ජට්ටො. මහියා සෙට්ඨසම්මතොති සකලෙනපි ලොකෙන සෙට්ඨො උත්තමො පවරොති ඵලං සම්මතො සම්භාවිතොති අත්ථො.

තස්ස පන හගවතො සොහනං නාම නගරං අහොසි. සාගරො නාම රාජා පිතා, සුදස්සනා නාම මාතා, සන්නො උපසන්නො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අභයො නාමුපට්ඨාකො, ධම්මා ච සුධම්මා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, වම්පකරුක්ඛො බොධි, සරිරං අසිතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි. සරිරප්පභා සමන්තනො සබ්බකාලං යොජනමත්තං ඵරිත්වා අට්ඨාසි, ආයු වස්සසතසහස්සං, විසාබා නාමස්ස අග්ගමහෙසි, සෙලො නාම පුත්තො, අස්සයානෙන නික්ඛමි. තෙන වුත්තං –

14. “සොහනං නාම නගරං, සාගරො නාම බත්තියො;
සුදස්සනා නාම ජනිකා, අත්ථදස්සිස්ස සත්ථුනො.
19. “සන්නො ච උපසන්නො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
අභයො නාමුපට්ඨාකො, අත්ථදස්සිස්ස සත්ථුනො.
20. “ධම්මා වෙච සුධම්මා ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස හගවතො, වම්පකොති පවුච්චති.
22. “සොපි බුද්ධො අසමසමො, අසිතිහත්ථුග්ගතො;
සොහතෙ සාලරාජාව, උඨරාජාව පුරිතො.
23. “තස්ස පාකතිකා රංසි, අනෙකසතකොට්ඨො;
උද්ධං අධො දස දිසා, ඵරන්ති යොජනං සදා.
24. “සොපි බුද්ධො නරාසභො, සබ්බසත්තුත්තමො මුනි;
වස්සසතසහස්සානි, ලොකෙ අට්ඨාසි වක්ඛමා.

25. “අතුලං දස්සෙත්වා ඔහාසං, විරොචෙත්වා සදෙවකෙ;
සොපි අනිච්චතං පත්තො, යථග්ගුපාදානසඬ්ඛයා”ති.

තත්ථ උඨරාජාව පූරිතොති සරදසමයපරිපුණ්ණවිමලසකලමණ්ඩලො තාරකරාජා වියාති අත්ථො. පාකතිකාති පකතිවසෙන උප්පජ්ජමානා, න අධිට්ඨානවසෙන. යදා ඉච්ඡති භගවා, තදා අනෙකකොට්ඨතසහස්සෙපි වක්කවාළෙ ආභාය ඵරෙයා. රංසිති රස්මියො. උපාදානසඬ්ඛයාති උපාදානක්ඛයා ඉන්ධනක්ඛයා අග්ගි විය. සොපි භගවා චතුත්තං උපාදානානං ඛයෙන අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා අනුපමනගරෙ අනොමාරාමෙ පරිනිබ්බායි. ධාතුයො පනස්ස අධිට්ඨානෙන විකිරිංසු. සෙසමෙත්ථ ගාථාසු උත්තානමෙවාති.

අත්ථදස්සිබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො වුද්දසමො බුද්ධවංසො.

17. ධම්මදස්සීබුද්ධවංසවණ්ණනා

අත්ථදස්සිමිති සම්මාසම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ අන්තරකප්පෙ ච චිතිවත්තෙ අපරිමිතායුකෙසු සත්තෙසු අනුපුබ්බෙන පරිභායිත්වා වස්සසතසහස්සායුකෙසු ජාතෙසු ධම්මදස්සී නාම සත්ථා ලොකාලොකකරො ලොභාදිලොකමලච්ඡායකරො ලොකෙකනායකො ලොකෙ උදපාදි. සොපි භගවා පාරමියො පුරත්වා තුසිතපුර නිබ්බත්තිත්වා තතො චචිත්වා සරණනගරෙ සබ්බලොකසරණස්ස සරණස්ස නාම රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා සුනන්දාය නාම දෙවියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. සො දසන්තං මාසානං අවචයෙන සරණුයානො මාතුකුච්ඡිතො පාචුස්සකාලෙ සලිලධරවිවරගතො පුණ්ණවන්දො විය නික්ඛමි. මහාපුරිසෙ පන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තෙයෙව අධිකරණවොහාරසත්ථපොත්ථකෙසු අධම්මියා වොහාරා සයමෙව අන්තරධායිංසු. ධම්මිකවොහාරායෙව අට්ඨංසු. තෙනස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “ධම්මදස්සී”ති නාමමකංසු. සො අට්ඨවස්සසහස්සානි අගාරං අප්ඤ්ඤාමසී. තස්ස කිර අරජ-විරජ-සුදස්සනනාමකා තයො පාසාදා අහෙසුං. විචිකොළිදෙවිජ්ජමුඛානං ඉත්ථිනං විසතිසහස්සාධිකං සතසහස්සං අහොසි.

සො චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා විචිකොළිදෙවියා පුඤ්ඤවඩ්ඪනො නාම පුත්තෙ උප්පන්නෙ දෙවකුමාරො විය අතිවිය සුමුමාලො දෙවසම්පත්තිමිව සම්පත්තිමනුභවමානො මජ්ඣිමයාමෙ වුට්ඨාය සිරිසයනෙ නිසින්නො නිද්දොපගතානං ඉත්ථිනං විජ්ජකාරං දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගො මහාභිනික්ඛමනාය චිත්තං උප්පාදෙසී. චිත්තජ්ජාදසමනන්තරමෙවස්ස සුදස්සනපාසාදො ගගනතලමඛග්ගන්ත්වා චතුරඝිගිනියා සෙනාය පරිවුතො දුතියො දිවසකරො විය දිබ්බවිමානං විය ච ගන්ත්වා රත්තකුරවකතරුබොධිසම්පෙයෙව ඔතරිත්වා අට්ඨාසී. මහාපුරිසො කිර ඔහ්මුනා උපනිතානි කාසායානි ගහෙත්වා පබ්බජිත්වා පාසාදතො ඔතරිත්වා අවිදුරෙ අට්ඨාසී. පාසාදො පුන ආකාසෙන ගන්ත්වා බොධිරුක්ඛං අන්තොකත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨාසී. ඉත්ථියොපි සපරිවාරා පාසාදතො ඔතරිත්වා අඩ්ඨගාචුතමත්තං ගන්ත්වා අට්ඨංසු. තත්ථ ඉත්ථියො ච තාසං පරිවාරිකා වෙට්ඨායො ච යපෙත්වා සබ්බෙ මනුස්සා තං අනුපබ්බජිංසු. භික්ඛූනං කොට්ඨසතසහස්සං අහොසි.

අථ ධම්මදස්සී බොධිසත්තො සත්තාහං පධානවරියං චරිත්වා විචිකොළිදෙවියා දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා බදරවනෙ දිවාචිහාරං කත්වා සායන්හසමයෙ සිරිවඩ්ඪනො නාම යවපාලකෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා බිම්බිජාලබොධිං උපගන්ත්වා තෙපණ්ණාසහත්ථවිත්ථනං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා තත්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පටිවිජ්ඣිත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙත්වා ච බොධිසම්පෙ සත්තසත්තාහං චිතිනාමෙත්වා කතමුග්ගොවනො අත්තනා සද්ධිං පබ්බජිතස්ස භික්ඛූනං කොට්ඨසතසහස්සස්ස සද්ධම්මජ්ජවෙධසමත්ථනං ඤත්වා අට්ඨාරසයොජනිකමග්ගං ඵකාහෙනෙව ඉසිපතනං ගන්ත්වා තෙහි පරිවුතො තත්ථ ධම්මවක්කං පචත්තෙසි, තදා කොට්ඨසතසහස්සානං පඨමාභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, ධම්මදස්සී මහායසො;
තමන්ධකාරං විධමිත්වා, අතිරොචති සදෙවකෙ.
2. “තස්සාපි අතුලතෙජස්ස, ධම්මවක්කප්පචත්තනො;
කොට්ඨසතසහස්සානං, පඨමාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ තමන්ධකාරන්ති තමසඩ්ඛාතං මොහන්ධකාරන්ති අත්ථො.

යදා පන තගරනාමකෙ නගරෙ සඤ්ජයො නාම රාජා කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මං බෙමතො ච දිස්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජී. තං නචුතිකොට්ඨො අනුපබ්බජිංසු. තෙ සබ්බෙයෙව පඤ්චාභිඤ්ඤාඅට්ඨසමාපත්තිලාභිනො අහෙසුං. අථ සත්ථා ධම්මදස්සී තෙසං උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා සඤ්ජයස්ස තාපසස්ස අස්සමපදං ගන්ත්වා ආකාසෙ යත්වා තෙසං තාපසානං අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙත්වා ධම්මවක්ඛුං උප්පාදෙසී, සො දුතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

3. “යදා බුද්ධො ධම්මදස්සී, විනෙසි සඤ්ජයං ඉසිං;
තදා නචුතිකොට්ඨං, දුතියාභිසමයො අහු”ති.

යදා පන සක්කො දෙවානම්න්දො දසබලස්ස ධම්මං සොතුකාමො තං උපසඩ්ධමි, තදා අසීනියා කොට්ඨං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

4. “යදා සක්කො උපගඤ්ඡි, සපරිසො විනායකං;
තදා අසීනිකොට්ඨං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

යදා පන සරණනගරෙ වෙමාතිකභාතිකං පදුමකුමාරං චුස්සදෙවකුමාරඤ්ච සපරිවාරෙ පබ්බාපෙසී, තස්මිං අන්තොවස්සෙ පබ්බජිතානං භික්ඛූනං කොට්ඨසතසහස්සානං මජ්ඣෙ විසුද්ධිපවාරණං පවාරෙසී, සො පඨමො සන්තිපාතො අහොසි. පුන භගවතො දෙවලොකතො ඔරොහණෙ සතකොට්ඨං දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. යදා පන සුදස්සනාරාමෙ තෙරසන්තං ධුතගුණානං ගුණෙ ආනිසංසෙ පකාසෙත්වා භාරිතං නාම මහාසාවකං ඵතදග්ගෙ

යපෙසි, තදා අසිනියා කොටිනං මජ්ඣෙ භගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තතියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන චුත්තං

5. “තස්සාපි දෙවදෙවස්ස, සන්නිපාතා තයො අහුං;
බිණ්ණාසවානං විමලානං, සන්නිවිත්තාන තාදිනං.
6. “යදා බුද්ධො ධම්මදස්සි, සරණෙ වස්සං උපාගමී;
තදා කොට්ඨසතසහස්සානං, පයමො ආසි සමාගමො.
7. “පුනාපරං යදා බුද්ධො, දෙවතො එති මානුසං;
තදාපි සතකොටිනං, දුතියො ආසි සමාගමො.
8. “පුනාපරං යදා බුද්ධො, පකාසෙසි ධුතෙ ගුණෙ;
තදා අසිනිකොටිනං, තතියො ආසි සමාගමො”ති.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො සක්කො දෙවරාජා හුත්වා ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවෙහි පරිවුතො ආගන්ත්වා දිබ්බෙහි ගන්ධපුප්පාදිහි දිබ්බතුරියෙහි ව තථාගතං පූජෙසි. සොපි නං සත්ථා – “අනාගතෙ ගෞතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන චුත්තං –

9. “අහං තෙන සමයෙන, සක්කො ආසිං පුරින්දදො;
දිබ්බෙන ගන්ධමාලෙන, තුරියෙනාභිපූජමිං.
10. “සොපි මං තදා බ්‍යාකාසි, දෙවමජ්ඣෙ නිසිදිය;
අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
11. “සුඛානුප්පදන්තිවානං, සුඛං භෙසාම සම්මානං ඉමං.
තස්සාපි චරන්ති සුත්වා, හිංසා විතිනං පසාදමිං,
උත්තරං චතමධිට්ඨාසිං, දසපාරමිපූරියා”ති.

තස්ස පන භගවතො සරණං නාම නගරං අහොසි. සරණො නාම රාජා පිතා, සුනන්දා නාම මාතා, පදුමො ච චුස්සදෙවො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සුනෙන්තො නාම උපට්ඨාකො, බෙමා ච සබ්බනාමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, බිම්බිජාලරුක්ඛො බොධි, සරිරං පනස්ස අසිනිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, ආයු වස්සසතසහස්සං, විවිකොළිදෙවී නාමස්ස අග්ගමහෙසි, පුඤ්ඤවඩ්ඪිනො නාමස්ස පුත්තො, පාසාදෙන නික්ඛමි. තෙන චුත්තං –

13. “සරණං නාම නගරං, සරණො නාම ඛත්තියො;
සුනන්දා නාම ජනිකා, ධම්මදස්සිස්ස සත්ථුතො.
18. “පදුමො චුස්සදෙවො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සුනෙන්තො නාමුපට්ඨාකො, ධම්මදස්සිස්ස සත්ථුතො.
19. “බෙමා ච සබ්බනාමා ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, බිම්බිජාලොති වුව්චති.
21. “සොපි බුද්ධො අසමසමො, අසිනිහත්ථුග්ගතො;
අතිරොචති තෙජෙන, දසසහස්සිමිහි ධාතුයා.
22. “සුචුල්ලො සාලරාජාව, විජ්ජුච ගගනෙ යථා;
මජ්ඣන්තිකෙව සූරියො, එවං සො උපසොහථ.
23. “තස්සාපි අතුලතෙජස්ස, සමකං ආසි ජීවිකං;
වස්සසතසහස්සානි, ලොකෙ අට්ඨාසි චක්ඛුමා.
24. “ඔභාසං දස්සයිත්වාන, විමලං කත්වාන සාසනං;
චචි වන්දොව ගගනෙ, නිබ්බුතො සො සසාවකො”ති.

තත්ථ බිම්බිජාලොති රත්තකුරවකරුක්ඛො. දසසහස්සිමිහි ධාතුයාති දසසහස්සියා ලොකධාතුයා. විජ්ජුවාති විජ්ජුලතා විය. උපසොහථාති යථා ගගනෙ විජ්ජු ව මජ්ජන්තිකෙ සූරියො ච උපසොහති, එවං සො භගවා උපසොහිත්ථාති අත්ථො. සමකන්ති සබ්බෙහි තරසත්තෙහි සමමෙව තස්ස ආයු අහොසිති අත්ථො. චචිති වුතො. වන්දොවාති ගගනතො වන්දිමා විය චචිති අත්ථො. ධම්මදස්සි කිර භගවා සාලවතීනගරෙ කෙසාරාමෙ පරිනිබ්බාසි සෙසමෙත්ථ ගාථාසු පාකට්ඨමෙවාති.

ධම්මදස්සිබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.
නිට්ඨිතො පන්තරසමො බුද්ධවංසො.

18. සිද්ධත්පබුද්ධවංසවණ්ණනා

ධම්මදස්සිමිහි භගවතී පරිනිබ්බුතෙ අන්තරහිතෙ වස්ස සාසනෙ තස්මිං කප්පෙ අතීතෙ කප්පසහස්සෙ ව සත්තසු කප්පසතෙසු ව ඡසු කප්පෙසු ව අතික්කන්තෙසු ඉතො චතුනවුතිකප්පමත්ථකෙ එකස්මිං කප්පෙ එකොව ලොකත්ථවරො අධිගතපරමත්ථො සිද්ධත්ථො නාම සත්ථා ලොකෙ පාතුරහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “ධම්මදස්සිමිහි අපරෙන, සිද්ධත්ථො ලොකනායකො;
නිහනිත්වා තමං සබ්බං, සුරියො අබ්භුග්ගතො යථා”ති.

සිද්ධත්ථො බොධිසත්තොපි පාරමියො පුරත්ථා කුසිත්ථවනෙ නිබ්බන්තිත්ථා තතො චට්ඨවා වෙහාරනගරෙ උදෙනස්ස නාම රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා සුචස්සාය නාම දෙවියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙන්වා දසන්තං මාසානං අවචයෙන විරියුයානෙ මාතුකුච්ඡතො නික්ඛමි. ජාතෙ පන මහාපුරිසෙ සබ්බෙසං ආරද්ධකම්මන්තා ව ඉච්ඡතා ව අත්ථා සිද්ධිමගමංසු. තස්මා පනස්ස ඤාතකා “සිද්ධත්ථො”ති නාමමකංසු. සො දසවස්සසහස්සානි අගාරමජ්ඣෙ වසී. තස්ස කොකා-සුප්පල-පදුමනාමකා තයො පාසාදා අහෙසුං. සොමනස්සාදෙවිජ්ජමුඛානි අට්ඨවත්තාලීස ඉත්ථිසහස්සානි පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං.

සො චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා සොමනස්සාදෙවියා පුත්තෙ අනුපමකුමාරෙ උප්පන්තෙ ආසාල්හිපුණ්ණමියං සුවණ්ණසිවිකාය නික්ඛමිත්ථා විරියුයානං ගන්ත්වා පබ්බජි. තං කොට්ඨසතසහස්සමනුස්සා අනුපබ්බජිංසු. මහාපුරිසො කිර තෙහි සද්ධිං දස මාසෙ පධානවරියං වරිත්ථා විසාබ්බපුණ්ණමායං අසදිසමුභ්මණගාමෙ සුනෙන්තාය නාම බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාය දින්තං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා බදරවනෙ දිවාචිහාරං විනිනාමෙන්වා සායන්හසමයෙ වරුණෙන නාම යවපාලෙන දින්තා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙන්වා කණිකාරබොධිං උපගන්ත්වා චත්තාලීසහත්ථවත්ථනං නිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා සබ්බඤ්ඤුතං පාපුණ්ත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙන්වා සත්තසත්තාහං විනිනාමෙන්වා අත්තනා සහ පබ්බජිතානං හික්ඛුනං කොට්ඨසතසහස්සානං චතුසච්චපට්ටෙධසමත්ථනං දිස්වා අනිලපථෙන ගන්ත්වා ගයාමිගදායෙ ඔතරිත්වා තෙසං ධම්මවක්කං පවත්තෙසි, තදා කොට්ඨසතසහස්සානං පඨමො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

2. “සොපි පත්ථාන සම්බොධිං, සන්තාරෙන්තො සදෙවකං;
අභිවස්සි ධම්මමෙසෙන, නිබ්බාපෙන්තො සදෙවකං.
3. “තස්සාපි අතුලතෙජස්ස, අහෙසුං අභිසමයා තයො;
කොට්ඨසතසහස්සානං, පඨමාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ සදෙවකන්ති සදෙවකං ලොකං. ධම්මමෙසෙනානි ධම්මකථාමෙසවස්සෙන. පුත භිමරථනගරෙ භිමරථෙන නාම රඤ්ඤො නිමන්තිතො නගරමජ්ඣෙ කතෙ සන්ථාගාරෙ නිසින්තො කරච්ඡකරුතමඤ්ජුනා සචනසුබෙන පරමමධුරෙන පණ්ඩිතජනහදයඬිගමෙන අමතාභිසෙකසදිසෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන දස දිසා පරිපුරෙන්තො ධම්මාමතදුන්දුතිමාහනි, තදා නවුතිකොට්ඨනං දුතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

4. “පුනාපරං භිමරථෙ, යදා ආහනි දුන්දුති;
තදා නවුතිකොට්ඨනං, දුතියාභිසමයො අහු”ති.

යදා පන වෙහාරනගරෙ ඤාතිසමාගමෙ බුද්ධවංසං දෙසෙන්තො නවුතිකොට්ඨනං ධම්මවක්ඛුං උප්පාදෙසි, සො තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

5. “යදා බුද්ධො ධම්මං දෙසෙසි, වෙහාරෙ සො පුරුන්තමෙ;
තදා නවුතිකොට්ඨනං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

අමරරුවිරදස්සනෙ අමරනගරෙ නාම සම්බලො ව සුමිත්තො ව ද්වෙ භාතරො රජ්ජං කාරෙසුං. අථ සිද්ධත්ථො සත්ථා තෙසං රාජුතං උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා ගගනතලෙන ගන්ත්වා අමරනගරමජ්ඣෙ ඔතරිත්වා වක්කාලඬිකතතලෙහි වරණෙහි පට්ඨිතලං මද්දන්තො විය පදවෙතියානි දස්සෙන්වා අමරයානං ගන්ත්වා පරමරමණියෙ අත්තනො කරුණාසිතලෙ සිලාතලෙ නිසීදි. තතො ද්වෙපි භාතිකරාජානො දසබලස්ස පදවෙතියානි දිස්වා පදානි අනුගන්ත්වා සිද්ධත්ථං අධිගතපරමත්ථං සත්ථාරං සබ්බලොකනෙතාරං සපරිවාරං උපසඩ්ධමිත්ථා අභිවාදෙන්වා භගවත්තං පරිවාරෙන්වා නිසීදිංසු. තෙසං භගවා අජ්ඣාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙසි. තස්ස තෙ ධම්මකථං සුත්ථා සඤ්ජාතසද්ධා හුත්වා සබ්බෙව පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ත්වා. තෙසං කොට්ඨසනානං බිණ්ණසවානං මජ්ඣෙ භගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො පඨමො සන්තිපාතො අහොසි. වෙහාරනගරෙ ඤාතිසමාගමෙ පබ්බජිතානං නවුතිකොට්ඨනං මජ්ඣෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. සුදස්සනචිහාරෙ සන්තිපතිතානං අසීතිකොට්ඨනං මජ්ඣෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තතියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

6. “සන්තිපාතා තයො ආසුං, තස්මිම්පි ද්විපදුන්තමෙ;
බිණ්ණසවානං විමලානං, සන්තචිත්තානා තාදිනං.

7. “කොට්ඨකාරානං නචුතීනං, අසීතියාපි ච කොට්ඨනං;
එතෙ ආසුං තයො යානා, විමලානං සමාගමෙ”ති.

තත්ථ නචුතීනං, අසීතියාපි ච කොට්ඨනන්ති නචුතීනං කොට්ඨනං අසීතියාපි ච කොට්ඨනං සන්නිපාතා අහෙසුන්ති අත්ථො. එතෙ ආසුං තයො යානානි එතානි තිණි සන්නිපාතට්ඨානානි අහෙසුන්ති අත්ථො. “යානානෙ තානි තිණි අහෙසු”න්තිපි පායො.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො සුරසෙනනගරෙ මඬිගලො නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා වෙදවෙදඬිගානං පාරං ගන්ත්වා අනෙකකොට්ඨකං ධනසන්නිවයං දීනානාට්ඨානං පරිච්ඡින්නවා විවෙකාරාමො හුත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙත්වා විහරන්තො — “සිද්ධත්ථො නාම බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො”ති සුත්වා තං උපසඬකම්ත්වා චන්දිත්වා තස්ස ධම්මකථං සුත්වා යාය ජම්බුයා අයං ජම්බුදීපො පඤ්ඤායති, ඉද්ධියා තං ජම්බු උපසඬකම්ත්වා තතො ඵලං ආභරිත්වා නචුතිකොට්ඨික්ඛපරිවාරං සිද්ධත්ථං සත්ථාරං සුරසෙනවිහාරෙ නිසීදාපෙත්වා ජම්බුඵලෙහි සන්නප්පෙසි සම්පවාරෙසි . අථ සත්ථා තං ඵලං පරිභුඤ්ජිත්වා — “ඉතො චතුනචුතිකප්පමත්ථකෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන චුත්තං —

8. “අහං තෙන සමයෙන, මඬිගලො නාම තාපසො;
උග්ගතෙජො දුප්පසහො, අභිඤ්ඤාබලසමාහිතො.
9. “ජම්බුතො ඵලමානෙත්වා, සිද්ධත්ථස්ස අදාසහං;
පටිග්ගහෙත්වා සම්බුද්ධො, ඉදං චචනමබ්බුචි.
10. “පස්සථ ඉමං තාපසං, ජට්ඨං උග්ගතාපනං;
චතුනචුතිතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
11. “ප්‍රධානා පුද්ගිත්වානා, සේසං භෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.
තස්සාපි චචනං සුත්වා, භියො විත්තං පසාදස්සං;
උත්තරං චතමධිට්ඨාසිං, දසපාරම්සුරියා”ති.

තත්ථ දුප්පසහොති දුරාසදො. අයමෙව චා පායො. තස්ස පන භගවතො නගරං වෙහාරං නාම අහොසි. උදෙනො නාම රාජා පිතා, ජයසෙනොතිපි තස්සෙව නාමං, සුඵස්සා නාම මාතා, සම්බලො ච සුමිත්තො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, රෙවතො නාමුපට්ඨාකො, සිවලා ච සුරාමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, කණ්ණිකාරරුක්ඛො බොධි, සරීරං සට්ඨිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි. වස්සසතසහස්සං ආයු, සොමනස්සා නාම අග්ගමහෙසි අහොසි, අනුපමො නාම සුත්තො, සුවණ්ණසිවිකාය නික්ඛමි. තෙන චුත්තං —

13. “වෙහාරං නාම නගරං, උදෙනො නාම බත්තියො;
සුඵස්සා නාම ජනිකා, සිද්ධත්ථස්ස මහෙසිතො.
18. “සම්බලො ච සුමිත්තො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
රෙවතො නාමුපට්ඨාකො, සිද්ධත්ථස්ස මහෙසිතො.
19. “සිවලා ච සුරාමා ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, කණ්ණිකාරොති වුව්චති.
21. “සො බුද්ධො සට්ඨිරතනං, අහොසි නහමුග්ගතො;
කඤ්චනග්ගිසසඬකාසො, දසසහස්සි විරොචති.
22. “සොපි බුද්ධො අසමසමො, අනුලො අප්පට්ඨග්ගලො;
වස්සසතසහස්සානි, ලොකෙ අට්ඨාසි චක්ඛුමා.
23. “විපුලං පහං දස්සයිත්වා, පුප්ඵාපෙත්වාන සාවකෙ;
විලාසෙත්වා සමාපත්තා, නිබ්බුතො සො සසාවකො”ති.

තත්ථ සට්ඨිරතනන්ති සට්ඨිරතනප්පමාණං නහං උග්ගතොති අත්ථො. කඤ්චනග්ගිසසඬකාසොති නානාරතනවිචිත්තකතකමයඅග්ගිසසදිසදස්සනොති අත්ථො. දසසහස්සි විරොචතිති දසසහස්සියං විරොචති. විපුලන්ති උළාරං ඔභාසං. පුප්ඵාපෙත්වානානි ඤානාභිඤ්ඤාමග්ගඵලසමාපන්නිපුප්ඵෙහි පුප්ඵිතෙ පරමසොභග්ගප්පත්තෙ කත්ථානි අත්ථො. විලාසෙත්වානි විලාසයිත්වා කිලිත්වා. සමාපත්තානි ලොකියලොකුත්තරාහි සමාපත්තිහි අභිඤ්ඤාහි ව. නිබ්බුතොති අනුපාදාපරිනිබ්බානෙන නිබ්බුතො.

සිද්ධත්ථො කිර සත්ථා කඤ්චනවෙළුනගරෙ අනොමුය්‍යානෙ පරිනිබ්බාසි. තත්ථෙවස්ස රතනමයං චතුර්‍යෝජනුබ්බෙධං වෙතියමකංසුති. සෙසගාට්ඨාසු සබ්බත්ථ පාකට්ඨොති.

සිද්ධත්ථබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිව්‍යානා සොළසමා බුද්ධවංසො.

19. තිස්සබුද්ධවංසවණ්ණනා

තස්ස පන සිද්ධත්ථස්ස භගවතො අපරභාගෙ එකො කප්පො බුද්ධසුඤ්ඤො අහොසි. ඉතො ද්වානවුතිකප්පමත්ථකෙ තිස්සො, පුස්සොති එකස්මිං කප්පෙ ද්වෙ බුද්ධා නිබ්බත්තිංසු. තත්ථ තිස්සො නාම මහාපුරිසො පාරමිසො පුරෙත්වා කුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො වට්ඨත්වා ඛෙමකනගරෙ ජනසන්ධස්ස නාම රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා පදුමදලසදිසනායනාය පදුමානාමාය දෙවියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දසන්තං මාසානං අවචයෙන අනොමුය්‍යානෙ මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. සත්තවස්සහස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසි. තස්ස ගුහාසෙල-නාරිසය-නිසහනාමකා තයො පාසාදා අහෙසුං. සුභද්දාදෙවිප්පමුඛානි තෙත්තිංස ඉත්ථිසහස්සානි අහෙසුං.

සො චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා සුභද්දාදෙවියා පුත්තෙ ආනන්දකුමාරෙ උප්පන්නෙ සොනුත්තරං නාම අනුත්තරං තුරභිගවරමාරුස්භ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. තං මනුස්සානං කොටි අනුපබ්බජි. සො තෙහි පරිවුතො අට්ඨ මාසෙ පධානවරියං වරිත්වා විසාබ්‍රහ්මණ්ණමාය වීරනිගමෙ වීරසෙට්ඨස්ස ධිතාය දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සලලවනෙ දිවාචිතාරං චිතිනාමෙත්වා සායන්හසමයෙ විජිතසඬිගාමකෙන නාම යවපාලෙන උපනිතා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා අසනබොධිං උපසඬිකමිත්වා චත්තාරිසහත්ථවිත්ථතං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා තත්ථ පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා සමාරං මාරබලං විධමිත්වා අධිගතසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණො – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙත්වා සත්තසත්තාහං බොධිසම්පෙයෙව චිතිනාමෙත්වා යසවති නගරෙ බ්‍රහ්මදෙවං උදයඤ්ච ද්වෙ රාජපුත්තෙ සපරිවාරෙ උපනිස්සයසම්පන්නෙ ආකාසෙන ගන්ත්වා යසවතිමීගදායෙ ඔතරිත්වා උය්‍යානපාලෙන රාජපුත්තෙ පක්කොසාපෙත්වා තෙසං සපරිවාරානං අවිසාරිතා බ්‍යාපිතා මධුරෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන දසසහස්සිලොකධාතුං විඤ්ඤාපෙන්නොව ධම්මචක්කං පවත්තෙසි, තදා කොට්ඨසනානං පයමො ධම්මාභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “සිද්ධත්ථස්ස අපරෙන, අසමො අප්පටිපුග්ගලො;
අනන්තතෙජො අමිතයසො, තිස්සො ලොකග්ගනායකො.
2. “තමන්ධකාරං විධමිත්වා, ඔහාසෙත්වා සදෙවකං;
අනුකම්පකො මහාවිරො, ලොකෙ උප්පජ්ජි වක්ඛුමා.
3. “තස්සාපි අතුලා ඉද්ධි, අතුලං සීලං සමාධි ව;
සබ්බත්ථ පාරමිං ගන්ත්වා, ධම්මචක්කං පවත්තයි.
4. “සො බුද්ධො දසසහස්සිමිහි, විඤ්ඤාපෙසි ගිරං සුචිං;
කොට්ඨසනානි අභිසම්භු, පයමෙ ධම්මදෙසනෙ”ති.

තත්ථ සබ්බත්ථානි සබ්බෙසු ධම්මෙසු පාරං ගන්ත්වා. දසසහස්සිමිහිති දසසහස්සියං අථාපරෙන සමයෙන තිස්සෙන සන්ථාරා සද්ධිං පබ්බජිතානං භික්ඛූනං කොටි මහාපුරිසස්ස ගණවාසං පහාය බොධිමූලමුපගමනසමයෙ අඤ්ඤානු ගතා. සා තිස්සෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන ධම්මචක්කං පවත්තිත”න්ති සුත්වා යසවතිමීගදායං ආගන්ත්වා දසබලමභිවාදෙත්වා තං පරිවාරෙත්වා නිසීදි. තෙසං භගවා ධම්මං දෙසෙසි, තදා නවුතියා කොට්ඨං දුතියාභිසමයො අහොසි. පුන මහාමභිගලසමාගමෙ මභිගලපරියොසානෙ සට්ඨියා කොට්ඨං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

5. “දුතියො නවුතිකොට්ඨනං, තතියො සට්ඨිකොට්ඨො;
බන්ධනානො පමොවෙසි, සත්තෙ තරමරු තදා”ති.

තත්ථ දුතියො නවුතිකොට්ඨනන්ති දුතියො අභිසමයො අහොසි නවුතිකොට්ඨාණිනන්ති අත්ථො. බන්ධනානොති බන්ධනානො, දසහි සංයොජනෙහි පරිමොවෙසිති අත්ථො. ඉදානි පරිමොවිතෙ සත්තෙ සරුපතො දස්සෙන්නො “තරමරු”ති ආහ. තරමරුති තරාමරෙ.

යසවතිනගරෙ කිර අත්තොවස්සං පබ්බජිතානං අරහත්තානං සතසහස්සෙහි පරිවුතො පවාරෙසි, සො පයමො සන්තිපාතො අහොසි. උභතො සුජාතස්ස සුජාතස්ස නාම රඤ්ඤො නාරිවාහනකුමාරො නාරිවාහනනගරං අනුප්පත්තෙ භගවති ලොකනාටෙ සපරිවාරො පවිවුග්ගන්ත්වා දසබලං සහික්ඛසඬිසං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං අසදිසදානං දත්වා අත්තතො රජ්ජං පුත්තස්ස නියායතෙත්වා සපරිවාරො සබ්බලොකාධිපතිස්ස තිස්සසම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකෙ එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජි. තස්ස කිර සා පබ්බජ්ජා සබ්බදිසාසු පාකටා අහොසි. තස්මා තතො තතො ආගන්ත්වා නාරිවාහනකුමාරං මහාජනො අනුපබ්බජි. තදා තථාගතො නවුතියා හික්ඛුසතසහස්සස්ස මජ්ඣගතො පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. පුන බෙමච්ඡිනගරෙ ඤාතිසමාගමෙ බුද්ධවංසධම්මකථං සුත්වා අසිතිසතසහස්සානි තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණ, තෙහි පරිවුතො සුගතො පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තතියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

6. “සන්තිපාතා තයො ආසුං, තිස්සෙ ලොකග්ගනායකෙ;
බ්ණාසවානං විමලානං, සත්තචිත්තාන තාදිනං.

7. “බිණාසවසනසහස්සානං, පඨමො ආසි සමාගමො;
නවුතිසතසහස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො.
8. “අසීතිසතසහස්සානං, තතියො ආසි සමාගමො;
බිණාසවානං විමලානං, පුප්ඵිතානං විමුත්තියා”ති.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො යසවතීනගරෙ සුජාතො නාම රාජා හුත්වා ඉද්ධං ඒතං ජනපදං
අනෙකකොට්ඨනසන්නිවයං අනුරාගමුපගතභද්‍යඤ්ච පරිජනං තිණනළමිච පරිච්චිත්වා ජාතිආදීසු සංවිග්ගභද්‍යො
නික්ඛමිත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා මහිද්ධිකො මහානුභාවො හුත්වා “බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො”ති සුත්වා
පඤ්චවණ්ණාය පිතියා ඵුට්ඨරිරො හුත්වා සපතිස්සො තිස්සං භගවත්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා වින්තෙසි –
“හන්දාහං මන්දාරවපාරිච්ඡත්තකාදීහි දිබ්බකුසුමෙහි භගවත්තං පූජෙස්සාමි”ති. අථ සො එවං වින්තෙත්වා ඉද්ධියා
සග්ගලොකං ගත්ත්වා විත්තලතාවනං පවිසිත්වා පදුමපාරිච්ඡත්තකමන්දාරවාදීහි දිබ්බකුසුමෙහි රතනමයං
වඩ්ඪකොටකං ගාවුතප්පමාණං පුරෙත්වා ගහෙත්වා ගගනනලෙන ආගන්ත්වා දිබ්බෙහි සුරහිකුසුමෙහි භගවත්තං පූජෙසි.
එකඤ්ච මණ්දණ්ඩකං සුවණ්ණමයකණ්ණිකං පදුමරාගමණ්ණමයපණ්ණං සුගන්ධකෙසරච්ඡත්තං විය පදුමච්ඡත්තං
භගවතො සිරසි ධාරයන්නො වතුපරිසමජ්ඣෙ අට්ඨාසි. අථ භගවා නං – “ඉතො ද්වෙනවුතෙ කප්පෙ ගොතමො නාම
බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං –

9. “අහං තෙන සමයෙන, සුජාතො නාම ඛත්තියො;
මහාභොගං ඡඩ්ඛයිත්වා, පබ්බජිං ඉසිපබ්බජං.
10. “මයි පබ්බජිතෙ සන්නෙ, උප්පජ්ජි ලොකනායකො;
බුද්ධොති සද්දං සුත්වාන, පිති මෙ උපපජ්ජථ.
11. “දිබ්බං මන්දාරවං පුප්ඵං, පදුමං පාරිඡත්තකං;
උභො භත්ථෙහි පග්ගස්භ, ධුතමානො උපාගමිං.
12. “වාතුචණ්ණපරිවුතං, තිස්සං ලොකග්ගනායකං;
තමහං පුප්ඵං ගහෙත්වා, මත්ථකෙ ධාරයිං ජිනං.
13. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, ජනමජ්ඣෙ නිසිදිය;
ද්වෙනවුතෙ ඉතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
14. “සුඛානුභූතපරිවුතං, භික්ඛුණිකාම සුමිමුඛා ඉමං.
උත්තරිං වතමධිට්ඨාසි, දසපාරමිසූරියා”ති.

තත්ථ මයි පබ්බජිතෙති මයි පබ්බජිතභාවං උපගතෙ. “මම පබ්බජිතං සන්න”න්ති පොත්ථකෙසු ලිඛන්ති, සො
පමාදලෙඛොති වෙදිතබ්බො. උපපජ්ජථාති උප්පජ්ජිත්ථ. උභො භත්ථෙහිති උභෙහි භත්ථෙහි. පග්ගස්භාති ගහෙත්වාන.
ධුතමානොති වාකචීරාති විධුතමානොව. වාතුචණ්ණපරිවුතන්ති වතුපරිසපරිවුතං,
ඛත්තියබ්‍රාහ්මණගහපතිසමණපරිවුතන්ති අත්ථො. “වාතුචණ්ණෙහි පරිවුත”න්ති පඨන්ති කෙවි.

තස්ස පන භගවතො බෙමං නාම නගරං අභොසි. ජනසන්ධො නාම ඛත්තියො පිතා, පදුමා නාම ජනිකා,
බ්‍රහ්මදෙවො ව උදයො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සමඬිගො නාමුපට්ඨාකො, ඵුස්සා ව සුදත්තා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා,
අසනරුක්ඛො බොධි, සරිරං සට්ඨිහත්ථුබ්බෙධං අභොසි, වස්සසතසහස්සං ආයු, සුභද්දා නාම අග්ගමහෙසි, ආනන්දො
නාම පුත්තො, තුරඬිගයානෙන නික්ඛමි. තෙන වුත්තං –

16. “බෙමකං නාම නගරං, ජනසන්ධො නාම ඛත්තියො;
පදුමා නාම ජනිකා, තිස්සස්ස ව මහෙසිනො.
21. “බ්‍රහ්මදෙවො ව උදයො ව, අගෙසුං අග්ගසාවකා;
සමඬිගො නාමුපට්ඨාකො, තිස්සස්ස ව මහෙසිනො.
22. “ඵුස්සා වෙව සුදත්තා ව, අගෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, අසනොති පච්චිච්ඡිති.
24. “සො බුද්ධො සට්ඨරතනො, අහු උච්චත්තනෙ ජිනො;
අනුපමො අසදිසො, හිමවා විය දිස්සති.
25. “තස්සාපි අතුලතෙජස්ස, ආයු ආසි අනුත්තරො;
වස්සසතසහස්සානි, ලොකෙ අට්ඨාසි වක්ඛුමා.
26. “උත්තමං පවරං සෙට්ඨං, අනුභොත්වා මහායසං;
ජලිත්වා අග්ගික්ඛන්ධොව, නිබ්බුතො සො සසාවකො.
27. “වලාහකොව අනිලෙන, සූරියෙන විය උස්සවො;

අන්ධකාරොව පදිපෙන, නිබ්බූතො සො සසාවකො”ති.

තත්ථ උච්චත්තනෙනි උච්චභාවෙන. හිමවා විය දිස්සතිති හිමවාව පදිස්සති. අයමෙව වා පායො. යථා යොජනානං සතානුච්චො හිමවා පඤ්චපබ්බතො සුදුරෙ ධීතානම්පි උච්චභාවෙන ව සොම්මභාවෙන ව අතිරමණියො හුත්වා දිස්සති, එවං භගවාපි දිස්සතිති අත්ථො. අනුත්තරොති නාතිදිසො නාතිරස්සො. ආයු වස්සසතසහස්සන්ති අත්ථො. උත්තමං පචරං සෙට්ඨන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනාති. උස්සචොති හිමබ්බන්දු වලාහකඋස්සවඅන්ධකාරා විය අනිලසූරියදිපෙහි අනිච්චතානිලසූරියදිපෙහි උපද්ද්දතො පරිනිබ්බූතො සසාවකො භගවාති අත්ථො.

තිස්සො කිර භගවා සුනන්දච්ඡිනගරෙ සුනන්දාරාමෙ පරිනිබ්බාසි. සෙසමෙත්ථ ගාථාසු පාකට්මෙවාති.

තිස්සබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො සත්තරසමො බුද්ධවංසො.

20. ඵ්ස්සබුද්ධවංසවණ්ණනා

තස්ස තිස්සස්ස භගවතො අපරභාගෙ අනුක්කමෙන පරිභාසිත්වා පුන වඩ්ඪිත්වා අපරිමිතායුකා හුත්වා අනුපුබ්බෙන භාසිත්වා නවුතිවස්සභස්සායුකෙසු ජාතෙසු තස්මිංයෙව කප්පෙ ඵ්ස්සො නාම සත්ථා ලොකෙ උප්පජ්ජි. සොපි භගවා පාරමියො පුරත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වචිත්වා කාසිකනගරෙ ජයසෙනරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා සිරිමාය නාම දෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙන්වා දසන්තං මාසානං අව්චයෙන සිරිමුයානෙ මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. සො නවවස්සභස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසි. තස්ස කිර ගරුළපක්ඛ-භංස-සුවණ්ණභාරාති තයො පාසාදා අහෙසුං. කිසාගොතමිප්පමුඛානි තිංස ඉත්ථිසභස්සානි පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං.

සො චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා කිසාගොතමියා අනුපමෙ නාම පුත්තෙ උප්පන්නෙ අලඬිකතගප්චරක්ඛන්ධගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. තං පබ්බජිතං ජනකොටි අනුපබ්බජි. සො තෙහි පරිවුතො ඡ මාසෙ පධානවරියං වරිත්වා තතො ගණං පභාය සත්තාහං එකවරියං අනුබුභයමානො වසිත්වා විසාබ්පුණ්ණමාය අඤ්ඤතරෙ නගරෙ අඤ්ඤතරස්ස සෙට්ඨිතො ධිතාය සිරිවඩ්ඪාය නාම දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සිංසපාවනෙ දිවාචිහාරං විතිනාමෙත්වා සායන්භසමයෙ සිරිවඩ්ඪෙත නාම උපාසකෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙන්වා ආමලකබොධිං උපසඬකමිත්වා සමාරං මාරබලං විධමිත්වා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙන්වා සත්තසත්තාහං බොධිසමිපෙයෙව විතිනාමෙත්වා අත්තනා සද්ධිං පබ්බජිතානං භික්ඛුනං කොට්ඨං ධම්මපට්ටෙඨසමත්ථං දිස්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා සඬකස්සනගරෙ ඉසිපතනෙ මිගදායෙ ඔතරිත්වා තෙසං මජ්ඣෙ ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. තදා කොට්ඨසතසභස්සානං පඨමො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, අහු සත්ථා අනුත්තරො; අනුපමො අසමසමො, ඵ්ස්සො ලොකග්ගනායකො.
2. “සොපි සබ්බං තමං භන්ත්වා, විජටෙන්වා මහාජටං; සදෙවකං තප්පයන්තො, අභිවස්සි අමතමිබුතා.
3. “ධම්මවක්කං පවත්තෙන්තෙ, ඵ්ස්සෙ නක්ඛන්තමධිගලෙ; කොට්ඨසතසභස්සානං, පඨමාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි යස්මිං කප්පෙ ද්වෙ බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති, සො “මණ්ඩකප්පො”ති භෙට්ඨා වුත්තො. විජටෙන්වාති පට්ටිස්සජ්ජෙන්වා. මහාජටන්ති එත්ථ ජටාති තණ්හායෙන අධිවචනං. සා හි රූපාදීසු ආරම්මණෙසු භෙට්ඨපරියවසෙන පුනස්පුනං උප්පජ්ජනතො සංසිබ්බනතො සුත්තගුම්ඛජාලපුවසඬිකානා ජටා වියාති ජටාති වුත්තං, තං මහාජටං. සදෙවකන්ති සදෙවකං ලොකං. අභිවස්සිති පාවස්සි. අමතමිබුතාති අමතසඬිකානෙන ධම්මකථාසලිලෙන තප්පයන්තො පාවස්සිති අත්ථො.

යදා පන බාරාණසීනගරෙ සිරිවඩ්ඪෙයා නාම රාජා මහන්තං භොගක්ඛන්ධං පභාය තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජි. තෙන සහ පබ්බජිතානං තාපසානං නවුතිසතසභස්සානි අහෙසුං. තෙසං භගවා ධම්මං දෙසෙසි. තදා නවුතියා සතසභස්සානං දුතියාභිසමයො අහොසි. යදා පන අත්තනො පුත්තස්ස අනුපමකුමාරස්ස ධම්මං දෙසෙසි, තදා අසීතියා සතසභස්සානං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

4. “නවුතිසතසභස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු; අසීතිසතසභස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

තතො අපරෙන සමයෙන කණ්ණකුජ්ජනගරෙ සුරක්ඛිතො රාජපුත්තො ව පුරොභිතපුත්තො ධම්මසෙනකුමාරො ව ඵ්ස්සෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ අත්තනො නගරං සම්පත්තෙ සට්ඨියා පුරිසසතසභස්සෙහි සද්ධිං පච්චුග්ගන්ත්වා චන්දිත්වා නිමන්තෙන්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා දසබලස්ස ධම්මකථං සුත්වා භගවති පසිදිත්වා තෙ සපරිවාරා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණ. තෙසං සට්ඨියා භික්ඛුසතසභස්සානං මජ්ඣෙ භගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො පඨමො සන්නිපාතො අහොසි. පුන කාසිනගරෙ ජයසෙනරඤ්ඤො සට්ඨිමත්තානං ඤාතීනං සමාගමෙ බුද්ධවංසං දෙසෙසි, තං සුත්වා පඤ්ඤාසසතසභස්සානි එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණ. තෙසං මජ්ඣගතො භගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො දුතියො සන්නිපාතො අහොසි. පුන මහාමඬිගලසමාගමෙ මඬිගලකථං සුත්වා චත්තාලිසපුරිසසතසභස්සානි පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණ. තෙසං මජ්ඣගතො සුගතො පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තතියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

5. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, ඵ්ස්සස්සපි මහෙසිනො; බිණාසවානං විමලානං, සත්තචිත්තානා තාදිනං.
6. “සට්ඨිසතසභස්සානං, පඨමො ආසි සමාගමො; පඤ්ඤාසසතසභස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො.

7. “වත්තාලියසතසහස්සානං, තතියො ආසි සමාගමො;
අනුපාදා විමුත්තානං, වොච්ඡන්තපට්ඨන්ධින”න්ති.

තදා අමිහාකං බොධිසත්තො අරින්දමනගරෙ විජිතාවි නාම ඛත්තියො හුත්වා තස්ස ධම්මං සුත්වා හගවති පසිදිත්වා තස්ස මහාදානං දත්වා මහාරජ්ජං පභාය හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා තිණි පිටකානි උග්ගහෙත්වා තෙපිටකධරො මහාජනස්ස ධම්මකථං කථෙසි, සීලපාරමිඤ්ච පුරෙසි. සොපි නං “බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං –

8. “අහං තෙන සමයෙන, විජිතාවි නාම ඛත්තියො;
ජඩ්ඛයිත්වා මහාරජ්ජං, පබ්බජිං තස්ස සන්තිකෙ.
9. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, චුස්සො ලොකග්ගනායකො;
ද්වෙනවුතෙ ඉතො කජ්ජෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
12. “සුධානං සුදුගිත්වානුං ඉප්පං සුසපාරමිපුරියං;
සුතිතින්ති විනයඤ්චාපි, නවස්ථිං සතිප්පිසාසනං;
සබ්බං පරියාපුණිත්වා, සොහයිං ජිනසාසනං.
13. “තත්ථප්පමත්තො විහරත්තො, බ්‍රහ්මං භාවෙත්ථ භාවනං;
අභිඤ්ඤාපාරමිං ගන්ත්වා, බ්‍රහ්මලොකමගඤ්ජහ”න්ති.

තස්ස පන හගවතො කාසිකං නාම නගරං අහොසි. ජයසෙනො නාම රාජා පිතා, සිරිමා නාම මාතා, සුරක්ඛිතො ච ධම්මසෙනො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සභියො නාමුපට්ඨාකො, වාලා ච උපවාලා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, ආමලකරුක්ඛො බොධි, සරීරං අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, ආයු නවුතිවස්සසහස්සානි, කිසාගොතමී නාම අග්ගමහෙසී, අනුපමො නාමස්ස පුත්තො, හත්ථියානෙන නික්ඛමී. තෙන වුත්තං –

14. “කාසිකං නාම නගරං, ජයසෙනො නාම ඛත්තියො;
සිරිමා නාම ජනිකා, චුස්සස්සාපි මහෙසිනො...පෙ. ....
බොධි තස්ස හගවතො, ආමණ්ඩොති පවුච්චති...පෙ.....
22. “අට්ඨපණ්ණාසරතනං, සොපි අවිචුග්ගතො මුනි;
සොහතෙ සතරංසිව, උච්චරාජාව පුරිතො.
23. “නවුතිවස්සසහස්සානි, ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනනං බහුං.
24. “ඔවදිත්වා බහු සත්තෙ, සන්තාරෙත්වා බහු ජනෙ;
සොපි සත්ථා අතුලයසො, නිබ්බුතො සො සසාවකො”ති.

තත්ථ ආමණ්ඩොති ආමලකරුක්ඛො. ඔවදිත්වාති ඔවාදං දත්වා, අනුසාසිත්වාති අත්ථො. සොපි සත්ථා අතුලයසොති සොපි සත්ථා අමිතයසොති අත්ථො. “සො ජහිත්වා අමිතයසො”තිපි පාඨො, තස්ස සො සබ්බමෙව වුත්තජ්ජකාරං විසෙසං හිත්වාති අත්ථො.

චුස්සො කිර සම්මාසම්බුද්ධො කුසිනාරායං සෙනාරාමෙ පරිනිබ්බාසි. ධාතුයො කිරස්ස විත්ථාරිකා අහෙසුං. සෙසගාථාසු සබ්බත්ථ පාකට්ඨමෙවාති.

චුස්සබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො අට්ඨාරසමො බුද්ධවංසො.

21. විපස්සිබුද්ධවංසවණ්ණනා

චුස්සස්ස බුද්ධස්ස අපරභාගෙ සාන්තරකප්පෙ තස්මිඤ්ච කප්පෙ චිතිවත්තෙ ඉතො එකනවුතිකප්පෙ විජිතසබ්බකප්පො පරහිතනිරතසබ්බකප්පො සබ්බත්ථ විපස්සි විපස්සි නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදි. සො පාරමියො පුරෝත්ථා අනෙකරතනමණ්ඩිසරසමුප්පොතිතභවනෙ තුසිතභවනෙ නිබ්බත්තිත්ථා තතො චචිත්ථා බන්ධුමනිනගරෙ අනෙකබන්ධුමනො බන්ධුමනො රඤ්ඤො බන්ධුමනියා නාම අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. සො දසන්තං මාසානං අව්චයෙන ඛෙමෙ මිගදායෙ මාතුදරතො අසිතනිරදරාජිතො පුණ්ණුවන්දො විය නික්බමි. නාමග්ගහණදිවසෙ පනස්ස ලක්ඛණපාඨකා ඤාතකා ව දිවා ව රත්තිඤ්ච අන්තරන්තරා නිමිමිසසඤ්ජනිතන්ධකාරවිරහෙන විසුද්ධං පස්සන්ති, විචටෙති චා අක්ඛිති පස්සන්ති “විපස්සි”ති නාමමකංසු. “විචෙයා විචෙයා පස්සන්ති විපස්සි”ති වදන්ති. සො අට්ඨවස්සසහස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසි. නන්ද-සුනන්ද-සිරිමානාමකා තයො වස්ස පාසාදා අහෙසුං.

සුදස්සනාදෙවිජ්ජමුඛානං ඉත්ථිතං සතසහස්සං වීසති ව සහස්සානි අහෙසුං. “සුතනු”තිපි සුදස්සනා වුවවති. සො අට්ඨවස්සසහස්සානං අව්චයෙන චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා සුතනුදෙවියා සමචට්ටක්ඛන්ධො නාම තනයෙ ජාතෙ ආපඤ්ඤරුපෙන මහාහිතික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. තං පුරිසානං චතුරාසිතිසතසහස්සානි අනුපබ්බජිංසු. සො තෙහි පරිවුතො මහාපුරිසො අට්ඨමාසං පධානවරියං වරින්වා විසාබපුණ්ණමාය සුදස්සනසෙට්ඨිධිතාය දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා කුසුමසමලඬකතෙ සාලවනෙ දිවාචිතාරං කත්වා සුජාතෙන නාම යවපාලකෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙන්වා පාටලිබොධිං සමලඬකතං දිස්වා දක්ඛිණදිසාභාගෙන තං උපාගමි.

තස්සා පන පාටලියා සමචට්ටක්ඛන්ධො තං දිවසං පණ්ණාසරතනො හුත්වා අබ්භුග්ගතො සාබා පණ්ණාසරතනා උබ්බෙධෙන රතනසතං අහොසි. තංදිවසමෙව සා පාටලි කණ්ණිකාබද්ධෙහි විය පුජ්ජෙති පරමසුරහිගන්ධෙහි මූලතො පටියාය සබ්බසඤ්ජන්තා අහොසි. දිබ්බගන්ධො වායති, න කෙවලං තදා අයමෙව පුජ්ජිතො, දසසහස්සි චක්කවාලෙසු සබ්බෙ පාටලියො පුජ්ජිතාව. න කෙවලං පාටලියොව, දසසහස්සිචක්කවාලෙසු සබ්බරුක්ඛගුම්බලතායොපි පුජ්ජිංසු. මහාසමුද්දොපි පඤ්චවණ්ණෙහි පදුමෙහි කුචලයුජ්ජලකුමුදෙහි සඤ්ජන්තො සිතලමධුරසලිලො අහොසි. සබ්බමිපි ව දසසහස්සි චක්කවාලබ්භන්තරං ධජමාලාකුලං අහොසි. තත්ථ තත්ථ පටිමාලාගුලවිජ්ජකිණ්ණං නානාසුරහිකුසුමසජ්ජිතධරණිතලං ධූපවුණ්ණන්ධකාරං අහොසි. තං උපගන්ත්වා තෙපණ්ණාසහත්ථවිත්ථං තිණසන්ථරං සන්ථරින්වා චතුරඬ්ඛසමන්තාගතං වීරියං අධිට්ඨාය – “යාව බුද්ධො න භොමි, තාව ඉතො න උට්ඨහාමි”ති පටිඤ්ඤං කත්වා නිසිදි. එවං නිසිදින්වා සමාරං මාරබලං විධමින්වා මග්ගානුක්කමෙන චත්තාරි මග්ගඤ්ඤාණානි මග්ගානන්තරං චත්තාරි ඵලඤ්ඤාණානි චතස්සො පටිසම්භිදා චතුයොනිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං පඤ්චගතිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං චතුරෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි ව සකලෙ ව බුද්ධගුණෙ හත්ථගතෙ කත්වා පරිපුණ්ණසබ්බකප්පො බොධිපල්ලඬකෙ නිසින්තොව –

“අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා. (ධ. ප. 153-154);

“අයොසනහතස්සෙව, ජලතො ජාතවෙදසො;
අනුපුබ්බපසන්තස්ස, යථා න ඤායතෙ ගති.

“එවං සම්මා විමුක්තානං, කාමබන්ධොසතාරිනං;
පඤ්ඤාපෙතුං ගතී නත්ථි, පත්තානං අවලං සුඛ”න්ති. (උදා. 80) –

එවං උදානං උදානෙන්වා බොධිසම්පෙයෙව සත්තසත්තාහං චිතිනාමෙන්වා බ්‍රහ්මායාවනං සම්පට්ඨිත්ථා අත්තනො වෙමාතිකස්ස භාතිකස්ස බණ්ඩකුමාරස්ස ව පුරොහිතපුත්තස්ස තිස්සකුමාරස්ස ව උපතිස්සයසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා ඛෙමෙ මිගදායෙ ඔතරින්වා උභොපි තෙ උයානපාලෙන පක්කොසාපෙන්වා තෙසං පරිවාරානං මජ්ඣෙ ධම්මචක්කං පවත්තෙසි. තදා අපරිමිතානං දෙවතානං ධම්මාහිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “චුස්සස්ස ව අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
විපස්සි නාම නාමෙන, ලොකෙ උජ්ජජ්ජි චක්ඛුමා.
2. “අවිජ්ජං සබ්බං පදාලෙන්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං;
ධම්මචක්කං පවත්තෙතුං, පක්කාමි බන්ධුමනිපුරං.
3. “ධම්මචක්කං පවත්තෙන්වා, උභො බොධෙසි නායකො;
ගණනාය න චත්තබ්බො, පට්ඨාහිසමයො අහු”ති.

තත්ථ පදාලෙන්වාහි හින්දින්වා, අවිජ්ජන්ධකාරං හින්දින්වාහි අත්ථො. “චත්තෙන්වා චක්කමාරාමෙ”තිපි පායො, තස්ස ආරාමෙහි ඛෙමෙ මිගදායෙහි අත්ථො. උභො බොධෙසිති අත්තනො කතිට්ඨහාතිකං බණ්ඩං රාජපුත්තං තිස්සඤ්ච පුරොහිතපුත්තන්ති උභො බොධෙසි. ගණනාය න චත්තබ්බොති දෙවතානං අභිසම්යවසෙන ගණනපරිච්ඡේදො නත්ථිති අත්ථො.

අපාපරෙන සමයෙන ඛණ්ඩං රාජපුත්තං තිස්සඤ්ච පුරොහිතපුත්තං අනුපබ්බතානි චතුරාසීතිහික්ඛුසහස්සානි ධම්මාමතං පායෙසි. සො දුතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන චුත්තං –

4. “පුනාපරං අමිතයසො, තත්ථ සච්චං පකාසයි;
චතුරාසීතිසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ තත්ථානි ඛෙමෙ මීගදායෙනි අත්ථො. “චතුරාසීතිසහස්සානි, සම්බුද්ධමනුපබ්බජු”න්ති එත්ථ එතෙ පන චතුරාසීතිසහස්සසඬානා පුරිසා විපස්සිස්ස කුමාරස්ස උපට්ඨාකපුරිසායෙව. තෙ පාතොව විපස්සිකුමාරස්ස උපට්ඨානං ආගන්ත්වා කුමාරමදිස්වා පාතරාසත්ථාය ගන්ත්වා භුත්තපාතරාසා “කුභිං කුමාරො”ති පුච්ඡිත්වා තතො “උය්‍යානභූමිං ගතො”ති සුත්වා “තත්ථෙව නං දක්ඛිස්සාමා”ති නික්ඛන්තා නිවත්තමානං තස්ස සාරථිං දිස්වා “කුමාරො පබ්බජිතො”ති සුත්වා සුතට්ඨානෙයෙව සබ්බාහරණානි මුඤ්චිත්වා අන්තරාපණතො කාසායානි වත්ථානි ආහරාපෙත්වා කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා පබ්බජිංසු. පබ්බජිත්වා ච තෙ ගන්ත්වා මහාපුරිසං පරිවාරයිංසු.

තතො විපස්සි බොධිසත්තො “පධානවරියං වරන්තො ආකිණ්ණො විහරාමි, න බො පනමෙනං පාතිරූපං යථෙව මං ඉමෙ ගිහිභූතා පුබ්බෙ පරිවාරෙත්වා වරන්ති, ඉදානිපි තථෙව කිං ඉමිනා ගණෙනා”ති ගණසඬගණිකාය උක්කණ්ඨිත්වා “අජ්ජෙව ගච්ඡාමි”ති වින්තෙත්වා පුන – “අජ්ජ අවෙලා, සචෙ පනාහං අජ්ජ ගමිස්සාමි, සබ්බෙපිමෙ ජානිස්සන්ති, ස්වෙව ගමිස්සාමි”ති වින්තෙසි. තංදිවසඤ්ච උරුචෙලගාමසදිසෙ එකස්මිං ගාමෙ ගාමවාසිනො මනුස්සා ස්වාතන්‍යාය සද්ධිං පරිසාය මහාපුරිසං නිමන්තයිංසු. තෙ තෙසං චතුරාසීතිසහස්සානං මහාපුරිසස්ස ව පායාසමෙව පටියාදයිංසු. අප්ච විපස්සි මහාපුරිසො පුනදිවසෙ විසාබ්‍රජුණ්ණමාය තස්මිං ගාමෙ තෙහි පබ්බජිතජනෙහි සද්ධිං භත්තකිච්චං කත්වා වසනට්ඨානමෙව අගමාසි. තත්‍ර තෙ පබ්බජිතා මහාපුරිසස්ස වත්තං දස්සෙත්වා අත්තතො අත්තතො රත්තිට්ඨානදිවට්ඨානානි පටිසිංසු.

බොධිසත්තොපි පණ්ණසාලං පටිසිත්වා නිසින්තො වින්තෙසි – “අයං කාලො නික්ඛමිතු”න්ති නික්ඛමිත්වා පණ්ණසාලද්වාරං පිදහිත්වා බොධිමණ්ඩාහිමුබො පායාසි. තෙ කිර පබ්බජිතා සායං බොධිසත්තස්ස උපට්ඨානං ගන්ත්වා පණ්ණසාලං පරිවාරෙත්වා නිසින්තා – “අතිවිකාලො ජාතො උපධාරොථා”ති වත්වා පණ්ණසාලද්වාරං විවරිත්වා තං අපස්සන්තාපි “කුභිං නු ගතො මහාපුරිසො”ති නානුබන්ධිංසු. “ගණවාසෙ නිබ්බන්තො එකො විහරිතුකාමො මඤ්ඤෙ මහාපුරිසො බුද්ධභූතංයෙව තං පස්සිස්සාමා”ති අන්තොජම්බුදිපාහිමුබා වාරිකං පක්කමිංසු. අප්ච තෙ – “විපස්සිනා කිර බුද්ධන්තං පත්වා ධම්මවක්කං පවත්තිත”න්ති සුත්වා අනුක්කමෙන සබ්බෙ තෙ පබ්බජිතා බන්ධුමතියා රාජධානියා ඛෙමෙ මීගදායෙ සන්තිපතිංසු. තතො තෙසං භගවා ධම්මං දෙසෙසි, තදා චතුරාසීතියා හික්ඛුසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. සො තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන චුත්තං –

5. “චතුරාසීතිසහස්සානි, සම්බුද්ධං අනුපබ්බජු;
තෙසමාරාමපත්තානං, ධම්මං දෙසෙසි වක්ඛුමා.
6. “සබ්බාකාරෙන භාසතො, සුත්වා උපනිසාදිනො;
තෙපි ධම්මවරං ගන්ත්වා, තතියාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ චතුරාසීතිසහස්සානි, සම්බුද්ධං අනුපබ්බජුන්ති එත්ථ අනුනා යොගතො සම්බුද්ධන්ති උපයොගවචනං කතන්ති වෙදිතබ්බං, සම්බුද්ධස්ස පච්ඡා පබ්බජිංසුති අත්ථො. ලක්ඛණං සද්දසත්ථතො ගහෙතබ්බං. “තත්ථ ආරාමපත්තාන”න්තිපි පායො. භාසතොනි වදතො. උපනිසාදිනොනි ගන්ත්වා උපනිස්සාය ධම්මදානං දදතොනි අත්ථො. තෙපීති තෙ චතුරාසීතිසහස්සසඬානා පබ්බජිතා විපස්සිස්ස උපට්ඨාකභූතා. ගන්ත්වාති තස්ස ධම්මං ඤත්වා. එවං තෙසං තතියො අභිසමයො අහොසි. ඛෙමෙ මීගදායෙ විපස්සිස්මමාසම්බුද්ධං ද්වෙ ව අග්ගසාවකෙ අනුපබ්බජිතානං හික්ඛුනං අට්ඨසට්ඨිසතසහස්සානං මජ්ඣෙ නිසින්තො විපස්සි භගවා –

“බන්තිපරමං තපො තිතික්ඛා, නිබ්බානං පරමං වදන්ති බුද්ධා;
න හි පබ්බජිතො පරුපසාති, න සමණො හොති පරං විහෙයියන්තො.

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සවිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසනං.

“අනුපවාදො අනුපසාතො, පාතිමොක්ඛෙ ව සංවරො;
මත්තඤ්ඤතා ව භත්තස්මිං, පන්තඤ්ච සයනාසනං;
අධිචිත්තෙ ව ආයොගො, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183, 184, 185) –

ඉමං පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. ඉමා පන සබ්බබුද්ධානං පාතිමොක්ඛබුද්දෙසගාථායො හොන්තීති වෙදිතබ්බං. සො පයමො සන්තිපාතො අහොසි. පුන යමකපාටිභාරියං දිස්වා පබ්බජිතානං හික්ඛුනං සතසහස්සානං දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. යදා පන විපස්සිස්ස වෙමානිකා තයො භාතරො පච්චන්තං වූපසමෙත්වා භගවතො උපට්ඨානකිරියාය ලද්ධවරා හුත්වා අත්තතො නගරං නෙත්වා උපට්ඨහන්තා තස්ස ධම්මං සුත්වා පබ්බජිංසු. තෙසං අසීතිසතසහස්සානං මජ්ඣෙ නිසිදිත්වා භගවා ඛෙමෙ මීගදායෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තතියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන චුත්තං –

7. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, විපස්සිස්ස මහෙසිනො;
බ්‍රිඡාසවානං විමලානං, සන්නවිත්තාන තාදිනං.
8. “අට්ඨසට්ඨිසතසහස්සානං, පට්මො ආසි සමාගමො;
භික්ඛුසතසහස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො.
9. “අසීතිභික්ඛුසහස්සානං, තතියො ආසි සමාගමො;
තත්ථ භික්ඛුගණමජ්ඣෙ, සම්බුද්ධො අතිරොචති”ති.

තත්ථ අට්ඨසට්ඨිසතසහස්සානන්ති අට්ඨසට්ඨිසහස්සාධිකානං සතසහස්සභික්ඛුනන්ති අත්ථො. තත්ථාති තත්ථ ඛෙමෙ මිගදායෙ. භික්ඛුගණමජ්ඣෙති භික්ඛුගණස්ස මජ්ඣෙ. “තස්ස භික්ඛුගණමජ්ඣෙ”තිපි පායො, තස්ස භික්ඛුගණස්ස මජ්ඣෙති අත්ථො.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො මහිද්ධිකො මහානුභාවො අතුලො නාම නාගරාජා හුත්වා අනෙකනාගකොට්ඨසතසහස්සපරිවාරො හුත්වා සපරිවාරස්ස දසබලස්ස අසමබලසීලස්ස කරුණාසීතලහදයස්ස සක්කාරකරණත්ථං සත්තරතනමයං චන්දමණ්ඩලසඬ්ඛාසං දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩං මණ්ඩපං කාරෙත්වා තත්ථ නිසීදාපෙත්වා සත්තාහං දිබ්බච්ඡවානුරූපං මහාදානං දත්වා සත්තරතනබවිතං මහාරහං සුවණ්ණමයං නානාමණ්ණපුත්තිවිසරසමුප්පලං පීඨං භගවතො අදාසි. තදා නං පීඨානුමොදනාවසානෙ “ඉතො අයං එකතචුතිකප්පෙ බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන චුත්තං -

10. “අහං තෙන සමයෙන, නාගරාජා මහිද්ධිකො;
අතුලො නාම නාමෙන, පුඤ්ඤචන්තො පුත්තින්ධරො.
11. “නෙකානං නාගකොට්ඨං, පරිවාරෙත්වානාහං තදා;
චජ්ජන්තො දිබ්බතුරියෙහි, ලොකපෙට්ඨං උපාගමිං.
12. “උපසඬ්ඛිත්වා සම්බුද්ධං, විපස්සිං ලොකනායකං;
මණ්ණුත්තරතනබවිතං, සබ්බාහරණභූසිතං;
නිමන්තෙත්වා ධම්මරාජස්ස, සුවණ්ණපීඨමදාසහං.
13. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, සඬ්ඛමජ්ඣෙ නිසීදිය;
එකතචුතිතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
14. “අහු කපිලවිහයා රම්මා, නික්ඛමිත්වා තථාගතො;
පධානං පදහිත්වාන, කත්වා දුක්කරකාරිකං.
15. “අප්පාලරුක්ඛමුලස්මිං, නිසීදිත්වා තථාගතො;
තත්ථ පායාසං පග්ගස්ස, නෙරඤ්ජරමුපෙහිති.
16. “නෙරඤ්ජරාය තීරමිහි, පායාසං අද සො ජිනො;
පටියත්තවරමග්ගෙන, බොධිමුලමුපෙහිති.
17. “තතො පදක්ඛිණං කත්වා, බොධිමණ්ඩං අනුත්තරො;
අස්සත්ථමුලෙ සම්බොධිං, බුජ්ඣස්සති මහායසො.
18. “ඉමස්ස ජනිකා මාතා, මායා නාම භවිස්සති;
පිතා සුද්ධොදනො නාම, අයං භෙස්සති ගෞතමො.
19. “අනාසවා චිත්තරාගා, සන්නවිත්තා සමාහිතා;
කොලිතො උපතිස්සො ව, අග්ගා භෙස්සන්ති සාවකා;
ආනන්දො නාමුපට්ඨාකො, උපට්ඨස්සතිමං ජිනං.
20. “බෙමා උප්පලවණ්ණා ව, අග්ගා භෙස්සන්ති සාවකා;
අනාසවා චිත්තරාගා, සන්නවිත්තා සමාහිතා;
බොධි තස්ස භගවතො, අස්සත්ථොති පවුච්චති...පෙ.....
23. “තස්සාහං වචනං සුත්වා, භියොගා චිත්තං පසාදයිං;
උත්තරිං වතමධිට්ඨාසිං, දසපාරමිසූරියා”ති.

තත්ථ පුඤ්ඤචන්තොති පුඤ්ඤවා, සමුපචිතපුඤ්ඤසඤ්චයොති අත්ථො. පුත්තින්ධරොති පභායුත්තො. නෙකානං නාගකොට්ඨනන්ති අනෙකාහි නාගකොට්ඨි, කරණත්ථෙ සාමීච්චනං දට්ඨබ්බං. පරිවාරෙත්වානාති භගවත්තං පරිවාරෙත්වා. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති. චජ්ජන්තොති වාදෙන්තො තාලෙන්තො. මණ්ණුත්තරතනබවිතන්ති මණ්ණුත්තාදීහි විවිධෙහි රතනෙහි බවිතන්ති අත්ථො. සබ්බාහරණභූසිතන්ති සබ්බාහරණෙහි වාලරුපාදීහි රතනමයෙහි මණ්ඩිතන්ති අත්ථො. සුවණ්ණපීඨන්ති සුවණ්ණමයං පීඨං. අදාසහන්ති අදාසිං අහං.

තස්ස පන විපස්සිස්ස භගවතො ඛන්ධුමතී නාම නගරං අහොසි. ඛන්ධුමා නාම රාජා පිතා, ඛන්ධුමතී නාම මාතා, ඛණ්ඩො ව තිස්සො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, අසොකො නාමුපට්ඨාකො, වන්දා ව වන්දමිත්තා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, පාටලිරුක්ඛො ඛොධි, සරීරං අසීතිහත්ථුඛිබ්බො අහොසි, සරීරජපභා සබ්බකාලං සත්ත යොජනානි ඵරිත්වා අට්ඨාසි අසීතිවස්සසහස්සානි ආයු, සුතනු නාමස්ස අග්ගමහෙසී, සමචට්ඨක්ඛන්ධො නාමස්ස පුත්තො, ආජඤ්ඤරථෙන නික්ඛමි. තෙන වුත්තං -

24. “නගරං ඛන්ධුමතී නාම, ඛන්ධුමා නාම ඛන්තියො;
මාතා ඛන්ධුමතී නාම, විපස්සිස්ස මහෙසීනො.
29. “ඛණ්ඩො ව තිස්සනාමො ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
අසොකො නාමුපට්ඨාකො, විපස්සිස්ස මහෙසීනො.
30. “වන්දා ව වන්දමිත්තා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
ඛොධි තස්ස භගවතො, පාටලීති පවුච්චති.
32. “අසීතිහත්ථුඛිබ්බොධො, විපස්සී ලොකනායකො;
පභා නිද්ධාවතී තස්ස, සමන්තා සත්තයොජනෙ.
33. “අසීතිවස්සසහස්සානි, ආයු බුද්ධස්ස තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.
34. “ඛුදෙවමනුස්සානං, ඛන්ධනා පරිමොවයි;
මග්ගාමග්ගඤ්ච ආචික්ඛි, අවසෙසපුප්පජනෙ.
35. “ආලොකං දස්සයිත්වාන, දෙසෙත්වා අමතං පදං;
ජලිත්වා අග්ගික්ඛන්ධොව, නිබ්බුතො සො සසාවකො.
36. “ඉද්ධිවරං පුඤ්ඤවරං, ලක්ඛණඤ්ච කුසුමීතං;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ ඛන්ධනානි දෙවමනුස්සෙ කාමරාගසංයොජනාදිඛන්ධනා මොවෙසි, විකාසෙසිති අත්ථො. මග්ගාමග්ගඤ්ච ආචික්ඛිති “අමතාධිගමාය අයං මග්ගො උච්ඡෙදසස්සතදිට්ඨිවිරහිතා මජ්ඣිමා පටිපදා මග්ගො කායකිලමථාදිකො නායං මග්ගො”ති සෙසපුප්පජනෙ ආචික්ඛිති අත්ථො. ආලොකං දස්සයිත්වානානි මග්ගඤ්ඤාණාලොකං විපස්සනාඤ්ඤාණාලොකඤ්ච දස්සයිත්වා. ලක්ඛණඤ්ච කුසුමීතන්ති විත්තලක්ඛණාදිහි ඵුල්ලිතං මණ්ඩිතං භගවතො සරීරන්ති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ ගාථාසු උත්තානමෙවාති.

විපස්සිබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො ඵකුනවිසතිමො බුද්ධවංසො.

22. සිබ්බුද්ධවංසවණ්ණනා

විපස්සිස්ස අපරභාගෙ අන්තර්ගතෙ ව තස්මිං කප්පෙ තතො පරං එකුනසට්ඨියා කප්පෙසු බුද්ධා ලොකෙ න උප්පජ්ජිංසු. අපගතබුද්ධාලොකො අහොසි. කිලෙසදෙවපුත්තමාරානං එකරජ්ජං අපගතකණ්ටකං අහොසි. ඉතො පන එකත්තිංසකප්පෙ සිතිද්ධසුක්ඛසාරදාරුපවිතො පහුතසප්පිසිත්තො නිධුමො සිබ්බි විය සිබ්බි ව වෙස්සභූ වානි ද්වෙ සම්මාසම්බුද්ධා ලොකෙ උප්පජ්ජිංසු. තත්ථ සිබ්බි පන භගවා පාරමියො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චචිත්වා කුසලකරණවතී අරුණවතීනගරෙ පරමගුණවතො අරුණවතො නාම රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා රත්තකනකපටිබ්බිරුචිරජ්ජභාය පභාවතියා නාම දෙවියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දස මාසෙ විනිනාමෙත්වා නිසභුයානො මාතුකුච්ඡිතො නික්බ්බි. නෙමිත්තිකා පනස්ස නාමං කරොන්තා උණ්භිසස්ස සිබ්බා විය උග්ගතත්තා “සිබ්බි”ති නාමමකංසු. සො සත්තවස්සසහස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසි. සුවන්දකසිරිගිරියසනාරිවසභ නාමකා තයො පාසාදා අහෙසුං. සබ්බකාමාදෙවිජ්ජමුඛානි චතුච්ඡති ඉත්ථිසභස්සානි පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං.

සො චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා සබ්බකාමාදෙවියා ගුණගණාතුලෙ අතුලෙ නාම පුත්තෙ උප්පන්නෙ භත්ථියානෙන භත්ථික්ඛන්ධවරගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්බ්බිත්වා පබ්බජී. තං සත්තනිපුරිසසතසහස්සානි අනුපබ්බජිංසු. සො තෙහි පරිවුතො අට්ඨමාසං පධානවරියං චරිත්වා විසාබ්බුණ්ණමාය ගණසඬගණිකං පභාය සුදස්සනනිගමෙ පියදස්සියෙට්ඨිතො ධිතුයා දින්නං මුද්‍රායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා තරුණබදිරවනෙ දිවාචාරං විනිනාමෙත්වා අනොමදස්සිනා නාම තාපසෙන දින්නා අට්ඨ කුසතිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා පුණ්ඩරිකබොධිං උපසඬකම්. තස්සා කිර පුණ්ඩරිකබොධියාපි පාටලියා පමාණමෙව පමාණං අහොසි. තංදිවසමෙව සො පණ්ණාසරතනක්ඛන්ධො හුත්වා අබ්භුග්ගතො, සාබ්බපිස්ස පණ්ණාසරතනමත්තාව. සො දිබ්බෙහි ගන්ධෙහි පුප්පෙහි සඤ්ජන්තො අහොසි. න කෙවලං පුප්පෙහෙව, එලෙහිපි සඤ්ජන්තො අහොසි. තස්ස එකපස්සතො තරුණානි එලානි එකතො මජ්ඣමානි එකතො නාතිපක්කානි එකතො පක්ඛිත්තදිබ්බොජානි විය සුරසානි වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නානි තතො තතො ඔලම්බන්ති. යථා ව සො , එවං දසසහස්සිවක්කවාලෙසු පුප්පුපගා රුක්ඛා පුප්පෙහි එලූපගා රුක්ඛා එලෙහි පටිමණ්ඩිතා අහෙසුං.

සො තත්ථ චතුච්ඡතිහත්ථචිත්ථතං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා පල්ලඬිකං ආභූජිත්වා චතුරඬගවිරියං අධිට්ඨාය නිසීදි. එවං නිසීදිත්වා ඡත්තිංස යොජනචිත්ථතං සමාරං මාරබලං විධමිත්වා සම්බොධිං පාපුණ්ත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙන්වා බොධිසම්පෙයෙව සත්තසත්තාහං විනිනාමෙත්වා බ්‍රහ්මායාවනං සම්පට්ච්ඡිත්වා අත්තනා සහ පබ්බජිතානං සත්තනියා භික්ඛුසතසහස්සානං උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා සුරපටෙන ගන්ත්වා විවිධාවරණවතියා අරුණවතියා රාජධානියා සම්පෙ මිගාජිත්‍රයානො ඔතරිත්වා තෙහි මුනිගණෙහි පරිවුතො තෙසං මජ්ඣෙකෙ ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. තදා කොට්ඨසතසහස්සානං පඨමො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “විපස්සිස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
සිබ්බිභගයො ආසි ජිනො, අසමො අජ්ජපිපුග්ගලො.
2. “මාරසෙනං පමද්දිත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං;
ධම්මවක්කං පවත්තෙසි, අනුකම්පාය පාණිනං.
3. “ධම්මවක්කං පවත්තෙන්තෙ, සිබ්බිහි ජිනපුඬගවෙ;
කොට්ඨසතසහස්සානං, පඨමාභිසමයො අහු”ති.

පුනපි අරුණවතියා රාජධානියා සම්පෙයෙව අභිභූරාජපුත්තස්ස ව සම්භවරාජපුත්තස්ස වානි ද්විත්තං සපරිවාරානං ධම්මං දෙසෙන්වා නවුනිකොට්ඨසහස්සානි ධම්මාමතං පායෙසි. සො දුතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

4. “අපරමපි ධම්මං දෙසෙන්තෙ, ගණසෙට්ඨෙ නරුත්තමෙ;
නවුත්තිකොට්ඨසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු”ති.

යදා පන සූරියවතීනගරද්වාරෙ වම්පකරුක්ඛමුලෙ තිත්ථියමදමානභඤ්ජනත්ථං සබ්බජනබන්ධනමොක්ඛන්ථඤ්ච යමකපාටිහාරියං කරොන්තො භගවා ධම්මං දෙසෙසි , තදා අසීතිකොට්ඨසහස්සානං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

5. “යමකපාටිහාරියඤ්ච , දස්සයන්තෙ සදෙවකෙ;
අසීතිකොට්ඨසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

අභිභූතා ව සම්භවෙන ව රාජපුත්තෙන සද්ධිං පබ්බජිතානං අරහත්තානං සතසහස්සානං මජ්ඣෙකෙ නිසීදිත්වා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො පඨමො සන්තිපාතො අහොසි, අරුණවතීනගරෙ ඤාතිසමාගමෙ පබ්බජිතානං අසීතියා භික්ඛුසහස්සානං මජ්ඣෙකෙ නිසීදිත්වා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො දුතියො සන්තිපාතො අහොසි. ධනඤ්ජයනගරෙ ධනපාලකනාගව්‍යාසසමයෙ පබ්බජිතානං සත්තනියා භික්ඛුසහස්සානං මජ්ඣෙකෙ භගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තතියො සන්තිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

6. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, සිබ්බසාපි මහෙසිනො;
බ්ණාසවානං විමලානං, සන්නිවත්තානා තාදිනං.
7. “භික්ඛුසත්තසහස්සානං, පටිමො ආසි සමාගමො;
අසිතිභික්ඛුසහස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො.
8. “සන්නිවත්තසත්තසහස්සානං, තතියො ආසි සමාගමො;
අනුපලිත්තො පදුමංව, තොයමිති සම්පවඩ්ඪිත”න්ති.

තත්ථ අනුපලිත්තො පදුමංවානි තොයෙ ජාතං තොයෙව වඩ්ඪිතං පදුමං විය තොයෙන අනුපලිත්තං, සොපි භික්ඛුසන්නිපාතො ලොකෙ ජාතොපි ලොකධම්මෙහි අනුපලිත්තො අහොසිති අත්ථො.

තදා කිර අම්භාකං බොධිසත්තො කත්ථවි අසංසට්ඨො පරිභුත්තනගරෙ අරින්දමො නාම රාජා හුත්වා සිබ්මිති සත්ථරි පරිභුත්තනගරමනුප්පත්තෙ සපරිවාරො රාජා හගවතො පච්චුග්ගන්ත්වා පසාදවඩ්ඪිතහදයනායනසොතො දසබලස්ස අමුලවරණකමලසුගලෙසු සපරිවාරො සිරසා අභිවන්දිත්වා දසබලං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං ඉස්සරියකුලවිභවසද්ධානුරූපං මහාදානං දත්වා දුස්සහණ්ඩාගාරද්වාරානි විවරාපෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඩ්ඪිසස්ස මහග්ඝානි වත්ථානි අදාසි. අත්තනො ව බලරූපලක්ඛණපවසම්පන්නහෙමජාලමාලාසමලඬකතං නවකතකරුචිරදණ්ඩකොසවාමරයුගවිරාජිතං විපුලමුදුකණ්ණං වන්දරාජීවිරාජිතවදනසොහං ඵරාවණවාරණම්ච අරිවාරණං වරවාරණං දත්වා වාරණප්පමාණමෙව කත්වා කප්පියහණ්ඩඤ්ච අදාසි. සොපි නං සත්ථා — “ඉතො එකත්තිංසකප්පෙ බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං —

9. “අහං තෙන සමයෙන, අරින්දමො නාම ඛන්තියො;
සම්බුද්ධප්පමුඛං සඩ්ඨං, අන්නපානෙන තප්පයිං.
10. “බහුං දුස්සවරං දත්වා, දුස්සකොට්ඨං අනප්පකං;
අලඬකතං හත්ථියානං, සම්බුද්ධස්ස අදාසහං.
11. “හත්ථියානං නිමිතින්ත්වා, කප්පියං උපනාමයිං;
පුරයිං මානසං මය්හං, නිව්චං දළ්භමුපට්ඨිතං.
12. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, සිබ් ලොකග්ගනායකො;
එකත්තිංසෙ ඉතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
13. “අහං කප්පිලව්භියා රම්මා; භික්ඛුසා ම සම්මුඛා ඉමං.
උත්තරිං වතමධිට්ඨාසිං, දසපාරම්පුරියා”ති.

තත්ථ නිමිතින්ත්වානි තස්ස හත්ථිනො පමාණෙන තුලයිත්වා. කප්පියන්ති කප්පියහණ්ඩං, භික්ඛුනං යං හණ්ඩං කප්පති ගහෙතුං, තං කප්පියහණ්ඩං නාම. පුරයිං මානසං මය්හන්ති මම චිත්තං දානපීතියා පුරයිං, මය්හං භාසුප්පාදනසමත්ථං අකාසිත්ති අත්ථො. නිව්චං දළ්භමුපට්ඨිතන්ති නිව්චකාලං දානං දස්සාමි”ති දානවසෙන දළ්භං උපට්ඨිතං චිත්තන්ති අත්ථො.

තස්ස පන හගවතො නගරං අරුණවතී නාම අහොසි. අරුණවා නාම රාජා පිතා, පභාවතී නාම මාතා, අභිභූ ව සම්භවො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, බෙමඬකරො නාමුපට්ඨාකො, සබ්බො ව මදුමා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, පුණ්ඩරිකරුක්ඛො බොධි, සරිරඤ්චස්ස සත්තනිහත්ථුබ්බොධො අහොසි. සරිරප්පහා නිව්චකාලං යොජනත්තයං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. සත්තනිවස්සසහස්සානි ආයු, සබ්බකාමා නාමස්ස අග්ගමහෙසී, අතුලො නාමස්ස පුත්තො, හත්ථියානෙන නික්ඛම්. තෙන වුත්තං —

15. “නගරං අරුණවතී නාම, අරුණො නාම ඛන්තියො;
පභාවතී නාම ජනිකා, සිබ්බසාපි මහෙසිනො.
20. “අභිභූ සම්භවො වෙව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බෙමඬකරො නාමුපට්ඨාකො, සිබ්බසාපි මහෙසිනො.
21. “සබ්බො ව පදුමා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස හගවතො, පුණ්ඩරිකොති වුච්චති.
22. “සරිරඬ්ඨො ව නන්දො ව, අහෙසුං අග්ගපට්ඨකා;
චිත්තා වෙව සුගුත්තා ව, අහෙසුං අග්ගපට්ඨකා.
23. “උච්චත්තනෙන සො බුද්ධො, සත්තනිහත්ථමුග්ගතො;
කඤ්චනග්ගියසඩ්ඨකාසො, ද්වත්තිංසවරලක්ඛණො.
24. “තස්සාපි බ්‍යාමප්පහා කායා, දිවාරත්තිං නිරන්තරං;
දිසොදිසං නිව්ඡරන්ති, තිණ්ණං යොජනසො පහා.

25. “සත්තතිවස්සසහස්සානි, ආයු තස්ස මහෙසිනො;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනනං බහුං.
26. “ධම්මමෙසං පවස්සෙත්වා, තෙමයිත්වා සදෙවකෙ;
බෙමන්තං පාපයිත්වාන, නිබ්බුතො සො සසාවකො.
27. “අනුඛ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නං, ද්වන්තිංසවරලක්ඛණං;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ පුණ්ඨරිකොති සෙනම්බරුක්ඛො. තිණ් යොජනසො පහාති තිණ් යොජනානි පහා නිව්ජරන්තිති අත්ථො. ධම්මමෙසන්ති ධම්මවස්සං, ධම්මවස්සනකො බුද්ධමෙසො. තෙමයිත්වාති ධම්මකථාසලිලෙන තෙමෙත්වා, සිඤ්චිත්වාති අත්ථො. සදෙවකෙති සදෙවකෙ සත්තෙ. බෙමන්තන්ති බෙමන්තං නිබ්බානං . අනුඛ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නන්ති තම්බනබතුඩගනාසවට්ඨගුලිතාදිහි අසිනියා අනුඛ්‍යාඤ්ජනෙහි සම්පන්නං, ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං භගවතො සරිරන්ති අත්ථො. සබ්බි කිර සම්මාසම්බුද්ධො සිලවතීනගරෙ අස්සාරාමෙ පරිනිබ්බාසි.

“සිබ්ව ලොකෙ තපසා ජලිත්වා, සිබ්ව මෙසාගමනෙ නදිත්වා;
සිබ් මහෙසින්ධනවිජ්ජහිනො, සිබ්ව සන්තිං සුගතො ගතො සො”.

සිබ්ස්ස කිර භගවතො ධාතුයො එකග්ගනාව හුත්වා අට්ඨංසු න විජ්ජකිරිංසු. සකලජම්බුදීපවාසිනො පන මනුස්සා තියොජනුබ්බෙධං සත්තරතනමයං හිමගිරිසදිසසොභං ථූපමකංසු. සෙසමෙත්ථ ගාථාසු පාකටමෙවාති.

සිබ්බුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො වීසතිමො බුද්ධවංසො.

23. වෙස්සභූබුද්ධවංසවණ්ණනා

සිබ්බස්ස පන සම්මාසම්බුද්ධස්ස අපරභාගෙ අන්තර්ගතෙ තස්ස සාසනෙ සත්තතිවස්සසහස්සායුකා මනුස්සා අනුක්කමෙන පරිභාසිත්වා දසවස්සායුකා අහෙසුං. පුන වඩ්ඪිත්වා අපරිමිතායුකා හුත්වා අනුක්කමෙන පරිභාසිත්වා සට්ඨිවස්සසහස්සායුකා අහෙසුං. තදා විජිතමනොභූ සබ්බලොකාභිභූ සයම්භූ වෙස්සභූ නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදි. සො පාරමියො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වචිත්වා අනොමනගරෙ සුප්පතීතස්ස සුප්පතීතස්ස නාම රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා සිලවතියා යසවතියා නාම කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. සො දසන්තං මාසානං අව්වයෙන අනුපමියානො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. ජායමානොව ජනං තොසෙන්නො වසභනාදං නදි. තස්මා වසභනාදහෙතුත්තා තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “වෙස්සභූ”ති නාමමකංසු. සො ඡබ්බස්සසහස්සානි අගාරං අප්ඤ්ඤාමසි. රුචි-සුරුචි-රතිවඩ්ඪනනාමකා තයො පාසාදා තස්ස අහෙසුං. සුවිත්තාදෙවිප්පමුඛානි තිංස ඉත්ථිසහස්සානි පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං.

සො චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා සුවිත්තාය නාම දෙවියා සුප්පබුද්ධෙ නාම කුමාරෙ උප්පන්නෙ සුවණ්ණසිවිකාය උයානදස්සනත්ථාය ගන්ත්වා දෙවදත්තානි කාසායානි ගහෙත්වා පබ්බජි. තං සත්තත්තිංසසහස්සානි අනුපබ්බජිංසු. අප් සො තෙහි පරිවුතො ඡ මාසෙ පධානවරියං වරිත්වා විසාබ්පුණ්ණමාය සුවිත්තනිගමෙ සන්දිස්සමානසරීරාය සිරිවඩ්ඪනාය නාම දින්නං මුදුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සාලවනෙ දිවාචිතාරං විනිනාමෙත්වා සායන්හසමයෙ නරින්දනාගරාපෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා සාලබොධිං පදක්ඛිණතො උපාගමි. තස්සාපි සාලස්ස තදෙව පාටලියා පමාණමෙව පමාණං අහොසි. තට්ඨෙව පුප්ඵලසිරිවිභවො වෙදිතබ්බො. සො සාලමුලමුපගන්ත්වා චත්තාලිසහත්ථවිත්ථං තිණසත්ථරං සත්ථරිත්වා පල්ලඬ්ඤං ආභුජිත්වා විගතනීවරණං සබ්බකාමමදාවරණං අනාවරණඤාණං පටිලභිත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමප්ඤ්ඤා”ති උදානං උදානෙත්වා සත්තසත්තාහං තත්ථෙව විනිනාමෙත්වා අත්තතො කනිට්ඨභාතිකස්ස සොණකුමාරස්ස උත්තරකුමාරස්ස ච උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා දෙවපට්ඨන ගන්ත්වා අනොමනගරසම්පෙ අරුණුයානො ඔතරිත්වා උයානපාලෙන කුමාරෙ පක්කොසාපෙත්වා තෙසං සපරිවාරානං මජ්ඣෙකං ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. තදා අසීතියා කොට්ඨසහස්සානං පඨමො අභිසමයො අහොසි.

පුන ජනපදවාරිකං වරන්තො හගවා තත්ථ තත්ථ ධම්මං දෙසෙන්නො සත්තතියා කොට්ඨසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, සො දුතියො අභිසමයො අහොසි. අනොමනගරයෙව දිට්ඨිජාලං භින්දන්තො තිත්ථියමානද්ධජං පාතෙන්නො මානමදං විද්ධංසෙන්නො ධම්මද්ධජං සමුස්සයන්තො නවුතියොජනවිත්ථාය මනුස්සපරිසාය පරිමාණරහිතාය දෙවපරිසාය යමකපාටිහාරියං කත්වා දෙවමනුස්සෙ පසාදෙත්වා සට්ඨිකොටියො ධම්මාමතෙන තප්පෙසි, සො තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, අසමො අප්පටිපුග්ගලො;
වෙස්සභූ නාම නාමෙන, ලොකෙ උප්පජ්ජි නායකො.
2. “ආදිත්තං චත රාගග්ගි, තණ්හානං විජිතං තදා;
නාගොව බන්ධනං ඡෙත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.
3. “ධම්මවක්කං පවත්තෙත්තෙ, වෙස්සභූලොකනායකෙ;
අසීතිකොට්ඨසහස්සානං, පඨමාභිසමයො අහු.
4. “පක්කන්තෙ වාරිකං රට්ඨෙ, ලොකපෙට්ඨෙ නරාසහෙ;
සත්තතිකොට්ඨසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු.
5. “මහාදිට්ඨිං විනොදෙත්තො, පාටිහෙරං කරොති සො;
සමාගතා නරමරු, දසසහස්සි සදෙවකෙ.
6. “මහාඅච්ඡරියං දිස්වා, අබ්භුතං ලොමහංසනං;
දෙවා වෙව මනුස්සා ව, බුජ්ඣරෙ සට්ඨිකොටියො”ති.

තත්ථ ආදිත්තන්ති සකලමීදං ලොකත්තයං සම්පදිත්තං. රාගග්ගිති රාගෙන. තණ්හානං විජිතන්ති තණ්හානං විජිතං රට්ඨං වසවත්තිට්ඨානන්ති එවං ඤත්වාති අත්ථො. නාගොව බන්ධනං ඡෙත්වාති හත්ථි විය පුතිලතාබන්ධනං ඡින්දිත්වා සම්බොධිං පත්තො අධිගතො. දසසහස්සිති දසසහස්සියං. සදෙවකෙති සදෙවකෙ ලොකෙ. බුජ්ඣරෙති බුජ්ඣංසු.

සොණුත්තරානං පන ද්විත්තං අග්ගසාවකානං සමාගමෙ පබ්බජිතානං අසීතියා අරහත්තසහස්සානං මජ්ඣෙකෙ මාසපුණ්ණමායං පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො පඨමො සන්නිපාතො අහොසි. යදා පන වෙස්සභූනා සබ්බලොකාභිභූනා සහ පබ්බජිතා සත්තත්තිංසසහස්සසඬ්ඤා භික්ඛු ගණතො ඔභිනසමයෙ පක්කන්තා, තෙ වෙස්සභූස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මවක්කප්පවත්තිං සුත්වා සොරෙයාං නාම නගරං ආගන්ත්වා හගවත්තං අද්දසංසු. තෙසං හගවා ධම්මං දෙසෙත්වා සබ්බෙව තෙ එභිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙත්වා චතුරඬ්ඤසමන්තාගතාය පරිසාය පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො දුතියො සන්නිපාතො අහොසි.

යදා පන නාරිවාහනනගරේ උපසන්නො නාම රාජපුත්තො රජ්ජං කාරෙසි, තස්සානුකම්පාය භගවා තත්ථ අගමාසි, සොපි භගවතො ආගමනං සුත්වා සපරිවාරො භගවතො පච්චුග්ගමනං කත්වා නිමන්තෙත්වා මහාදානං දත්වා තස්ස ධම්මං සුත්වා පසන්නහදයො පබ්බජී. තං සට්ඨිසහස්සසඬ්ඛා පුරිසා අනුපබ්බජිංසු. තෙ තෙන සද්ධිං අරහත්තං පාපුණිංසු. සො තෙහි පරිවුතො වෙස්සභු භගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි, සො තනියො සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං -

7. “සන්නිපාතා තයො ආසුං, වෙස්සභුස්ස මහෙසිනො;
බිණ්ණාසවානං විමලානං, සත්තචිත්තාන තාදිනං.
8. “අසිනිභික්ඛුසහස්සානං, පඨමො ආසි සමාගමො;
සත්තභිභික්ඛුසහස්සානං, දුතියො ආසි සමාගමො.
9. “සට්ඨිභික්ඛුසහස්සානං , තනියො ආසි සමාගමො;
ජරාදිභයනීතානං, ඔරසානං මහෙසිනො” ති.

තදා අමිහාකං බොධිසත්තො සරභවතීනගරේ පරමපියදස්සනො සුදස්සනො නාම රාජා හුත්වා වෙස්සභුමිහි ලොකනායකෙ සරභනගරමුපගතෙ තස්ස ධම්මං සුත්වා පසන්නහදයො දසනබසමොධානසමුප්පලං ජලජාමලාවිකලකමලමකුලසදිසමඤ්ජලිං සිරසි කත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස සච්චරං මහාදානං දත්වා තත්ථෙව භගවතො නිවාසත්ථාය ගත්ඨකුටිං කත්වා තං පරික්ඛිපිත්වා විහාරසහස්සං කාරෙත්වා සබ්බඤ්ච විභවජාතං භගවතො සාසනෙ පරිවචජිත්වා තස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා ආචාරගුණසම්පන්නො තෙරසධුතගුණෙසු නිරතො බොධිසම්භාරපරියෙසනාය රතො බුද්ධසාසනාභිරතො විහාසි. සොපි තං භගවා බ්‍යාකාසි - “අනාගතෙ ඉතො එකත්තිංසකප්පෙ අයං ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති” ති. තෙන වුත්තං -

10. “අහං තෙන සමයෙන, සුදස්සනො නාම ඛත්තියො;
නිමන්තෙත්වා මහාවීරං, දානං දත්වා මහාරහං;
අන්තපානෙන චත්ථෙන, සසඬ්ඝං ජිනපුප්පයි.
11. “තස්ස බුද්ධස්ස අසමස්ස, චක්කං චත්තිතමුත්තමං;
සුත්වාන පණිතං ධම්මං, පබ්බජ්ජමහිරොවයි.
12. “මහාදානං පචත්තෙත්වා, රත්තින්දිවමතන්දිනො;
පබ්බජ්ජං ගුණසම්පන්නං, පබ්බජීං ජිනසන්නිකෙ.
13. “ආචාරගුණසම්පන්නො, චත්තසීලසමාහිතො;
සබ්බඤ්ඤාතං ගවෙසන්තො, රමාමී ජිනසාසනෙ.
14. “සද්ධාපීතිං උපගන්ත්වා, බුද්ධං චන්දාමි සත්ථරං;
පීති උප්පජ්ජති මය්හං, බොධියායෙව කාරණා.
15. “අනිවත්තමානසං ඤත්වා, සම්බුද්ධො එතදබ්බුචි;
එකත්තිංසෙ ඉතො කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
16. “අහං කපිලව්හයා රම්මා... පෙ... ඉහස්සාම සම්මුඛං ඉමං.
තිස්සාහං වචනං සුත්වා; භියොහං චිත්තං පසාදය්;,
උත්තරිං චතමධිට්ඨාසිං, දසපාරමිපුරියා” ති.

තත්ථ චක්කං චත්තිතන්ති ධම්මචක්කං පචත්තිතං. පණිතං ධම්මන්ති උත්තරිමනුස්සධම්මං. පබ්බජ්ජං ගුණසම්පන්නන්ති ඤත්වා පබ්බජිත්ති අත්ථො. චත්තසීලසමාහිතොති චත්තෙසු ව සීලෙසු ව සමාහිතො. තෙසං තෙසං පුරණෙ සමාහිතොති අත්ථො. රමාමීති අභිරමී. සද්ධාපීතින්ති සද්ධඤ්ච පීතිඤ්ච උපගන්ත්වා. චන්දාමිති අභිවන්දිං, අනිවත්තමානවචනං දට්ඨබ්බං. සත්ථරන්ති සත්ථාරං. අනිවත්තමානසන්ති අනොසක්කියමානමානසං.

තස්ස පන භගවතො අනොමං නාම නගරං අහොසි. සුප්පතීනො නාමස්ස පිතා ඛත්තියො, යසවතී නාම මාතා, සොණො ව උත්තරො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, උපසන්නො නාමුපට්ඨාකො, රාමා ව සමාලා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සාලරුක්ඛො බොධි, සරිරං සට්ඨිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි. සට්ඨිවස්සසහස්සානි ආයු, සුවිත්තා නාමස්ස හරියා, සුප්පබුද්ධො නාමස්ස පුත්තො, සුවණ්ණසිවිකාය නික්ඛමී. තෙන වුත්තං -

18. “අනොමං නාම නගරං, සුප්පතීනො නාම ඛත්තියො;
මාතා යසවතී නාම, වෙස්සභුස්ස මහෙසිනො.
23. “සොණො ව උත්තරො වෙව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
උපසන්නො නාමුපට්ඨාකො, වෙස්සභුස්ස මහෙසිනො.
24. “රාමා වෙව සමාලා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, මහාසාලොති වුච්චති.

25. “සොත්ථිකො වෙව රම්මො ව, අහෙසුං අග්ගපට්ඨකා;
ගොතම් සිරිමා වෙව, අහෙසුං අග්ගපට්ඨකා.
26. “සට්ඨිරතනමුඛිබ්බෙධො, හෙමයුපසමුපමො;
කායා නිච්ඡරතී රස්මි, රත්තිංව පබ්බතෙ සිඛි.
27. “සට්ඨිවස්සසහස්සානි, ආයු තස්ස මහෙසිනො;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි, ජනතං බහුං.
28. “ධම්මං චිත්ථාරිකං කත්වා, විහජිත්වා මහාජනං;
ධම්මනාවං යපෙත්වාන, නිබ්බුතො සො සසාවකො.
29. “දස්සනෙය්‍යං සබ්බජනං, විහාරං ඉරියාපථං;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ හෙමයුපසමුපමොති සුවණ්ණත්ථම්හසදිසොති අත්ථො. නිච්ඡරතීති ඉතො චිතො ව සන්ධාවති. රස්මිති පහාරස්මි. රත්තිංව පබ්බතෙ සිඛිති රත්තියං පබ්බතමත්ථකෙ අග්ගි විය. රංසිවිජ්ජොතා තස්ස කායෙති අත්ථො. විහජිත්වාති විහාගං කත්වා, උග්ගපිතාදිවසෙන සොතාපන්නාදිවසෙන වාති අත්ථො. ධම්මනාවන්ති අට්ඨභිගමග්ගසඬ්ඛාතං ධම්මනාවං, චතුරොසනිත්ථරණත්ථාය යපෙත්වාති අත්ථො. දස්සනෙය්‍යන්ති දස්සනියො. සබ්බජනන්ති සබ්බො ජනො, සසාවකසඬ්ඛො සම්මාසම්බුද්ධොති අත්ථො. විහාරන්ති විහාරො, සබ්බත්ථ පච්චත්තෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං.

වෙස්සභු කිර හගවා උසභවතීනගරෙ බෙමෙ මිගදායෙ පරිනිබ්බාසි. ධාතුයො පනස්ස විජ්ජකිරිංසු.

“උසභවතිපුරෙ පුරුත්තමෙ, ජිනවසභො හගවා හි වෙස්සභු;
උපවනවිහරෙ මනොරමෙ, නිරුපධිසෙසමුපාගතො කිරා”ති.

සෙසං සබ්බත්ථ ගාථාසු පාකට්ඨමොති.

වෙස්සභුබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො එකවිසතිමො බුද්ධවංසො.

24. කකුසන්ධබුද්ධවංසවණ්ණනා

වෙස්සභුමිහි සයම්භුමිහි පරිනිබ්බතෙ තස්මිං පන කප්පෙ අතික්කන්තෙ එකුනත්තිංසකප්පෙසු ජිනදිවසකරා තුප්පජ්ජිංසු. ඉමස්මිං පන හද්දකප්පෙ වත්තාරො බුද්ධා නිබ්බත්තිංසු. කතමෙ වත්තාරො? කකුසන්ධො කොණාගමනො කස්සපො අම්භාකං බුද්ධොති. මෙත්තෙයො පන භගවා උප්පජ්ජිස්සති. එවමයං කප්පො පඤ්චගි බුද්ධුප්පාදෙහි පටිමණ්ඩිතත්තා හද්දකප්පොති භගවතා වණ්ණනො. තත්ථ කකුසන්ධො නාම භගවා පාරමියො පුරොත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චචිත්වා බෙමච්ඡිනගරෙ බෙමච්ඡිකරස්ස නාම රඤ්ඤො අත්ථධම්මානුසාසකස්ස අග්ගිදත්තස්ස නාම පුරොභිතස්ස අග්ගමහෙසියා විසාධාය නාම බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. යදා පන ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණෙ සක්කරොන්ති ගරුකරොන්ති මානෙන්ති පුජෙන්ති, තදා බොධිසත්තා බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තන්ති.

යදා පන බ්‍රාහ්මණා ඛත්තියෙ සක්කරොන්ති ගරුකරොන්ති මානෙන්ති පුජෙන්ති, තදා ඛත්තියකුලෙ උප්පජ්ජන්ති. තදා කිර බ්‍රාහ්මණා ඛත්තියෙහි සක්කරියන්ති ගරුකරියන්ති, තස්මා සච්චසන්ධො කකුසන්ධො බොධිසත්තො විභවසිරිසමුදයෙනාකුලෙ අනාකුලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ දසසහස්සිලොකධාතුං උන්නාදෙන්තො කම්පයන්තො උද්දාදි. හෙට්ඨා චුත්තප්පකාරානි පාටිභාරියානි නිබ්බත්තිංසු. තතො දසන්තං මාසානං අච්චයෙන බෙමච්ඡතුයානෙ මාතුකුච්ඡිතො සුවණ්ණලතානො අග්ගිජාලො විය නික්ඛමි. සො වත්තාරි වස්සසහස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසි. තස්ස කිර කාමකාමවණ්ණකාමසුද්ධිනාමකා තයො පාසාදා අහෙසුං. රොච්ඡිබ්‍රාහ්මණිපමුඛානි තිංස ඉත්ථිසහස්සානි පච්චුපට්ඨිතානි අහෙසුං.

සො වත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා රොච්ඡියා බ්‍රාහ්මණියා අනුත්තරෙ උත්තරෙ නාම කුමාරෙ උප්පන්තෙ පයුත්තෙන ආජඤ්ඤරට්ඨෙ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. තං වත්තාලිසසහස්සානි අනුපබ්බජිංසු. සො තෙහි පරිවුතො අට්ඨ මාසෙ පධානවරියං වරිත්වා විසාධපුණ්ණමාය සුවිරිත්ථනිගමෙ වජිරිත්ථබ්‍රාහ්මණස්ස ධිතාය දින්නං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා බදිරවනෙ දිවාචිහාරං කත්වා සායන්හසමයෙ සුභද්දෙන නාම යවපාලකෙන උපහිතා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙන්වා සිරිසබොධිං පාටලියා චුත්තප්පමාණං දිබ්බගන්ධං උපවායමානං උපගන්ත්වා චතුත්තිංසහත්ථවිත්ථනං තිණසත්ථරං සත්ථරිත්වා පල්ලඬකං ආභුජිත්වා සම්බොධිං පත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං... පෙ... තණ්හානං බයමජ්ඣකා”ති උදානං උදානෙන්වා සත්තසත්තාහං චිතිනාමෙන්වා අත්තනා සහ පබ්බජිතානං වත්තාලිසාය හික්ඛුසහස්සානං සච්චපට්චෙධසමත්ථනං දිස්වා එකාහෙනෙව මකිලනගරසමීපෙ සමිභුතං ඉසිපතනං නාම මිගදායං පටිසිත්වා තෙසං මජ්ඣගතො භගවා ධම්මචක්කං පවත්තෙසි. තදා වත්තාලිසාය කොට්ඨසහස්සානං පඨමො ධම්මාභිසමයො අහොසි.

පුන කණ්ණකුප්පනගරද්වාරෙ මහාසාලරුක්ඛමුලෙ යමකපාටිභාරියං කත්වා තිංසකොට්ඨසහස්සානං ධම්මචක්ඛුං උප්පාදෙසි, සො දුතියො අභිසමයො අහොසි. යදා පන බෙමච්ඡිනගරස්සාච්ඡරෙ අඤ්ඤතරස්මිං දෙවායතනෙ අභිමතනරදෙවො නරදෙවො නාම යක්ඛො දිස්සමානමනුස්සසරිරො හුත්වා කන්තාරමජ්ඣෙ එකස්ස කමලකුචලයුප්පලසමලඬකකසලිලසීතලස්ස පරමමධුරසිසිරිවාරිනො සබ්බජනසුරහිරිමස්ස සරස්ස සමීපෙ යත්වා කමලකුචලයකල්ලභාරාදිහි සත්තෙ උපලාපෙන්වා මනුස්සෙ බාදති. තස්මිං මග්ගෙ පච්ඡින්නෙ ජනසම්පාතරහිතෙ මහාඅට්ඨිං පටිසිත්වා තත්ථ සම්පත්තෙ සත්තෙ බාදති. සො ලොකවිස්සුතො මහාකන්තාරමග්ගො අහොසි. උභතොකන්තාරද්වාරෙ කිර මහාජනකායො සන්නිපතිත්වා කන්තාරනිත්ථරණත්ථාය අට්ඨාසි. අථ විගතභවබන්ධො කකුසන්ධො සත්ථා එකදිවසං පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිතො චුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො ඤාණජාලස්ස අන්තොගතං තං මහෙසක්ඛං නරදෙවයක්ඛං තඤ්ච ජනසමුහමද්දස. දිස්වා ච පන ගගනතලෙන ගන්ත්වා තස්ස ජනකායස්ස පස්සන්තස්සෙව භගවා අනෙකච්ඡිතං පාටිභාරියං කරොන්තො තස්ස නරදෙවයක්ඛස්ස භවනෙ ඔතරිත්වා තස්ස මඬගලපල්ලඬකෙ නිසිදි.

අථ බො සො මනුස්සහක්ඛො යක්ඛො ජබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තං ඉන්ද්‍රධනුපරිවුතමිව දිවසකරං මුනිදිවසකරං පවනපට්ඨනාගච්ඡන්තං දිස්වා – “දසබ්ලො මමානුකම්පාය ඉධාගච්ඡති”ති පසන්නහදයො අත්තනො පරිවාරයක්ඛෙහි සද්ධිං අනෙකමිගගණවත්තං හිමවත්තං ගන්ත්වා නානාවණ්ණගන්ධානි ජලප්ථලජානි කුසුමානි පරමමනොරමානි සුගන්ධගන්ධෙ සමාහරිත්වා අත්තනො පල්ලඬකෙ නිසින්නං විගතරන්ධං කකුසන්ධං ලොකනායකං මාලාගන්ධවිලෙපනාදිහි පූජයිත්වා ථුතිසඬ්ඨිතානි පවත්තෙන්තො සිරසි අඤ්ජලිං කත්වා නමස්සමානො අට්ඨාසි. තතො මනුස්සා තං පාටිභාරියං දිස්වා පසන්නහදාය සමාගමිම භගවත්තං පරිවාරෙන්වා නමස්සමානා අට්ඨංසු. අථ අප්පට්ඨසන්ධො කකුසන්ධො භගවා අභිපූජිතනරදෙවයක්ඛං නරදෙවයක්ඛං කම්මඵලසම්බන්ධදස්සනෙන සමුත්තෙජෙන්වා නිරයකථාය සන්නාසෙන්වා චතුසච්චකථං කට්ඨෙ, තදා අපරිමිතානං සත්තානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, අයං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන චුත්තං –

1. “වෙස්සභුස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
කකුසන්ධො නාම නාමෙන, අප්පමෙයො දුරාසදො.
2. “උග්ගාටෙන්වා සබ්බභවං, වරියාය පාරමිං ගතො;
සිහොව පඤ්ජරං හෙත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.

3. “ධම්මවක්කං පවත්තෙන්තෙ, කකුසන්ධෙ ලොකනායකෙ;
වත්තාලීසහස්සානං, ධම්මාභිසමයො අහු.
4. “අන්තලික්ඛම්භි ආකාසෙ, යමකං කත්වා විකුඛ්ඛනං;
තිංසකොට්ඨසහස්සානං, බොධෙසි දෙවමානුසෙ.
5. “නරදෙවස්ස යක්ඛස්ස, චතුසච්චප්පකාසනෙ;
ධම්මාභිසමයො තස්ස, ගණනානො අසඬ්ඛියො”ති.

තත්ථ උග්ගාටෙත්වාති සමුහනිත්වා. සබ්බභවන්ති සබ්බං නවවිධං භවං, භවුප්පත්තිනිමිත්තං කම්මන්ති අත්ථො. වරියාය පාරමිං ගතොති සබ්බපාරමිතං පුරුණවසෙන පාරං ගතො. සීහොව පඤ්ඡරං හෙත්වාති සීහො විය පඤ්ඡරං මුනිකුඤ්ඡරො භවපඤ්ඡරං විනාසෙත්වාති අත්ථො. කකුසන්ධස්ස විද්ධස්සභවබන්ධනස්ස එකොව සාවකසන්නිපාතො අහොසි. කණ්ණකුප්පනගරෙ ඉසිපතනෙ මගදායෙ අත්තනා සහ පබ්බජිතෙහි වත්තාලීසාය අරහත්තසහස්සෙහි පරිවුතො මාසපුණ්ණමායං භගවා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. තෙන වුත්තං –

6. “කකුසන්ධස්ස භගවතො, එකො ආසි සමාගමො;
බිණාසවානං විමලානං, සන්තචිත්තාන තාදිනං.
7. “වත්තාලීසහස්සානං, තදා ආසි සමාගමො;
දන්තභූමිමනුප්පත්තානං, ආසවාරිගණක්ඛයා”ති.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො බෙමො නාම රාජා හුත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස පත්තච්චරං මහාදානං දත්වා අඤ්ඡනාදීති සබ්බභෙසජ්ජාති ව අදාසි. අඤ්ඤඤච සමණපරික්ඛාරං දත්වා තස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නහදයො හුත්වා භගවතො සන්නිකෙ පබ්බජි. සො පන සත්ථා – “අනාගතෙ ඉමස්මිංයෙව කප්පෙ බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං –

8. “අහං තෙන සමයෙන, බෙමො නාමාසි ඛත්තියො;
තථාගතෙ ජිනපුත්තෙ, දානං දත්වා අනප්පකං.
9. “පත්තඤ්ච ච්චරං දත්වා, අඤ්ඡනං මධුලට්ඨිකං;
ඉමෙනං පත්ථිතං සබ්බං, පටියාදෙමි වරං වරං.
10. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, කකුසන්ධො විනායකො;
ඉමම්භි භද්දකෙ කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
11. “අහං කපිලවහ්න රම්මා, බෙමො නාමාසිහං තදා;
සබ්බඤ්ඤානං ගවෙසන්තො, පබ්බජිං තස්ස සන්නිකෙ”ති.

තත්ථ අඤ්ඡනං පාකටමෙව. මධුලට්ඨිකන්ති යට්ඨිමුක්ඛං. ඉමෙනන්ති ඉමං එතං. පත්ථිතන්ති ඉච්ඡිතං. පටියාදෙමිති දජ්ජාමි, අදාසින්ති අත්ථො. වරං වරන්ති සෙට්ඨං සෙට්ඨන්ති අත්ථො. “යදෙනං පත්ථිත”න්තිපි පායො, තස්ස යං ඉච්ඡති, එතං සබ්බං අදාසින්ති අත්ථො. අයං සුන්දරතරො.

තස්ස පන අදන්ධස්ස කකුසන්ධස්ස භගවතො බෙමං නාම නගරං අහොසි. අග්ගිදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතා, විසාඛා නාම බ්‍රාහ්මණී මාතා, විඬුරො ව සඤ්ඡීවො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, බුද්ධිජො නාමුපට්ඨාකො, සාමා ව වම්පා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, මහාසිරිසරුක්ඛො බොධි, සරිරං වත්තාලීසහස්සානං අහොසි, සමන්තා දසයොජනාති සරිරප්පභා නිච්ඡරති, වත්තාලීසවස්සසහස්සාති ආයු, හරියා පනස්ස රොච්ඡි නාම බ්‍රාහ්මණී, උත්තරො නාම පුත්තො, ආජඤ්ඤරට්ඨන නික්ඛම්. තෙන වුත්තං –

14. “බ්‍රාහ්මණො අග්ගිදත්තො ව, ආසි බුද්ධස්ස සො පිතා;
විසාඛා නාම ජනිකා, කකුසන්ධස්ස සත්ථුතො.
15. “වසතෙ තත්ථ බෙමෙ පුරෙ, සම්බුද්ධස්ස මහාකුලං;
නරානං පවරං සෙට්ඨං, ජාතිමන්තං මහායසං.
20. “විඬුරො ව සඤ්ඡීවො ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බුද්ධිජො නාමුපට්ඨාකො, කකුසන්ධස්ස සත්ථුතො.
21. “සාමා ව වම්පානාමා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, සිරිසොති පවුච්චති.
23. “වත්තාලීසරතනාති, අච්චුග්ගතො මහාමුනි;
කනකප්පභා නිච්ඡරති, සමන්තා දසයොජනං.
24. “වත්තාලීසවස්සසහස්සාති, ආයු තස්ස මහෙසිතො;

තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.

25. “ධම්මාපණං පසාරෙත්වා, නරනාරීනං සදෙවකෙ;
නදිත්වා සීහනාදංව, නිබ්බූතො සො සසාවකො.
26. “අට්ඨඨගවචනසම්පන්නො, අවිජ්ජදානි නිරන්තරං;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඨ්ඨාරා”ති.

තත්ථ වසතෙ තත්ථ ඛෙමෙ පුරෙති අයං ගාථා කකුසන්ධස්ස ජාතනගරසන්දස්සනත්ථං චුත්තාති වෙදිතබ්බො. මහාකුලන්ති උදිතොදිතං භගවතො පිතුකුලං. නරානං පවරං සෙට්ඨන්ති ජාතිවසෙන සබ්බමනුස්සානං පවරං සෙට්ඨන්ති අත්ථො. ජාතිමන්තන්ති අභිජාතිවන්තං, උත්තමාභිජාතං. මහායසන්ති මහාපරිවාරං, කිං තං බුද්ධස්ස මහාකුලං? තත්ථ මහාකුලං ඛෙමෙ පුරෙ වසතෙතිපදෙන සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො.

සමන්තා දසයොජනන්ති සමන්තතො දස යොජනානි එරිත්වා නිච්චකාලං සරීරතො නික්ඛමිත්වා සුවණ්ණවණ්ණා පභා නිච්ජරන්ති අත්ථො. ධම්මාපණන්ති ධම්මසඨ්ඨාතං ආපණං. පසාරෙත්වාති භණ්ඩවික්කිණනත්ථං නානාභණ්ඩසමිද්ධමාපණං විය ධම්මාපණං පසාරෙත්වාති අත්ථො. නරනාරීනන්ති වෙනෙයානරනාරීනං ඤානසමාපත්තිමග්ගඵලරතනවිසෙසාධිගමත්ථාය. සීහනාදං වාති සීහනාදං විය, අභයනාදං නදිත්වා. අට්ඨඨගවචනසම්පන්නොති අට්ඨඨගසමන්තාගතසරො සත්ථා. අවිජ්ජදානිති ඡිද්දාදිභාවරහිතානි සීලානි අවිජ්ජදානි අසබ්බානි අකම්මාසානි. අථ වා අවිජ්ජදානි අවිවරානි සාවකයුගලාදීනි. නිරන්තරන්ති සතතං සබ්බකාලං. සබ්බං තමන්තරහිතන්ති සත්ථා ව සාවකයුගලාදීනි ව තං සබ්බං මුනිභාවමුපගන්ත්වා අදස්සනභාවමුපගතන්ති අත්ථො.

“අපෙතබන්ධො කකුසන්ධබුද්ධො, අදන්ධපඤ්ඤො ගතසබ්බරන්ධො;
තිලොකසන්ධො කිර සච්චසන්ධො, ඛෙමෙ පනෙ වාසමකප්පයිත්ථ”.

සෙසගාථාසු සබ්බන්ථ පාකට්ඨමෙවාති.

කකුසන්ධබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො බාවීසතිමො බුද්ධවංසො.

25. කොණාගමන බුද්ධ වංසවණ්ණනා

කකුසන්ධස්ස පන භගවතො අපරභාගෙ තස්ස සාසනෙ ව අන්තර්ගිතෙ සත්තෙසු තිංසවස්සභස්සායුකෙසු ජාතෙසු පරිනිකොණාගමනො කොණාගමනො නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදි. අථ වා කනකාගමනතො කොණාගමනො නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදි. තත්ථ ක-කාරස්ස කොආදෙසං කත්වා න-කාරස්ස ණාදෙසං කත්වා එකස්ස ක-කාරස්ස ලොපං කත්වා නිරුත්තිනයෙන කනකස්ස කනකාදිආභරණස්ස ආගමනං පවස්සනං යස්ස භගවතො උප්පන්නකාලෙ සො කොණාගමනො නාම. එත්ථ පන ආයු අනුපුබ්බෙන පරිනිතසදිසං කතං, න එවං පරිනිතං, පුන වඩ්ඪිත්වා පරිනිතන්ති වෙදිතබ්බං. කථං? ඉමස්මිංයෙව කප්පෙ කකුසන්ධො භගවා චත්තාරිසවස්සභස්සායුකකාලෙ නිබ්බත්තො, තං පන ආයු පරිභායමානං දසවස්සකාලං පත්වා පුන අසඬ්ඛොයාං පත්වා තතො පරිභායමානං තිංසවස්සභස්සායුකකාලෙ ඨිතං, තදා කොණාගමනො භගවා ලොකෙ උප්පන්නොති වෙදිතබ්බො.

සොපි පාරමියො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චචිත්වා සොභවතිනගරෙ යඤ්ඤදත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස භරියාය රූපාදිහි ගුණෙහි අනුත්තරාය උත්තරාය නාම බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දසන්තං මාසානං අවිවයෙන සුභවතිඋයානෙන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. ජායමානෙ පන තස්මිං සකලජම්බුදීපෙ දෙවො කනකවස්සං වස්සි. තෙනස්ස කනකාගමනකාරණත්තා “කනකාගමනො”ති නාමමකංසු. තං පනස්ස නාමං අනුක්කමෙන පරිණමමානං කොණාගමනො”ති ජාතං. සො පන තිණි වස්සභස්සානි අගාරං අප්ඣාචස්සි. තුසිත-සන්තුසිත-සන්තුට්ඨනාමකා පනස්ස තයො පාසාදා අහෙසුං. රුට්ගත්තාබ්‍රාහ්මණිපමුඛානි සොළස ඉත්ථිසභස්සානි අහෙසුං.

සො චත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා රුට්ගත්තාය බ්‍රාහ්මණියා සත්ථවාහෙ නාම පුත්තෙ උප්පන්නෙ හත්ථික්ඛන්ධවරගතො හත්ථියානෙන මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. තං තිංසපුරිසභස්සානි අනුපබ්බජිංසු. සො තෙහි පරිවුතො ඡ මාසෙ පධානවරියං වරිත්වා විසාබ්‍රණ්ණමායං අග්ගිසොනබ්‍රාහ්මණස්ස ධිතාය අග්ගිසොනබ්‍රාහ්මණකුමාරියා දින්නං මුද්‍රපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා බදිරවනෙ දිවාචිහාරං කත්වා සායන්භසමයෙ ජටාතින්ද්‍රකෙන නාම යවපාලෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා උදුම්බරබොධිං පුණ්ඩරිකෙ වුත්තප්පමාණං එලවිභුතිසම්පන්නං දක්ඛිණතො උපගන්ත්වා විසතිහත්ථවිත්ථතං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා පල්ලඬ්ඛං ආභුජිත්වා මාරබලං විද්ධංසෙත්වා දසබලඤ්ඤාණානි පටිලභිත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙත්වා සත්තසත්තාහං විනිනාමෙත්වා අත්තනා සහ පබ්බජිතානං තිංසහික්ඛුසභස්සානං උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා ගගනපටෙන ගන්ත්වා සුදස්සනනගරසමීපෙ ඉසිපතනෙ මිගදායෙ ඔතරිත්වා තෙසං මජ්ඣගතො ධම්මවක්කං පවත්තෙසි, තදා තිංසකොට්ඨසභස්සානං පඨමාභිසමයො අහොසි.

පුන සුන්දරනගරද්වාරෙ මහාසාලරුක්ඛමුලෙ යමකපාටිහාරියං කත්වා විසතිකොට්ඨසභස්සානං ධම්මාමතං පායෙසි, සො දුතියො අභිසමයො අහොසි. අත්තනො මාතරං උත්තරං පමුඛං කත්වා දසසු වක්ඛවාළසභස්සෙසු දෙවනානං සමාගනානං අභිධම්මපිටකං දෙසෙන්නෙ භගවති දසන්තං කොට්ඨසභස්සානං තතියො අභිසමයො අහොසි. තෙන වුත්තං –

1. “කකුසන්ධස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
කොණාගමනො නාම ජිනො, ලොකජෙට්ඨො නරාසහො.
2. “දස ධම්මෙ පුරයිත්වාන, කත්තාරං සමතික්කමි;
පවාහිය මලං සබ්බං, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.
3. “ධම්මවක්කං පවත්තෙන්නෙ, කොණාගමනනායකෙ;
තිංසකොට්ඨසභස්සානං, පඨමාභිසමයො අහු.
4. “පාටිහීරං කරොන්නෙ ව, පරවාදප්පමද්දනෙ;
විසතිකොට්ඨසභස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු.
5. “තතො විකුබ්බනං කත්වා, ජිනො දෙවපුරං ගතො;
වසතෙ තත්ථ සම්බුද්ධො, සීලාය පණ්ඩුකම්බලෙ.
6. “පකරණෙ සත්ත දෙසෙන්නො, වස්සං වසති සො මුනි;
දසකොට්ඨසභස්සානං, තතියාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ දස ධම්මෙ පුරයිත්වානානි දස පාරමිධම්මෙ පුරයිත්වා. කත්තාරං සමතික්කමිති ජාතිකත්තාරං සමතික්කමි. පවාහියානි පවාහෙත්වා. මලං සබ්බන්ති රාගාදිමලත්තයං. පාටිහීරං කරොන්නෙ ව, පරවාදප්පමද්දනෙති පරවාදවාදප්පමද්දනෙ, භගවති පාටිහාරියං කරොන්නෙති අත්ථො. විකුබ්බනන්ති විකුබ්බනිද්ධිං, සුන්දරනගරද්වාරෙ යමකපාටිහාරියං කත්වා දෙවපුරං ගතො තත්ථ පණ්ඩුකම්බලසීලායං වසි. කථං වසිති? පකරණෙ සත්ත දෙසෙන්නොති

තත්ප් දෙව්‍යානං සත්තප්පකරණසංඛ්‍යානං අභිධම්මපිටකං දෙසෙන්නො වසි. එවං තත්ප් අභිධම්මං දෙසෙන්නෙ භගවති දසකොට්ඨසහස්සානං දෙව්‍යානං අභිසමයො අහොසිති අත්ථො.

පරිසුද්ධපාරමිපුරණාගමනස්ස කොණාගමනස්සපි එකො සාවකසන්නිපාතො අහොසි. සුරින්දවතීනගරෙ සුරින්දවතුයානො විහරන්තො භියාසස්ස රාජපුත්තස්ස ච උත්තරස්ස ච රාජපුත්තස්ස ද්විත්තමිපි තිංසසහස්සපරිවාරානං ධම්මං දෙසෙත්වා සබ්බෙව තෙ එභිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙත්වා තෙසං මජ්ඣගතො මාසපුණ්ණමායං පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. තෙන වුත්තං -

7. “තස්සාපි දෙවදෙවස්ස, එකො ආසි සමාගමො; බිණ්ණසවානං විමලානං, සත්තචිත්තාන තාදිනං.
8. “තිංසභික්ඛුසහස්සානං, තදා ආසි සමාගමො; ඔසානමතික්කන්තානං, භිජ්ජිතානඤ්ච මච්චුයා”ති.

තත්ප් ඔසානන්ති කාමොසාදිනං, චතුන්නමොසානමෙතං අධිවචනං. යස්ස පන තෙ සංවිජ්ජන්ති, තං වට්ටස්මි. ඔහනන්ති ඔසිදාපෙත්තිති ඔසා, තෙසං ඔසානං, උපයොගත්ථෙ සාමිවචනං දට්ඨබ්බං. චතුබ්බිධෙ ඔසෙ අතික්කන්තානන්ති අත්ථො. භිජ්ජිතානන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. මච්චුයාති මච්චුනො.

තදා අමිභාකං බොධිසත්තො මිට්ඨිලනගරෙ පබ්බතො නාම රාජා අහොසි, තදා “සරණගතසබ්බපාණාගමනං කොණාගමනං මිට්ඨිලනගරමනුජපත්ත”න්ති සුත්වා සපරිවාරො රාජා පච්චුග්ගන්ත්වා වන්දිත්වා දසබලං නිමන්තෙත්වා මහාදානං දත්වා තත්ප් භගවත්තං වස්සාවාසත්ථාය යාවිත්වා තෙමාසං සසාවකසංඝං සත්ථාරං උපට්ඨන්තිවා පත්තුණ්ණං චිත්තපට්ඨකමිඛලකොසෙයාදුකුලකප්පාසිකාදිති මහග්ගාති වෙව සුබ්බමචත්ථාති ච සුචණ්ණපාදුකා වෙව අඤ්ඤඤච බහුපරික්ඛාරමදාසි. සොපි නං භගවා බ්‍යාකාසි - “ඉමස්මිංයෙව භද්දකප්පෙ අයං බුද්ධො භවිස්සති”ති. අප් සො මහාපුරිසො තස්ස භගවතො බ්‍යාකරණං සුත්වා මහාරජ්ජං පරිච්චජිත්වා තස්සෙව භගවතො සන්නිකෙ පබ්බජි. තෙන වුත්තං -

9. “අහං තෙන සමයෙන, පබ්බතො නාම ඛන්තියො; මිත්තාමච්චෙහි සම්පන්නො, අනන්තබලවාහනො.
10. “සම්බුද්ධදස්සනං ගන්ත්වා, සුත්වා ධම්මමනුත්තරං; නිමන්තෙත්වා සජ්ජනසංඝං, දානං දත්වා යදිච්ඡකං.
11. “පත්තුණ්ණං චිත්තපට්ඨකඤ්ච, කොසෙයාං කම්බලමිපි ව; සුචණ්ණපාදුකඤ්චෙව, අදාසිං සත්ථුසාවකො.
12. “සොපි මං බුද්ධො බ්‍යාකාසි, සංඝමජ්ඣෙ නිසිදිය; ඉමමිහි භද්දකෙ කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
13. “අහං තුඤ්ඤිච්චිහා රුමිමා, භිජ්ජියා චිත්තං පසාදියිමා, ඉමං. උත්තරිං චතමධිට්ඨාසිං දසපාරමිපුරියා.
15. “සබ්බඤ්ඤානං ගවෙසන්තො, දානං දත්වා නරුත්තමෙ; ඔහායාහං මහාරජ්ජං, පබ්බජිං ජිනසන්නිකෙ”ති.

තත්ප් අනන්තබලවාහනොති බහුකං අනන්තං මය්හං බලං අස්සභන්ථිආදිකං වාහනඤ්චාති අත්ථො. සම්බුද්ධදස්සනන්ති සම්බුද්ධදස්සනත්ථාය. යදිච්ඡකන්ති යාවදිච්ඡකං බුද්ධජ්ජමුඛං සංඝං චතුබ්බිධෙන ආභාරෙන “අලමල”න්ති පවාරාපෙත්වා, හත්ථෙන පිදහාපෙත්වාති අත්ථො. සත්ථුසාවකෙති සත්ථුනො වෙව සාවකානඤ්ච අදාසිං. නරුත්තමෙති නරුත්තමස්ස. ඔහායාති පහාය පරිච්චජිත්වා.

තස්ස පන කොණාගමනස්ස භගවතො සොභවති නාම නගරං අහොසි, යඤ්ඤදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතා, උත්තරා නාම බ්‍රාහ්මණී මාතා, භියාසො ච උත්තරො වාති ද්වෙ අග්ගසාවකා, සොත්ථිජො නාමුපට්ඨාකො, සමුද්දා ච උත්තරා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, උදුම්බරරුක්ඛො බොධි, සරිරං තිංසභන්ථුබ්බිධෙ අහොසි, තිංසවස්සසහස්සාති ආයු, හරියා පනස්ස රුචිගත්තා නාම බ්‍රාහ්මණී, සත්ථවාහො නාම පුත්තො, හත්ථියානෙන නික්ඛමි. තෙන වුත්තං -

16. “නගරං සොභවති නාම, සොහො නාමාසි ඛන්තියො; වසතෙ තත්ප් නගරෙ, සම්බුද්ධස්ස මහාකුලං.
17. “බ්‍රාහ්මණො යඤ්ඤදත්තො ව, ආසි බුද්ධස්ස සො පිතා; උත්තරා නාම ජනිකා, කොණාගමනස්ස සත්ථුනො;
22. “භියාසො උත්තරො නාම, අහෙසුං අග්ගසාවකා; සොත්ථිජො නාමුපට්ඨාකො, කොණාගමනස්ස සත්ථුනො.

23. “සමුද්දා උත්තරා වෙව, අහෙසුං අග්ගසාවිකා;
බොධි තස්ස භගවතො, උදුම්බරොති පවුච්චති.
25. “උච්චත්තනෙන සො බුද්ධො, තිංසහත්ථසමුග්ගතො;
උක්කාමුඛෙ යථා කම්බු, එවං රංසිහි මණ්ඩිතො.
26. “තිංසවස්සසහස්සානි, ආයු බුද්ධස්ස තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනනං බහුං.
27. “ධම්මවේනිං සමුස්සෙත්වා, ධම්මදුස්සවිභුසිතං;
ධම්මපුප්ඵගුලං කත්වා, නිබ්බුතො සො සසාවකො.
28. “මහාවිලාසො තස්ස ජනො, සිරිධම්මප්පකාසනො;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

තත්ථ උක්කාමුඛෙති කම්මාරුද්ධනෙ. යථා කම්බුති සුවණ්ණනික්ඛං විය. එවං රංසිහි මණ්ඩිතොති එවං රස්මිහි පටිමණ්ඩිතො සමලඬිකතො. ධම්මවේනිං සමුස්සෙත්වාති සත්තත්තිංසබොධිපක්ඛියධම්මමයං වේනියං පතිට්ඨාපෙත්වා. ධම්මදුස්සවිභුසිතන්ති චතුසච්චධම්මපටාකවිභුසිතං. ධම්මපුප්ඵගුලං කත්වාති ධම්මමයපුප්ඵමාලාගුලං කත්වා. මහාජනස්ස විපස්සනාවේනියඬිගණෙ ධීතස්ස නමස්සනත්ථාය ධම්මවේනියං පතිට්ඨාපෙත්වා සසාවකසඬ්ඛො සත්ථා පරිනිබ්බාසිති අත්ථො. මහාවිලාසොති මහාඉද්ධිවිලාසප්පත්තො. තස්සාති තස්ස භගවතො. ජනොති සාවකජනො. සිරිධම්මප්පකාසනොති ලොකුත්තරධම්මප්පකාසනො සො භගවා ච සබ්බං තමන්තරහිතන්ති අත්ථො.

“සුඛෙන කොණාගමනො ගතාසවො, විකාමපාණාගමනො මහෙසී;
චනෙ විවෙකෙ සිරිනාමධෙයො, විසුද්ධවංසාගමනො චසිත්ථ”.

සෙසගාථාසු සබ්බත්ථ පාකට්ඨමෙවාති.

කොණාගමනබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො තෙව්සතිමො බුද්ධවංසො.

26. කස්සපබුද්ධවංසවණ්ණනා

කොණාගමනස්ස පන හගවතො අපරභාගෙ තස්ස සාසනෙ ව අන්තර්ගිතෙ තිංසවස්සසහස්සායුකා සත්තා අනුපුබ්බෙන පරිභායිත්වා දසවස්සායුකා හුත්වා පුන වඩ්ඪිත්වා අපරිමිතායුකා හුත්වා පුන අනුපුබ්බෙන පරිභායිත්වා විසතිවස්සසහස්සායුකෙසු සත්තෙසු ජාතෙසු අනෙකමනුස්සපො කස්සපො නාම සත්ථා ලොකෙ උද්‍යාදි (සු. නි. අට්ඨ. ආමකගන්ධසුත්තවණ්ණනා). සො පාරමියො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො වට්ඨිත්වා බාරාණසීනගරෙ බ්‍රහ්මදත්තස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස විපුලගුණවතියා ධනවතියා නාම බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දසන්තං මාසානං අව්චයෙන ඉසිපතනෙ මිගදායෙ මාතුකුච්ඡිකො නික්ඛමී. ගොත්තවසෙන පනස්ස “කස්සපකුමාරො”ති නාමමකංසු. සො ද්වෙ වස්සසහස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසි. භංසවා යසවා සිරිතන්දොති තස්ස තයො පාසාදා අහෙසුං. සුනන්දා නාම බ්‍රාහ්මණීපමුබාති අට්ඨවත්තාලිස ඉත්ථිසහස්සානි පව්වුපට්ඨිතානි අහෙසුං.

සො වත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා සුනන්දාස බ්‍රාහ්මණියා විජිතසෙනෙ නාම පුත්තෙ උජ්ජන්තෙ උජ්ජන්තසංවෙගො “මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිස්සාමි”ති චිත්තෙසි. අපස්ස පරිචිතක්කසමනන්තරමෙව පාසාදො කුලාලවක්කමිව හමිත්වා ගගනතලමඛුග්ගන්ත්වා පරමරුචිරකරනිකරො සරදසමයරජනිකරො විය තාරාගණපරිවුතො අනෙකතරසතපරිවුතො ගගනතලමලඬකරොන්තො විය පුඤ්ඤානුභාවං පකාසෙන්තො විය ජනනායනහදයානි ආකඬ්ඨෙන්තො විය රුක්ඛග්ගානි පරං සොභයමානො විය ව ගන්ත්වා නිග්‍රොධබොධිං මජ්ඣකන්ධා භූමියං පතිට්ඨති. අප්ඨ බොධිසත්තො මහාසත්තො පට්ඨියං පතිට්ඨතිත්වා දෙවදත්තං අරහත්තද්ධපමාදාය පබ්බජී. තස්ස නාටකිත්ථියො පාසාදා ඔතරිත්වා අඬ්ඬගාචුතං මග්ගං ගන්ත්වා සපරිවාරා සෙනාසන්තිවෙසං කත්වා නිසීදිංසු. තතො ඉත්ථිපරිවාරිකෙ යපෙන්වා සභාගතා සබ්බෙ පබ්බජිංසු.

මහාපුරිසො කිර සත්තාහං තෙහි පරිවුතො පධානවරියං වරිත්වා විසාඛපුණ්ණමාය සුනන්දාස නාම බ්‍රාහ්මණියා දිත්තං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා බදිරවනෙ දිවාචිභාරං කත්වා සායන්හසමයෙ සොමෙන නාම යවපාලකෙන උපනීතා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා නිග්‍රොධබොධිං උපගන්ත්වා පඤ්චදසහත්ථායාමචිත්ථං තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා තත්ථ නිසීදිත්වා අභිසම්බොධිං පාපුණිත්වා – “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති උදානං උදානෙන්වා සත්තසත්තාහං චිත්තාමෙන්වා අත්තනා සහ පබ්බජිතානං භික්ඛූනං කොටියා උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා ගගනතලෙන ගන්ත්වා බාරාණසීයං ඉසිපතනෙ මිගදායෙ ඔතරිත්වා තෙහි පරිවුතො තත්ථ ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. තදා විසතියා කොටිසහස්සානං පඨමො ධම්මාභිසමයො අහොසි. තෙන චුත්තං –

1. “කොණාගමනස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
කස්සපො නාම ගොත්තෙන, ධම්මරාජා පහඬ්ඬකරො.
2. “සඤ්ජඩ්ඨිතං කුලමුලං, බ්‍රහ්මන්තපානභොජනං;
දත්තාන යාවකෙ දානං, පුරයිත්වාන මානසං;
උසභොව ආලකං හෙත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.
3. “ධම්මවක්කං පවත්තෙන්තෙ, කස්සපෙ ලොකනායකෙ;
විසකොටිසහස්සානං, පඨමාභිසමයො අහු”ති.

තත්ථ සඤ්ජඩ්ඨිතන්ති ජඩ්ඨිතං උජ්ඣිතං පරිච්චත්තං. කුලමුලන්ති කුලසරං, අපරිමිතභොගක්ඛන්ධං අනෙකකොටිසහස්සධනසඤ්චයං දසසතනායනවනසදිසභොගං අනිදුච්චජං තිණමිව ජඩ්ඨිතන්ති අත්ථො. යාවකෙති යාවකානං දත්තං. ආලකන්ති ගොට්ඨං, යථා උසභො ගොට්ඨං භින්දිත්වා යථාසුඛං ඉච්ඡිතට්ඨානං පාපුණාති, ඵලං මහාපුරිසොපි ගෙහබන්ධනං භින්දිත්වා අභිසම්බොධිං පාපුණිති අත්ථො.

පුන වතුමාසං ජනපදවාරිකං වරමානෙ සන්ථරි දසකොටිසහස්සානං දුතියො අභිසමයො අහොසි. යදා පන සුන්දරනගරද්වාරෙ අසනරුක්ඛමුලෙ යමකපාටිභාරියං කරොන්තො ධම්මං දෙසෙසි, තදා පඤ්චන්තං කොටිසහස්සානං තතියො අභිසමයො අහොසි. පුන යමකපාටිභාරියං කත්වා සුරරිපුදුරභිභවනෙ තාවතිංසභවනෙ සුධම්මා නාම දෙවසභා අත්ථී, තත්ථ නිසීදිත්වා අත්තනො මාතරං ධනවතීදෙවීං පමුඛං කත්වා දසසහස්සිලොකධාතුයා දෙවතානං අනුග්ගහකරණත්ථං සත්තජ්ජකරණං අභිධම්මපිටකං දෙසෙන්තො තිණි දෙවතාකොටිසහස්සානි ධම්මාමතං පායෙසි. තෙන චුත්තං –

4. “වතුමාසං යදා බුද්ධො, ලොකෙ වරති වාරිකං;
දසකොටිසහස්සානං, දුතියාභිසමයො අහු.
5. “යමකං විකුඬ්ඨිතං කත්වා, ඤාණධාතුං පකිත්තයි;
පඤ්චකොටිසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු.
6. “සුධම්මා දෙවපුරෙ රම්මෙ, තත්ථ ධම්මං පකිත්තයි;
තිණිකොටිසහස්සානං, දෙවතානං බොධයි ජිනො.

7. “නරදෙවස්ස යක්ඛස්ස, අපරෙ ධම්මදෙසනෙ;
එතෙසානං අභිසමයා, ගණනානො අසඬ්ඛියා”ති.

තත්ථ චතුමාසන්ති වාතුමාසෙ. අයමෙව වා පායො. වරතීති අවරි. යමකං විකුබ්බනං කත්වාති යමකපාටිභාරියං කත්වා. ඤාණධාතුන්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණසභාවං. “සබ්බඤ්ඤාණධාතු”න්තිපි වදන්ති. පකිත්තයීති මහාජනස්ස පකාසෙසි. සුධම්මාති තාවතිංසභවනෙ සුධම්මා නාම සභා අත්ථි, තත්ථ නිසිදිත්වාති අත්ථො. ධම්මන්ති අභිධම්මං.

තදා කිර ආනුභාවවිජිතනරදෙවො නරදෙවො නාම මහෙසක්ඛො හෙට්ඨා චුත්තනරදෙවයක්ඛො විය මහිද්ධිකො යක්ඛො අහොසි. සො ජම්බුදිපෙ එකස්මිං නගරෙ රඤ්ඤො යාදිසං රූපං, තාදිසං රූපසණ්ඨානං සරකුත්තිං නිම්මිතිත්වා තං රාජානං මාරත්වා බාදිත්වා සභඅත්තෙපුරං රජ්ජං පටිපජ්ජිත්වා අපරිමිතමංසභොජනො අහොසි. සො කිර ඉත්ථිඤ්ඤාතො ච අහොසි. යදා පන තං කුසලා ඡෙකා ඉත්ථියො – “නායං අම්භාකං රාජා, අමනුස්සො එසො”ති ජානන්ති, තදා සො ලජ්ජිතො හුත්වා තා සබ්බා බාදිත්වා අඤ්ඤං නගරං පටිපජ්ජති. එවමෙව සො නරදෙවයක්ඛො මනුස්සෙ භක්ඛයන්තො යදා සුන්දරනගරාභිමුඛො අගමාසි, තදා තං දිස්වා නගරවාසීනො මනුස්සා මරණභයතජ්ජිතසන්තාසා සකනගරතො නික්ඛමිත්වා තතො තතො පලායිංසු. අථ තෙ මනුස්සෙ පලායමානෙ දිස්වා කස්සපදසබලො තස්ස නරදෙවස්ස යක්ඛස්ස පුරතො අට්ඨාසි. නරදෙවො එවං දෙවදෙවං ධීතං දිස්වා විස්සරං ඝොරං නාදං නදිත්වා භගවතො භයං උජ්ජාදෙතුං අසක්කොන්තො තං සරණං ගන්ත්වා පඤ්ඤං පුට්ඨි. පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්වා තං දමෙත්වා ධම්මෙ දෙසියමානෙ සම්පත්තානං නරමරානං ගණනපථානීතානං අභිසමයො අහොසි. තෙන චුත්තං – “නරදෙවස්ස යක්ඛස්සා”තිආදි. තත්ථ අපරෙ ධම්මදෙසනෙති අපරස්මිං ධම්මදෙසනෙ. එතෙසානන්ති එතෙසං. අයමෙව වා පායො.

තස්ස පන කස්සපභගවතො එකොව සාවකසන්තිපාතො අහොසි. බාරාණසීනගරෙ පුරොහිතපුත්තො තිස්සො නාම අහොසි. සො කස්සපස්ස බොධිසත්තස්ස සරිරෙ ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා පිතුනො භාසතො සුත්වා – “නිස්සංසයං එසො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා බුද්ධො භවිස්සති, එතස්සාහං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා සංසාරදුක්ඛතො මුච්චිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා සුද්ධමුත්තිගණවත්තං හිමවත්තං ගන්ත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජි. තස්ස පරිවාරභුතානි විසතිතාපසසභස්සාති අහෙසුං. සො අපරභාගෙ “කස්සපකුමාරො නික්ඛමිත්වා අභිසම්බොධිං අනුජ්ජන්තො”ති සුත්වා සපරිවාරො ආගන්ත්වා කස්සපස්ස භගවතො සන්තිකෙ සපරිවාරො එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. තස්මිං සමාගමෙ කස්සපො භගවා මාසපුණ්ණමායං පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. තෙන චුත්තං –

8. “තස්සාපි දෙවදෙවස්ස, එකො ආසි සමාගමො;
ඛිණාසවානං විමලානං, සන්තචිත්තාන තාදිනං.
9. “විසහික්ඛුසභස්සානං, තදා ආසි සමාගමො;
අතික්කන්තභවත්තානං, හිරිසීලෙන තාදින”න්ති.

තත්ථ අතික්කන්තභවත්තානන්ති අතික්කන්තපුට්ඨජ්ජනසොතාපන්තාදිනං, සබ්බෙසං ඛිණාසවානමෙවාති අත්ථො. හිරිසීලෙන තාදිනන්ති හිරියා ච සීලෙන ච සද්දිසානං.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො ජොතිපාලො නාම මාණවො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු භූමියඤ්ඤෙව අන්තලික්ඛෙ ව පාකටො සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස සභායො අහොසි. සො තෙන සද්ධිං සත්ථාරං උපසඬ්ඤාමිත්වා තස්ස ධම්මකථං සුත්වා තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජි. සො ආරද්ධවීරියො තිණ්ණං පිටකානි උග්ගහෙත්වා චත්තපට්ඨන්තියා බුද්ධසාසනං සොහෙසි. සොපි තං සත්ථා බ්‍යාකාසි. තෙන චුත්තං –

10. “අහං තදා මාණවකො, ජොතිපාලොති විස්සුතො;
අජ්ඣායකො මන්තධරො, තිණ්ණං වෙදාන පාරගු.
11. “ලක්ඛණෙ ඉතිභාසෙ ව, සධම්මෙ පාරමිං ගතො;
භූමන්තලික්ඛකුසලො, කතවිජ්ජො අනවයො.
12. “කස්සපස්ස භගවතො, සට්ඨකාරො නාමුපට්ඨකො;
සගාරවො සජ්ජතිස්සො, නිබ්බුතො තතියෙ එලෙ.
13. “ආදාය මං සට්ඨකාරො, උපගඤ්ඡි කස්සපං ජිනං;
තස්ස ධම්මං සුණිත්වාන, පබ්බජිං තස්ස සන්තිකෙ.
14. “ආරද්ධවීරියො හුත්වා, චත්තාවත්තෙසු කොවිදො;
න ක්වචි පරිභායාමි, පුරෙසිං ජිනසාසනං.
15. “යාවතා බුද්ධභණ්ණිකං, නවඬ්ගං ජිනසාසනං;
සබ්බං පරියාපුණිත්වාන, සොභයිං ජිනසාසනං.

16. “මම අවිජරියං දිස්වා, සොපි බුද්ධො වියාකරි;
ඉමම්හි භද්දකෙ කප්පෙ, අයං බුද්ධො භවිස්සති.
30. “අහං කුසිලවිභ්‍යා රම්මිවා, හිසොයා විත්තිං පසාදෙය්‍යි,
උත්තරිං චතමධිට්ඨාසිං, දසපාරමිපුරියා.
31. “එවමහං සංසරිත්වා, පරිවජ්ජෙන්තො අනාවරං;
දුක්කරඤ්ච කතං මය්හං, බොධියායෙව කාරණා”ති.

තත්ථ භූමන්තලික්ඛකුසලොති භූමිසික්ඛාසු ච අන්තලික්ඛෙසු ච ජොතිවක්කාවාරෙ ජොතිවිජ්ජාය ච කුසලොති අත්ථො. උපට්ඨකොති උපට්ඨායකො. සප්පතිස්සොති සප්පතිස්සයො. නිබ්බූතොති විනිතො, විස්සුතො වා. තතියෙ එලෙති නිමිත්තසත්තම්, තතියඵලාධිගමහෙතු නිබ්බූතොති අත්ථො. ආදායාති මං ගහෙන්වා. චත්තාවත්තෙසුති බුද්දකචන්තමභාවත්තෙසු. කොච්ඤොති තෙසං පුරුණෙ කුසලො. න ක්වචි පරිභායාමීති ක්වචිපි සිලෙසු වා සමාධිසමාපත්තිආදීසු වා කත්ථවි කුතොපි න පරිභායාමී, සබ්බත්ථ මෙ පරිභානි නාම න විජ්ජතිති දිපෙති. “න කොචි පරිභායාමී”තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො.

යාවතාති පරිවිජේදවචනමෙතං, යාවතකන්ති අත්ථො. බුද්ධභණ්ඩකන්ති බුද්ධවචනං. සොහසින්ති සොහෙසිං පකාසෙසිං. මම අවිජරියන්ති මම සම්මාපටිපත්තිං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං අවිජරියං අබ්භූතං කස්සපො භගවා දිස්වාති අත්ථො. සංසරිත්වාති සංසාරෙ සංසරිත්වා. අනාවරන්ති අනාවාරං අකත්තබ්බං, අකරණියන්ති අත්ථො.

තස්ස පන කස්සපස්ස භගවතො ජාතනගරං බාරාණසි නාම අහොසි, බ්‍රහ්මදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතා, පරමගුණවතී ධනවතී නාම බ්‍රාහ්මණී මාතා, තිස්සො ච භාරද්වාජො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සබ්බමිත්තො නාමුපට්ඨාකො, අනුළා ච උරුවෙළා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, නිග්‍රොධරුක්ඛො බොධි, සරිරං විසතිභත්ථුබ්බෙධං අහොසි, විසතිවස්සසහස්සානි ආයු, සුනන්දා නාමස්ස අග්ගමහෙසි, විජිතසෙනො නාම පුත්තො, පාසාදයානෙන නික්ඛමී. තෙන චුත්තං -

32. “නගරං බාරාණසි නාම, කිකි නාමාසි ඛත්තියො;
වසතෙ තත්ථ නගරෙ, සම්බුද්ධස්ස මහාකුලං.
33. “බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මදත්තොව, ආසි බුද්ධස්ස සො පිතා;
ධනවතී නාම ජනිකා, කස්සපස්ස මහෙසිනො.
38. “තිස්සො ච භාරද්වාජො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සබ්බමිත්තො නාමුපට්ඨාකො, කස්සපස්ස මහෙසිනො.
39. “අනුළා උරුවෙළා ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, නිග්‍රොධොති පච්චිවති.
41. “උච්චත්තනෙන සො බුද්ධො, විසතිරතනුග්ගතො;
විජ්ජලට්ඨිව ආකාසෙ, චන්දොව ගහපුරිතො.
42. “විසතිවස්සසහස්සානි , ආයු තස්ස මහෙසිනො;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනනං බහුං.
43. “ධම්මනළාකං මාපයිත්වා, සීලං දත්වා විලෙපනං;
ධම්මදුස්සං නිවාසෙත්වා, ධම්මමාලං විහජ්ජිය.
44. “ධම්මවිමලමාදාසං , ධපයිත්වා මහාජනෙ;
කෙචි නිබ්බානං පත්ථෙත්තා, පස්සන්තු මෙ අලඬිකරං.
45. “සීලකඤ්චුකං දත්වාන, කුමානකචචම්මිතං;
ධම්මවම්මං පාරුපිත්වා, දත්වා සන්නාහමුත්තමං.
46. “සතිඵලකං දත්වාන, තිබ්බං ඤාණකුන්තිමං;
ධම්මබග්ගවරං දත්වා, සීලසංසග්ගමද්දනං.
47. “තෙවිජ්ජාභුසනං දත්වාන, ආවෙළං චතුරො එලෙ;
ජලභිඤ්ඤාහරණං දත්වා, ධම්මපුප්ඵපිළන්ධනං.
48. “සද්ධම්මපණ්ඩරවිජත්තං , දත්වා පාපනිවාරණං;
මාපයිත්වාහයං පුප්ඵං, නිබ්බූතො සො සසාවකො.
49. “එසො හි සම්මාසම්බුද්ධො, අප්පමෙයොගා දුරාසදො;
එසො හි ධම්මරතනො, ස්වාක්ඛාතො එහිපස්සිකො.

50. “එසො හි සඞ්ඝරතනො, සුඡ්පට්ඨන්තො අනුත්තරො;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඞ්ඛාරා”ති.

තත්ථ විඡ්ජුලට්ඨිවාති සනභාවෙන සංඤ්ඤිතා විඡ්ජුලතා විය. චන්දොව ගහපුරිකොති පරිවෙසගහපරික්ඛිතො පුණ්ණවන්දො විය. ධම්මතළාකං මාපයිත්වාති පරියන්තිධම්මතළාකං මාපයිත්වා. සීලං දත්වා විලෙපනන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලසඞ්ඛාතං චිත්තසන්තතිච්ඡුසනත්ථං විලෙපනං දත්වා . ධම්මදුස්සං නිවාසෙත්වාති හිරොත්තප්පධම්මසඞ්ඛාතං සාටකයුගං නිවාසෙත්වා. ධම්මමාලං විහජ්ජියාති සත්තත්තිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මකුසුමමාලං විහජ්ජිත්වා. විදහිත්වාති අත්ථො.

ධම්මවිමලමාදාසන්ති විමලං සොනාපන්තිමග්ගසඞ්ඛාතං ආදාසං
සාවජ්ජානවජ්ජකුසලාකුසලධම්මසල්ලක්ඛණත්ථං මහාජනස්ස ධම්මතළාකාතිරෙ ධම්මාදාසං යපෙත්වාති අත්ථො.
මහාජනෙති මහාජනස්ස. කෙවිති යෙ කෙවි. නිබ්බානං පත්ථෙත්තාති සබ්බාකුසලමලවිලයකරං
අමතමසඞ්ඛතමනීතිකං පරමසන්තං අවිච්ඡිත්තං නිබ්බානං පත්ථෙත්තා විවරන්ති. තෙ ඉමං අලඞ්ඛකාරං චූත්තප්පකාරං
මයා දස්සිතං පස්සන්තුති අත්ථො. “නිබ්බානමභිපත්ථෙත්තා, පස්සන්තු මං අලඞ්ඛකර”න්තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො.
අලඞ්ඛකරන්ති රස්සං කත්වා චූත්තං.

සීලකඤ්චුකං දත්වානාති පඤ්චසීලදසසීලචතුපාරිසුද්ධිසීලමයං කඤ්චුකං දත්වා. ඤානකවචවමම්භන්ති
චතුක්කපඤ්චකජ්ඣානකවචබන්ධං බන්ධිත්වා. ධම්මවම්මං පාරුපිත්වාති සතිසම්පජ්ඤ්ඤසඞ්ඛාතධම්මවම්මං
පාරුපිත්වා. දත්වා සන්තාහමුත්තමන්ති උත්තමං චතුරඞ්ගසමන්තාගතං වීරියසන්තාහං දත්වාති අත්ථො. සතිඵලකං
දත්වානාති රාගාදිදොසාරිපාපනිවාරණත්ථං චතුසතිපට්ඨානඵලකනිවාරණං දත්වා. තිබ්බණං ඤාණකුන්තිමන්ති
පට්ඨෙධසමත්ථං තිබ්බණවිපස්සනාඤාණකුන්තවන්තං, විපස්සනාඤාණනිසිත්තකුන්තවරන්ති අත්ථො,
කිලෙසබලනිධනකරසමත්ථං වා යොගාවචරයොධවරං යපෙත්වාති අත්ථො. ධම්මබග්ගවරං දත්වාති තස්ස
යොගාවචරස්ස වීරියුපලතලනිසිත්තධාරං මග්ගපඤ්ඤාවරබග්ගං දත්වා. සීලසංසග්ගමද්දනන්ති අරියං ලොකුත්තරසීලං
කිලෙසසංසග්ගමද්දනත්ථාය, කිලෙසනිසානනත්ථායාති අත්ථො.

තෙවිජ්ජාභුසනං දත්වාති තෙවිජ්ජාමයං විභුසනං දත්වා. ආවෙළං චතුරො ඵලෙති චත්තාරි ඵලානි වටංසකං
කත්වා. ඡළභිඤ්ඤාභරණන්ති ආභරණත්ථාය අලඞ්ඛකාරකරණත්ථාය ඡ අභිඤ්ඤායො දත්වා. ධම්මපුප්ඵපිළන්ධනන්ති
නවලොකුත්තරධම්මසඞ්ඛාතං කුසුමමාලං කත්වා. සද්ධම්මපණ්ඩරවිජ්ජන්තං, දත්වා පාපනිවාරණන්ති අවිචන්තවිසුද්ධං
විමුත්තිසෙතවිජ්ජන්තං සබ්බාකුසලාතපනිවාරණං දත්වා. මාපයිත්වාහයං පුප්ඵන්ති අභයපුරගාමිතං අට්ඨංඞිකමග්ගං
පුප්ඵං කත්වාති අත්ථො.

කස්සපො කිර භගවා කාසිරට්ඨෙ සෙතබ්බානගරෙ සෙතබ්බායානෙ පරිනිබ්බායි. ධාතුයො කිරස්ස න විකිරිංසු.
සකලජම්බුදීපවාසිනො මනුස්සා සන්තිපතිත්වා එකෙකං සුවණ්ණිට්ඨකං කොට්ඨෙත්තං රතනවිචිත්තං
බහිවිනනත්ථං එකෙකං අඞ්ඨකොට්ඨෙත්තං අභිභන්තරපුරණත්ථං මනොසීලාය මත්තිකාකිච්චං තෙලෙන
උදකකිච්චං කරොන්තො යොජනුබ්බෙධං ථූපමකංසු.

“කස්සපොපි භගවා කතකිච්චො, සබ්බසත්තහිතමෙව කරොන්තො;
කාසිරාජනගරෙ මීගදායෙ, ලොකනන්දනකරො නිවසී”ති.

සෙසගාථාසු සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙවාති.

ඉති මධුරත්ථවිලාසිනියා බුද්ධවංස-අට්ඨකථාය

කස්සපබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එත්තාවතා චතුර්විසතියා බුද්ධානං බුද්ධවංසවණ්ණනා

සබ්බාකාරොන නිට්ඨිතා.

27. ගොතමබුද්ධවංසවණ්ණනා

දුරෙතිදානකථා

“ඉදානි යස්මා අම්භාකං, බුද්ධවංසස්ස වණ්ණනා;
අනුක්කමෙන සම්පත්තා, තස්මායං තස්ස වණ්ණනා”.

තත්ථ අම්භාකං බොධිසත්තො දීපච්ඡාදිනං චතුර්විසතියා බුද්ධානං සන්තිකෙ අධිකාරං කරොන්තො කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි ආගතො. කස්සපස්ස පන භගවතො ඔරභාගෙ යපෙත්වා ඉමං සම්මාසම්බුද්ධං අඤ්ඤො බුද්ධො නාම නත්ථි. ඉති දීපච්ඡාදිනං චතුර්විසතියා බුද්ධානං සන්තිකෙ ලද්ධබ්‍යාකරණො පන බොධිසත්තො යෙනෙන –

“මනුස්සත්තං ලිඛිගසම්පත්ති, හෙනු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ච ඡන්දනා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සම්ප්ඤ්ඤා”ති. (බු. වං. 2.59) –

ඉමෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා දීපච්ඡාදමුලෙ කතාහිනිභාරෙන “හන්ද, බුද්ධකරෙ ධම්මෙ, විචිනාමි ඉතො විතො”ති උස්සාහං කත්වා “විචිනන්තො තදාදක්ඛිං, පට්ඨං දානපාරම්”ති දානපාරම්භාදයො බුද්ධකාරකධම්මා දිට්ඨා, තෙ පුරෙන්නො යාව වෙස්සන්තරත්තභාවා ආගමී, ආගච්ඡන්තො ච යෙ තෙ කතාහිනිභාරානං බොධිසත්තානං ආනිසංසා සංවණ්ණනා –

“ඵචං සබ්බඛගසම්පත්තා, බොධියා නියතා නරා;
සංසරං දීපමද්ධානං, කප්පකොට්ඨතෙහිපි.

“අවිචිම්භි නුප්පජ්ජන්ති, තථා ලොකත්තරෙසු ව;
නිජ්ඣාමතණ්භා බුජ්ජිපාසා, න භොන්ති කාලකඤ්ථිකා.

“න භොන්ති බුද්දකා පාණා, උප්පජ්ජන්තාපි දුග්ගතිං;
ජායමානා මනුස්සෙසු, ජච්චන්ධා න භවන්ති තෙ.

“සොතවෙකල්ලතා නත්ථි, න භවන්ති මුග්ගස්සකා;
ඉත්ථිභාවං න ගච්ඡන්ති, උභතොබ්‍යඤ්ජනපණ්ඩකා.

“න භවන්ති පරියාපන්තා, බොධියා නියතා නරා;
මුත්තා ආනන්තරිකෙහි, සබ්බත්ථ සුද්ධගොචරා.

“මිච්ඡාදිට්ඨිං න සෙවන්ති, කම්මකිරියදස්සනා;
වසමානාපි සග්ගෙසු, අසඤ්ඤං නුප්පජ්ජරෙ.

“සුද්ධාවාසෙසු දෙවෙසු, හෙනු නාම න විජ්ජති;
නෙක්ඛම්මනින්නා සජ්ජුරිසා, විසංයුත්තා භවාභවෙ;
වරන්ති ලොකත්ථවරියායො, පුරෙන්නි සබ්බපාරම්”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා);

තෙ ආනිසංසෙ අධිගන්ත්වා ආගතො. ඵචං ආගච්ඡන්තො වෙස්සන්තරත්තභාවෙ ධීතො –

“අවෙනනායං පථවී, අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛං;
සාපි දානබලා මය්හං, සත්තක්ඛන්තුං පකම්පමා”ති. (වරියා. 1.124) –

ඵචං මහාපථවිකම්පනාදිනි මහාපුඤ්ඤානි කත්වා ආයුපරියොසානෙ තතො චචිත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්ති.

අවිදුරෙතිදානකථා

තුසිතපුරෙ වසමානෙයෙව පන බොධිසත්තෙ බුද්ධකොලාහලං නාම උදපාදි. ලොකස්මිඤ්ඤි තීණි කොලාහලානි උප්පජ්ජන්ති. සෙය්‍යථිදං – කප්පකොලාහලං, බුද්ධකොලාහලං, චක්කවත්තිකොලාහලන්ති. තත්ථ “වස්සසතසහස්සස්ස අවිචයෙන කප්පට්ඨානං භවිස්සති”ති ලොකබ්‍රහ්මා නාම කාමාවචරදෙවා මුත්තසිරා

විකිණිණකෙසා රුදමුඛා අස්සුනි හත්පෙති පුඤ්ජමානා රත්තවත්ථනිවත්ථා අතිවිය විරූපවෙසධාරිනො හුත්වා මනුස්සපටෙ විවරන්තා එවං ආරොවෙන්ති – “මාරිසා, මාරිසා, ඉතො වස්සසතසහස්සස්ස අව්වයෙන කප්පුටියානං හවිස්සති, අයං ලොකො විනස්සිස්සති, මහාසමුද්දොපි උස්සුස්සිස්සති, අයඤ්ච මහාපට්ඨි සිනෙරු ව පබ්බතරාජා උඩ්ඛස්තිස්සන්ති විනස්සිස්සන්ති, යාව බ්‍රහ්මලොකා ලොකවිනාසො හවිස්සති, මෙත්තං, මාරිසා, භාවෙට්, කරුණං මුදිතං උපෙක්ඛං, මාරිසා, භාවෙට්, මාතරං පිතරං උපට්ඨහට්, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිනො හොටා”ති. ඉදං කප්පකොලාහලං නාම.

“වස්සසහස්සස්ස අව්වයෙන පන සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො ලොකෙ උපජ්ජිස්සති”ති ලොකපාලදෙවතා – “ඉතො, මාරිසා, වස්සසහස්සස්ස අව්වයෙන බුද්ධො ලොකෙ උපජ්ජිස්සති”ති උග්ගොසෙන්තියො ආභිණ්ඩන්ති. ඉදං බුද්ධකොලාහලං නාම.

“වස්සසතසස්ස අව්වයෙන වක්කවත්තිරාජා උපජ්ජිස්සති”ති දෙවතා – “ඉතො, මාරිසා, වස්සසතසස්ස අව්වයෙන වක්කවත්තිරාජා උපජ්ජිස්සති”ති උග්ගොසෙන්තියො ආභිණ්ඩන්ති. ඉදං වක්කවත්තිකොලාහලං නාම (බු. පා. අට්ඨ. 5.මඩ්ගලපඤ්ඤාසමුට්ඨානකථා; අප. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා).

තෙසු බුද්ධකොලාහලසද්දං සුත්වා සකලදසසහස්සවක්කවාලදෙවතා එකතො සන්තිපතිත්වා – “අසුකො නාම සත්තො බුද්ධො හවිස්සති”ති ඤත්වා උපසඩ්ධමිත්වා ආයාවන්ති, ආයාවමානා ච තස්ස පුබ්බතිමිත්තෙසු උප්පන්නෙසු ආයාවන්ති. තදා පන සබ්බාපි තා එකෙකවක්කවාලෙ චතුමහාරාජ-සක්ක-සුයාම-සන්තුසිත-සුනිමිත-වසවත්ති-මහාබ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං එකවක්කවාලෙ සන්තිපතිත්වා තුසිතහවනෙ උප්පන්නවුතිනිමිත්තස්ස බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා – “මාරිස, තුම්හෙහි දස පාරමියො පුරිතා, පුරෙන්නෙහි ච න සක්කබ්‍රහ්මසම්පත්තිආදිකං සම්පත්තිං පත්තෙන්නෙහි පුරිතා, ලොකනිත්ථරණත්ථාය පන වො සබ්බඤ්ඤානං පත්තෙන්නෙහි පරිපුරිතා බුද්ධත්තාය –

“කාලො බො තෙ මහාවීර, උප්පජ්ජ මාතුකුච්ඡියං;
සදෙවකං තාරයන්තො, බුජ්ඣස්සු අමතං පද”න්ති. (බු. වං. 1.67) –

යාවිංසු.

අට් මහාසත්තො දෙවතාහි එවං ආයාවියමානො දෙවතානං පටිඤ්ඤං අදත්ථාවා කාල-දීප-දෙස-කුල-ජනෙත්තිආයුපරිච්ඡේදවසෙන පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙසි. තත්ථ “කාලො නු බො, න කාලො”ති පට්ඨං කාලං විලොකෙසි. තත්ථ වස්සසතසහස්සතො උද්ධං වඩ්ඪිතආයුකාලො කාලො නාම න හොති. කස්මා? තදා හි සත්තානං ජාතිජරාමරණානි න පඤ්ඤායන්ති, බුද්ධානඤ්ච ධම්මදෙසනා තිලක්ඛණමුත්තා නාම තත්ථී, තෙසං “අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා”ති කට්ඨන්තානං “කිං නාමෙතං කට්ඨන්ති”ති නෙව සොතබ්බං න සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤන්ති, තතො අභිසමයො න හොති, තස්මිං අසති අනියානිකං සාසනං හොති. තස්මා සො අකාලො. වස්සසතතො ඌනආයුකාලොපි කාලො න හොති. කස්මා? තදා සත්තා උස්සන්තකිලෙසා හොන්ති, උස්සන්තකිලෙසානඤ්ච දින්නොවාදො ඔවාදට්ඨානො න තිට්ඨති, උදකෙ දණ්ඩරාජී විය බිජ්ජං විගච්ඡති. තස්මා සොපි අකාලො. වස්සසතසහස්සතො පන පට්ඨාය හෙට්ඨා වස්සසතතො පට්ඨාය උද්ධං ආයුකාලො කාලො නාම. තදා පන වස්සසතකාලො අහොසි. අට් මහාසත්තො “නිබ්බත්තිතබ්බකාලො”ති කාලං පස්සි.

තතො දීපං ඔලොකෙන්තො සපරිවාරෙ චත්තාරො මහාදීපෙ ඔලොකෙන්වා – “තිසු දීපෙසු බුද්ධා න නිබ්බත්තන්ති, ජම්බුදීපෙයෙව නිබ්බත්තන්ති”ති දීපං පස්සි.

තතො “ජම්බුදීපො නාම මහා, දසයොජනසහස්සපරිමාණො. කතරස්මිං නු බො පදෙසෙ බුද්ධා නිබ්බත්තන්ති”ති ඔකාසං ඔලොකෙන්තො මජ්ඣිමදෙසං පස්සි. “කපිලවත්ථු නාම නගරං, තත්ථ මයා නිබ්බත්තිතබ්බ”න්ති නිට්ඨමගමාසි.

තතො කුලං විලොකෙන්තො – “බුද්ධා නාම වෙස්සකුලෙ වා සුද්දකුලෙ වා න නිබ්බත්තන්ති. ලොකසම්මතෙ පන ඛත්තියකුලෙ වා බ්‍රාහ්මණකුලෙ වා නිබ්බත්තන්ති, එතරහි ඛත්තියකුලං ලොකසම්මතං, තත්ථ නිබ්බත්තිස්සාමි සුද්ධොදනො නාම රාජා පිතා මෙ හවිස්සති”ති කුලං පස්සි.

තතො මාතරං විලොකෙන්තො – “බුද්ධමාතා නාම ලොලා සුරාධුත්තා න හොති, කප්පසතසහස්සං පන පුරිතපාරමී ජාතිතො පට්ඨාය අභිණ්ඩපඤ්චසිලායෙව හොති. අයඤ්ච මහාමායා නාම දෙවි එදිසි, අයං මෙ මාතා හවිස්සති, කිත්තකං පනස්සා ආයුනි, දසන්තං මාසානං උපරි සත්ත දිවසානි”ති පස්සි.

ඉති ඉමං පඤ්චවිධං මහාවිලොකනං විලොකෙන්වා – “කාලො මෙ, මාරිසා, බුද්ධභාවායා”ති දෙවතානං පටිඤ්ඤං දත්වා – “ගච්ඡට් තුම්හෙ”ති තා දෙවතා උයොජෙත්වා තුසිතදෙවතාහි පරිවුතො තුසිතපුරෙ නන්දනවනං පාවිසි. සබ්බදෙවලොකෙසු හි නන්දනවනං අත්ථියෙව. තත්තං දෙවතා – “ඉතො වුතො සුගතිං ගච්ඡා”ති පුබ්බෙ කතකුසලකම්මොකාසං සාරයමානා විවරන්ති. සො එවං තාහි දෙවතාහි කුසලං සාරයමානාහි පරිවුතො තත්තං

විවරන්තොව වචිත්වා මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡිස්මිං උත්තරාසාළ්භනක්ඛන්තෙන පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. මහාපුරිසස්ස පන මාතු කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිග්ගණ්ඨනක්ඛණෙ එකප්පහාරෙනෙව සකලදසසහස්සිලොකධාතු සඬිකම්පි. ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි පාතුරහෙසුං.

එවං ගතිපටිසන්ධිකස්ස බොධිසත්තස්ස වෙව බොධිසත්තමාතුයා ව උපද්දවනිවාරණත්ථං බග්ගහත්ථා වත්තාරො දෙවපුත්තා ආරක්ඛං ගණ්ඨිංසු. බොධිසත්තස්ස මාතු පුරිසෙසු රාගචිත්තං නුප්පජ්ජී, ලාභග්ගසග්ගප්පත්තා ව සා අහොසි සුබ්බි අකිලන්තකායා. බොධිසත්තඤ්ච අත්තනො කුච්ඡිගතං විප්පසන්තො මණ්ණරතනො ආවුතපණ්ඩුසුත්තං විය පස්සති. යස්මා බොධිසත්තෙන වසිතකුච්ඡි නාම චෙතියගබ්භසදිසා හොති, න සක්කා අඤ්ඤෙන සත්තෙන ආවසිතුං වා පරිභුඤ්ජිතුං වා, තස්මා බොධිසත්තමාතා සත්තාහජාතෙ බොධිසත්තෙ කාලං කත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්ති. යථා පන අඤ්ඤා ඉත්ථියො දස මාසෙ අප්පත්වාපි අතික්කමිත්වාපි නිසින්නාපි නිපන්නාපි විජායන්ති, න එවං බොධිසත්තමාතා. බොධිසත්තමාතා පන බොධිසත්තං දස මාසෙ කුච්ඡිනා පරිහරිත්වා ධීතාව විජායති. අයං බොධිසත්තමාතු ධම්මතා.

මහාමායාපි දෙවී දස මාසෙ කුච්ඡිනා බොධිසත්තං පරිහරිත්වා පරිපුණ්ණගබ්භා ඤාතිසරං ගන්තුකාමා සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොචෙසි – “ඉච්ඡාමහං, මහාරාජ, දෙවදහනගරං ගන්තු”න්ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා කපිලවත්ථුතො යාව දෙවදහනගරා අඤ්ජසං සමං කාරෙත්වා කදලිපුණ්ණසංකමුකධජපටාකාදිහි අලඬිකාරාපෙත්වා නවකනකසිවිකාය නිසිදාපෙත්වා මහනියා විභූතියා මහතා පරිවාරෙන පෙසෙසි. ද්වින්තං පන නගරානං අත්තරෙ උභයනගරවාසීනං පරිහොගාරහං ලුම්බිනීවනං නාම මඬිගලසාලවනං අත්ථී, තං තස්මිං සමයෙ මූලතො යාව අග්ගසාබා සබ්බං එකථාලිචුල්ලං අහොසි. සාබන්තරෙහි වෙව පුප්ඵන්තරෙහි ව පරමරතිකරමධුරමනොරමවිරුතාහි මදමුදිතාහි අනුභුත්තපඤ්චරාහි පරහතමධුකරවධුහි උපගීයමානසුරනන්දනනන්දනවනසදිසසොහං වනං දිස්වා දෙවියා සාලවනකීළමනුභවිතුං චිත්තමුප්පජ්ජී (අප. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා).

“විභූසිතා බාලජනානිවාලිනී, විභූසිතඬිගී වනිතෙව මාලිනී;
සදා ජනානං නයනාලිමාලිනී, විලුම්පිනීවාතිවිරොචී ලුම්බිනී”.

අමච්චා රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා දෙවීං ගහෙත්වා තං ලුම්බිනීවනං පවිසිංසු. සා මඬිගලසාලමූලං ගන්ත්වා තස්ස උජුසමවට්ටක්ඛන්ධස්ස පුප්ඵඵලපල්ලවසමලඬිකතස්ස යං සාබං ගණ්ඨිතුකාමා අහොසි, සා සාලසාබා අබලා ජනහදයලොලා සයමෙව විලම්බමානා හුත්වා තස්සා කරතලස්මිං සමුපගතා. අථ සා තං සාලසාබං තම්බතුඬිගනචුප්පලෙන කමලදලවත්තිවට්ටඬිගුලිනා නවකනකකට්ටලයසොහිනා දක්ඛිණෙන පරමරතිකරෙන කරෙන අග්ගහෙසි. සා තං සාලසාබං ගහෙත්වා ධීතා අසිතජලධරවිවරගතා බාලවන්දලොබා විය ව අවිරට්ඨිතිකා අවිච්චහා විය ව නන්දනවනජාතා දෙවී විය ව දෙවී විරොචිත්ථ. තාවදෙව වස්සා කම්මජවාතා වලිංසු. අථස්සා සාණිපාකාරං පරික්ඛිපිත්වා මහාජනො පටික්කම්. සා සාලසාබං ගහෙත්වා තිට්ඨමානාය එව තස්සා ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි.

තඬිබණ්ණංයෙව වත්තාරො විසුද්ධචිත්තා මහාබුග්මානො සුවණ්ණජාලං ආදාය ආගන්ත්වා තෙන සුවණ්ණජාලෙන බොධිසත්තං සම්පට්චිජිත්වා මාතු පුරතො යපෙත්වා – “අත්තමනා, දෙවී, හොහි, මහෙසක්ඛො තෙ පුත්තො උප්පන්තො”ති ආහංසු. යථා පන අඤ්ඤෙ සත්තා මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමන්තා පටික්කලෙන අසුවිනා මක්ඛිතා නික්ඛමන්ති, න එවං බොධිසත්තො. බොධිසත්තො පන ද්වෙ හත්ථෙ ද්වෙ පාදෙ පසාරෙත්වා ධීතකොව මාතුකුච්ඡිසම්භවෙන කෙනවි අසුවිනා අමක්ඛිතොව සුද්ධො විසදො කාසිකවත්ථෙ නික්ඛිත්තමණ්ණරතනං විය විරොචමානො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමී. එවං සත්තෙපි බොධිසත්තස්ස ව බොධිසත්තමාතුයා ව සක්කාරත්ථං ආකාසනො ද්වෙ උදකධාරා නික්ඛමිත්වා බොධිසත්තස්ස ව මාතුයා ව සරීරෙ උතුං ගාහාපෙසුං.

අථ තං සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගහෙත්වා ධීතානං බුග්මානං හත්ථතො වත්තාරො මහාරාජානො මඬිගලසම්මතාය සුබසම්ඵස්සාය අජිනප්පවෙණියා ගණ්ඨිංසු, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලවුම්බටකෙන ගණ්ඨිංසු, මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පථවියං පතිට්ඨාය පුරත්ථිමං දිසං ඔලොකෙසි, අනෙකානි වක්කවාළසහස්සානි එකඬිගණානි අහෙසුං. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධපුප්ඵමාලාදිහි පුජයමානා – “මහාපුරිස, තුම්හෙහි සදිසො එත්ථ නත්ථී, කුතො උත්තරිතරො”ති ආහංසු. එවං දස දිසා අනුවිලොකෙත්වා අත්තනා සදිසං අදිස්වා උත්තරදිසාහිමුබො සත්තපද්විතිහාරෙන අගමාසි. ගච්ඡන්තො ව පථවියා එව ගතො, නාකාසෙන. අවෙලකොව ගතො, න සවෙලකො. දහරොව ගතො, න සොළසවස්සුද්දෙසිකො. මහාජනස්ස පන ආකාසෙන ගච්ඡන්තො විය අලඬිකතපටියන්තො විය ව සොළසවස්සුද්දෙසිකො විය ව අහොසි. තතො සත්තමෙ පදෙ යත්වා “අග්ගොහමස්මි ලොකස්සා”තිආදිකං (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) ආසහිං වාවං නිච්ඡාරෙත්තො සීහනාදං නදි.

බොධිසත්තො හි තිසු අත්තභාවෙසු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තොව වාවං නිච්ඡාරෙසි මහොසධන්තභාවෙ, වෙස්සන්තරත්තභාවෙ, ඉමස්මිං අත්තභාවෙති. මහොසධන්තභාවෙ කිරස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තස්සෙව සක්කො දෙවරාජා ආගන්ත්වා වන්දනසාරං හත්ථෙ යපෙත්වා ගතො, තං මුට්ඨියං කත්වාච නික්ඛන්තො. අථ තං මාතා – “තාත, ත්වං කිං ගහෙත්වා ආගතොසි”ති පුච්ඡී. “ඔසධං, අම්මා”ති. ඉති ඔසධං ගහෙත්වා ආගතත්තා “ඔසධකුමාරො”ත්වෙවස්ස නාමමකංසු.

වෙස්සන්තරත්තභාවෙ පන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තොව දක්ඛිණහත්ථං පසාරෙත්වා – “අත්ථි නු බො, අම්ම, කිඤ්චි ගෙහස්මිං ධනං, දානං දස්සාමි”ති වදන්තො නික්ඛමි. අථස්ස මාතා – “සධනෙ කුලෙ නිබ්බන්තොසි, තාතා”ති පුත්තස්ස හත්ථං අත්තනො හත්ථතලෙ කත්වා සහස්සත්ථවිකං යපෙසි.

ඉමස්මිං පන අත්තභාවෙ ඉමං සිහනාදං නදීති එවං බොධිසත්තො තිස්ස අත්තභාවෙසු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තොව වාවං නිව්ඡාරෙසි. ජාතක්ඛණෙපිස්ස ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි පාතුරහෙසුං. යස්මිං පන සමයෙ අම්භාකං බොධිසත්තො ලුම්ඛිනිවනෙ ජාතො තස්මිංයෙව සමයෙ රාහුලමාතා දෙවි ආනන්දො ඡන්තො කාළදාසී අම්චිවො කණ්ඩකො අස්සරාජා මහාබොධිරුක්ඛො වතස්සො නිධිකුම්භියො ව ජාතා, තත්ථ එකො ගාවුතප්පමාණො එකො අඬ්ඬියොජනප්පමාණො එකො තිගාවුතප්පමාණො එකො යොජනප්පමාණො අහොසි. ඉමෙ සත්ත සහජාතා නාම භොන්ති.

උභයනගරවාසිනො මහාපුරිසං ගහෙත්වා කපිලවත්ථුපුරමෙව අගමංසු. තංදිවසමෙව – “කපිලවත්ථුනගරෙ සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තො බොධිමුලෙ නිසිදිත්වා බුද්ධො භවිස්සති”ති තාවතිංසභවනෙ හට්ඨකුට්ඨා දෙවසඬ්ඪිසා වෙලුක්ඛෙපාදිනි පවත්තෙන්තා කිළිංසු. තස්මිං සමයෙ සුද්ධොදනමහාරාජස්ස කුලුපකො අට්ඨසමාපත්තිලාභී කාළදෙවලො නාම තාපසො හත්තකිච්චං කත්වා දිවාචිහාරත්ථාය තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා තත්ථ දිවාචිහාරං නිසිත්තො තා දෙවතා කුට්ඨමානසා කිළන්තියො දිස්වා “කිංකාරණා කුට්ඨමානසා පමුදිතහදයා කිළථ, මය්හං තං කාරණං කථෙථා”ති පුච්ඡි. තතො දෙවතා ආභංසු – “මාරිස, සුද්ධොදනරක්ඛොද්ධො පුත්තො ජාතො, සො බොධිමණ්ඩෙ නිසිදිත්වා බුද්ධො හුත්වා ධම්මවක්කං පවත්තෙස්සති, තස්ස ‘අනන්තරූපං බුද්ධලිලං පස්සිතුං ලභිස්සාමා’ති ඉමිනා කාරණෙන කුට්ඨමිහා”ති.

අථ තාපසො තාසං දෙවතානං වචනං සුත්වා පරමදස්සනීයරතනාවලොකනො දෙවලොකනො ඔරුය්හ නරපතිනිවෙසනං පවිසිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. තතො කතපට්ඨසත්ථාරං රාජානං – “පුත්තො කිර තෙ, මහාරාජ, ජාතො, තං පස්සිස්සාමා”ති ආභ. රාජා අලඬ්ඬිකතපට්ඨයත්තං තනායං ආභරාපෙත්වා දෙවලනාපසං වන්දාපෙතුං අභිහරි. මහාපුරිසස්ස පාදා පරිවත්තිත්වා විජ්ජුලතා විය අසිතප්පලධරකුටෙසු තාපසස්ස ජවාසු පතිට්ඨතිංසු. බොධිසත්තෙන හි තෙනත්තභාවෙන වන්දිතබ්බො නාම අඤ්ඤො නත්ථි. තතො තාපසො උට්ඨායාසනා බොධිසත්තස්ස අඤ්ජලිං පග්ගහෙසි. රාජා තං අච්ඡරියං දිස්වා අත්තනො පුත්තං වන්දි. තාපසො බොධිසත්තස්ස ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා – “භවිස්සති නු බො බුද්ධො, උදාහු න භවිස්සති”ති ආවජ්ජෙත්වා උපධාරෙත්තො – “නිස්සංසයං බුද්ධො භවිස්සති”ති අනාගතංසඤ්ඤාණෙන ඤත්වා – “අච්ඡරියපුරිසො අය”න්ති සිතං අකාසි.

තතො “අභං ඉමං බුද්ධභූතං දට්ඨුං ලභිස්සාමි නු බො, නො”ති උපධාරෙත්තො – “න ලභිස්සාමි, අත්තරායෙව කාලං කත්වා බුද්ධසතෙනපි බුද්ධසහස්සෙනපි ගන්ත්වා බොධෙතුං අසක්කුණෙයො අරූපභවෙ නිබ්බන්තිස්සාමි”ති දිස්වා – “එවරූපං නාම අච්ඡරියපුරිසං බුද්ධභූතං දට්ඨුං න ලභිස්සාමි, මහති වත මෙ ජානි භවිස්සති”ති පරොදි. මනුස්සා පන දිස්වා – “අම්භාකං අයොසා ඉදානෙව හසිත්වා පුන රොදිතුමාරහි, කිං නු බො, හන්තෙ, අම්භාකං අයාපුත්තස්ස කොචි අත්තරායො භවිස්සති”ති පුච්ඡිංසු. තාපසො ආභ – “නත්ථෙත්තස්ස අත්තරායො, නිස්සංසයෙන බුද්ධො භවිස්සති”ති. “අථ කස්මා කුම්භෙ පරොදිත්ථා”ති? “එවරූපං අච්ඡරියපුරිසං බුද්ධභූතං දට්ඨුං න ලභිස්සාමි, මහති වත මෙ ජානි භවිස්සතිති අත්තානං අනුසොවත්තො රොදාමි”ති ආභ.

තතො බොධිසත්තං පඤ්චමෙ දිවසෙ සීසං න්භාපෙත්වා – “නාමං ගණ්ඨිස්සාමා”ති රාජභවනං චතුජ්ජාතිකගන්ධෙන උපලිම්පිත්වා ලාජපඤ්චමානි කුසුමානි විකිරිත්වා අසම්භින්නපායාසං පවාපෙත්වා තිණ්ණං වෙදානං පාරඬ්ඨගෙන අට්ඨසතෙ බ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තෙත්වා රාජභවනෙ නිසිදාපෙත්වා මධුපායාසං භොජෙත්වා සක්කාරං කත්වා – “කිං නු බො භවිස්සති”ති ලක්ඛණානි පරිග්ගාහාපෙසුං. තෙසු රාමාදයො අට්ඨ බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතා ලක්ඛණපරිග්ගාහකා අහෙසුං. තෙසු සත්ත ජනා ද්වෙ අඬ්ඬුලියො උක්ඛිපිත්වා ද්වෙධා බ්‍යාකරිංසු – “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො අගාරං අජ්ඣාචසන්තො රාජා භොති වක්කවත්තී, පබ්බජමානො බුද්ධො”ති. තෙසං පන සබ්බද්දගරො ගොත්තෙන කොණ්ඩඤ්ඤො නාම බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තස්ස ලක්ඛණවරසම්පත්තිං දිස්වා – “එතස්ස අගාරමජ්ඣෙයා යානකාරණං නත්ථි, එකන්තෙනෙව විචට්ඨිජ්ජෙ බුද්ධො භවිස්සති”ති එකමෙව අඬ්ඬුලිං උක්ඛිපිත්වා එකංසබ්‍යාකරණං බ්‍යාකාසි. අථස්ස නාමං ගණ්ඨන්තා සබ්බලොකත්ථසිද්ධිකරත්තා සිද්ධත්ථොති නාමමකංසු.

අථ තෙ බ්‍රාහ්මණා අත්තනො සරානි ගන්ත්වා පුත්තෙ ආමන්තෙත්වා එවමාභංසු – “අම්භෙ මහල්ලකා, සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තං සබ්බඤ්ඤානං පත්තං සම්භාවෙය්‍යාම වා නො වා, කුම්භෙ පන තස්මිං පබ්බජිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තෙ තස්ස සාසනෙ පබ්බජථා”ති. තතො සත්තපි ජනා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතා. කොණ්ඩඤ්ඤමාණවො අරොගො අහොසි. තදා පන රාජා තෙසං වචනං සුත්වා – “කිං දිස්වා මම පුත්තො පබ්බජිස්සති”ති තෙ පුච්ඡි. “චත්තාරි පුබ්බනිමිත්තානි, දෙවා”ති. “කතරඤ්ච කතරඤ්චා”ති? “ජිණ්ණං බ්‍යාධිතං මතං පබ්බජිත”න්ති. රාජා “ඉතො පට්ඨාය එවරූපානං මම පුත්තස්ස සත්තිකං ආගමිතුං මා අදත්ථා”ති වත්වා කුමාරස්ස වක්ඛුපථෙ ජිණ්ණපුරිසාදීනං ආගමනනිවාරණත්ථං චතුසු දිසාසු ගාවුතගාවුතට්ඨානෙ ආරක්ඛං යපෙසි. තංදිවසං මඬ්ඨගලට්ඨානෙ සන්තිපතිතෙසු අසීතියා ඤාතිකුලසහස්සෙසු එකමෙකො එකමෙකං පුත්තං පටිජානි – “අයං බුද්ධො වා භොතු රාජා වා, මයං එකමෙකං පුත්තං දස්සාම, සවෙ බුද්ධො භවිස්සති, ඛත්තියසමණෙහෙව පරිවුතො විවරිස්සති. සවෙ රාජා වක්කවත්ති භවිස්සති, ඛත්තියකුමාරෙහෙව පරිවුතො විවරිස්සති”ති. අථ රාජා මහාපුරිසස්ස

පරමරූපසම්පන්නා විගතසබ්බදොසා චතුසට්ඨි ධාතියො අදාසි. බොධිසත්තො අනන්තෙන පරිවාරෙන මහතා සිරිසමුදයෙන වඩ්ඪි.

අටේකදිවසං රඤ්ඤො වජ්ජමඛිගලං නාම අහොසි. තංදිවසං රාජා මහනියා විභූතියා මහතා පරිවාරෙන නගරතො නික්කමන්තො පුත්තමපි ගහෙන්වාව අගමාසි. කසිකම්මට්ඨානෙන එකො ජම්බුරුක්කො පරමරමණියො සනසන්දවිජායො අහොසි. තස්ස හෙට්ඨා කුමාරස්ස සයනං පඤ්ඤාපෙත්වා උපරි වරකනකතාරාඛිතං රත්තවෙලවිතානං බන්ධිත්වා සාණිපාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙත්වා ආරක්ඛං යපෙත්වා රාජා සබ්බාලඪකාරං අලඪකරිත්වා අමච්චගණපරිවුතො නඛිගලකරණට්ඨානමගමාසි. තත්ථ රාජා පරමමඛිගලං සුවණ්ණනඛිගලං ගණ්හාති, අමච්චාදයො රජතනඛිගලාදීනි ගණ්හන්ති. තංදිවසං නඛිගලසහස්සං යොජියති. බොධිසත්තං පරිවාරෙන්වා නිසින්නා ධාතියො – “රඤ්ඤො සම්පත්තිං පස්සිස්සාමා”ති අන්තොසාණිතො බහි නික්කන්තා.

අථ බොධිසත්තො ඉතො චිතො ව ඔලොකෙන්තො කිඤ්චි අදිස්වා සහසා උට්ඨාය පල්ලඪිකං ආභූජිත්වා ආනාපානෙ පරිග්ගහෙන්වා පයමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙසි. ධාතියො ඛජ්ජහොජ්ජන්තරෙ විවරන්තියො ථොකං විරායිංසු. සෙසරුක්කානං ඡායා නිවන්තා, තස්ස පන ජම්බුරුක්කස්ස ඡායා පරිමණ්ඩලා හුත්වා තත්ථෙව අට්ඨාසි. ධාතියො පනස්ස “අයාපුත්තො එකකොවා”ති වෙගෙන සාණිපාකාරං උක්ඛිපිත්වා පරියෙසන්තියො සිරිසයනෙ පල්ලඪිකෙන නිසින්නං තඤ්ච පාටිභාරියං දිස්වා ගන්ත්වා තං පවත්ති. රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා වෙගෙන ආගන්ත්වා තං පාටිභාරියං දිස්වා – “අයං වො, තාත, දුතියවන්දනා”ති පුත්තං වන්දි.

අථ මහාපුරිසො අනුක්කමෙන සොළසවස්සද්දෙසිකො අහොසි. රාජා බොධිසත්තස්ස තිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡවිකෙ රම්ම-සුරම්ම-සුභනාමකෙ තයො පාසාදෙ කාරෙසි. එකං නවභූමිකං එකං සත්තභූමිකං එකං පඤ්චභූමිකං. තයොපි පාසාදා උඛිබ්බෙන සමජ්ජමාණා අහෙසුං. භූමිකාසු පන නානත්තං අහොසි.

අථ රාජා වින්තෙසි – “පුත්තො මෙ වයජ්ජන්තො ඡත්තමස්ස උස්සාපෙත්වා රජ්ජසිරිං පස්සිස්සාමි”ති. සො සාකියානං පණ්ණානි පනිණි “පුත්තො මෙ වයජ්ජන්තො, රජ්ජෙන නං පතිට්ඨාපෙස්සාමි, සබ්බෙ අත්තනො ගෙහෙසු වයජ්ජන්තා දාරිකා ඉමං ගෙහං පෙසෙත්තු”ති. තෙ රඤ්ඤො සාසනං සුත්වා – “කුමාරො කෙවලං රූපසම්පන්නො, න කිඤ්චි සිජ්ජං ඡානාති, දාරහරණං කාතුං න සක්ඛිස්සති, න මයං ධිතරො දස්සාමා”ති ආහංසු. රාජා තං පවත්ති. සුත්වා පුත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. බොධිසත්තො – “කිං සිජ්ජං දස්සෙතුං වට්ටති”ති ආහ. “සහස්සත්ථාමං ධනුං ආරොපෙතුං වට්ටති, තාතා”ති. “තෙන හි ආහරාපෙථා”ති ආහ. රාජා ආහරාපෙත්වා අදාසි. තං ධනුං පුරිසසහස්සං ආරොපෙති, පුරිසසහස්සං ඔරොපෙති. මහාපුරිසො තං සරාසනං ආහරාපෙත්වා පල්ලඪිකෙන නිසින්නොව ජියං පාදඛිගුට්ඨකෙ වෙයාපෙත්වා කඬ්ඪන්තො පාදඛිගුට්ඨකෙනෙව ධනුං ආරොපෙත්වා වාමෙන හත්ථෙන දණ්ඩෙ ගහෙන්වා දක්ඛිණෙන හත්ථෙන කඬ්ඪිත්වා ජියං රොපෙසි. සකලනගරං උජ්ජන්තනාකාරජ්ජන්තං අහොසි. “කිං එසො සද්දො”ති ව චුත්තෙ “දෙවො ගජ්ජති”ති ආහංසු. අථඤ්ඤෙ “තුම්හෙ න ඡානාථ, න දෙවො ගජ්ජති, අඬ්ඨිරසස්ස කුමාරස්ස සහස්සත්ථාමං ධනුං ආරොපෙත්වා ජියං පොයෙන්තස්ස ජියජ්ජහාරසද්දො එසො”ති ආහංසු. සාකියා තං සුත්වා තාවතකෙනෙව ආරද්ධවිත්තා තුට්ඨමානසා අහෙසුං.

අථ මහාපුරිසො – “කිං කාතුං වට්ටති”ති ආහ. අට්ඨඛිගුලබ්බලං අයොපට්ටං කණ්ඩෙන විජ්ඣිතුං වට්ටතිති. තං විජ්ඣිත්වා – “අඤ්ඤං කිං කාතුං වට්ටති”ති ආහ. වතුරඛිගුලබ්බලං අසනඵලකං විජ්ඣිතුං වට්ටතිති. තමපි විජ්ඣිත්වා අඤ්ඤං කිං කාතුං වට්ටතිති. තතො “වාලුකසකට්ඨි”ති ආහංසු. මහාසත්තො වාලුකසකට්ඨි පලාලසකට්ඨි විනිවිජ්ඣිත්වා උදකෙ එකුසහජ්ජමාණං කණ්ඩං පෙසෙසි ථලෙ අට්ඨඋසහජ්ජමාණං. අථ නං “වානිඬිගණසඤ්ඤාය වාලං විජ්ඣිතුං වට්ටති”ති ආහංසු. “තෙන හි යොජනමත්තං වානිඬිගණං බන්ධාපෙථා”ති වත්වා යොජනමත්තකෙ වානිඬිගණසඤ්ඤාය වාලං බන්ධාපෙත්වා රත්තන්ධකාරෙ මෙසපටලෙහි ඡන්නාසු දිසාසු කණ්ඩං බිපි. තං ගන්ත්වා යොජනමත්තකෙ වාලං එලෙත්වා පථවිං පාවිසි. න කෙවලං එත්තකමෙව, තංදිවසං මහාපුරිසො ලොකෙ වත්තමානං සිජ්ජං සබ්බමෙව දස්සෙසි.

අථ සාකියා අත්තනො ධිතරො අලඪකරිත්වා පෙසයිංසු. වත්තාලිසසහස්සා නාටකිත්ථියො අහෙසුං. රාහුලමානා පන දෙවි අග්ගමහෙසි අහොසි. මහාපුරිසො දෙවකුමාරො විය සුරයුවතීහි පරිවුතො නරයුවතීහි පරිවුතො නිජපුරිසෙහි තුරියෙහි පරිවාරියමානො මහාසම්පත්තිං අනුභවමානො උතුවාරෙන උතුවාරෙන තෙසු තිසු පාසාදෙසු විහරති. අටේකදිවසං බොධිසත්තො උයානාභූමිං ගන්තුකාමො සාරථී ආමන්තෙත්වා – “රථං යොජෙහි උයානාභූමිං පස්සිස්සාමි”ති ආහ. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා මහාරහං වරරුවරථීරකුඛ්ඛරවරත්තං ථීරතරනෙමිනාහි. වරකනකරජතමණිරතනඛිතර්සාමුඛං නවකනකරජතතාරකඛිතනෙමිපස්සං සමොසරිතවිට්ඨසුරහිකුසුමදාමසස්සිරිකං රවිරථසදිසදස්සනියං වරරථං සමලඪකරිත්වා සසිකුමුදසදිසවණ්ණෙ අනිලගරුළපවෙ ආජාතියෙ වත්තාරො මඬිගලසින්ධුවෙ යොජෙත්වා බොධිසත්තස්ස පටිවෙදෙසි. බොධිසත්තො දෙවවිමානසදිසං තං රථවරමාරුය්ග උයානාහිමුඛො පායාසි.

අථ දෙවතා “සිද්ධත්ථකුමාරස්ස අභිසම්බුජ්ඣනකාලො ආසන්නො, පුබ්බනිමිත්තමස්ස දස්සෙස්සාමා”ති එකං දෙවපුත්තං ජරාජ්ජරසරීරං බණ්ඩදන්තං පලිතකෙසං වඩ්ඪගත්තං දණ්ඩහත්ථං පට්ටමානං කත්වා දස්සෙසුං. තං

බොධිසත්තො වෙව සාරථී ව පස්සන්ති. තතො බොධිසත්තො – “සාරථී කො නාමෙස පුරිසො කෙසාපිස්ස න යථා අඤ්ඤෙස”න්ති මහාපදානසුත්තෙ (දී. නි. 2.43 ආදයො) ආගතනයෙනෙව පුච්ඡිත්වා තස්ස වචනං සුත්වා – “ධිරත්ථු වත, හො, ජාති, යත්‍ර හි නාම ජාතස්ස ජරා පඤ්ඤායිස්සති”ති (දී. නි. 2.45, 47) සංවිග්ගහදයො තතොව පටිනිවත්තිත්වා පාසාදමෙව අභිරුහි.

රාජා “කිංකාරණා මම පුත්තො පටිනිවත්ති”ති පුච්ඡි. “ඡිණ්ණපුරිසං දිස්වා, දෙවා”ති. තතො කම්පමානමානසො රාජා අභිඤ්ඤාපනෙ ආරක්ඛං යපෙසි. පුනෙකදිවසං බොධිසත්තො උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තාහි එව දෙවතාහි නිමිමිතං බ්‍යාධිතඤ්ච පුරිසං දිස්වා පුරිමනයෙනෙව පුච්ඡිත්වා සංවිග්ගහදයො නිවත්තිත්වා පාසාදමෙව අභිරුහි. රාජා පුච්ඡිත්වා නාටකානි විස්සජ්ජෙසි. “පබ්බජ්ජාය මානසං අස්ස හින්තං කරස්ස”න්ති ආරක්ඛං වඩ්ඪෙත්වා සමන්තතො නිගාචුතප්පමාණෙ පදෙසෙ ආරක්ඛං යපෙසි.

පුනපි බොධිසත්තො එකදිවසං උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තට්ඨ දෙවතාහි නිමිමිතං කාලඤ්ඤාං දිස්වා පුරිමනයෙනෙව පුච්ඡිත්වා සංවිග්ගහදයො නිවත්තිත්වා පාසාදමෙව අභිරුහි. රාජා නිවත්තනකාරණං පුච්ඡිත්වා පුන ආරක්ඛං වඩ්ඪෙත්වා යොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ ආරක්ඛං යපෙසි.

පුනපි බොධිසත්තො එකදිවසං උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තට්ඨ දෙවතාහි නිමිමිතං සුනිවත්ථං සුපාරුතං පබ්බජිතං දිස්වා – “කො නාමෙසො, සම්ම, සාරථී”ති සාරථී පුච්ඡි. සාරථී කිඤ්ඤාපි බුද්ධුප්පාදස්ස අභවා පබ්බජිතං වා පබ්බජිතගුණෙ වා න ජානාති, දෙවතානුභාවෙන පන “පබ්බජිතො නාමායං දෙවා”ති වත්වා පබ්බජ්ජාය ගුණං තස්ස වණ්ණෙසි.

තතො බොධිසත්තො පබ්බජ්ජාය රුචිං උප්පාදෙත්වා තංදිවසං උය්‍යානං අගමාසි. දීඝායුකා බොධිසත්තා වස්සසතෙ වස්සසතෙ අතික්කන්තෙ ඡිණ්ණාදිසු එකෙකං අද්දසංසු. අම්භාකං පන බොධිසත්තො අප්පායුකකාලෙ උප්පන්තන්තා චතුත්තං චතුත්තං මාසානං අව්චයෙන උය්‍යානං ගච්ඡන්තො අනුක්කමෙන එකෙකං අද්දස. දීඝභාණකා පනාහු – “වත්තාරි නිමිත්තානි එකදිවසෙනෙව දිස්වා අගමාසි”ති. තත්ථ දිවසභාගං කිළිත්වා උය්‍යානරසමනුභවිත්වා මච්චලපොක්ඛරණියං න්හත්වා අත්ථඨගතෙ සුරියෙ මච්චලසිලාතලෙ නිසිදි අත්තානං අලඬිකාරාපෙතුකාමො. අපස්ස විත්තාවාරමඤ්ඤාය සක්කෙන දෙවනමිත්තෙන ආණත්තො විස්සකම්මො නාම දෙවපුත්තො ආගන්ත්වා තස්සෙව කප්පකසදියො හුත්වා දිබ්බෙහි අලඬිකාරෙහි අලඬිකරි. අපස්ස සබ්බාලඬිකාරසමලඬිකතස්ස සබ්බතාලාවචරෙසු සකානි සකානි පටිභානානි දස්සයන්තෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු ව “ජය නන්දා”තිආදිවචනෙහි සුතමඬ්ගලිකාදිසු නානප්පකාරෙහි මච්චලවචනත්ථුතිසොසෙහි සම්භාවෙන්තෙසු සබ්බාලඬිකාරසමලඬිකතං රථවරං අභිරුහි. තස්මිං සමයෙ – “රාහුලමානා පුත්තං විජානා”ති සුත්වා සුද්ධොදනමහාරාජා – “පුත්තස්ස මෙ තුට්ඨිං නිවෙදෙථා”ති සාසනං පහිණි. බොධිසත්තො තං සුත්වා – “රාහු ජාතො, බන්ධනං ජාත”න්ති ආහ. රාජා – “කිං මෙ පුත්තො අවචා”ති පුච්ඡිත්වා තං වචනං සුත්වා “ඉතො පට්ඨාය මෙ නන්තා ‘රාහුලකුමාරො’ත්ථෙව නාමං හොතු”ති ආහ.

බොධිසත්තොපි තං රථවරමාරුශ්භ මහතා පරිවාරෙන අතිමනොරමෙන සිරිසොහග්ගෙන නගරං පාවිසි. තස්මිං සමයෙ රූපසිරියා ගුණසම්පත්තියා ව අකිසා කිසාගොතමී නාම බත්තියකඤ්ඤා උපරිපාසාදවරතලගතා නගරං පවිසන්තස්ස බොධිසත්තස්ස රූපසිරිං දිස්වා සඤ්ජාතපිතිසොමනස්සා හුත්වා –

“නිබ්බුතා නුත සා මාතා, නිබ්බුතො නුත සො පිතා;
නිබ්බුතා නුත සා නාරි, යස්සායං ඊදිසො පතී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ධ. ප. අට්ඨ.
1.සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු; අප. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා) –

ඉමං උදානං උදානෙසි.

බොධිසත්තො තං සුත්වා වින්තෙසි – “අයං මෙ සුස්සවනං වචනං සාවෙසි, අහඤ්ඤි නිබ්බානං ගවෙසන්තො විවරාමී, අජ්ජෙව මයා සරාවාසං ඡඩ්ඪෙත්වා නික්ඛමිම පබ්බජිත්වා නිබ්බානං ගවෙසිතුං වට්ටති”ති. “අයං ඉමිස්සා ආවරියභාගො හොතු”ති මුත්තාභාරං කණ්ඨො ඔමුඤ්චිත්වා කිසාගොතමියා සතසහස්සග්ගිකං පරමරතිකරං මුත්තාභාරං පෙසෙසි. සා “සිද්ධත්ථකුමාරො මයි පට්ඨෙධහදයො හුත්වා පණ්ණාකාරං පෙසෙසි”ති සොමනස්සජානා අහොසි.

බොධිසත්තොපි මහතා සිරිසමුදයෙන පරමරමණියං පාසාදං අභිරුහිත්වා සිරිසයනෙ නිපජ්ජී. තාවදෙව නං පරිපුණ්ණරජනිකරසදිසරුවරවරදනා බිම්බඵලසදිසදසනවසනා සිතවිමලසමසංහිතාවිරලවරදසනා අසිතනයනකෙසපාසා සුජාතඤ්ජනානිනිලකුටිලහමුකා සුජාතභංසසමසංහිතපයොධරා රතිකරනවකනකරජනවිරචිතවරමණිමෙඛලා පරිගතවිපුලසනජසනතටා කරිකරසන්තිහොරුයුගලා නව්චගිතවාදිතෙසු කුසලා සුරුයුවතිසදිසරූපසොභා වරුයුවතියො මධුරරවානි තුරියානි ගහෙන්වා මහාපුරිසං සම්පරිවාරෙන්වා රමාපයන්තියො නව්චගිතවාදිතානි පයොජයිංසු. බොධිසත්තො පන කිලෙසෙසු විරත්තවිත්තතාය නව්චගිතාදිසු අනභිරතො මුහුත්තං නිද්දං ඔක්කමි.

තා තං දිස්වා “යස්සත්ථාය නච්චාදිති මයං පයොජෙම, සො නිද්දං උපගතො, ඉදානි කිමත්ථං කිලමාමා”ති ගභිතානි තුරියානි අජ්ඣෙය්‍යාත්ථරිත්වා නිපජ්ජිංසු, ගන්ධතෙලප්පදීපා ව ඤායන්ති. බොධිසත්තො පබුජ්ඣන්වා සයනපිට්ඨෙ පල්ලඬකෙන නිසින්තො අද්දස තා ඉත්ථියො තුරියභණ්ඩානි අවත්ථරිත්වා නිද්දායන්තියො පග්ගරිතලාලා කිලින්තකපොලගන්තා, එකච්චා දන්තෙ බාදන්තියො, එකච්චා කාකච්ඡන්තියො, එකච්චා විජ්ජලපන්තියො, එකච්චා විච්චමුඛා, එකච්චා අපගතවසනරසනා, පාකට්ඨිභවිජ්ජමබ්බට්ඨානා, එකච්චා විමුත්තාකුලසිරොරුතා සුසානරුපරුපං ධාරයමානා සයිංසු. මහාසත්තො තාසං තං විජ්ජකාරං දිස්වා භියොයාසොමන්තාය කාමෙසු විරත්තවිත්තො අහොසි. තස්ස පන අලඬකතපටියත්තං දසසත්තයනභවනසද්දිසං රුචිරසොභමිපි පාසාදවරතලං අපවිද්ධමතසරිරක්කුණපහරිතං ආමකසුසානමිව පරමපටික්කුලං උපට්ඨාසි. තයොපි භවා ආදිත්තභවනසද්දිසා හුත්වා උපට්ඨහිංසු. “උපද්දුතං වත, හො, උපස්සට්ඨං වත හො”ති ව වාවං පවත්තෙසි. අතිවිය පබ්බජ්ජාය විත්තං නමි.

සො “අජ්ජෙව මයා මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිතුං වට්ටති”ති සිරිසයනතො උට්ඨාය ද්වාරස්මිපං ගන්ත්වා – “කො එත්ථා”ති ආහ. උම්මාරෙ සිසං කත්වා නිපන්තො ඡන්තො ආහ – “අහං, අය්‍යපුත්ත, ඡන්තො”ති. අථ මහාපුරිසො – “අහං අජ්ජ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිතුකාමො, න කඤ්චි පටිවෙදිත්වා සිසමෙකං අතිජයං සින්ධවං කප්පෙහි”ති. සො “සාධු, දෙවා”ති අස්සභණ්ඩකං ගභෙන්වා අස්සසාලං ගන්ත්වා ගන්ධතෙලප්පදීපෙසු ජලන්තෙසු සුමනපට්ටචිතානස්ස භෙට්ඨා පරමරමණියෙ භූමිභාගෙ ධීතං අරිමන්ථකං කණ්ඩකං තුරඬගවරං දිස්වා – “අජ්ජ මයා අය්‍යපුත්තස්ස නික්ඛමනත්ථාය ඉමමෙව මඬිගලභයං කප්පෙතුං වට්ටති”ති කණ්ඩකං කප්පෙසි. සො කප්පියමානොව අඤ්ඤාසි – “අයං කප්පනා අතිගාළ්භා, අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු උය්‍යානකීලං ගමනකාලෙ කප්පනා විය න හොති. නිස්සංසයං අජ්ජෙව අය්‍යපුත්තො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිස්සති”ති. තතො තුට්ඨමානසො මහාභසිතං හසි. සො නාදො තං සකලකපිලවත්ථුපුරං උන්නාදං කරෙය්‍යා, දෙවතා පන සන්තිරුමිහිත්වා න කස්සචි සොතුං අදංසු.

බොධිසත්තො “පුත්තං තාව පස්සිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ධීතට්ඨානතො උට්ඨාය රාහුලමාතුයා වසනට්ඨානං ගන්ත්වා ගබ්භද්වාරං විවරි. තස්මිං බණ්ණෙ අන්තොගබ්භෙ ගන්ධතෙලප්පදීපො ඤායති. රාහුලමාතා සුමනමල්ලිකාදිනං අමිබණ්ණමත්තෙන අත්තිජ්ජකිණ්ණෙ වරසයනෙ පුත්තස්ස මත්ථකෙ හත්ථං ධ්වපෙන්වා නිද්දායති. බොධිසත්තො උම්මාරෙ පාදං ධ්වපෙන්වා ධීතකොව ඔලොකෙන්වා – “සවාහං දෙවියා හත්ථං අපනෙන්වා මම පුත්තං ගණ්ඨිස්සාමි, දෙවි පබුජ්ඣස්සති, එවං මෙ අභිනික්ඛමනස්ස අන්තරායො භවිස්සති. බුද්ධො හුත්වා ආගන්ත්වා පුත්තං පස්සිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා පාසාදවරතලො ඔතරිත්වා අස්සස්ස සමිපං ගන්ත්වා එවමාහ – “තාත කණ්ඩක, ත්වං අජ්ජ එකරත්තිං මං තාරය, අහං තං නිස්සාය බුද්ධො හුත්වා සදෙවකං ලොකං තාරෙස්සාමි”ති. තතො උල්ලඬිසිත්වා කණ්ඩකස්ස පිට්ඨිං අභිරුහි. කණ්ඩකො භීවතො පට්ඨාය ආයාමතො අට්ඨාරසහත්ථො හොති තදනුරූපෙන උබ්බෙධෙන සමන්තාගතො රූපග්ගප්පබලසම්පන්නො සබ්බසෙනො ධොතසඬ්ඛසද්දිසදස්සනීයවණ්ණො. තතො බොධිසත්තො වරතුරඬගපිට්ඨිගතො ඡන්තං අස්සස්ස වාලධිං ගාභාපෙන්වා අඬ්ඬරත්තසමයෙ නගරස්ස මහාද්වාරං සම්පත්තො.

තදා පන රාජා පුබ්බෙව බොධිසත්තස්ස ගමනපටිසෙධනත්ථාය ද්විසු ද්වාරකවාටෙසු එකෙකං පුරිසසහස්සෙන විවරිතබ්බං කාරෙන්වා තත්ථ බහුපුරිසෙ ආරක්ඛං ධ්වපෙසි. බොධිසත්තො කිර පුරිසගණනාය කොට්ඨසභස්සස්ස බලං ධාරෙසි, හත්ථිගණනාය කොට්ඨසභස්සස්ස. තස්මා සො වින්තෙසි – “යදි ද්වාරං න විවරියති, අජ්ජ කණ්ඩකස්ස පිට්ඨෙ නිසින්තො ඡන්තං වාලධිං ගාභාපෙන්වා තෙන සද්ධිංයෙව කණ්ඩකං ඌරුහි නිජ්ජිලෙන්වා අට්ඨාරසහත්ථං පාකාරං උජ්ජතිත්වා අතික්කමෙය්‍ය”න්ති. ඡන්තො වින්තෙසි – “සවෙ ද්වාරං න උග්ගාපයති, අහං අය්‍යපුත්තං ඛන්ධෙ කත්වා කණ්ඩකං දක්ඛිණහත්ථෙන පරික්ඛිපන්තො උපකච්ඡකෙ කත්වා උජ්ජතිත්වා පාකාරං අතික්කමිස්සාමි”ති. කණ්ඩකො වින්තෙසි – “අහං ද්වාරෙ අවිවරියමානෙ යථානිසින්තමෙව අය්‍යපුත්තං ගභිතවාලධිනා ඡන්තෙන සද්ධිං උජ්ජතිත්වා පාකාරස්ස පුරතො පතිට්ඨහිස්සාමි”ති. එවමෙව තයො පුරිසා වින්තයිංසු. ද්වාරෙ අධිවත්ථා දෙවතා මහාද්වාරං විවරිංසු.

තස්මිං බණ්ණ මාරො පාපිමා “මහාසත්තං නිවත්තෙස්සාමි”ති ආගන්ත්වා ගගනතලෙ ධන්වා ආහ –

“මා නික්ඛම මහාවීර, ඉතො තෙ සත්තමෙ දිනෙ;
දිබ්බං තු වක්කරතනං, අද්ධා පාතු භවිස්සති. –

ද්විසභස්සපරිත්තදීපපරිවාරානං චතුත්තං මහාදීපානං රජ්ජං කාරෙස්සසි, නිවත්ත, මාරිසා”ති. මහාපුරිසො ආහ “කොසි ත්ව”න්ති. අහං වසවත්තිති.

“ජානාමහං මහාරාජ, මය්‍හං වක්කස්ස සම්භවං;
අනන්ට්ඨකොහං රජ්ජෙන, ගච්ඡ ත්වං මාර මා ඉධ.

“සකලං දසසභස්සමිපි, ලොකධාතුමහං පන;
උන්නාදෙන්වා භවිස්සාමි, බුද්ධො ලොකෙ විනායකො”ති. –

ආහ. සො තත්ථෙවත්තරධායි.

මහාසත්තෝ එකුනත්තිංසවස්සකාලෙ හත්ථගතං වක්කවත්තිරජ්ජං බෙළපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ජඩ්ඛෙත්වා වක්කවත්තිසිරිතිවාසභූතා රාජහවනා නික්ඛමීත්වා ආසාල්හිපුණ්ණමාය උත්තරාසාල්හනක්ඛත්තෙ වත්තමානෙ නගරතො නික්ඛමීත්වා නගරං අපලොකෙතුකාමො අහොසි. විතක්කසමනන්තරමෙව වස්ස කුලාලවක්කං විය සො භූමිප්පදෙසො පරිවත්ති. යථාධීතොව මහාසත්තො කපිලවත්ථුපුරං දිස්වා තස්සිං භූමිප්පදෙසෙ කණ්ඩකනිවත්තනං නාම වෙතියට්ඨානං දස්සෙත්වා ගන්තබ්බමගාහිමුලංයෙව කණ්ඩකං කත්වා පායාසි මහතා සක්කාරොන උළාරොන සිරිසමුදයෙන. තදා මහාසත්තෙ ගච්ඡන්තෙ තස්ස පුරතො දෙවතා සට්ඨී උක්කාසනසහස්සානි ධාරයිංසු, තථා පච්ඡතො සට්ඨී දක්ඛිණතො සට්ඨී උක්කාසනසහස්සානි, තථා වාමපස්සතො. අපරා දෙවතා සුරහිකුසුමමාලාදාමවන්දනවුණ්ණවාමරධජපටාකාහි සක්කරොන්තියො පරිවාරෙත්වා අගමංසු. දිබ්බානි සඬ්භිතානි අනෙකානි ච තුරියානි වජ්ජිංසු.

ඉමිනා සිරිසමුදයෙන ගච්ඡන්තො බොධිසත්තො එකරත්තෙනෙව තිණ්ණ රජ්ජානි අතික්කම්ම තිංසයොජනිකං මග්ගං ගන්ත්වා අනොමානදීරිං සම්පාපුණ්. අථ බොධිසත්තො නදීතිරෙ යත්වා ඡන්තං පූච්ඡ – “කා නාමායං නදී”ති? “අනොමා නාම, දෙවා”ති. “අම්භාකම්පි පබ්බජ්ජා අනොමා භවිස්සති”ති පණ්ණියා අස්සං සට්ඨෙත්තො අස්සස්ස සඤ්ඤං අදාසි. අස්සො උල්ලඬ්ඝිත්වා අට්ඨජසභවිත්ථාරාය නදියා පාරිමතිරෙ අට්ඨාසි. බොධිසත්තො අස්සපිට්ඨිතො ඔරුය්හ මුත්තරාසිසදියෙ වාලුකාපුලිනෙ යත්වා ඡන්තං ආමන්තෙසි – “සම්ම ඡන්ත, ත්වං මය්හං ආභරණානි වෙව කණ්ඩකඤ්ච ආදාය ගච්ඡ, අහං පබ්බජ්ජිමාමි”ති. ඡන්තො, “අභම්පි, දෙව, පබ්බජ්ජිමාමි”ති. බොධිසත්තො ආහ – “න ලබ්භා තයා පබ්බජ්ජිමාමි, ගච්ඡෙව ත්ව”න්ති තික්ඛත්තුං නිවාරෙත්වා ආභරණානි වෙව කණ්ඩකඤ්ච පටිච්ඡාපෙත්වා චින්තෙසි – “ඉමෙ මය්හං කෙසා සමණසාරුප්පා න හොන්ති, තෙ ඛග්ගෙන ඡින්දිස්සාමි”ති දක්ඛිණෙන හත්ථෙන පරමනිසිත්තමිචරං ගහෙත්වා වාමහත්ථෙන මොළියා සද්ධිං වුළං ගහෙත්වා ඡින්දි, කෙසා ද්වඩගුලමත්තා හුත්වා දක්ඛිණතො ආවට්ටමානා සීසෙ අල්ලියිංසු. තෙසං පන කෙසානං යාවජීවං තදෙව පමාණං අහොසි, මස්සු ච තදනුරූපං, පුන කෙසමස්සුඔභාරණකිව්වම්පිස්ස නාහොසි. බොධිසත්තො සහ මොළියා වුළං ගහෙත්වා – “සවාහං බුද්ධො භවිස්සාමි, ආකාසෙ තිට්ඨතු, නො වෙ, භූමියං පතතු”ති ආකාසෙ බිපි. තං වුළාමණ්ණිකන්ධනං යොජනප්පමාණං යානං ගන්ත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි.

අථ සක්කො දෙවරාජා දිබ්බෙන වක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො යොජනිකෙන රතනවඩ්ඛොටකෙන තං පටිග්ගහෙත්වා තාවතිංසභවනෙ තියොජනං සත්තරතනමයං වුළාමණ්ණිවෙනියං නාම පතිට්ඨාපෙසි. යථාහ –

“ඡෙත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිතං, වෙහායසං උක්ඛිපි අග්ගපුග්ගලො;
සහස්සනෙත්තො සිරසා පටිග්ගහි, සුචණ්ණවඩ්ඛොටවරෙන වාසවො”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.222; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.12; අප. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා);

පුන බොධිසත්තො චින්තෙසි – “ඉමානි කාසිකවත්ථානි මහග්ඝානි, න මය්හං සමණසාරුප්පානී”ති. අථස්ස කස්සපබුද්ධකාලෙ පුරාණසභායකො සට්ඨිකාරමහාබ්‍රහ්මා එකං බුද්ධන්තරං විනාසභාවාප්පත්තෙන මිත්තභාවෙන චින්තෙසි – “අජ්ජ මෙ සභායකො මහාහිනික්ඛන්තං නික්ඛන්තො, සමණපරික්ඛාරමස්ස ගහෙත්වා ගච්ඡිස්සාමි”ති.

“තිථිවරඤ්ච පත්තො ව, වාසි සුචි ව ඛන්ධනං;
පරිස්සාවනඤ්ච අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස හික්ඛුනො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.215; ම. නි. අට්ඨ. 1.294; 2.349; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.198; පාරා. අට්ඨ. 1.45 පදභාජනීයවණ්ණනා; අප. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා; මහානි. අට්ඨ. 206) –

ඉමෙ අට්ඨ සමණපරික්ඛාරෙ ආහරිත්වා අදාසි. මහාපුරිසො අරහද්ධජං නිවාසෙත්වා උත්තමං පබ්බජ්ජාවෙසං ගහෙත්වා සාටකයුගලං ආකාසෙ බිපි. තං මහාබ්‍රහ්මා පටිග්ගහෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ ද්වාදසයොජනිකං සබ්බරතනමයං වෙනියං කත්වා තං අන්තො පක්ඛිපිත්වා යපෙසි. අථ තං මහාසත්තො – “ඡන්ත, මම වචනෙන මාතාපිතුනං ආරොග්‍යං වදෙහි”ති වත්වා උයොයාපෙසි. තතො ඡන්තො මහාපුරිසං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. කණ්ඩකො පන ඡන්තෙන සද්ධිං මන්තයමානස්ස බොධිසත්තස්ස වචනං සුණන්තො යත්වා – “නත්ථි දානි මය්හං පුන සාමිනො දස්සන්”න්ති වක්ඛුපට්මස්ස විජහන්තො වියොගදුක්ඛමධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො හදයෙන එලිතෙන කාලං කත්වා සුරරිපුපුරහිභවනෙ තාවතිංසභවනෙ කණ්ඩකො නාම දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස උප්පත්ති විමලත්ථවිලාසිනියා විමානවත්ථුට්ඨකථාය ගහෙත්තබ්බා. ඡන්තස්ස පයමං එකොව සොකො අහොසි. සො කණ්ඩකස්ස කාලකිරියාය දුතියෙන සොකෙන පිළියමානො රොදන්තො පරිදෙවන්තො දුක්ඛෙන අගමාසි.

බොධිසත්තොපි පබ්බජිත්වා තස්මිංයෙව පදෙසෙ අනුපියං නාම අම්බවනං අත්ථී, තත්ථෙව සත්තාහං පබ්බජ්ජාසුඛෙන විනිනාමෙත්වා තතො පච්ඡා සඤ්ඤාප්පහානුරඤ්ජිතසලිලධරසංවුතො සරදසමයෙ පරිපුණ්ණරජනිකරො විය කාසාවචරසංවුතො එකකොපි අනෙකජනපරිවුතො විය විරොවමානො තං වනවාසිම්මපක්ඛිනං නයනාමතපානම්ච කරොන්තො එකවරො සීහො විය නරසීහො මත්තමාතඬ්ඛිලාසගාමී සමස්සාසෙත්තො විය වසුන්ධරං පාදතලෙහි එකදිවසෙනෙව තිංසයොජනිකං මග්ගං ගන්ත්වා උත්තුඬිගතරඬ්ඛිගඬ්ඛිගං අසඬ්ඛිගං ගඬ්ඛිගං නදිං උත්තරිත්වා රතනජුතිවිසරවිරාජිතවරරුචිරාජගහං රාජගහං නාම නගරං පාවිසි. පවිසිත්වා ව පන සපදානං පිණ්ඩාය වරි. සකලං පන තං නගරං බොධිසත්තස්ස රූපදස්සනෙන ධනපාලකෙ පටිට්ඨෙ තං නගරං විය

අසුරින්දෙ පව්වියේ දෙවනගරං විය සඬ්බොහමගමාසි. පිණ්ඩාය වරන්තෙ මහාපුරිසෙ නගරවාසිනො මනුස්සා මහාසත්තස්ස රූපදස්සනෙන සඤ්ජාතපීතිසොමනස්සා ජාතවිමිතිනා බොධිසත්තස්ස රූපදස්සනාවජ්ජිතභද්දා අහෙසුං.

තෙසං මනුස්සානං අඤ්ඤතරො අඤ්ඤතරමෙවමාහ – “කින්තු යං, හො, රාහුභයෙන නිගුල්භකිරණජාලො පුණ්ණවන්දො මනුස්සලොකමාගතො”ති. තමඤ්ඤො සිතං කත්වා එවමාහ – “කිං කට්ඨෙ, සම්ම, කදා නාම තයා පුණ්ණවන්දො මනුස්සලොකමාගතො දිට්ඨපුබ්බො, නනු එස කුසුමකෙතුකාමදෙවො වෙසන්තරමාදාය අමිභාකං මහාරාජස්ස නාගරානඤ්ච පරමලීලාවිභුතිං දිස්වා කිලිතුමාගතො”ති. තමඤ්ඤො සිතං කත්වා එවමාහ – “කිං, හො, ත්වං උම්මත්තොසි, නනු කාමො ඉස්සරකොධහුතාසනපරිද්ධිසරිරො සුරපතිදසසතනයනො එසො අමරපුරසඤ්ඤාය ඉධාගතො”ති! තමඤ්ඤො ඊසකං හසිත්වා – “කිං වදෙසි, හො, තෙ පුබ්බාපරවිරොධං, කුතො පනස්ස දසසතනයනානි, කුතො වජිරං, කුතො ඵරාවණො. අද්ධා බ්‍රහ්මා එස බ්‍රාහ්මණජනං පමත්තං ඤත්වා වෙදවෙදඬිගාදීසු නියොජනත්ථාය ආගතො”ති. තෙ සබ්බෙපි අපසාදෙන්වා අඤ්ඤො පණ්ඩිතජාතිකො එවමාහ – “නෙවායං පුණ්ණවන්දො, න ව කාමදෙවො, නාපි දසසතනයනො, න වාපි බ්‍රහ්මා, සබ්බලොකනයකො සත්ථා එස අවජරියමනුස්සො”ති.

එවං සල්ලපන්තෙසු එව නාගරෙසු රාජපුරිසා ගන්ත්වා තං පවත්තිං රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස ආරොවෙසුං – “දෙව, දෙවො වා ගන්ධබ්බො වා උදාහු නාගරාජා වා යක්ඛො වා කො නු වා අමිභාකං නගරෙ පිණ්ඩාය වරති”ති. රාජා තං සුත්වා උපරිපාසාදකලෙ යත්වා මහාපුරිසං දිස්වා අවජරියබ්‍රහ්මචිත්තජාතො රාජපුරිසෙ ආණාපෙසි – “ගච්ඡට්, භණෙ, තං වීමංසට්, සවෙ අමනුස්සො භවිස්සති, නගරා නික්ඛමිත්වා අන්තරධායස්සති, සවෙ දෙවතා භවිස්සති, ආකාසෙන ගමිස්සති, සවෙ නාගරාජා භවිස්සති, පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා ගමිස්සති, සවෙ මනුස්සො භවිස්සති, යථාලද්ධං භික්ඛං පරිභුඤ්ජිස්සති”ති.

මහාපුරිසොපි සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො රූපසොභාය මහාජනස්ස නයනානි ආකඩ්ඵෙන්තො විය යුගමත්තං පෙක්ඛමානො මිස්සකභත්තං යාපනමත්තං සංහරිත්වා පව්ට්ඨද්වාරෙනෙව නගරා නික්ඛමිත්වා පණ්ඩිතපබ්බතච්ඡායාය පුරත්ථාභිමුඛො නිසිදිත්වා ආහාරං පච්චවෙක්ඛිත්වා නිබ්බිකාරො පරිභුඤ්ජී. තතො රාජපුරිසා ගන්ත්වා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. තතො දුතවචනං සුත්වා මගධාධිපති රාජා බාලජනෙහි දුරනුසාරො මෙරුමන්දාරසාරො සත්තසාරො බිම්බිසාරො බොධිසත්තස්ස ගුණස්සවනෙනෙව සඤ්ජාතදස්සනකුහලො වෙගෙන නගරතො නික්ඛමිත්වා පණ්ඩිතපබ්බතාභිමුඛො ගන්ත්වා යානා ඔරුය්භ බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තෙන කතානුඤ්ඤො බන්ධුජනසිතෙහසිතලෙ සිලාතලෙ නිසිදිත්වා බොධිසත්තස්ස ඉරියාපටෙ පසිදිත්වා කතපටිසන්ථාරො නාමගොත්තාදීනි පුච්ඡිත්වා බොධිසත්තස්ස සබ්බං ඉස්සරියං නියායාතෙසි. බොධිසත්තො – “මය්භං, මහාරාජ, වත්ථුකාමෙහි වා කිලෙසකාමෙහි වා අත්ථො නත්ථී. අහඤ්භි පරමාභිසම්බොධිං පත්ථයන්තො නික්ඛන්තො”ති ආහ. රාජා අනෙකප්පකාරෙන යාවන්තොපි තස්ස චිත්තං අලභිත්වා – “අද්ධා බුද්ධො භවිස්සති, බුද්ධභුතෙන පන තයා පයමං මම චිත්තං ආගන්තබ්බං”න්ති වත්වා නගරං පව්ට්ඨො.

“අට් රාජගහං වරරාජගහං, නරරාජවරෙ නගරං තු ගතෙ;
ගිරිපවරො මුනිරාජවරො, මීගරාජගතො සුගතොපි ගතො”.

අට් බොධිසත්තො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො ආලාරඤ්ච කාලාමං උදකඤ්ච රාමපුත්තං උපසඬ්කමිත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා – “නායං මග්ගො බොධියා”ති තං සමාපත්තිභාවනං අනලඬ්කරිත්වා මහාපධානං පදහිතුකාමො උරුවෙලං ගන්ත්වා – “රමණියො වනයං භූමිභාගො”ති තත්ථෙව වාසං උපගන්ත්වා මහාපධානං පදහි. ලක්ඛණපරිග්ගාහකබ්‍රාහ්මණානං වත්තාරො පුත්තා කොණ්ඩඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණො වානි ඉමෙ පඤ්ච ජනා පයමංයෙව පබ්බජිතා ගාමනිගමරාජධානීසු භික්ඛාවරියං වරන්තා තත්ථ බොධිසත්තං සම්පාපුණ්ණු. අට් නං ඡබ්බස්සානි මහාපධානං පදහන්තං – “ඉදානි බුද්ධො භවිස්සති, ඉදානි බුද්ධො භවිස්සති”ති පරිවෙණසම්මජ්ජනාදිකාය වත්තපටිපත්තියා උපට්ඨගමානා සන්තිකාවචරාවස්ස අහෙසුං. බොධිසත්තොපි – “කොට්ඨපත්තං දුක්කරං කරිස්සාමි”ති එකතිලතණ්ඩුලාදීහි චිතිනාමෙසි. සබ්බසොපි ආහාරූපවිජෙදං අකාසි. දෙවතාපි ලොමකුපෙහි දිබ්බොජං උපහාරයමානා පක්ඛිපිංසු.

අට්ස්ස තාය නිරාහාරතාය පරමකිසභාවජ්ජත්තකායස්ස සුවණ්ණවණ්ණො කායො කාලවණ්ණො අහොසි, ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානි පටිච්ඡන්තානි අහෙසුං. අට් බොධිසත්තො දුක්කරකාරිකාය අන්තං ගන්ත්වා – “නායං මග්ගො බොධියා”ති ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙතුං ගාමනිගමෙසු පිණ්ඩාය වරිත්වා ආහාරං ආහරී. අට්ස්ස ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානි පාකතිකානි අහෙසුං, කායො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි. අට් පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු තං දිස්වා – “අයං ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං කරොන්තොපි සබ්බඤ්ඤානං පටිච්ඡිකිතුං නාසක්ඛි, ඉදානි ගාමනිගමරාජධානීසු පිණ්ඩාය වරිත්වා ඔළාරිකං ආහාරං ආහරියමානො කිං සක්ඛිස්සති, බාහුල්ලිකො එස පධානවිබහන්තො, කිං නො ඉමිනා”ති මහාපුරිසං පභාය බාරාණසියං ඉසිපතනං අගමංසු.

අට් මහාපුරිසො විසාඛපුණ්ණමාය උරුවෙලායං සෙනානිගමෙ සෙනාකුටුම්භිකස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්තා සුජාතා නාම දාරිකා අහොසි. තාය සම්පසාදනජාතාය දින්නං පක්ඛිත්තදිබ්බොජං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සුවණ්ණපානිං ගහෙන්වා තෙරඤ්ජරාය පටිසොතං බිපිත්වා කාලනාගරාජං සුපන්තං බොධෙසි. අට් බොධිසත්තො තෙරඤ්ජරානීරෙ

සුරහිකුසුමසමලඬකතෙ නිලොභාසෙ මනොරමෙ සාලවනෙ දිවාචිහාරං කත්වා සායන්හසමයෙ දෙවතාහි අලඬකතෙන මග්ගෙන බොධිරුක්ඛාහිමුබො පායාසි. දෙවනාගයක්කසිද්ධාදයො දිබ්බෙහි මාලාගන්ධවිලෙපනෙහි පුප්පයිංසු. තස්මිං සමයෙ සොත්ථියො නාම තිණභාරකො තිණං ආදාය පටිපටෙ ආගච්ඡන්තො මහාසුරිසස්ස ආකාරං ඤාත්වා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො අදාසි. බොධිසත්තො තිණං ගභෙත්වා අසිතඤ්ජනගිරිසඬකාසං ආවරන්තම්ච දිනකරජාලං සකහදයම්ච කරුණාසිතලං සිතචජායං විවිධවිභගගණසම්පාතවිරහිතං මන්දමාරුතෙරිතාය සනසාබාය සමලඬකතං නච්චන්තම්ච පිනියා රඤ්ජමානම්ච ච තරුගණානං විරොචමානවිජයතරුමස්සත්ථබොධිරුක්ඛමුලමුපගන්ත්වා අස්සත්ථදුමරාජං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා පුබ්බුත්තරදිසාභාගෙ ධීතො තානි තිණානි අග්ගෙ ගභෙත්වා වාලෙසි. තාවදෙව වුද්දසහත්ථො පල්ලඬකො අහොසි. තානි ච තිණානි චිත්තකාරොන ලෙබාගහිතානි විය අහෙසුං. බොධිසත්තො තත්ථ වුද්දසහත්ථෙ තිණසත්ථෙරෙ තිසන්ධිපල්ලඬකං ආභුජිත්වා චතුරඬගසමන්තාගතවිරියං අධිට්ඨන්ත්වා සුවණ්ණපියෙ යපිතරජතක්කන්ධං විය ච පඤ්ඤාසහත්ථං බොධික්ඛන්ධං පිට්ඨිතො කත්වා උපරි මණ්ණිජත්තෙන විය බොධිසාබාහි ධාරියමානො නිසීදි. සුවණ්ණවණ්ණෙ පනස්ස වීචරෙ බොධිඅඬකුරා පතමානා සුවණ්ණපට්ටෙ පවාළා විය නික්ඛිත්තා විරොචයිංසු.

බොධිසත්තෙ පන තත්ථ නිසින්තෙයෙව වසවත්තිමාරො දෙවපුත්තො – “සිද්ධත්ථකුමාරො මම විසයමතික්කම්මකාමො, න දානාහමතික්කම්මසස්ස දස්සාමි”ති මාරබලස්ස තමත්ථං ආරොචෙත්වා මාරබලමාදාය නික්ඛමි. සා කිර මාරසෙනා මාරස්ස පුරතො ද්වාදසයොජනා අහොසි, තථා දක්ඛිණතො ච වාමපස්සතො ච, පච්ඡතො පන චක්කවාළපරියන්තං කත්වා ධීතා, උද්ධං නවයොජනුබ්බෙධා අහොසි. යස්සා පන උන්තදන්තියා සද්දො නවයොජනසහස්සතො පට්ඨාය පට්ඨිඋන්ද්‍රියනසද්දො විය සුයාති. තස්මිං සමයෙ සක්කො දෙවරාජා විජයුත්තරං නාම සඬබං ධමමානො අට්ඨාසි. සො කිර සඬබො විසහත්ථසතිකො අහොසි. පඤ්චසිබො ගන්ධබ්බදෙවපුත්තො තිගාචුතායතං බෙළුවපණ්ඩුවීණං ආදාය වාදයමානො මඬගලයුත්තානි ගීතානි ගායමානො අට්ඨාසි. සුයාමො දෙවරාජා තිගාචුතායතං සරදසමයරජනිකරසස්සිරිකං දිබ්බවාමරං ගභෙත්වා මන්දං මන්දං ඛිජයමානො අට්ඨාසි. බ්‍රහ්මා ච සහම්පති තියොජනවිත්ථතං දුතියම්ච පුණ්ණවන්දං සෙනච්ඡන්තං හගවතො උද්ධං ධාරොත්වා අට්ඨාසි. මහාකාළොපි නාගරාජා අසීතියා නාගනාටකසහස්සෙහි පරිවුතො ථුතිසඬගීතානි පවත්තෙන්තො මහාසත්තං නමස්සමානො අට්ඨාසි. දසසු චක්කවාළසහස්සෙසු දෙවතායො නානාවිධෙහි සුරහිකුසුමදාමධූපවුණ්ණාදිහි පූජයමානා සාධුකාරං පවත්තයමානා අට්ඨංසු.

අථ මාරො දෙවපුත්තො දියඬසයොජනසතිකං හිමගිරිසිබරසදිසං පරමරුවිරදස්සනං ගිරිමෙබලං නාම රතනබ්චිතවරවාරණං අරිවාරණවාරණං අභිරුහිත්වා බාහුසහස්සං මාපෙත්වා අග්ගහිතග්ගහණෙන නානාවුධානි අග්ගභාපෙසි. මාරපරිසාපි අසිඵරසුසරසත්තිසබලා සමුස්සිතධනුමුසල-ඵාල-සඬකු-කුන්ත-තොමර-උපල-ලගුළ-වලය-කණය-කප්පණ-චක්කකටකධාරාරුරු-සීහ-බග්ග-සරහ-වරාහ-බාග්ග-වානරොරග-මජ්ජාරොලුකවදනා මහිංස-පසද-තුරඬග-දිරදාදිවදනා ච නානාහිමවිරුපබ්භව්ජකායා මනුස්සයක්ඛපිසාවසදිසකායා ච මහාසත්තං බොධිසත්තං බොධිමූලෙ නිසින්තං අජ්ඣොත්ථරමානා ගන්ත්වා පරිවාරයිත්වා මාරස්ස සන්දෙසං සමුදික්ඛමානා අට්ඨාසි.

තතො මාරබලෙ බොධිමණ්ඩමුපසඬකමන්තෙයෙව තෙසං සක්කාදීනං ඵකොපි යාතුං නාසක්ඛි. සම්මුඛසම්මුඛට්ඨානෙනෙව පලායිංසු. සක්කො පන දෙවරාජා තං විජයුත්තරසඬබං පිට්ඨියං කත්වා පලායිත්වා චක්කවාළමුඛවට්ටියං අට්ඨාසි. මහාබ්‍රහ්මා සෙනච්ඡන්තං චක්කවාළකොටියං යපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව අගමාසි. කාළො නාගරාජා සබ්බනාටකානි ඡඬ්ඬෙත්වා පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා පඤ්චයොජනසතිකං මඤ්ජෙරිකනාගහවනං ගන්ත්වා හත්ථෙන මුඛං පිදහිත්වා නිපජ්ජි. ඵකදෙවතාපි තත්ථ යාතුං සමත්ථා නාම නාහොසි. මහාසුරිසො පන සුඤ්ඤවිමානෙ මහාබ්‍රහ්මා විය ඵකකොච නිසීදි. “ඉදානි මාරො ආගමිස්සති”ති පයමමෙව අනෙකරුපානි අනිට්ඨානි දුන්නිමිත්තානි පාතුරහෙසුං.

“පමත්තබන්ධුස්ස ච යුද්ධකාලෙ, තිලොකබන්ධුස්ස ච චත්තමානෙ;
උක්කා සමන්තා නිපතීංසු සොරා, ධුමන්ධකාරා ච දිසා අහෙසුං.

“අවෙනනායමිපි සවෙනනා යථා, ගතා වියොගං පතීනෙව කාමිනී;
ලතෙව වාතාහිහතා සසාගරා, පකම්පි නානාසධරා ධරා මහී.

“අහෙසුමුද්ධුතපලා සමුද්දා, වහිංසු නජ්ජො පටිලොමමෙව;
කුටානි නානාතරුසඬසටානි, හෙත්වා ගිරිනං පට්ඨං හජිංසු.

“පවාසි වාතො ඵරුසො සමන්තා, නිසට්ටසද්දො තුමුලො අහොසි;
හජිත්ථ සොරං රවිරන්ධකාරං, කබන්ධරූපං ගගනෙ වරිත්ථ.

“ඵචංපකාරං අසිචං අනිට්ඨං, ආකාසගං භූමිගතඤ්ච සොරං;
අනෙකරූපං කිර දුන්නිමිත්තං, අහොසි මාරාගමනෙ සමන්තා.

“තං දෙවදෙවං අභිහන්තුකාමං, කාමං තු දිස්වා පන දෙවසඬසා;

භාහානි සද්දං අනුකම්පමානා, අකංසු සද්ධිං අමරභිගනාහි.

“පච්ඡාපි පස්සිංසු සුදන්තරූපං, දිසාවිදිසාසු පලායමානං;
සඅන්තකං තං සබලං අනෙකං, හත්තේ ව ඵරු ව පාතා තයිංසු.

“විහඬගමානං ගරුළොව මජ්ඣෙ, මජ්ඣෙ මිගානං පරමොව සිහො;
මහායසො මාරබලස්ස මජ්ඣෙ, විසාරදො විතභයො නිසීදි”.

අථ මාරො – “සිද්ධත්ථං හිංසාපෙත්වා පලාපෙස්සාමි”ති වාතවස්සං පහරණවස්සං පාසාණවස්සං පුන අභිගාරකුක්කුළවාලුකකලලන්ධකාරවුට්ඨිති නවහි මාරඉද්ධිති බොධිසත්තං පලාපෙතුං අසක්කොන්තො කුද්ධමානසො – “කිං, භණෙ, තිට්ඨථ, ඉමං සිද්ධත්ථමසිද්ධත්ථං කරොථ, ගණ්හථ හනථ ඡිත්ථං ඛන්ධථ න මුඤ්චථ පලාපෙථා”ති මාරපරිසං ආණාපෙත්වා සයඤ්ච ගිරිමෙබලස්ස ඛන්ධෙ නිසීදිත්වා එකෙන කරෙන සරං භමයන්තො බොධිසත්තං උපසඬකම්ත්වා – “හො සිද්ධත්ථ, උට්ඨහ පල්ලඬකා”ති ආහ. මාරපරිසාපි මහාසත්තස්ස අතිසොරං පිළමකාසි. අථ මහාපුරිසො – “කදා තෙ පුරිතා, මාර, පල්ලඬකත්ථාය පාරමි”ති ආදීති වචනානි වත්වා දක්ඛිණහත්ථං පථවිං නින්තාමෙසි. තඬ්ඨණඤ්ඤෙව වුද්දසසභස්සාධිකානි දසසතසභස්සයොජනබහලානි පථවිසන්ධාරකානි වාතුදකානි පඨමං කම්පෙත්වා තදන්තරං චතුනහුතාධිකද්වියොජනසතසභස්සබහලා අයං මහාපථවි ඡධා පකම්පිත්ථ. උපරි ආකාසෙ අනෙකසභස්සානි විජ්ජුලතා ව අසනී ව ඵලිංසු. අථ ගිරිමෙබලදිරදො ජණ්ණුකෙන පති. මාරො ගිරිමෙබලක්ඛන්ධෙ නිසින්තො භූමියං පති. මාරපරිසාපි දිසාවිදිසාසු භුසමුට්ඨි විය විකිරිංසු.

අථ මහාපුරිසොපි තං සමාරං මාරබලං ඛන්තිමෙන්තාවිරියපඤ්ඤාදිනං අත්තනො පාරමීනමානුභාවෙන විද්ධංසෙත්වා පඨමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා පච්චුසසමයෙ සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණෙ පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා තමෙව පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අධිගතෙන චතුත්ථමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ බෙපෙත්වා සබ්බබුද්ධගුණෙ පටිවිජ්ඣිත්වා සබ්බබුද්ධාචිණ්ණං –

“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්තො, දුක්ඛා ජාති පුනජ්ජනං.

“ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා, ගහකුටං විසඬ්ඛනං;
විසඬ්ඛාරගතං චිත්තං, තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති. (ධ. ප. 153-154) –

උදානං උදානෙසි.

සන්තිකෙනිදානකථා

උදානං උදානෙත්වා නිසින්තස්ස භගවතො එතදහොසි – “අහං කප්පසතසභස්සාධිකානි වත්තාරි අසඬ්ඛොයායානි ඉමස්ස පල්ලඬකස්ස කාරණා සන්ධාවිං, අයං මෙ පල්ලඬකො විජයපල්ලඬකො මඬ්ගලපල්ලඬකො, එත්ථ මෙ නිසින්තස්ස යාව සඬ්ඛජ්ජො න පරිපුණ්ණො, න තාව ඉතො වුට්ඨහිස්සාමි”ති අනෙකකොට්ඨසතසභස්සසඬ්ඛා සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තො සත්තාහං තත්තේව නිසීදි. යං සන්ධාය වුත්තං – “අථ බො භගවා සත්තාහං එකපල්ලඬකෙන නිසීදි විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදි”ති (මහාව. 1).

අපේකච්චානං දෙවතානං – “අජ්ජාපි තාව නුන සිද්ධත්ථස්ස කත්තබ්බකිච්චං අත්ථි. පල්ලඬකස්මිඤ්ඤි ආලයං න විජහති”ති පරිවිතක්කො උදපාදි. අථ සත්ථා දෙවතානං විතක්කං ඤාත්වා තාසං විතක්කපසමනත්ථං වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා යමකපාටිභාරියං දස්සෙසි. එවං ඉමිනා පාටිභාරියෙන දෙවතානං විතක්කං වූපසමෙත්වා පල්ලඬකතො ඊසකං පාවිනනිස්සිතෙ උත්තරදිසාභාගෙ යත්වා – “ඉමස්මිං වත මෙ පල්ලඬකෙ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිද්ධ”න්ති වත්තාරි අසඬ්ඛොයායානි කප්පසතසභස්සඤ්ඤා පුරිතානං පාරමීනං ඵලාධිගමනට්ඨානං පල්ලඬකඤ්ඤා බොධිරුක්ඛඤ්ඤා අනිමිසෙහි අක්ඛිති ඔලොකයමානො සත්තාහං විතිනාමෙසි, තං යානං අනිමිසවෙතියං නාම ජාතං.

අථ පල්ලඬකස්ස ව යීතට්ඨානස්ස ව අන්තරා වඬ්ඣකමං මාපෙත්වා පුරත්ථිමපච්ඡිමතො ආයතෙ රතනවඬ්ඣකමෙ වඬ්ඣකමන්තො සත්තාහං විතිනාමෙසි, තං යානං රතනවඬ්ඣකමවෙතියං නාම ජාතං.

චතුත්තේ පන සත්තාහෙ බොධිතො පච්ඡිමුත්තරදිසාභාගෙ දෙවතා රතනසරං මාපයිංසු. තත්ථ පල්ලඬකෙන නිසීදිත්වා අභිධම්මපිටකං විචිනන්තො සත්තාහං විතිනාමෙසි, තං පන යානං රතනසරවෙතියං නාම ජාතං.

එවං භගවා බොධිසම්පෙයෙව වත්තාරි සත්තාහානි විතිනාමෙත්වා පඤ්චමෙ සත්තාහෙ බොධිරුක්ඛමුලා යෙන අප්පාලනිග්‍රොධො තෙනුපසඬ්ඣකම්. තත්‍රාපි ධම්මං විචිනන්තො විමුත්තිසුඛඤ්ඤා පටිසංවෙදෙන්තො නිසීදි.

සත්ථා තත්ව සත්තාහං චිතිනාමෙත්වා මුචලින්දමුලං අගමාසි. තත්ව සත්තාහවද්දලිකාය උප්පන්නාය සිතාදිපටිබාහනත්වං මුචලින්දෙන නාගරාජෙන සත්තක්ඛන්තං භොගෙහි පරික්ඛින්නො අසම්බාධාය ගන්ධකුටියා විහරන්තො විය විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානො තත්ව සත්තාහං චිතිනාමෙත්වා රාජායතනමුලං උපසඬකම්. තත්වසි විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානොව සත්තාහං නිසීදි. එත්තාවතා සත්ත සත්තාහානි පරිපුණ්ණානි. එත්වන්තරෙ හගවතො නෙව මුඛධොවනං න සරීරපටිජග්ගනං නාහාරකිව්වං අහොසි, එලසුඛෙනෙව චිතිවත්තෙසි. අප් සත්තසත්තාහමත්වකෙ එකුනපඤ්ඤාසනිමෙ දිවසෙ සක්කෙන දෙවානම්න්දෙන උපනිතෙන නාගලතාදන්තකට්ඨෙත ව අනොතත්තදහොදකෙන ව මුඛං ධොවිත්වා තත්වෙව රාජායතනමුලෙ නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ තපුස්සහල්ලිකා නාම ද්වෙ වාණිජා ඤාතිසාලොභිතාය දෙවතාය සන්ථු ආහාරදානෙ උස්සාහිතා මන්වස්සව මධුපිණ්ඩකස්සව ආදාය – “පටිග්ගණ්හාතු හගවා ඉමං ආහාරං අනුකම්පං උපාදායා”ති සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා අට්ඨංසු. හගවා පායාසපටිග්ගහණදිවසෙයෙව දෙවදත්තියස්ස පත්තස්ස අන්තරහිතත්තා – “න බො තථාගතා හත්වෙසු ආහාරං පටිග්ගණ්හන්ති, කිම්හි නු බො අහං ඉමං පටිග්ගණ්හෙයා”න්ති චින්තෙසි. අප්ස්ස හගවතො අප්ඤ්ඤාසයං විදිත්වා වතුහි දිසාහි වත්තාරො මහාරාජානො ඉන්දනීලමණිමයෙ වත්තාරො පත්තෙ උපනාමෙසුං. හගවා තෙ පටික්ඛිපි. පුන මුග්ගවණ්ණෙ සිලාමයෙ වත්තාරො පත්තෙ උපනාමෙසුං. හගවා තෙසං වතුන්තම්පි දෙවපුත්තානං අනුකම්පං උපාදාය පටිග්ගහෙත්වා එකිභාවං උපනෙත්වා තස්මිං පච්චග්ගෙසෙ සෙලමයෙ පත්තෙ ආහාරං පටිග්ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනමකාසි. තෙ ද්වෙ භාතරො වාණිජා බුද්ධස්සව ධම්මස්සව සරණං ගන්ත්වා ද්වෙවාචිකා උපාසකා අහෙසුං.

අප් සත්ථා පුන අප්පාලනිග්‍රොධමෙව ගන්ත්වා නිග්‍රොධමුලෙ නිසීදි. අප්ස්ස තත්ව නිසින්තමත්තස්සෙව අධිගතස්ස ධම්මස්ස ගම්භීරතං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණො – “අධිගතො බො මායායං ධම්මො”තිආදිනා (දී. නි. 2.64; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7) පරෙසං ධම්මං අදෙසෙතුකාමතාකාරජ්ජන්තො පරිචිතක්කො උදපාදි. අප් බ්‍රහ්මා සහම්පති “නස්සති වත භො ලොකො, විනස්සති වත භො ලොකො”ති (දී. නි. 2.66; ම. නි. 1.282; 2.338; සං. නි. 1.172; මහාව. 8) දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු සක්කසුයාමසන්තුසිතනිම්මානරතිපරනිම්මිතවසවත්තිමහාබ්‍රහ්මානො ව ගහෙත්වා සන්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා – “දෙසෙතු, හන්තෙ, හගවා ධම්ම”න්තිආදිනා (දී. නි. 2.66; ම. නි. 1.282; 2.338; සං. නි. 1.172; මහාව. 8) නයෙන ධම්මදෙසනං ආයාචි.

අප් සත්ථා තස්ස පටිඤ්ඤං දත්වා – “කස්ස නු බො අහං පඨමං ධම්මං දෙසෙයා”න්ති චින්තෙත්තො ආලාරුදකානං කාලඬකතභාවං ඤත්වා – “බහුපකාරා බො මෙ පඤ්චවග්ගියා හික්ඛු”ති පඤ්චවග්ගියෙ ආරබ්භ මනසිකාරං කත්වා – “කහං නු බො තෙ එතරහි විහරන්ති”ති ආවජ්ජෙත්තො – “බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදායෙ”ති ඤත්වා – “තත්ව ගන්ත්වා ධම්මවක්කං පවත්තෙස්සාමි”ති කතිපාහං බොධිමණ්ඩසාමන්තෙයෙව පිණ්ඩාය වරන්තො විහරිත්වා ආසාල්හිපුණ්ණමියං බාරාණසියං ගම්ස්සාමි”ති පත්තචීවරමාදාය අට්ඨාරසයොජනමග්ගං පටිපජ්ජි. අන්තරාමග්ගෙ හට්ඨතුපගං උපකං නාම ආජීවකං දිස්වා තස්ස අත්තනො බුද්ධභාවං ආචික්ඛිත්වා තංදිවසංයෙව සායන්හසමයෙ ඉසිපතනං අගමාසි.

පඤ්චවග්ගියා පන තථාගතං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා – “අයං, ආවුසො, සමණො ගොතමො පච්චයබාහුල්ලාය ආවත්තො පරිපුණ්ණකායො පිණ්ණද්‍රියො සුවණ්ණවණ්ණො හුත්වා ආගච්ඡති, ඉමස්ස අභිවාදනාදීනි න කරිස්සාම, ආසනමත්තං පන පඤ්ඤාපෙය්‍යාමා”ති කතිකං අකංසු. හගවා තෙසං චිත්තාවාරං ඤත්වා සබ්බසත්තෙසු අනොධිස්සකවසෙන එරණසමත්වං මෙත්තචිත්තං සංඛිපිත්වා ඔධිස්සකවසෙන මෙත්තචිත්තෙන ඵරි. තෙ හගවතො මෙත්තචිත්තෙන චුට්ඨා තථාගතෙ උපසඬකමන්තෙ සකාය කතිකාය සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා අභිවාදනාදීනි සබ්බකිව්වානි අකංසු. චිත්ථාරකථා විනයමහාවග්ගාදිසු චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

අප් හගවා අත්තනො බුද්ධභාවං තෙ ඤාපෙත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදිත්වා උත්තරාසාල්හනක්ඛන්තයොගෙ වත්තමානෙ අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි පරිවුතො පඤ්චවග්ගියෙ ථෙරෙ ආමන්තෙත්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තං දෙසෙසි. තෙසු අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්තො සුත්තපරියොසානෙ අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං –

1. “අභමෙතරහි සම්බුද්ධො, ගොතමො සක්‍යාවඬ්ඨනො;
පධානං පදහිත්වාන, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.
2. “බ්‍රහ්මනා යාවිතො සන්තො, ධම්මවක්කං පවත්තයි;
අට්ඨාරසන්තං කොට්ඨං, පට්ඨාහිසමයො අහු”ති.

තත්ව අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති. එතරහිති අස්මිං කාලෙ. සක්‍යාවඬ්ඨනොති සාකියකුලවඬ්ඨනො. “සක්‍යපුඬ්ගවො”තිපි පායො. පධානන්ති චීරියං චුච්චති. පදහිත්වානාති සට්ඨන්තවා වායමිත්වා, දුක්කරකාරිකං කත්වානි අත්ථො. අට්ඨාරසන්තං කොට්ඨන්ති බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදායෙ ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තකථාය අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරජ්ජමුඛානං අට්ඨාරසන්තං බ්‍රහ්මකොට්ඨං පට්ඨාහිසමයො අහොසිති අත්ථො.

ඉදානි හගවා අතීතං කටේත්වා අනාගතං අභිසමයං කටේත්තො –

3. “තතො පරඤ්ච දෙසෙන්නෙ, නරදෙවසමාගමෙ;
ගණනාය න චත්තබ්බො, දුතියාභිසමයො අහු”ති. – ආදිමාහ;

තත්ථ නරදෙවසමාගමෙති තතො අපරෙන සමයෙන මහාමඬිගලසමාගමෙ දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු දෙවමනුස්සානං මජ්ඣෙ මඬිගලසුත්තපරියොසානෙ (බු. පා. 5.1 ආදයො; සු. නි. 261 ආදයො) ගණනපථං විතිවත්තානං නරදෙවානං. දුතියාභිසමයො අහුති හෙස්සතීති අත්ථො. අනාගතවචනෙ චත්තබ්බෙ සොනපතිත්තා “අහු”ති අතීතවචනං වුත්තං, කාලවිපරියායවසෙන වා. එස නයො ඉතො පරෙසු ඊදිසෙසු වචනෙසු ව. පුන රාහුලොවාදසුත්තත්තදෙසනාය (ම. නි. 3.416 ආදයො) ගණනපථවිතිවත්තෙ සත්තෙ අභිසමයාමතපානං පායෙසි. අයං තතියාභිසමයො. තෙන වුත්තං –

4. “ඉධොවාහං එතරහි, ඔවදිං මම අත්‍රජං;
ගණනාය න චත්තබ්බො, තතියාභිසමයො අහු”ති.

හගවතො කිර එකොව සාවකසන්නිපාතො අහොසි. උරුවෙලකස්සපාදීනං ජට්ඨානං සහස්සං, ද්විත්තං අග්ගසාවකානං අඬ්ඨත්තියසතානීති ඉමෙසං අඬ්ඨතෙළසසතානං සන්නිපාතො අහොසි. තෙන වුත්තං –

5. “එකොසි සන්නිපාතො මෙ, සාවකානං මහෙසිනං;
අඬ්ඨතෙළසසතානං, භික්ඛුනාසි සමාගමො”ති.

තත්ථ එකොසිති එකොව ආසි. අඬ්ඨතෙළසසතානන්ති මම සාවකානං පඤ්ඤාසාධිකානං ද්වාදසසතානං. භික්ඛුනාසිති භික්ඛුනං ආසි. තෙසං පන මජ්ඣගතො හගවා චතුරඬ්ඨගසන්නිපාතෙ පාතිමොක්ඛං උද්දිසි.

අථ හගවා අත්තනො පචත්තිං දස්සෙන්නො –

6. “විරොවමානො විමලො, භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මජ්ඣගො;
දදාමි පත්ථිතං සබ්බං, මණ්ඩ සබ්බකාමදො”ති. – ආදිමාහ;

තත්ථ විරොවමානොති අනන්තබුද්ධසිරියා විරොවමානො. විමලොති විගතරාගාදිකිලෙසමලො. මණ්ඩ සබ්බකාමදොති චිත්තාමණි විය සබ්බකාමදදො අහමිචි ඉච්ඡිතං පත්ථිතං සබ්බං ලොකියලොකුත්තරසුඛවිසෙසං දෙමිති අත්ථො.

ඉදානි පත්ථිතපත්ථනං දස්සෙන්නො –

7. “එලමාකඬ්ඨමානානං, හවච්ඡන්දජහෙසිනං;
චතුසච්චං පකාසෙමි, අනුකම්පාය පාණින”න්ති. – ආදිමාහ;

තත්ථ එලන්ති සොතාපත්තිඵලාදිකං චතුබ්බිධං එලං. හවච්ඡන්දජහෙසිනන්ති හවතණ්භාපහායිනං, හවතණ්භං පජහිතුකාමානං. අනුකම්පායාති අනුද්දයාය.

8. ඉදානි චතුසච්චප්පකාසනෙ, අභිසමයං දස්සෙන්නො “දසවීසසහස්සාන”න්ති ආදිමාහ.

තත්ථ දසවීසසහස්සානන්ති දසසහස්සානඤ්ච වීසතිසහස්සානඤ්ච. එකද්විත්තන්තිආදිනා නයෙනාති අත්ථො. නවමදසමගාථා උත්තානත්ථාව.

11-12. එකාදසමද්වාදසමගාථාසු ඉදානෙතරහීති උහොපි එකත්ථා, වෙනෙයාවසෙන පුරිසපුග්ගලා විය වුත්තා. අථ වා ඉදානීති මයි උප්පන්නෙ. එතරහීති මයි ධම්මං දෙසෙන්නෙ. අපත්තමානසාති අප්පත්තඅරහත්තඵලා. අරියඤ්ජයන්ති අරියං අට්ඨඬ්ඨිකං මග්ගං. ථොමයන්තාති පසංසන්තා. බුජ්ඣස්සන්තීති අනාගතෙ චතුසච්චධම්මං පටිවිජ්ඣස්සන්තීති අත්ථො. සංසාරසරිතන්ති සංසාරසාගරං.

ඉදානි අත්තනො ජාතනගරාදිං දස්සෙන්නො –

13. “නගරං කපිලවත්ථු මෙ, රාජා සුද්ධොදනො පිතා;
මය්හං ජනෙත්තිකා මාතා, මායාදෙවීති වුච්චති.
14. “එකුනතිංසවස්සානි, අගාරං අජ්ඣංචං වසිං;
රම්මො සුරම්මො සුභකො, තයො පාසාදමුත්තමා.
15. “චත්තාලීසසහස්සානි, නාරියො සමලඬ්ඨකා;

හද්දකඤ්චනා නාම නාරී, රාහුලො නාම අනුජො.

16. “නිමිත්තෙ වතුරො දිස්වා, අස්සයානෙන නික්බමී;
ඡබ්බස්සං පධානවාරං, අවරිං දුක්කරං අහං.
17. “බාරාණසියං ඉසිපතනෙ, වක්කං පවත්තිතං මයා;
අහං ගොතමසම්බුද්ධො, සරණං සබ්බපාණිනං.
18. “කොලිතො උපතිස්සො ව, ද්වෙ භික්ඛු අග්ගසාවකා;
ආනන්දො නාමුපට්ඨාකො, සන්නිකාවචරො මම;
බෙමා උප්පලවණ්ණො ව, භික්ඛුනී අග්ගසාවකා.
19. “චිත්තො හත්ථාළවකො ව, අග්ගපට්ඨාකුපාසකා;
නන්දමාතා ව උත්තරා, අග්ගපට්ඨාකුපාසිකා.
20. “අහං අස්සත්ථමුලමිහි, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං;
බ්‍යාමප්පහා සදා මය්හං, සොළසහත්ථමුග්ගතා.
21. “අප්පං වස්සසනං ආයු, ඉදානෙතරහි විජ්ජති;
තාවතා තිට්ඨමානොහං, තාරෙමි ජනතං බහුං.
22. “යපයිත්වාන ධම්මුක්කං, පච්ඡිමං ජනබොධනං;
අහම්පි න චිරස්සෙව, සද්ධිං සාවකසඬ්ඨතො;
ඉධෙව පරිනිබ්බිස්සං, අග්ගීවාහාරසඬ්ඨයා”ති. — ආදිමාහ;

මම පන රම්මසුරම්මසුහනාමකා තයො පාසාදා නවභූමිකසත්තභූමිකපඤ්චභූමිකා, වත්තාලිසසහස්සා නාටකිත්ථියො, යසොධරා නාම මම අග්ගමහෙසී, සොහං වත්තාරො නිමිත්තෙ දිස්වා අස්සයානෙන මහාභිනික්බමනං නික්බමී. තතො ඡබ්බස්සානි පධානං පදහිත්වා විසාබ්‍රණ්ණමාය උරුවෙලායං සෙනානිගමෙ සෙනාකුටුම්බිකස්ස ධිතාය සම්පසාදජාතාය සුජාතාය නාම දින්නං මුද්‍රායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සාලවනෙ දිවාචිහාරං කත්වා සායන්හසමයෙ සොත්ථියෙන නාම තිණහාරකෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා අස්සත්ථබොධිරුක්බමුලං උපගන්ත්වා තත්ථ මාරලං විද්ධංසෙත්වා සම්බොධිං පත්තොස්මිති සබ්බං බ්‍යාකාසී.

තත්ථ සද්ධිං සාවකසඬ්ඨතොති සද්ධිං සාවකසඬ්ඨසෙන. පරිනිබ්බිස්සන්ති පරිනිබ්බායිස්සාමි. අග්ගීවාහාරසඬ්ඨයාති අග්ගී විය ඉන්ධනක්බයෙන යථා අග්ගී නිරූපාදානො නිබ්බායති, එවං අහම්පි නිරූපාදානො පරිනිබ්බායිස්සාමිති අත්ථො.

23-4 නානි ව අතුලතෙජානීති අග්ගසාවකයුගාදිති තානි අසදිසතෙජානි. ඉමානි ව දසබ්බානීති එතානි ව සාරිරදසබ්බානි ගුණධාරණො දෙහොති ඡඅසාධාරණඤ්ඤාණාදිගුණධරො අයං දෙහො ව. තමන්තරභිස්සන්තීති සබ්බානි එතානි චුත්තප්පකාරානි අන්තරධායිස්සන්ති විනස්සිස්සන්ති. නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඨාරානි එත්ථ නනුති අයං අනුමතිඅත්ථෙ නිපාතො. රිත්තානි නිව්චසාරධ්වසාරරහිතත්තා කුච්ඡා, සබ්බමෙව පන සඬ්ඨතං බයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මං හුත්වා අභාවතො අනිව්චං, උප්පාදාදිපටිපිළිතත්තා දුක්ඛං, අවසවත්තනතො අනත්තා. තස්මා සඬ්ඨාරෙසු ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අමතමසඬ්ඨතං අවචුතං නිබ්බානං අධිගච්ඡථ. අයං වො අම්භාකං අනුසාසනී ඉදං අම්භාකං සාසනං අප්පමාදෙන සම්පාදෙථාති. දෙසනාපරියොසානෙ කිර දෙවතානං කොට්ඨකසහස්සස්ස අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තානි විමුච්චිසු. සෙසමග්ගඵලෙසු පතිට්ඨිතා පන ගණනපථං චිතිවත්තා අහෙසුං.

එවං හගවා කප්පනාමජාතිආදිවත්ථිතං සකලමිපි බුද්ධවංසං ආකාසෙ රතනවඬ්ඨකමෙ වඬ්ඨකමන්තොව කට්ඨත්වා ඤාතිජනං වන්දාපෙත්වා ආකාසතො ඔතරිත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදි. එවං නිසීන්තෙ පන හගවති ලොකනාටෙ සිබාප්පත්තො ඤාතිසමාගමො අහොසී. සබ්බෙ එකග්ගවිත්තා නිසීදිංසු. තතො මහාමෙසො පොක්ඛරවස්සං වස්සී. තඬ්ඨණෙ උදකං හෙට්ඨා විරවන්තං ගච්ඡති. තෙමෙකුකාමොව තෙමෙති, අතෙමිතුකාමස්ස සරිරෙ එකබිත්ථුමත්තමිපි න පතති. තං දිස්වා සබ්බෙ අව්ජරියබ්‍රහ්මචිත්තජාතා හුත්වා — “අහො අව්ජරියං, අහො අබ්‍රහ්ම”න්ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. තං සුත්වා සත්ථා — “න ඉදානෙව මය්හං ඤාතිසමාගමෙ පොක්ඛරවස්සං වස්සී, අතීතෙපි වස්සී”ති ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා වෙස්සන්තරජාතකං (ජා. 2.22.1655 ආදයො) කට්ඨෙයි. සා ධම්මදෙසනා සාත්ථිකා ජාතා. තතො හගවා උට්ඨායාසනා විහාරං පාටිසී.

ඉති මධුරත්ථවිලාසිනියා බුද්ධවංසට්ඨකථාය

ගොතමබුද්ධවංසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො පඤ්චවිසතිමො බුද්ධවංසො.

28. බුද්ධපකිණිකා

“අපුරිමෙය්‍යිතො කප්පෙ, චතුරො ආසුං විනායකා” තිආදිකා අට්ඨාසගාථා සඬ්භිතිකාරකෙහි යපිතා නිගමනගාථාති වෙදිතබ්බා. සෙසගාථාසු සබ්බත්ථ පාකට්ඨමෙවාති.

වෙමත්තකථා

ඉමස්මිං පන සකලෙපි බුද්ධවංසෙ නිද්දිට්ඨානං පඤ්චවිසතියා බුද්ධානං අට්ඨ වෙමත්තාති වෙදිතබ්බාති. කතමාති අට්ඨ? ආයුචෙමත්තං, පමාණචෙමත්තං, කුලචෙමත්තං, පධානචෙමත්තං, රස්මිචෙමත්තං, යානචෙමත්තං, බොධිචෙමත්තං, පල්ලඛකචෙමත්තන්ති.

තත්ථ ආයුචෙමත්තං නාම කෙචි දිසායුකා භොන්ති කෙචි අප්පායුකා. තථා හි දීපඬිකරො කොණ්ඩඤ්ඤො අනොමදස්සි පදුමො පදුමුත්තරො අත්ථදස්සි ධම්මදස්සි සිද්ධත්ථො තිස්සොති ඉමෙ නව බුද්ධා වස්සසතසහස්සායුකා අහෙසුං. මඬගලො සුමනො සොහිතො නාරදො සුමෙධො සුජාතො පියදස්සි චුස්සොති ඉමෙ අට්ඨ බුද්ධා නවුතිවස්සසහස්සායුකා අහෙසුං. රෙවතො වෙස්සභු වාති ඉමෙ ද්වෙ බුද්ධා සට්ඨිවස්සසහස්සායුකා අහෙසුං. විපස්සි හගවා අසිතිවස්සසහස්සායුකා අහොසි. සිඛි කකුසන්ධො කොණාගමනො කස්සපොති ඉමෙ චත්තාරො බුද්ධා යථාක්කමෙන සත්තතිචත්තාලිසතිංසවිසවස්සසහස්සායුකා අහෙසුං. අම්භාකං පන හගවතො වස්සසතං ආයුජ්ජමාණං අහොසි. උපචිතපුඤ්ඤසම්භාරානං දිසායුකසංචත්තනියකම්මසමුපෙතානම්පි බුද්ධානං යුගවසෙන ආයුජ්ජමාණං අප්පමාණං අහොසි. අයං පඤ්චවිසතියා බුද්ධානං ආයුචෙමත්තං නාම.

පමාණචෙමත්තං නාම කෙචි දිසා භොන්ති කෙචි රස්සා. තථා හි දීපඬිකර-රෙවත-පියදස්සි-අත්ථදස්සි-ධම්මදස්සි-විපස්සිබුද්ධානං අසිතිහත්ථුබ්බෙධං සරීරජ්ජමාණං අහොසි. කොණ්ඩඤ්ඤ-මඬගල-නාරද-සුමෙධානං අට්ඨාසිතිහත්ථුබ්බෙධො කායො අහොසි. සුමනස්ස නවුතිහත්ථුබ්බෙධං සරීරං අහොසි. සොහිත-අනොමදස්සි-පදුම-පදුමුත්තර-චුස්සබුද්ධානං අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං සරීරං අහොසි. සුජාතො පණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධසරීරො අහොසි. සිද්ධත්ථ-තිස්ස-වෙස්සභුනො සට්ඨිහත්ථුබ්බෙධො අහෙසුං. සිඛි සත්තතිහත්ථුබ්බෙධො අහොසි. කකුසන්ධ-කොණාගමන-කස්සප යථාක්කමෙන චත්තාලිසතිංසවිසතිහත්ථුබ්බෙධො අහෙසුං. අම්භාකං හගවා අට්ඨාසහත්ථුබ්බෙධො අහොසි. අයං පඤ්චවිසතියා බුද්ධානං පමාණචෙමත්තං නාම.

කුලචෙමත්තං නාම කෙචි ඛත්තියකුලෙ නිබ්බත්තිංසු කෙචි බ්‍රාහ්මණකුලෙ. තථා හි කකුසන්ධකොණාගමනකස්සපසම්මාසම්බුද්ධා බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිංසු. දීපඬිකරාදිගොතමබුද්ධපරියන්තා ද්වාච්ඡති බුද්ධා ඛත්තියකුලෙයෙව නිබ්බත්තිංසු. අයං පඤ්චවිසතියා බුද්ධානං කුලචෙමත්තං නාම.

පධානචෙමත්තං නාම දීපඬිකර-කොණ්ඩඤ්ඤ-සුමන-අනොමදස්සි-සුජාතසිද්ධත්ථ-කකුසන්ධානං දසමාසිකා පධානවරියා. මඬගල-සුමෙධතිස්ස සිඛිනං අට්ඨමාසිකා. රෙවතස්ස සත්තමාසිකා. සොහිතස්ස චත්තාරො මාසා. පදුමඅත්ථදස්සි විපස්සිනං අඬ්ඨමාසිකා. නාරද-පදුමුත්තර-ධම්මදස්සි-කස්සපානං සත්තභානි . පියදස්සි-චුස්ස-වෙස්සභු කොණාගමනානං ඡමාසිකා. අම්භාකං බුද්ධස්ස ඡබ්බස්සාති පධානවරියා අහොසි. අයං පධානචෙමත්තං නාම.

රස්මිචෙමත්තං නාම මඬගලස්ස කිර සම්මාසම්බුද්ධස්ස සරීරස්මි දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. පදුමුත්තරබුද්ධස්ස ද්වාදසයොජනිකා අහොසි. විපස්සිස්ස හගවතො සත්තයොජනිකා අහොසි. සිඛස්ස තියොජනජ්ජමාණා. කකුසන්ධස්ස දසයොජනිකා. අම්භාකං හගවතො සමන්තතො ඛ්‍යාමජ්ජමාණා. සෙසානං අනියතා අහොසි. අයං රස්මිචෙමත්තං නාම අප්ප්කාසයපට්ඨං, යො යත්තකං ඉච්ඡති, තස්ස සරීරජ්ජපතා තත්තකං ඵරති, පට්ඨිද්ධගුණෙ පන කස්සචි වෙමත්තං නාම නත්ථි. අයං රස්මිචෙමත්තං නාම.

යානචෙමත්තං නාම කෙචි හත්ථියානෙන කෙචි අස්සයානෙන කෙචි රථපද-පාසාද-සිච්ඡාදිසු අඤ්ඤතරෙන නික්ඛමන්ති. තථා හි දීපඬිකර-සුමන-සුමෙධ-චුස්ස-සිඛි-කොණාගමනා හත්ථියානෙන නික්ඛමිංසු. කොණ්ඩඤ්ඤ-රෙවත-පදුම-පියදස්සි-විපස්සි-කකුසන්ධා රථයානෙන. මඬගල-සුජාත-අත්ථදස්සි-තිස්ස-ගොතමා අස්සයානෙන. අනොමදස්සිසිද්ධත්ථවෙස්සභුනො සිච්ඡායානෙන. නාරදො පදසා නික්ඛමී. සොහිත-පදුමුත්තර-ධම්මදස්සි-කස්සපා පාසාදෙන නික්ඛමිංසු. අයං යානචෙමත්තං නාම.

බොධිචෙමත්තං නාම දීපඬිකරස්ස හගවතො කපිතනරුක්ඛො බොධි; කොණ්ඩඤ්ඤස්ස හගවතො සාලකලාණරුක්ඛො , මඬගල-සුමන-රෙවත-සොහිතානං නාගරුක්ඛො, අනොමදස්සිස්ස අප්පුනරුක්ඛො, පදුමනාරදානං මහාසොණරුක්ඛො, පදුමුත්තරස්ස සලලරුක්ඛො, සුමෙධස්ස නිපො, සුජාතස්ස වෙළ, පියදස්සිනො කකුධො, අත්ථදස්සිස්ස වම්පකරුක්ඛො, ධම්මදස්සිස්ස රත්තකුරවකරුක්ඛො, සිද්ධත්ථස්ස කණ්ණකාරුක්ඛො, තිස්සස්ස අසනරුක්ඛො, චුස්සස්ස ආමලකරුක්ඛො, විපස්සිස්ස පාට්ලිකරුක්ඛො, සිඛස්ස පුණ්ඩරිකරුක්ඛො, වෙස්සභුස්ස සාලරුක්ඛො, කකුසන්ධස්ස සිරිසරුක්ඛො, කොණාගමනස්ස උදුම්බරරුක්ඛො, කස්සපස්ස නිග්‍රොධො, ගොතමස්ස අස්සත්ථොති අයං බොධිචෙමත්තං නාම.

පල්ලඬකවෙමත්තං නාම දීපඬකර-රෙවන-පියදස්සි-අත්ථදස්සි-ධම්මදස්සි-විපස්සිනං

තෙපණ්ණාසහත්ථපල්ලඬකා අහෙසුං; කොණ්ඩඤ්ඤ-මඬගල-නාරද-සුමේධානං සත්තපණ්ණාසහත්ථා; සුමනස්ස සට්ඨිහත්ථො පල්ලඬකො අහොසි; සොහිත-අනොමදස්සි-පදුම-පදුමුත්තර-චුස්සානං අට්ඨත්තිංසහත්ථා, සුජාතස්ස ද්වත්තිංසහත්ථො, සිද්ධත්ථ-තිස්ස-වෙස්සහුනං වත්තාලිසහත්ථා, සිඛස්ස ද්වත්තිංසහත්ථො, කකුසන්ධස්ස ඡබ්බිසතිහත්ථො, කොණාගමනස්ස විසතිහත්ථො, කස්සපස්ස පන්නරසහත්ථො, ගොතමස්ස චූද්දසහත්ථො පල්ලඬකො අහොසි. අයං පල්ලඬකවෙමත්තං නාම. ඉමානි අට්ඨ වෙමත්තානි නාම.

අවිජ්ඣිතට්ඨානකථා

සබ්බබුද්ධානං පන වත්තාරි අවිජ්ඣිතට්ඨානානි නාම හොන්ති. සබ්බබුද්ධානඤ්ඤි බොධිපල්ලඬකො අවිජ්ඣිතො එකස්මිංයෙව යානෙ හොති. ධම්මවක්කප්පවත්තනං ඉසිපතනෙ මීගදායෙ අවිජ්ඣිතමෙව හොති. දෙවොරොහණකාලෙ සඬකස්සනගරද්වාරෙ පට්ඨමක්කපාදට්ඨානං අවිජ්ඣිතමෙව හොති. ජෙතවනෙ ගන්ධකුටියා වත්තාරි මඤ්චපාදට්ඨානානි අවිජ්ඣිතානෙව හොන්ති. විහාරො පන බුද්දකොපි මහන්තොපි හොති. විහාරො න විජ්ඣිතයෙව, නගරං පන විජ්ඣති.

සහජාතපරිච්ඡේද-නක්ඛත්තපරිච්ඡේදකථා

අපරං පන අම්භාකංයෙව හගවතො සහජාතපරිච්ඡේදඤ්ඤි නක්ඛත්තපරිච්ඡේදඤ්ඤි දීපෙසුං. අම්භාකං සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තෙන කිර සද්ධිං රාහුලමාතා ආනන්දත්ථෙරො ඡන්තො කණ්ඩකො අස්සරාජා නිධිකුම්භො මහාබොධි කාඨදායීති ඉමානි සත්ත සහජාතානි. අයං සහජාතපරිච්ඡේදො. මහාපුරිසො පන උත්තරාසාලිහනක්ඛත්තෙනෙව මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමි, මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමි, ධම්මවක්කං පවත්තෙසි, යමකපාටිහාරියං අකාසි. විසාඛනක්ඛත්තෙන ජාතො ව අභිසම්බුද්ධො ව පරිනිබ්බුතො ව. මාසනක්ඛත්තෙන තස්ස සාවකසන්නිපාතො ව ආයුසඬ්ඛාරවොසප්පනඤ්ඤි අහොසි. අස්සයුජනක්ඛත්තෙන දෙවොරොහණං. අයං නක්ඛත්තපරිච්ඡේදොති.

සධම්මතාකථා

ඉදානි පන සබ්බසං බුද්ධානං සාධාරණධම්මතං පකාසයිස්සාම. සබ්බබුද්ධානං සමත්තිංසවිධා ධම්මතා. සෙයාථීදං - පච්ඡිමභවිකබොධිසත්තස්ස සම්පජානස්ස මාතුකුච්ඡිඔක්කමනං, මාතුකුච්ඡියං පල්ලඬකෙන නිසිදිත්වා බහිමුබොලොකනං, ධීතාය බොධිසත්තමාතුයා විජායනං, අරඤ්ඤෙයෙව මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනං, කඤ්චනපට්ටෙසු පතිට්ඨිතපාදානං උත්තරාහිමුබානං සත්තපදවිතිහාරානං ගන්ත්වා වතුද්දිසං ඔලොකෙත්වා සිහනාදනදනං, වත්තාරි නිමිත්තානි දිස්වා ජාතමත්තපුත්තානං මහාසත්තානං මහාහිනික්ඛමනං, අරහද්ධජමාදාය පබ්බජිත්වා සබ්බහෙට්ඨිමෙන පරිච්ඡේදෙන සත්තාහං පධානවරියා, සම්බොධිං පාපුණනදිවසෙ පායාසභොජනං, තිණසන්ථරෙ නිසිදිත්වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාධිගමො, ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානපරිකම්මං, මාරබලවිද්ධංසනං, බොධිපල්ලඬකෙයෙව තිස්සො විජ්ජා ආදිං කත්වා අසාධාරණඤ්ඤාණාදිගුණපටිලාභො, සත්තසත්තාහං බොධිසම්පෙයෙව විනිනාමනං, මහාබුහ්මුතො ධම්මදෙසනත්ථාය ආයාචනං, ඉසිපතනෙ මීගදායෙ ධම්මවක්කප්පවත්තනං, මාසපුණ්ණමාය වතුරඬිගිකසන්නිපාතෙ පාතිමොක්ඛුද්දෙසො, ජෙතවනට්ඨානෙ නිබ්බට්ඨායො, සාවත්ථිනගරද්වාරෙ යමකපාටිහාරියකරණං, තාවතිංසහවනෙ අභිධම්මදෙසනා, සඬකස්සනගරද්වාරෙ දෙවලොකතො ඔතරණං සතතං එලසමාපත්තිසමාපජ්ජනං, ද්විසු වාරෙසු වෙනෙයාජනාවලොකනං, උප්පන්නෙ වත්ථුම්භි සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං උප්පන්නාය අට්ඨප්පත්තියා ජාතකකථනං, ඤාතිසමාගමෙ බුද්ධවංසකථනං, ආගන්තුකෙහි හික්ඛුහි පටිසන්ථාරකරණං, නිමන්තිතානං චූට්ඨවස්සානං අනාපුච්ඡා අගමනං, දිවසෙ දිවසෙ පුරෙහත්තපච්ඡාහත්තපට්ඨමජ්ඣිමපච්ඡිමයාමකිච්චකරණං, පරිනිබ්බානදිවසෙ මංසරසභොජනං, වතුච්ඡිකොටිසතසහස්සසමාපත්තියො සමාපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බානන්ති ඉමා සමත්තිංස සබ්බබුද්ධානං ධම්මතාති.

අනන්තරායිකධම්මකථා

සබ්බබුද්ධානං වත්තාරො අනන්තරායිකා ධම්මා. කතමෙ වත්තාරො? බුද්ධානං උද්දිස්ස අභිහටානං වතුන්තං පච්චියානං න සක්කා කෙනවි අන්තරායො කාතුං. බුද්ධානං ආයුතො න සක්කා කෙනවි අන්තරායො කාතුං. චුත්තඤ්ඤෙන - “අට්ඨානමෙන අනවකාසො, යං පරුපක්කමෙන තථාගතං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා”ති (චූළව. 342). බුද්ධානං ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානං අසීතියා අනුබ්‍යාඤ්ජනානඤ්ඤි න සක්කා කෙනවි අන්තරායො කාතුං. බුද්ධරංසිනං න සක්කා කෙනවි අන්තරායො කාතුන්ති. ඉමෙ වත්තාරො අනන්තරායිකා ධම්මා නාමාති.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ගතා සිද්ධිං, බුද්ධවංසස්ස වණ්ණනා;
සුවණ්ණපදවිඤ්ඤාතච්චිත්තනයසොහිතා.

පොරාණට්ඨකථාමග්ගං, පාළිඅත්ථප්පකාසකං;
ආදායෙව කතා බුද්ධ-වංසස්ථට්ඨකථා මයා.

පපඤ්චත්ථං විචජ්ජෙත්වා, මධුරත්ථස්ස සබ්බසො;
සම්පකාසනතො තස්මා, මධුරත්ථප්පකාසිනී.

කාවීරජලසම්පාත-පරිපූතමහීතලෙ;
කාවීරපට්ටනෙ රම්මෙ, නානානාරිතරාකුලෙ.

කාරිතෙ කණ්ඞදාසෙන, සණ්ඞවාචෙන සාධුනා;
විහාරෙ විවිධාකාර-චාරුපාකාරගොපුරෙ.

ජායාසලිලසම්පන්නෙ, දස්සනීයෙ මනොරමෙ;
හතදුජ්ජනසම්බාධෙ, පච්චෙකසුඛෙ සිවෙ.

තත්ථ පාවීනපාසාද-තලෙ පරමසීතලෙ;
වසනා බුද්ධවංසස්ස, මයා සංවණ්ණනා කතා.

යථා බුද්ධවංසස්ස සංවණ්ණනායං, ගතා සාධු සිද්ධිං විනා අන්තරායං;
තථා ධම්මයුත්තා ජනානං විතක්කා, විනාවන්තරායෙන සිද්ධිං චජන්තු.

ඉමං බුද්ධවංසස්ස සංවණ්ණනං මෙ, කරොන්තෙන යං පත්ථිතං පුඤ්ඤජාතං;
සදා තස්ස දෙවානුභාවෙන ලොකො, ධූවං සන්තම්චිචන්තමත්ථං පයාතං.

විතස්සන්තු රොගා මනුස්සෙසු සබ්බෙ, පචස්සන්තු දෙවාපි වස්සන්තකාලෙ;
සුඛං හොතු නිච්චං වරං නාරකාපි, පිසාවාපයාතා පිපාසා භවන්තු.

සුරා අච්ඡරානං ගණාදිහි සද්ධිං, චිරං දෙවලොකෙ සුඛං වානුභොන්තු;
චිරං යාතු ධම්මො මුනින්දස්ස ලොකෙ, සුඛං ලොකපාලා මහිං පාලයන්තු.

ගරුහි ගීතනාමෙන, බුද්ධදත්තොති විස්සුතො;
ථෙරො කත්වා අට්ඨකථං, මධුරත්ථවිලාසිනිං.

පොත්ථකං යපයිත්ථෙමං, පරම්පරෙ හිතාවහං;
අචිරට්ඨිතභාවෙන, අහො මච්චුවසං ගතො.

ඉති භාණුවාරවසෙන ඡබ්බිසතිභාණුවාරා, ගන්ථවසෙන පඤ්චසතාධිකජසහස්සගන්ථා, අක්ඛරවසෙන
තිසහස්සාධිකාති ද්වෙසතසහස්සක්ඛරාති.

අන්තරායං විනා එසා, යථා නිච්ඤං උපාගතා;
තථා සිජ්ඣන්තු සඬ්ඤ්ජා, සත්තානං ධම්මනිස්සිතාති.

ඉති මධුරත්ථවිලාසිනී නාම

බුද්ධවංස-අට්ඨකථා නිට්ඨිතා.